

Plural Sri Lanka: Exploring Paths to Reconciliation

2021

Renuka Priyantha - Suranjan Priyanath - Manoj Ariyaratne -
Jeevaretnam Kennedy - Jeevasuthan Subramaniam - Nisanka
Ariyaratne - Singanayagam Umashankar -Nadarajah Pushparajah -
Thangamuthu Jayasingam - Joe William - Jehan Perera - Ravindra
Palliyaguruge – Sumadhu Weerawarne

Editors

Plural Sri Lanka: Exploring Paths to Reconciliation

National Peace Council of Sri Lanka

Editors:

Thangamuthu Jayasingam
Jeevaretnam Kennedy
Singanayagam Umashankar

Eastern University, Sri Lanka

Jeevasuthan Subramaniam
Nadarajah Pushparajah

University of Jaffna- Sri Lanka

Renuka Priyantha
Nisanka Ariyaratne

University of Ruhuna- Sri Lanka

Suranjan Priyanath
Ravindra Palliyaguruge
Manoj Ariyaratne

Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Joe William
Jehan Perera
Sumadhu Weerawarne

National Peace Council of Sri Lanka

© 2021- National Peace Council of Sri Lanka.

12/14, Purana Vihara Road, Colombo 06.

Phone: +94 112 818 344

Fax : +94 112 818 344

Email : info@peace-srilanka.org

All rights reserved

The interpretations, findings, and conclusions of each article in the book are those of the author(s) and do not necessarily reflect the views of the editors or the National Peace Council of Sri Lanka, Strengthening Reconciliation Processes in Sri Lanka and its commissioners.

Request for permission to photocopy or reprint any part of this work, a request can be made with complete information to the National Peace Council of Sri Lanka, 12/14, Purana Vihara Road, Colombo 06.

ISBN 978-624-5900-05-3

Supported by Strengthening Reconciliation Processes in Sri Lanka (SRP). SRP is jointly funded by the European Union and the German Federal Foreign Office and implemented by Deutsche Gesellschaft Für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH and the British Council, in partnership with the Government of Sri Lanka.

Cover credit: Studio gDesign, Gothatuwa.

Printed by Sarasavi Publishers (Pvt) Ltd, Nugegoda.

Preface

The research papers that are contained in this publication are the outcome of two years of work by the National Peace Council with support from students and faculty members of the Eastern, Jaffna, Ruhuna and Sabaragamuwa universities and with the approval of their respective Vice Chancellors. During these two years more than 160 undergraduates from the four universities took part in trainings and webinars and organized their own debate competitions on themes that centered around the concept of pluralism.

The research symposium at which these papers are to be presented will enable the students to engage in an academic process that meets a national need. A diverse array of more than 30 research papers covering topics ranging from peacebuilding to pluralism to conflict resolution will be discussed and commented upon. Sri Lanka is trying to find its way to a solution that is sustainable and ensures peace and social harmony. Those who search for a unifying Sri Lanka identity will find that the Sri Lankan identity is one that needs to be underpinned by pluralistic values.

One of the lacunae at the present time is the paucity of champions with regard to promoting the acceptance and practice of universal values which includes the protections of community rights and cultures within an overarching framework of pluralism. There is a need for the academic community to span the universe of ideas and come up with relevant answers that civil society activists can draw inspiration from and encourage government leaders and state officials to implement. New scholarship and commitment is needed to take us to this long term goal which we are hopeful the students involved in this process will provide in the years to come.

The National Peace Council is grateful to all the faculty members of Eastern, Jaffna, Ruhuna and Sabaragamuwa universities who gave their fullest support to the learning process. Special mention needs to be made to J Kennedy, S Jeevasuthan, Ravindra Palliyaguruge, N Pushparajah, S Umashankar and, in particular, Renuka Priyantha who steered the process of planning, conceptualizing and organizing the conference. We also express our gratitude to Nicolas Lamade, Marsha Daniel and Gayathri Jayasooriya of the *Strengthening Reconciliation Processes in Sri Lanka* who made the funding available for this project, showed faith in the project and were gracious in understanding the reasons for Covid-related delays in the implementation of our plans.

Jehan Perera,
Executive Director,
National Peace Council of Sri Lanka.

Message of Felicitation

It is my honor and pleasure to share a message of felicitation with you on this occasion. We from the Strengthening Reconciliation Process programme funded by the EU and the German Federal Foreign Office and implemented by GIZ and the British Council, are happy to have partnered with the National Peace Council to support the Creative Youth Engagement for Pluralism project. We congratulate both the National Peace Council and the university academic community on the range of creative activities you have conducted with a view to stimulating a pluralistic mind set and sensitivity to diversity among the student population. The efforts to mobilize the university community and create an ongoing dialogue are commendable.

We congratulate you because we recognize that stimulating thought, discussion and change in mindsets is never easy. You have started a process that infuses every day academic activities such as research, with the basic concepts and sensitivities of pluralism. This highlights the endeavors to help your colleagues and your country recognize the multicultural nature of our society and accept its diversity if we are all to flourish. This is courageous work and a bold mindset to have. It is this kind of moral courage and openminded spirit of inquiry that a country seeks from its academic community. Conducting research and other activities with a focus on diversity, multiculturalism and pluralism has the potential to challenge self-defeating, social thinking and bring about social change that stimulates growth and enrichment of the nation. While we congratulate you on the process you have begun, may we also encourage you to continue to further develop and sharpen the initiatives you have inaugurated.

We hope you will continue these efforts of infusing pluralistic thinking into your academic life, your academic calendars, and especially into your own hearts, lives and the student world.

Nicolas Lamade,
Program Director / GIZ Senior Advisor,
GIZ-SRP.

Contents

Contents	vi
Abbreviations	x
Contributors	xii
Editorial Note	xiv
A Study on the Possible Contribution of Newspaper Cartoons in the Process of Peacebuilding and Reconciliation.....	22
S. Jude Dinesh Koduthor	
Promoting One Religion and Its Culture in History Textbooks; A Content Analysis of GCE O/L (Ordinary Level) Textbook in Sri Lanka.....	32
Dilki Dias	
An Ethnographic Study on Female Dress Code of Muslim Community in Sabaragamuwa University of Sri Lanka.....	44
A. Dulari	
The United Nation's Involvement in the Transitional Justice Process in Post-war Sri Lanka: A Critical View	61
Jashmiya Gugathasan	
The Potentials of SAARC and Its Affiliated Bodies in Conflict Resolution in South Asia.....	74
S.S.N. Ariyawardana	
බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ මානව විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්	95
ඩබ්.ඒ.එම්.එස්.පී.ඩී අබේසිංහ, එච්.එම්.සී.එච් හේරත්	
බහුත්වවාදය සහ විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය: සමාජ අනුකලනය උදෙසා කරුණ හැසිරීම පිළිබඳ ප්‍රථම විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්	112
ජේ.ඒ.කේ.යූ.සම්පත්	
ශ්‍රී ලාංකේය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවගේ භූමිකාව: ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්.....	123
සී. ජේ. විජයපුර	
සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය	136

කේ.කේ.එන්. කෞශල්‍යා

ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය 147

කේ.පී.සී.දිල්හානි

ආදි වාසී සමාජයේ වෙනස්වීම හමුවේ ඇතිවන අභියෝග පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් (දළකාන ආදිවාසී ගම්මානය ඇසුරින්)..... 169

බී. එම්. අයි. කේ. බස්නායක

බලපෑම් කණ්ඩායමක් ලෙස බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වය සහ ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික සහජීවනය: සමාජ විද්‍යාත්මක කියවීමක්..... 184

කේ. කේ. එච්. පවිත්‍රා සහ සී. ජී. ජයසේකර

නූතන සිංහල බෞද්ධයන් සිය ආගම වෙනස් කිරීමට ඇති පෙළඹුම් පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් 209

බී. එල්.ඩී.ඩබ්. මාටින්ස්, ඩබ්.ඒ.එම්.එස්.පී.ඩී. අබේසිංහ, එච්.එම්.සී.එච්. හේරත්, එම්.වී.ජී.එස්. එරන්දි, සහ කේ.ජී.ඒ.අයි. අනුරුද්ධ

ලාංකික දම්මයාගේ සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික අන්‍යෝන්‍යතාවයන් පිළිබඳ සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය: පශ්චාත්-යුධ සමය තුළ සංහිදියාවට පියවරක්..... 223

බී.එල්.ඩබ්ලිව්.කේ. මාටින්ස්, බී.කේ.ඩී. ලක්මාලි, එච්.වී.කේ. පියුමාලි

සංස්කෘතික බහුත්වාදය තුළින් සමාජ සංහිදියාව ගොඩනැගීම: ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරිවීමේ මංගල්‍යය ඇසුරින් සිදුකරන ලද අධ්‍යයනයක් 232

එන්.එම්.ඒ.එන් මධුසංඛ

අධ්‍යාපනය සහ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකත්වය පිළිබඳ සමාජ ආකල්පය: ප්‍රාථමික, ද්විතීයික සහ තෘතීයික අධ්‍යාපනය සහිත ප්‍රජාවගේ මතවාද පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනය..... 247

ටී.ඩී.එම්.ජී.එල්.එම්.ඩී. ද සිල්වා, පී.ජී.ඒ.එස්. ආරියරත්න, බී.එම්.අයි.කේ. බස්නායක

උසස්, ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයක් හිමි සමාජ සන්දර්භයක් තුළ සමලිංගිකත්වය කෙරෙහි දක්වන ආකල්පයේ ස්වභාවය (ස්ත්‍රී සමලිංගිකයෙකු පිළිබඳ සිද්ධි අධ්‍යයනයක් ඇසුරින්)..... 262

ටී. ඩී. එම්. ජී. එල්. එම්. ඩී. ද සිල්වා, කේ. පී. අයි. යූ. සෙව්වන්දි සහ ඩී. එස්. එස්. නෙත්මිණි

இன நல்லுறவைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு: தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேச இளைஞர்களின் இனநல்லுறவு சமாதான செயற்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஓர் ஆய்வு..... 274

வினோதினி ராஜேந்திரன்

சமூகநல்லிணக்கத்துக்கான சூழலைக் கட்டியெழுப்புவதிலுள்ள சவால்கள்: கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு..... 294

உதயகுமார் ராமமூர்த்தி

இலங்கையின் இனமுரண்பாடு பற்றிய இளைஞர்களின் நோக்குநிலை: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு.....318

வஜிதா தெய்வேந்திரம், மேரின் அல்போன்ஸ் அனோஜா, விதுஜா வேவலம்புராசன்

கொவிட்-19 ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பான பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கருத்தாடல்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை மையப்படுத்திய ஆய்வு.....348

பொன்சுகீதா வீரசொக்கன், தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல்

நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம்: இளைஞர்களின் ஓர் பார்வை: J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு378

அன்ரனி சந்தேர்

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்கேற்பு - யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஆய்வு399

ராமசாமி விஜயகுமார் , மங்களதர்சினி சரந்தாமன்

அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தின் சவால்கள்: நுவரெலியா அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்தில் 319G கிராம சேவக பிரிவை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வு 425

மோகனம்பாள் கலையழகன், வினோதினி, அழகமுத்து, ஷமிலா பாலசுப்பிரமணியம் , சாரங்கா உதயகுமார்

அரச சேவை வழங்கலும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடும்: அம்பாறை மாவட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஆய்வு447

குணசேகரம் தினேஸ்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் : யாழ்ப்பாண பிரதேசசெயலாளர் பிரிவினை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு ஆய்வு.....464

வாசுதேவன் வசந்தராஜ்

இலங்கையில் ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதலின் பின்னர் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் : யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தினை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு.....490

கேசவமூர்த்தி விகாஸ்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகள் : யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு.....517

பிரசாந்தி பாண்டியன்

பன்மைத்துவ இலங்கையில் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவமும் முரண்பாடுகளைக்
கையாளுவதற்கான சில முன்மொழிவுகளும் - ஓர் இஸ்லாமிய நோக்கு542

M. T. M. றிஸ்வி

சங்க இலக்கியத்தில் நல்லிணக்க அரசியல்.....568

றோ.பெ.றொஷான்

Abbreviations

AU	-African Union
CE	-Common Era
Covid 19	-Coronavirus disease of 2019
CPA	-Centre for Policy Alternatives
CTF	-Consultation Task Force on Reconciliation Mechanisms (CTF) Report
EU	-European Union
FAcS	-Faculty of Agricultural Sciences
FAS	-Faculty of Applied Sciences
FMS	-Faculty of Management Studies
FSSL	-Faculty of Social Sciences and Languages
FTM	-Female to Male
GCE	-General Certificate of Education
GIZ	-Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit
HRC	-Human Rights Council
IGLHRC	-International Gay and Lesbian Human Rights Commission
INTERPOL	-International Police Organization
ISIS	- Islamic State of Iraq and Syria
LGBT	- Lesbian, gay, bisexual, and transgender
LGBTIQ	- Lesbian, gay, bisexual, transgender, intersex, and questioning
LTTE	- Liberation Tigers of Tamil Eelam
MTF	-Male to female
NATO	-The <i>North Atlantic Treaty Organization</i>
NORAD	-Norwegian Agency for Development Cooperation
OHCR	- Office of the High Commissioner for Human Rights
O/L	- Ordinary Level
ONUR	- Office for National Unity and Reconciliation
RIGO	- Regional, International, and Global Organizations
SAARC	- South Asian Association for Regional Cooperation
SAFTA	-South Asia Free Trade Agreement
SAFTA	-South Asian Free Trade Area
SAPTA	-SAARC Preferential Trade Agreement
SAR	-South Asia Region

SB	-Sinhalese Buddhist
SC	-Sinhalese Catholic
SEUSL	-South Eastern University of Sri Lanka
SOGI	-Sexual orientation and gender identity
South African TRC	- South African Truth and Reconciliation Commission
SRC	-Small Regional Countries
SRP	- Strengthening Reconciliation Processes in Sri Lanka (GIZ)
SRRACPOL	- SAARC Police
STOMD	-SAARC Terrorist Offences Monitoring Desk
SUSL	-Sabaragamuwa University of Sri Lanka
SWOT	- Strengths, Weaknesses, Opportunities, and Threats
TC	-Tamil Catholic
TH	-Tamil Hindu
TJ	-Transitional Justice
TNA	-Tamil National Alliance
UN	-United Nations
UNHRC	-United Nations Human Rights Council
UNESCO	- The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
USA	- United States of America

Contributors

- Abeyasinghe, W.A.M.S.P.D.** - University of Ruhuna, Matara
and Social Sciences, The Open University of Sri Lanka.
- Anoja, M.A. ,** - University of Jaffna
- Vajitha, T. &
Vithuja.V.**
- Anuruddha, K.G.A.I.** - University of Ruhuna, Matara
- Ariyaratna, P.G.A.S.** - University of Ruhuna, Matara
- Ariyawardana, S.S.N.** - Department of Social Studies, Faculty of Humanities
- Basnayaka, B.M.I.K.** - University of Ruhuna, Matara
- Danial, S.** - University of Jaffna
- De Silva, T.D.M.G.L.M.D.** - University of Ruhuna, Matara
- Dias, Dilki** - Sabaragamuwa University of Sri Lanka
- Dilhani, K.P.C.** - Department of Public Policy, University of Ruhuna,
Matara
- Dulari, A.** - Faculty of Social Sciences and Languages,
Sabaragamuwa University of Sri Lanka
- Erandi, M.V.G.S.** - University of Ruhuna, Matara
- Herath, H.M.C.H.** - University of Ruhuna, Matara
- Jayasekara, C.G.** -University of Colombo
- Kanagarathnam, Jashmiya** -Department of Political Science, University of Jaffna
- Kaushalya, K.K.N.** - University of Ruhuna, Matara
- Koduthor, S. Jude Dinesh** - Lecturer, Department of Media Studies, University of Jaffna
- Lakmali, B.K.D.** - University of Ruhuna, Matara
- Madhusanka, N.M.A.N.** - National Peace Council of Sri Lanka
- Mangaladharshini, S.** - University of Jaffna
- Martinas, B.L.D.W.** -University of Ruhuna, Matara
- Mohanambal, K.** - Sabaragamuwa University of Sri Lanka
- Saranga.U**
- Shamila, B. &
Vinodhini, A**
- Nethmini, D.S.S.** - University of Ruhuna, Matara

Prashanthy, P.	-University of Jaffna
Pavithra, K.K.H.	-University of Colombo
Piyumali, H.V.K.	- University of Ruhuna, Matara
Rizvi, M.T.M.	-Eastern University Sri Lanka
Roshan, R.P.	- South Eastern University of Sri Lanka
Sampath, J.A.K.U.	- Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Santhosh, A.	- University of Jaffna
Sewwandi, K.P.I.U.	- University of Ruhuna, Matara
Ponsuheetha, V. & Sobika.D.T.J	- University of Jaffna
Thinesh, K.	- Eastern University Sri Lanka
Udayakumar, V.	- Eastern University Sri Lanka
Vasantharaj, V.	- University of Jaffna
Mangalatharshini,S. & Vijayakumar, R.	- University of Jaffna
Vijayapura, C.J.	- Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Vikas, K.	- University of Jaffna
Vinodhini, R.	- Faculty of Social Sciences, Eastern University Sri Lanka

Editorial Note

The pluralism in Sri Lanka goes back to the earliest periods of Sri Lankan history, when the island was reported to be inhabited by groups of people called “Yaksas” and “Nagas”. In the early 19th century, there were over 15 different communities of people reported to have inhabited Colombo city alone. This pluralism and diversity of Sri Lankan society continues today, with Sinhalese, Tamils, Moors, Malays, Burghers, Parsees, Buddhists, Hindus, Christians and Muslims, being some of the ways in which people have defined themselves.

Today, we govern ourselves through a democratic political system in which the weight of numbers predominates through the principle of majority rule. This reflects the popular belief is that majority rule is the primary element of democracy. It is the case that most of us, whether Sinhala, Tamil or Muslim have an understanding of democracy that is majoritarian. Therefore, both the national Sinhalese majority (in Sri Lanka as a whole) and regional Tamil and Muslim minorities (in the North and East) who are majorities in some parts of the country have a sense of special entitlement.

But this creates a problem with respect for minority rights in all parts of the country. Minorities are often ignored, marginalized and discriminated against.

The difficulty of protecting minority interests in a parliamentary system in which majority-minority relations are strained is exemplified by Sri Lanka’s modern political history. Since receiving Independence in 1948 Sri Lanka has been struggling to achieve a unifying national identity on the basis of ethnic, religious and cultural identities that are divisive. This has led to contestation on the basis of hierarchy in which the weight of numbers predominates through the principle of majority rule. This reflects the popular belief is that majority rule is the primary element of democracy.

Sri Lanka requires a unifying political value system that accommodates the country’s multi-ethnic and multi-religious reality. This is what is called pluralism. Sri Lankan society at large which continues to search for a unifying Sri Lanka identity will find that the Sri Lankan identity is one that needs to be underpinned by pluralistic values. The question is what are these values?

In this publication, we have thirty papers mostly by university students and six of them by faculty members, who have spent two years thinking, debating and being trained on topics of pluralism. The papers published here are in their original languages with the abstracts translated into English. This publication will be followed by a second one in the English language.

A summary of the papers is presented below in three categories. The key ideas of the paper writers follow in three sections-peace and reconciliation; pluralism; and conflict resolution and conflict transformation.

1. Peacebuilding and Reconciliation

Most of the papers clustered under this theme address the challenge of ensuring greater participation and improved relationships in the peacebuilding and reconciliation process. The application of formal education to practices outside of the university system is seen as a challenge to be dealt with. The problem of biased and false information and hate speech

generates prejudices and may inactivate positive initiatives that draw strength from formal education. Although Sri Lanka has a plural and diverse media and has news media created for and by the minority communities, it caters separately to each of them and hence does not create a pluralist ethos. While the media reaches the ethnically and religiously plural society it caters to them separately and not jointly. As a result the communities receive news and analysis in silos and do not exchange in vigorous exchanges or actively engage with each other that is the hallmark of pluralist societies. The fact that pluralism is not only about the large categories of ethnicity and religion but also is about smaller and sub-categories including youth and sexuality. There is emphasis given to the participation of youth, but the papers also identify other actors who can make positive contributions. These include public administrators and rural women. The creative use of mass media and culture, for instance, in the form of cartoons, has also been highlighted.

In **“Contribution of Undergraduates towards Building Positive Peace,”** by **K.K.N. Kaushalya of University of Ruhuna**, the interest of students towards the subject, their participation in extracurricular activities, the impact from external factors and the nature of the relationship between the diverse ethnic groups were found to be the factors influencing the undergraduates’ contribution towards building positive peace. It was concluded that though the undergraduates gain a formal education on peace, their contribution towards building positive peace is considerably low.

In **“Youths’ Perspective on Ethnic Conflict in Sri Lanka: A Study based in the University of Jaffna”** by **Maryan Alpons Anoja and Theivendram Vajitha, University of Jaffna**, a study explored youths’ perspective towards ethnic conflict, approaches towards solutions to ethnic conflict, and their thoughts on ethnic conflict in the study area with a view to putting forward potential solutions to conflict among the youth.

In **“The Contribution of the Youth in Peace Building – A Study Based on the Jaffna Divisional Secretariat Area”** by **Ramasamy Vijayakumar and Saranthaman Mangaladharshini of Jaffna University**, a study identified that violent communication methods, influence of online media, lack of knowledge related to second language, political interference, racial discrimination and gender discrimination as the challenges in the peace building process among the youth. The recommendations of the study are to conduct awareness programs on peace among the youth, conduct programs to create understanding between the races, include youths in cultural events, and teaching second language as a compulsory subject.

In **“Influence of Social Media on Reconciliation: A Youth Perspective”** by **Antony Santhosh of Jaffna University**, the research aimed at identifying the approach of youth towards the impact of social media in reconciliation and is based on the research area where Muslims are living in Moor Street in Jaffna. While the research showed that social media convey favorable aspects in terms of reconciliation, it was also found that in certain instances distorted information, hate speech, biased opinions are shared on social media.

In **“Contribution of youth in building reconciliation among ethnic groups-A study focusing on initiatives for peace and reconciliation launched by the youth in Talawakelle - Lindula Area,”** by **R Vinodhini**, Faculty of Social Sciences, Eastern University the study focusses attention on the Lindula - Talawakelle area and the contribution of youth towards efforts in making it a reality. The study looks at the present state of relationships among the

different ethnic groups in the area, the activities launched by youth to bring them together, the challenges they face and their success stories.

In **“Challenges in Building an Environment for Social Reconciliation: Study based on Deraniyagala area in Kegalle District”** by **V. Udayakumar of Eastern University** the research identifies the challenges in building an environment for social harmony in the area of Deraniyagala in the Kegalle District and makes recommendations accordingly. It notes that Tamils and Sinhala communities live in a fairly cohesive environment but Tamil-Muslim relations needs to be improved.

In **“The Role of Rural Women in Peace-Building: A Research Based on Jaffna Divisional Secretariat Area”** by **Vasuthevan Vasantharaj of Jaffna University**, the study concluded that culture, caste and religious orientations influenced the idea of women in peace building while the economic uplifting of the families was seen as paramount. The study concludes that the role of rural women in peace building can be enhanced by improving economic uplifting, social capital and pluralistic thinking.

In **“The role of public administration in building reconciliation in Sri Lanka,”** by **Chanika Dilhani, Demonstrator, Department of Public Policy, University of Ruhuna**, the key findings of both empirical and secondary data reveal that the reconciliation process has not been successful, even though there were government efforts after the civil war. The conclusion was that the reconciliation process fails when grassroots needs are not addressed by the policies, and the public administration which plays a major role in policy implementation, does not understand the needs of the people.

In **“Resources of Government Service and the Usage of Tamil Language: A Study based on Ampara District -2021”** by **Kunasekaram Thinesh of Eastern University**, the analysis explored how Ampara District Secretariat, in particular its Public Service Division was following the official language policy under the administrative policy. Although there was a significant commitment identified there were problems noted in bilingual documentation and applications and lack of human resources with bilingual skills.

In **“Issues faced by the public in the implementation of Tamil Language usage policy in government Institutions”** by **K. Mohanabal, Sabaragamuwa University**, the study revealed that in government offices in the estate sector the instructions and application forms are given in the Sinhala and English languages and there is scarcely any service available in the Tamil language.

In **“A study on the possible contribution of newspaper cartoons in the process of peacebuilding and reconciliation”** by **S. Jude Dinesh Koduthor of Jaffna University**, the research suggests that cartoons of Daily mirror portray the marginalized communities, ethnic differences and speak about issues of minorities which can lead to reconciliation among Sri Lankans.

In **“Reconciliation politics in Changam Literature”** by **R. P. Roshan, South East University**, the research study is to identify reconciliation politics through Purananootru poetry during Changam period that were different to universal societal esteem. As a result of these kind of research works, we can identify universal reconciliation thoughts and reconciliation political thoughts in Changam poetry.

2. Pluralism

The main cleavages in society are usually seen as being ethnic and religious, but the papers clustered here point to other lines of separation, including the rural-urban divide, gender and sexuality. Civil society is polarized along ethnic and religious lines in a manner parallel to the polity. However, the extent of this polarization is not as extreme due to the cross cutting elements that are typical of civil society formations. Those belonging to different ethnic, religious and interest-based groups tend to mix freely in social and economic enterprises. The workforce in these establishments is multi-ethnic. Sports clubs and social clubs are likewise considerably mixed. There is recognition of the diversity in society and willingness to accept differences which are at the core of pluralism. However, the practice of pluralism or pluralistic practice is significantly deficient in several key areas. People can live in a variety of silos from which they find it hard to emerge. In the universities, , students may live side by side but their interaction is limited. The focus on the majority culture and neglect of other cultures, including the Veddah, is the theme of some of the papers. The divergence in the conclusions arrived at in two papers on the theme of sexuality points to the need to keep context in mind. The need to promote active engagement between identity groups is an essential feature in a healthy pluralist democracy.

In **“Thoughts on pluralism among university students: Study based on the University of Jaffna”** by Prashanthi Pandiyan of Jaffna University, the research was conducted among Tamil, Sinhala and Muslim students studying at the University of Jaffna. The finding was that inter-community relationships between university students is non-existent. While there is no conflicts between them, at the same time there is no level of solidarity. This suggests a level of alienation among students who need to be introduced to pluralistic thinking.

In **“Building Social Reconciliation through Cultural Pluralism by N.M.A.N. Madusanka of the National Peace Council**, the research was conducted with the main objective being to observe whether the Milk Boiling Ceremony can be used to promote pluralism in Sri Lankan society. It will be the responsibility of all of us to pass on such cultural values that can nurture the concept of pluralism to future generations.

In **“Promoting One Religion and Its Culture in History Text Books: A Content Analysis of GCE Ordinary Level (O/L) Text Books in Sri Lanka”** by Dilki Dias of Sabaragamuwa University, the study revealed that G.C.E (Ordinary Level) history text books have promoted Buddhism and its cultural values. The study further revealed that a major priority has been given to Buddhism while giving less consideration to other religions and their cultural values and this can undermine ethnic integrity, ethnic harmony as well as pluralism.

In **“The Importance of Co-existence in Plural Sri Lanka and Suggestions/ Proposals for Conflict-Manipulating -An Islamic View/Perception”** by M.T.M Rizvi of Eastern University, the objective of the research was to find out ways and means of handling these conflicts and to provide recommendations to build up co-existence, to create a conducive climate and to reiterate the importance of co-existence in plural Sri Lanka through bringing out the ideologies of Islamic and historical co-existence.

In **“An Ethnographic Study on Female Dress Code of Muslim Community in Sabaragamuwa University of Sri Lanka”** by A. Dulari of Sabaragamuwa University, the study revealed that Islamic modest clothing, social and educational background, regional

factors, and personal attitudes determined the dressing pattern of female Muslim undergraduates.

In **“The discourse of university students/undergraduates on the Covid 19 dead bodies/Janazas: A research based in the University of Jaffna”** by **Pon Suheetha and Sobika Daniel**, the research showed that there are religious and political discourses among the students that has expanded the gap between the people and the government.

In **“Perception of Sinhala Youth on the Social, Economic, and Cultural Identities of Sri Lankan Tamils: A Step towards Reconciliation in the Post-war Period”** by **B. L. W. K. Martinas, B. K. D. Lakmali and H.V.K. Piyumali of the University of Ruhuna**, the researchers focused on the perception of Sinhala youth on the social, economic, and cultural identities of the Tamil people in the North. They also looked at the need for inter-ethnic reconciliation from the perspective of Sinhala youth to suggest new proposals in that regard

In **“The Role of the Female University Student in Sri Lankan Student Politics: A Sociological Study on the Political Participation of Sabaragamuwa University Female Students”** by **C. J. Vijayapura of Sabaragamuwa University**, the reasons for declining representation of female students in leadership roles was investigated, even though the majority in the Sri Lankan university system are women due to the prevailing social attitude towards women and the censorship created by female university students over themselves.. The study concluded the factors that exclude women from leadership roles are not only social factors but also weaknesses in the organizational structure.

In **“The nature of the attitude on homosexuality within a social context of high academic background”** by **T.D.M.G.L.M.D De Silva, K.P.I.U Sewwandi and D.S.S Nethmini of the University of Ruhuna**, was a case study that examined the nature of the attitudes on homosexuals according to the educational level which showed that public opinion towards homosexuals is prejudiced, regardless of the level of education.

In **“Attitudes of Society on Education and Transsexuality: A Comparative Study on the Ideologies of a Community with Primary, Secondary, and Tertiary Education”** by **T.D.M.G.L.M.D. De Silva, P.G.A.S. Ariyaratna and B.M.I.K. Basnayaka**, the study concluded that highly educated people pay close attention to transgender people and many people consider transgender people as ordinary human beings and do not discriminate against them.

In **“Pluralism and University Subculture: An Ethnological Study on Young Behavior towards Social Cohesion”** by **J. A. K. U. Sampath of Sabaragamuwa University**, the study showed that after their first-year orientation programme, students adapt to the mainstream culture rather than adapting to the university subculture that promotes pluralism.

In **“An Investigative Study of the Challenges Posed by the Changes in the Aboriginal Society”** by **B. M. I. K Basnayaka of University of Ruhuna**, the study showed that with the modernization of the customs among the aborigines they face many challenges in enjoying their privileges which include the mortgage of paddy fields, the lack of a permanent source of income, the threat of land loss, the change in the legal framework, and the involvement of children in economic activities.

3. Conflict Resolution and Conflict Transformation

The problem of pluralism in Sri Lanka is that the proportionate representation of the ethnic and religious communities in the polity has not led to national decision making that take this pluralism into account. This is primarily due to the structures of government failing to discourage ethnic majoritarianism. Governmental decision making has failed to be pluralistic on both symbolic and substantive matters of importance to the minority communities. The focus in this cluster of papers are macro level actors. The policy differences between different governments is juxtaposed with the constant thrust of the international community for reconciliation that is based on principles of transitional justice. The regional SAARC framework has so far not played its role in either dealing or resolving emerging conflicts. Perceived population decline of the majority community in relation to growing minority populations, conversions by evangelical groups; the economic prosperity of minority owned businesses; and the erosion of the majority culture, are some of the themes along which groups engage in and inciting violence and ethno-religious animosity. However, the constructive role played by religious clergy in the aftermath of the Easter attack gives an indication of the potential for civil society to make a constructive impact on national processes.

In “The United Nation's involvement in the transitional justice process in Post-war Sri Lanka: A Critical View” by Jashmiya Gugathasan of the University of Jaffna, notes governments in Sri Lanka from time to time follow different procedures in advancing transitional justice processes which explains the need for the United Nations to play a role in advancing the transitional justice process.

In “Political Activism of Buddhist Bhikkus as an Influence Group and Sri Lanka’s Ethnic Unity” by K.K.H. Pavithra and C.G. Jayasekara notes Sri Lankan Buddhist clergy have played an instrumental role in the progress made with regard to pre-independence political system and public welfare, but prejudiced and irrational political interventions have resulted in the deterioration of ethnic harmony of the country both externally and internally.

In “An Anthropological Study on the Reconciliation Process in a Multi-ethnic Society” by W.A.M.S.P.D. Abeysinghe and H.M.C.H. Herath of University of Ruhuna, notes in a culture where multi-ethnicity is the foundation, the family, language, media, or politics should stand strongly together and in that context no community will be able to engage in disputes based on ethnicity.

In “The Tendency of Contemporary Sinhala Buddhists to Convert- A Sociological Study” by B.L.D.W, Martinas, W.A.M.S.P.D. Abeysinghe, K.G.A.I. Anuruddha, M.V.G.S. Erandi and H.M.C.H. Herath, the study identified pull factors that can be termed as a change of faith based on an ambition to acquire tangible and financial benefits through religious conversion with push factor that being inter-faith marriages. The gradual decrease of Sinhala Buddhist values within society and the systematic relaxation of social relationships have also contributed to a liberal attitude on religious conversion.

In “Challenges faced by Religious Leaders in Sri Lanka in making contributions to peace in the aftermath of the Easter Sunday Bomb Attacks - A social study conducted in the Jaffna District” by Kesawamoorthy Vikas of the Jaffna University, notes that the contribution of religious leaders has been crucially important in building peace and reconciliation after the Easter Sunday bomb attacks.

In “The Potentials of SAARC and its Affiliated Bodies in Conflict Resolution in South Asia” by S.S.N. Ariyawardana of the Open University of Sri Lanka, looks into the prospective and current operations of SAARC and proposes that SAARC should establish a committed and devoted structure to deal with emerging conflicts and disputes in future by fostering strengths and opportunities while avoiding weaknesses and threats.

Future Prospects

Sri Lanka has overcome war and is today, by and large, a peaceful country. But it is still struggling to achieve a unifying national identity. We continue to be separated on the basis of ethnic, religious and cultural identities that are different. We are Sinhala, Tamil, Muslim, Buddhist, Hindu and Christian in our identities and these too are often mixed. At the political level, inclusivity and acceptance is limited by the political value system which is essentially majoritarian.

Wherever there is a difference of views between representatives of the ethnic and religious majority and the minorities, the majority view invariably prevail over that of the minorities. It also occurs at the provincial levels in areas where Tamils and Muslims are in a majority and where they discriminate against each other and against the Sinhalese. The exclusion of those who are disempowered is an aspect of majoritarianism. It can occur when categories, such as women, are not included in decision making. Even when women are in positions of decisionmaking, they may not represent women’s issues due to the absence of education and commitment. This has proven to being the case even where women have been provided with a quota, as at the local government level, where women have a 25 percent women’s quota.

The key element in this conference is dialogue that is based on scientific research. Rationality and engagement are the two key components of conflict resolution. The failure to engage in informed and educated dialogue can cause further delays due to misunderstanding and a refusal to cooperate by those who are being sidelined. This conference gives the hope that the dearth of champions today with regard to the protections of community rights and cultures within an overarching framework of pluralism, will be addressed tomorrow. There is new scholarship and commitment within the university system which this conference has brought to light.

A Study on the Possible Contribution of Newspaper Cartoons in the Process of Peacebuilding and Reconciliation

S. Jude Dinesh Koduthor

Abstract

Daily Mirror Cartoons play a vital role as they are related to various news stories. Cartoons cover single or multiple stories within it. The primary focus of this study is to find out the role of Daily Mirror cartoons in peacebuilding and reconciliation in Sri Lanka. According to that, this study investigates what major issues are focused on and attended through cartoons? What is the main role of cartoons in case to build peace and reconciliation? The researcher selected 96 cartoons from 1st January 2021 to 30th April 2021 in the Daily Mirror newspaper. This research hypothesizes that cartoons of Daily mirror portray the marginalized communities, ethnic differences and speak about issues of minorities which can lead to reconciliation among Sri Lankans. Descriptive content analysis is used in this study. Cartoons of Daily mirror speak about politics and Covid 19 during this particular period. Inside these themes and concepts, they also talk about marginalized communities and the problems that lead to the division among ethnic groups. Humour is one of the essential characteristics of Daily mirror's cartoons. Humour increases the resonance of the message by communicating ideas vibrantly. On the other hand, it fosters a sense of community by breaking the linguistic barrier among people. Cartoons become the greatest tool to convey the ideologies to the readers about the values and problems among ethnic communities and minorities which will lead to sustainable peace and reconciliation among the Sri Lankans. At that point, the cartoonist invites the Sri Lankan citizen especially the English-speaking community to work together. Sri Lankans are divided by various factors but they are Sri Lankans. This ideology is revealed through cartoons to respect the values of other communities that may lead to reconciliation.

Keywords: Cartoon, minorities, politics, Peacebuilding, reconciliations.

S. Jude Dinesh Koduthor

University of Jaffna.

Email: dineshkodi@univ.jfn.ac.lk

Introduction

Daily mirror cartoons are very popular in Sri Lanka because of their character and content. Daily mirror cartoons speak millions of words. In this particular period, Daily mirror cartoons are mainly used for political communication. Cartoons can convey the message in different ways. They can communicate with people at all levels, even uneducated to understand the idea of a cartoon. On the other hand, some cartoonists from Daily mirror draw the deep meaning of cartoons. Only experts can find out the real meaning of a cartoon. Daily Mirror newspaper regularly publishes cartoons with editorial. Cartoons are in a wider range of methods and techniques which have become a well-known communicative tool to address topical issues such as differences among cultures, social inequalities, unspoken issues, and even the political scenario.

Objective

The research focuses mainly on Daily Mirror cartoons from 1st January 2021 to 30th April 2021. The primary focus of this study is to find out the portrayal of cartoons in the newspaper whether it leads to peace and reconciliation or not. According to that, this study investigates how cartoons convey peace and reconciliation to the readers? And how cartoon can bring about the minorities and marginalized communities?

Literature review

Adesgun (2020) States that editorial cartoons are playing a major role as a medium of communication. He points out that there are many print media, especially newspapers that publish editorial cartoons efficiently, and most published editorial cartoons communicate more on politics than other social issues and problems. And he stated that those who read the editorial can mostly understand the cartoons as most of the time cartoon has a deeper connection with editorial.

Bart Klem (2002) explains the eight international studies that analyze the stand of the international communities in the Sri Lankan ethnic war. The author analyzes the fundamental root of the conflict between the predominantly Sinhalese government and Tamil armed groups. This research work advocates the understandable approaches that lift the challenges between politics, ethnicity, and conflict, between relief and mainstream development cooperation, and between foreign policy and

development cooperation. This study analyzes the role and responsibilities of bilateral, multilateral and international organizations in the multi-dimensional war in Sri Lanka.

Roxanne Nazir (2010) illustrates the activities to make peace in Sri Lanka by the government. The Sri Lankan government defeated the Liberation Tigers of Tamil Eelam and started to work towards making peace among the citizens. The researcher argues that peace co-exists with an impurity which as a result has shaped diverse perceptions of reconciliation and peace. The researcher finds out the answers for what is meant by peace in Sri Lanka and the sustainability of reconciliation and peace in Sri Lanka. The researcher presented the evidence through the anthropological approach.

Maurizio Geri (2017) states that a strong government is not enough to make peace and democracy to be compatible, but the government should be inclusive to foster the citizens of all parts of the nation, including ethnic and religious minorities. In his research, he tries to find out the factors illustrating the difference in how demoralizing Muslim countries treat their minorities. The researcher states that some Muslim countries typically emphasize sectarian divisions but ignore ethnic differences. Maurizio Geri has chosen Turkey and Indonesia to analyze particularly two cases and outcomes. He has analyzed and tested four areas to fulfil the hypothesis such as power interest, the international factors, the institution and history of the stated and ontological security of the country.

Methodology

Trilingual Media are available in Sri Lanka. Media could draw out other issues of ethnic groups in their contents and the researcher will analyse the portrayal of news stories. Some media depict the ethnic minority group's issues in their schedule. It is necessary to recognize the media which portray the news story accurately, impartially and genuinely about other ethnic and religious groups nowadays.

The ethnic and religious minorities face many violations for their constitutional rights in language and religious freedom in many stages/ forms including physical violence as well as the destruction of property, discriminatory practices, threats and intimidation. This research seeks to analyze the reporting about/on the minorities and

marginalized communities in Sri Lankan media. The duration of the period is ten years after the 30 years of the long war.

Detailed analysis of multi-ethnic and multi-religious minorities is discussed in this study based on the data compiled by a rapporteur based in Sri Lanka. Media reporting will be the primary data of this study. The primary data will examine the trend according to the following categories: Language of the medium, year, month, date, geographical location by district and province, type of reporting source etc. The researcher will select 9 trilingual newspapers.

Theoretical background of the study

Theoretical framework

The researcher has chosen theories that are mostly connected to political communication and peace studies. In that point below theories have been selected.

Agenda setting theory

The Agenda-setting theory was created by Maxwell, McCombs and Donald L. Shaw. This theory mainly explains the role of the media presentation of the information, news and reports to the receivers. The space given to news will lead to importance and attention by the receivers as the essential news story.

Agenda setting theory controls the cognitive process known as “accessibility”. Media cover the news stories which have given opinion which is the most relevant for thoughts, illustrating vital issues in the society and reflects the receivers’ mindset. The theory will be used to identify the space given to the minorities and marginalized communities in the reporting. Marginalized communities in the reporting media always want to grab attention and implant opinions to the receivers about some issues. Agenda setting theory will be used to find out what news item the media will cover a lot, why the media turn some issues viral, and why the media ignores certain issues in the top news stories.

Democratic peace theory

The researcher has chosen democratic peace theory because it proposes that democracies are likely to use in conflict and war with other democracies. This theory was established by Immanuel Kant and Thomas Paine in the 1700s. The fundamental

focus and aim of this theory is on reconciliation and peacebuilding rather than war. If all the countries in the globe were republics, they would refrain from going to war and hence end all conflict and War.

The researcher has chosen both main categories under the theory from structural explanations and normative perspectives. Democracy will be one of the contributing factors for peace. Using this theory, the researcher will analyze where the Media reports the issues which are speaking about minorities. The common interests determine the peace-building and recognizing factors. If cartoons talk about the challenges and problems of minorities and problems of other citizens, those will lead to peace and reconciliation among the citizens.

The symbolic interactionism theory

The cartoonist used to apply the dependence of the contemporary issues to portray in their cartoon. Symbolic interaction theory is developed from practical participation and alludes to people's utilization of dialect to make visuals. The symbolic interaction theory focuses on the relationship and connectivity among individuals within a society. As per that, the researcher utilizes the symbolic interaction theory as another theoretical framework to investigate current and local issues in the scope of the research.

Data collection & data analysis

The data for the research has been collected from the newspapers' cartoons. The researcher has selected 94 cartoons that were published from 1st January 2021 to 30th of April 2021 from the Daily Mirror newspaper. Web and book sources have also been used for this study. The data for this study has been collected from internet sources, essays, journal articles, books, film analysis and reviews. Daily Newspaper publishes cartoons regularly under the editorial. Daily Newspaper cartoons have a deeper connection to the editorial and its front-page news. Cartoons are drawn to validate the main point of the paper.

Results and discussion

Daily Newspaper cartoons portray stories and issues that talk of the country during that period. Through cartoons, the editorial team conveys different issues to the

readers. The researcher has divided 94 cartoons into 5 themes. Those are respectively Politics, International awareness, Covid 19, and Marginalized communities and minorities. From a journalist's point of view, the cartoon assumes a significant part in all aspects of daily life and the cartoon is used as a tool to convey deep messages in different ways. The cartoonist is an individual who reflects reality through a cartoon.

Daily Newspaper cartoons portray the top stories and issues that talk of the country during that period. Through cartoons, the editorial team conveys different issues to the readers. The researcher has divided 94 cartoons into 5 themes. Those are respectively politics, international, awareness to Covid 19, and marginalized communities and minorities. Daily Newspaper publishes cartoons regularly under the editorial. Editorial cartoons have hand-drawn images that can convey single and multiple frames. Daily Newspaper cartoons have a deeper connection to the editorial and page news. Cartoons are drawn to validate the main point of the paper.

Themes of the cartoon	Amount
Politics	30
International news	10
Covid 19	26
Awareness	12
Local issues	16
Total	94

Politics

Politics plays a vital role in cartoons. The Daily Mirror gives more space to political cartoons. In the four months, 30 cartoons portray political issues. Those political cartoons are mostly connected to Covid 19 pandemic, Colombo port city, vaccination programs, and loans for evacuating Covid 19. The cartoonist gives awareness and

gives an entire ethnic together to

Which cup will fill first...?

invitation to the group to come find solutions.

Figure 1. Daily Mirror, March 17,2021

COVID 19

The second topic is covid 19. Cartoonist explains the effect of Covid 19, restriction, vaccination and self-isolation. Daily Newspaper invites the entire citizen to join hands to overcome the major issue over the globe. Cartoons are criticizing the government for not taking massive action to overcome this problem. And the cartoonist illustrates ordinary citizens get the vaccines and many Sri Lankans have lost their work even they don't have the proper food in this pandemic.

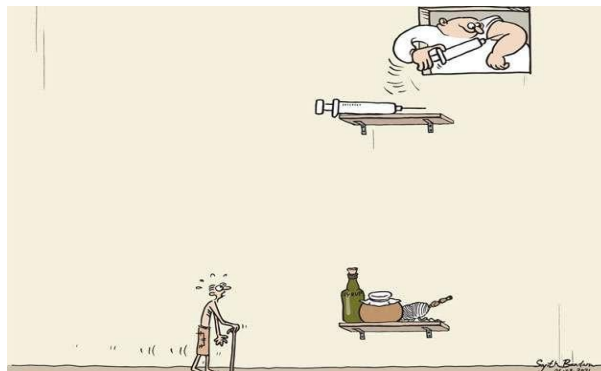

Figure 2. Daily Mirror, March 01,2021

International news

Many countries make friendship with other countries because of their geographical location. At that point, the cartoonist has drawn many pictures about connectivity between Sri Lanka and other nations. On the other hand, few cartoons explain international politics and global news. This is a good figure/cartoon that highlights the geopolitical disposition of Sri Lanka with two conflicting countries in the region through political-economic means.

Figure 3. Daily Mirror, January 15, 2021

Local issues

Daily Mirror has published 16 cartoons related to local issues especially minorities. When the mainstream media gives space for minorities that will lead to peace-building among other communities. Cartoons are used as the voice of affected people. Compared to other factors the Daily Mirror did not give much space to local issues especially about minorities. Even though out of 94 cartoons 16 cartoons try to bring the minorities issues. On the other hand, Daily mirror has spoken about not only a particular community but also the entire citizen.

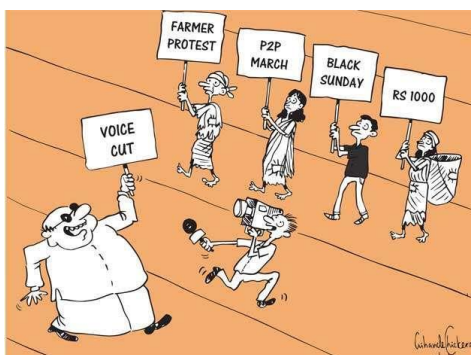

Figure 4. Daily Mirror, Feb 22, 2021

Figure 5. Daily Mirror, March 13, 2021

Awareness (Covid 19, health, environment, safety life, road accident)

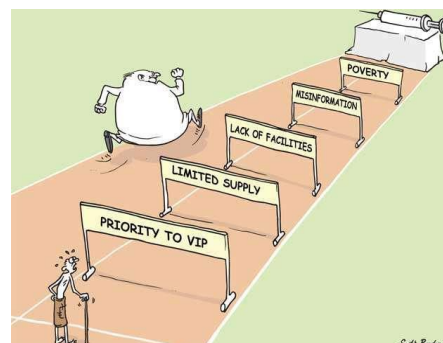

Figure 6. Daily Mirror, March 04, 2021 Figure 7. Daily Mirror, March 13, 2021

Most of the cartoons are giving a lot of awareness to the readers about current issues like covid19, health. Researchers have chosen 12 cartoons directly giving awareness to the readers. The awareness cartoons are about passion towards nature, the importance of education, preventing from Covid 19, being a responsible citizen, and so on. Some cartoons explain the unity of citizens and respecting other communities' values. Through the cartoon, the editorial board requests the citizens to work together to build the nation. This kind of awareness leads to peace among the citizens to work together to overcome these kinds of challenges.

Conclusion

This study has been explored under the title of "Role of Cartoon in peace-building and reconciliations: Special reference with Daily Mirror Cartoons". Cartoons are visual arts that convey a lot of information to the readers. Daily Mirror is one of the leading newspapers which publish cartoons every day along with editorials. The researchers have chosen the 94 cartoons from the Daily Mirror newspaper. Most of the cartoons are about politics and Covid 19. At that point, the cartoonist invites the entire citizen to work together. Sri Lankans are divided by various factors but they all are Sri Lankan. Cartoons can communicate to the readers quickly so newspapers use cartoons to convey ideas and advice easily to readers. Peace-making ideology and other awareness issues are revealed through cartoons and respecting the values of other communities will lead to reconciliation.

This research deals with the basis of the stories which evolved from the theme of the Daily Mirror newspaper. The utilization of cartoon to promote reconciliation among the citizen as an instructing asset is reasonable for interdisciplinary education since cartoon speaks about innovative conjectures and forecasts on future human culture, peace-building, helping general society acknowledge what could happen in the future. Cartoon about reconciliation and peace empowers individuals to see life fundamentally and can assist individuals with gaining recently required ethics. Using

cartoons as a tool to convey the uniqueness of individual communities' culture, identities, and challenges they face in their day-to-day life to Sri Lankan teaching method is, in this manner, a confrontation of the individual convictions inside the understudy with what is represented on the play. A community that assumes individual values and identities are significant functions as methods for transferring material and ethical values of a country as per the states of the occasions from generation to generation here comes cartoon to convey the ideas to the readers easily. Daily mirror cartoon has a significant impact on the value system of Sri Lankan people

Reference

- Ali Engineer, A. (1995). On '*Bombay*', Economic and Political Weekly, pg. 1556, DOI: <http://www.jstor.org.libproxy1.nus.edu.sg/stable/4402935>
- Anderson, B., (2006), '*Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. London', Verso. ISBN: [0860910598](https://www.isbn-international.org/product/0860910598)
- Rita.R., (2013), '*Wither Slumdog Millionaire: India's Liberalization and Development Themes in Bollywood Films*', World Journal of Social Sciences, Volume.3, Issue 2, Pp. 36 – 47.
- WimmerRoger.D., Dominick Joseph.R. (2003), '*Content analysis*', *Mass Media Research*,(pp. 140-141) USA: Holly J.Allen.
- Williams, A., (1992), '*Republic of Images*'A History of French Filmmaking, Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Yudice, G., (2003), '*The Expediency of Culture: Uses of Culture in the Global Era*'Durham, NC: Duke University Press.

Promoting One Religion and Its Culture in History Textbooks; A Content Analysis of GCE O/L (Ordinary Level) Textbook in Sri Lanka

Dilki Dias

Abstract

Sri Lanka is a multi-cultural, multi ethnic as well as multi religious country. Hence a variety of cultures, religions and ethnicities relates with Sri Lanka, pluralism is one of the driving forces of Sri Lankan society. In other hand education is one of the prominent agents which promote pluralism. It means since the day a child is admitted to a school the education system can and should act as an agent of pluralism hence we cannot go forward without pluralism. Accordingly, this study's main objective is to study how the history text books of G.C.E (ordinary level) have promoted one religion and its culture (if there any) which lead to distract pluralism. Here the research question is, have the ordinary level history text books promoted one religion and its culture which distracts pluralism? This study was conducted based on qualitative data gathered on the basis of content analysis technique. G.C.E (ordinary level) history books, web articles, previous research papers were used as the sources of data. Though many studies have been undergone on the topic of pluralism most of them haven't covered the area of how education can lead the decline of pluralism. That question still remains in the society. The study intends to give a reliable, organized answer for that. The study revealed that G.C.E (ordinary level) history text books have promoted Buddhism and its cultural values. The study further revealed that a major priority has given to Buddhism while considering about other religions and its cultural values in a less quantity. In other hand the study revealed how this type of education sector leads for the destruction of ethnic integrity, ethnic harmony as well as pluralism. This study implies to strengthen or amend the existing legal background regarding pluralism.in other hand this proposes to amend the educational sector specially the syllabuses like history should be amended, as well the research implies about the responsibility of school teacher and under graduates to promote pluralism.

Keywords: culture, ethnic, multicultural, Pluralism, religion

Dilki Dias (✉)

Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Email: dilki1994thakshila@gmail.com

Introduction and research problem

Sri Lanka is a multicultural country which people belong to many religious groups, ethnic identities, cultural values and variety of unique beliefs live over the same territory. Hence Sri Lanka is a multicultural country and pluralism is a belief which admires multiculturalism it should be a major concept which should exist in Sri Lankan society. Education can be considered as a leading concept which promotes pluralism hence it can be considered as the king of concepts which promote pluralism. In the other if education is not ready to promote pluralism it can be regarded as one of the leading enemies which distracts or discourages.

As a good promoter of pluralism an education system promotes the importance of pluralism among the students since the day the students are admitted to the schools hence it is easy to promote such type of good values among the little minds. Accordingly, Sri Lankan education system as one of the main agents which promote pluralism has a great responsibility to promote pluralism and its values among school children from the day they are admitted to the schools as Sri Lanka is a country which cannot go forward without pluralism. Furthermore, the education system is the role model which supplies precedents for the students to share and bear up different religious beliefs, ethnic beliefs and cultural values. Accordingly, the main objective of this study is to analyze how the history text book of G.C.E. O/L (ordinary level) in Sri Lanka promote one religion and one culture (if there any) which discourages pluralism.

Hence O/L history is a compulsory subject for all the students , variety of students follow this syllabus. On that situation, giving a prominent place to a specific religion or a culture is not fair. The research intends to seek why such things happen and from where those things can be corrected.

Furthermore, the research intends to answer the questions ; how the other religions which are not majorly promoted in the ordinary level history book are affected , how such one religion promotion affects for the ethnic integrity, peace and harmony as well as the pluralism, what are the legal provisionS which can be taken to sweep up promotion of one religion and what are the duties and responsibilities of the teachers to eliminate such.

This research was conducted on the basis of qualitative approach by referring to the content analysis technique. Basically the data was collected from the G.C.E O/L (Ordinary level) history text books .Specially the lessons which were related with the concept of pluralism has been taken in to consideration in this study. It means the

related areas of the history text books which appeared a close link with pluralism were analyzed to collect the qualitative data which are necessary to undertake the study. Furthermore, web articles, web journals, previous research papers have been referred in order to collect primary data for the study.

In fact as a responsible citizen who has taken the maximum benefits of the free education system of Sri Lanka, the researcher's personal experiences also have been used to analyze the facts in this study. The entire research will a good answer to the burning problem "Why the ethnic integrity of Sri Lanka has been distracted" and "What are the suitable legal provisions which can be taken for the so called problem" as well this research will be a relief for the seeker who seeks for the factors which affect ethnic conflicts.

Literature Review

Longley (2019) states pluralism as "a condition in which minority groups participate fully in all areas of the dominant society, while maintaining their unique cultural identities. In a culturally pluralist society, different groups are tolerant of each other and coexist without major conflict, while majority groups are encouraged to retain their ancestral customs."

Madison (1787) describes that "only by allowing many competing factions to participate equally in the government could this dire result be avoided"

NORAD (2020) states, "Sri Lanka's diverse social fabric is made up of different ethnic, religious, linguistic, and cultural groups. There is a very clear distinction between different ethnic groups; Buddhism is the religion practiced by majority of the country's Sinhala population, a larger portion of Tamil is Hindu, and adherents of Islam. Christianity is followed by both Sinhala and Tamil communities since some people from both these communities share a common religion. Although religion had always played a crucial part in the country's post independent identity politics, religion itself was never deemed as a direct cause for the armed conflict."

Grant (1997) states, "An education system will reflect the norms of the host society and minorities need to learn the language and mores; the harder question is the degree of adaption required and the compatibility of their own culture."

Gaul (2014) describes, "This article analyzes the representation of Sri Lanka's communities in History text books that are currently in use. Even before the end of the war in 2009, the education system was recognized as an instrument with which the

country's divided society could be rebuilt. It reveals that the general lack of recognition of minority communities, and the negative representations of the Tamil community in particular, that appear in these text books are not compatible with the proclaimed vision of multicultural yet integrated society.”

Warnasuriya (2019) states,“It is evident that the that the history curriculum predominantly contains Sinhalese-Buddhist history, with a little information being conveyed about the history of the minority groups. Tamils and Muslims are portrayed as invaders and outsiders since the national story is narrated through the perspective of the Sinhalese-Buddhist community who play the role of the protagonist.”

Research Methodology

This study was based on the qualitative data which were collected on the basis of content analysis technique. It means the data which have been analyzed in the entire study were gathered by analyzing related contents. In content analysis technique as it needs to collect data systematically from a set of texts written or printed. to conduct this study printed data were systematically collected and analyzed. Furthermore, books, newspapers, magazines, web articles and the research papers are the major sources which can be referred to collect data. Basically the data was collected from the G.C.E O/L (Ordinary level) history text books .Specially the lessons which were related with the concept of pluralism has been taken in to consideration in this study. It means the related areas of the history text books which appeared a close link with pluralism were analyzed to collect the qualitative data which are necessary to undertake the study. Furthermore, web articles, web journals, previous research papers have been referred in order to collect primary data for the study. G.C.E O/L (ordinary level) history text books have been used as the primary data while research papers, web articles have been used as secondary data.Specially the research papers and web articles were used to collect the data related to the theoretical perspective of pluralism. Other than that, in order to analyze the multiethnic and multicultural dimension of Sri Lanka web articles were used.

The related contents of the GCE O/L history text books were referred to analyze how pluralism has been distracted inside the education sector as a result of promoting one religion and its culture., basically the sections related to pluralism were taken in to consideration while most the contents were observed in order to analyze how a

specific religion has been promoted. After observing and analyzing the data were used to continue the study and answer the research problem.

Results and Findings

The entire study was intended to analyze whether the ordinary level history text books promote one religion and one culture which leads to distract pluralism. The aim of the study was to seek how the ordinary level history text books have given a prominent place to one religion or one culture which leads to discourages pluralism. Web articles and research papers were referred to analyze about the theoretical approach of pluralism. The intention was to seek out the meaning of pluralism.

In order to observe how the ordinary level history text books have given a prominent place to one culture and one religion the ordinary level history text books have been used. Further more to identify the affects of giving a prior place to one religion and one culture were aimed to study.

G.C.E. O/L history book (2015,p.54) “ The arrival of Arahant Mahinda was happened in third century .After his arrival and preaching lord buddha’s dhamma buddhism has been the main religion since time immemorial .Islamism and Christianity were introduced to Sri Lanka at a very recent time in history compared to the spread of Buddhism.”

This is an obvious instance where the Buddhism has been promoted than the other religions .It implies that from the ancient time Buddhism was the main religion of the country. In addition the above fact has convinced than all the other religions buddhism has a long history as well as it is the oldest. In addition the paragraph names the other religions which have been arrived to the country after Buddhism. Giving a major priority to buddhism and labelling the other religions as insignificant causes a greater damage to the ethnic integrity and religious diversity.

G.C.E. O/L history book (2015,p.59) “There is no Buddha’s refuge in the infinite world, and it is rare for it to be the same”).

Here also buddhism has been given a priority by praising the virtues of its master Lord Buddha. This has created a major blow to religious and cultural coexistence and a black spot to the values of pluralism.

G.C.E. O/L history book (2015,p.104). “Buddhism continued to develop as the predominant religion during the second urbanization period. From the Dambadeniya

period to the Kotte period , kings built shrines to the Tooth Relic and built many temples.”

This has convinced how the state and the kings sponsored the promotion of Buddhism which has again proved that major priority has been given to Buddhism but nothing has been stated about how the other religions.

G.C.E. O/L history book (2015,p.45). “Buddhist renaissance movement: The establishment of Paramadhamma Chethiya Viharaya in Rathmalana by Ven. Walane Siddhartha Thero , and Vidyalankaral Pirivena in Peliyagoda by Ven. Rathmalane Dhammaloka Thero were a great blessing to the Buddhist renaissance movement”

G.C.E. O/L history book (2015,p.47). “Establishment of Buddhist schools: “The financial strength was not enough to establish and maintain Buddhist schools. The door to this was opened after Mr. Olcott’s arrival in Sri Lanka. Just after he arrived here he embraced Buddhism and took the lead to establish Buddhist schools in Sri Lanka”. Highlighting the name of Buddhist schools here has given a major Priority to Buddhism as well it has convinced like establishing Buddhist schools as a victory of Sinhala Buddhist .Conveying such a message is not suitable for a pluralist society.

G.C.E. O/L history book (2015,p.49). “Preservation of Buddhist places of worship: “Mr. Walisinghe Harischandra has made many sacrifices to protect the sacred places in Anuradhapura he even established a movement for it. In 1870 reconstruction of Ruwanwelisaaya was began “

Though it has mentioned about the preservation of Buddhist sacred places of worship there is no any mention about the movements of other religions to preserve the sacred places of worship.In this juncture also it has convinced that preserving Buddhist Sacred places as a patriotic act.

G.C.E. O/L history book (2015,p.48). “Patriotism developing movement : “During the British rule , the spread of western culture in the country led to the spread of imitation of western customs. The main aim of this movement is to create patriotic community who admire and follow indigenous culture instead of western customs”. Here the other cultures have been regarded as an evil for the indigenous culture hence the country is a multicultural country promoting such type of ideas is inappropriate. Hence it can cause damage to the mind sets of the students who follow western cultural values.

G.C.E. O/L history book (2015,p.55.) “Several monks lived in ancient Buddhist monasteries the monks who lived under the leading monks were named as interns.”

G.C.E. O/L history book (2015,p.113.) “Temple administration : the temples have been administrated by Mahanayake and Anunayake Theras.Diyawadana Nilame was in charge of the temple of tooth relic.” Pluralism should admire and promote the values of all the ethnic groups instead of that here only the cultural values of Buddhism have been promoted.

In some areas the other religions and its values have been criticized clearly which leads to destruction of pluralism. G.C.E. O/L history book (2015,p.113.) “Criticism of the dominance of the church: During the medieval era the Christian church wielded great power and thus influenced many aspects of the human life. Some clergymen were accustomed to living a secular life rather than a religious one.” These type of criticisms against a certain religion may create a great damage to the ethnic peace and harmony.

Though Buddhism and its cultural values have been promoted mostly it was observed in some places the other cultural and religious values have been mentioned though there is a doubt about the opportunity which has been separated for the other religions and cultures.

G.C.E. O/L history book (2015,p.124.) “Socio-cultural differences: Portuguese spread Roman Catholicism to the coastal areas of Ceylon and the Dutch popularized Protestantism in Sri Lanka.”

G.C.E. O/L history book (2015,p.104.) “It is said that there was a Shiva Devalaya adjacent to Sri Jayawardenepura in the fifteenth century .It is believed that the Devalaya was built for the Hindus.”

G.C.E. O/L history book (2015,p.104.)”The Munneswaram Kovil in Chilaw was a place of worship for Hindus.”

G.C.E. O/L history book (2015,p.104.)”Their places of worship were located in the seaports where the Muslim who were engaged in foreign trade resided.” In these places it is obvious that the religious and cultural values of other ethnicities also haven been considered up to some extent but not in deep manner.

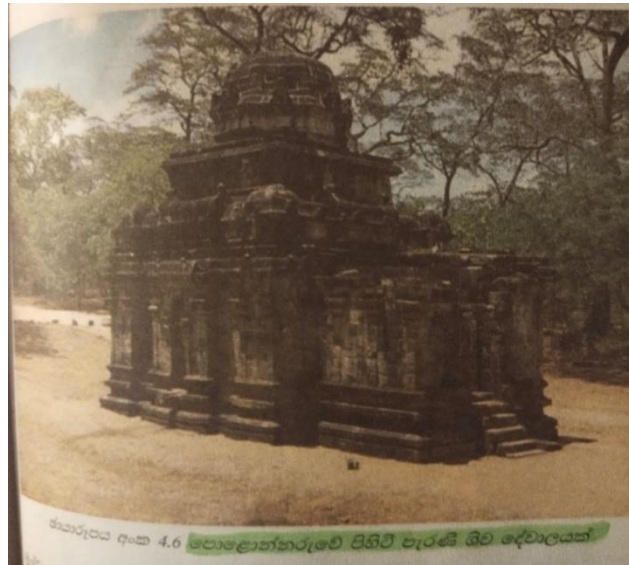

Figure 1- a picture of a Shiva Devalya in Polonnaruwa

Figure 02: A cross inscribed on a stone pillar found in Anuradhapura

Giving such a space to display other religious and cultural values seems to have fostered pluralism to some extent.

G.C.E. O/L history book (2015,p.50.) "Hindu religious renaissance : Arumaga Navalarthuma who led the Hindu religious renaissance movement established presses,

distributed printed sheets among the Hindus and conducted lectures in order to inform the Hindu community”

G.C.E. O/L history book (2015,p.50.) ”Islamic religious renaissance :In line with the Buddhist and Hindu renaissance movements Islamic community also organized their own movement in order to establish religious and cultural enlightenment among the Muslim community, the leading figure was M.C.Siddilebbe”

Furthermore, in some parts of the text books the elements of pluralism have been promoted too.

G.C.E. O/L history book (2015,p.60.)”Ethnic coexistence : “There is evidence that cities of our country have been inhabited by people of different cultures since time immemorial .No matter how much diversity there was between those nations, they never tried to quarrel with each other.”

Ethnic coexistence can be considered as one of the leading elements of pluralism .When pluralism exists in a society or a community ethnic coexistence surely appears. When ethnic coexistence exists the people who belong to different cultures and religions live peacefully without any conflicts or disputes .Here also the ethnic coexistence has been admired as a concept .

G.C.E. O/L history book (2015,p.07.)”Importance of studying History: ”Learning to respect other cultures and learning to be tolerant of others.” This has clearly promoted the concept of pluralism by stating the importance of learning history. Hence it has promoted pluralism as a concept, it is doubtful whether the content has 100% done it practically hence in most of the parts only one religion and its cultural values have been highlighted in fact the values of other religions and cultures have been directly and indirectly criticized and have been neglected.

It is obvious in most of the places Sinhalese- Buddhist cultural values have been highlighted while others have given a little space. Furthermore the Tamils and Muslims have highlighted as invaders to Sri Lanka.

Conclusions, implications and significance

An organized set of conclusions can be drawn on basis of the qualitative data collected by analyzing the specific contents. Basically, it can be concluded that the ordinary level history syllabus has given a major priority to Buddhism hence Buddhism is practiced by the majority of country’s Sinhala population. based on the data analyzed it is obvious that it is just like a promotion campaign of Buddhism.

Through out the syllabus the values of Buddhism and its culture has been well promoted. When the students belong to different religions present in a class room when the subject matters try to concern one religion (Buddhism) as the prior if highly damage the peace and harmony among the students such type of consequences can create the concepts like 'inequality' in the mind sets of students which sometimes can be ended with ethnic conflicts. Furthermore, all the human beings who live in a pluralist society has a right and freedom to study about their history. Specially history is the subject which gives the above right and freedom for the students.

It has been proved by the data that most of the kings have given their sponsorship for the wellbeing of Buddhism as well through out the syllabus it talks about patriotism on the basis on Buddhism and Sinhala culture. The syllabus has provided information about the movement to built Buddhist schools though it is a motivative factor for the religion which is promoted for the others it surely becomes a reason to be worry. All the ethnic and religious groups have their own identities and as human beings they always prefer their ones and they are in a thirst to study more about them that is the nature of the human beings. Here in the syllabus it clearly promotes about the various traditions in Buddhist temples as well different person who are in charge of Buddhist sacred places. Furthermore, the syllabus has obviously admired the master of Buddhism. As one of the main agents of pluralism the education specially a subject like History should not show this type of behavior which promotes one religion and leads to the distraction of pluralism.

Students are also human beings. They also posse their unique ethnic and cultural identity. For an instance, a master of a religion is one of the sacred person who has a great space in in the minds and heart of his followers. On the basis of pluralism if is clear that none of the religions promote bad in the society, in such a situation it is not appropriate to praise only the virtues of Buddha.

It was proved that in some parts of the syllabus it has mentioned about the other cultures and other religions, though they were not much focused they were only to decorate the syllabus with the name of pluralism just like decorating a cake with icing. When the collected data are analyzed in this manner another important conclusion can be drawn this type of prioritizing highly damage the pluralistic values of a society as well it is a great damage to the ethnic coexistence which is one of the leading elements of pluralism. Furthermore, when the legal background is analyzed according to the constitution of Sri Lanka it has provided legal provisions for all the

ethnic groups to follow their own ethnic and cultural values and beliefs in such a situation it can be concluded that the education as an agent which promotes pluralism should change its direction. If the education as an agent of Pluralism wants to give a real meaning to the concept of pluralism all the religions and cultures should be equally promoted then only it will be a great contribution to the pluralism.

In order to show its fake contribution to the pluralism in some parts of the history syllabus, some factors which protect and give life to pluralism have been included. One of them is religious coexistence. In that section the so-called concept is discussed with great arrogance and then in other hand works to end it by making foundations which causes ethnic disputes. In other hand to exhibit its responsibility as an agent of pluralism specially the ordinary level history subject states about the importance of learning history. There sharing and bearing other religion and cultures and studying about other religions are two major importance out of that list. The education should tap in to its heart and listen whether it has fulfilled the above task. Therefore, it can be concluded that though education system in Sri Lanka has a great responsibility to protect and promote pluralism hence Sri Lanka is a multicultural country based on the content analysis specially the ordinary level history subject has promoted Buddhism and Buddhist culture which leads to distract pluralism while giving an inadequate concentration to the other religions and cultures which are the links of the chain of pluralism.

This study emphasizes the importance of pluralism for a multicultural, multi ethnic country like Sri Lanka as well this study realizes the duty of the education to promote pluralism specially the subjects like history and also this study emphasizes about the importance of the concepts ethnic coexistence without which a pluralistic society cannot go forward. Furthermore, this study exhibits the importance of having pluralism in a multi ethnic country without which it leads to ethnic conflicts. As a nation which has been suffered from an ethnic conflict of 30 years. This study directly issues red lights about the importance of pluralism.

Hence a crystal-clear answer has been taken for the research problem on the basis of the analyzed content several implications are there to be undergone through. As a state which is highly regarded as a multicultural Sri Lankan government and specially the legal system led by judiciary should make new provisions which promote pluralism in order to go forward with the multicultural society. It means for the well being and promotion of pluralism the existing laws should be strengthened or

amended. Furthermore as a giant who promote pluralism the educational sector also should be strong further to contribute for the strengthening of pluralism. Not only the ordinary level history subject since the day a students are admitted to the schools till the day they end their education the concept of pluralism should be promoted by education for that the teachers have a great responsibility as well the government should also give the legal authority for that by amending the existing syllabuses which promotes a specific religion. Family is our first and foremost school and the parents are our antecedents. Therefore, the parents also possess great responsibility to promote pluralism among children as well the university students who has taken the maximum benefits of education has a great responsibility to promote pluralism which has been distracted by the school syllabuses. Related workshops, awareness programs. Hence university students often associate with a pluralistic society it is very easy for the university students to promote pluralism. They can bring their own experiences about the value of pluralism to the school level. Specially awareness programs can be conducted in order to discuss about the pluralism with them.

The other main suggestion is stopping the destruction of pluralism is, a culture should be created to combine all the students related to all the ethnic groups. Basically family and the school is the most appropriate places which can plant such type of attitudes in the mind sets of the school children .As per when the syllabuses are amended in order to promote pluralism in line with that the mind sets and attitudes of the students also should be changed in order to give a new life to pluralism .For that parents should change the mind sets of the students to think like “we all have our own identities it is our duty to respect each”. When the students have such attitudes in their mind sets it would not be difficult for the teachers to promote pluralism among them.

References

https://e-lambda-t.eu/en/aRaublick_poPlur.html

<https://www.Politicalsciencenotes.com/articles/pluralism-meaning-importance-and-other-details/250>

Longely, A. (2019, July 3). Definition of Pluralism.

Madison, J. (1787). Definition of Pluralism.

NOARD (2020, January 14). An introduction to religious pluralism in Sri Lanka.

Rohitha,D.,Nalin,B.,Thilakalatha,M.D.,Marikkar,U.L.S.,Samanthi,W.A.S.G.&,Bazee, U.L.M. (2020). History Text Book Grade Eleven.Educational Publications Department.

An Ethnographic Study on Female Dress Code of Muslim Community in Sabaragamuwa University of Sri Lanka

A. Dulari

Abstract

Sabaragamuwa University of Sri Lanka is enriched with the undergraduates adhere to different cultural values. It is a common observation that those individuals tend to share their dressing interests in the university. This phenomena showcase a deviation regarding the university female Muslims. Why does the majority of female Muslim students follow a same dressing tradition within the university premises although they have a multi-ethnic exposure? Accordingly, the main objective of this study is to analyze the factors and restrictions (if there any) which determine the identity of female Muslim dress in the university premises. Other specific objectives are to identify the misconceptions among non-Muslim students regarding the female Muslim dress code and to find out what are the reasons for few female Muslim students to deviate from the most common dressing pattern of female Muslims. This research was conducted in line with qualitative approach with reference to narrative analysis technique. Collection of related data are based on ethnographic factors of selected individuals. Required data were primarily collected from a sample of 30 university girls: 15 Muslim girls and 15 non-Muslim girls studying at Sabaragamuwa University of Sri Lanka (SUSL). Snow-ball sampling method was employed for sampling. Primary data were gathered through open-ended interviews and discussions with sample population. Previous research articles and other virtual media were referred as secondary data. The study revealed that various interpretations regarding Islamic Modest Clothing, social and educational background, regional factors, and personal attitudes determined the dressing pattern of female Muslim undergraduates. This study suggests to make an awareness among university students regarding the background of female Muslim attire.

Keywords: Attitude, Dress code, Modest clothing, Muslims

Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Email: kaadularie@gmail.com

Introduction and Research Problem

Students at Sabaragamuwa University of Sri Lanka showcase a high diversity of cultural values. Although, the students proffer different values adhere to different ethnicities, religions, geographical areas, and social settings which they belong to, it is observed that when they behave as a whole in the university premises they tend to share their dressing patterns and fashion interests. Regarding the female Muslims, the tendency to share the cultural features with non-Muslim community in terms of their dress code is comparatively in an extremely low level within the university premises. Why does the majority of female Muslim students follow a same dress tradition within the university premises although they have a multi-ethnic exposure? By 2021, 163 Muslim students (Females-58, Males-107) were studying at the university adhere to four faculties (academic years of 2019/2020 - 2015/2016). Consequently, it appears that some attitude conflicts and misunderstandings are arisen among the university students in terms of female Muslim dress code which adherer to “Modest clothing” in Islamic believe. Other than the female Muslim students who reluctant to change their traditional dress code in the university, there is another minority group which can be identified making noticeable renditions on their traditional dressing style. Accordingly, the main objective of this study is to analyze the factors and restrictions (if there any) which determine the perspectives on the identity of female Muslims in the university premises. Furthermore, other specific objectives of this study are to identify the misconceptions which are arisen among the non-Muslim communities regarding the dress code of female Muslims. Furthermore, it is intended to find out what are the reasons for minority of female Muslim students to deviate from the most common way of dressing pattern of female Muslims. This research was conducted in line with qualitative approach with reference to narrative analysis technique. Collection of related data are based on ethnographic factors such as social settings, educational backgrounds, age limits, and personal ways of selected individuals. Required data were primarily collected from 30 university girls: 15 female Muslim students and 15 female non-Muslim students representing various ethnic and religious backgrounds such as Sinhalese Buddhists, Sinhalese Catholics, Tamil Hindus, and Tamil Catholics studying at Sabaragamuwa University of Sri Lanka (SUSL). Snow-ball sampling method was employed as the sampling step.

Primary data were gathered through open-ended interviews, day-to-day discussions with the selected group over the telephone. Furthermore, researcher's personal observations and experiences regarding the dress code of subjected social group was also concerned. Previous research papers, related articles, web pages and other virtual media are referred as secondary data. Both primary and secondary data were employed In order to analyze data. In addition, collection of data was basically conducted over the telephone since the research work was carried out in a pandemic situation where the university has been closed. This research will accomplish a clear explanation regarding the background of wearing a same type of dress code to the university by female university students. In addition, this study will provide a comparative analysis between the perspectives of female Muslim community and non-Muslim community on the dress code of female Muslim students in the university premises by analyzing the ethnographic data collected from the selected individuals and other resources.

Literature Review

“Modest Clothing” is considered as a specific dressing style practiced by the females who adhere to Islamic faith locally as well as globally. However, the modest clothing practice can be differ based on the part of the world in which they located as a community. In addition, it is noticed that the Modest clothing have been subjected to somewhat controversial topics time to time due to contemporary socio-political issues and conflicts around the world. Based on those contemporary matters in relation to Modest Clothing practice, a number of researches worldwide have been approached to address subjected matters on their perspectives. Especially, in some Western, Middle East, and Asian countries some studies have been carried out regarding the practice of dressing pattern applying university undergraduates as the target group. As per the definitions provided by previous researches on Modest Clothing, they have focused on the basic Islamic teachings on clothing.

(Manraj, 1998) States “Both men and women are commanded by Allah to dress modestly. This is the fundamental criterion espoused by Islam.” Moreover, he adds that there are two primary Qur’an verses addressing the issue of women’s modesty. (Manraj, 1998) Points out Muhammad Assad’s "The Message of the Qur’an. “And tell the believing women to lower their gaze and to be mindful of their chastity, and not to display their charms [in public] beyond what may [decently] be apparent

thereof; hence, let them draw their head-coverings over their bosoms.... [Q24:31] O Prophet! Tell thy wives and daughters, as well as all [other] believing women, that they should draw over themselves some of their outer garments [when in public]: this will be more conducive to their being recognized [as decent women] and not annoyed. But [withal,] Allah is indeed much-forgiving, a dispenser of grace. [Q33:59].” In relation to aforementioned Qur’an verses, (Manraj, 1998) claims “Regarding Q24:31, Muhammad Assad explains that Arabian women covered their heads prior to the advent of Islam in the seventh century C.E. The Head covering (khimar) was worn as an ornament, hanging down loosely over the wearer’s back. In accordance with the fashion of that era, the upper part of a woman’s tunic had a wide opening in the front, which left her bosom partially exposed. Hence, the command is for the covering of the bosom as an act of modestly, and not for the wearing khimar or covering of the head. According to some other commentators, women wore the khimar to keep sand and dust out of their hair. Incidentally, men also wore turbans and traditional long gowns to cover themselves. In reference to Q33:59, women were asked to draw their outer garments over themselves so that they would be identified as “believing women” and not be molested by the hypocrites, or be mistaken for unchaste women.” As he further describes, “Murad Hofmann proposes that today, it is no longer necessary to impose the hijab on women as a means of protection. Ironically, in many Western societies, a women wearing the hijab is sometimes singled out for ridicule, contempt, and even oppressed person, thus achieving the opposite of its intended purpose.” However, (the Hijab Diaries: 5 Misconceptions About Muslim Women, 2017) states, “For Muslim women, the Hijab is a personal choice and commitment to Allah (swt) and not a sign of oppression and peaceful way to express who is she and that she is confident in her choice.” (Thowfeek, 2019) As cited Duderija, 2008, p.375, denotes, “the Muslim identity appears to be a hybrid identity of resistant and projective identity. Muslims’ feeling of being threatened was directly correlated with their choice to dress conservatively to affirm who they were. In this manner, through veiling or adopting the jubbah (by men), Muslims adopt a different identity based on their faith and ideology. Further, this phenomenon shows their freedom of belief and the protection of their religious values from those of other ethnic groups. Generally, in forming identity, nation, language, religion, sex, and socio-economic status play a major role, but when it comes to Muslims of Sri Lanka, religion overtakes the rest of the major markers of identity due to the fact that religion

has been an object of attack for Muslims. Therefore, in the case of the Arabization of dress, the religious and private identity of Muslims become a public identity whether they are living in a secular, non-secular, Islamic or non-Islamic state. Further, based on the level of religiosity, affiliation, and ethno-religious background, Muslims are categorized into four types: firstly, ethnic Muslims, who build an identity based on ethnicity and social grouping over religious groups; secondly, cultural Muslims, who base their identity on the customs of a person's ethnic and cultural origins; thirdly, religious Muslims, whose identity is based on religious belief rather than ethnicity; and fourthly, political Muslims, whose identity is based on socio-political reality." Furthermore, (Thowfeek, 2019) states "This clothing of Muslim women has changed a sign of oppression and backwardness into a unique marker of a religious and ethnic identity. Further, it has also become a symbol of identity in contemporary pluralistic societies," Moreover, (Thowfeek, 2019) indicates "Although the veil is often misinterpreted as a religious symbol, this is contentious because there is no clear prescription of it in the Holy Quran. Neither the Holy Quran nor Prophet Muhammed 'directly' recommend the wearing of the veil. There is no expressed requirement for the adorning of the veil, commonly known as the hijab or the niqab, or Abaya or Jubbah. Rather it should be considered as the traditional attire of Arabs." In addition, (Manraj, 1998) denotes, "Millions of Muslim women live in societies where the Hijab is not traditionally worn. Even though these women may dress modestly, some Muslims may confront them because their heads are not covered, thereby implying that these women are dressed improperly. Another misconception is that the hijab symbolizes a certain level of piety. However, as you will see, the hijab is a traditional piece of clothing that presently serves as an icon of identification, comparable to a skull-cap beard. It is not an indispensable part of a woman's attire as many Muslims dictate." (R.F.Ruzkina,M.I.F.Marjiya, 2016) Claims, "in Islam there is no evidence from Quran or Sunnah (prophet's guidance) which limits the color of the clothing of women." Moreover, they states "There for as it says Fatawa al- Lajnah al-Daaimah (17/108), the dress of the Muslim women need not to be black. (M. Zabeen, S.Shams, N. Sultana, 2017) states, "it is permissible to her wear any color of clothing as it covers her awrat-does not resemble men clothing and is not so tight as to show the shape of their limbs or so thin as to show what is beneath it and does not provoke temptation. Further, it says in (17/100) it is not permissible for women to go out in a decorated garment that attracts people's gaze because this is something that tempts

men. Therefore wearing black not because of it obligators, but because it is a farthest removed from being an adornment.”

Practical results of the previous studies showcase the behaviors of Muslim females worldwide in terms of dress practices. (M. Zabeen, S.Shams, N. Sultana, 2017) Cited as Sobh et al., 2010, “At present, many Muslim women try to ally their confusion between choosing either from fashionable clothes and fully covered traditional clothes by avoiding forced choice.” Further, Zabeen et al. (2017, as cited as Ali, 2005; Wagner et al., 2012; Pasha-Zaidi, 2015), “Many Muslim women wear dress according to Islamic way simply because they believe that it is their religious duty and commitment.” In addition, Zabeen et al. (2017, cited as Ali, 2005) “Many Muslim women also consider full covered attire as a protection of skin in the summer along with a bit of fashion.” Further, Zabeen et al. (2107, cited as Gökarıksel and Secor, 2009) Muslim attire and fashion becomes subject of somewhat controversy since it merges two systems that are apparently different. Accordingly, a number of researches mention there are two types of Muslim females that can be observed in terms of their dressing pattern. (M.Albrecht, B.Jacobs, A.Retief, 2015) Conclude “The more modest group placed more importance on religious values, while the less modest group attributed more importance to social values than the more modest group. For the more modest group their Muslim identity was more predominant than for the less modest group.” A survey conducted by Oxford University reveals, “Muslim women who are 'highly religious' tend to increase their wearing of religious head coverings and use more conservative styles as the level of modernization, or 'risks' they are exposed to, increase.” Moreover the survey indicates, “In Turkey, highly educated Muslim women who were highly religious tend to cover their head more than other highly religious Muslim women. In Belgium, highly religious Muslim women who socialized with non-Muslim women used to veil more than highly religious Muslim women who did not mix as much with the native population. In Muslim countries where great store is placed on the piety of future brides, highly religious single women who are likely to be on the marriage market or who are highly educated tended to wear the veil more than otherwise very similar but married women and those who did not leave the home as much, says the study.” (Rosida, 2019), (Nef-Saluz, 2007), (Warburton, 2006) have studied the dressing patterns of Muslim female students adhere to Indonesian universities. In Sri Lanka, (R.F.Ruzkina, M.I.F.Marjiya, 2016) have conducted a research to determine the factors for Muslim undergraduates

who wear black as the dress code for the university. Regarding the dress practices of female undergraduates in Islamic universities in Indonesia “...dress practice of female students at campus was a kind of negotiation to deal with the university regulation. The negotiation revealed they wore the dress as they wanted and based on their preferences as long as it covered their parts of intimate body suggested by university and Islam.” (Rosida, 2019) However, in a study carried out in South Eastern University of Sri Lanka (SEUSL) regarding the black dress code, many Muslim university girls tend to wear in the university premises, states in relation to the practical health issues subjected by the black dress code, “The Medical officer, SEUSL reported that as black absorbs much heat and most of the Muslim female students in this university suffer from severe headache and more sweating eventually leads to stress, a condition which disturbs their concentration on lectures. The extreme heat conditions results in swelling of the keratin protein in the sweat ducts with rupture of ducts and develops miliaria rubra commonly known as prickly heat and heat rash. It is the first sign of heat stress.” (R.F.Ruzkina, M.I.F.Marjiya, 2016). Considering the phenomena that the fashion trends among female Muslim university girls, (Rosida, 2019) declares “Dress practice in Islamic university points out two significant identifications; religious identity and the beauty. Both of them are seemingly important to be performed in campus area as the influence of Instagram; the strongest social media by which the beauty of the dress practice users are displayed and it represents the beauty of the users.”

Mostly, the studies to determine the attitudes on female Muslim dress code have been conducted in line with both quantitative and qualitative method (mixed method). For instance, (R.F.Ruzkina, M.I.F.Marjiya, 2016) Conducted such research with a population of 45 female Muslim undergraduates studying at South Eastern University of Sri Lanka applying random sampling method using interviews, questionnaires and analyzed collected data using in narrative analysis technique. (Rosida, 2019), (Nef-Saluz, 2007), (Warburton, 2006) have studied the dressing patterns of Muslim female students adhere to Indonesian universities during contemporary time periods. (Rosida, 2019) Conducted the research in line with a qualitative approach using observation and interviews. Collected data have been analyzed in order to circuit of culture proposed by Stuart Hall. (Nef-Saluz, 2007) Approached the same matter as a descriptive qualitative research applying observations and interviews. (Warburton, 2006) Conducted a research to compare the usage of Hijab between two eras.

Although, a number of researches have been conducted studies to determine the dress practices and the background of the Muslim female dress code in the perspective of Muslim community, none of the researches have been carried out any of studies to analyze the attitudes of Sri Lankan university girls regarding dress code of female Muslims in the perspectives of both Muslim and non-Muslim communities focusing on ethnographic factors.

Research Methodology

This research was conducted in line with qualitative approach with reference to narrative analysis technique. Firstly, the collected literature related to the research area were reviewed. Considering the review, a questionnaire was drafted in order to determine the research objectives. The questioner concerned the ethnographic factors such as social settings, educational backgrounds, age limits, and personal ways of individuals. Then the questioner was given to individuals who were identified using snow ball sampling method. Accordingly, open-ended interviews and day-to-day discussions were carried out based on the responds of the questioner, for further clarifications. The facts revealed by the statements of the sample were considered as primary data. By 2021, 163 Muslim students (Females-58, Males-107) were studying at the university adhere to four faculties (academic years of 2019/2020 - 2015/2016). A group of 15 female Muslim students and another 15 female non-Muslim students representing first year to fourth year from four faculties (academic years of 2019/2020 - 2015/2016) at Sabaragamuwa University of Sri Lanka (SUSL) were employed as the sample. Non-Muslim female students were adhere to various ethnic and religious combinations such as Sinhalese Buddhists, Sinhalese Catholics, Tamil Hindus, and Tamil Catholics. Furthermore, researcher's personal observations and experiences regarding the dress code of subjected social group were also concerned. Male samples were not employed for data collection since the research was intended to study female dressing interests in female perspectives. Previous research papers, related articles, web pages and other virtual media were referred as secondary data. Both primary and secondary data were employed in order to analyze data. Collection of primary data was basically conducted over the telephone since the research work was carried out in a pandemic situation where the university has been closed. Collected data were discussed considering head wrapping, color of the dress and selection of dress type,

following beauty-care trends and their experiences regarding the specific dressing pattern that they used to wear.

Abbreviations for the faculties and ethnic combinations adhere to the female undergraduates who expressed their attitudes mentioned as follows.

FMS-Faculty of Management Studies

FAS-Faculty of Applied Sciences

FAcS- Faculty of Agricultural Sciences

FSSL-Faculty of Social Sciences and Languages

SB-Sinhalese Buddhist

SC-Sinhalese Catholic

TC-Tamil Catholic

TH-Tamil Hindu

Results and Findings

The research was focused to produce a comparative analysis on the attitudes between Muslim female undergraduates regarding the dress code of female Muslim students within the university premises through an ethnographic study. According to observations of the researcher as a non-Muslim, it is a common observation that almost all the Muslim female student at Sabaragamuwa University of Sri Lanka wear a same type of dress code within the university premises. Majority of them wear black Abaya and colored hijab/ head wrapper while some use even the head wrapper in black. In addition, it is observed that at times, Muslim female students wear plain color Abayas other than black. Occasionally, a few of university girls wear Abayas in printed materials. Considering the head wrapping, exiguous number of Muslim girls unwrap their heads or use loose head wrapping styles. In addition, almost all the Muslim undergraduates prevent from following beauty-care trends in public. However, occasionally they tend to wear make-ups.

As per the primary data, based on aforementioned observations, the interviews and discussions with sample group were basically conducted aiming following facts; head wrapping, color of the dress and selection of dress type, following beauty-care trends and their experiences regarding the specific dressing pattern that they used to wear.

Regarding the head covering, Muslim female undergraduates are used to wear head wrappers majorly in two types; Hijab (square scarf covers head and neck) and Khimar (cape-like, covering hair, neck and shoulders). In the interviews with them, it revealed

that almost all the Muslim undergraduates who were selected to the sample of study, wear head coverings only in public.

“Many of our people and we are familiar with hijab and it gives a comfortable feeling. That’s why we prefer hijab. Otherwise, it is not a rule to wear hijab.”

FSSL -4th year

“It is a better way to protect my hair from weather effects.”

FMS -3rd year

“If you are truly religious you do not need to wear a head cover just to show off you are religious. I wrap my head when I pray. Even my family does not pressure me to wear a head wrapping when I go out. I follow my religion by my heart and I do not care how people judge me by what I wear.”

FACs -3rd year

Individuals from non-Muslim community declare their ideas on the head covering of Muslim girls, as follows.

“It is their right to dress modestly covering heads because their religion says them to do so.”

FSSL – 3rd year (TH)

“I think it makes them uncomfortable to wear head wrappings because they immediately remove those wrappings when they came to hostels from the university.”

FAS -4th year (SB)

“I have heard that their religious society in the university doesn’t allow Muslim girls who unwrap their heads. So that may be the reason for them not to unwrap their heads inside the university.”

FSSL – 4th year (SC)

According to ideas stated, female Muslim students express they wear head wrappings mainly as a tradition and they do not like to break it. Very few girls do not wear any head wrapping due to their personal preference and attitudes. Non-Muslim girls bear an idea that although Muslim girls say covering their heads does not makes the uncomfortable, they are in a pressure to do so.

Considering the color of Muslim girls’ dress code, it was aimed to analyze factors regarding the preference of wearing full black dress code or colorful clothing patterns. Muslim girls declared range of different ideas on wearing their dress in fully black.

“I’d like to wear full black dress code to anywhere because it feels safe, and gives a satisfaction that we adhere to Islamic discipline.”

FSSL -1st year

“I was used to wear it often on my personal preference. But after the Easter Bomb Attack I shifted to wear colored dresses mostly.”

FSSL – 2nd year

“Achiru, I don’t like to wear it full time. Even any Muslim lady does not wear black Abaya all the time. With the climate factors and practical issues, they can’t do so.”

FSSL –4th year

“Normally, I like to wear my dress in fully black because when I was at my home town I used to wear it. So that I wear it to university. Black dress code feels me so good and comfortable for any situation.”

FSSL –4th year

“I don’t prefer full black dress. Because it can differentiate us among non-Muslim community, lead to misunderstandings and can bring an unfavorable thought.”

Faculty of Applied Sciences -4th year

Meanwhile, individuals who represented non-Muslim community expressed their ideas on black dress code of female Muslims in following manner.

“During the rag season Muslim girls are asked to wear full black dress code by their seniors. But after the rag season they try to continue it because they became confused whether it is okay to break it or they would get highlighted among the other female Muslim girls.”

FSSL – 4th h year (TC)

“Muslim girls think ‘black dress’ gives them a charm and standard look. Most of the times, they consider doing styles means changing the color of their Abaya. But I think they look pretty when they dress up with colorful attires.”

FAS -4th year (SB)

As per the ideas revealed by Muslim girl in terms of their attitude towards black dress code, mostly they wear black dress code to university as a tradition and a way of prevention of getting attraction of others. Some are used to wear it with the influence of their cultural and regional background. However, majority of them wear the black dress only when they go out and do not like to wear it all the time. Meanwhile, it is revealed the fact that a considerable number of Muslim females tend to dress in colored dresses after the Ester Bomb Attack which was taken place in April, 2019. However, non-Muslim university girls like to see Muslim girls in colorful dresses.

Muslim female students expressed their views regarding the type of dress and their selection of particular clothing in following manner.

“Our Islam didn’t specifically mentioned that you should wear black Abaya or you should wear Abaya. But Islam says you need to cover your whole body except face and hand part with palms and fingers.”

FSSL – 4th year

“When I wear dresses other than Abaya non-Muslim friends always say that I am looking greater than my traditional dress. But I can’t give up my traditional dress course it feels me so comfortable.”

“Normally, I don’t follow other clothing patterns except shalvas and sarees even when I am at home. I used to wear shalvars only for family functions and I’m allow to wear sarees because my mom always wear sarees. She is my motivation to wear sarees.”

FSSL – 4th year

“I don’t wear denims when I use public transport, but when I going out with my family by our vehicle, I would wear them. If we cover our whole body as our religion says, Muslims would not judge your dress.”

FSSL – 2nd year

“I wear any costume following Islam modest clothing pattern. Both Muslims and non-Muslims equally appreciate my dressing interest.”

FMS -3rd year

Some instances how non-Muslim girls gave their attitudes regarding the selection of fashions wore by Muslim girls can be mentioned as follows.

“I don’t see any fault in following styles or doing changes in their dress code by Muslim girls. Any one from any kind of background, prefer to follow styles comparatively more or less. Following a dressing style doesn’t mean that they don’t respect their religion.”

“It is a global truth that everything in the world changes due to contemporary factors. It goes same with the attire. When it comes to the attire wore by Muslim ladies, it’s not easy to wear it in a country like Sri Lanka which close to equator. Also I have seen how Muslim girls suffer with that particular dress especially in hot days when we are at field activities. And their dress is too long to do some practical activities we are assigned in particular subjects.”

FAS -4th year (SB)

“I like to see those following different fashions. It seems Muslim girls from city areas and westernized family backgrounds follow nice fashions. But Muslim girls from remote areas like Ampara, Samanthurei, Kaththankudi, Muthur don’t like to break their tradition.”

FSSL – 4th year (TC)

As per the ideas conveyed by the Muslim girls they like to make their fashion choices within the boundary mentioned in Islamic faith. However, girls from other ethnic backgrounds believe that Muslim girls should have the freedom to decide their attire on practical circumstances.

Considering their space to follow beauty care requirements, Muslim girls convey their thoughts and attitudes as follows.

“I do use make ups whenever I get interested. I hope to stylistic changes to my hair in future because now I’m not financially stable to afford them. My friends, family and internet motivates me to follow such beauty cultural trends.”

FSSL – 4th year

“Applying make-up is completely okay in our religion but it shall not attract other men.”

“I use make ups only for glam up when it is highly needed or unavoidable situations like functions and presentations at university.”

FMS -3rd year

“Usually I don’t apply nail polish because we have to pray five times a day and before pray times we need to remove them if we applied them. But I apply Mehendi on my nails, palms, and hand.”

FMS -2nd year

“Applying make-ups is completely okay but it can’t attract others unnecessarily. If it would happen we have to face criticisms from our people.”

FSSL – 4th year

Muslim girls’ expressed their interest on following beauty cultural trends, an idea as same as their interest to follow fashion choices within the boundary mentioned in Islamic faith.

“Muslim girls like to go for styles but they fear to do so because their seniors, Muslim boys in the university would criticize them. And some girls from remote areas think if someone inform about it to their homes they would have to face unnecessary problems.”

FSSL – 3rd year (TC)

As per the ideas of on-Muslim girls, Muslim girls suffer from kind of a pressure not to follow beauty cultural trends.

Muslim girls expressed their experiences regarding the dress they used to wear in the university premises, in different ways.

“I didn’t face any kind of disadvantage regarding my dress. But sometimes non-Muslim people think we feel uncomfortable, or limit our freedom, or it is not that stylish when we wear Abaya. Also some people think we wear it to protect our skin color. They don’t know the actual meaning why we wear it.”

FMS-4th year

“I haven’t faced any kind of hatred reactions from non-Muslim people till Ester Bomb Attack. After that incident I have to face some disgraceful situations especially when I use public transport wearing black; some people didn’t like to share the seats, they ignored us. Even in the university, some students didn’t much talk with us“

“Our dress code is the main identity which shows we are Muslims. After the Ester Bomb attack some non-Muslim people thought that Muslim ladies who wear black are terrorists. I love to wear black, but I changed my dress into colored ones after that period. I think mostly we get disgraceful reactions from people who didn’t associate Muslims. That’s why they judge us in our dress.”

FSSL-4th year

Above expressions showcase that the socio-political background created after the Ester Bomb Blast, effected Muslim females to change the color of their dress since the attitude of non-Muslims towards Muslim female dress code driven from a neutral point to controversy.

Interpretation of non-Muslim females regarding the dress female Muslims wear was they do not interested in that particular dress.

“I don’t judge Muslim girls by their dress. But I like if they change it. Only the person inside the dress matters. Personally, I don’t like to wear it as a dress.”

FMS- 3rd year (SC)

“I don’t like that dress. I think people who wear that dress makes a limitation for their freedom. A dress in the sense should be achieve the fact that why we wear them. We have different needs in cool weather, warm weather likewise. Single dress can’t satisfy all these things.”

FAS -4th year (SB)

The research outputs showcase a somewhat similarity to (R.F.Ruzkina, M.I.F.Marjiya, 2016) in the results that black is not an obligor color code to wear in Islam, Black is not a suitable color to wear in hot weather since it absorbs much heat, there is no specific force or acceptable reason to follow traditional dress in the university premises. In addition, (R.F.Ruzkina, M.I.F.Marjiya, 2016) found out that majority of Muslim female students at South Eastern University of Sri Lanka bear the idea that wearing black as their dress code should be changed. As a whole, university community at the Sabaragamuwa University of Sri Lanka believe that Muslim girls shall change their dress code in the university premises.

Conclusions, implications and Significance

As per the key findings, based on the literature and analyzed data it was revealed that, different religious interpretations, social and educational backgrounds, age, regional factors, influence of the contemporary social settings and personal attitudes function as factors that determine the dressing pattern of female Muslims. In addition, it is not a rule to wear a specific color code or type of dress mentioned in Islamic faith as female Muslim dress code. Female Muslim undergraduates in Sabaragamuwa University of Sri Lanka used to wear Abaya as a blind tradition and there is no specific force on them to follow it within the university premises. However, it was revealed that the attitudes of almost all the Muslim community members in the university that, Muslim girls should wear Abaya and the particular garment shall not draw others attention towards them. Therefore, Muslim females do not tend to get others attention or not try to highlight through their attire. That phenomena happens as per the reasons of their willingness to obey Modest clothing adhere to Islamic faith and the aforementioned attitude that rooted among the university Muslim community. As per the misconceptions arisen in the non-Muslim students in the university can be mentioned as: Muslim girls dress completely determined by Islamic faith. Also some non-Muslim people believe that females who wear black Abayas engage in terrorist activities. In addition, it was revealed that cross-cultural social and educational backgrounds, exposure to multi-ethnic social settings, urbanized life styles, and personal attitudes influence a minority group of female Muslims to deviate from traditional pattern of Muslim dressing style in the university premises. However, lack of the exposure of basic facts which determine female Muslim dressing culture, to outside world creates misconceptions on non-Muslim community. Therefore, this study emphasizes the importance of having mutual understanding regarding other

cultures in a multi-ethnic society and respecting pluralism. In addition, this study suggests Muslim female undergraduates to follow appropriate dressing patterns preserving core values of their religious faith while making a pleasant impression on other community individuals in the university and as fitting to practical situations. Related workshops, discussions, motivation programs shall be organized through the organizations in the university to achieve the mentioned attitude changes. This study made a comprehensive explanation regarding the attitudes of both Muslim and non-Muslim female undergraduates on dress code of university female Muslims at Sabaragamuwa University of Sri Lanka in an ethnographic approach.

References

- Debunking Myths on Women's Rights, Muslim Women, Feminism and Islamophobia in Europe, (2019, December). Brussels: European Network against Racism.
- Don't judge women for their clothing — Sisters in Islam. (n.d.). Retrieved from <https://www.malaymail.com/news/what-you-think/2018/04/18/dont-judge-women-for-their-clothing-sisters-in-islam/1621555>
- M. Zabeen, S. Shams, N. Sultana. (2017). Growing Popularity of Muslim Attire: Faith or Fashion. *International Journal of Asian Social Science*, Vol. 7. doi:doi:10.18488/journal.1.2017.79.728.737
- M. Albrecht, B. Jacobs, A. Retief. (2015, April 15). The Role of Important Values and Predominant Identity in the Dress Practices of Female Muslim Students Attending a South African University. doi:doi:<https://doi.org/10.1177/0887302X1558105>
- Manraj, A. H. (1998, August 3). Muslim Women and Tradition.
- MIR, S. (n.d.). Muslim American Women on Campus: Undergraduate Social Life and Identity. 224. doi:doi:https://doi.org/10.5149/9781469610801_mir
- Nef-Saluz, C. (2007). Islamic pop culture in Indonesia: an anthropological field study on veiling practices among students of Gadjah Mada University of Yogyakarta.
- R.F. Ruzkina, M.I.F. Marjiya. (2016). Analysis of Attitude Towards Black as a Dress Code among Muslim Female Students of SEUSL. 502-506.
- R.F. Ruzkina, M.I.F. Marjiya. (2016). Analysis of Attitude towards Black as a Dress Code among Muslim Female Students of SEUSL. 502-506.
- Rosida, I. (2019). Dress Practice in Islamic University: From Regulation to Consumption. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 302, 302. Retrieved from <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

- the Hijab Diaries: 5 Misconceptions About Muslim Women*. (2017, April 14). Retrieved from Hidden Pearls: www.hidden-pearls.co.uk
- The veil worn by Muslim women 'may signal that they ARE integrating more'. (2016). Retrieved from <https://www.ox.ac.uk/news/2016-09-02-veil-worn-muslim-women-may-signal-they-are-integrating-more>
- Thowfeek, M. M. (2019). Negotiating the Sri Lankan Muslim Identity through Choice of Clothing: Emerging Trends and Tensions. *Sri Lanka Journal of Sociology*, Vol-01, 156-172.
- Warburton, E. (2006). Private Choice or Public Obligation? [Institutional and Social Regimes of Veiling in Contemporary Indonesia].

The United Nation's Involvement in the Transitional Justice Process in Post-war Sri Lanka: A Critical View

Jashmiya Gugathanan

Abstract

While the three-decade war in Sri Lanka ended in mid-2009, many believe that the country has done very little to deal with its violent past, with the exception of the ongoing Lessons Learnt and Reconciliation Commission, which is regarded by some as an inadequate response. Sri Lanka committed to a comprehensive transitional justice process through the co-sponsoring of UN Human Rights Council Resolution 30/1. However, changing governments in Sri Lanka from time to time follow different procedures in advancing transitional justice processes. Against this background, the article looks the role of the United Nations in advancing the transitional justice process that is needed over time, in line with the different positions of governments. It is also examine on the attitude of the Sri Lankan government and the minority community towards the intervention of the United Nations.

Keywords: Human Rights, Transitional justices, United Nation, Post - war Sri Lanka

Jashmiya Gugathasan

University of Jaffna.

Email: jashmiy.jecy@gmail.com

Introduction

The Sri Lankan Transitional Justice (“TJ”) process, which commenced primarily at the end of the war in 2009, and then gained momentum after the change of administration in early 2015, is wrought with controversies. This is mainly caused by the inability to strike balances and reach compromises when and where necessary. The laws and institutions that were recently established in Sri Lanka² in response to rising demands for Transitional justices appear to be mere white elephants which are struggling to address the mammoth remnants that have transcended temporal, geographical and political markers of the war. The UN pressure that has been mounting and Sri Lanka’s laboring responses to TJ have only added to existing controversies by facilitating the fears of the masses that the hard-won ‘sovereignty’ is now threatened by ‘international conspiracies’ that seek to affix criminal liability on prominent personnel. In this light, this paper seeks to assess Sri Lanka’s TJ process, striving to balance competing demands of democracy, accountability, peace, and justice.

A state’s responsibility to provide redress to victims of violations associated with war or political instabilities cannot be unmoored from the constitutions and domestic legal frameworks of the states concerned. However, given the intensity of most violations associated with fraught political contexts, impunity seems to obscure paths to reconciliation and redress. This is evident in the numerous Sri Lankan attempts, which have proven incapable of bringing justice or accountability.

The importance of human rights as a determinant of the nature of the state and the interrelationship of nations is greatly emphasized. There are various measures to protect and enjoy human rights. The United Nations was established on 24/10/1945 for the purpose of protecting and upholding peace, security, peace and human rights in the world. Maintaining human rights is an important obligation. (Weston: 2006)

For this purpose, the United Nations General Assembly resolution 60/251 was established on March 19th, 2006, as the Human Rights Council. (Clapham: 2006) Its main objective is to oversee international standards, recommend new international standards, investigate human rights violations, submit new proposals and programs, and provide advice and technical services to governments when necessary. Human rights abuses increasingly seen in developing countries today. The United Nations is making a concerted effort to provide solutions to vulnerable people in the countries where human rights violations have occurred and to prevent such violations in the future.

In Sri Lanka as a country with multiracial social structure, ethnic conflict has emerged from the shoemaking regime. Several political, social and economic factors underlie this ethnic conflict. In 1983, conflicts between them turned into armed conflicts. The 30 year long civil war ended in 2009 by the Sri Lankan military. International countries and victim of war have claimed that Sri Lanka had witnessed many human rights violations during the stage of the war. Following this, the Secretary-General of the United Nations appointed a panel of experts in 2012 to investigate international human rights and international human rights violations committed in Sri Lanka. In its statement, the group identified human rights violations committed by the Sri Lankan military and the Liberation Tigers of Tamil Eelam during the final war. (Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka, 2011, p.137) The following were referred to as human rights violations by the Sri Lankan military. The Sri Lankan government has carried out a series of attacks on cell and heavy weapons in areas declared safe havens and war-torn areas and there is evidence of the use of banned bombs, bombs and white phosphorus. It claimed that 300,000 civilians were killed, and women were subjected to sexual abuse by the Sri Lankan military. (IBID paras89, 92, 94,104,111).

LTTE violations offenses, civilians as human shields by using his grip on the government-controlled areas and tried to escape to the people fired on civilians concentrated in areas inhabited firepower directed children forcibly enlisted, through suicide attacks killing civilians, to Tamils, the hospital identified in the report showed that the weapons had protected. (ibid paras89, 92, 94,104,111) Following the publication of the report, the United Nations Human Rights Council discussed Sri Lanka's affairs. The Sri Lankan government said its forces had not committed any war crimes. The international investigation was also strongly opposed. The Sri Lankan

government, which is accused of committing particularly serious offenses, cancelled the entries for a hearing by United Nations officials in August 2014. Two months later, no foreigners were refused permission to enter the war zone. (N.C.R. Silva: 2018) Following the regime change in Sri Lanka in 2015, the new government expressed its desire to work with the international community. Co-sponsored the Transitional Justice Procedure of the United Nations to provide justice to the affected people.

Statement of the Problem

Currently, Sri Lanka is facing the toughest challenges due to the key structural issues prevailing on the ground. Those challenges are extremely critical while relating with the sense of insecurity of both the Sinhalese and Tamil caused by structural elements in state, community and individual levels. However, the recommendations of the United Nations have not been fully followed in advancing post-war transitional justice in Sri Lanka. Although the government of good governance has shown a kind of conciliatory attitude, the present government is showing a tendency to deviate from the activities of the United Nations. It has been criticized by national and international organizations. However, we can observe that the United Nations continues to provide Sri Lanka with a series of implications for the implementation of post-conflict transitional justice.

Research objective

The main purpose of this study is to identify the role that the United Nations has played in advancing Sri Lanka's transitional justice process. As well as expressing the views of the Indigenous people and the Government regarding the activities of the United Nations.

Research Methodology

This study is a qualitative one used qualitative analysis method. Secondary data were used in this study. The secondary data were collected from UN reports, research papers, journal articles, newspapers, and internet sources. Specially used 30/1, 34/1,40/1 HRC resolutions, UN higher commoner and Sri Lankan foreign ministers

official and oral reports and Sri Lankan government and public statements are mainly used. These data were analyzed in descriptive method and presented as direct quotations, quotations of others, summaries and interpretive arguments.

Theoretical frame work

Christina Binder Theory of Transitional Justice has used. He points out that international human rights law and international humanitarian law can be drawn within the parameters of how to proceed with the judicial process. TJ involves a variety of non-judicial instruments and mechanisms. There is no mutual exclusion of one another in this endeavour. But they must be viewed in a holistic way. It is a holistic approach to 'fixing a community'. The mechanisms for this may vary according to the sociocultural context. He mentions that the process of accessing approached in the following ways.

Criminal prosecutions of those responsible for human rights violation: Criminal prosecution of those responsible for human rights violations. Criminal prosecution of people who have committed massive human rights violations is a great way to deal with the past. However, states cannot prosecute cases where the criminal activity is too large, or committed by national leaders, or the judicial system is weak. He says the involvement and intervention of the international community can be very important in these situations. **Truth commission:** Truth seekers focus on investigating past human rights violations. They are true commissions of inquiry and to be carried out by other fact-absconding company. Its purpose is to investigate and defend witnesses. **Reparation:** Financial, asset, can be official apologies. This must be done to provide a psychological return to the affected people. **Institutional reform:** It aims to create a safe and legitimate agency to prevent human rights violations from occurring again. They can also be constitutional and legal reforms. Institutional reforms lead to democratic frameworks. Based on these issues, this line has been used to examine post-conflict Sri Lanka's transitional justice process

Sri Lankan Transitional Justice Process

At the 30th Session of the United Nations Human Rights Council in September 2015, Resolution 30/1, entitled "Human Rights, Accountability and Reconciliation," was adopted in coordination with Sri Lanka's co-sponsorship. The resolution consists of

five major themes and 36 commitments: Transitional Justice, Reconciliation, Rights and the Rule of Law, Security and Militarization, Power Sharing and International Engagement. The United Nations Office will continue to provide advice and technical assistance for the resolution of the resolution, and it will be reviewed on developments in the process. (A/HRC/30/L.29)

Release of civilian land available to the military with the aim of building trust among the victims, abolishing the existing terrorism statute, investigating pending cases, preparing investigative mechanisms and establishing an office to deal with missing persons. Voting and the creation of a legal mechanism involving international judges for the reliance on military investigations are key functions. It was through this resolution that the Agenda for Transitional Justice was established in Sri Lanka and the role of the United Nations in the interim justice process in Sri Lanka.

Identifying the role of the United Nations in advancing the interim Transitional justice process of Sri Lanka.

Interim Transitional justices' proceedings were initiated following the 30/1 resolution implemented in 2015 in Sri Lanka. The United Nations has contributed in a variety of ways in advancing this system. Such as.

Attending the sessions of the United Nations Human Rights Council.

Annual United Nations Human Rights Council Session series discusses the implications of Resolution 30/1. The resolution 34/1 "promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka" was intended to provide a further period of two years to complete the matters specified in Resolution 30/1 during the 34th Human Rights Council session. Similarly, the report on the progress made so far was submitted at the 40th session of the 2019 session on 21st March (A/HRC/30/L.29). The 40/1 "promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka" resolution was passed with the aim of providing a further two-year time limit for the resolution of the 23 countries in the council. The United Nations Human Rights Council and the Government of Sri Lanka must work together in the process of finding out the truth, establishing justice and providing compensation and, it is decided that the Secretary-General of the United Nations should publish the full report in 2021. (A/HRC/40//23V/B 71, 72) with this resolution

the international community should active engage with Sri Lanka toward faster progress on truth, justice, reparation including guarantees of non-recurrence.

Officeial reporting

The United Nations Human Rights Commissioner will submit an Official Report on the Implementation and Improvement of Subjects in Resolution 301 of the Annual Meeting. The UN high commissioner for human rights, Michelle Bachelet noted in her March 2019 update that Sri Lanka has “Moved too slowly towards meaning full implementation of the transitional justice agenda” She reiterated concern at the “lack of sufficient progress, particularly towards truth-seeking and accountability and observers of February 04th 2017, noting that this created “Significant obstacles to reconciliation”. (A/HRC/34/VI)

The official statements and verbal statements of the Sri Lankan government continue to emphasize the need for international justice. A/HRC/30/para6 refers to the need for an international jurisprudence to investigate allegations of violations of international human rights and humanitarian law during the final war. Human rights violations in Sri Lanka are very serious and internationalized. At the same time, justice systems in Sri Lanka do not have the ability to adjudicate crimes committed by the Sri Lankan military under international law. so, we theretofore reject call for purely domestic mechanism. (OHCHR Report: 2017)

Provides necessary advice and technical assistance to the transitional justice process

Provides technical assistance by providing consultants and senior officers to the headquarters of the Office of the Human Rights Commissioner located in Sri Lanka. Provides support and support to the Sri Lankan government's priority for peace. Provides advice and assistance in establishing mechanisms for establishing transitional justice. Policies for the activities of the Office of the Missing Persons Office and the Compensation Office already established; Guidelines are being drawn up on the creation of jurisdictions. The International Inquiry System is providing advice to the government on ensuring the safety of victims and witnesses, as well as addressing the wishes and dislikes of the victims. (A/HRC/30/CRP.2)

Sending special reports for observe

Several expert groups and special reporters have been conducting research on Sri Lanka to promote and enhance Sri Lanka's transitional justice process. During the UN Human Rights Commissioner's 2016 meeting, the President met with the Prime Minister, the Foreign Minister, the Commander-in-Chief and the Commander-in-Chief, and discussed matters pertaining to the transitional justice process. He visited the affected areas and supervised the investigation. Special Reporters for Truth, Justice, Compensation and Redevelopment in 2016-2017 carried out their technical expertise. In 2016 Special reporters, judges and lawyers have reviewed torture and humanitarian vandalism and punishments. During their visit, the Sri Lankan government monitored the transit period and submitted a report to the Secretary General of the Human Rights Council. (OHCHR oral report 2017)

Government of Sri Lanka and people's views on the involvement of the United Nations in Sri Lankan Transitional Justice activities

Sri Lankan Government and Majority communities Perfective

The United Nations contributes to Sri Lanka's transitional justice process in various ways. However, there are differing opinions between the Sri Lankan government and the minority community regarding the intervention of the United Nations. Today, the Sri Lankan government is completely deviating from the resolution passed by the Co-operation. (Daily news:2019) This is, as a major challenge to the United Nations in defending human rights nationally and internationally. (Weston: 2006) Due to international pressure, the Sri Lankan government co-sponsored the transitional justice process. But due to the foreign policies currently pursued by the Sri Lankan government and its friendship with the VETO powers, the resolution is backing down. The matters covered in the resolution are uninteresting in implementation. It completely rejects the issue of international jurisprudence and supports domestic inquiry. Sri Lankan government argued the government has taken considerable steps to fulfil the matters specified in the resolution. The Office for Missing Persons is set up, especially in the area of truth-finding. The Justice Department is investigating cases under the Terrorism Act. The Compensation Office is set up with respect to compensation. In the North and the East, 75 percent of the military-owned land has been cleared and Military checkpoints have also been removed. The Sri Lankan military's action in the war is against a group that has been declared a terrorist organization by many countries. Rather, it is not an act against any community.

Therefore, the military cannot investigate the matter. (Sri Lankan foreign ministry official reports: 2019)

The Government of Sri Lanka has given importance to the process of drafting a new constitution, bypassing factual and accountability processes. It is a waste of time to claim institutional reform. (Tamil telegram: 2019) Maithripala Sirisena at the 73rd General Assembly he said, we do not want any foreign Power to influence us, adding, as Sri Lankans, we will find solutions to our problems, and we simply need room to resolve them and the support of the United Nations. He also said that the new generation deserved to be heard. The international community should look upon Sri Lanka from a fresh perspective as it is different today.

On 19th February 2019 Prime Minister Ranil Wickremesinghe told Tamils “forget the past and move forward”. (Journalists for democracy in Sri Lanka: 2019) on 20 March 2019, Sri Lanka’s Foreign Minister responding to the OHCHR report on Sri Lanka’s implementation of resolution 30/1 stated, ‘The Government of Sri Lanka at the highest political levels, has both publicly and in discussions with the present and former High Commissioners for Human Rights and other interlocutors, explained the constitutional and legal challenges that precludes it from including non-citizens in its judicial processes. It has been explained that if non-citizen judges are to be appointed in such a process, it will not be possible without an amendment to the Constitution by 2/3 of members of the Parliament voting in favour and the approval of the people at a Referendum.’ (Sri Lankan Foreign Minister official report: 2019)

For most Sinhalese, the UN considers the resolution to be entirely Tamil-based, anti-military, and simply a war crime investigation. Most Sinhalese people believe that the Sinhala country was saved by the Sinhala army. (The London school of Economics and Political science: 2019) The actions of the majority Sinhala politicians are justified in this regard. Thus, the Maithripala Sirisena government should immediately withdraw from the 30/1 resolution. (Ana Pararajasinham: 2019)

Minority Communities perspective

The Tamil people have welcomed the resolutions of the United Nations in their struggle to secure their justice as victims of the final war. According to the 30/1 they feel that, they have some degree of justice through resolution. Their main expectation is, if genuine justice is to be sought, the International Tribunal should be set up to investigate the massive crimes committed by the Government of Sri Lanka or the

International Criminal Court and to establish the Office of the Secretary General of Human Rights in the North and East. (CPA report 2017)

The Tamil people are shocked by the Sri Lankan government's denial of international judicial proceedings and the availability of time and again in a series of human rights meetings. The Sri Lankan government's rejection of the mixed court system makes it even more impossible for Tamils to get justice at country. The Sri Lankan government has the political will to act in the interests of the affected people. But at the same time, they are trying to posture that this is an option on the international stage. (CPA report 2017)

As for the TNA, it supports a mixed court system. The main reason for this is that when a jury adjudicates with the judges of the country, it must be bound by the country's great military and politicians. This is simply because the Sri Lankan government can deny the rulings of courts with foreign judges. The TNA denies that there is no international inquiry into politics. The party's spokesman MR.Sumanthiran said Article 111 of the Constitution of Sri Lanka does not include any restrictions on the nationality of those appointed to office. The Sri Lankan government has signed the 30/1 resolution and co-sponsored the event. Thus, there is no barrier to the implementation of a specific resolution. (Uthayan Newspaper: 2019)

Justice can only be provided to the Tamil people through an independent international investigation. Sri Lankan government had clearly rejected the resolution of the Human Rights Council's resolution and that granting further time to implement the resolution would affect the credibility of the Human Rights Commission. (Amnesty international: 2018)

Conclusion

The United Nations has made a significant contribution to the recognition of human rights violations in Sri Lanka during the ethnic conflict and to provide justice to the affected people. The Sri Lankan government and the majority of Sinhala people do not want the United Nations to intervene in the affairs of Sri Lanka. The major points of contention in the Sri Lankan dialogue on human rights and democracy have arisen due to the lack of semantic clarity concerning human rights, democracy, and TJ. Often, the discussions portray Transitional justice as being premised on the victims' need for retribution. This approach is fundamentally flawed as it precludes the

possibility of considering whether some of the alleged perpetrators are in fact victims of circumstances who had been placed under duress with threats to life while being forced to commit crimes. The objective assessment of such practical realities is significant in uplifting democracy. This proposition finds support in the works of historians and legal scholars where it has been argued that an approach that denies amnesties to ‘perpetrators’ who have succumbed to pressure under trying circumstances, undermines the human rights process.

An inquiry into the definitional boundaries of ‘victims,’ could perhaps be rejected as a semantic debate. Nevertheless, if Transitional justice is to cater to contextual requirements, clear definitions and categorizations should be adopted. The capacity to ensure the protection of rights, prevention of further victimization, and achievement of reconciliation are dependent on the availability or non-availability of specific definitions and categorizations.

The Paranagama Commission assesses whether the incorporation of amnesties would hinder the process of guaranteeing accountability and justice to victims. It notes that the legal landscape has radically changed since the South African TRC’s admission of amnesties and the recognition that amnesties are no longer permissible for certain crimes.³² The CTF Report lists four common reasons that the proponents of amnesties cite: (1) the need to provide an incentive to participate in proceedings and reveal the whole truth, (2) to promote reconciliation, (3) victims’ families wishing to pardon perpetrators, and (4) the belief that punishment and retributive justice could deter or prevent the occurrence of violations in the future. However, the CTF Report has not considered the fact that some of the perpetrators may also be victims of circumstances who have to be dealt with within the human rights framework so as to not victimize them through a rigid application of law which leaves no room for the admission of any defences so long as the offense does not constitute a grave breach of law. While one may correctly posit that amnesties should not be made available for grave breaches of human rights, it should be noted that there is no absolute prohibition against amnesties in the international law and especially none that prevent the possibility of granting amnesties to those who may have acquiesced to committing certain offenses under migratory circumstances.

Advocates of TJ in Sri Lanka should be mindful of the conflicts that may arise if rigid procedures untailed to the specific contexts of Sri Lanka are adopted. An ‘imported’ Transitional justice mechanism, which has functioned successfully within a

completely different context, may not meet the demands of Sri Lanka. Hence, it is essential to consider the specific issues that Sri Lanka is grappling with in relation to the political instabilities, semantic debates, and the debate on amnesties in using TJ for ensuring peace, reconciliation, and accountability. This balance, though a delicate one, should nonetheless be struck!

References

- Amnesty International. (2018, May 18). *Sri Lanka : Relase list of the forcibly disappeared*: Retrieved from <https://www.amnesty.org/en/latest/research/2018/05/sri-lanka-release-lists-of-the-forcibly-disappeared/>
- Ana Pararajasinham. (2019, April 03). The Geopolitics of Sri Lankan’s transitional justices. The Diplomat newspaper: Retrieved from <https://thediplomat.com/2019/04/the-geopolitics-of-sri-lankas-transitional-justice/>
- Center for Policy Alternatives, (CPA). (2015). Transitional justices in Sri Lanka and ways forward. Retrieved from <https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2015/07/Transitional-Justice-in-Sri-Lanka-and-Ways-Forward.pdf>
- Clapham, A. (2006). Chapter 4: The United nations. *In Human rights obligation of non-state actors: Vol. vol. 15/ (pp. 109-160)*. Oxford: Oxford University press.
- Clapham, A. (2006b). Chapter 8: Selected UN Human rights treaties. *In Human rights*
- Daily Mirror. (2017, Sptember27). Is the UNHRC Resolution 30/1 on Sri Lanka legal. Retrieved from <http://www.dailymirror.lk/137339/Is-the-UNHRC-Resolution-on-Sri-Lanka-legal-1>
- Daily news. (2019, March 20). *Resolution 30/1: four years on, 6/63 completed*: Retrieved from <http://www.dailynews.lk/2019/03/20/features/180718/resolution-301-four-years-636-completed>
- Journalist of Democracy in Sri Lanka. (2019, February 16). Sri Lankan PM requests Tamils to “forget the pas” on war crimes: Retrieved from

<http://www.jdslanka.org/index.php/news-features/politics-a-current-affairs/855-pm-ranil-wickremesinghe-requests-tamils>

- Kymlicka, W. (2007). Conclusion: The way forward. In *Multicultural odysseys: navigating the new international politics of diversity* (pp.295-316). Oxford: Oxford University press.
- Mahinda Rajapaksa. (2019, March 17). The stand Sri Lanka should take in Geneva. Colombo telegraph: Retrieved from <https://www.colombotelegraph.com/index.php/the-stand-sri-lanka-should-take-in-geneva/>
- Modood, T. (2007). Is multiculturalism appropriate for the twenty-first century. In *Multiculturalism: a civic idea* (pp. 1-20). Cambridge: polity.
- Nipunika O. Lecamwasam. (2016, October 16). Transitional justices in post war Sri Lanka: Dilemmas and prospects. ResearchGate polity 7(1):14-17 https://www.researchgate.net/publication/309717953_Transitional_Justice_in_Post-war_Sri_Lanka_Dilemmas_and_Prospectscenter
- obligations of non-state actors: Vol. vol 15/1* (pp. 317-346). Oxford: Oxford University press.
- Rajeewa Jayaweera. (2017, December 3). Renegotiating UNHRC Resolution 30/1. Colombo Telegraph: Retrieved from <https://www.colombotelegraph.com/index.php/renegotiating-unhrc-resolution-301/>
- The London school of Economics and Political science. (2019, February 2). Why Sri Lanka's Transitional justice process failed to deliver?. Retrieved from <https://blogs.lse.ac.uk/southasia/2019/02/06/long-read-why-has-sri-lankas-transitional-justice-process-failed-to-deliver/>
- Tilak Marapana. (2019). promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka. 40th session of Human Rights council. Oral report Retrieved from <https://hansard.parliament.uk/Lords/2017-10-12/debates/14CAA83D-8895-4182-8C4F-D964E0A5B399/SriLanka>
- UN Human rights council. 30th session of Human Rights council resolution 30/1(promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka). 28th September 2015, A/HRC/30/L.29. Retrieved from <https://www.mfa.gov.lk/ta/6215-30hrc-slreports-docs/>

UN Human rights council. 34th session of Human Rights council resolution 34/1(promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka). 22nd March 2017, A/HRC/34/L.29. Retrieved from <https://undocs.org/A/HRC/34/L.8/Rev.1>

UN Human rights council. 40th session of Human Rights council resolution 40/1(promoting reconciliation, accountability and human rights in Sri Lanka). 13th March 2019, A/HRC/40/L.29. Retrieved from <https://undocs.org/A/HRC/40/L.1>

5

The Potentials of SAARC and Its Affiliated Bodies in Conflict Resolution in South Asia.

S.S.N. Ariyawardana

Abstract

Due to the social, cultural, political, and ecological diversity, South Asia continues to be vulnerable to wars and disagreements than other regions of the world. UN's conflict resolution involvements are insufficient to address emerging conflicts and disputes in South Asia. Consequently, regional organizations should be in charge of intervening the disputes, mediating disagreements and resolving conflicts in the region. The purpose of this study is to look into the prospective and current operations of SAARC and its specialized bodies in terms of conflict resolution in SAR. This study involves an archival research which aims to find the contemporary practice of SAARC and its Strengthens, Weaknesses, Opportunities, and Threats to implement conflict resolution regional mechanism in South Asia. The study's main conclusions are based on qualitative information, which were assessed using a SWOT analysis. As a result, the inclusion of Afghanistan and Nepal in SAARC, the regional integration in SAR, the assistance of SAARC Terrorist Offences Monitoring Desk and SAARCPOL could boost the SAARC conflict resolution operations. As well, the absence of common values, contested sovereignty, overlapping responsibilities, lack of capacity, the dominance of regional powers and the shortcomings of SAARC Charter are found to be the weaknesses of the organization. SAARC Arbitration Council, SAFTA, South Asian Identity, The SAARC Food Bank, SAARC Development Fund and South Asian University were identified as potential conflict resolution mechanism in SAR. The self-centered approach of SAARC members, absence of an effective and dedicated civil and military collaboration, a

lack of mutual understanding, trust and shared working procedures have all been identified as risks for conflict resolution and decision-making in South Asia. Therefore, SAARC should establish a committed and devoted structure to deal with emerging conflicts and disputes in future SAR by fostering strengths and opportunities while avoiding weaknesses and threats.

Key Words: Conflicts, Resolution, SAARC, SAR, South Asia

S.S.N. Ariyawardana (✉)

The Open University of Sri Lanka.

Email: s.ariyawardana@gmail.com

Introduction

In the cold war era, the most Regional, International, and Global Organizations (RIGOs) failed to play a supplementary role in conflict resolution as anticipated by the United Nations (UN), since the most conflicts were dominated by the world superpowers. However, the mediation of regional organizations in inter-state and intra-state conflicts is becoming increasingly crucial at present. As a result of the UN's reported deficiencies in terms of ability, capacity, resources, and competence to deal with rising challenges in the regions, RIGOs are urged to lead conflict resolution procedures as arbitrators, mediators, and negotiators (Indrees et al, 2017: 1-11).

In this scenario, South Asia Region (SAR) could be identified as a high-risk conflict zone in the international politics. Rapid population growth and the shortages of resources drive this region into deadly wars and long-term political, economic, and socio-cultural conflicts and crises. The majority of these conflicts have been occurred as a result of the rivalries of ideological context, border demarcations, inequality of resource distribution among the community and the competitions induced by power politics. However, since the past, the member states of South Asia have pledged to peaceful settlements over these conflicts by enforcing bilateral and multilateral agreements between countries. Consequently, several disputes are being managed without a permanent settlement, but they continue to be a source of contention in the region. These solutions may occasionally be unfair and partial, since these decisions are taken by the member states without any arbitration of third-party mediation over the dispute settlements. Therefore, with the fast-moving disputes and conflicts in the region, South Asia has required a third-party intervention in dispute settlements.

In the current situation, European Union (EU) and the African Union (AU) continue to play prominent roles in conflict resolutions, whilst SAR regional organizations are

making fewer efforts in it (Wulf, 2009: 5-6). In this case, the South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC) could play an important role as an independent mediator in resolving the conflicts while establishing an intra-regional reconciliation in SAR. However, SAARC is demonstrating slow-moving progress in conflict resolution. Since SAARC was originally found for “improving welfare and quality of life, accelerating economic growth, social progress and cultural development while contributing to enhancing mutual trust, understanding one another's problems in the region”, but it has not been committed to conflict resolution. Hence, SAARC has no legal authority to mediate, arbitrate or negotiate regional issues and conflicts (Lama, 2012: 21-25). Therefore, contemporary South Asia has devolved into an abysmal region prone to ongoing disagreements and conflicts at present. On this background, the current practice of SAARC Preferential Trade Agreement (SAPTA), South Asia Free Trade Agreement (SAFTA) and the SAARC Arbitration Council is not sufficient to empower and proactive conflict management and resolution procedures in SAR, since these organizations are focused on trade and Commercial Corporation and integration affaires in the region. Due to the lack of a specialized conventional mechanism for conflict resolutions in the region, existing conflicts and disputes are not contributed by the operations and practices of SAARC and its affiliated bodies. This background emphasizes the necessity of a specialized regional body to manage and resolve conflicts and disputes in South Asia. Therefore, this article is supposed to examine the gaps of the current practices of SAARC and its subsidiary agencies in conflict resolution and dispute settlements, as well as to examine to establish a viable and dedicated regional framework to deal with emerging challenges of conflicts in the future SAR.

Statement of the Research Problem

SAARC is a well-known South Asian organization that promotes regional corporation and integration. It operates in a wide range of areas to promote assimilation of regional economies, societies and cultures. However, at present, Regional Corporation and Integration have been shattered by the conflicts and disputes followed by social, economic, cultural trauma among people. Therefore, territorial conflicts, war, terrorism, conflicts over natural resources are frequently reported in the region. As a result, SAR has become anarchy in every economic, social, cultural and political sector in the world. However, the regional bodies rather than UN have less control

over the conflicts that are emerging at present in SAR. SAARC as the prominent regional organization is not accountable for the matters regarding conflict resolution beyond regional integration and corporation. The SAARC constitution and its affiliated bodies have no legal authority to resolve conflicts. Under the SAARC umbrella, the institutions such as SAARC Terrorist Offences Monitoring Desk (STOMD), SAARC Police (SAARCPOL) and SAARC Arbitration Council have not been designated for conflict resolution. Therefore, there is no credible regional institution to deal with internal conflicts in SAR. Consequently, external organizations such UN, NATO, and other military forces come from USA, Soviet Russia, China had involved in conflict resolution since in the past. However, these interventions have made negative impacts on the sovereignty of the member states. Furthermore, the inter-state conflicts that are involved by the regional superpower are frequently partial and unfair in decision-making. The majority of these judgments have become politicized.

Further, compared with other IRGOs like EU and ASIAN, the SAARC is far behind as a prominent regional organization in South Asia. The last SAARC summit which was held in Kathmandu in 2014 and next SAARC summit was supposed to be held in 2016 in Islamabad; however, it was unable to hold due to the terrorist attack on an Army camp in Uri in Jammu and Kashmire. Consequently, the prevailing circumstances prevented the India participation in that particular summit in 2016. This background emphasizes that SAARC was fail to gathering its members throughout last five years due to the absence of a dedicated organizational mechanism towards conflict resolution and reconciliation within the region. Hence, it is important to implement a designated body/institution for conflict resolution in SAR to deal with emerging complexities of regional conflicts. In this study, we examine how to re-structure the SAARC and its affiliated bodies as conflict resolution focused organizations as part of their regional cooperation and integration.

The present study will pursue the reforms that should be granted to the current operations of existing SAARC bodies and suggestions for establishing a dedicated figure related to conflict resolution and dispute settlements. Therefore, it raises a few research questions that are effective to investigate the contemporary role of SAARC and its associated bodies in conflict resolution, gaps in between the current practice and prerequisites that required to be granted in the role of existing regional bodies to face emerging conflicts in SAR.

RQ1: What is the nature of the contemporary practice of SAARC organization in conflict resolution in SAR?

RQ2: What are the Strengthens, Weaknesses, Opportunities, and Threats (SWOT) of existing SAARC operations to provide an effective intervention in conflict resolution in SAR?

Objectives of the study

- 1) Investigate the major conflicts in South Asia.
- 2) Understand the contemporary practices of SAARC and its scope of conflict resolution.
- 3) Examine strengthens, weaknesses, opportunities and threats related to the current practice of SAARC towards formulating a mechanism for conflict resolution.
- 4) Understand the gaps between current practices of SAARC affiliated bodies related to conflict resolution and the requisite of a conflict resolution mechanism in contemporary SAR.
- 5) Provide suggestions for SAARC reforms towards a conflict resolution mechanism in SAR.

Scope and significance of the study

This study focuses the current practice of SAARC and its affiliated bodies to control and resolve emerging conflicts in South Asia. Hereby, it concentrates on the major conflicts that are aroused among countries in SAR and their nature. The discussion of this study aimed the inter-state and intra-state conflicts in the countries that are fully pledged under the SAARC flag in between India, Pakistan, Sri Lanka, Maldives, Nepal, Bhutan, Bangladesh and Afghanistan. Moreover, this study investigates the constitutional and legitimate scope of SAARC and its affiliated bodies in conflict resolution processes.

The findings of this study will be beneficial and significant for the regional society, as SAARC plays a vital and major role in regional cooperation and integration in South Asia. This study is initially reveals a concealed profile of SAARC and its affiliated bodies that should be essentially addressed in the present anarchic scenario. The capacities and possibilities of SAARC in conflict resolution is unquestioned productive area of investigation in previous literature. The profile of SAARC and its

affiliated bodies should be upgraded and restructured in order to the changing and emerging necessities of the region. Therefore, SAARC as a prominent body in South Asia should have a designated mechanism for conflict resolution to control and resolve disastrous conflicts in the region. This study will expose a new pathway for SAARC, its affiliated bodies and the other regional organizations to understand the scope of their role in conflict resolution as a regional intervention to avoid the negative impacts of international interventions in the future.

Literature Review

This section will include theoretical framework as well as actual investigations carried out by experts in the subjective discipline. Hereby, it is important to clarify the terms of 'conflict and dispute'. According to Carolyn Manning (2010: 1-5) 'conflict' is differed from 'dispute'. As discussed by Tidwell (1998: 180-185) "conflicts and disputes as part of the same continuum with the main differentiating factor being that conflicts tend to be of greater intensity than disputes and are less subject to negotiation". Moreover, Tillet (1991: 1) highlights the differences between conflicts and disputes while contrasting sources of tension. He argues that "disputes occur when there are competing interests or goals whereas conflict has its origins in fundamental differences in human values and needs". Moore (1996: 21-24) and Tillet (1991:1) observe that "conflict can occur at various levels of consciousness". Further, they distinguish between latent conflict, which is marked by underlying and frequently unrecognized tensions, and emerging conflict, in which the conflict is acknowledged and the parties are named. However, a process of resolving the dispute has still emerged and manifested conflicts where the parties engaged in the dispute have reached an impasse despite attempts at resolution. At this stage, the conflict is manifested and individuals can pursue resolution through legal action, mediation, negotiation, or physical or verbal violence.

This study mainly focuses on "conflict resolution". Boulle and Kelly (1996: 356-364) explain that "conflict resolution can be primarily interpreted as any process that resolves or ends conflict via methods that can include violence or warfare". In another sense conflict resolution is "a non-violent process that manages conflict through compromise or through the assistance of a third party that either facilitates or imposes

a settlement or resolution” (Boulle and Kelly, 1996: 356-364). According to Boulle and Kelly, the poses of conflict resolutions can be extracted through the means of collaborative, participatory, informal, non-binding processes (such as mediation, conciliation and third party negotiation) to adversarial, fact-oriented, legally binding, and imposed decisions that arise from institutions such as the courts and tribunals.

In this way, Laue claims that a conflict is only regarded resolved if the following criteria are met (Leue, 1998 cited in Awujo et al., 2014:297). They are,

- ✓ The solution jointly satisfies the interests and needs of the parties via joint agreement.
- ✓ The solution does not compromise the values of either party.
- ✓ The parties do not repudiate the solution even if they have the power to do so following the settlement.
- ✓ The solution is fair and just and becomes self-supporting and self-enforcing.

Wulf highlighted the faults of Regional, International, and Global Organizations (RIGOs) that are being failed in conflict resolution in the region citing: i) lack of common values; ii) contested sovereignty; iii) overlapping obligations; iv) lack of capacity, and; v) dominant regional force (Wulf, 2009 as sited in Idrees & Ayaz, 2015: 2). RIGOs, on the other hand, are more effective and useful in conflict resolution than the UN in conflict management (Diehl & Lepgold, 2007: 9-41) due to following reasons.

- ✓ These organizations have similarities in the levels of development, political manifestations, and common regional problems;
- ✓ Regional organization may have greater support from disputants and local population, making them more effective than UN missions because their actions are regional;
- ✓ The UN generally assists to negotiation of ceasefires and development of peacekeeping forces, but it has not often facilitated final resolution, whereas RIGOs pave the way for final conflict resolution despite the fact that the lack of conflict management capabilities and;
- ✓ In case of third party conflict mediation, the regional organization could have better control over the subjective parties' efforts than the UN.

Unfortunately, the regional organizations hardly fulfilled the legal role in dispute settlements and conflict resolution since in the Cold War era as the proliferation of the two superpowers that were the United States and the Soviet Union seldom promoted

the role of regional organization in conflict resolution. Most of the conflicts that occurred during the Cold War era have taken place between the members of regional organizations and these settlements were reluctant to entrust the regional organizations due to the fear of partiality over the decision-making process. As a result, regional organizations were marginalized in conflict resolution, while United Nations held the monopoly on conflict resolution and settlements through mediation, peacekeeping, or armed intervention (Nguyen, 2002: 463-484).

According to the above evaluation, this study will recommend that, in addition to international organizations, regional organizations in each region be strengthened with a specific conflict resolution mechanism to deal with developing conflicts around the world. This report also proposes that the SAARC organization be promoted and reformatted to be more focused on potential conflicts by establishing a conflict resolution mechanism as part of its regional corporation. This assessment will aid in filling the deficiencies in the SAARC organization's ability to function as a conflict resolution institute in South Asia in the future by revising its structural and policy underpinnings.

Research Methodology

The current research relies on qualitative secondary data. Electronic archives and websites created by subjective organizations were the primary data collection sources. The updated data and information pertinent to the theme were extracted from e-newspaper articles and websites. The theoretical framework of this study was evaluated by using topic-related research publications and books. In the discussion, the data and information acquired from archival research will be analyzed using SWOT analysis (Strengthen, Weaknesses, Opportunities, and Threats).

Results and Findings

This section discourses contemporary practices and operations of SAARC and its affiliated bodies in conflict resolution in SAR. Further, it will analyze strengths, weaknesses, opportunities, and threats towards SAARC to implement a conflict resolution mechanism in the region using SWOT analysis.

Contemporary practice of SAARC organization and its affiliated bodies in conflict resolution in South Asia.

This section will focus on the current conflicts that exist in the SAR. These conflicts can be classified into four categories based on the nature of the dispute as follows (Ayaz & Idrees, 2015: 400-408).

- ✓ Territorial Conflicts
- ✓ Cross-border Terrorism
- ✓ Conflicts over Natural Resources
- ✓ Conflicts Related to Immigrant and Refugees

Table 1 shows the evidences for South Asian conflicts fall under above categories that are emerged between the member states of SAARC (Ahmend and Bhatnagar, 2008: 7-8).

Table 1: Types of conflicts between the member states of SAARC

SAARC Member	Nature of the Conflict
Territorial Conflicts	
India-Pakistan	Siachen War in Deadlock state, Kargil war and Sir Creek border dispute, Kashmir territorial conflict
Afghanistan-Pakistan	Durand Line border conflict
Cross-border Terrorism	
India-Pakistan	Cross-border terrorism induced by terrorist activities carried out by both countries blaming each other.
Conflicts over Natural Resources	
India-Pakistan	The Baglihar dam hydraulic power project built over River Chenab in Indian administered Kashmir has been subjected to a controversy of both countries.
India-Bangladesh	Bangladesh claims for a fair share of the Ganga river by opposing the construction of Farrakhan Barrage in India.
Conflicts Related to Immigrant and Refugees	
India-Bangladesh	Bengalis Illegal immigration into India.
Afghanistan-Pakistan	Pakistan's decision over shutting down refugee camps under increasing pressure to crack down on cross-border militancy
Nepal-Bhutan	Repatriation of Bhutanese refugees in Nepal.

(Source: Ahmend and Bhatnagar, 2008: 7-8)

The nature of the above conflicts in SAR is continually evolving and becoming more complex. Thus, the SAARC Arbitration Council was founded in Pakistan at the SAARC summit in 2005. This council was formed in order to establish a South Asian forum for conciliation and arbitration of commercial disputes. Moreover, “*SAARC arbitration council is an inter-governmental body authorized to provide a legal framework or forum within the region for fair and effective settlement of industrial, commercial, trade, investment banking, such their other issues, and disputes, as may be referred to it by the member states and their people*” (SAARC Arbitration Council, 2018: 3-17). According to the Agreement for Establishment of SAARC Arbitration Council, the primary objectives and functions of the SAARC Arbitration Council are as follows.

Agreement for Establishment of SAARC Arbitration Council, Article II, Objectives and Functions of the Council

The objectives and functions of the Council are to:

- (a) provide a legal framework within the region for fair and efficient settlement through conciliation and arbitration of commercial, investment, and such other disputes as may be referred to the Council by agreement;
- (b) promote the growth and effective functioning of national arbitration institutions within the region;
- (c) provide fair, inexpensive, and expeditious arbitration in the region;
- (d) promote international conciliation and arbitration in the region;
- (e) provide facilities for conciliation and arbitration;
- (f) act as a co-coordinating agency in the SAARC dispute resolution system;
- (g) coordinate the activities of and assist existing institutions concerned with the arbitration, particularly those in the region;
- (h) render assistance in the conduct of ad hoc arbitration proceedings;
- (i) assist in the enforcement of arbitral awards;
- (j) maintain registers/panels of (i) expert witnesses, and (ii) suitably qualified persons to act as arbitrators as and when required; and
- (k) carry out such other activities as are conducive or incidental to its functions.

(Source: South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC), Agreement for establishment of SAARC Arbitration Council, 2009: 1-2)

The SAARC Arbitration Council has not established any provision to empower uniform legal procedures for conflict resolution for SAR effect in every part, as demonstrated by its aims and functions. With the growing expansion of political, social, and cultural tensions in the region, this council does not gain in South Asia. Therefore, the lack of an imperial conflict resolution system, South Asia's political, social, and economic stability has been jeopardized.

Article II of the SAARC charter stipulate that decisions at all levels of the organization must solely consider multilateral problems. Furthermore, SAARC charter only includes and considers a few agreed upon subjects; as a result SAARC as a regional forum has failed to address the members' bilateral issues. The current scope and the potential of SAARC in conflict resolution have been undermined by its charter. Hence, the contribution of the SAARC Charter to conflict resolution and dispute settlement in SAR is not satisfied as proved by its following objectives.

The objectives of the ASSOCIATION shall be:

- a) to promote the welfare of the peoples of SOUTH ASIA and to improve their quality of life;
- b) to accelerate economic growth, social progress, and cultural development in the region and
to provide all individuals the opportunity to live in dignity and to realize their full potentials;
- c) to promote and strengthen collective self-reliance among the countries of SOUTH ASIA;
- d) to contribute to mutual trust, understanding, and appreciation of one another's problems;
- e) to promote active collaboration and mutual assistance in the economic, social, cultural,
technical and scientific fields;
- f) to strengthen cooperation with other developing countries;
- g) to strengthen cooperation among themselves in international forums on matters of common interests; and
- h) to cooperate with international and regional organizations with similar aims and purposes.

(Source: SAARC Charter, 1985: Article 1: 1)

The mentioned objectives of the SAARC Charter have been focused on improving the quality of life, social and cultural development, accelerating economic growth, promoting Regional Corporation, and so on, but conflict resolution and management have been overlooked. Hence, neither the SAARC Charter and nor the Agreement for Establishment of SAARC Arbitration Council provide a suitable legal framework to work on conflict and dispute settlements and managements in SAR at the present. Therefore, the SAARC charter would no longer be effective for decision-making regarding conflict resolution and management in South Asia.

Furthermore, SAARC Preferential Trade Agreement (SAPTA) and South Asia Free Trade Agreement (SAFTA) were established in 1995 and 2006 respectively, with primary goals of expanding intra-SAARC trade and compensating for revenue losses of weaker regional economies in the event of tariff reduction. Thus, none of these regional organizations is responsible for or committed to resolving conflicts in South Asia, despite the fact that they were found to fulfill the goals of economic, social, and cultural integration (Ahmed and Bhatnagar, 2008: 9-12). The critical conflicts and disputes in SAR are entertained by the scarcity of resources especially water and irrigation works, refugee problems, and displacement of communities.

SWOT analysis of SAARC in contemporary practices/operations in Conflict Resolution.

This sub-section will examine the Strengthens, Weaknesses, Opportunities, and Threats (SWOT) of the SAARC organization and its affiliated bodies in managing and resolving conflicts in the SAR.

Strengthens

Afghanistan and Nepal, which have recently joined SAARC, as well as long-term members Maldives, Sri Lanka and Pakistan, strengthen and assist SAARC activities in conflict management and resolution in order to alleviate their anxieties of India. However, in international relations, state's paramount national interests are represented, but national interests must be sacrificed for the purpose of regional benefits. Nationalistic tendencies are clear in the approach and considerations of regional behavior of SAARC members. The societies in Europe were highly nationalistic that led to the two World Wars after which they thought of cooperation

they are gained from the EU than Germany, France, or Britain. Stanley Hoffmann argued that nationalism in Europe had retreated in the immediate post-war era. Therefore, it paved the way for the successful beginning of the regional integration process (Ahmad, 2013: 41-71). Peaceful ties among member states are essential for regional cooperation and the avoidance of regional disputes and conflicts. Therefore, SAARC should be strengthening through the development of regional integration in SAR.

SAARC Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters signed in 2008 was a successful approach to root out terrorism from the SAR. Further, SAARC Terrorist Offences Monitoring Desk (STOMD) in Colombo, Sri Lanka, sustained this treaty. STOMD launched its operations in 1995 and it collates analyses and disseminates information on terrorist offenses, tactics, strategies, and methods to the SAARC member states. Since then, STOMD has been assisting SAARC in enhancing collaboration in the SAR to combat against terrorism (Ahmed, 2010).

Further, the decision taken by the police chiefs of SAARC countries to establish SAARC Police (SAARCPOL) similar to INTERPOL (International Police Organization) was a positive approach to strengthen cooperation and help curb trans-border crimes among the member states. This proposal has already been put forward by the government of Nepal at the SAARC Secretariat in Kathmandu (Ahmed, 2010). "The main purpose of the establishment of SAARCPOL, is to prevent organized crimes, combating corruption, drug abuse, drug trafficking, and money laundering and training requirements of police officers and networking among the police authorities" (SAARC Charter, 1985: Article 9.15.3). Therefore, SAARCPOL could control, manage and resolve economic and socio-cultural conflicts in future SAR.

Weaknesses

Regional organizations have played a marginal and minor role in the past and their future participation in conflict resolution will be limited due to the inadequacies of their conflict prevention and management duties. Therefore, SAARC has almost failed to accomplish its expected objectives for last 36 years due to the weaknesses such as lack of common values, contested sovereignty, overlapping responsibilities, lack of capacity and dominant regional powers. SAARC has been unsuccessful in achieving its goals in certain areas. SAARC was also unable to achieve its primary aims of forging a South Asian identity, and was frequently chastised for its faults and

weaknesses in conflict resolution and dispute settlement. Certain constraining factors have been identified in the SAARC framework. They are: its inability to tackle interstate conflicts that have often made it hostage to bilateral conflicts and the nationalistic interests of member states; and the lack of trust among member states has often manifested itself in the ineffective administration of several initiatives taken by the SAARC (Ahmed and Bhatnagar, 2008: 6-12).

Furthermore, SAARC organizational structures are made up of a group of countries that play a limited role in conflict resolution and peacekeeping. Because of the limitations and failures of potential agreements, regional organizations' practical methods in conflict resolution are frequently failed (Wulf, 2009: 5-19).

With the rapid growing of conflicts in South Asia, regional power politics has been holding SAARC back from achieving its full progress, since the SAARC Charter has ignored the discussion of political and other main issues in the region. SAARC association depends upon the capability and interest of South Asian leaders to resolve domestic as well as long-standing issues through peaceful negotiations (Iqbal, 2006: 129-139).

India as a preponderant country of the region, the neighboring countries often adopt fear and insecure towards India's ambition. Unfortunately, SAARC have been unsuccessful to integrate regional member states with India to make faithful interventions in regional issues as the big brother of South Asia.

Further, SAARC has failed in several hot concerns such as transportation, trade, management of adversity, transfer of energy, terrorism, and security in the South Asian region. Therefore, SAARC as a major regional body would have progressed in promoting peace and harmony in the region. (Lamichhane, 2016: 28-33). Further, the most of the SAARC programs and activities are only confined to holding seminars, workshops and short training courses, but in the reality. Thus, there should be a practical approach to address the conflicts at organizational level at present.

Unfortunately, SAARC was failed to develop into a conflict-mediating or conflict-resolving institution both on multilateral and bilateral issues. It has some extent succeeded however, in evolving as a forum but it has still discouraged to implementation of devise instruments and techniques for consultations on bilateral and multilateral regarding the conflict related to political and security concerns.

Opportunities

The establishment of the SAARC Arbitration Council is an excellent initiative for expanding conflict resolution operations and practices in the future SAR. Similarly, enabling SAFTA, South Asian Identity, The SAARC Food Bank, SAARC Development Fund, South Asian University, and South Asian Regional Standards Organization might create opportunities for member states to make social, cultural, political, and economic commitments in the region. All these organizations, which are fall under the SAARC umbrella, have the potential to integrate inter-state and intra-state relations in the future contributing to conflict resolution procedures.

Threats

The self-centric approach of SAARC members is West-centered or they take interest in other regional organizations more than they do in SAARC. Therefore, once President Mahinda Rajapaksha declared that "we often tend to provide priority to our engagement with extra-regional actors and we are not devoted to further develop and strengthen links within our regional organization" (Pattanaik, 2006: 237-253). The main reason for extra-regional linkages of Smaller Regional Countries (SRCs) with Western countries and China is the fear of the domination of India in resolving and intervening disputes and conflicts of SRCs. As the regional superpower, India has made worries for SRCs regarding India's interference in their internal affairs (Ahmed and Bhatnagar, 2008: 1-19). This suspicion leads SRCs to seek security from outside organizational bodies and states. Therefore, the conflict resolution procedures under SAARC have been threatened due to the fear of SRCs surrounding India (Pattanaik, 2006: 143-148).

The absence of effective and dedicated civil and military cooperation in dispute settlements and conflict resolution is a threat for the SAARC organization. A few reasons could be found for this disability of implementing a civil military corporation in SAR; 1). Lack of mutual understanding; 2). Bureaucratic Hurdles; 3). Lack of Trust; 4). Lack of common working procedures. The mobilization of military personnel and military assets are ultimately a political decision of states to achieve their national interests (Lamichhane, 2016: 66-72). Therefore, such events are outside the control of the SAARC organization, since it is not independent and strong enough to tackle and face with conflicts and disputes between member states. Consequently, as a region, South Asia is vulnerable to threats from outside the region. Therefore, external parties might wreak havoc on the region by conflicts, disputes, and turmoil.

In SAR, there may be trust deficit impacts due to Indo-China political and commercial interests in the Indo-Pacific area. As a result, SAARC should pay more attention to external dangers in the area while also preparing to respond to future crises.

Furthermore, the SAARC political structure and member nations' foreign policies continue to have gaps, resulting in unresolved border and maritime issues in the area. These issues may be posed by future terrorism, refugee crises, smuggling, and narcotics trade threats to regional security. Therefore, SAARC should be more comprehensive in conflict resolution mechanism to warrant the regional security in the future.

Conclusions and Recommendations

South Asia is a disaster-plagued region that is often vulnerable to political, social, cultural, and economic chaos. Consequently, this region has marked prominent and controversial conflicts and disputes in the world. Therefore, UN interventions in conflict resolution and peacekeeping missions have now been complicated with the rapid wake of conflicts in SAR. Hence, this study examines the potentials of SAARC and its affiliated bodies' effective and efficient intervention in conflict resolution in the region. However, the related literature and current practices of SAARC operations in conflict resolution have proven that SAARC is not successful in conflict resolution, since the SAARC Charter has not provided any legal provision that is enabling intervening for conflict resolution. This study further examines the contemporary practices of SAARC and its affiliated bodies in conflict management since the majority of SAARC agencies are originally dedicated and established for regional integration, economic growth, social and cultural development. However, to some extent, SAARC has taken an effort to resolve disputes and conflicts by introducing SAARC Arbitration Council, which focused on commercial disputes other than social, political, and cultural conflicts. Therefore, South Asia has been violated by emerging conflicts due to the absence of a dedicated regional figure that can control disputes and conflicts in the region. Consequently, this study examines the potentials of SAARC organization to manage and resolve emerging conflicts in SAR through SWOT analysis. According to the SWOT analysis, the commitment of Afghanistan, Nepal, Sri Lanka, and Pakistan for conflict management and resolution against the fear of India is strength for SAARC to expand its conflict resolution operations with the support of Small Regional Countries (SRCs). As well, certain constraints factors

have been identified in SAARC regarding conflict resolution that are the inability to tackle inter-state conflicts and the lack of trust among SAR countries restrict the role of member states in conflict management and peacekeeping. Hence, SAARC has failed in several hot concerns such as terrorism and security in the region. Introducing the SAARC arbitration council is a good opportunity to expand conflict resolution operations in SAR. SAARC members' self-centered orientation, west-centered national interest trumped SAARC regional goals, and the lack of effective and dedicated civil and military cooperation can all be seen as threats and risks towards SAARC ability to implementing conflict resolution mechanism. Hence, SAARC as a major regional body would have progressed in promoting peace and harmony in the region expanding its capacity towards conflict resolution and management in SAR.

This study principally suggests that the SAARC Charter should be amended and strengthened including the measures for conflict management and resolution, as well as legal protocols tailored to the nature of conflicts in SAR. Furthermore, beyond economic and commercial issues, the SAARC Arbitration council should be enabled and expanded to negotiate, mediate and arbitrate civil and military conflicts in the region. SAARCPOL should also be developed and re-structured to allow it to participate in civil conflicts in the region going beyond commercial disputes.

In an interdependent and globalizing world, it would be unrealistic to prosper SAARC as an isolated organization since South Asian integration efforts are often influenced by great power politics and alliances in other regions either directly or indirectly. Therefore, SAARC should rise against bilateral conflicts and adopt closer relationships with other regional and international organizations, to be successful in operations and practices related to conflict management and tackling external threats towards SAR.

Existing relations between SAARC and other international/intergovernmental/regional organizations should be more tied and stronger avoiding limitations of SAARC Charter with regard to international organizations and relations. Hereby, SAARC could expand its relationships towards regional and international military organizations such as NATO (North Atlantic Treaty Organization), INTERPOL, etc. beyond permitted organizations approved by the SAARC Charter. Bilateral and multilateral agreements ratified with these military organizations would be helpful in conflict resolution in future SAR. Therefore, this

study suggests amending the charter to expand its military strengths including potential military organizations.

To address developing difficulties in South Asia, the construction of SAARC regional centers for conflict management and resolution will be more crucial. To prevent conflicts focused on state borders, SAARC Conflict Management Regional Centers could be constructed in high-risks conflict zones in Afghanistan, Bangladesh and Pakistan in SAR, particularly along with state borders.

Further, SAARC could establish a dedicated institution for conflict mediation or conflict-resolution for SAR that can manage all the above-suggested Conflict Management Regional Centers. It will be more effective on power distribution for covering all conflict-affected areas in the region.

References

- Ahmad, M. (2013). Integration Theory and the Role of the Core State in Regional Organizations. *Regional Studies*, 31(1), pp. 41-71.
- Ahmed, Z. S. (2010). SAARC for peace in South Asia: Some insights. Peace Direct Articles Blog, entry posted July 07, 2010. Accessed August 12, 2021, <https://www.peaceinsight.org/en/articles/saarc-peace-some-insights/?location=pakistan&theme=>
- Ahmed, Z. S. and Bhatnagar, S. (2008). SAARC and Interstate Conflicts in South Asia: Prospects and Challenges for Regionalism Pakistan Horizon, Pakistan Institute of International Affairs. Vol. 61, No. 3 (July 2008), pp. 69-87. Retrieved from https://www.jstor.org/stable/23725986?seq=3#metadata_info_tab_contents
- Ahmed, Z. S., Bhatnagar, S. (2008). Interstate Conflicts and Regionalism in South Asia: Prospects and Challenges. *Perceptions: Journal of International Affairs*, 13(2), pp. 1-19. Retrieved from <http://sam.gov.tr/pdf/perceptions/Volume-XIII/spring-summer-2008/Ahmed-Bhatnagar.pdf>
- Ahmed, Z.S. & Bhatnagar, S. (2008). Interstate Conflicts and Regionalism in South Asia: Prospects and Challenges. *PERCEPTION: Journal of International Affairs*, Vol. 13, Issue 1, pp. 6-12. Retrieved from <http://sam.gov.tr/pdf/perceptions/Volume-XIII/spring-summer-2008/Ahmed-Bhatnagar.pdf>

- Awujo, G. C., Ekechukwu, R. O., Ateke, B. W. (2014). Value Conflict Resolution through Peace Education: A Panacea for Sustainable Development in Nigeria. *Academic Research International Vol. 5(6) November 2014*. SAVAP International. P. 297. Retrieved from [http://www.savap.org.pk/journals/ARInt./Vol.5\(6\)/2014\(5.6-28\).pdf](http://www.savap.org.pk/journals/ARInt./Vol.5(6)/2014(5.6-28).pdf)
- Ayaz, M., Idrees, M. (2015). Peace and conflicts in South Asia: A Case Study of Pakistan and India. *International Journal of Political Science and Development*, 3(10), pp. 400-404. Retrieved from <https://www.academicresearchjournals.org/IJPSD/PDF/2015/October/Ayaz%20and%20Idrees.pdf>
- Boulle, L., Kelly, K., J. (1996). Mediation: Principles, Process, Practice. Dalhousie journal of legal studies, (pp. 356-364). Sydney: Butterworth. Retrieved from <file:///C:/Users/Admin/Downloads/2000CanLIIDocs14.pdf>
- Diehl, P. F., & Lepgold, J. (2003). Regional approach to conflict management: incentives and Approaches. *Regional Conflict Management*. In P. F. Diehl & J. Lepgold (eds.). *Regional Conflict Management*, (pp. 9-41). Lanham: Rowman & Littlefield Publishers.
- Indrees, M., Naazer, M. A., Ashfaq, S. (2017). Conflicts and Conflict Management in SAARC: Assessing Challenges and the Way Forward. *Liberal Arts and Social Sciences International Journal (LASSIJ)*, Vol. 1, No. 2, (July-December) 2017, pp. 1-11. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/334637804_Conflicts_and_Conflict_Management_in_SAARC
- Iqbal, M. J. (2006). SAARC: origin, growth, potential and achievements. *Pakistan Journal of History and Culture*, Vol. 27(2), pp. 129-139. Retrieved from http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:4_Pf6ZOPBf8J:nihr.edu.pk/Latest_English_Journal/SAARC_Jamshed_Iqbal.pdf+&cd=1&hl=en&ct=clnk&gl=lk
- Lama, M. P., (2012). Regional Cooperation and Conflict Resolution. *Policy Perspectives Vol. 9, No. 1*, Special Issue: CHINA and SAARC (2012), pp. 21-25. Retrieved from https://www.jstor.org/stable/42922682?seq=2#metadata_info_tab_contents
- Lamichhane, S., (2016). Enhancing SAARC disaster management: a comparative study with ASEAN coordinating center for humanitarian assistance on disaster

- management. Thesis and Dissertations (2016 March), (pp. 28-72). Calhoun, Institutional Archive of the Novel Post Graduate School, California. Retrieved from <https://core.ac.uk/download/pdf/36740616.pdf>
- Manning, C. (2010). Defining Conflict Resolution. Semantic Scholar, Corpus ID: 160015165, pp. 1-5. Retrieved from <https://www.dialmformediation.com.au/Defining%20Conflict%20Resolution.pdf>
- Moore, C. (1996). The Mediation Process. San Francisco: Jossey-Bass Publishers, pp. 21-24. Retrieved from [https://books.google.lk/books?hl=en&lr=&id=34wfAwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR9&dq=Moore,+C.+\(1996\).+The+Mediation+Process.+San+Francisco:+Jossey-Bass+Publishers.&ots=Did9XKYiHo&sig=QU11e8oT1XUb3s7QwNISIZZx5TA&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false](https://books.google.lk/books?hl=en&lr=&id=34wfAwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR9&dq=Moore,+C.+(1996).+The+Mediation+Process.+San+Francisco:+Jossey-Bass+Publishers.&ots=Did9XKYiHo&sig=QU11e8oT1XUb3s7QwNISIZZx5TA&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false)
- Nguyen, T. H. Y. (2002). Beyond Good Offices? The Role of Regional Organizations in Conflict Resolution. *Journal of International Affairs Vol. 55, No. 2*, (pp. 463-484). Toeing the Blue Line: Perspectives on Peace Operations (Spring 2002).
- Pattanaik S. S. (2006). Does SAARC have a Future?. In S.S. Pattanaik (Eds.). Making Sense of Regional Cooperation: SAARC at Twenty. *Strategic Analysis, Vol. 30, No. 1, Jan-Mar 2006*, (pp. 139-160). Institute for Defense Studies and Analyses, New Delhi. Retrieved from https://idsa.in/system/files/strategicanalysis_spattanaik_0306.pdf
- SAARC Arbitration Council (SARCO). (2018). SARCO News Letter. In F. Mirza and M. K. Gardezi (eds.). *Agreement for Establishment of SAARC Arbitration Council*, Plot No. 3-D, (pp. 3-17). Street No. 67, Sector F-10/3, Islamabad-Pakistan. Retrieved from <https://sarco.org.pk/wp-content/uploads/2019/01/SARCO-Newsletter-July-2018.pdf>
- South Asia Association for Regional Corporation (SAARC), (1985). SAARC Charter. Article No. 9.15.3. Retrieved from https://www.saarc-sec.org/areaofcooperation/detail.php?activity_id=20
- South Asia Association for Regional Corporation (SAARC), (1985). SAARC Charter. Article 1, P. 1. Retrieved from <http://www.covid19-sdmc.org/sites/default/files/charter.pdf>

- South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC), (2009). Agreement for establishment of SAARC Arbitration Council, 2009, pp. 1-2. Retrieved from <https://www.refworld.org/docid/4ed8d51c2.html>
- Tidwell, A. (1998) Conflict Resolved? A critical assessment of conflict resolution. *Asia Pacific Journal of Human Resources*. Volume: 38 issue: 1, (pp. 180-185). London and New York: Pinter.
- Tillet, G. (1991) Conflict and its Resolution. In HRM 540 Theory of Conflict Resolution: Study Guide Module 2, (1998), Charles Sturt University, P. 1.
- Wulf, H. (2009). 'The Role of Regional Organizations in Conflict Prevention and Resolution' in still under Construction: Regional Organizations' Capacities for Conflict Prevention. In H. Wulf (Eds.) Wulf, H., INEF Report, no. 97, (pp. 5-19). Institute for Development and Peace, University of Duisburg-Essen, Duisburg. Retrieved from <https://gsdrc.org/document-library/the-role-of-regional-organisations-in-conflict-prevention-and-resolution/>

බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ මානව විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

ඩබ්.ඒ.එම්.එස්.පී.ඩී අබේසිංහ, එච්.එම්.සී.එච් හේරත්

සංකෙෂ්පය

ශ්‍රී ලංකාව බහු වාර්ගික රටකි. එලෙස වීමට බලපාන ලද හේතු සාධක ලෙස පිහිටීම, සංක්‍රමණ, ආක්‍රමණ, විවිධ ජාතීන් වෙළඳාම සඳහා පැමිණීම හා ශ්‍රමිකයන් ගෙන්වා ගැනීම යනාදිය දැක්විය හැකිය. බහු වාර්ගික සමාජයක ගැටුමක් නිර්මාණයවීම තුළ මෙම සංහිඳියාව යන කතිකාව ඉදිරියට පැමිණේ. බහු වාර්ගික සමාජයක ප්‍රධානතම බලවේගය වනුයේ, සංස්කෘතියයි. වාර්ගික ගැටුමේ දෝංකාරය දේශපාලන, සමාජ සහ ආර්ථික ක්ෂේත්‍රවල දිගටම දැනෙන අතර එය ආගම හෝ විශ්වාසයේ නිදහසට ඇති අයිතිය භුක්ති විඳීමට බලපෑම් කරයි. බහු සංස්කෘතික රටක් බිහිවීම බහු වාර්ගිකත්වය තුළ සිදුවන අතර සියලු ජනතාව තම සංස්කෘතික අනන්‍යතාව ආරක්‍ෂා කර ගනිමින් ජාතික සමගිය හා සංහිඳියාව ගොඩනගා ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව ලෙස හඳුනාගත හැක්කේ, බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගිය යුත්තේ කෙසේද? යන්නයි. එසේම බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනගා ගත යුත්තේ කෙසේද? යන ගැටලුව තුළ මෙම පර්යේෂණය විභාගයට ලක් කිරීමේදී නව දැනුමක් නිෂ්පාදනය කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකා සංහිඳියාව අධ්‍යයනය කිරීම හරහා සමස්ථ දුර්වලතාවයන්, එහි ධනාත්මක පැතිකඩයන් හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය අරමුණු වේ. උක්ත පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් වේ. ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතියික දත්ත උපයුක්ත කරගන්නා ලදී. වයඹ පළාත තුළින් තෝරා ගන්නා ලද ප්‍රදේශ කිහිපයක් ඔස්සේ සිංහල, දෙමළ , මුස්ලිම් හා බර්ගර් යන ජාතීන් සම්මිශ්‍රණය වන සේ වැඩිහිටි හා තරුණ දත්ත දායකයින් හතලිස්දෙනෙකුගෙන් (40) යුත් නියමයක් යොදා ගනිමින් ප්‍රාථමික දත්ත එක්රැස් කරගන්නා ලදී. එහිදී සම්මුඛ සාකච්ඡා හා නිරීක්ෂණ විධික්‍රමයන් භාවිතා කර ඇති අතර ද්විතියික දත්ත මූලාශ්‍ර ලෙස වාර්තා, ග්‍රන්ථ හා අන්තර්ජාලය යනාදිය විභාග කරන ලදී. එකී දත්ත ගුණාත්මක වශයෙන් විශ්ලේෂණය කර පවතින කොවිඩ් වසංගත තත්ත්වය අනුව යුහුසුඵ මානව විද්‍යා ප්‍රවේශය ඔස්සේ තේමා විශ්ලේෂණය මගින් සිදුකර ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ ජන කණ්ඩායම් අතර ගැටුම්වල මුඛ්‍ය පරමාර්ථය ජන වාර්ගික පදනම තුළ සිට ආගමික පදනම දක්වා වෙනස් වීමයි. සියලු ජන වර්ගයන් සාමකාමීව ජීවත්වීම තුළම එක්වරම පැනනගින ගැටුම් උදෙසා සියලුම ජන වර්ග ගැටුම් ඇති කර ගැනීම සිදු කරනු ලබයි. ජාතිකත්වය, ආගම හා කුලය ප්‍රමුඛ කොට කිසිදු පුරවැසියෙකු හෝ ජන ප්‍රජාවක් නින්දාවට, පීඩාවට, අපහසුතාවයට හෝ අසාධාරණයට ලක්නොවී ගැටුම්වලින් තොර සංහිඳියාව තුළින් සාමය උදා කරගත යුතු ය. බහු වාර්ගිකත්වයේ පදනම වූ සංස්කෘතිය තුළ පවුල, භාෂාව, මාධ්‍යය හා දේශපාලනය ඉතා ප්‍රබල අයුරින් නැගී සිටිය යුතු අතර එහිදී කිසිදු ජන වර්ගයකට තම වාර්ගිකත්වය පදනම් කොටගෙන ගැටුමකින් තොරව ශ්‍රී ලාංකිකයන් ලෙස එක් ජාතියක් හා රටක් ලෙස නැගී සිටීමට හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: ආගම, ගැටුම, ජාතිය, වාර්ගිකත්වය, සංස්කෘතිය, සංහිඳියාව, , සාමය

ඩබ්.ඒ.එම්.එස්.පී.ඩී අබේසිංහ, එච්.එම්.සී.එච් හේරත් (✉)

රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය,

Email: poornimasachini97@gmail.com

හැඳින්වීම

වර්තමාන සමාජය සංකීර්ණ වූවකි. මෙයට හේතුව වනුයේ ආර්ථික, සමාජයීය, දේශපාලනික සහ සංස්කෘතික සාධක වේ. එසේම භූගෝලීය සාධකයන් සේම සංක්‍රමණ හා ආක්‍රමණයන් ද බලපා ඇත. මෙහිසා ජනතාව තුළ ජන වර්ග, විවිධ භාෂා, ආගම්, ඇදහිලි-විශ්වාස, සිරිත්-විරිත්, හා සම්ප්‍රදායන් ඔවුනට අවැසි අයුරින් සකස් කොට ගන්නා අයුරු පෙනී යයි. මෙහිසා එක් රටක වුවද සංස්කෘතියෙහි විවිධ පැතිකඩයන් ගනී. මෙවැනි සමාජ සන්දර්භයක් තුළ අන්‍යෝන්‍ය සහයෝගයෙන් සාමකාමීව ජීවත්වීම සඳහා අවශ්‍ය වාතාවරණයක් ගොඩනැගීමට ඉවහල්වන්නා වූ නව දැනුමක් නිෂ්පාදනය කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිඳියා ක්‍රියාවලියෙහි දුර්වලතා හා ධනාත්මක පැතිකඩයන් පිළිබඳ අධ්‍යයනයක යෙදීම මෙයට පසුබිම විය. පුත්තලම, කුරුණෑගල, මහව, ආනමඩුව, වාරියපොළ යනාදී ප්‍රදේශයන් තුළ ජනතාව සමග ඉතා සමීප අයුරින් අධ්‍යයනය සිදු කළ අතර මොවුන් ඉතා හිතෙහිවීම තුළ රට තුළ කෙතරම් සංහිඳියා ක්‍රියාවලියක් ඇති කළ යුතුද යන්න පිළිබඳ අදහස් දක්වනු ලැබීය. නමුත් තවමත් ගැටුම් ඇතිවීම වාර්ගිකත්වය පදනම්ව ඇති වන අයුරු හඳුනා ගත හැකිය. එසේ සිදුවන්නේ මන්ද? යන කරුණ පාදක කරගනිමින් මෙම පර්යේෂණය තුළින් ධනාත්මක හා සෘණාත්මක වශයෙන් සාධක කිහිපයක්ම හඳුනාගත හැකිවිය. ලාංකික ළමා පරපුර සහ තරුණ ප්‍රජාව අතර සංහිඳියාව ගොඩනැගීම සඳහා ප්‍රමාණවත් ක්‍රියාමාර්ග ගෙන තිබෙනවාද යන්නද ප්‍රශ්නකාරී වේ. සෑම දේශපාලනික ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයක් තුළම අධ්‍යාපනය, ආර්ථිකය, සෞඛ්‍යය, ප්‍රවාහනය, ජාතික සමගිය, කෘෂිකර්මය, කලාව සහ සංස්කෘතිය, පරිසරය යන ක්‍ෂේත්‍රයන් ගණනාවක් පිළිබඳවම නිරන්තර දැක්මක් ප්‍රකාශ කරනු ලබයි. නමුත් මෙම ප්‍රතිපත්තීන් ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයකටම සීමා වී ඇති බවත් හඳුනා ගන්නා ලදී. ආගමික සහජීවනය හා සංස්කෘතික සම්මිශ්‍රණය ජන වාර්ගික මූලධර්මයන්ට බාහිරින් එල්ල වන බලවේගයන් බිඳ දැමීමට වෙරදරන ආකාරයක් ද හඳුනා ගැනීමට ලැබිණි. සැකයෙන් තොර, සුහදකාවය හා විශ්වාසය සංහිඳියාවකින් යුක්ත වූ ජන පිරිසක් මත රටේ සංවර්ධනය ද රඳා පවතිනු ඇත. පටු වාර්ගික, ආගමික, භාෂාමය හේද පසෙකලා ජාතික හැඟීමෙන් යුක්තව ක්‍රියා කිරීමට කුඩා කළ සිටම පවුල තුළින් ඇති කරගත යුතු වීමත් ඉතා වැදගත් වේ. “එක මවකගෙ දරු කැලබැවිනා යමු යමු වී නොපමා” යනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා ජාතික ගීය තුළින් ද අර්ථවත් වන්නේ ද එයයි.

පර්යේෂණ ගැටලුව

ඒ අනුව මෙහිදී මතුවන ගැටලුව ලෙස හඳුනාගත හැක්කේ, බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගිය යුත්තේ කෙසේද? යන්නයි.

පර්යේෂණ අරමුණ

බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනගා ගත යුත්තේ කෙසේද? යන ගැටලුව තුළ මෙම පර්යේෂණය විභාගයට ලක් කිරීමේදී නව දැනුමක් නිෂ්පාදනය කිරීම සහ ශ්‍රී ලංකා සංහිඳියාව අධ්‍යයනය කිරීම හරහා සමස්ථ දුර්වලතාවයන්, එහි ධනාත්මක පැතිකඩයන් හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය අරමුණු වේ.

පර්යේෂණයේ වැදගත්කම

ශ්‍රී ලංකාව වූ කලී බහුත්වවාදී රටකි. ජාතික සාම මණ්ඩලය විසින් සිදුකළ වැඩමුළුව ඔස්සේ සියලු ජාතීන් අතර සංහිදියා ක්‍රියාවලියක් ඇතිකිරීමට ගත් උත්සහයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිදියා ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් එක් එක් ජාතීන්ට අදාළව ඔවුන්ගේ අදහස් විමසමින් සිදුකරනු ලැබීය. ඒ අනුව සංහිදියාව හා සහජීවනය සම්බන්ධව රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තීන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය එනම්, දේශපාලන වාතාවරණයන්, සාමය හා ජාතික එකමුතුකම මූලිකවම පවුල සහ අධ්‍යාපනය තුළින් ඇති කර සමායෝජනය ඇති කිරීම සඳහා සංහිදියා මාර්ග උපදේශයන් හඳුනාගැනීම, පසුගිය ප්‍රචණ්ඩත්වයන් සඳහා පිළියම් සොයමින් රටේ ජනතාව හා විශේෂයෙන්ම තරුණ ප්‍රජාව තුළ අනාගත සහයෝගී සාමකාමී සංහිදියාවෙන් යුක්ත ජන පිරිසක් සඳහා මග පෙන්වීම මෙහි වැදගත්කම වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකිය.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

ඕනෑම අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීමේදී ඒ සඳහා විශ්වාසනීය පැහැදිලි වූ ක්‍රමවේදයක් තිබිය යුතුය. අතීතයේ සිට වර්තමානය දක්වා මතු වී තිබෙන අර්බුදයක් වන බහුවාර්ගික සමාජයක සංහිදියාව ඇති කරගත යුත්තේ කෙසේද? යන අධ්‍යයනයේ අරමුණ හොඳින් සාධනය කර ගැනීම සඳහා අනුගමනය කරනු ලබන අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය අංශ 4ක් ඔස්සේ දැක්විය හැකිය.

- 1) දත්ත රැස් කිරීම සඳහා විචල්‍ය තෝරා ගැනීම
- 2) දත්ත මූලාශ්‍ර ගොඩ නැගීම
- 3) දත්ත විශ්ලේෂණය
- 4) දත්ත ඉදිරිපත් කිරීම

දත්ත රැස් කිරීම සඳහා විචල්‍ය තෝරා ගැනීම

මෙම අධ්‍යයනය තුළදී මානව පැතිකඩ පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරනු ලැබේ. මෙම අධ්‍යයනය සිදු කරනු ලැබූයේ ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය මඟිනි. එහිදී දත්ත රැස් කිරීම සඳහා වයඹ පළාත තුළ තෝරාගත් ප්‍රදේශයන්හි සිංහල , දෙමළ, මුස්ලිම් හා බර්ගර් යන ජාතීන් සම්මිශ්‍රණය වන සේ වැඩිහිටි හා තරුණ දත්ත දායකයින් 40දෙනෙකු සසම්භාවී ලෙස ආගම් සහ ජන ව්‍යාප්තීන් ජීවත් වූ ප්‍රදේශයකින් පස්දෙනා බැගින් නියැඳින් වශයෙන් ගෙන විශේෂයෙන්ම විවිධ ආගම් ජාතීන් ව්‍යාප්ත වී ඇති පුත්තලම, කුරුණෑගල, මහව, ආනමඩුව, වාරියපොළ වැනි ප්‍රදේශයන්හි ජනතාව හා එක්වී ඉතා සමීප ලෙස දත්ත රැස්කිරීම සිදු කරන ලදී. බහුවාර්ගික සමාජයක සන්හිදියාව ඇති කරගත යුත්තේ කෙසේද යන පියවර තුළ පවතින පෙළඹවීම සඳහා කරනු ලබන පරීක්ෂාව සහ සන්හිදියාව ඇති කිරීමට සමාජය තුළ පවතින අධ්‍යාපනය/භාෂාව/පවුල/දේශපාලනය/ජනමාධ්‍යය හා සමාජ මාධ්‍යය යනාදී අංශයන්හි දක්නට ලැබෙන විවිධ පැතිකඩයන් පිළිබඳ කරනු ලබන පරීක්ෂාවක් වශයෙන් විචල්‍යයන් දෙකක් ගොඩ නගා ගන්නා ලදී.

දත්ත මූලාශ්‍ර ගොඩ නැගීම

ඉහත දක්වන ලද ආකාරයෙන් ගොඩනගා ගන්නා ලද විචල්‍යය ඔස්සේ දත්ත රැස් කිරීම සඳහා ප්‍රධාන වශයෙන් ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතියික දත්ත යන මූලාශ්‍ර 2ක භාවිතා කරන ලදී. මෙම අධ්‍යයනයේදී බහුවාර්ගික සමාජයක සන්නිදියාව ඇති කරගත යුත්තේ ඇයිද? යන්න පිළිබඳවත්, සංහිදියාව තුළින් අත්කරගත හැකි ධනාත්මක පැතිකඩයන් පිළිබඳවත් අධ්‍යයනය කරනු ලැබීය. මේ අනුව ප්‍රාථමික දත්ත ලබා ගැනීම අංශ කිහිපයක් යටතේ සිදු කරනු ලැබීය.

- 1) සම්මුඛ සාකච්ඡා
- 2) නිරීක්ෂණ විධික්‍රම

මෙම අධ්‍යයනය සඳහා වයඹ පළාත ආවරණය වන පරිදි දත්ත දායකයින් 40 දෙනෙක් මානව ප්‍රතිචාර ලබා ගැනීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡාවට බඳුන් කරන ලදී. මෙම නියැදි තෝරා ගැනීමට සරල සසම්භාවී නියැදි ක්‍රමය භාවිතා කරන ලදී.

මෙම අධ්‍යයනයේදී දත්ත හා තොරතුරු ලබා ගැනීමේදී එම දත්ත තවදුරටත් ශක්තිමත් දත්ත හා තොරතුරු බවට පත් කිරීමට දායක වූ ක්‍රමෝපායක් ලෙස ද්විතියික දත්ත සැලකිය හැකිය. ද්විතියික දත්ත මූලාශ්‍ර අංශ කිහිපයක් යටතේ රැස් කරනු ලැබීය.

- 1) ග්‍රන්ථ පරිශීලනය
- 2) අන්තර්ජාලය මගින්

දත්ත විශ්ලේෂණය

පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය තුළ වැදගත්ම පියවර වන්නේ දත්ත විශ්ලේෂණයයි. ඒ අනුව ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතියික දත්ත මූලාශ්‍ර මගින් ඒකරාශී කරගත් දත්ත අංශ කිහිපයක් යටතේ ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය ඔස්සේ විශ්ලේෂණය කිරීම සිදු කරන ලදී.

දත්ත ඉදිරිපත් කිරීම

ප්‍රාථමික සහ ද්විතියික මූලාශ්‍ර ඔස්සේ ලබාගත් දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් අනතුරුව ලබාගත් දත්ත විශ්ලේෂණය වගු, ප්‍රස්තාර යටතේ ඉදිරිපත් කරන ලදී.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

මෙම සංහිදියා ක්‍රියාවලිය යනු කුමක් ද? මොවුන් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ තෘප්තියක් ලබන්නේ ද? එහි දක්නට ලැබෙන ධනාත්මක පැතිකඩ කුමක් ද? අළුතෙන් ඇතුළු කළ යුතු දේ මොනවාද? යනාදී සියලු කරුණු මෙතුළින් හඳුනාගත හැකිය. එනිසාවෙන් සංහිදියා ක්‍රියාවලියට පවුල, භාෂාව, ජන මාධ්‍යය හා දේශපාලනය යන අංශයන්ගේ දායකත්වය අවැසි වේ. උක්ත කරුණු ඔස්සේ මෙම පර්යේෂණයෙහි විවිධ පැතිකඩයන් හඳුනාගත හැකිය.

ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යුධ දේශපාලන සහ සමාජ ප්‍රචණතා විග්‍රහ කරන ඇතැම් පර්යේෂකයන් පවසන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ ජන කණ්ඩායම් අතර ගැටුම් වල තීරණාත්මක සාධකය, ජන වාර්ගික පදනමේ සිට ආගමික පදනම කරා වෙනස් වෙමින් පවත්නා බවයි.

(Holt 2016, Wickramasinghe 2015, Herath and Rambukwella 2015, Klem 2011)

අතීතයේ පැවති සිංහල මුස්ලිම් සබඳතා සහ ඒවා ක්‍රමයෙන් වෙනස් වී ඇති ආකාරය සහ අන්තවාදී නැඹුරුවක් සහිත බාහිර කණ්ඩායම් වල මැදිහත්වීම නිසා සිදුවී ඇති විපාක මෙහිදී විශේෂයෙන් අවධානයට ලක්විය.

‘සංහිදියාව යනු අභිමතාර්ථයක් - ලඟාකරගත යුතු දෙයක් - සහ ක්‍රියාවලියක් - එම අභිමතාර්ථය ලඟා කර ගැනීමට මාර්ගයක් යන දෙකම ය. එය සමාජයක් බෙදුණු අතීතයක සිට බෙදා හදාගත් අනාගතයක් කරා වෙත ගමන් කරන ක්‍රියාවලියකි.

(‘ප්‍රචණ්ඩ ගැටුමෙන් පසු සංහිදියාව’ ‘ජාත්‍යන්තර IDEA අත්පොත් මාලාව, 2003)

‘සංහිදියාව යනු බොහෝ විට ඉතා විශාල සහ පුළුල්ව පැතරී පැවති මානව හිමිකම් උලලේඛනයන්ගෙන් පසු සබඳතා ගොඩනැගීමේ හෝ යළි ගොඩනැගීමේ සම්බන්ධව පවතින සංකීර්ණ ක්‍රියාවලි සමූහයකි. එය පෞද්ගලික අන්තර්පුද්ගල, සමාජ-දේශපාලනික, සහ ආයතනික මට්ටම්වල සිදුවිය හැකි අතර, එය විශ්වාසය, ගරුත්වය, සහ බෙදාහදාගත් වටිනාකම් සුළුවෙන් හෝ නොමැතිව සහජීවනය මත රඳා පවතී නම්, අවමානය යළි ප්‍රකාශිත තත්ත්වයකට ගෙන ඒම, කොන් කිරීමට ලක්වීම සහ සහ වෙනස්කොට සැලකීම් ව්‍යුහාත්මක හේතූන් පරිවර්තනය කිරීම සහ අයිතීන් දරන්නන් හා පුරවැසියන් ලෙස ඔවුන් සිටි තත්ත්වයට පත්කිරීම පදනම් වේ

(පෝල් සෙයිල්ස්, ‘සංක්‍රාන්ති යුක්තිය තුළ සංහිදියාවට ඇති ස්ථානය: සංකල්ප සහ දුර්මතයන්, ICTJ)

ශ්‍රී ලංකාවට සංහිදියාත්මක ජාතික රාජ්‍යයක් ගොඩනගා ගැනීමට නොහැකි වී තිබෙනුයේ සාමාජමය වශයෙන් ජනතාව ජාතිවාදයට හිරවී සිටීමෙනි. කිසිදු ජාතියකට ආගමක් මුල්කර ගනිමින් සංවර්ධනයක් කරා ගමන් කිරීමට නොහැකි වේ. දේශපාලන පක්ෂ පවා ගොඩනැගී ඇත්තේ ජාතාවාදය මුල්කරගෙනය. මේ අනුව මෙම බහුත්වවාදී සමාජය තුළ සෘණාත්මක අධිකාලමක් නිර්මාණය කිරීම උදෙසා දේශපාලනය බලපාන බවක් ද හඳුනාගත හැකිය.

රටේ තරුණ පරපුර මේ පිළිබඳ දැනුවත්වීම ඉතා වැදගත් වේ. මුහුණු පොතට සිරවී එහි අතරමං වූ ජීවිතවලින් මෙය සිදු කළ නොහැකිය. එබැවින් සමාජ මාධ්‍යය තුළ ද මේ පිළිබඳ ධනාත්මක සිතිවිලි සමුදායක් ගොඩනගා ගත යුතු ය. මෙහිසා පවුල විසින් සංස්කෘතිකමය ක්‍රියාදාමයක් ඇති කළ යුතු ය. පවුල නාමික ආයතනයක් නොවිය යුතු ය. දරුවන් දෙමාපියන් අතර සබඳතාවයන් ගොඩනගා ගත යුතු ය. (දෙසතිය, 2019 පෙබරවාරි 01)

පවුල, පාසල, ආගම අතර සබඳතා මී වඩා දියුණු විය යුතු ය. මානසිකව හුදකලා වී සිටින තරුණ පරපුර මීට උපයුක්ත කර ගනිමින් ජාතික සාම මණ්ඩලය විසින් ගෙන යනු ලබන ක්‍රියාත්විතය වුවද ඉතා විශිෂ්ට ලෙස අගය කළ හැකිය. බහු වාර්ගික සාමාජයක සාමූහිකත්වය, සහජීවනය, සබඳතාවන් නිවැරදිව ගොඩනැගිය යුතු ය. එතුළින් ඉතා ශක්තිමත් සංහිදියාත්මක ක්‍රියාවලියක් නිර්මාණය කළ හැකිය. බ්‍රිතාන්‍යය යුගයේ යටත් විජිත පාලකයින් පවා මෙම ශක්තිමත් පදනම විනාශ කිරීමට කටයුතු කරන ලදී. එය තවදුරටත් එසේම ය. එයට ඉඩ දියයුතු නැත. සියලු දෙනා එක්ව නැගිටිය යුතු ය. සියලු ජාතීන් එක්ව කටයුතු කරන්නේ නම් රටේ ආර්ථිකය වුවද නගා සිටුවිය හැකිය. මන්ද මේ සඳහා විශාල පිරිවැයක් වැය වන බැවිනි.

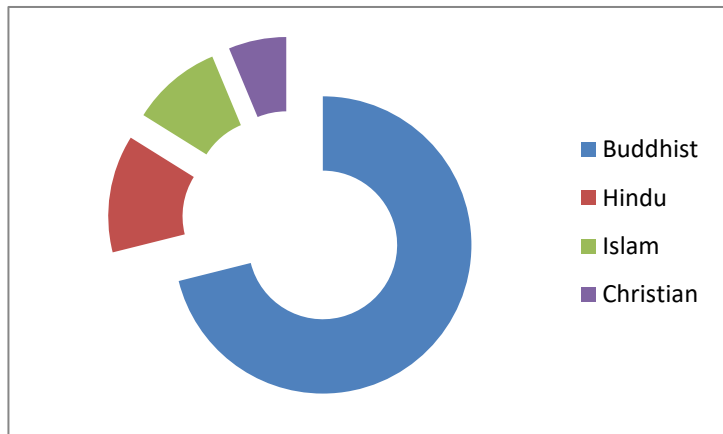
භෞතික සංවර්ධනයට පෙර ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනයේ මාචන නිවැරදි කර ගැනීමෙන් මනා මනසකින් යුක්ත ජනතාවක් හරහා සංහිදියාවේ සංවර්ධනයත් ඉන් ශ්‍රී ලංකාවේ සංවර්ධනයත් සාක්ෂාත් කර ගත හැකි බවට ප්‍රවෘත්ති නිලධාරී ජෛලටන් ඉන්දික බණ්ඩා මහතා පවසා ඇත. (රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුව, 2016 අගෝස්තු 31)

මෙලෙස සංහිදියාව පිළිබඳව විශ්වීයව එකඟ වූ අර්ථ දැක්වීමක් දැනට නොමැත. විවිධ සන්දර්භයන් තුළ සිටින විවිධ පුද්ගලයින් එයින් විවිධ දේ අදහස් කෙරෙනු ඇත. සංහිදියාව පිළිබඳ වූ විවිධ මත දක්නට ලැබුනද එම සංහිදියාව තුළ ජීවත්වීම උදෙසා අනෙකුත් මාධ්‍යයන්ගේ සහය ද අවැසි වේ.

ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

ගැටුමෙන් තොරව සමාජය තුළ සාමය සමානාත්මතාවය රජයන සමාජයක් නිර්මාය කර ගැනීමට නම් සංහිදියාව නම් වචනය වචනාර්ථයකට පමණක් සීමා කර තැබිය යුතු ද? නැත. අප සෑම එක්ව ඊට අදාළ ක්‍රියාකාරිත්වයන් ගොඩ නැගිය යුතුයි. ගැටුමකින් තොර සමාජයක් නොවන්නට පුළුවනි. නමුත් ගැටුම් අවම මට්ටමක රඳවා ගැනීමට හැකියාවක් උදාවනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආගමික විවිධත්වය	
ආගම	ප්‍රතිශතය (%)
බෞද්ධ	70.1%
හින්දු	12.6%
ඉස්ලාම්	9.7%
ක්‍රිස්තියානි	6.2%

මූලාශ්‍රය: Department Of Census Statistics, 2011

පුද්ගලයින්ගේ දෘෂ්ටිකෝණය මත සංහිදියාව යනු කුමක් ද?

විවිධ වාක්‍යයන් උපයුක්ත කර ගනිමින් විවිධ වූ පණිවිඩ ප්‍රකාශ කිරීමට අප අධ්‍යයනයට ලක්කළ පුද්ගලයින් උත්සුක විය. එසේම කිහිපදෙනෙකු මෙම සංහිඳියාව නම් වචනයෙහි අර්ථය නොදැන සිටින ලදී. සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් පුද්ගලයින් සමඟ සමීපව මේ පිළිබඳ අධ්‍යයනයට පක්ෂීර්මට හැකි වූ නිසාවෙන් ඔවුන් විවිධ අදහස් කිසිඳු පැකිලීමකින් තොරව ප්‍රකාශ කරන ලදී.

අධ්‍යයනයට ලක්කළ මුස්ලිම් ජනතාවගේ අදහස්

“සංහිඳියාව කියන්නේ ගැටලුවක් ඇති වූ විට කිසිඳු හේදයකින් තොරව එකාවන්ව නැඟී සිටීමයි.”

එසේම මෙම පුද්ගලයා අවසන්වරට ප්‍රකාශ කරනු ලැබුයේ,

“ඒ වුනාට මිනිස්සුන්ගේ ආවේගය නිසා ජාතීන් ජාතීන් අතර මරාගැනීම් සිද්ධ වෙනවා”

මොහුගේ ප්‍රකාශය සැබවින්ම සාධනීයයි. නමුත් මිනිසුන් මිනිසුන්ම ගැටුම් ඇති කර ගැනීම සාධාරණ ද? නැත. මෙම ක්‍රියාවලිය ඇති කරගත යුත්තේ තමා තමාටම පොදු එකඟතාවයක් ඇති කර ගැනීමෙනි.

“ මට තියනවනම් යම්කිසි නිදහසක් ඒක රටේ හැමෝටම ඒ විදියටම තියෙන්න ඕන”

සෑම පුරවැසියෙකුට එක හා සමාන නීතියක් තිබිය යුතු ය. සංස්කෘතිය, ආගම ඇදහිලි විශ්වාසයන් සියලු දෑ හි ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියන් වශයෙන් ඒ ඒ අන්‍යතාවන්වලට ගරු කළ යුතු ය.

“කොරෝනා නිසා අපිට අපේ ආගම අදහන්නවත් දුන්නේ නෑ.උත්සව තියන්න දෙන්නේ නෑ. හැබැයි සිංහලයෝන්ගේ ආගමික වැඩ කටයුතු කොහොමහරි කරනවා ඒක අපිට ප්‍රශ්නයක්”

මෙවන් ප්‍රතිචාරයන් ද දැකගත හැකිවිය. නමුත් මෙහි සත්‍යතාවය තේරුම්ගත යුත්තේ ඔවුන්මය. මන්ද පවතින තත්ත්වය යටතේ පර්යේෂණයට ලක්කළ සීමාවට වඩා දැන් උද්ගත වී ඇති තත්ත්වය මත මෙන්ම නොදන්නා වසංගත තත්ත්වයක් මත ඕනෑම පුද්ගලයෙකු මානුෂීයව තම පරිස්සම මෙන්ම ආරක්‍ෂාව පිළිබඳ මනාව සිති බැලිය යුතු ය. පර්යේෂණය සිදු කළ අප ඇඟිල්ල දිගු කිරීමක් නොව මේ මත දරණ පිරිසක් සමාජය තුළ සිටින නිසාවෙන් ඔවුනොවුන් උක්ත කැණූ දැක්වීමෙහිදී පෙන්වාදුන් ඉවසීම, අන්මත ගරු කිරීම ආදිය සිදුකළ යුතුය. මෙම ක්‍රියාවිතය ගැනීමට සිදුවූයේ සමහර විටක ඔබලාම ආරක්‍ෂා කිරීමට වනු ඇත. ඔබේ සමීපතමයින් ආරක්‍ෂා කර ගැනීමට විය හැකි ය. එබැවින් මඳක් සිතා බලා කටයුතු කළ යුතු වන්නේ අප අපමය. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් ලෙස වාර්ගිකව නොසිතා සියලුම ජනතාව ශ්‍රී ලාංකිකයින් සේ සිතීමට හුරුවීම වඩාත් යෝග්‍යය. සංහිඳියාව යන්න නිර්මාණයවීම ඇරඹීම හෙවත් එය අපගේ මුල්ම ධනාත්මක බිජයක් වනු ඇත.

අධ්‍යයනයට ලක්කළ දෙමළ ජනතාවගේ අදහස්

“ඕනෑම කරදරයකදී සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් කියලා කියලා වෙනසක් නෑ. මේ ළඟකදී බණ්ඩාරවෙල පැත්තේ බස් එකක් ප්‍රපාතයකට පෙරලිලා වතුකරේ දෙමළ මිනිස්සු කරදරේ වැටුණු වෙලාවේ ජාතිහේද නැතිව අපිට උදවු කලා.”

“කුරිරු යුද්ධය නිසාවෙන් පීඩා විඳපු අපේ අයට සෑම දෙනාගෙම සහයෝගය ලැබුණා. අපේ ජනතාව සිංහල අයගේ පන්සල්වලට ගියා බේරෙන්න එයාලා අපේ අය එළවලා දැමීමේ නැහැ. පල්ලිවලට අපේ අය ගියා එයාලා අපිව එළවලා දැමීමෙන් නෑ. ඉතිං ඒක තමා මං දකින්නේ සංහිදියාව කියලා. එකාවන්ව නැගිට්ටා. හැමෝම එක වගේ අපට උදවු කලා. ඒකයි සංහිදියාව විදියට මං දකින්නේ.”

“යුද්දෙ නිසා අපේ ජනතාව ගොඩක් දුක් වින්දා. හැබැයි ඉතින් අපිට උදව් කළේ සිංහල හමුදාවේ කොල්ලො ටික තමයි.”

යුද්ධය නිර්මාණය වී ඇත්තේ සමහර දේශපාලනමය, ගෝලීය හා අන්තවාදීන් නිසාවෙනි. අභිංසක ජනතාව මින් පීඩාවට පත්වේ. මොවුන් සෑම දෙනාම ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියන් වේ. සෑම දෙනාම එක්වීම ඉතාම වැදගත් වේ. එයින් සෑම දෙනාගෙම හිත් මානසික වශයෙන් ධනාත්මක පැතිකඩක් ගනී.

අධ්‍යයනයට ලක්කළ බර්ගර් ජනතාවගේ අදහස්

“අපි ගොඩක් දුරට මිශ්‍ර පාසල්වලට යන්නේ. ඉතිං යාළුවෝ ගොඩක් ඉන්නවා. අපේ ආගම ක්‍රිස්තියානි. සිංහල අය එයාලගේ පන්සිල් ගන්නකොට අපිත් පන්සිල් ගන්නවා. අපිට ඒ හැමදෙයක්ම පාවිච්චි. ගොඩක් වටිනාවා එයාලව. අනික අපිට දෙමළ පුළුවන්. එයාලා අපෙන් දෙමළ අහගන්නවා. අපේ භාෂාවේ වචන අහගන්නවා. අපි සතුටින්. ඒක තමා සංහිදියාව කියන්නේ මං හිතන්නේ.”

මෙම අදහස මෙම ජනවර්ගයේ බොහෝ දෙනෙකු ප්‍රකාශ කරන ලදී. මෙය තරුණ ප්‍රකාශයක් වුවද වැඩිහිටියන්ගේ ප්‍රකාශනයන් ද මෙසේමය.

“ඔවුන් කෑම බෙදා හදාගෙන සෙල්ලම් කරමින් අධ්‍යාපන කටයුතුන් කරනවා ඒ වගේම සිංහල අය අපිට හරිම කරුණාවයි.”

මින් වැටහෙනුයේ සංහිදියාව පුද්ගල මනසේ සිට ඇති කරගත යුතු බවත් පවුල් පරිසරය, පාසල යනාදිය තුළින් තරුණ දරුවන් කුඩා කළ සිට මෙම සමාජ රටාව අනුව හැඩගැසීම සිදු වුවහොත් පැරණි ආකල්ප නොමැතිව නවීන සිතුවිලි සමුදායක් සමඟින් නැවුම් හෙට දවසක් ළඟා කරගත හැකි බවයි.

අධ්‍යයනයට ලක්කළ සිංහල ජනතාවගේ අදහස්

“මිනිස්සු කොච්චර හොඳට කතාකෙරුවත් ජාතිකත්වය කියන දේ පොඩි ගැටුමකදී වුනත් ඉදිරියට එනවා.”

මෙය සත්‍ය වන්නට ඇත. නමුත් එයටයි අපි අපේ සිත් තුළ අන්මත ඉවසීම සහ අප අපවම මානසිකත්වය අතින් ශක්තිමත් විය යුතු වන්නේ. එක්වරම මෙහි ආවේගය මුදා හල යුතු ද? නැත. අපි සිතිය යුතු ය. නුවණැසින් දකින්න. බුද්ධි ගොවරව සිතිය යුතු ය. මෙය තවත් විටක සිතල යුද්ධයක් විය හැකි ය. නැතහොත් මෙය දේශපාලනික ක්‍රියාවලියක් හෝ අන්තවාදී පිරිසකගේ ක්‍රියාවක් විය හැකිය. එනිසාවෙන් අන් ජාතීන්ව කෙලෙසීමට තරම් පහත් ජාතියක් ලෙස ශ්‍රී ලාංකිකයින් වන අප පහත් විය යුතු නැත.

“සංහිදියාව ඇති කරන්න නම් සියලුම ජාතීන් අතර සමගිය, එකමුතුකම, බෙදීම අවම කළ යුතුයි.”

නමුත් මෙය සිදුකළ යුත්තේ ඔබමයි. එනිසාවෙන් සෑම ශ්‍රී ලාංකිකයෙකුම අදිටන් කර ගත යුතුයි යම්කිසි ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් තුළ අනෙකා වෙත විගසම පහරක් එල්ල නොකොට එය සිදු කළේ එක් සමාජීය පුද්ගල කොට්ඨාශයකි. නමුත් ඔබ එනිසාවෙන් සමස්ත ජාතියක් පීඩනයට ලක්කිරීම ඉතාමත් නිර්ධන ක්‍රියාවකි.

බහු සංස්කෘතික රටක් තුළ අන් සංස්කෘතීන්ට ද ගරු කිරීමට පුරුදු විය යුතුය. මේ සෑම දෙයක්ම අපේය. යන හැඟීම මොවුන් අපේ සහෝදරයෝ අපිට කරදරයක් වූ විට ළඟින් සිටිනුයේ අපේම රටේ මිනිසුන් පමණි යන හැඟීමක් ඇති කරගත යුතුය. ලෝකය නොව අපි අපේ රට තුළින් මෙය ආරම්භ කිරීම වැදගත් වේ.

සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ඇති කරගත යුතු ආකාරය

පසුගිය වසර කිහිපය තුළ සංහිදියාව සහ සංක්‍රාන්ති යුක්තිය බහු-මුහුණුවරකින් යුත් අභියෝගයක් බවට පත් වූ අතර ඉන් අර්ථවත් සංහිදියාවක් සඳහා ඇති අපේක්ෂාවන් බොහෝදෙනෙකු විසින් ප්‍රශ්න කරනු ලැබීය. එහිදී වර්තමානය තුළ මෙම සංහිදියා ක්‍රියාවලියට එරෙහිව නැගී සිටිනු ලබන සාධක කිහිපයක් මූලිකවම හඳුනාගත හැකි ය. මෙය අධ්‍යයනයට ලක්කළ පිරිසගේ අදහස් තුළින් අනාවරණය විය.

• **ජන මාධ්‍යය, සමාජ මාධ්‍යය හා පවුල**

සන්හිදියාව යන්න නිතරම කතාබහට ලක් වන්නා වූ මාතෘකාවකි. ගැටුමකින් තොර සමාජයක් නිර්මාණය කර ගැනීම අසීරු තත්ත්වයකි. කෙසේදයත් ගැටුම පුද්ගල මනස තුළ ද විවිධ පාර්ශවයන් අතරද කණ්ඩායම් හා රට අභ්‍යන්තරයේ මෙන්ම ගෝලීයව ද නැතහොත් ජාත්‍යන්තරවද නිර්මාණය වන බැවින්. ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය ගිලිහීම තුළින් විශාල පරිවර්තනයක් සමාජය තුළ ඇතිවීම සිදුවේ.

ඒ අනුව ජනමාධ්‍ය සංහිදියාව වෙත ප්‍රබල පලපෑමක් එල්ල කරයි. වර්තමානයේ මාධ්‍යයෙන් වක්‍රව උගන්වනු ලබන්නේ යහපත් සංවර්ධන මාවතක් වෙනුවට ගැටුම් ඇති කිරීමේ මංපෙතයි. උදාහරණ ලෙස ටෙලිනාට්‍ය දැක්විය හැකිය. එසේම උදෑසන පත්තර මඟින් පුවත් ඉදිරිපත් කිරීමේදී ද මාධ්‍යවේදීන් සිදුකරනුයේ ජනතාව තුළ ආවේගයක් ඇතිකිරීම පමණි. ජනතාවට වැඩිම අවධානයක් ඇති මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රය යහපත් දිශානතියකට පරිවර්තනය නොකරනතාක් කෙතරම් සංහිදියා ක්‍රමවේද නිර්මාණය කළත් ඉන් පලක් සිදුවන්නේ නැත. කුඩා දරුවාගේ සිට මනස විකෘති කරන ආකාරයක් මෙනිසා ඇති වේ. ඊර්ෂ්‍යාව, වෛරය, ක්‍රෝධය, පළිගැනීම යනාදී සෘණාත්මක බලපෑම් ඇති කිරීමට බලපාන්නා වූ මාධ්‍ය සංදර්ශන නිසා මනස විකෘතිවීමට පටන්ගෙන ඇත.

“සිංහලේ , බොදුබල සේනා ලෙසින් විවිධ සංවිධාන හදාගන්න නිසා ළමයින්හුත් ඒවට යොමු වෙනවා”

දරුවන්ගේ යහපැවැත්ම උදෙසා වැඩිහිටියන් විසින් අවවාද දෙනු ලැබුවද ඒවා පිළිගැනීමේ මානසික මට්ටමක් ඔවුන්ට නැත. එයට හේතුව පරිගණකය, රූපවාහිනිය, දුරකතනය අසල

නිතර මනස නතර කර ගැනීමයි. දෙමාපියන්ද දරුවන්ගේ ඇති කරදර අඩු කර ගැනීම සඳහා පරිගණකයට , රූපවාහිනියට දරුවා යොමු කරයි. නමුත් මෙය දරුවා පාලනය කිරීම නොහැකිවීමට හේතුවක් වේ. එසේම වැඩිහිටි ප්‍රජාව ද ජනමාධ්‍ය හා බැඳී පවතී. විස්තෘත පවුලක සිටින දරුවන්ට දැනුමින් පෝෂණය වීමට හැකියාව බොහෝ සෙයින් ඇතත් වර්තමානයේදී ජනමාධ්‍යන්හි සටහන නිසාවෙන් ඔවුන් සමඟ සිටීමට කම්මැලි ස්වභාවයක් ඇතිකර ගනී.

“රූපවාහිනිය තමයි ළමයින්ගේ මනස විකෘති කරන්නේ ඒවා බලලා මේ ළමයින්හුත් වණ්ඩිකම් කරන්න බලනවා”

රූපවාහිනියේ එක් එක් අවස්ථාවන්වලදී සිදුවන ගැටුම් දැක්කහම ළමයින්ගෙන් වෛරී චේතනා ඉස්මතු වෙනවා”

“අපේ කාලෙ දරුවන්ට අපි කලින්ම කන්න දුන්නා. ඒත් දැන් ඉන්න අම්මලයි දරුවන්ටයි කන්නවත් මතකයක් නෑ මේ රූප පෙට්ටිය හින්දා.”

මේ අනුව මාධ්‍යයේ බලපෑම පවුලකට කෙසේ බලපාන්නේදැයි දැකිය හැකිය.

මාධ්‍යය වාර්ගික වෛරය වපුරවන්නා වූ මාර්ගයක් බවට මේ වන විට පත්ව ඇත. මෙම සමාජ මාධ්‍ය අයුතු අන්දමින් භාවිත කිරීම පාලනය කළ යුතු දෙයකි. කොතෙක් නීති මේ වන විට තිබුනත් එය සාර්ථක අන්දමින් ක්‍රියාත්මක වීමක් දැකගත නොහැක. රට තුළ පවතින වාර්ගික බෙදීම දුරලීම සඳහා ධනාත්මක සහ අර්ථවත් භූමිකාවක් නිරූපනය කරන්නා වූ ජනමාධ්‍ය මෙන්ම සමාජ මාධ්‍ය ඵලදායී ලෙස යොදා ගැනීම කළ යුතුය. එය රජයේ සහ මාධ්‍යවේදීන්ගේ පරම යුතුකම විය යුතු ය.

ඉහළ මට්ටම්වල සිදු කරනු ලබන සාකච්ඡා මගින් පමණක් අපේක්ෂිත ප්‍රතිඵල අත්කර ගැනීමට නොහැකි අතර මේ සඳහා බිම් මට්ටමේ සිටම සාකච්ඡා ව්‍යාප්ත වීම සිදු විය යුතුය. සමාජයේ එකමුතුව සහෝදරත්වය වර්ධනය කරන, ව්‍යවහාර දිරිගන්වන වික්‍රම සහ වාර්තාමය වැඩසටහන් යනාදිය මාධ්‍යය හරහා ප්‍රචාරය කළ යුතු ය. මාධ්‍ය සඳහා සුදුසු ආචාරධර්ම පද්ධතියක් ඇති කළ යුතු ය.

කුඩා කළ සිටම දරුවා තුළ සාමය, සංහිදියාව ඇති කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන්නා වූ සාධකයන් පෝෂණය කළ යුතු ය. මාධ්‍ය තුළ ප්‍රචාරණය කරන්නා වූ වැඩසටහන් වෛරය ඊර්ෂ්‍යාව මුල්බැස නොගන්නා ඒවා විය යුතුය. ජනමාධ්‍ය තුළ වාර්ගිකත්වය ඇතිවන දේ ප්‍රචාරය නොකළ යුතුය. මෙසේ සිදුකිරීම තුළ ජාතීන් අතර සංහිදියාව ඇතිවීම හඳුනාගත හැකිය.

• දේශපාලනය

“දේශපාලකයෝ තමා ඔක්කොම කරන්නේ. ජනතාව අහිංසකයි.”

“දේශපාලනය හරියට සිද්ධ වෙනවානම් වැරදි ආදර්ශ දෙන්නේ නැත්නම් මේ ඔක්කොම හරි”

“ඡන්ද කාලෙදී මිනිස්සු අවුස්සනවා”

“පාර්ලිමේන්තුවෙන් කතාකරන්නේ අපේ මුස්ලිම් ජනතාව වෙනුවෙන්, අපේ සිංහල ප්‍රජාව වෙනුවෙන්, වතුකරයේ අපේ ජනතාව වෙනුවෙන්, ක්‍රිස්තියානි අය වෙනුවෙන්... ඇයි කා

වෙනුවෙන්වත් ජාති ජාති වෙන් කරන්නේ එන්න අපි උදවු කරමු කියලා කියන්නේ නැහැනේ. එනනින් තමා මිනිස්සුන්ගේ හිත්වල එක එක දේවල් ඇති වෙන්නේ.”

මෙයයි අප පර්යේෂණයට බඳුන් කළ ජනතාවගේ හඬ. මෙය අනෙකුත් පළාත්හි ජනතාවට ද මෙසේම විය හැකියි. ආගම, ජාතිය ලෙස වාර්ගික පදනම මත දේශපාලකයින් කටයුතු කිරීම නොකළ යුතුයි. එක් එක් දේශපාලකයා අදාළ ප්‍රාදේශීය සීමාව තුළ ජනයා පිළිබඳ පමණක් සිතා කටයුතු කොට මගේ ජනතාව යැයි කීම ඇත්තෙන්ම නුසුදුසුය. එය නිවරදි විය යුතුයි. ප්‍රජාව අතර අසමගිය වපුරන දේශපාලකයින් විසින් අනෙකා පරයා වර්ගවාදී අදහස් පළකිරීම දේශපාලන ක්‍රමය තුළින් තවදුරටත් පෙනී යයි. මෙම අධ්‍යයනය ඔවුන්ගේ දෙනෙන් අභියසට ළඟා විය යුතුය. ඇතැමුන් පක්ෂග්‍රාහී මතවාද, වාර්ගික බෙදීම් හා සීමා තව තවත් උග්‍ර කිරීමට මොවුන් විවිධ අවස්ථාවන්හිදී යොමු වේ. එසේම ඡන්ද කාලසීමාව වනවිට ජාතිය, ආගම, වාර්ගිකත්වය යනාදී පුහු දේ පුද්ගල මනස තුළ ඇති කර ජනතාවගේ මානසිකත්වය හීන කරනු ලබයි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලාංකීයන් වශයෙන් සියලුම ජනතාව බුද්ධිමත් විය යුතුයි. මන්ද දේශපාලනය තුළ දේශපාලකයා හෝ වෙනත් දේශපාලක කණ්ඩායම් විසින් ජනතාවගේ සහජබුද්ධිය අවුස්සන සුළු අන්දමින් ක්‍රියාකොට ජනතාව අන්දවන ආකාරයක් සරලවම දැක්විය හැකිය.

එසේම බහුවාර්ගික සමාජ රටාවකට අවැසි සියලුම ජන කොටස්වලට ගෞරව දක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් දේශපාලන වාතාවරණය තුළ ගොඩනැගීමට පවා පාලක කණ්ඩායම් අසමත් වී ඇත. තම බලලෝහී අවශ්‍යතාවන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට ද ආගම යොදාගනී. හික්කුන් වහන්සේලා දේශපාලනය තුළට පැමිණීම නිසාවෙන් අනෙකුත් ආගම් තුළ බිය සැක වර්ධනය වීම හඳුනාගත හැකිය. එසේම 20වන සියවස ආරම්භයේ දී ඇරඹී සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනයේ හා තරුණ පුරුෂයන්ගේ බෞද්ධ සංගමයේ අරමුණු, බුද්ධාගම රාජ්‍ය ආගමක් බවට පත්කිරීමට සිංහල නායකයින් පෙළඹවීම බෞද්ධ හික්කු කණ්ඩායම්වල බලපෑම හරහා සිදුවී තිබේ. හික්කුන් වහන්සේලා දේශපාලනයට පැමිණීම කිසිසේත්ම අවශ්‍යය නොවේ. උන්වහන්සේලා නායකයින් සඳහා හොඳ මාර්ගයක්, උපදෙස් සපයා යහමඟට ගත යුතු පිරිසකි. දේශපාලනයෙන් තොරව උන්වහන්සේලා ද ආගමික නායකයින් වශයෙන් අනෙකුත් සමාජ සංස්කෘතීන් තුළ සට්ටනයන් ඇති නොකළ යුතුය. ඇත්තෙන්ම සාමය ගොඩනැගීමට වගකිව යුතු පිරිසක් වශයෙන් හික්කුන් වහන්සේලා මෙන්ම දේශපාලනයට සම්බන්ධ සෑම පුද්ගලයෙකුම ඔවුන් ඔවුන්ගේ සත්‍යවාදී භූමිකාව තේරුම්ගත යුතු ය.

• අධ්‍යාපනය හා භාෂාව

ප්‍රජාවන් තුළ සහ සමස්ත ජාතිය තුළ ජනවාර්ගික-ආගමික බෙදීමක් නොමැතිව සංහිදියාවෙන් යුක්තව සාමකාමීව ජීවත්වීමට අවශ්‍යතම අංගයක් වනුයේ, අධ්‍යාපනයයි. හුදෙකලා කිරීම සහ වෙන්කර තැබීම ආගමික හෝ වර්ගයක ජනතාව සමග අන්තර්ක්‍රියා නොකිරීමට හේතුවක් වේ. එය ඉතාම අහඟයමක් ක්‍රියාවලියකි. විවිධ ආගම්වලට සහ ජනවර්ග වලට වෙන් වූ සාම්ප්‍රදායයන්, වාරිතුව-වාරිතුව, සංස්කෘතිකාංග බොහෝමයක් දක්නට ලැබේ. මේවාට ගරු කිරීමට අනෙකුත් ජාතීන් හා ජීවත්වීමට අවැසි. සහයෝගය ඇති කළ

යුක්තේ අධ්‍යාපනය මගිනි. උදාහරණයක් වශයෙන් අබායා සහ බුර්කාව මුස්ලිම් කාන්තාවන්ගේ සංස්කෘතික ඇඳුමක් වන අතර පාස්කු ප්‍රභාසයෙන් පසුව මෙය කතාබහට ලක්වූ මාතෘකාවක් වේ. මෙය වෙනත් ආගම්වල ජනතාවගේ විවාදයට ලක් වූ නිසාවෙන් ප්‍රජාවන් අතර අවිශ්වාසයක් සහ ආතතියක් ඇතිවිය. එනිසා එවැනි ප්‍රජාවන් අතර ගැටුම් පහසුවෙන් හට ගැනුණි. ඉතිහාසය පුරා විවිධ ප්‍රජාවන්ට සමානව සලකා නොමැති බව ද මොවුන් ප්‍රකාශ කරනු ලැබීය. එබැවින් අප සමාජයේ සමහර කොටස් කොන්විමට ලක්ව ඇති අතර ඔවුන්ගේ අයිතීන් සමානව ක්‍රියාත්මක කිරීමට හැකියාව ලැබී නොමැත.

“අපි කැමතියි හැමෝම එක්ක ජීවත් වෙන්න. එයාලත් ආසයි අපිත් එක්ක සෙල්ලම් කරලා සතුටින් ඉන්න”

(සා.පෙළ හදාරණ සිසුවෙක්)

“ජනවර්ගය, ආගම සහ භාෂාව අපේ අන්‍යෝන්‍යතාවයේ කොටසක් වේ. නමුත් අපට හේද වී සිටීමට හේතුවක් නෙවෙයි.”

(උසස් පෙළ හදාරණ සිසුවෙක්)

“මෙම ජාතිවාදී ගැටළු විසඳීම අපි පාසැලෙන් ආරම්භ කළ යුතුය. මිශ්‍ර පාසැල් ස්ථාපිත කළ යුතුයි.”

(විශ්වවිද්‍යාල සිසුවෙක්)

“ මට යාළුවෝ සිංහල, මුස්ලිම් දෙගොල්ලෝම ඉන්නවා. මම එයාලගෙ ගෙවල්වල ගිහිල්ලත් තියනවා. ඒ අයත් හරිම හොඳයි. අපි වගේම තමා ජාතීන් අතර සංහිඳියාව ඇති කරන්න නම් කුඩා ළමයාගේ සිට අන් ජාතීන් කෙරෙහි හොඳ හිත පතුරුවන්න කියලි දෙන්න ඕනෑ. ඒක පවතින රජයේ, පාසලේ, ආගමික සිද්ධස්ථානවල සහ පවුල තුළින් එන්න ඕන.”

(දෙමළ විශ්වවිද්‍යාල සිසුවෙක්)

ඇදහිල්ල මත පදනම් වූ පාසැල් භාවිතය අප රටේ අනුගමනය කර ඇත. ඇදහිල්ල මත පදනම් වූ පාසැල් වලින් කෙරෙන්නේ තවදුරටත් ප්‍රජාවන් හුදෙකලා කිරීම පමණකි. නමුත් එසේ නොවී මිශ්‍ර පාසැල් පද්ධතීන් ඇති කිරීමෙන් ද, කුඩා අවධියේ සිට ළමා ප්‍රජාව වෙනත් ප්‍රජාවන්ට නිරාවරණය කිරීමෙන් ද ඔවුන් අනෙකුත් ළමයින්ගෙන් වෙනස් නොවන බව අවබෝධ කර ගත යුතුය. මෙම වෙනස්වීම් ඇත්තෙන්ම සංහිඳියාත්මක වෙනසක් විප්ලවීය වෙනසක් ඇති කිරීමට උපකාරී වනු ඇත. මෙම ක්‍රියාවලිය ඉතාම සාධනීය ක්‍රියාවලියක් වශයෙන් හඳුනාගත හැකිය. එසේවුවහොත් සියලු ආගම් පිළිබඳ දැනුමක් සහ අවබෝධයක් මෙන්ම ඔවුන්ට උප්පැන්න සහතිකයකට පවුලෙන් ලබාදුන් ආගමෙන් තතරවිය නොහැකි තමා විසින්ම නිවැරදි ලෙසම අවබෝධයක් ලබාගනිමින් නිවැරදි දෘෂ්ටියකින් හෙවත් නිවැරදි දැකීමකින් යුක්ත ස්වාධීනව අන්මතවලට ගරු කරනු ලබන ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියකු අනාගත රටට ලෝකයට මුදාහැර ගත හැකිය. මෙයද මෙම සංහිඳියා ක්‍රියාවලියේ සුවිශේෂී හැරවුම් ලක්ෂයක් වනු ඇත.

• භාෂාව

සහභාගි වූ පුද්ගලයින් වයඹ පළාතෙහි විවිධ ප්‍රදේශවලින් වුව ද පශ්චාත්-ගැටුම් සංහිඳියා ක්‍රියාවලිය තුළ භාෂාව ප්‍රමුඛ කාර්යභාරයක් ඉටුකරන බව ඒකමතිකව පිළිගත්ත. අප කතා

කරන භාෂාව පදනම්කොටගෙන ප්‍රජාවන් හේද වුවද ස්වභාෂා දෙකක් පමණක් කතාකරන ශ්‍රී ලංකාව වැනි කුඩා රටක අනෙකාගේ භාෂාව ගැන අවබෝධයක් නොමැති වීම නිසා ප්‍රජාවන් අතර සන්නිවේදනය ප්‍රධාන වශයෙන් ගැටලුකාරී තත්ත්වයකට පත්ව ඇත. උක්ත කරුණ හේතුවෙන් ප්‍රජාව අතර සන්නිවේදනය දුර්වල මට්ටමකට පත්වීමෙන් වැරදි අර්ථකථනවලට මඟපැදේ. තනි වචනයක් හේතුවෙන් ප්‍රජාවන් අතර ගැටුම්වලට මඟ පාදා ඇති අවස්ථා ඇත. භාෂාවේ වචන භාවිතය ඉතාමත් ප්‍රවේශම් විය යුතුය. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන වශයෙන් භාෂා වර්ග දෙකක් හඳුනාගත හැකිය. මෙම භාෂාවන් දෙක අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ ස්ථාපිත කළේ නම් ඊට අදාළ ගුරුභවතුන් සේවයට යොමු කළේ නම්, මෙම ගැටලුව ඇති නොවේ. එනිසාවෙන් කුඩා කළ සිට මිශ්‍ර අධ්‍යාපන ක්‍රමය ඇති කළ යුතු අතර ඉතිහාසය නම් විෂය කාණ්ඩය තුළ ලංකාව තුළ එක් ඉතිහාසයක් ගොඩනැගී ඇති නිසා එම ඉතිහාසගත කරුණු මෙන්ම ආගම් සියල්ල ඉගෙනගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලබාදිය යුතුය. ජාතික අනන්‍යතාවය වන්නේ භාෂාවයි. එසේම භාෂාවකට නිසි ගෞරවයක් ලබාදිය යුතුයි. බහුජන සමාජයක භාෂාව නොදැන ජීවත් වන අවස්ථාවන්වල ගැටලු හා සැකය මතු වන අතර හීනිය ඇති වේ. එසේ නොවීමට අධ්‍යාපනය මෙන්ම භාෂාව ද වැදගත් වේ. එනම් අනෙකාගේ අදහස්, සිතූම් පැතුම් සියලු දේ දැන ගැනීමට භාෂාව හුදෙක්ම ප්‍රධාන ආවරණ මාධ්‍යය වන නිසාවෙනි. එය ඇත්තෙන්ම මෙම සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ ඇති ජීවන ඔසුවක් වැනිය.

“දෙමළ පුරවැසියකු වශයෙන් සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගැනීමෙන් මා අත් කර ගෙන ඇති ප්‍රතිඵලය හොඳින් අත් විඳිමින් සිටිමි.”

(ජ්‍යෙෂ්ඨ මාධ්‍යවේදී ජේයරත්නන් යෝගරාජ් විභාෂා 14 කලාපයේ ලිපියක සඳහනකි.)

“සංහිදියාව ගොඩනැගීමට සහ එහි ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට වසර ගණනාවක් ගත වෙනවා. ඒ වුනත්, එය විනාශ කිරීමට ගතවන්නේ තත්පර ගණනක් පමණයි.” (බහුතරයකගේ ප්‍රකාශයකි) මෙය සත්‍යයකි. නමුත් තම මනස දැඩි අධිෂ්ඨානයකින් යුක්තව පවත්වා ගැනීමට උත්සහ විය යුතුයි. එවැනි උත්සහයන් ගත් සුවිශේෂී පුද්ගලයන් ඇත.

01 උදාහරණ: ද්‍රවිඩ සාහිත්‍යයෙහි ගෞරවයට පාත්‍ර වූ විශිෂ්ටතම ධර්ම ග්‍රන්ථයක් වූ ‘තිරුක්කුරල්’ කාව්‍යය මීට වසර 54කට පමණ පෙර ඉතා සරල බසින් සිංහලයට පරිවර්තනය වී පළ වී ඇත. එය දෙමළ බසින් සිංහලයට නගා ඇත්තේ ගුරුවරියක වූ ජී. මිසිනාමි මහත්මිය විසිනි. මෙය අවුරුදු දෙදහසකට වඩා පැරණි ග්‍රන්ථයකි. එසේම මෙය පැරණි සිංහල සාහිත්‍යයට ආලෝකයකි.

02 උදාහරණ: සිංහල බෞද්ධයාගේ අත්පොත වන ධම්ම පදය ඉතා සුවිශේෂී ග්‍රන්ථයකි. මෙහි පරිච්ඡේද 26ක් වන අතර සූත්‍ර 423කි. පාලි මුල් කෘතියෙන් මෙය දෙමළ බසට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ එවකට රාජ්‍ය භාෂා දෙපාර්තමේන්තුවේ භාෂා පරිවර්තන අධිකාරීවරයෙකු වශයෙන් සේවය කළ නැසිගිය නවාලියුර් එස්. නඩරාජන් (1910-1988) විද්වතා විසිනි.

මෙම ප්‍රයත්නයන් බෙහෙවින් අගය කළ යුතුවේ. සියලු පුරවැසියන් විසින් ආගම්වලට අවමන් නොකිරීම, සංස්කෘතීන්ට ගරුකිරීම, සාමූහිකත්වය වර්ධනය කර ගැනීම, භාෂාව ප්‍රගුණ කිරීම (ඉංග්‍රීසි භාෂාවද අවශ්‍යය නමුත්

මූලිකවම මෙම ක්‍රියාවලියෙහිදී සිංහල දෙමළ භාෂාව ද අවම වශයෙන් දැන සිටීම වැදගත් වේ), සර්ව ආගමික කටයුතු හා සම්බන්ධවීමට හැකි අයුරින් වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම, අන්‍යමත ඉවසීම හා ගරු කිරීම සිදුකළ යුතුය. එමෙන්ම ඉවසීම සහ තම පුද්ගල මනස නිවැරදිව පවත්වාගතහොත් සංහිදියා ක්‍රියාවලියක් ඇති කරගත හැකිවේ.

මෙමගින් එකිනෙකා අතර අවබෝධයක් ඇතිවීම මෙන්ම සැකය, අවමානය යන්න අවම වී සිදුවේ එනිසාවෙන්ම ගැටුම් ඇතිවීම වැළකේ. සෑම ජන කොටසක් අතරම සමගිය, සමානාත්මතාවය හා ආදරය ඇතිවේ. රටෙහි සංවර්ධනය උදෙසා සියලු ජන කොට්ඨාශයන්හි මනා ක්‍රියාකාරීත්වයක් හඳුනාගත හැකි ය. මෙය එකමුතුකම සඳහා පෙළඹවීමක් ද වේ. සියලු සංස්කෘතීන්හි අවබෝධය සහ සුහදත්වය විශ්වාසය ඇති වේ. මිනිස් නිදහස හා වචනයකට සීමා නොවූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් නිර්මාණය වේ. සියලු ජනතාව තම යුතුකම් හා වගකීම් නොපිරිහෙලා ඉටු කරනු ඇත. අන්තවාදී පිරිස් මගින් ඇති කරනුබලන පීඩනයකදී පවා සිහි බුද්ධියෙන් සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයින් “අපි” කියන සංකල්පය මත හැඩ ගැසීම හඳුනාගත හැකිවේවි.

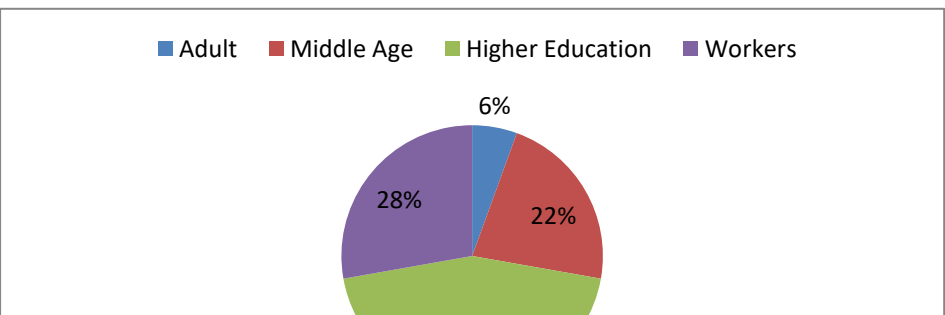
පුද්ගල මනසේ ඇතිවන ගැටුමේ සිට විවිධ පාර්ශව අතර, කණ්ඩායම් අතර මෙන්ම අන්තර්ජාතික වශයෙන් සිදුවන ගැටුම් ද දැකගත හැකිය. මෙම සියලු ගැටුම් ඇති වනුයේ පුද්ගල මනසේ ක්‍රියාකාරීත්වයෙනි. සමාජ අසමතුලිතතාවය ඇතිවනුයේ ද මානසිකවමය. මෙය ක්‍රියාවට නැංවීම මත ප්‍රකාශනයවීම සිදු කරයි. එය ගැටුමේ මූල බීජය වනු ඇත. ගැටුමක් විනාශකාරී මට්ටමකට යා නොදී ඵලදායී ලෙස පාලනය කළ යුතුය. මෙයට ඇත්තෙන්ම හුදු උපදෙස් මාලාවක් පමණක් අවශ්‍යය නොවේ. සාමය යන්න ඇති කර ගත යුතුවන්නේ පුද්ගල මනස තුළදීමය. විනිවිද බව, අපක්ෂපාතීත්වය, ඉවසීම මෙන්ම පෞරුෂත්ව නායකත්ව වැනි දේ පුද්ගලයා විසින්ම තනාගත යුතුය.

වගු අංක 2 - සංහිදියා ක්‍රියාවලියක් ඇති කළ යුතුයි යන්න පිළිගත් එක් එක් ව්‍යුහයන්හි සමස්ථයෙහි ප්‍රතිශතාත්මක ලෙස අගයන්

සංහිදියා ක්‍රියාවලියක් ඇති කළ යුතුයි යන්න පිළිගත් එක් එක් ව්‍යුහයන්හි සමස්ථයෙහි ප්‍රතිශතාත්මක ලෙස අගයන්	
වැඩිහිටි මහළු	10%
මැදිවයස්	40%
විශ්වවිද්‍යාල/උසස්පෙළ හදාරනු ලබන තරුණ තරුණියන්	80%
රැකියාවල නියුක්ත පිරිස්	50%

සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත

අප අධ්‍යයනයට ලක් කළ පුද්ගලයින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ඇති කළ යුතුයි යන්න ප්‍රකාශ කළ අකාර

නිගමනය

ශ්‍රී ලංකාව බහුසංස්කෘතික සහ බහුත්වවාදී රටක් වන බැවින් විවිධ අන්‍යෝන්‍ය ජනතාව සතුවේ. ජනතාව තුළ විශ්වාසය සහ ශ්‍රද්ධාව යථා තත්වයට පත්කිරීමෙන් සහජීවනය සහ සංහිදියාව ගෙන යාන්ත්‍රණයක් බවට පත්වේ. සංක්‍රාන්ති යුක්තිය ගැටුමක් නිමාවීමෙන් පසු අදාළ වේ. නමුත් සංහිදියාව සියළුම කාලවලදී අදාළ වේ. උපරිම ජනතාව සැහීමට පත්කිරීමට මෙන්ම ජනතාවද එම සියලුම තත්වයන් තම නුවණැසින් විමසා සෑම පුද්ගලයෙකුගේම මතය සැලකිල්ලට ගැනීම වැදගත් වේ. එසේම එක් එක් භූමිකාවන් තුළදී, දරුවන් අතර ද හේදයක් ඇතිකිරීමටද දෙමාපියන්ද උත්සුක වූ අවස්ථා දක්නට ලැබුණි. තම වැඩිහිටියන් මගින් දූෂණය කරන දරුවන්ගේ මානසිකත්වය ද වෙනස් කිරීමට පියවර ගැනීම අවශ්‍ය වේ. සමාජය තුළ අවශ්‍ය කරන විපරිවර්තනය සිදුවීමට මිනිසුන්ගේ ආකල්ප වෙනස්විය යුතුය. සංක්‍රාන්ති යුක්ති ක්‍රියාවලියකින් සියලුදෙනා තෘප්තියට පත්කිරීමට නොහැකිවනු ඇත. නමුත් ජනතාව නිසැකවම සංහිදියාව කරා ගෙන ඒමට උපකාරී වනු ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිහිටි මහළු, මැදිවයස්, විශ්වවිද්‍යාල/උස්සපෙළ හදාරනු ලබන තරුණ තරුණියන් කුඩා දරුවන්, රැකියාවල නියුක්ත පිරිස් ආදීන් හරහා සාමය සහ සංහිදියා ක්‍රියාවලීන්ට ප්‍රතිචාර දැක්වූ ආකාරය මෙම පර්යේෂණයේ දී මූලිකවම හඳුනාගත හැකිය. සැකය සහ කණස්සල්ල සිත්හි තබාගෙන සිටියද, ශ්‍රී ලාංකිකයින්ට ඔවුන්ගේ රට ගැන ප්‍රබල ආඩම්බර හැඟීමක් පවතින අතර, සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ ඇතැමුන් ප්‍රකාශ කර සිටියේ ඔවුන්ද මෙම ක්‍රියාවලියන් ඇති කර ගැනීම සඳහා පවුල තුළින් දරුවන් තුළ විශාල වෙනසක් සිදුකිරීමට උත්සහ ගන්නා බවත් ඒ සඳහා කැමැත්තෙන් සිටින බවකි. තිරසාර සාමය සංවර්ධනයට, සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනයට සහ සමගිය ස්ථාපිත කිරීමට ඉදිරි පරම්පරාවේ සහ මෙම සියලු වයස් කාණ්ඩයන්හි ජනතාවගේ ධනාත්මක ශක්තිය ග්‍රහණය කර ගැනීම සහ ඔවුන් මෙහෙයවීම ඉතා වැදගත්වනු ඇත. ජන මාධ්‍යය, සමාජ මාධ්‍යය, පවුල, දේශපාලනය, ආගමික නායකත්වය, අධ්‍යාපනය, භාෂාව යනාදිය තුළින් සංහිදියාවට බාධා එල්ල වූවත් එම සාධකයන් නිවැරදි අයුරින් මෙහෙයවන්නේ නම් එසේම නීතිය සාධාරණව පවත්වා ගන්නේ නම්, මෙම සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ඉතා සාධනීය මට්ටමකට ළඟා කර ගත හැකි ය. මෙයට තම මනස යෙදූයේ නම් සෑහේ. වෙනත් කිසිදු දෙයක් අවැසි නොවේ. මුදලින් ළඟා කරගත නොහැකි එකම මානුෂීය හැඟීම වන්නේද සැබෑ සමානාත්මතාවය, සාමය හා ආදරය යන ව්‍යක්ත අර්ථය මෙමගින් අනාවරණය කර ගත හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාව තුළ සංහිදියාව

පවත්වාගෙනයාම සඳහා පෙර සියලු සංස්කෘතීන්ට මෙන්ම ආගම, ජනවර්ගය, පන්තිය, ආදියට වඩා ඉහළින් මනුෂ්‍යත්වය පවතින්නේ නම්, මෙම ගැටළු කිසිවක් ඇති නොවේ. මෙම මනුෂ්‍යත්වය ශ්‍රී ලාංකිකයින් තුළ පවතී. එය ස්වාභාවික ආපදා, හදිසි අවස්ථා වැනි කාලවලදී බෙහෙවින් හඳුනාගත හැකිවේ. සියලු ජනවර්ගවල ජනයා එක මවකගේ දරුවන් මෙන් සමගියෙන් එකට ජීවත් විය යුතුයි. මම හෝ මට යන අන්‍යතාව අතහැර දමා අපට/අප යන අන්‍යතාව පුරුදුවීම ඉතාමත් වැදගත් වේ. මෙතුළින් සංහිඳියාවෙහි බලාපොරොත්තුව ඇතිකරගත හැකිවේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

උයන්ගොඩ, ජයදේව. (2008) ලංකාවේ දේශපාලන වෙනස්වීම් 2007-2008. කොළඹ: සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

ගුරුගේ, ලයනල්. (2004) ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතිකත්ව ගැටළුව සහ විසඳුම්. කොළඹ: විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය.

දෙසතිය, 2019 පෙබරවාරි 01

පෝල් සෙයිල්ස්, ‘සංක්‍රාන්ති යුක්තිය තුළ සංහිඳියාවට ඇති ස්ථානය: සංකල්ප සහ දුර්මතයන්’ ICTJ)

“ප්‍රචණ්ඩ ගැටුමෙන් පසු සංහිඳියාව” ‘ජාත්‍යන්තර IDEA අත්පොත් මාලාව (2003)

රජයේ ප්‍රචාණි දෙපාර්තමේන්තුව, 2016 අගෝස්තු 31

විභාෂා විකල්ප ප්‍රතිපත්ති කේන්ද්‍රය. (2014 අප්‍රේල්-මැයි කලාපය) විභාෂා. කොළඹ: **Globe Printing Works**

සිල්වා කේ. ටී. (2015) කුලය, පන්තිය සහ ලංකාවේ සමාජ ගැටුම්. බොරැස්ගමුව: විසිදුණු ප්‍රකාශකයෝ.

හෙට්ටිආරච්චි, ශිරානි. (2003) “ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික ගැටුම සහ සාම ප්‍රයත්න” ගැටුම් නිරාකරණය. වරකාපොළ: ආර්ය ප්‍රකාශන.

Cardozo, C.M, T. (2008). Sri Lanka: in peace or in pieace? A critical approach to Peace Education in Sri Lanka. Research in Comparative and International Education,3,19-35

Department Of Census Statistics,2011

Holt 2016, Wickramasinghe 2015, Herath and Rambukwella 2015, Klem 2011

Lessons Learnt Reconciliation Commission (LLRC). (n.d). September 29, 2011 from
About us:

Orjuela, C. (2003, March). Building Peace in Sri Lanka: A role for civil society?
Journal of Peace Research, 195-212

Retberg, R.I. (Ed.). (2010). Creating peace in Sri Lanka: civil war and
reconciliation. Brookings Institution Press.

**බහුත්වවාදය සහ විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය: සමාජ අනුකලනය
උදෙසා තරුණ හැසිරීම පිළිබඳ ප්‍රථම විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්**

ජේ.ඒ.කේ.යූ.සම්පත්

සංකෙෂ්පය

සමාජය යනු ඒකකාරී සංදර්භයක් නොවේ. විවිධ කෘත්‍යන්, පසුබිම් මත ගොඩනැගෙන්නකි. සමාජය තුළ පවතින ව්‍යුහයන්ගේ වැදගත් ස්ථානයක් සංස්කෘතියට හිමිවේ. මහා සමාජයෙන් වෙන්වූ එයටම ආවේණික ලක්ෂණ සහිත වූ සංස්කෘතිය උප සංස්කෘතිය නම් වේ. විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය සමාජය තුළ කැපී පෙනෙන සංස්කෘතියේ බෙදීමක් බවට පත්ව ඇත. සමාජය තුළ ඇති විවිධත්වය අගයමින් විවිධ ජාතීන්ට අයත් අන්‍යෝන්‍ය, සංස්කෘතිකාංග ගරු කරමින් ජීවත්වීම බහුත්වවාදය ලෙස සරලව හැඳින්විය හැක. මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියට ශිෂ්‍යන් අනුගත වීමෙන් ඔවුන් තුළ බහුත්වවාදය ගොඩනැගෙන්නේද යන්න අධ්‍යයනයයි. විශ්වවිද්‍යාලයට නවක කණ්ඩායමක් ප්‍රවේශ වීමෙන් පසු ඔවුන්ව විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියට හුරු කරමින් බහුත්වවාදය ඇති කිරීමට ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විසින් උත්සාහ දැරුව ද ඒ මගින් බහුත්වවාදය ඇති නොවන්නේ ඇයිද යන්න ප්‍රධාන පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. මෙම පර්යේෂණ සිදු කිරීම සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිතා කෙරිණි. විශ්වවිද්‍යාලයේ පළමු වසරේ විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්, මහා ශිෂ්‍ය සංගමය සහ පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම් තුළ වගකීම් දරන ශිෂ්‍යයන් ඇතුළු 25 දෙනකු සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය යොදා ගනිමින් දත්ත රැස් කෙරිණි. උප සංස්කෘතියේ ඇති භාෂාව මගින්ද ශිෂ්‍යන් තුළ අනුකලනය ගොඩනැගේ. පළමු වසර තුළ ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් වල මැදිහත්වීම මත විවිධ ජාතීන්ට අයත් උත්සව සඳහා සියලු ශිෂ්‍යන් සහභාගී වේ. එම මැදිහත්වීම අවසන් වූ පසු ඔවුන් තම ජාතීන්ට අයත් උත්සව වැඩසටහන් වලට පමණක් යොමුවේ. එමෙන්ම සම්මුඛ සාකච්ඡාවන් මගින් ලබාගත් දත්ත පදනම් කර ගැනීමේදී බොහෝ ශිෂ්‍යයන්ට බහුත්වවාදය යන්න පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැත. යම් ප්‍රමාණයකින් හෝ සමාජ විද්‍යාවන් හදාරන ශිෂ්‍යයන්ට ඒ සම්බන්ධයෙන් අවබෝධයක් ඇත. නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන් කාල සීමාව තුළ විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් එකම නේවාසිකාගාරයේ එකම කාමරයක රැඳී සිටිය ද දෙවන වසරින් පසු නේවාසිකාගාර කාමර තුළ සිටින්නේ එකම පන්තියකට අයත් ශිෂ්‍යයන් පමණි. ශිෂ්‍ය නියෝජනය තුළද සුළු ජාතික ශිෂ්‍යයන්ට නියෝජනය අහිමිවෙයි. එවැනි නිගමන කිහිපයකට එළඹීමේ හැකියාව දත්ත විශ්ලේෂණය තුළින් හැකිවිය. අවසාන වශයෙන් එළඹිය හැකි ප්‍රධාන නිගමනය වන්නේ පළමු වසරේ නම්නීකරණ වැඩසටහනින් පසු උප සංස්කෘතියට වඩා මහ සංස්කෘතියට ශිෂ්‍යයන් අනුගතවේ.

මුඛ්‍ය පද: බහුත්වවාදය, උප සංස්කෘතිය, සමාජ අනුකලනය, ජාතිය, මානව වංශ අධ්‍යයනය, භාෂාව, ආන්තිකරණය

ජේ.ඒ.කේ.යූ.සම්පත් (✉)
ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය
Email: kasun6031@gmail.com

හැඳින්වීම

සමාජය තුළ විවිධ සංස්කෘතීන් ගරු කරන විවිධ භාෂාවන් භාවිතා කරන විවිධ ආගම් අදහන මිනිසුන් ජීවත් වේ. එම විවිධත්වය පිළිගනිමින් ඒවාට ගරු කරමින් එම අන්‍යන්‍යා පිළිගනිමින් ජීවත්වීම බහුත්වවාදය වේ.ඒ සඳහා සමාජයේ එක් ව්‍යුහයක් වන සංස්කෘතිය ප්‍රබල බලපෑමක් සිදු කරයි. එය විවිධ ජාතීන්ට එකට බැඳ තබන අතර සමාජය තුළ විවිධත්වයක් ද ඇති කරයි. ඊ.ඩී.ටයිලර් "ප්‍රාථමික සංස්කෘතිය" යන කෘතියෙන් සංස්කෘතිය මෙසේ නිර්වචනය කර ඇත. "සමාජයේ සාමාජිකයකු වශයෙන් මිනිසා විසින් අයත් කර ගන්නා චූත්, ලබා ගන්නා චූත් දැනුම,විශ්වාස,කලා,සදාචාරය හා වෙනත් හැකියාවන්ගේ සමස්තය සංස්කෘතිය වේ (Tylor,1865). මහ සංස්කෘතිය තුළ ඇති උප සංස්කෘතීන් බහුත්වවාදී සමාජයක් ගොඩනැගීමට රුකුලක් සපයයි. ප්‍රකට සමාජ විද්‍යාඥයකු වන ඇල්බට් කොහෙන් පෙන්වා දෙනුයේ ඕනෑම රටක විවිධ සමාජ ස්ථර අතර උප සංස්කෘතීන් ගණනාවක් බිහි විය හැකි බවයි. විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය යනු විශ්වවිද්‍යාලයට වෙන්වූ සංස්කෘතිකාංග, රටාවන්, ඇගයුම්, විශ්වාස පද්ධතියක් තුළින් ගොඩ නගන ලද සංස්කෘතික පසුබිමය. එහි ලක්ෂණ මහ සමාජයෙන් වෙන් වේ. මෙම පර්යේෂණය මගින් අරමුණු කරනුයේ විශ්ව විද්‍යාල උප සංස්කෘතියට ශිෂ්‍යයන් අනුගත වීම මගින් ඔවුන් තුළ බහුත්වවාදය ගොඩනැගෙන්නේද යන්නයි. පර්යේෂණ විධික්‍රමය ලෙස ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධික්‍රමය භාවිතා කෙරිණි. සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය පර්යේෂණ පසුබිම ලෙස යොදාගැනිනි. ශිෂ්‍යන් තුළ බහුත්වවාදය සම්බන්ධයෙන් පවතින අවබෝධය ශිෂ්‍යන්ගේ අභ්‍යන්තර ආකල්පවල බලපෑම,බාහිර සාධකයන්ගේ බලපෑම හඳුනාගත හැකිවිය.නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන තුළ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශිෂ්‍යයන් විසින් නවක ශිෂ්‍යයන් උප සංස්කෘතියට අනුගත කරමින් බහුත්වවාදය ඔවුන් තුළ ගොඩ නැගීමට උත්සාහ කළ ද ඒ තුළ බහුත්වවාදය ඇති නොවේ. එසේ වීමට බලපාන හේතු සාධක පිළිබඳ විමසුමක් මෙන්ම බහුත්වවාදය විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ගොඩ නැගීම උදෙසා ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ යෝජනා කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමක් මෙම පර්යේෂණය සිදු කෙරේ.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය තුළ එයටම ආවේණික වූ භාෂාවක් හැසිරීම් රටාවන්, අන්‍යන්‍යාවන් දක්නට ලැබේ. විශ්ව විද්‍යාලයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයට එහි වෙනස්කම් දැකගත හැකිය. උදාහරණ ලෙස පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඇති උප සංස්කෘතිය හා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය එකිනෙකට සම්බන්ධ කර බැලීමේදී එය තුළ විවිධත්වයක් දැකගත හැකිය. විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය සම්බන්ධයෙන් දේශීය වශයෙන් මෙන්ම විදේශීය වශයෙන්ද අධ්‍යන පර්යේෂණ ගණනාවක් සිදුව ඇත. ශ්‍රී ලංකාව තුළ විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ වීමෙන් අනතුරුව ශිෂ්‍යයන් විසින් එයටම ආවේණික වූ සංස්කෘතිකාංග ගොඩනගාගත්ත. 70 දශකය පමණ වන විට විශ්වවිද්‍යාල උපසංස්කෘතිය තරමක් දේශපාලනික මුහුණුවරක් ගත්තේය. ජ.වී.පෙ පක්ෂය පහළ වීමත් සමග ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාරයන් සඳහා මතවාදීමය පෝෂණයන් ලැබුණ අතර මූලික වශයෙන්ම දැඩිලෙස පීඩනයට පත් පිරිස් රැඩිකල් දේශපාලන ව්‍යාපාර සඳහා

පැමිණීම හඳුනාගත හැකිය (පේරුසිංහ&මහීස්,2018). එමෙන්ම විවිධ දේශපාලන පක්ෂ විසින් ශිෂ්‍ය සංගම් පිහිටුවීම එයට හේතුවිය. විශ්වවිද්‍යාල තුළ සමානාත්මතා සංකල්පය උප සංස්කෘතිය තුළට අන්තර්ගත වීමක් මෙම කාල වකවානුවේදී සිදුවිය. විශ්වවිද්‍යාලය තුළ විශාල පිරිසක් එකම භූමියක වාසය කිරීමත්, නිතර මුණ ගැසීමත් ඔවුන් අතර නිතර අන්තර්ක්‍රියාකාරීත්වයන් සිදුවීමත් උප සංස්කෘතිය බිහි වීමට හේතු විය.

සරසවි සිසුන් මුහුණ දෙන ගැටළු රාශයකි. පරිපාලන ගැටළු, පොලිසිය හා ආණ්ඩුව සමඟ ඇතිවෙන ගැටලු, සිසු අයිතීන් වැනි ගැටලු වලට මුහුණ දීමට උප සංස්කෘතියක් නිර්මාණය කර ගැනීම තවත් හේතුවකි. සරසවි සිසුන් අතර කාඩ් බෙදීමේ ක්‍රමය ආරම්භ වී ඇත්තේ ද භීෂණ සමයේ තම සහෝදරයන් බේරා බේරාගැනීමේ අරමුණින්ය. මෙලෙස මහ සමාජයෙන් වෙන්වූ උප සංස්කෘතියක් විශ්වවිද්‍යාල තුළ දැක ගත හැකිය. සෑම විශ්වවිද්‍යාලයකම එයටම ආවේණික වූ උප සංස්කෘතිය නඩත්තු කරමින් අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යාමට උත්සාහ දරයි. එම උප සංස්කෘතියට යම් යම් කාල වල දී අළුත් දෑ එකතු වේ. උදාහරණ ලෙස සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන් විසින් මෙතෙක් කලු කලිසම ඇඳ කළු සපත්තු පැළඳිය යුතු වූ අතර නවක කණ්ඩායමට එම සංස්කෘතිය වෙනස් විය. ඔවුන් අද වන විට ඩෙනිම් කලිසම සහ බාටා පළඳිනු ලබයි. එමෙන්ම විශ්වවිද්‍යාලයට හෝ විශ්වවිද්‍යාල නේවාසිකාගාරයෙන් පිටතට පැමිණෙන්නේ නම් දිග කලිසමක් පිරිමි ළමුන් සඳහා අනිවාර්ය වේ. එම පුරුදු උප සංස්කෘතිය සමඟ මුසුව ඉදිරියට ගමන් කරයි. විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කිරීමට සහ පවත්වාගෙන යාම සඳහා ශිෂ්‍යයන් අතර අනුකලනය අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් ලෙස සැලකේ. විවිධ ප්‍රදේශයන්හි සිට පැමිණෙන ශිෂ්‍යයන් එකම මට්ටමකට බැඳ තබා ගැනීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය යොදාගනු ලබයි. එය විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ වූ දා සිට අඛණ්ඩව පැමිණ ඇත. විශ්වවිද්‍යාලයට නවක කණ්ඩායමක් ප්‍රවේශ වීමෙන් පසු ඔවුන්ව එකිනෙකා සමඟ මුසු කරමින් ඔවුන් තුළ අනුකලනය ඇති කිරීමට ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විවිධ ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කරනු ලබයි. එය සෑම විශ්වවිද්‍යාලයකම දැකිය හැකි අතර එම ක්‍රියාමාර්ග විශ්වවිද්‍යාලයෙන් විශ්වවිද්‍යාලයට වෙනස් වේ.

විශ්වවිද්‍යාල උපසංස්කෘතියේ භාෂාව මහා සමාජයෙන් කැපී පෙනේ (කුමාර,2021). විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියේ භාෂාව තුළ භාවිතා වන වචන විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයා තුළ පොදුබවක්, පොදු හැඟීමක් ජනිත කරවන්නකි. සහෝදරයා සහෝදරිය යන වචන භාවිතා කිරීමේදී එකම සමාජ මට්ටමක අයත් පිරිසක්ය යන හැඟීම ඉස්මතු වේ. පහිදා, බැවා, කොක්ක, තෙල බෙදනවා වැනි එයටම ආවේණික වූ භාෂා භාවිතය මගින් මහා සමාජයේ ඉඳුරාම වෙනස් වූ සංස්කෘතික පසුබිමක් බවට විශ්වවිද්‍යාල උපසංස්කෘතිය පත්ව ඇත. විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියට හුරු කරමින් ශිෂ්‍යයන් තුළ බහුත්වවාදී අදහස් උද්දීපනය කිරීමට සෑම විශ්වවිද්‍යාලයකම විවිධ ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කරනු ලබයි. එය බොහෝවිට නවක කණ්ඩායමේ පළමු වසර තුළ ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායමේ මැදිහත්වීම මත ක්‍රියාත්මකවේ. ක්‍රීඩා උත්සව, ආගමික උත්සව, කලා උළෙල, නේවාසිකාගාර තුළ ජාති බේදයකින් තොරව සිටීම වැනි ක්‍රියාමාර්ග ඔස්සේ අනුකලනය ගොඩනගනු ලබයි.

පර්යේෂණ ගැටලුව

විශ්වවිද්‍යාලයට නවක කණ්ඩායමක් පැමිණි පසු ඔවුන් විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියට හුරු කරමින් ඔවුන් අතර බහුත්වවාදය ගොඩ නැගීමට නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරයන් විසින් ක්‍රියාත්මක කළ ද ඒ තුළ බහුත්වවාදය ඇති නොවන්නේ ඇයිද යන්න ප්‍රධාන පර්යේෂණ ගැටලුව වේ.

පර්යේෂණ විධික්‍රමය සහ පර්යේෂණ ක්‍රමවේද

මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධික්‍රමය මූලික කරගත් පර්යේෂණයකි. පර්යේෂණ ක්‍රමවේද ලෙස දත්ත සපයා ගැනීමේදී සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය භාවිතා කරන ලදී. පළමු වටයේ දී පළමු වසරේ විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් 10 දෙනෙකු නියැදියක් වශයෙන් තෝරා ගැනිණි. ඔවුන් ගැහැණු සහ පිරිමි වශයෙන් බෙදාගනු ලැබීය. දෙවන වටයේදී මහා ශිෂ්‍ය සංගමයේ නියෝජිතයින් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීය. එහිදී ඉදිරිපත් කළ ප්‍රශ්නාවලිය විවෘත එකක් විය. එයින් බොහෝ තොරතුරු ප්‍රමාණයක් ලබාගත හැකි විය. තුන්වන වටයේ සම්මුඛ සාකච්ඡාව පීඨ ශිෂ්‍ය සංගමය සමග පැවැත්වීය. එමෙන්ම සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ ක්‍රමවේදය භාවිතයෙන් දත්ත ලබා ගැනිණි.

ප්‍රතිඵල සහ සොයා ගැනීම්

සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයට නවක ශිෂ්‍ය කණ්ඩායම් ප්‍රවේශ වීමේ දී ඒ තුළ විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍ය නියෝජනයක් දැකගත හැක. එබැවින් බහුත්වවාදී සමාජ ක්‍රමයක් ඇති කිරීම උදෙසා ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විසින් මහත් උත්සාහයක නිරත වේ. විවිධ සමාජ පන්ති, විවිධ දෘෂ්ටිවාදයන් දරන්නා වූ ශිෂ්‍යයන් බහුල වශයෙන් සිටී. මෙම පර්යේෂණය මගින් බහුත්වවාදය පිළිබඳ බොහෝ ශිෂ්‍යයන් අතර අවබෝධයක් නොමැති වීම මෙම පර්යේෂණය මගින් අවබෝධ කරගත් වැදගත් කරුණකි. ඒ සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයේ පීඨයන් 5ට අදාළව එක් පීඨයකින් ශිෂ්‍යයන් 5 බැගින් සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමයට බඳුන් කෙරිණි. ඒ පිළිබඳ තොරතුරු පහත පරිදි දැක් වේ.

පීඨය	බහුත්වවාදය පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති ශිෂ්‍යයන්	බහුත්වවාදය පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති ශිෂ්‍යයන්
ව්‍යවහාරික විද්‍යා පීඨය	1	4
කළමනාකරණ පීඨය	2	3
සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨය	4	1
භූ විඥාපන පීඨය	2	3
කෘෂි විද්‍යා පීඨය	1	4

සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත

බහුත්වවාදය සම්බන්ධයෙන් ශිෂ්‍යයන් දරන ආකල්පය ඉහත දැක්වේ. එක් එක් පීඨයන් සඳහා වෙන් වූ විෂය පථයන් පවතී. සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨය හැරුණු විට අනෙකුත් පීඨයන් තුළ හදාරනු ලබන විෂයන් ශුද්ධ විද්‍යාත්මක විෂයන් වේ. එම නිසා සමාජීය විෂයන් සහ සමාජ කරුණු පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අවබෝධය ඉතා පහළ මට්ටමක පවතී. සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨයේ විෂයන් බොහෝමයක් සමාජීය විද්‍යාවන් වේ. එම නිසා එම ශිෂ්‍යයන්ගෙන් බහුතරයට බහුත්වවාදය පිළිබඳ අවබෝධයක් පවතී. නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන් තුළ ශිෂ්‍යයන් සමාජ අනුකලනය වීමේ මැලිකමක් දක්වනුයේ බහුත්වවාදය පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති බැවිනි. බොහෝ ශිෂ්‍යයන් හට බහුත්වවාදය හෝ අවම තරමින් සමාජ අනුකලනය පිළිබඳ දැනුමක් නොමැති බව පෙනී යයි. සම්මුඛ සාකච්ඡාවන් තුළින් ලබා ගත් දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී ශිෂ්‍යයන්ගේ පාසල් කාලයේ සහ සමාජ වටපිටාව තුළින් බහුත්වවාදී අදහස් ඔවුන් තුළ ස්ථාපිත වීමට අවස්ථාවක් ලැබී නොමැත. පළමු වසර ශිෂ්‍යයකු වූ දිනේෂන් සමග කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාවේදී ඔහු මෙලෙස අදහස් ඉදිරිපත් කෙරිණි.

“මම ද්‍රවිඩ පාසලක ඉගෙන ගත්තේ. පාසලේ ඉගෙන ගන්න කාලේ ආශ්‍රය කලේ ද්‍රවිඩ ළමයි. මම ආසයි සිංහල ළමයි සමග එකම පාසලක ඉගෙන ගන්න. අපි හැමෝම එකට ඉන්න ඕන. ගමේ සෙල්ලම් කරන්න ගියත් ගොඩක් වෙලාවට ද්‍රවිඩ ළමයි එකට සෙල්ලම් කරන්නේ. අද රටේ පාසල් ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් සිංහල කියලා බෙදලා තියෙනවා. මම නේවාසිකාගාරයේ ඉන්නේ සිංහල ළමයි එක්ක එකතු වෙලා. එයාලා හරිම හොඳයි. මට උදව් කරනවා. මම හිතනවා එකට ජීවත් වෙන එක ඇති කරන්න ඕන පාසලෙන් කියලා. පාසලේ ක්‍රීඩා කරද්දී, උත්සවවලට සහභාගි වෙද්දී අපට සිංහල ළමයි එක්ක එකතු වෙන්න අවස්ථාව තියෙනවා නම් ගොඩක් හොඳයි.”

සෑම විශ්වවිද්‍යාලයක්ම ආරම්භ වූ දා පටන් අද දක්වා උපසංස්කෘතිය නඩත්තු කරමින් යම් යම් දෑ අලුතින් එකතු කරමින් විකාශනය වී ඇත. විශ්වවිද්‍යාලයෙන් විශ්වවිද්‍යාලයට උප සංස්කෘතියට ශිෂ්‍යයන් හුරු කරමින් බහුත්වවාදය ගොඩනැගීමට විවිධ ක්‍රියාමාර්ග අනුගමනය කරනු ලබයි. සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය විවිධ ජාතීන්ට අයත් විවිධ භාෂා භාවිතා කරන, විවිධ අනන්‍යතා ගරු කරන ශිෂ්‍යන්ගෙන් සමන්විත වේ. සෑම වසරකම නවක කණ්ඩායමක් තුළ මෙම විවිධත්වය දැකගත හැකිය. එම විවිධත්වය තුළින් ඒකීයත්වය කරා ගමන් කිරීමට ප්‍රධාන ක්‍රමෝපාය ලෙස යොදාගනු ලබන්නේ විශ්ව විද්‍යාල උප සංස්කෘතියයි. මහා සමාජයෙන් ඔවුන් දරන විශ්වාස, අගයන් පුරුදු එකිනෙකට පරස්පරය. මේ එක් එක් මතවාද දරන්නන් විශ්වවිද්‍යාල භූමිය තුළ පොදු එකගතාවයකට, පොදු සංස්කෘතියට ලඝු කිරීමට විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබයි. ආකල්පීය වෙනස්කම් ඇති කිරීමට පහසුම ක්‍රමයක් ලෙස නවක කණ්ඩායමේ ශිෂ්‍යාවන් එකිනෙක මුසු වීම ඇති වන අයුරින් වැඩසටහන් සකස් කරනු ලබයි.

සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයට නවක ශිෂ්‍යයන් ප්‍රවේශ වීමෙන් පසු නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන (සීසන් එක) ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරවරු විසින් ක්‍රියාත්මක කරන අතර විවිධ වැඩසටහන් මගින් බහුත්වවාදය ඇති කිරීමට උත්සාහ කරයි. නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන (සීසන් එක) තුළ මහා ශිෂ්‍ය සංගමය හා පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම එක්ව විවිධ ආගමික වැඩසටහන්

ක්‍රියාත්මක කරනු ලබයි. වෙසක් උත්සවය වැනි ආගමික උත්සව මහා ශිෂ්‍ය සංගමය මූලික කරගනිමින් පවත්වනු ලබයි. වෙසක් කුඩු නිර්මාණය කිරීමේදී සියලු ශිෂ්‍යයන් ජාති භේදයකින් තොරව සහභාගී විය යුතුය. එහිදී වෙසක් කුඩු නිර්මාණය, පීඨය වෙසක් සැරසිලිවලින් අලංකරණය කිරීම පීඨ වශයෙන් සිදු වේ. පීඨය වෙසක් සැරසිලිවලින් අලංකරණය කිරීමේ දී සිංහල ජාතියට අමතරව ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ද සහභාගිවේ. වෙසක් කුඩු නිර්මාණය කරන අවස්ථාවේදී සියලු දෙනාම භේදයකින් තොරව එම කාර්යය සිදු කරනු ලබයි. වෙසක් කුඩු ඇලවීමට කොළ කැපීම, සැරසිලි නිර්මාණයේදී ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් ජාතික ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් ද ඒ සඳහා සෘජු දායකත්වයක් ලබා දෙයි. එමෙන්ම පළමු වසර තුළ ද්‍රවිඩ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් සංවිධානය කරනු ලබන දීපවාලි, තයිපෝගල් වැනි උත්සව සඳහා සියලු ශිෂ්‍යයන් සහභාගී වේ. එම වැඩසටහන් තුළ සිදු කරනු ලබන සැරසිලි සඳහා උදව් උපකාර කිරීමට සිංහල ජාතික ශිෂ්‍යයන් ද සහභාගී වේ. ඔවුන් සමග අදහස් බෙදාගැනීම මගින් විශ්වවිද්‍යාලය තුළ සමානාත්මතා ගරු කරන ශිෂ්‍යයන් කණ්ඩායමක් බිහි වේ යන්න ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විශ්වාස කරනු ලබයි. මෙම වැඩසටහන් තුළ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය මගින් ලබාගත් දත්ත අනුව පෙනී යන්නේ නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන (සීසන් එක) තුළ එම උත්සව සඳහා බොහෝ ශිෂ්‍යයන් සහභාගී වේ. එම ජාතියට අමතරව වෙනත් ජාතියකට අයත් ශිෂ්‍යයන් ද කිසිදු භේදයකින් තොරව පැමිණේ. අනෙකුත් ශිෂ්‍යයන් හා අනුකලනය වෙමින් වැඩ කටයුතු සිදු කරයි. නමුත් එම අනුකලනය පළමු වසරට පමණක් සීමා වේ. දෙවන වසරේ දී එවැනි උත්සව පැවතිය ද ඒතුළ නියෝජනය වන්නේ එක් ජාතියකට අයත් ශිෂ්‍යයන් පමණි. සම්මුඛ සාකච්ඡාවට පැවැත්වීම මගින් අනාවරණය කරගත හැකි වූයේ ශිෂ්‍යයන් පළමු වසර තුළ එලෙසින් අනුකලනයක් ඇති කර ගැනීමට කටයුතු කරන ලද්දේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම්වල මැදිහත් වීම මත ය.

විශ්වවිද්‍යාලය උප සංස්කෘතිය මහා සංස්කෘතියෙන් වෙනස් වූ එයටම ආවේණික වූ සංස්කෘතික අංග ඇතුළත් හර පද්ධතියකි. මහා ශිෂ්‍ය සංගමය ඇතුළු පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම් නිරන්තරයෙන් උත්සාහ ගනිමින් සිටිනුයේ පළමු වසර තුළ ශිෂ්‍යයන් විශ්වවිද්‍යාල උපසංස්කෘතියට හුරු කිරීමෙන් ඔවුන් තුළ බහුත්වවාදී අදහස් රෝපණය කිරීම උදෙසාය. ඒ සඳහා ගන්නා වූ තවත් උත්සාහයක් වනුයේ නම්නීකරණ වැඩසටහන (සීසන් එක) තුළ විශ්වවිද්‍යාලය ප්‍රධාන ආපනශාලාවේ සහ නේවාසිකාගාර ආපනශාලා තුළ ආහාර ගැනීමේදී විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් එකම මේසයක් මත ආහාර ගැනීමට කටයුතු සලස්වයි. එමගින් ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරවරුන් බලපොරොත්තු වන්නේ එකිනෙකා සමඟ අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමත්, එකිනෙකා පිළිබඳ අවබෝධකර ගැනීමට අවස්ථාවක් සැලැස්වීමත්ය. එලෙස එකම මේසයක විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් ආහාර ගැනීමේදී අනෙක් අය සමඟ අදහස් බෙදා ගැනීමක් සිදු කරනු ලබයි. පවුලේ විස්තර, කුමන ප්‍රදේශයකට අයත්ද? අසනීප තත්ත්වයක් තිබේද? ආර්ථික අපහසුතා තිබේද? ආදිය පිළිබඳ එකිනෙකා අතර තොරතුරු බෙදා ගැනීමට ඉඩ සලස්වයි. එමගින් සමාන පරිසරයකට හුරු වීමත්, අනෙකාගේ ගැටළු වලට සංවේදී වන පුද්ගලයන් බිහිවන බවත් ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විශ්වාස කරනු ලබයි. ඒ තුළින් ජාතිභේද පසෙකලා සියලු ජාතීන් එකට බැඳී පවතින බව විශ්වාස කරනු ලබයි.

සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය මගින් ලබා ගත් දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම මගින් අවබෝධ වනුයේ එම අනුකලනය නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන් කාල සීමාවට (සීසන් එක) පමණක් සිදු වන බවයි. ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරයින් විශ්වාස කරනුයේ සැබෑ ලෙසම ඒ තුළ සමානාත්මතාවය සහ අනුකලනය ඇති වේය යන්නයි. අනෙකාගේ විස්තර සහ සමාජ තත්වයන් දැන ගැනීම මගින් එකිනෙකා අතර අවබෝධයක් ඇති වේය යන්න ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම්වල දැඩි විශ්වාසය වේ. නමුත් සීසන් කාල සීමාව අවසන් වූ පසු ශිෂ්‍යයන් ආහාර ගනු ලබන්නේ ඔවුන් අයත් ජාතියක ශිෂ්‍යයන් සමඟ පමණි. එසේ සිදුකර තිබෙනුයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරයින්ගේ මඟ පෙන්වීම නිසා ය. සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් ලබා ගත් දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමේදී අනාවරණය වන්නේ නවක නම්නීකරණ වැඩසටහනින් පසු මහ සමාජයේ ඔවුන් නියෝජනය කරන තම ජාතියට අනුකලනය වන බව දැකගත හැකිය.

ශිෂ්‍යයන් තුළ බහුත්වවාදය ගොඩනැගීම සඳහා නේවාසිකාගාරය උපකාරී වේ. පළමුවසර තුළ පරිපාලනය මගින් ශිෂ්‍යයන් නේවාසිකාගාර තුළට බෙදා වෙන් කරන අතර ඒ තුළ විවිධ ජනවර්ගයන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් එකම කාමරයකට ඇතළත් වේ. එහිදී විවිධ ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් වුවද එකිනෙකා සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කරනු ලබයි. ආහාර ලබාගැනීම, දේශන සඳහා සහභාගි වීමේදී ද එක්ව ක්‍රියා කරයි. සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්හිදී ඔවුන් පෙන්වා දෙන ලද්දේ බහුතරය එකම ජාතියකට අයත් ශිෂ්‍යයන් කාමරය තුළ සිටි නම් සුළු ජාතික ශිෂ්‍යයන් හුදකලාවට පත්වන බවයි. සිංහල ජාතියට අයත් ශිෂ්‍යයන් සිංදු ඇසීමේදී ඔවුන් කැමැති සිංදු අසන අතර ද්‍රවිඩ ජාතික ශිෂ්‍යයන්ට සිංදු ඇසීමට අවස්ථා මඟ හැරී ඇත. සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්හිදී ඔවුන් පෙන්වා දුන්නේ නවක නම්නීකරණ වැඩසටහනින් පසු නේවාසිකාගාර කාමර තෝරාගැනීමේදී එකම ජාතියකට අයත් පිරිස් එකට එකතු වීමට දැඩි කැමත්තක් දක්වන බවයි. එසේ කිරීමෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ හැකියාවට බාධාවක් ඇති නොවන බවත්, ඔවුන්ගේ අනන්‍යතා කාමරය තුළ රිසිසේ නිරූපණයට ඉඩප්‍රස්ථාව උදාවනවාය යන්න ඔවුන්ගේ මතය වේ. එමෙන්ම තමන් කැමති අයුරින් ගීත ඇසීමටත්, අධ්‍යාපන කටයුතු කිරීමටත් පහසුවක් වන බව පෙන්වා දෙනු ලැබීය. ඒ අනුව එකම ජාතියක ශිෂ්‍යයන් එකම කාමරයක සිටීමට කටයුතු කිරීම මගින් ඔවුන් පැවත එන මහා සමාජයටම නැවත වරක් අනුකලනය වන බව පෙනී යයි.

විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය බහුත්වවාදය ගොඩනැගීම උදෙසා මහඟු දායකත්වයක් සපයනු ලබයි. ශිෂ්‍ය නියෝජනය තුළින් පොදු ප්‍රශ්න වෙනුවෙන් එකඟතාවන්ට පැමිණේ. නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන් කාල සීමාව තුළ උද්ඝෝෂණ ක්‍රියාමාර්ගයන්, පොදු රැස්වීම් වැනි අවස්ථාවන් හිදී සියලු ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන්ගේ බහුතර නියෝජනයක් දැකගත හැකිය. නමුත් නවක නම්නීකරණ වැඩසටහනින් පසු ද්‍රවිඩ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ගේ නියෝජනය බොහෝ සෙයින් අවම වේ. මහා ශිෂ්‍ය සංගම් රැස්වීමේදී මෙන්ම පීඨ ශිෂ්‍ය සංගමය සංගමයේ රැස්වීම් වල සුළුතර ජාතීන්ගේ නියෝජනය අවම වේ. ශිෂ්‍ය නියෝජනය තුළ සියලුදෙනාගේ මතවාදයන් එකට එක්කර පොදු එකඟතාවයන්ට පැමිණෙයි. විශ්වවිද්‍යාලය තුළ මුහුණ දෙන ගැටලු, අයිතීන් වෙනුවෙන් සියලු ජාතීන්ට අයත් ශිෂ්‍යයන් එකට කටයුතු කිරීම තුළින් බහුත්වවාදය ඇතිවන්නේයැයි උපකල්පනය කරනු ලබයි. නමුත් සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් පෙනී යන්නේ ද්‍රවිඩ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ගේ සහභාගීත්වය අවම වීමට හාෂාව

ගැටලුවක් වී ඇති බවයි. මහ සභා රැස්වීමේදී (GB) ඇතැම් ද්‍රව්‍ය මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ට සිංහල භාෂාව අවබෝධ කරගැනීමට හැකි වුව ද බොහෝ ද්‍රව්‍ය මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ට එය අපහසුය. එම නිසා ශිෂ්‍ය නියෝජනය අවම වීමට එය හේතුවක් වී ඇත. ඔවුන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව මඟ හැරී ඇත.

යෝජනා

විශ්වවිද්‍යාලයට නවක කණ්ඩායමක් ප්‍රවේශ වීමේදී ඒ තුළ විවිධ ජාතීන්ට අයත්, විවිධ භාෂා භාවිතා කරන ශිෂ්‍යයන් ඇතුළත් වේ. දේශපාලන මතවාදයන්, විශ්වාස, අගයන්, සමාජ මට්ටම් එකිනෙකට වෙනස් වේ. ඇතැම් ශිෂ්‍යයන් රැකියා මත දරන්නන් වේ. විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියට අනුගත කරමින් බහුත්වවාදී පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම එතරම් පහසු කාර්යක් නොවේ.

විවිධ ජාතීන්, සංස්කෘතීන්, ආගම් අදහන ශිෂ්‍යයන් එකම සමාජ තලයකට ගෙන ඒම සඳහා පුළුල් වැඩපිළිවෙළක් තිබිය යුතුය. බහුත්වවාදී පරිසරයක් ගොඩනැගීම සඳහා ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් තිබිය යුතුය. ඒ සඳහා ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ගයක් ලෙස විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයන් අතර බහුත්වවාදය පිළිබඳ උනන්දුවක් ඇති සංස්කෘතියක් නිර්මාණය කළ යුතුය. නවක නම්කරණ වැඩසටහන් තුළ ක්‍රියාත්මක විය යුතු ප්‍රධාන වැඩසටහන් වන්නේ බහුත්වවාදය අන්තර්ගත ක්‍රියාකාරකම්ය. එම වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී ඒ පිළිබඳව අවබෝධයක් ඇති, පුහුණුවක් ඇති පිරිස් සහභාගී කර ගත යුතුය. පළමුව ඔවුන්ට බහුත්වවාදය පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයක් ලබාදිය යුතුය. වැඩසටහන් කිරීමෙන් පමණක් ඔවුන්ට බහුත්වවාදය අවබෝධ කරගත නොහැක. එබැවින් සංවිධාන කරනු ලබන වැඩසටහන් තුළ ප්‍රථමයෙන් බහුත්වවාදය පිළිබඳ උපදේශනයක් ලබා දිය යුතුය. ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරවරුන්ගේ බලපෑම මත ඇතිවන බහුත්වවාදය වචනයකට පමණක් සීමා වේ. එබැවින් සියලු නවක ශිෂ්‍යයන් හට බහුත්වවාදී සමාජයක ජීවත් වීමේ වැදගත්කම සහ එය ශිෂ්‍යයන්ගේ ඉදිරි ජීවිතයේදී අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යාම පිළිබඳ පුහුණුවක් ලබා දිය යුතුය.

විශ්වවිද්‍යාලය තුළ නවක කණ්ඩායම සඳහා වැඩසටහනක් ක්‍රියාත්මක වන්නේ ස්වල්ප වශයෙනි. එම වැඩසටහන් අවසන් වූ පසු ශිෂ්‍යයන් නැවත එකට එක්වී ක්‍රියා කිරීමේ අවස්ථා අවම වශයෙන් පවතී. සීසන් කාලය තුළ සෑම පීඨයක් සමඟම අනුකලනය වී වැඩ කළ ද එය අවසන්වූ පසු එක් ජාතියකට අයත් ආගමික උත්සව, කලා උලෙළන් සඳහා සහභාගී වන්නන්ගේ බහුතරය එම ජාතියට අයත් ශිෂ්‍යයන් වේ. ඒ තත්වයන් අවම කර ගැනීම සඳහා විසඳුම් ලෙස පළමු වසර කණ්ඩායම තුළ අනුකමිටු පිහිටවිය යුතුය. අධ්‍යාපන, ක්‍රීඩා, ආගමික, කලා වශයෙන් අනු කමිටු පිහිටුවා ඒවා සක්‍රීය පවත්වාගෙන යාමට නවක කණ්ඩායම යොමු කළ යුතුය. එම අනුකමිටු තුළ සියලු ජාතීන් නියෝජනය වන පරිදි වගකීම් බෙදා හැරිය යුතුය. එමෙන්ම යම් වැඩසටහනක් සංවිධානය කරන්නේ නම් පොදුවේ සෑම දෙනාටම සහභාගී විය හැකි වැඩසටහන් විය යුතුය.

බහුත්වවාදය විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ස්ථාපිත වීමට නම් එක් ජාතියක් විසින් තවත් ජාතියක් ආන්තිකරණයට ලක් නොකළ යුතුය. බොහෝ විශ්වවිද්‍යාලවල මෙන්ම සබරගමුව

විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ද දැකිය හැකි ලක්ෂණයක් වන්නේ ශිෂ්‍ය නියෝජනයේ දී ඒ තුළ සුළු ජාතික ශිෂ්‍යයන් සඳහා නියෝජනය අවම මට්ටමක පැවතීමය. මහා ශිෂ්‍ය සංගමය තුළ වගකීම් දරන ශිෂ්‍යයන් 5 දෙනාම සිංහල ජාතියට අයත් ශිෂ්‍යයන්ය. පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම් 5 තුළ ද වගකීම් දරනුයේ සිංහල ජාතියට අයත් ශිෂ්‍යයන් ය. ඒ තුළ ද්‍රවිඩ හෝ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ගේ නියෝජනයක් නොමැත. ශිෂ්‍යයන් පොදු තීරණ සාකච්ඡා කරනුයේ මහා ශිෂ්‍ය සංගමය තුළ ය. එබැවින් නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක වීමේ දී ද්‍රවිඩ මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන් මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න,ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවන් හඳුනාගැනීමට නොහැක. නමුත් පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම්,මහා ශිෂ්‍ය සංගම් තුළ යම් ප්‍රමාණයක් සුළු ජාතික ශිෂ්‍ය නියෝජනයක් පවතී නම් ඒ තුළ බහුත්වවාදී පරිසරයක් නිර්මාණය වේ. තීන්දු තීරණ ගැනීම ශිෂ්‍යයන් සතු පරම අයිතියකි. එබැවින් පොදු ශිෂ්‍යයා නියෝජනය කරනු ලබන මහා ශිෂ්‍ය සංගමය තුළ ද පීඨ ශිෂ්‍ය සංගමය තුළ ද පීඨයේ නියෝජනය සඳහා ද සුළු ජාතික ශිෂ්‍යයන්ට අවස්ථාවක් ලබා දිය යුතුය.මහ සභා රැස්වීම (GB), පොදු රැස්වීම් තුළ ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් ශිෂ්‍යයන්ගේ නියෝජනය පුළුල් කිරීම සඳහා සිංහල භාෂාවෙන් පවසන අදහස් දෙමළ භාෂාවෙන් පරිවර්තනය කර ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් ශිෂ්‍ය නියෝජනය සමාන ලෙස පවත්වා ගත හැකිය. සුළුතරයක් වූ ශිෂ්‍යයන්ගේ ගැටළු අයිතීන් වෙනුවෙන් ඉඩහසර විවර වන ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ක්‍රමවේදයක් ලෙස එය පෙන්වා දිය හැකිය. මෙවැනි යෝජනා ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් බහුත්වවාදය අගයන පරිසරයක් විශ්වවිද්‍යාල උපසංස්කෘතිය තුළින් බිහි කර ගත හැකිය.සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්ගිදී ලබාගත් දත්ත විශ්ලේෂණය මගින් බහුත්වවාදය පිළිබඳ බොහෝ ශිෂ්‍යයන්ට අවබෝධයක් නොමැති බව අනාවරණය වේ. ඒ සඳහා පාසල් විෂය නිර්දේශයට බහුත්වවාදී අදහස් අන්තර්ගත කළ යුතුය. ගැටුම් අවම කර ගනිමින් සාමකාමී සහජීවනයෙන් යුතු සමාජයක් බිහි කිරීමට එය අත්‍යවශ්‍යම වේ. පාසල් ව්‍යුහය සැකසීමේදී ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම්,සිංහල වශයෙන් වෙන්කර බෙදීමක් නොකළ යුතුය. ජාතීන් මිශ්‍රව අධ්‍යාපනය ලැබීමට අවස්ථාව උදා වන්නේ නම් ඒ තුළ බහුත්වවාදය අගයන සමාජයක් නිතරින්ම බිහි වේ.

බහුත්වවාදය ඇති කිරීම උදෙසා ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරයන් හට සිදු කල හැකි තවත් ක්‍රියාකාරකමක් ලෙස විශ්වවිද්‍යාලය තුළ බහුත්වවාදය ඇති කිරීම උදෙසා අධ්‍යන මධ්‍යස්ථානයක් පිහිට විය හැකිය.එමගින් බහුත්වවාදය පිළිබඳ අධ්‍යාපන වැඩසටහන්,සංවාද,පර්යේෂණ සිදු කිරීමේ අවස්ථාව උදා කළ හැකිය. පළමු වසර ශිෂ්‍යයන් ඒ සඳහා යොමු කළ හැකි අතර බහුත්වවාදය සම්බන්ධයෙන් දැනුමක් ඇති විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන් සම්බන්ධ කර ගත හැකිය. එමගින් න්‍යායාත්මක මෙන්ම ප්‍රායෝගිකවද බහුත්වවාදය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව උදා වේ. විශ්වවිද්‍යාලයට ප්‍රවේශ වන සෑම කණ්ඩායමක් හට එම අවස්ථාව උදාවන අතර එය දිගු කාලීන විසඳුමක් වනු ඇත.

නිගමනය

විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය මහා සමාජයෙන් වෙන්වූ එයටම ආවේණික වූ විශ්වාස,අගයන්, භාෂාවන්ගෙන් සැදුම්ලත් සංස්කෘතික පසුබිමක් වේ. එය අනෙකුත් සංස්කෘතීන් අතරින් කැපී පෙනේ. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශයේදී නවක ශිෂ්‍ය කණ්ඩායම තුළ විවිධ ජාතීන්ට අයත් විවිධ අනන්‍යතා, සංස්කෘතීන් ගරු කරන පිරිස් ඒ තුළ සිටී. එම ශිෂ්‍යයන් පොදු සංස්කෘතියක් ගරු

කරන විශ්වවිද්‍යාලයට අනන්‍ය වූ පිරිසක් ලෙස ගොඩනගා ගැනීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල උපසංස්කෘතිය යොදාගනී. මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය අරමුණ වූයේ විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතියට අනුගත වීම මගින් බහුත්වවාදය ගොඩනැගෙන්නේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමය. ඒ සඳහා ප්‍රධාන පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස නවක කණ්ඩායම විශ්වවිද්‍යාලයට ප්‍රවේශ වීමේදී ඔවුන්ව උප සංස්කෘතියට හුරුකර බහුත්වවාදය ඇති කිරීමට ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් උත්සාහ දැරුවද ඒ තුළ බහුත්වවාදය ඇති නොවන්නේ ඇයිද යන්නය. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධික්‍රමය යොදා ගැනිණි. සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ තුළින් ලබාගත් දත්ත මගින් පෙනී යන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විසින් සිදුකරන නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන් කාලසීමාවට (සීසන් එක) පමණක් ඔවුන් අනුකලනය වී බහුත්වවාදය ගොඩනගා ගනී. නේවාසිකාගාර වෙන් කර ගැනීමේදී දෙවන වසරේ සිට ශිෂ්‍යයන් තම ජාතියට පමණක් අයත් ශිෂ්‍යයන් සමග එක කාමරයක සිටී. එයට හේතු ලෙස බහුතරයක් එකම ජාතියකට අයත් ශිෂ්‍යයන් සිටී නම් කාමරය තුළ සුළුතරයක් වූ ශිෂ්‍යයන් හුදකලාවට පත්වන බවත් එබැවින් එකම ජාතියේ පිරිස් සමඟ සිටීමට කැමැත්තක් දක්වන බව ශිෂ්‍යයන්ගේ අදහසයි. විවිධ ජාතීන්ට අයත් උත්සව තිබුණ ද ඒවාට සියලු දෙනා සහභාගී වන්නේ සීසන් කාලය තුළ ජ්‍යෙෂ්ඨ සහෝදරයන්ගේ මැදිහත්වීම වීම මතය. ඉන්පසු තම ජාතියට අයත් උත්සව වැඩසටහන් සඳහා තම ජාතියේ පිරිස් වෙන්කර සහභාගී වේ. සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් ලබා ගත් දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී ඔවුන්ගේ අදහස් වූයේ වෙනත් ජාතියක අයත් සංස්කෘතීන් ඔවුන්ට වැදගත් නොවන බවයි. ඒ තුළ ශිෂ්‍යයන්ගේ බෙදීමක් පවතී. ආහාර ගැනීමේදී ද පළමු වසරේ එකට සිටියද සීසන් කාලය අවසන් වූ පසු එකම ජාතියේ පිරිස එකම මේසයක ආහාර ගනී. එයින් පෙනී යන්නේ යම් බලපෑමකට එසේ කළ බවත් සමාජ අනුකලනය ඔවුන්ට වැදගත් නොවන බවයි. එබැවින් බහුත්වවාදය ඇති කිරීමට ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් සිදුකරන ක්‍රියාකාරකම් තුළින් එය පළමු වසරට පමණක් සීමා වෙයි. එම තත්වයන් විසඳා ගැනීම උදෙසා ජ්‍යෙෂ්ඨ කණ්ඩායම් විසින් සංවිධානය කරනු ලබන වැඩසටහන් තුළ බහුත්වවාදය අදහස් ශිෂ්‍යයන්ට අවබෝධ කරවීමට ඒ පිළිබඳ දැනුමක් ඇති අත්දැකීම් සහිත සම්පත් දායකයින් යොදාගත යුතුය. එමෙන්ම ශිෂ්‍යන් නියෝජනය කරනු ලබන පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම් තුළද මහා ශිෂ්‍ය සංගමය තුළ ද සුළුතර ශිෂ්‍යයන් උදෙසා නියෝජනයක් ලබා දිය යුතුය.

මහ සභාව (GB), පොදු රැස්වීම් තුළ එම අදහස් සිංහල මාධ්‍යයෙන් පරිවර්තනය කිරීමට හැකිනම් සුළුතර ශිෂ්‍යයන්ගේ නියෝජනය තවත් වැඩිවේ. එමෙන්ම විශ්වවිශ්වවිද්‍යාලය තුළ බහුත්වවාදය උදෙසා අධ්‍යයන මධ්‍යස්ථානයක් ස්ථාපිත කළ යුතුය. එයට පළමු වසර ශිෂ්‍යයන් අධ්‍යයන, පර්යේෂණ වැඩසටහන් වලට යොමු කිරීම මගින් ඒ පිළිබඳ න්‍යායාත්මක මෙන්ම ප්‍රායෝගික දැනුමක් ද ලැබේ. මෙවැනි නිගමන කිහිපයකට එළැඹීමේ හැකියාව පවතී. එමෙන්ම නවක නම්නීකරණ වැඩසටහන අවසන් වීමෙන් පසු ඔවුන් පැවත එන මහ සමාජයට අනුගත වේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

Rapport, N., & Overing, J. (2000). Social and Cultural Anthropology :The Key Concepts. Routledge London.

Turner, B., & Rojek, C. (2010). Society and Culture. SAGE Publications Ltd.

Tyler, E.B. (1865). Primitive Culture (1st ed.). Dover Publications. New York.

Zimmermann, A., & Kim. (2015). What is Culture? Definitions of Culture. Live Science Contributor.

කුමාර, එන්.වී.ජී.ඒ .(2021). සමාජ විද්‍යාව: මූලික සංකල්ප, න්‍යාය හා ක්‍රමවේද (7th ed.). විජේසූරිය ග්‍රන්ථ කේන්ද්‍රය.

ජේරුසිංහ, උදාරි., & මහීස්, මොහමඩ් (2018). ලාංකේය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවගේ කාර්යභාරය, කතෘ ප්‍රකාශන

**ශ්‍රී ලාංකේය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවගේ
භූමිකාව: ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යාවන්ගේ
දේශපාලන සහභාගීත්වය පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්.**

සී. ජේ. විජයපුර

සංකේෂ්පය

පක්ෂ දේශපාලනයේ දී මෙන් ම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ තුළ ද ශ්‍රී ලංකික කාන්තාවගේ දායකත්වයේ පැහැදිලි අඩුවක් පවතී. විශේෂයෙන් විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය සංගම් තුළ නායකත්ව ධුරයන් දැරීමේ දී විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවගේ සහභාගීත්වයේ පැහැදිලි අඩුවක් පවතින්නේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ බහුතර නියෝජනය ස්ත්‍රීන් සතුවන පසුබිමක ය. එබැවින් මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව හරහා ශ්‍රී ලාංකීය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ බහුතරය කාන්තාවන් වුව ද නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී ශිෂ්‍යාවන්ගේ නියෝජනය අවම වීම කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය පදනම් කර ගනිමින් අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම ප්‍රධාන අරමුණ වේ. මෙහි දී ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධික්‍රමයක් වන ආබාසන විශ්ලේෂණය යොදාගෙන ඇති අතර මෙම පර්යේෂණය උදෙසා දත්ත රැස්කිරීමේ දී ප්‍රාථමික දත්ත රැස්කිරීම සම්මුඛ සාකච්ඡා හා දුරකථන සංවාද යොදාගෙන ඇත. මෙහි දී අනාවරණය වූ වැදගත් කරුණක් වූයේ ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලයීය සරසවි ශිෂ්‍යාව දේශපාලනික වශයෙන් සක්‍රීය වීමේ දී පුරුෂයාට සමාන වූ දායකත්වයක් දැක්වූව ද නායකත්ව භූමිකා හෙබවීමේ දී කාන්තා නියෝජනය ඉතා පහළ මට්ටමක පවතින බවයි. තව ද දකුණු ආසියානු සංස්කෘතියට ආවේණික වූ සම්ප්‍රදායික පුරුෂාධිපත්‍යයේ බලපෑම මෙම තත්ත්වය කෙරෙහි හේතු සාධක වී ඇත. එමෙන් ම කාන්තාව පිළිබඳ පවතින්නා වූ සමාජ ආකල්පය ද සරසවි සිසුවියන් තමන් තුළින් ම නිර්මාණය කරගන්නා වූ වාරණයන් හේතු කර ගනිමින් ද විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවෝ ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ නායකත්ව භූමිකාවන්ගෙන් ඇත් වෙති. මේ අනුව නිගමනය කළ හැකි වන්නේ ශිෂ්‍යයන්ගේ බහුතරය ක්‍රියාශීලී දේශපාලනයේ නිරත වන අතර ම ශිෂ්‍යාවන්ගේ බහුතරය නිහඬ දේශපාලනයක නිරත වන බවයි. එමෙන් ම ස්ත්‍රීය නායකත්ව භූමිකා වෙතින් බහිෂ්කරණයට ලක් කරනා සාධකයන් හුදු සමාජීය සාධක පමණක් ම නොව ආයතන ව්‍යුහය තුළ පවතින්නා වූ දුර්වලතා ද මෙම තත්ත්වය කෙරෙහි හේතු සාධක වී ඇති බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: කාන්තාව, බහුත්වවාදය, විශ්වවිද්‍යාල, ශිෂ්‍ය දේශපාලනය

සී. ජේ. චන්දන (✉)

ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය

chandanawijayapura@gmail.com

හැදින්වීම හා පර්යේෂණ ගැටලුව

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානාත්මතාව යනු බහුත්වවාදය ස්ථාපිත සමාජයක අන්තර්ගත විය යුතු ප්‍රධාන අවශ්‍යතාවයකි. මෙහි දී ස්ත්‍රී පුරුෂ සමානාත්මතාවය ගොඩනැගීමෙහි ලා කාන්තාවගේ දේශපාලන මැදිහත්වීම අත්‍යාවශ්‍ය වුව ද පක්ෂ දේශපාලනයේ දී මෙන් ම ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ දී ද ශ්‍රී ලංකික කාන්තාවගේ දායකත්වයේ පැහැදිලි අඩුවක් දැකිය හැකි ය. නූතන කාන්තාව තත්කාලීන සමාජය තුළ අධ්‍යාපනය, රැකියාව, කලාව ආදී වූ විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්හි පුරුෂයාට සමාන වූ මැදිහත් වීමක් දැක්වුව ද දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ කාන්තාවගේ දායකත්වයේ පසුගාමීත්වයක් පවතී (ජයසේන, 2021). විශේෂයෙන් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ නායකත්ව භූමිකා හෙබවීමේ දී කාන්තාවට සමාන අවස්ථා හිමි නොවන අතර මෙම තත්ත්වය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ ද දැකිය හැකි තත්වයකි (ජේරූසිංහ, 2018).

ශ්‍රී ලංකාව තුළ පමණක් නොව බංගලාදේශය ආදී වූ විශේෂයෙන්ම දකුණු ආසියාතික රටවල ද මෙම තත්ත්වය පවතී (Akter, 2020). ශ්‍රී ලංකීය සමාජ සන්ධර්භය තුළ ශිෂ්‍ය දේශපාලනය යන ක්ෂේත්‍රය ඉතා වැදගත් සාධකයක් ලෙස හඳුන්වාදිය හැකි ය. 1864 දී ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව පිහිටුවීම සමඟ ශ්‍රී ලංකීය අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය ඉහළ කාර්යක්ෂමතාවයකින් දීප ව්‍යාප්ත විය. 1871 දී කොළඹ නීති විද්‍යාලය හා 1921 දී යුනිවර්සිටි කොලීජිය ආරම්භ කිරීම විශ්වවිද්‍යාල ඉතිහාසයේ විශේෂ අවස්ථා වේ (හඳුරාගම & රත්නායක, 2011). මෙවන් පසුබිමක් තුළ විශ්ව විද්‍යාල කේන්ද්‍ර කරගත් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය ප්‍රමුඛ වූ ආකල්පමය හා බුද්ධිමය වර්ධනය 1971 කැරැල්ල, 1988 හා 1998 කාල පරාසය තුළ ඇති වූ කැරලි තුළින් මනාව ගම්‍යමාන වේ (ජේරූසිංහ, 2018).

බහුතරය සුළුතරයට සාපේක්ෂව වැඩි අවස්ථා හිමි කර ගැනීම විශ්වීය සාධකයක් වුව ද, වර්තමාන විශ්ව විද්‍යාලීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව තුළ බහුතරය කාන්තාවන් වුව ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ, නායකත්ව භූමිකා ළඟා කරගැනීමේ දී බහුතරය සුළුතරයට සාපේක්ෂව වැඩි අවස්ථා හිමි කරගනී යන සමාජ සම්මතය බණ්ඩනය වී ඇත. විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිසන් සභාව 2019 දී නිකුත් කළ දත්තයන්ට අනුව වර්තමාන විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ ලක්ෂයකට අධික ශිෂ්‍ය ප්‍රජාවක් උසස් අධ්‍යාපනය ලබයි. මොවුන් අතරින් බහුතරය එනම් 64% ක් ශිෂ්‍යාවන්

වන අතර ශිෂ්‍යයින්ගේ ප්‍රතිශතය 36% කි. එමෙන් ම මෙම අධ්‍යයනයට අදාළ නියදිය සපයාගත් ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය සැලකූවිට එහි ද 5203 ක් වූ මුළු ශිෂ්‍ය ප්‍රජාවගෙන් බහුතරය එනම් 3336 ක් දෙනා කාන්තාවන් වන අතර එය ප්‍රතිශතයක් ලෙස 64% ක ප්‍රමාණයක් වේ (University Grants Commission - Sri Lanka, 2020). එනම් ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ද බහුතරය ශිෂ්‍යාවන් වුව ද එහි ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා හෙබවීමේ දී ශිෂ්‍යාවන්ගේ පැහැදිලි අඩුවක් පෙන්නුම් කරයි . එබැවින් ශ්‍රී ලාංකීය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළ බහුතරය කාන්තාවන් වුව ද නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී ශිෂ්‍යාවන්ගේ නියෝජනය අවම වීම කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය පදනම් කර ගනිමින් අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස දැක්විය හැකි ය.

සාහිත්‍යය විමර්ශනය

අක්ටර් (Akter) (2000) දී බංග්ලාදේශයේ ශිෂ්‍ය දේශපාලන සංවිධාන හා සම්බන්ධ තීරණ ගැනීමේ ව්‍යුහය තුළ කාන්තා නියෝජනය කෙබඳු ද යන්න අධ්‍යයනය කරන අතර එහි දී බංග්ලාදේශයේ ප්‍රධාන ශිෂ්‍ය දේශපාලන සංවිධානයන්හි කේන්ද්‍රීය තීරණ ගැනීමේ ව්‍යුහය තුළ සිසුන්ගේ දේශපාලන නියෝජනයෙහි ගුණාත්මකභාවය සහ ප්‍රමාණය පරීක්ෂණයට බඳුන් කර ඇත. සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා ශිෂ්‍ය දේශපාලන නායකයින් 30 දෙනෙකු පමණ සහභාගී වී ඇති අතර සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ලක් වූ සියල්ලන් ම ප්‍රධාන ශිෂ්‍ය දේශපාලන සංවිධානවල මධ්‍යම තීරණ ගැනීමේ ආයතනවල විධායක සාමාජිකයින් වේ. මේ සම්බන්ධයෙන් වගඋත්තරකරුවන් තෝරා ගැනීමේදී අහඹු නියැදි සමීක්ෂණ ක්‍රමයක් අනුගමනය කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනය තුළින් ප්‍රධාන ශිෂ්‍ය දේශපාලන සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ ව්‍යුහයන්හි ආයතනික දේශපාලන සංස්කෘතිය තුළ ශිෂ්‍ය සංවිධාන විසින් පුරුෂාධිපත්‍යය දරන පුරුෂ දේශපාලන සංස්කෘතියට ප්‍රමුඛත්වය දීම සිසුවියන්ගේ අඩු නියෝජනයට හේතුවන බවට තර්ක කරනු ලබයි. ඔක්ස්ලන්ඩ් (Oxlund) (2008) දී ලිම්පෝපෝ විශ්වවිද්‍යාලය පදනම් කරගනිමින් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සාක්ෂාත් කිරීමේදී අරගලයේ සහ විමුක්තියේ කාර්යභාරය විමර්ශනය කරනු ලබයි. ඊට අනුව ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය පිළිබඳ කතිකාවන් වෙනත් කතිකාවන්ගෙන් හුදකලාව බැලීම එලදායක නොවන බව පවසයි. ඊට විකල්පයක් ලෙස ශිෂ්‍ය ඡන්ද කියවීමේදී ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය පිළිබඳ කතිකාවන් කෙතරම් ද යන්න හොඳින් පරීක්ෂා කිරීමේ අවශ්‍යතාව පෙන්වා දෙමින් දේශපාලන තලයේ අධිපතිවාදය පිළිබඳ පුළුල් කතිකාවන් නිර්මාණය කරමින් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ කාන්තා නියෝජනය හා කාන්තා සහභාගීත්වය දුර්වල කිරීම උදෙසා පුරුෂාධිපත්‍යය බලපෑම් කරනා බව දක්වයි. ලියනගේ හා වළාකුළුගේ (2006) විසින් දක්වනු ලබන ආකාරයට ශ්‍රී ලාංකීය විශ්වවිද්‍යාල තුළ පොදු කටයුතුවලට සහභාගී වීමේ දී විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යයින්ගේ හා ශිෂ්‍යාවන්ගේ සහභාගීත්වයේ විශාල පරතරයක් පවතී. විශේෂයෙන් ම ශිෂ්‍ය දේශපාලනය හා සම්බන්ධ

කටයුතුවලදී විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ මැදිහත්වීමේ සැලකිය යුතු අඩුවක් පවතින බව මොවුන්ගේ මතය වේ. එමෙන් ම ශිෂ්‍ය සංගම් හෝ නිල සංගම්වල තීරණ ගැනීමේ කටයුතු හා ඒ සම්බන්ධ තනතුරු මුළුමුණින්ම පාහේ ශිෂ්‍යයන්ගේ ග්‍රහණයට නතු වී ඇති බව හා බහුතර ශිෂ්‍ය නියෝජනය කාන්තාවන් වුව ද ප්‍රධාන දේශපාලන ධාරාව තුළ මෙන් ම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ ද තීරණ ගැනීම ශිෂ්‍යයින්ගේ උරුමයක් ලෙස සලකමින් කටයුතු කරනා බව ඉහත අධ්‍යයනය හරහා පෙන්වා දෙයි. ජේරුසිංහ (2018) ට අනුව ශිෂ්‍ය දේශපාලනය යනු පීඨ මට්ටමෙන් පවත්වාගෙන යනු ලබන ශිෂ්‍ය සංගම්වල ක්‍රියාකාරීත්වය හා අන්තර්ශිෂ්‍ය බල මණ්ඩලය විසින් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන සංගම්වල ක්‍රියාකාරීත්වය පමණක් නොව විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ක්‍රියාත්මක වන සියලුම ආකාරයේ බල සම්බන්ධතාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනයට අයත් වේ. ඉහත අධ්‍යයනයට අනුව කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය සැලකූ විට විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා කෙරෙහි විතැන් කරනා සාධක අතරින් ශිෂ්‍යාවන්ගේ සාම්ප්‍රදායික ආකල්ප ප්‍රධාන තැනක් ගනී. එමෙන් ම ග්‍රාමීය නාගරික බව මත පදනම් වූ සමාජානුයෝජනය හා ශිෂ්‍යාවන් තුළ පවතින පීතෘමූලික ආකල්පය ද දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ ව විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් සතු අත්දැකීම්වල පවතින හිඟ බව ද ජාතිය, ආගම වැනි වූ සංස්කෘතික සාධකයන් ද විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා වෙතින් ඇත්කිරීම උදෙසා හේතු වන සාධක වේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය ශ්‍රී ලාංකේය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ නායකත්ව භූමිකාව පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යාවන් ඇසුරින් සිදුකරනු ලබන සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක් වන බැවින් මේ සඳහා ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණයක් එනම් තේමා විශ්ලේෂණයක් යොදාගෙන ඇත. එහි දී තේමා හතරක් යටතේ ලබාගත් දත්ත විශ්ලේෂණය සිදුකර ඇත. මෙහි දී පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික දත්ත එක්රැස් කිරීම සිදු කරන ලද්දේ ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයේ සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨය, කළමනාකරණ අධ්‍යයන පීඨය, භූවිඥාපන පීඨය, කෘෂි විද්‍යා පීඨය හා ව්‍යවහාරික විද්‍යා පීඨය කේන්ද්‍ර කරගනිමින් පළමු වසර, දෙවන වසර, තෙවන වසර හා සිව්වන වසරවල ශිෂ්‍යාවන් එකලොස් දෙනෙකු ඇතුළත්වන කණ්ඩායමක් ඇසුරිණි. එම එකලොස් දෙනාට අමතරව පීඨ ශිෂ්‍ය සංගම්වල තනතුරු දැරූ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් දෙදෙනෙකු සමඟ ද දුරකතන සංවාද පවත්වා ලබා ගත් දත්ත ද මෙම අධ්‍යයනය සඳහා යොදාගෙන ඇත. එමෙන් ම මෙම නියැදියට සිංහල, දමිළ හා මුස්ලිම් යන ජනවර්ග ත්‍රිත්වය ම නියෝජනය වන ලෙස සිංහල ශිෂ්‍යාවන් නව දෙනෙක් ද මුස්ලිම් ශිෂ්‍යාවන් තිදෙනෙක් ද එක් දමිළ ශිෂ්‍යාවක් ද ඇතුළත් වේ. මෙහි දී දත්ත දායකයන් තෝරාගැනීමේ දී වසංගත තත්ත්වය හේතුවෙන් විශ්වවිද්‍යාලය වසා ඇති බැවින් අවශ්‍යතා නියැදීම සිදු කර ඇත. මෙහිදී ප්‍රධාන වශයෙන් ප්‍රාථමික දත්ත රැස්කිරීම WhatsApp

තාක්ෂණය හරහා දුරකථන ඇමතුම් ලබා ගැනීමෙන් හා ZOOM තාක්ෂණය ඔස්සේ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම හරහා සිදුකර ඇත. තව ද පර්යේෂකයාගේ පෞද්ගලික නිරීක්ෂණ හා අත්දැකීම් ද මෙම අධ්‍යයනය සඳහා භාවිත වී ඇත. පෙර පර්යේෂණ ලිපි, වෙබ් ලිපි, සංඛ්‍යා ලේඛන, පොත් පත් හා සභරා ද්විතියික දත්ත රැස් කිරීම සඳහා යොදා ගෙන ඇත. එමෙන් ම දත්ත විශ්ලේෂණය ප්‍රාථමික දත්ත ප්‍රමුඛ කරගනිමින් එමෙන් ම ද්විතියික දත්තයන් ද සංයෝජනය කරමින් එනම් දත්ත දෙවර්ගයම භාවිත කරමින් සිදුකර ඇත. මෙහි දී වසංගත තත්ත්වය හේතුවෙන් විශ්වවිද්‍යාල වසා දමා ඇති බැවින් දත්ත දායකයින්ගෙන් දත්ත රැස් කිරීමේ දී සෘජුව දත්ත දායකයා වෙත පිවිසීමක් සිදු නොවූ අතර මූලික වශයෙන් මාර්ගගත ක්‍රමයක් ඔස්සේ දත්ත ලබා ගැනීම සිදුකර ඇත.

ප්‍රතිඵල හා සොයාගැනීම්

මෙම අධ්‍යයනය හරහා විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය හා සම්බන්ධ නායකත්ව භූමිකාවලින් විතැන් කරනා සාධක හතරක් ප්‍රධාන වශයෙන් හඳුනාගත හැකි අතර එම සාධක මෙලෙස දැක්විය හැකි ය.

පීතෘමූලික බව හා විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය

විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් නායකත්ව භූමිකා නොදැරීම උදෙසා හේතු සාධක වන්නා වූ කරුණු පිළිබඳ කළ අධ්‍යයනයේ දී අනාවරණය වූ වැදගත් කරුණක් වූයේ දකුණු ආසියානු සංස්කෘතියට ආවේණික වූ සම්ප්‍රදායික පුරුෂාධිපත්‍යයේ බලපෑම විශ්ව විද්‍යාලයීය උප සංස්කෘතිය තුළට විසරණය වීම ද මෙම තත්ත්වය කෙරෙහි බලපා ඇති බවයි. විශ්වවිද්‍යාලයීය උප සංස්කෘතිය තුළ ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍යයන්ගේ පාලනය තුළ රැදිය යුතුය යන හැඟීම දැකිය හැකි අතර එම පුරුෂමූලික බව විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී ශිෂ්‍යාවන් අධෛර්යමත් කිරීම උදෙසා ක්‍රියා කරයි. මැක්ස් වෙබර් පවසන ආකාරයට පීතෘමූලිකත්වය යනු පවුලේ වැඩිමහල් පුරුෂයා විසින් වයසින් අඩු අනෙකුත් පිරිමි සාමාජිකයින් ද කාන්තාවන් හා අනෙකුත් පුද්ගලයින් ද කෙරෙහි පතුරුවනු ලබන අධිකාරිමය බලය වේ (The Penguin Dictionary of Sociology, 1984). ක්හෙල්ගට්-ඩුස්ට් හා සිබ්ලි (Khelghat-Doost & Sibly) (2021) ට අනුව කාන්තාවන්හට ඵලදායී දේශපාලනය සඳහා සහභාගීවීමට ඇති ප්‍රධාන බාධාව වන්නේ පුරුෂාධිපත්‍යය වන අතර පීතෘමූලික දේශපාලන ව්‍යුහය, පීතෘමූලික සමාජ-ආර්ථික ව්‍යුහය සහ පීතෘමූලික සංස්කෘතික ව්‍යුහය ඔස්සේ සෘජුව මෙන් ම වක්‍රාකාරයෙන් කාන්තාවගේ දේශපාලන මැදිහත්වීම් අවම කරයි. තත්කාලීන පුරුෂමූලික සමාජ ව්‍යුහය තුළ ද ස්ත්‍රීය දේශපාලනික ලෙස සක්‍රියවීම වරදක් ලෙස නොදුටුව ද බුදු දහම මත පදනම් වූ පෙරදිග සංස්කෘතිය පෙරදැරිකරගත් ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තවත් විටෙක ස්ත්‍රීය දේශපාලනයේ නිරතවීමට අවශ්‍ය නොමැති බව ප්‍රකාශ කරයි. තව ද පුරුෂමූලික දේශපාලනය හරහා තවත් විටෙක තර්ක කරනු ලබන්නේ පුරුෂයින් ලෙස වුව ද දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ රැදී සිටීම ඉතා අපහසු වන බැවින් ස්ත්‍රීන් හට එවන් අපහසුතා විඳිමින්

දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ රැදීසිටීම කළ නොහැකිය යන ලෙසිණි (පල්ලියගුරු, 2009). ඉහත දැක් වූ පුරුෂාධිපත්‍ය මත පදනම් වූ ආකල්පයන් විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ ද කාන්තා සහභාගීත්වය අවම කිරීම කෙරෙහි බලපෑම් කරනා බව මෙම පර්යේෂණය හරහා සොයාගන්නා ලදී. එමෙන් ම පවුල් පසුබිම හරහා ද ශිෂ්‍යාවන් තුළට අභ්‍යන්තරීකරණය කර ඇති පුරුෂාධිපත්‍ය පිළිබඳ හැඟීම ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා නොදැරීමට හේතු සාධක වී ඇති බව අනාවරණය විය.

“ආප්‍ර මුල් දවස්වල ගෙදර ඉන්නෙ කවුරු කවුරු ද කියලා කියන කොට තාත්තගෙන් පටං ගන්න කියලා කියන උප සංස්කෘතියක් ඇතුළෙ ගැනු ලමයින්ට ලීඩර්ස්ලා වෙන්න පුළුවන් වෙයි කියලා මට නම් හිතෙන්නෙ නෑ. ඇරත් මට හිතෙන විදිහට පිරිමි ලමයින්ට ඔය වැඩේ කරන්න ලේසි. මොක ද ගැනු ලමයින්ට වඩා පිරිමි ලමයින්ට දේශපාලනය ගැන හොඳ දැනුමක් තියෙනවා කියලා මට හිතෙනවා” (ව්‍යවහාරික විද්‍යා පීඨය - තෙවන වසර අදහස් දක්වන්නා 02).

පුරුෂාධිපත්‍යය මූලික වූ සමාජ ආකෘතිය මෙන් ම ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ බෙදීම් ද විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ පවතින්නා වූ නායකත්ව භූමිකාවන්ගෙන් ඇත්කරනා බව ඉහත අදහස අනුව පෙනී යයි. මෙහි දී රැකියාවන්, සමාජ වගකීම් පමණක් නොව දේශපාලනය නම් වූ විෂය කෙරෙහි දක්වන උනන්දුව ද ස්ත්‍රී පුරුෂ බව මත පදනම්ව වෙනස් වන බව දැකිය හැකි ය. එහි දී පවුල තුළින් ශිෂ්‍යාවන් ලබන ආභාෂය මත පදනම්ව දේශපාලය යනු පුරුෂ පාර්ශවය උදෙසා වෙන් වූ මාතෘකාවක් ලෙස ආකෘතිගත කර තිබීම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය හා සම්බන්ධ නායකත්ව භූමිකා වෙතින් විතැන් කිරීමට හේතු වී ඇත. එමෙන් ම ශ්‍රී ලංකාව තුළ දැකිය හැකි දකුණු ආසියාතික සංස්කෘතිය සතු පිතෘමූලික සමාජ ආකල්ප ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය තුළ පවතින්නා වූ උප සංස්කෘතිය තුළට විසරණය වී පැවතීම ද උප සංස්කෘතිය තුළින් එම ආකල්පයන් තවදුරටත් ස්ථාපිත වන අයුරින් කටයුතු කිරීම ද ශිෂ්‍යාවන්ගේ නායකත්ව භූමිකා දැරීම කෙරෙහි සෘණාත්මක ලෙස බලපෑම් කරනු ලබයි.

කාන්තාව පිළිබඳව පවතින සමාජ ආකල්ප හා විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය

රමීස් (Rameez) (2018) දක්වන ආකාරයට සමාජ ආකල්ප යනු ශ්‍රී ලාංකීය සන්ධර්භය තුළ කාන්තාවන් දේශපාලන නායකත්ව භූමිකාවන්ගෙන් ඇත්කරනු ලබන එක් ප්‍රධාන සාධකයක් වේ. තව ද ගුණවර්ධන (2014) දක්වන ආකාරයට කාන්තාවන්ට ද දේශපාලනයේ දී පුරුෂයාට සමාන අයිතීන් ලබා දුන්න ද එමෙන් ම මානව අයිතීන් ආදී කරුණු කෙරෙහි සැලකිලිමත් වුව ද ඉහත සාධනීය කරුණු අභිබවමින් පෙරදිග සංස්කෘතිය තුළ ගැබ් වී ඇති සෘණාත්මක ආකල්පයන් කාන්තා දේශපාලන සහභාගීත්වය අවම කරයි. මෙම සාධකය විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් දේශපාලන භූමිකා වෙතින් ඇත්කිරීමට ද හේතුවන බව මෙම

අධ්‍යයනය තුළින් අනාවරණය විය. මෙහි දී දේශපාලන කටයුතු කෙරෙහි මූලික වී වැඩ කටයුතු කිරීම ශිෂ්‍යයන්ගේ භූමිකාවක් ලෙස සමාජගත වී ඇති බැවින් එම සමාජ ආකල්පය හේතු කර ගනිමින් ශිෂ්‍යාවන් දේශපාලනය තුළ සහයක භූමිකාවක් රහඳුකවීම කෙරෙහි යොමු වී ඇත. තව ද කාන්තාව පිළිබඳ පවතින්නා වූ සමාජ ආකල්පය ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ නායකත්ව භූමිකා වෙනත් විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ඇත් කර තැබීමට හේතු වී ඇත. ඒ අනුව සරසවි සිසුවියන් සමාජ ආකල්ප මත පදනම් ව තමන් තුළින් ම නිර්මාණය කරගන්නා වූ චාරණයන් හේතු කර ගනිමින් ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ නායකත්ව භූමිකාවන්ගෙන් ඇත් වෙති.

“මම පිකට්ටලට එහෙම යනවා. ඒත් වගකීමක් වුනොත් රැ නිස්සෙ පෝස්ටර් අදින්නයි මිටින් ගන්නයි ගිහාම මිනිස්සු මොනවා හිතයි ද? අට වෙනකොට හොස්ටල් එකට යන්නත් එපැයි. විනාඩියක් දෙකක් පරක්කු වුණත් සිකියුරිටි ඇන්ටිලා අපි දිහා බලන්නෙ හරියට වෙන කොහෙ හරි ගිහින් ඉඳලා එන ළමයෙක් දිහා බලනවා වගේ. ඉතින් නිකං කතා හදාගන්න ඕනි නැහැ නේ” (කළමනාකරණ අධ්‍යයන පීඨය - දෙවන වසර අදහස් දක්වන්නා 06).

කාන්තාව රාත්‍රී කාලයේ දී සමාජය තුළ රැදීසිටීම පෙරදිග සමාජ සංස්කෘතිය තුළ නොපිළිගැනීමට බඳුන්වන්නා වූ කරුණකි. එමෙන්ම සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකික සමාජ සංස්කෘතිය තුළ පවා කාන්තාව මෘදු එමෙන් ම පවුල හා දරුවන් මූලික කරගන්නා වූ වපසරියක් තුළ රැදීසිටිය යුතු බවට මතයක් පවතී. එමෙන් ම නායකත්වය දැරීම හා අධිකාරී බලය දැරීම පුරුෂ පාර්ශ්වය වෙත අනිවාර්යයෙන් පැවරිය යුතු පුරුෂයාට උරුම විය යුතු වූ ද වරප්‍රසාදයක් ලෙස පවතින සමාජ ආකල්පයන් හේතුවෙන් කාන්තාවන් දේශපාලන සංස්ථාව තුළ නායකත්ව භූමිකාවන්ගෙන් ඇත් කරනු ලබයි. විශේෂයෙන් ම පෙරදිග සංස්කෘතිය තුළ සමාජානුයෝජනයට ලක් වූ වැඩිහිටි පරම්පරාව තුළ බහුල වශයෙන් පවතින මෙවැනි ආකල්ප තාරුණ්‍යයේ පසුවන විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් කෙරෙහි නිශේධනාත්මක බලපෑම් එල්ල කරනු ලබයි.

තව ද ස්ත්‍රී ලිංගික හා පුරුෂ ලිංගික යන ජීවවිද්‍යාත්මක වෙනස මත පදනම් ව සමාජය විසින් දීර්ඝකාලීනව නිර්මාණය කරන ලද ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ සමාජ තත්ත්වයන් පවතී. එනම් රැකියා, පවුල තුළ රහඳුකවිය යුතු භූමිකා, සමාජ භූමිකා, ගති පැවතුම්, හැසිරීම් රටා හා අන්‍යයතාවයන් පවා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් ව බෙදා වෙන් කර ඇති බව දැකිය හැකි ය. එපමණක් නොව පුරුෂයින් කායික මෙන් ම මානසික වශයෙන් ශක්තිමත් වූ ද කාන්තාවන්ට සාපේක්ශව එඩිතර වූ ද බුද්ධිමත් හා තාර්කික වූ ද නායකත්ව ගුණාංග සහිත වූ ද කොටසක් ලෙස හඳුනාගන්නා සමාජය කාන්තාව යනු පුරුෂයෙකු මත යැපෙන, කාරුණික හා පවුල මූලික කර ගත් පිරිසක් ලෙස ලේබල් ගත කරයි. ඉහත සමාජය විසින් නිර්මාණය කරන ලද අන්‍යතාව ස්ත්‍රී මෙන්ම පුරුෂ යන දෙපාර්ශ්වය විසින්ම අවුරුදු දෙක පමණ වන විට ස්ථාපිත කර ගන්නා අතර සමාජානුයෝජන ක්‍රියාවලිය හරහා තවදුරටත් අභ්‍යන්තරීකරණය කරගැනීම සිදු කරයි (ලියනගේ හා වළාකුළුගේ, 2006).

තව ද තම පවුල හා පෞද්ගලික සබඳතා හරහා ද ශිෂ්‍යාවගේ නායකත්ව භූමිකාවන් කෙරෙහි සාමාන්‍යමතව බලපෑම් එල්ල කරනා බව මෙම පර්යේෂණය හරහා අනාවරණය වූ වැදගත් කරුණකි. විශේෂයෙන්ම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් යනු දෙමව්පියන්ගේ අදහස් මත ක්‍රියා කළ යුතු එනම් ස්වාධීන තීරණ නොගත යුතු පිරිසක් ලෙස සමාජය විසින් හඳුනාගෙන තිබීම හා විශ්වවිද්‍යාලීය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය හා විශ්වවිද්‍යාල උප සංස්කෘතිය පිළිබඳ ශිෂ්‍යාවන්ගේ පවුලේ උදවිය තුළ පවතින සාමාන්‍යමත ආකල්පයන් ද විශ්ව විද්‍යාලීය ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය සංගම්වල නායකත්ව ධුර නො දැරීම කෙරෙහි බලපෑම් කරයි.

“එකපාරක් මම කොළඹ පිකට් එකකට ගෙදරට හොරෙන් ගියා. ඒත් අපේ තාත්තලා මාව ටීවී එකෙන් දැකලා. මාත් එක්ක මාසයක් විතර කතා නොකර හිටියා. ඉතින් හිතන්නකෝ තනතුරක් ගත්තොත් එහෙම මාව ගෙදරින් එලවාවි” (කළමනාකරණ අධ්‍යයන පීඨය - දෙවන වසර අදහස් දක්වන්නා 06).

ශිෂ්‍යාවන්ගේ දෙමව්පියන්ගෙන් පමණක් නොව විවාහක අයෙකු නම් ඇයගේ ස්වාමීපුරුෂයාගෙන් හෝ විවාහ අපේක්ෂාවෙන් සිටින අනෙකුත් පාර්ශ්වයේ ද බලපෑම්වලට යටත්වෙමින් කටයුතු කිරීමට සිදුවීම විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්වධුරයන් දැරීමෙන් විතැන් කරනු ලබයි.

“අඩුම තරමේ මගේ බෝයි ෆ්රෙන්ඩ් මම පිකට් එහෙකටවත් යනවට කැමති නෑ. ඉතින් මම යුනියන් ලීඩර් කෙනෙක් වුණොත් එයා මා එක්ක කතා කරන එකක්වත් නෑ. එයාලා දන්නේ නෑ නෙ කැමිපස් එකේ සංස්කෘතිය ගැන. ඉතින් බය වෙන එක සාධාරණයි” (කෘෂි විද්‍යා පීඨය - දෙවන වසර අදහස් දක්වන්නා 07).

ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතිය තුළ අනෙකුත් ආසියාතික සංස්කෘතීන්ට සාපේක්ෂව කාන්තාව කෙරෙහි ධනාත්මක ආකල්ප පෙන්වුම් කළ ද විවාහය යන සාධකය මූලික කර ගනිමින් ඇයගේ සහකරු වෙත කාන්තාව කෙරෙහි යම් යම් සීමා පැනවීමේ අයිතිය ශ්‍රී ලාංකීය සංස්කෘතිය තුළින් පවරා දී ඇත. එමෙන් ම විවාහය තුළ දී කාන්තාව තම ස්වාමියාගේ තීරණ කෙරෙහි බලපෑම් නො කළ යුතු ය යන ආකල්පය හේතුවෙන් විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් ද තම සහකරුගේ බලපෑම් හේතු කොට ගනිමින් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය කෙරෙහි ප්‍රවේශ වීමේ මැලි කමක් දක්වයි.

ජනවාර්ගිකත්වය හා විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය

එපමණක් නොව ජනවාර්ගිකත්වය, භාෂාව හා ආගම යන සාධකයන් පෙරටු කර ගනිමින් ද විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයාව ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා වෙතින් දුරස් කරනා බවක් දැක්නට ලැබුණි. ඉස්ලාම් ආගමික ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ ක්‍රියාකාරී වීමේ දී ඔවුන්ගේ ආගමික විශ්වාසයන් හා ඔවුන්ට අනන්‍ය වූ සංස්කෘතිය හරහා අනෙකුත් ශිෂ්‍යාවන්ට සාපේක්ෂව විශාල වශයෙන් බහිෂ්කරණයට ලක් වී තිබීම හඳුනා ගත හැකි ය. එමෙන් ම සුළුතර මුස්ලිම් ප්‍රජාව නායකත්ව භූමිකා හෙබවීමේ දී තමන් සුළුතරය වන බැවින්

අත්‍යයන්ගේ සහයෝගය තමන්ට නොලැබේ යැ' යි යන ඔවුන් තුළ ඇති සෘණාත්මක ආකල්පය ද ඉස්ලාම් ආගමික ශිෂ්‍යාවන් ව නායකත්ව භූමිකා වෙතින් දුරස් කරයි.

“ මම මිටින්වලට නම් යන්න කිව්වොත් යනවා. ඒත් අපේ කල්වර් එකත් එක්ක යුනියන් ලිඩර් කෙනෙක් වෙන්න තියා පිකට් එකකටවත් යන එක එව්වර හොඳ දෙයක් විදිහට මට හිතෙන්නෙ නෑ. මම පොලිටිකල් කියන සබ්ජෙක්ට් එකට නම් හරිම ආසයි. ඒත් රටේ තියන තත්ත්වෙත් එක්ක මුස්ලිම් ගැනු ළමයෙක් ඔය වගේ තනතුරකට එනවට අනෙක් අය කැමති වෙන එකකුත් නෑ” (සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨය - සිව්වන වසර අදහස් දක්වන්නා 08)

මුස්ලිම් ආගමික ශිෂ්‍යාවන් සැලකූ විට ඔවුන් සමාජානුයෝජනයවීමේ දී අත්විඳින යම් යම් කරුණු හේතුවෙන් පුරුෂ පාර්ශවය සමඟ කටයුතු කිරීමට ඇති අකමැත්ත හා ඔවුන්ගේ සමාජ පරිසරය තුළින් ගොඩනංවා ඇති වාරණයන් මොවුන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය කෙරෙහි බලපෑම් කරනු ලබයි. එමෙන් ම දේශපාලන කටයුතුවල නිරතවීමේ දී තම ආගමික වාරිත්‍ර (දිනකට පස්වරක් සිදුකරන යාඥාවන් හා රාමසාන් මස තුළ සිදු කරනු ලබන උපවාස කටයුතු) නිසි ලෙස ඉටුකිරීමට නොහැකි වේ යැයි යන හැඟීම හා උද්ඝෝෂණ ව්‍යාපාරවලට සහභාගීවීමේ දී හා රැස්වීම් සඳහා සහභාගීවීමේ දී මුස්ලිම් ශිෂ්‍යාවන් අනුගමනය කරනා ඇදුම් විලාසිතා අනෙක් ඇදුම් විලිසිතාවන්ට සාපේක්ශව ඔවුන්ව වැඩි වශයෙන් පීඩාවට පත්කිරීම ද මුස්ලිම් ආගමික ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා වෙතින් ඇත් කිරීමට හේතු වී ඇත.

තව ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ දී සිංහල භාෂාව ප්‍රධාන භාෂාව වශයෙන් යොදා ගැනීම තුළ දමිළ හා මුස්ලිම් ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව සමස්ථයක් ලෙස ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළින් බහිෂ්කරණයට ලක් වන බවක් පෙනී යයි. මෙම තත්ත්වය තුළ සිංහල භාෂාව පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති ශිෂ්‍යාවන් ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ දී ආන්තිකරණයට ලක් වේ. පහත දැක්වෙන සිංහල භාෂාව පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති දමිළ හා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යාවන්ගේ අදහස්වල සිංහල පරිවර්තනය තුළින් ඒ බව මෙසේ අවබෝධ කරයත හැකි ය.

“මට සිංහල බෑ. රැස්වීමකට ගියත් උද්ඝෝෂණයකට ගියත් කියන දේවල් මට තේරෙන්නේ නෑ. තනතුරක් දරන්න කැමති කෙනෙක් හිටියත් එම පිරිසට සිංහල භාෂාව පිළිබඳ අවබෝධයක් නැති නිසා අවාසියක් වෙනවා. මම නම් තනතුරක් දරන්න කැමති නෑ. නමුත් මගේ මිතුරියන් ඉන්නවා හොඳ නායකත්ව ගුණාංග තියෙන. එයාලා ශිෂ්‍ය සංගම්වල තනතුරු දරන්න කැමති ද නැද්ද කියන්න නම් මම දන්නෙ නෑ. ඒත් දමිළ භාෂාවෙහිත් කටයුතු සිද්ධවුණා නම් අපිට උත්සාහයක්වත් ගන්න තිබුණා” (සමාජීය විද්‍යා හා භාෂා පීඨය - සිව්වන වසර අදහස් දක්වන්නා 10).

ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ශිෂ්‍ය දේශපාලනය හා සම්බන්ධ රැස්වීම්, උද්ඝෝෂණ කටයුතු, අත්පත්‍රිකා බෙදා දීම්, පෝස්ටර් හා දැන්වීම් පලකිරීම් ඇතුළු බොහෝමයක් සන්නිවේදන කටයුතු සිංහල භාෂාව මූලික කරගනිමින් සිදු වේ. දේශපාලනය යනු තර්ක විතර්ක, අදහස් දැක්වීම්, අදහස් ක්‍රියාවට නැංවීම් ආදී වූ කරුණු මූලික කර ගත් සංකීර්ණ

ක්‍රියාවලියක් වේ. එහි දී යමෙකු හට අන් අයගේ අදහස් හා තීරණ පැහැදිලිව සම්ප්‍රේෂණය නොවීම හා තම අදහස් අනෙකා වෙත පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කිරීමට නොහැකි වීම තුළ එම ප්‍රජාව ඒකී ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳව දක්වන උනන්දුව හීන වී යාම උදෙසා හේතු සාධක වේ. එබැවින් මෙම තත්ත්වය සිංහල භාෂා නිපුණතාවය නොමැති දමිළ හා මුස්ලිම් ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය අවම වීම හා ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා නො දැරීම කෙරෙහි හේතු වන බව මෙම අධ්‍යයනය තුළින් අනාවරණය වී ඇත.

ග්‍රාමීය හා නාගරික බව හා විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය

ශිෂ්‍යාවන්ගේ ග්‍රාමීය හා නාගරික බව ද ඔවුන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය කෙරෙහි හේතු වන බව ද්විතීයික දත්ත අධ්‍යයනයේ දී අනාවරණය විය. මෙහි දී තරුණ ජනප්‍රිය ව්‍යාපාරයක් වන රොට්ට්ස් සංවිධානයේ ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වය අනුව පෙනී යන්නේ ග්‍රාමීය ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ සුවිශේෂ භූමිකාවන්ට පැමිණීමේ අවම බවක් හඳුනාගෙන ඇති අතර නාගරික පරිසරයක් තුළ සමාජානුයෝජනයට ලක් වූ ශිෂ්‍යාවන් ග්‍රාමීය ශිෂ්‍යාවන්ට සාපේක්ෂව නායකත්ව භූමිකා දැරීම උදෙසා වැඩි වශයෙන් ඉදිරිපත් වන බවයි (ජේරුසිංහ, 2018). නමුත් තත්කාලීන ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී නාගරික හෝ ග්‍රාමීය භාවය ප්‍රභල සාධකයක් නොවන බව ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය නියැදිය කොට ගනිමින් සිදු කළ මෙම අධ්‍යයනය තුළින් අනාවරණය විය.

“ යුනියන් ලීඩර්ස්ලා වෙච්ච ගැනු ලමයි අඩු බව ඇත්ත. ඒත් කැමැත්තෙන් හිටපු මගේ යාච්චො ඉන්නවා. එයාලගෙන් සමහරු ගමේ. සමහරු නගරේ. ඉතින් එහෙම වෙනසක් තියෙනවා කියලා කියන්න අමාරුයි. අනික කැමිපස් එකට ඇවිත් හැමෝම මුහු වෙනකොට ගමේ ගති නගරේ ගති ඇරිලා යනවනේ ” (භූවිඥාපන පීඨය - සිව්වන වසර අදහස් දක්වන්නා 03).

ස්ත්‍රීය පිළිබඳව පවතින්නා වූ සමාජ ආකල්පයන් තුළ සමාජය තුළ යම් යම් වෙනස්කම්වලට ලක්වෙමින් පැවතුන ද ග්‍රාමීය සමාජයන් තුළ මෙම ආකල්පමය වෙනස සිදු වන්නේ අල්ප වශයෙන් ය. එබැවින් පියා මූලික කරගත් පවුල් පසුබිම තුළ බලය හා අධිකාරිය දැරීම පුරුෂයින් සතු කාර්යයක් ලෙස ද ප්‍රජනනය හා දරුවන් රැකබලා ගැනීම මව සතු කාර්යයක් ලෙස ද හඳුනාගනිමින් සමාජගත වන ග්‍රාමීය ගැහැනු දරුවා විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළදී ද බලය හා අධිකාරිය ශිෂ්‍යයන් වෙත පවරමින් කටයුතු කරන බවක් දකිනට ලැබේ. නමුත් නාගරික පවුල් පසුබිමක සමාජානුයෝජනය වන ගැහැනු දරුවා ග්‍රාමීය ගැහැනු දරුවාට සාපේක්ෂව අඩු වශයෙන් මෙම බලපෑමට ලක් වන බැවින් නායකත්ව භූමිකා හෙඹවීමේ දී වැඩි උනන්දුවක් දක්වයි (ජේරුසිංහ, 2018). නමුත් ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලය අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය ලෙස යොදාගනිමින් සිදු කළ මෙම අධ්‍යයනයේ දී නාගරික හෝ ග්‍රාමීය බව විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය කෙරෙහි බලපෑම් නො කරන බව පෙනී යයි. මීට හේතු වශයෙන් ග්‍රාමීය හා නාගරික වෙනස අවමවීම හා පාසල් හරහා දියත්

කරන නායකත්ව පුහුණු වැඩසටහන් හා ශිෂ්‍යාවන් හට ද නායකත්ව භූමිකා දරමින් නායකයෙකු ලෙස අත්දැකීම් ලබාගැනීමට අවස්ථා සලසා දීම හේතුවෙන් ශිෂ්‍යාවන් තුළ ඇති වන පෞරුෂ සංවර්ධනය යන දෑ ඉදිරිපත් කළ හැකි ය.

නිගමනය

ශ්‍රී ලාංකීය ශිෂ්‍ය ව්‍යාපාරය තුළ විශ්වවිද්‍යාලීය ශිෂ්‍යාවගේ කාර්යභාරය විමසීමේ දී අනාවරණය වූ වැදගත් කරුණක් වූයේ ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලීය සරසවි ශිෂ්‍යාව දේශපාලනික වශයෙන් සක්‍රීය වීමේ දී පුරුෂයාට සමාන වූ දායකත්වයක් දැක්වූව ද නායකත්ව භූමිකා හෙබවීමේ දී කාන්තා නියෝජනය ඉතා පහළ ප්‍රතිශතයක් ගන්නා බවයි. එනම් රැස්වීම් සඳහා සහභාගී වීමේ දී මෙන් ම ශිෂ්‍ය සංගම් විසින් ගනු ලබන විවිධ තීරණවල දී ඒවාට සහය දැක්වීමේ දී ස්ත්‍රී පුරුෂ දෙපාර්ශවයේ ම සමාන ක්‍රියාකාරීත්වයක් පෙන්නුම් කළ ද නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී පුරුෂයන්ගේ ඉස්මතු වීමක් දක්නට ලැබුණි. මේ අනුව නිගමනය කළ හැකි වන්නේ ශිෂ්‍යයන්ගේ බහුතරය ක්‍රියාශීලී දේශපාලනයේ නිරත වන අතර ම ශිෂ්‍යාවන්ගේ බහුතරය නිහඬ දේශපාලනයක නිරත වන බවයි. තව ද ශිෂ්‍යාවන්ගෙන් සුළු පිරිසක් නායකත්ව ධුරයන් හෙබවූව ද එහිදී ද ලේකම්, සංස්කාරක ආදී වූ වගකීම් අඩු ධුරයන් ශිෂ්‍යාවන් වෙත පැවරෙන අතර සභාපති, භාණ්ඩාගාරික ආදී වූ නිලබල ධුරාවලියේ ඉහළින් පවතින්නා වූ ද වැඩි වගකීම් සහිත වූ ද තනතුරු ශිෂ්‍යයන් වෙත පවරා ඇති බවත් දක්නට ලැබුණි. මෙහි දී ශිෂ්‍යාවන් පවා එම තනතුරු බෙදී යාම සාධාරණ යැ' යි පිළිගනී. එයින් නිගමනය කළ හැකි වන්නේ ශිෂ්‍යාවන් තුළ පවතින අභ්‍යන්තර පසුගාමී ආකල්ප ද ඔවුන්ව නායකත්ව භූමිකාවලින් ඈත් කරතබනා බව යි. තව ද විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් නායකත්ව භූමිකාවලින් ඈත් කිරීම උදෙසා හේතු සාධක වන්නා වූ කරුණු පිළිබඳ කළ අධ්‍යයනයේ දී අනාවරණය වූ වැදගත් කරුණක් වූයේ දකුණු ආසියානු සංස්කෘතියට ආවේණික වූ සම්ප්‍රදායික පුරුෂාධිපත්‍යයේ බලපෑම විශ්ව විද්‍යාලීය උප සංස්කෘතිය තුළට විසරණය වීම මෙම තත්ත්වය කෙරෙහි බලපා ඇති බවයි. එනම් දකුණු ආසියානු සංස්කෘතියට ආවේණික වූ සම්ප්‍රදායික පුරුෂාධිපත්‍යයේ බලපෑම ද විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවන් නායකත්ව භූමිකාවලින් ඈත් කිරීම උදෙසා හේතු සාධක වන බව නිගමනය කළ හැකි ය.

තව ද කාන්තාව පිළිබඳ පවතින්නා වූ සමාජ ආකල්පය ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ නායකත්ව භූමිකා වෙතින් කාන්තාව ඈත් කර තැබීමට හේතු වී ඇත. ඒ අනුව සරසවි සිසුවියන් තමන් තුළින් ම නිර්මාණය කරගත්තා වූ වාරණයන් හේතු කර ගනිමින් ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ නායකත්ව භූමිකාවන්ගෙන් ඈත් වෙති. තව ද තම පවුල හා පෞද්ගලික සබඳතා හරහා ද ශිෂ්‍යාවගේ නායකත්ව භූමිකාවන් කෙරෙහි සෘණාත්මකව බලපෑම් එල්ල කරනා බව ද නිගමනය කළ හැකි වේ. එපමණක් නොව ජනවාර්ගිකත්වය, භාෂාව හා ආගම යන සාධකයන් පෙරටු කර ගනිමින් ද විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයාව ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව

භූමිකා වෙනිත් දුරස් කරනා බවක් දැක්නට ලැබුණි. ඉස්ලාම් ආගමික ශිෂ්‍යාවන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ ක්‍රියාකාරී වීමේ දී ඔවුන්ගේ ආගමික විශ්වාසයන් හා ඔවුන්ට අනන්‍ය වූ සංස්කෘතිය හරහා අනෙකුත් ශිෂ්‍යාවන්ට සාපේක්ෂව විශාල වශයෙන් බහිෂ්කරණයට ලක් වී තිබීම හඳුනා ගත හැකි ය. තව ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ දී සිංහල භාෂාව ප්‍රධාන භාෂාව වශයෙන් යොදා ගැනීම තුළ දමිළ ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව සමස්ථයක් ලෙස ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළින් බහිෂ්කරණයට ලක් වන බවක් පෙනී යයි. මෙ ම තත්ත්වය තුළ සිංහල භාෂාව පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති ශිෂ්‍යාවන් ද ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ දී ආන්තිකරණයට ලක් වේ. ශිෂ්‍යාවන්ගේ ග්‍රාමීය හා නාගරික බව ද ඔවුන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය කෙරෙහි හේතුවන බව අනාවරණය වූ නමුත් තත්කාලීන ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී නාගරික හෝ ග්‍රාමීය භාවය ප්‍රභල සාධකයක් නොවන බවත් අනාවරණය විය. එමෙන් ම ජාතික දේශපාලනයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවීය තත්ත්වයන් ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළදී ද දැකිය හැකි බවත් හා ස්ත්‍රීය නායකත්ව භූමිකා වෙනිත් බහිෂ්කරණයට ලක් කරනා සාධකයන් හුදු සමාජීය සාධක පමණක් ම නොව ආයතන ව්‍යුහය තුළ පවතින්නා වූ දුර්වලතා ද මෙම තත්ත්වය කෙරෙහි හේතු සාධක වන බවත් මෙම අධ්‍යයනය තුළින් ලද ප්‍රතිඵල ඇසුරෙන් නිගමනය කළ හැකි ය. මේ හේතුවෙන් විශ්ව විද්‍යාලය නම් සමාජ සංස්ථාව තුළ ශිෂ්‍යාවන් බහුත්වය වන අවස්ථාවක දී පවා ශිෂ්‍යාවන්හට ශිෂ්‍ය දේශපාලනයේ නායකත්ව භූමිකා දැරීමේ දී සමාන අවස්ථා හිමි නොවීම බහුත්වවාදී සමාජයක් උදෙසා වන ගමනේ දී බාධකයක් විය හැකි බැවින් මෙම අසමානතාවය බිඳ හෙළීම උදෙසා ක්‍රියා කළ යුතු බව මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන නිගමනය ලෙස දැක්විය හැකි ය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

Akter, T. (2020). Female Students' Representation in Student Political Organizations of Bangladesh: An Analysis. *Journal of the Asiatic Society of Bangladesh*, 20-49.

Hill and Bryan S. Turner, London: Allen Lane; Penguin Books.

University Grants Commission - Sri Lanka. (2020). *Sri Lanka University Statistics 2020*. Sri Lanka: University Grants Commission.

Khelghat-Doost, H. & Sibly, S. (2020). The Impact of Patriarchy on Women's Political Participation. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*. 10. 396-409.

Oxlund, B. (2008, January). *Masculinities in student politics: Gendered discourses of struggle and liberation at the University of Limpopo*. Retrieved August 01, 2021, from Researchgate:

https://www.researchgate.net/publication/228484256_Masculinities_in_student_politics_Gendered_discourses_of_struggle_and_liberation_at_the_University_of_Limpopo

Rameez, A. (2018). Political Participation of Women in Local Governance: A Case Study of Selected Local Government Bodies in Eastern Sri Lanka. *Journal of Asian and African Studies*. 1-19.

The Penguin Dictionary of Sociology. (1984) (eds.) Nicholar Abercrombie; Stephen

හදරාගම, එස්., සහ රස්නායක, එස්. (2011). සංවර්ධන සමාජ විද්‍යාව. බත්තරමුල්ල: සමීර ප්‍රකාශන.

ජයසේන, සී. (2021). ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා දේශපාලනය. සමන් හදරාගම (සංස්), *දේශපාලන සමාජ විද්‍යාව-2* (පිටු. 149-178). බත්තරමුල්ල: සමීර ප්‍රකාශන.

ලියනගේ, කේ., සහ වලාකුළුගේ එස්. (2006). ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා ස්ත්‍රීවාදය. කොළඹ: ලේඩර්ස් ඊබ්ට් පදනම.

පල්ලියගුරු, ආර්. සී. (2009). *වනිතා දේශපාලනය*. කොළඹ: ගොඩගේ.

ජේරුසිංහ, යූ. (2018). ලාංකේය ශිෂ්‍ය දේශපාලනය තුළ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යාවගේ කාර්යභාරය. ඒ. ජයවර්ධන, සහ පී. රාජපක්ෂ (සංස්), *අධ්‍යාපන ප්‍රතිභා 10* (පිටු. 84-100). කොළඹ: අධ්‍යාපන පීඨය, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය.

සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය

කේ.කේ.එන්. කෞශල්‍යා

සංකල්පය

සාමය යන්න දේශීය හා ජාත්‍යන්තර දේශපාලන වින්තනයේ වැදගත් සංකල්පයකි. යුද්ධයක් නොමැති පසුබිමක් තුළ මිනිසුන් සාමකාමී ලෙස ජීවත් වනවා යැයි අදහස් නොවන අතර සාධනීය සාමය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ පරිපූර්ණ වූ සාමය සියලු හිංසාවන් ගෙන් බැහැර වූ කායික හෝ ව්‍යුහාත්මක ප්‍රවණත්වයන් ගෙන් තොර වූ තත්වයන් ය. සාධනීය සාමයක් කරා සමාජය මෙහෙයවන උපකරණයක් වශයෙන් සාම අධ්‍යාපනය පෙන්වා දිය හැකිය. සාම අධ්‍යාපනය තුළින් පුද්ගලයන්, කණ්ඩායම් සහ ජාතීන් අතර සමානාත්මතාවය, ගෞරවය යනාදී වූ ජීවන කුසලතාවන්ට මග පෑදෙයි. සාමය පිළිබඳ සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා වන අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලිය සන්නද්ධ ගැටුම් සහ ප්‍රවණත්වය වළක්වාගැනීම දක්වා වූ සමස්ථ ක්‍රියාවලියේ පදනම යි. මෙහිදී විශ්වවිද්‍යාල සාම අධ්‍යාපනය සඳහා පවතින විධිමත් සාම අධ්‍යාපන ව්‍යුහයක් ලෙස වැදගත් වෙයි. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සැලකීමේ දී සාමය සම්බන්ධ විධිමත් අධ්‍යාපනයක් ලබාදීම සඳහා විෂය නිර්දේශයන් සම්පාදනය වී තිබීම මෙන් ම විශ්වවිද්‍යාලය සම්බන්ධිතව ක්‍රියාත්මක වන බාහිර ක්‍රියාකාරකම් පද්ධතියක් ද දක්නට ලැබේ. සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය කෙසේ ද යන්න අධ්‍යයනය පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ගැටලුව වේ. සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන සාධක විමර්ශනය කිරීම, සාධනීය සාමය සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවය විමර්ශනය කිරීම අධ්‍යයනයේ අරමුණු විය. දත්ත රැස්කිරීමේ දී ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය යොදාගන්නා ලදී. ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කිරීමේ දී අර්ධ ව්‍යුහගත සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය පදනම් කරගන්නා ලද අතර මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යාපීඨයේ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයනාංශයේ දේශපාලන විද්‍යා විශේෂවේදී උපාධිය හැදෑරූ විද්‍යාර්ථයින් 60 දෙනෙක් අරමුණු සහගත ලෙස තෝරාගන්නා ලදී. විෂය සම්බන්ධයෙන් ශිෂ්‍යයන් තුළ ගොඩනැගෙන රුචිකත්වය, විෂය භාහිර ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සම්බන්ධවීමේදී විශේෂකොට සලකා බලන කරුණු සහ භාහිර පාර්ශවයන්ගෙන් වන බලපෑම, සාමය යන්න සමාජය තුළ ගොඩනැංවිය නොහැකි මනෝරාජික සංකල්පයක් ලෙස සැලකීම, දේශපාලන හා රාජ්‍යයේ ක්‍රියාකාරීත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින ආකල්ප, විවිධ ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් සමඟ ඇති සම්බන්ධතාවයේ ස්වරූපය යනාදිය සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන

සාධක වේ. මෙම සාධක මත පදනම්ව නිගමනය කළ හැක්කේ විධිමත් සාමයික අධ්‍යාපනයක් ලැබුව ද සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා ප්‍රායෝගිකව විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින් සැලකිය යුතු දායකත්වයක් නොදක්වන බවයි.

මුඛ්‍ය පද: සාධනීය සාමය, නිශේධනීය සාමය, විද්‍යාර්ථයින්, ස්වාධීනතාව

කේ.කේ.එන්. කෝශල්‍යා

රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය

Email: kknkaushalya1@gmail.com

හැඳින්වීම

සාමය යනු ප්‍රචණ්ඩත්වය නොමැති වීම පමණක් ම නොවේ. එය සාධනීය සාමය හා නිශේධනාත්මක සාමය (positive peace and negative pace) යන සංකල්පය තුළ වඩාත් හොඳින් වටහාගත හැකි වේ. නිශේධනාත්මක සාමය යනු ප්‍රචණ්ඩත්වය නොමැතිවීම හෝ ප්‍රචණ්ඩත්වයට ඇති බිය නොමැතිවීම වේ. ධනාත්මක සාමය යනු ආයතන , ආකල්ප සහ ව්‍යුහයන් එක්ව සාමකාමී සමාජයක් සඳහා මග පෑදීමයි. මෙහිදී සාමය පිළිබඳ අර්ථ දැක්වීම් ජොහාන් ගැල්ට්ටන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් තුළ සාකච්ඡාවට ලක්කිරීම වැදගත් වේ. සාධනීය සාමය ධනාත්මක ලෙස පවතී. එනම් ව්‍යුහාත්මක ප්‍රචණ්ඩත්වය නොමැති වීම හා සමාජ සාධාරණත්වය සපුරා ගැනීමට බාධාවක් නොමැති වීම මෙහි සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් වේ. නිශේධනාත්මක සාමය සෘජු කායික ප්‍රචණ්ඩත්වයක් හෝ යුද්ධයක් නොමැති තත්වයක් පමණි. නමුත් යුද්ධයක් නොමැති පසුබිමක් තුළ මිනිසුන් සාමකාමී ලෙස ජීවත් වනවා යැයි අදහස් නොවේ. සාධනීය සාමය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ පරිපූර්ණ වූ සාමය සියලු හිංසාවන් ගෙන් බැහැර වූ කායික හෝ ව්‍යුහාත්මක ප්‍රචණ්ඩත්වයන් ගෙන් තොර වූ තත්වයන් ය. සාධනීය සාමය ගොඩනැගීමේ දී මානව අයතිවාසිකම්, අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය, බලය බෙදා හැරීම, භාෂාමය හා වාර්ගික සමූහ පිළිගැනීම, නිදහස් මාධ්‍ය ආදී වූ සියලු සිවිල් අයිතිවාසිකම් රැකදෙන තත්වයක් හඳුනාගත හැකි වේ. ඒ අනුව මේවා සාමය සඳහා විශේෂ අවස්ථා හා කොන්දේසි ද වේ (Herath,2015).

සාමය සාක්ෂාත් කරගැනීම සඳහා වන උපාය මාර්ගයන් මූලික වශයෙන් ආකාර කිහිපයක් යටතේ පවති යි. මෙහි දී සාමය රැකීම (peacekeeping), සාමය ඇතිකිරීම (Peacemaking) සහ සාමය ගොඩනැගීම (Peacebuilding) ප්‍රමුඛ කොට සැලකිය හැකිය. ඇතැම් අවස්ථාවන්හි දී පොලිස් හෝ හමුදා ක්‍රියාමාර්ගයන්ගේ ශක්තිය හා බලය තුළින් සාමය රැකීම තුළින් සාමය උදාකර ගැනීමට උත්සාහ කරයි. එමෙන් ම සාමය ඇතිකිරීම සඳහා ගැටුම් නිරාකරණය සහ අවිහිංසාවාදී ලෙස අන්‍යෝන්‍ය සබඳතා පවත්වා ගැනීම, මැදිහත්වීමේ උපාය මාර්ග වැනි තත්වයන් පවත්වාගෙන යාම සිදුවේ. මෙම ක්‍රමෝපායන් සියල්ල යම් ප්‍රචණ්ඩකාරී සිදුවීම්කින් පසුව දක්නට ලැබෙන ප්‍රතික්‍රියා වශයෙන් සැලකිය හැකිය. නමුත් සාමය ගොඩනැගීම මෙම තත්වයන්ට සාපේක්ෂව වෙනස් වූවක් ලෙස සඳහන් කළ හැකිය. ඒ තුළ සාම අධ්‍යාපනය සුවිශේෂී වූවක් ලෙස හැඳින්විය හැකි අතර වඩාත් ස්ථාවර හා

සාධනීය සාමකාමී සංස්කෘතියක් ඇති කිරීම සඳහා මාධ්‍යයක් මෙන් ම ක්‍රියාකාරී ප්‍රවේශය වන්නේ ද සාම අධ්‍යාපනය යි (Mcguire , 2017).

සාමය හැදෑරීම සෑම කල්හි ම මූලික හා අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් වන අතර එය විවිධ පසුබිම් වලින්, දෘෂ්ටිකෝණයන්ගෙන් සහ විනයන්ගෙන් කුසලතාවන්ගේ සහ අධ්‍යාපනයෙන් ලබා ගතයුතු ය. එහි දී සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා සාම අධ්‍යාපනය සඳහා පවතින්නාවූ විධිමත් මාර්ගයන් සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමුවිය යුතු ය. විධිමත් සාම අධ්‍යාපනික ක්‍රමවේදයන් වෙත ප්‍රවේශවීමක් සඳහා අවශ්‍යය න්‍යාත්මක දැනුම හා එම දැනුම ප්‍රායෝගිකරණයට ලක්කළ හැකි විධිමත් අධ්‍යාපනික ආයතනික පද්ධතියක් වශයෙන් විශ්වවිද්‍යාල වැදගත් වේ. ඒ අනුව මෙහිදී සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය කවරාකාරයක් ගන්නේදැයි විමසා බලනු ලැබේ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය කෙසේ ද ?

උප ගැටලු

- සාධනීය සාමය සම්බන්ධයෙන් විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවය කෙසේ ද ?
- සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම කෙරෙහි විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන සාධක මොනවා ද?

පර්යේෂණ අරමුණු

- සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන සාධක විමර්ශනය කිරීම
- සාධනීය සාමය සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවය විමර්ශනය කිරීම

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

සාම අධ්‍යාපනය හැඳින්වීම් හා නිර්වචනය

සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය සම්බන්ධ කතිකාවත තුළ සාම අධ්‍යාපනය සුවිශේෂීතම අංගය ලෙස පෙන්වාදිය හැකිය. සාම අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ විවිධාකාර හැඳින්වීම් හා නිර්වචනයන් ගොඩනැගී තිබෙයි.

ජාත්‍යන්තර ප්‍රකාශනයන් හා ශාස්ත්‍රීය සාහිත්‍යයන් සාම අධ්‍යාපනය අධ්‍යාපනික වශයෙන් වැදගත් විෂය ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස පිළිගනියි. සාම අධ්‍යාපනය අයිතියක් වන අතර සාම සංස්කෘතියක් පිළිබඳ අදහස තුළින් එය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිය. සාම අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තවමත් නැගී එන ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස පවතින අතර ඒ සඳහා වඩාත් න්‍යායාත්මක හා ප්‍රායෝගික පර්යේෂණ අවශ්‍ය වේ (Jems,2010).

සාම අධ්‍යාපනය විධිමත් සාම අධ්‍යාපනය හා අවිධිමත් සාම අධ්‍යාපනය ලෙස කොටස් දෙකකට විභේදනය කළ හැකිය. විධිමත් සාම අධ්‍යාපනය පාසල්, විශ්වවිද්‍යාල හෝ වෙනත්

උසස් අධ්‍යාපන ආයතනයන්හි විශයානුබද්ධ ක්‍රියාවලීන් සමඟ සම්බන්ධිත වන අතර මෙහිදී ආගම, ඉතිහාසය, සාමය හා ගැටුම් පිළිබඳ ඉගැන්වීම් මූලාශ්‍රයන් වශයෙන් යොදාගැනෙයි. විශයානුබද්ධතාවයෙන් බැහැරව අවිධිමත් සාම අධ්‍යාපනය ගොඩනැගී තිබෙන අතර මෙහිදී පුද්ගල වර්ගයා වෙනස් කිරීමට අදාළ මනෝභාවයන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කෙරෙයි (wageeshwara,2018).

මෙලෙස ගොඩනැගෙන සාම අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ හැඳින්වීම් මෙන් ම සාම අධ්‍යාපනය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ කුමක් ද යන්න ද නිර්වචනයන් ට ලක් වී ඇති අතර මෙහි දී මෙම නිර්වචනයන් සාම අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ එකිනෙකට වෙනස් දිශානතින් පිළිබඳ අවධානය යොමුකර ඇති බව පෙනේ.

- සාම අධ්‍යාපනය යන්න විවිධාකාරයෙන් නිර්වචනයන්ට ලක්වන අතර ඒ අනුව සාම අධ්‍යාපනය යනු, දීර්ගකාලීන සිවිල් යුද්ධයකින් පසු සාධනීය සාමයක් කරා සමාජය මෙහෙයවනු ලබන උපකරණය වේ. (Caroolin , 2021).
- සාම අධ්‍යාපනය පිළිබඳ අවම අවබෝධයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි දේ නම් යුද්ධය, මිලිටරිවාදය සහ ආයුධ තරඟ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම සඳහා ශිෂ්‍යයින් දැනුවත් කිරීමයි (Jems,2010).
- සාම අධ්‍යාපනය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ තම සිසුන්ට සාමය ගැන ඉගැන්වීම සඳහා ගුරුවරුන් පුහුණු කිරීම යි (Harris,2008).

සාම අධ්‍යාපනික අරමුණු

සාම අධ්‍යාපනික ක්‍රියාවලිය සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම පිණිස දායකත්වය සැපයීමේ දී විවිධාකාරයෙන් අරමුණු සහගත වී ඇති ආකාරය දැකගත හැකිය. සාමය ගොඩනැගීම හෙවත් සාම අධ්‍යාපනය යන්න මූලික අරමුණු කිහිපයක් මත ප්‍රධාන වශයෙන් රඳා පවතී යි. මේවා අරමුණු වශයෙන් මෙන් ම සාම අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ ඉලක්කයන් වශයෙන් ද අර්ථ දැක්විය හැකිය. මෙම ඉලක්කයන් රඳා පවතින්නේ ප්‍රචණ්ඩ ගැටුම් වැළැක්විය නොහැකි නමුත් ගැටුම් නිරාකරණය කරගැනීමට සහ ප්‍රචණ්ඩත්වය අවම කිරීමට ගන්නා උත්සාහයන් මත ය. විශේෂයෙන් ම සාම අධ්‍යාපනය සම්බන්ධ ක්‍රියාවලිය සාමය පිළිබඳ අදහස අගය කිරීම කෙරෙහි සාම අධ්‍යාපනය හඳාරන්නා යොමු කිරීම කෙරෙහි මූලික වශයෙන් ම අරමුණු සහගත වෙයි. මෙහි දී විශේෂයෙන් ම චිත්‍රපට , සිතුවම්, ඡායාරූපකරණය, සාහිත්‍යය , කලාව සහ සංගීතය යනා දී වශයෙන් වූ විවිධාකාර මාධ්‍යයන් සාම අධ්‍යාපනය සමඟ සම්බන්ධිත විය යුතු ය.

ලෝකය තුළ වරින් වර ගොඩනැගෙන යුද්ධයන් මෙන් ම තමා ජීවත් වන සමාජ පරිසරය තුළ ගොඩනැගෙන අන්තර් පුද්ගල ගැටුම් හේතුවෙන් මිනිසුන් විවිධාකාරයෙන් හීනිකාවකින් ජීවත් වෙයි. මෙලෙස මානව වර්ගයා තුළ ගොඩනැගී ඇති හීනිකාව තුරන් කරමින් එය ආමන්ත්‍රණය කිරීම සාම අධ්‍යාපනයේ අරමුණු වශයෙන් පවතී යි.

ජාතිය සුරක්ෂිතව තබාගත හැකි යුද්ධය සඳහා විකල්පයන් ගැන සංකල්පනය කිරීමට ආරම්භයක් සැකසිය හැකි පරිදි ජාතික ආරක්ෂණ පද්ධතිය ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේ ද යන්න අවබෝධකරලීම සඳහා දායක වීම සාම අධ්‍යාපනයේ අරමුණ කි. මෙහි දී ආයුධ තරගය සහ ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිපත්ති , හමුදාවේ ස්වභාවය, පොලිසිය, මිලිටරිකරණය යනා දී බහුවිධ අංශ කෙරෙහි සාම අධ්‍යාපනය හරහා අවධානය යොමු කළ යුතු ය.

සාම අධ්‍යාපනයේ තවත් අරමුණක් වන්නේ යුද්ධයේ හැසිරීම් සහ ගැටුම් වලට හේතුවන කණ්ඩායම් සංවිධානාත්මකව ප්‍රචණ්ඩත්වය සෙවීම කෙරෙහි යොමුවීමට බලපාන හේතු කවරේ ද යන්න අවබෝධ කරලීමයි මේ තුළ සාමකාමී සමාජයන් ගොඩනැංවීම කෙරෙහි පවත්නා බාධකයන් කල්තබා ඉවත්කරලීමට අවශ්‍යය දැනුවත්භාවය හිමිකරගත හැකිය.

මීට අමතරව සාමය පිළිබඳ අධ්‍යාපනය තුළින් ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් තොර අනාගතයක් දැකීමට අවශ්‍යය වන්නා වූ දුරදර්ශීත්වය ගොඩනැගීමට අවශ්‍යය පදනම සැකසෙනු ඇත. මේ තුළ වර්තමානය තුළ පුද්ගල ක්‍රියාකාරීත්වය අනාගතය තුළ ප්‍රතිඵල සහගත වනනේ කෙසේ ද යන්න සාම අධ්‍යාපනය මගින් හඳුනාගැනීමට හැකිවනු ඇත.

එසේම සාම අධ්‍යාපනය මගින් අන්තර් සංස්කෘතික අවබෝධය වර්ධනය කරීම , අනෙකුත් සංස්කෘතීන් කෙරෙහි ගැඹුරු අවබෝධයක් හා ගෞරවයක් ඇතිකරීම අරමුණු වශයෙන් පවති යි (Guire,2017). විත්තවේග දැනුවත්භාවය, කෝපය කළමනාකරණය කිරීම, සංවේදනය, සහයෝගිතාවය සහ කරුණාව වැනි පුද්ගල හා අන්තර්පුද්ගල කුසලතා ප්‍රවර්ධනය කිරීම කෙරෙහි පුළුල් පරාසයක ප්‍රවේශයන් සාම අධ්‍යාපනය තුළ ඇතුළත් වේ. මෙහිදී පාරිසරික අධ්‍යාපනය, මානව හිමිකම් අධ්‍යාපනය, සංවර්ධන අධ්‍යාපනය, සමාජ සාධාරණත්වය යනාදී අංශ කෙරෙහි ද අවධානයක් යොමු කෙරෙයි. මෙම තත්ත්වයන් හරහා සාම සංස්කෘතියක් ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙන් යුධ සංස්කෘතියට එරෙහි වීම සාම අධ්‍යාපනයේ අරමුණ යි. මිනිස් ස්වභාවයන්ට ඔවුන් තුළම ගොඩනැගෙන ප්‍රචණ්ඩත්වය සහජයෙන් අභියෝග කරන බවට උපකල්පනය කරන අතර ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් තොරව ගැටුම් නිරාකරණය කරගැනීමේ හැකියාව ශිෂ්‍යයන් තුළ වර්ධනය කිරීමට මෙහිදී උත්සාහ කරයි (Caroolin, 2021).

සාම අධ්‍යාපනය ප්‍රායෝගික කරලීමට අවශ්‍යවන්නා වූ අධ්‍යාපන කේන්ද්‍රගත වියයුතු ආකාරය

මේ අනුව මෙලෙස සාම අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා අරමුණුගත වීම මෙන් ම සාම අධ්‍යාපනය ප්‍රායෝගික කරලීමට අවශ්‍යවන්නා වූ අධ්‍යාපන කේන්ද්‍රගත විය යුතු ආකාරය ද සුවිශේෂී වේ.

සාමය ඵලදායී ලෙස අධ්‍යයනය කිරීමේ හැකියාව සඳහා ම සාම අධ්‍යාපනය තුළ දී විඥානය කේන්ද්‍රීයව “විවේචනාත්මක විඥානය සඳහා අධ්‍යාපනය” ගැන අවධානය යොමු කළ යුතුය. මෙහිදී විකල්ප පිළිබඳ සිතීමට එනම්, තමා අයත්අයත් වන සමාජය, සංස්කෘතිය සහ ජාතියේ මූලික උපකල්පන විවේචනාත්මකව ඇගයීමට රුචිකත්වයක් පැවතිය යුතුය. මේ සඳහා පරිකල්පනය සක්‍රිය කිරීම සහ සීමාවන්ගෙන් පිටත සිතීමට ඇති කැමැත්ත සාමය

අධ්‍යාපනයට මූලික විය යුතු ය. විකල්පයන්හි ඇති ප්‍රතිවිපාක සහ හැකියාවන්, අව්‍යාජ විකල්පයන් යනාදිය ලෝකය තුළ සත්‍යකරණය කළ හැකි ක්‍රම හඳුනාගත යුතුය.

බ්‍රසීලියානු අධ්‍යාපනඥයෙකු වන පාවුලෝ ග්‍රෙයාර් (1989) "විවේචනාත්මක විඥානය" පිළිබඳ සඳහන් කරමින් දක්වනුයේ එය ශිෂ්‍යයින් හා ගුරුවරුන් විසින් වර්ධනය කර ගත යුතු බවත් එමඟින් බලවත් ආයතන තුළින් ප්‍රකාශ වන අධිපති සුසමාදර්ශය විවේචනය කිරීමට හැකිවන බවත් ය. විශේෂයෙන් ම මිනිස් ස්වභාවය සම්බන්ධව, අනෙකුත් ජාතීන් ගැන තමන් සිතන්නේ කුමක්ද , මුස්ලිම්වරුන් හෝ නින්දු භක්තිකයින් ගැන තමාගේ උපකල්පන මොනවාද , තමාගේ ම ජාතිය සහ එහි යහපත්කම හෝ උසස් බව ගැන උපකල්පන මොනවාද , මේ දේවල් උපකල්පනය කරන්නේ ඇයි ද, මේ සම්බන්ධ තමාගේ විශ්වාසයන්ට තුඩු දුන්නේ තමාගේ ම සංස්කෘතිය සහ එහි ආධිපත්‍යයේ ආදර්ශය ද යන්න සම්බන්ධයෙන් සැලකිලිමත් විය යුතු ය. එලදායී ඉගෙනීම ආරම්භ වන්නේ හොඳ ප්‍රශ්න වලින් වන අතර හොඳ ප්‍රශ්න සෑම විටම තීරණාත්මක ප්‍රශ්න වන අතර මතුපිටට වඩා ඇත්ත වශයෙන්ම සිදුවන්නේ කුමක්ද යන්න අවබෝධකරලීමට එය දායක වෙයි. ඒ අනුව ගුරුවරුන් හා ශිෂ්‍යයින් වර්තමාන ආධිපත්‍යයේ ආදර්ශයන් සහ ඒවා මූර්තිමත් කරන පද්ධති පිළිබඳව විවේචනාත්මක ඇගයීමක් කළ යුතුය.

සාම අධ්‍යාපනය තුළ පරිකල්පනය සක්‍රීය කිරීමට අවස්ථාව සැලසීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ. සැබෑ සාම චින්තනය සහ සැබෑ සාම ඉගැන්වීම තුළින් පරිකල්පනය වර්ධනය වේ. සාම අධ්‍යාපනය උපකල්පනය කරන්නේ දරුවන් සඳහා යහපත් ලෝකයක් තැබීමට අවශ්‍ය බවත්, ඒ සඳහා ලෝකය තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, ක්‍රියාකාරී ගෝලීය පුරවැසියන් වීමේ විවේචනාත්මක චින්තනය, සාරධර්ම සහ දැක්ම සඳහා ඇති හැකියාව මූර්තිමත් කළ යුතු බවත් ය. සාමයික අධ්‍යාපනය මඟින් පරිකල්පනය සහ වෙනත් යථාර්ථවත් හැකියාවන් පෙන්නුම් කළ යුතු ය. එය ප්‍රශ්න කිරීම සහ විවේචනාත්මක චින්තනය වර්ධනය කිරීම මෙන් ම පරිවර්තනයව පුරවැසිභාවය සක්‍රීය කරයි. මේ තුළ ශිෂ්‍යයන් තම ජීවිත කාලය පුරාවට ම තම සමාජයට සහ ලෝකයට නිර්මාණාත්මක දායකත්වයක් ලබා දීමට සූදානම් කරයි (Ann,2015).

සාම අධ්‍යාපනය ඉලක්කගත වියයුතු ප්‍රජාව

මෙලෙස විවිධාකාරයෙන් ප්‍රායෝගීකරණයට ලක්වන සාම අධ්‍යාපනය කවර ප්‍රජාවක් ඉලක්කගත විය යුතු ද යන්න සම්බන්ධයෙන් කතිකාවත් ගොඩනැගී තිබෙයි.

සමාජ ක්‍රියාවලියක් ලෙස සාමය ගොඩනැගීම අර්ථ දැක්වීමේ දී සාමය ගොඩනැගීමේ සංරචක අර්ථ දක්වමින් එවැනි සංකල්පයක් වඩාත් එලදායීව ඉගනාගත හැක්කේ කෙසේ ද කොතැනක ද සම්බන්ධයෙන් විශේෂ අවධානයක් යොමුකරයි. පසුගිය දශක දෙක තුළ අධ්‍යාපනය ගැටුම් ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු උනන්දුවක් දැක්වී ය. මෙහිදී සාමය සම්බන්ධ විධිමත් ඉගැනුම් ක්‍රියාවලිය පාසල් අධ්‍යාපනය හා එම ශිෂ්‍යය ප්‍රජාව ප්‍රමුඛ කරගෙන සිදුවී ය. ගැටුම් සම්බන්ධ සමාජීයකරණයන් සාමය සම්බන්ධිතව ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී උසස් අධ්‍යාපනයේ කාර්යභාරය ප්‍රමුඛ වන්නේ පසුගිය දශකය තුළ දී

ය. උසස් අධ්‍යාපන ආයතන නියෝජනය කරන තරුණයින් විවිධ භූගෝලීය කලාපයන් සහ ජනවාර්ගික පසුබිම් වලට අයත්වන අතර බහුතරයක් තමා සඳහා වෙනම අන්‍යායතනවයක් ගොඩනගාගැනීමට උත්සාහගන්නා ස්ථානයකි. මෙම තත්ත්වය ගැටුම් පරිවර්ථනය සඳහා වැදගත් අවස්ථාවන් සපය යි (Millican,2021).

එක්සත් ජාතීන්ගේ ලෝක ජන ජනගහනය සංඛ්‍යා ලේඛන වලට අනුව ලෝකයේ වයස අවුරුදු 15- 24 අතර වයසේ පසුවන ජන ජනගහනය බිලියන 1.3 ක් සිටින අතර මෙවැනි ජන විකාශනයක් තුළ ඔවුන් සාමයික ක්‍රියාවලියක් තුළ රඳවා තබා ගැනීම වැදගත් වේ. ඔවුන් සතුව බහුවිධ භූමිකාවන් ඇත. එහිදී තරුණයින් චිරයන් මෙන්ම අර්බුද මධ්‍යයේ වින්දිතයින්, ගැලවුම් කරුවන් සහ අපරාධකරුවන් සහ යුධ කලාපයේ හමුදා ව්‍යවසායකයන් යනා දී භූමිකාවන් මෙහෙයවයි. යෞවනයන් හා ගැටුම් පිළිබඳ සමකාලීන සිනිවිලි බොහෝ දුරට සාමාන්‍යමත නමුත් පශ්චාත් ගැටුම්කාරී සමාජවල තරුණයින් පිළිබඳ මෑත කාලීන සාහිත්‍ය තුළින් තරුණයන් සම්බන්ධ වින්තනයේ වෙනසක් පෙන්නුම් කරයි. මේ අනුව යෞවනයන් හා සම්බන්ධිතව සාමය ගොඩනැගීමේ ක්‍රියාවලික වැදගත්කම පිළිගනියි. මේ සඳහා තරුණයින් අනාගත නායකයින් ලෙස හැඳින්වීමේ සුප්‍රසිද්ධ කියමන ඉවත දැමිය යුතු ය. නායකත්වය වයස් සාධකයක් ලෙස නොසලකන අතර සුදුසු පාලන සන්ධර්භයන් සැපයීමෙන් තරුණයින්ට නායකයින් ලෙස සමාද්ධිමත් විය හැකිය. මේ අනුව සමාජය තුළ තරුණයින් ස්ථානගත කිරීමේ ආකාරය අනුව සාමය ගොඩනැගීමේ දී ඔවුන්ගේ භූමිකාව තීරණය කරයි (Ozerdem,2016).

2015 එක්සත් ජාතීන්ගේ ආරක්ෂක මණ්ඩලය යෞවනය, සාමය හා ආරක්ෂාව පිළිබඳ අවධානය යොමු කරමින් ගැටුම් වැළැක්වීම සහ සාමය පවත්වාගෙන යාම සඳහා තරුණයින්ට කළ හැකි කාර්යභාරය වටහාගත්තේ ය. මේ අනුව 2017 ජූලි සහ සැප්තැම්බර් අතර කාලය තුළ ඇෆ්ගනිස්ථානය, ජම්බු සහ කාශ්මීරය, දකුණු සුඩානයෙහි වෙසෙන තරුණ තරුණයින් 494 දෙනෙකු සමඟ සහභාගී පර්යේෂණයක් සිදුකරන ලද අතර එහිදී තරුණයින් සමඟ කරන ලද පර්යේෂණය පදනම් කර ගනිමින් පෙන්වා දෙන්නේ යෞවනයන් තම ප්‍රජාව තුළ සාමය සඳහා ධනාත්මක දායකත්වයක් ලබාදෙන බවත් ඔවුන්ට ඒ සඳහා බාධක රැසක් පවතින බවත් ය. මෙහිදී සාමය සඳහා තරුණ දැක්මට සහය වීම, තරුණයින්ට දේශපාලන ක්‍රියාවන්හි නියැලීමට අවස්ථාව සලසාදීම, ගෞරවනීය ජීවනෝපායන් සඳහා පහසුකම් සැලසීම, අන්තර් ප්‍රජා හුවමාරු හා පහසුකම් සැලසීම මෙන් ම විශේෂයෙන් සාමය සඳහා සාධනීය ලෙස සම්බන්ධ කර ගැනීම සඳහා අධ්‍යාපනය සැලසීම වැදගත්වන බව දක්වයි (Counciliation Resources , 2018)

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

විධිමත් සාමයික අධ්‍යාපනයක් ලබාදීම කෙරෙහි විෂයාත්මක දායකත්වයක් සපයන්නා වූ අධ්‍යයනාංශයක් වශයෙන් රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලයක් වන රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යාපීඨයේ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයනාංශය හැඳින්විය හැකි ය. ඒ අනුව

සාධනීම් සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය කෙසේ ද යන පර්යේෂණ ගැටලුව විසඳීම සඳහා රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති අධ්‍යයනාංශයේ දේශපාලන විද්‍යාව විශේෂවේදී උපාධිය හදාරන විද්‍යාර්ථයින් 60 දෙනෙකු නියැදිය වශයෙන් තෝරාගන්නා ලදී. පර්යේෂණය සඳහා දත්ත රැස් කිරීමේ දී ප්‍රාථමික දත්ත සහ ද්විතීක දත්ත භාවිතාකරන ලද අතර ප්‍රාථමික දත්ත යටතේ දත්ත රැස් කිරීම දුරකථන හා මාර්ගගත ක්‍රමයන් පදනම්කර ගනිමින් අර්ධ ව්‍යුහගත සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් සිදුකරන ලදී . පර්යේෂණයට අදාළ ද්විතීක දත්ත අන්තර්ජාලය ආශ්‍රිත ලිපි ලේඛණ මගින් සම්පාදනය කරගන්නා ලදී. පර්යේෂණය මඟින් අනාවරණය කරගත් දත්ත තේමාත්මකව ඉදිරිපත් කරමින් විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡා

සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය විමසීමේ දී සාධනීය සාමය සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවය, සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන සාධක හඳුනාගැනීම මෙහිදී සිදුවේ.

- **සාධනීය සාමය සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවය**

සාධනීය සාමයක් සඳහා අවශ්‍ය පසුබිම ගොඩනැගෙන්නේ විධිමත් අධ්‍යාපනික ක්‍රියාවලියක් හා සම්බන්ධිතව ය. මෙහි දී පාසල මෙන් ම විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය තුළ ද මෙම තත්ත්වයන් මූර්තිමත් විය යුතු ය. නමුත් පර්යේෂණය තුළ අනාවරණය කරගත් කරුණු අනුව සාමය යන්න සංකල්පයක් වශයෙන් විධිමත්ව හදාරන සහ සාකච්ඡා කරන මට්ටමට විද්‍යාර්ථයින් පැමිණෙන්නේ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය වෙත ප්‍රවේශවීමක් සමඟ ය. පාසල ඒ සඳහා පදනම් සාධකයක් බවට පත් වී නොමැත. ඒ අනුව සාමය සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවය ගොඩනැගීමේ පදනම බවට පත්වන්නේ විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ලබන අධ්‍යාපනය යි. මෙහිදී නියැදිය තුළ ප්‍රතිචාරකයින් බහුතරයකගේ අදහස වූයේ ඔවුන්ගේ සාමය පිළිබඳ දැනුවත්භාවය විෂයාත්මක කරුණු අධ්‍යයනයන් හරහා ගොඩනැගුණු බවයි.

මේ අනුව සාමය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ කුමක් ද යන්න සම්බන්ධයෙන් සාධනීය අවබෝධයක් ඔවුන් සතුව පවතියි. එය සාමය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ කුමක් ද , යන්නට ඔවුන්ගෙන් ලැබුණු සාධනීය ප්‍රතිචාර මත පැහැදිලි වේ. නමුත් සාධනීය සාමයක් සම්බන්ධ ඔවුන්ගේ දැනුවත්භාවයන් කිසියම් ආකාරයකට න්‍යායාත්මක කරුණු මත සීමාවන ආකාරයක් නිරීක්ෂණය වූ අතර මෙහිදී සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගිය හැකි ප්‍රායෝගික තත්ත්වයන් සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ට පැහැදිලි අදහසක් නොමැත.

සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන සාධක

- **විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් ශිෂ්‍යයන් තුළ ගොඩනැගෙන රුචිකත්වය**

අධ්‍යයනාංශය තුළ විෂයයන් සම්බන්ධයෙන් ශිෂ්‍යයන්ගේ රුචිකත්වය විමසා බැලීමක් සිදු විය. මෙහිදී ශිෂ්‍යයින් විෂයයන් තෝරා ගැනීමේ දී එම විෂය තෝරා ගැනීමට අදාළව තමාගේ රුචිකත්වය එම විෂය උගන්වන ආචාර්යවරයාගේ ස්වභාවය, පෙර වසරවල එම විෂය හැදෑරූ විද්‍යාර්ථීන්ගේ ප්‍රතිඵල ඉහළ ශේෂයක් ගත්තේ ද යන තත්ත්වයන් සලකා බැලීම තුළ සිදුකරන ආකාරයක් නිරීක්ෂණය විය. මෙම තත්ත්වය විෂයයන් තෝරා ගැනීමට අදාළව විද්‍යාර්ථීන්ගේ වර්ගයා වශයෙන් බලපෑම් සහගත විය .

ඒ අනුව සාම අධ්‍යයනය සෘජුව ආමන්ත්‍රණය කරන විෂයයන් සෘජුවම තෝරා හැදෑරීමේ දී එම රුචිකත්වය ද ඉහත සාධක මත තීරණය වන ආකාරයය දැකගත හැකි වූ අතර මෙහිදී සාමය සම්බන්ධ ඔවුන් ඉගෙන ගන්නා කරුණු සමාසික විභාගයන්හි ඉහළ සාමාර්ථයක් ලබා ගැනීම වෙනුවෙන් ඉලක්කගත වීම සුවිශේෂී විය. ඒ අනුව සාම අධ්‍යයනය ප්‍රමුඛ කොට සැලකීමක් විද්‍යාර්ථීන් තුළින් නිරීක්ෂණය නොවූ අතර එය හුදෙක් තම පන්ති සාමාර්ථය පවත්වාගෙනයාම පිළිබඳ අරමුණක් පෙරදැරිවූවක් විය.

- **විෂය භාහිර ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සම්බන්ධවීමේදී විශේෂකොට සලකා බලන කරුණු සහ භාහිර පාර්ශවයන්ගෙන් වන බලපෑම**

සාම ක්‍රියාවලිය කෙරෙහි සක්‍රීය දායකත්වයක් ලෝකය තුළ ප්‍රායෝගික වීමට නම් භාහිර ලෝකය තුළ සාමය යථාර්ථයක් බවට පත්කර ගැනීම උදෙසා ක්‍රියාකාරකම් පැවතිය යුතුය. මෙය අරමුණු කරගනිමින් අධ්‍යයනාංශය තුළ විවිධ ආයතන, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන සමඟ විෂය භාහිර ක්‍රියාකාරකම් වශයෙන් සංවිධානය කරන වැඩසටහන් වලට විද්‍යාර්ථීන්ගේ සහභාගීත්වය තුළ කිසියම් ආකාරයක වෘත්තීය සුදුසුකමකට අදාළ වන්නා වූ සහතික පත්‍රයක් ප්‍රදානය වන්නේදැයි අපේක්ෂා සහගත වීම විද්‍යාර්ථීන් තුළින් කැපී පෙනුණි. සාමය ගොඩනැගීම සම්බන්ධ අපේක්ෂාවන් ඔවුන්ගේ දායකත්වය තීරණය වීම කෙරෙහි හේතු සාධක වන්නේ නොවේ. එමෙන් ම මෙම වැඩසටහන් වෙත සහභාගීවීම සඳහා විද්‍යාර්ථීන්ගේ ක්‍රියාකාරිත්වයට භාහිර පුද්ගලයන් විසින් කරනු ලබන බලපෑම ද මෙහි දී සුවිශේෂී වශයෙන් දැකගත හැකිය. මෙහිදී ශිෂ්‍යයන්ට සාපේක්ෂව ශිෂ්‍යාවන්ට පවුල, ප්‍රේම සබඳතා යනාදිය තුළ විවිධ පාර්ශවයන්ගෙන් එල්ලවන සීමා කිරීම් සුවිශේෂී වේ.

- **සාමය යන්න සමාජය තුළ ගොඩනැංවිය නොහැකි මනෝරාජික සංකල්පයක් ලෙස සැලකීම**

සාමය ගොඩනැගීමේ ක්‍රියාවලීන් සම්බන්ධයෙන් මුල් බැසගෙන පවත්නා ආකල්පයන් ද සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථීන්ගේ දායකත්වයට බලපෑම් කරන සාධකයක් ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වනු නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. විශේෂයෙන්ම සාමය සමාජය තුළ ගොඩනැංවිය නොහැකි මනකැලපිත මනෝරාජික තත්ත්වයක් සේ සැලකීමත් එබැවින් එයට කාලය කැප කිරීම් අර්ථ විරහිත වූවක් සේ සිතීමත් ප්‍රතිචාරකයන් තුළින් නිරීක්ෂණය විය.

- **දේශපාලන හා රාජ්‍යයේ ක්‍රියාකාරීත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින ආකල්ප**

සාමය ගොඩනැගීම උදෙසා කැපවීම රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණයේ වගකීමක් ලෙස සැලකීම විද්‍යාර්ථයන් බොහෝ දෙනාගේ අදහස් තුළින් නිරූපණය වූ තත්ත්වයකි. මෙහිදී විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින් වශයෙන් සිය සමාජීය වගකීම පිළිබඳ අදහස ඉස්මතු වීමට වඩා රාජ්‍ය ක්‍රියාකාරීත්වයේ වෙනස්කම් පිළිබඳ අදහස් දැක්වීම සුවිශේෂී වේ. ශ්‍රී ලංකාව තුළ විවිධ කාල වකවානු තුළ ඉස්මතු වන ජනවාර්ගික ගැටුම් සඳහා දේශපාලන යාන්ත්‍රණය සෘජුව වගකීම් සහ සහගත විය යුතු බවත් එය සාමාන්‍ය පුරවැසියා සාමය ගොඩ ගොඩනැගීම කෙරෙහි දක්වන දායකත්වයට ප්‍රමුඛව පැවතිය යුත්තක් බවත් ප්‍රතිචාරකයින්ගේ අදහස යි.

• විවිධ ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් සමඟ ඇති සම්බන්ධතාවයේ ස්වරූපය

සාමයික සමාජයක් ගොඩ ගොඩනැගීම සඳහා බාහිර සමාජය සමඟ පවත්වන සම්බන්ධතා මෙන්ම තමා අයත් වන විශ්ව විශ්වවිද්‍යාලය පරිසරය තුළ කටයුතු කරන ආකාරය ද වැදගත් වේ. එයට හේතුව විවිධ සමාජ මට්ටම් හා භූ ගෝලීය විෂමතාවන් දරන පිරිස් සමඟ පවත්වන සබඳතා තුළ ගොඩනැගෙන විවිධාකාර මතභේදාත්මක තත්ත්වයන් සාමය ගොඩනැගීම සම්බන්ධ ප්‍රායෝගික හා ප්‍රාථමික අත්දැකීම් කෙරෙහි මඟපාදන බැවිනි. එහිදී නියැදිය තුළ ප්‍රතිචාරකයන් විවිධ ප්‍රාදේශීය විවිධතා සහිත පිරිස් සමඟ සබඳතා පැවැත්වූව ද විවිධ ජන වාර්ගික අනන්‍යතාවන් සහිත ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සමඟ විශ්වවිද්‍යාලය තුළ සබඳතා පැවැත්වීම ඉතාමත් සීමිත බවක් නිරීක්ෂණය විය. නමුත් අධ්‍යයනාංශය හරහා සංවිධානය කරන ලද වැඩමුළු ආදී වැඩසටහන් හරහා හමු වූ විවිධ ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් වලට අයත් ප්‍රජාවන් සමඟ සබඳතා පවත්වාගෙන යාමට අවස්ථාවන් නිර්මාණය වී තිබීම සුවිශේෂී වූ අතර බොහෝ ප්‍රතිචාරකයින්ට මීට පෙර එවැනි කිසිදු අත්දැකීමක් නොමැති වූවත් විය.

මේ අනුව සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වයට බලපාන හේතු සාධක කිහිපයක් හඳුනාගත හැකිය. එනම්,

විෂය සම්බන්ධයෙන් ශිෂ්‍යයන් තුළ ගොඩනැගෙන රුචිකත්වය, විෂය භාහිර ක්‍රියාකාරකම් සඳහා සම්බන්ධවීමේදී විශේෂකොට සලකා බලන කරුණු සහ භාහිර පාර්ශවයන්ගෙන් වන බලපෑම, සාමය යන්න සමාජය තුළ ගොඩනැංවිය නොහැකි මනෝරාජික සංකල්පයක් ලෙස සැලකීම, දේශපාලන හා රාජ්‍යයේ ක්‍රියාකාරීත්වය සම්බන්ධයෙන් පවතින ආකල්ප, විවිධ ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් සමඟ ඇති සම්බන්ධතාවයේ ස්වරූපය යනාදිය යි.

නිගමනය

සාධනීය සාමයක් කරා සමාජ මෙහෙයවනු ලබන උපකරණයක් වශයෙන් සාම අධ්‍යාපනය පෙන්වා දිය හැකිය. මෙහිදී විශ්වවිද්‍යාල සාම අධ්‍යාපනය සඳහා පවතින විධිමත් සාම අධ්‍යාපන ව්‍යුහයක් ලෙස වැදගත් වෙයි. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය සැලකීමේ දී සාමය සම්බන්ධ විධිමත් අධ්‍යාපනයක් ලබාදීම සඳහා විෂය නිර්දේශයන් සම්පාදනය වී තිබීම මෙන් ම විශ්වවිද්‍යාලය සම්බන්ධිතව ක්‍රියාත්මක වන බාහිර ක්‍රියාකාරකම් පද්ධතියක් ද දක්නට ලැබේ. මෙවැනි තත්ත්වයක් තුළ සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථයින්ගේ දායකත්වය කෙසේ ද යන්න මෙහිදී සාකච්ඡා කෙරෙනු අතර සාමය සම්බන්ධ විද්‍යාර්ථයින්ගේ දැනුවත්භාවයේ ස්වභාවය, සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම සඳහා

විද්‍යාර්ථීන්ගේ දායකත්වයට බලපාන සාධක යනාදිය මත පදනම්ව සාධනීය සාමයක් ගොඩනැගීම උදෙසා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන්ගේ දායකත්වය කිසියම් ආකාරයකට පසුගාමී වී ඇති බව හඳුනාගත හැකිය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

- Carolin,B. (2021).*The importance of Peace education* Retrieved 25, August,2021 from <https://www.swisspeace.ch/apropos/the-importance-of-peace-education/>
- Harris, M. (2008). *Peace Education: College and Universities* Author links open overlay panel Retrieved 21, August, 2021 from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B9780123739858001240>
- Herath,O. (2015). *A Critical Analysis of Positive Peace and Negative Peace* Retrieved 25, August, 2021 from <http://repository.kln.ac.lk/bitstream/handle/123456789/12056/journal1%20%281%29.104-107.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- James , J. (2010). *International Encyclopedia of Education (Third Edition)* Retrieved 25, August,2021 from <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/B978008044894700186X>
- Millican, J. (2021). *Pedagogies for peacebuilding in higher education: How and why should higher education institutions get involved in teaching for peace* Retrieved 22, August,2021 from <https://link.springer.com/article/10.1007/s11159-021-09907-9>

Ozerdem,A.(2016).*The Role of Youth in Peacebuilding: challenges and opportunities*
Retrieved 25, August,2021 from <https://gdc.unicef.org/resource/role-youth-peacebuilding-challenges-and-opportunities>

Roberts, A.M. (2015). *What are Peace Studies and Peace Education?* Retrieved 25, August,2021 from <https://www.radford.edu/content/cehd/home/peace-studies/defined.html>

Guire, D.(2017). *What is peace Education? Objective & importance* Retrieved 25, August,2021 from <https://study.com/academy/lesson/what-is-peace-education-objectives-importance.html>

ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය

කේ.පී.සී.දිල්හානි

සංකේපය

දශක තුනක් ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති සිවිල් අරගලය හමුදා ජයග්‍රහණයකින් අවසන් ව, සාමය ස්ථාපනයෙහිලා ලිබරල්වාදී ප්‍රවේශයක් වෙත ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය පිවිසුණි. තිරසාර සාමය සහ සමාජ සංහිදියාව පරිස්ථිතිය කිරීමෙහිලා එක් රැගුම්කරුවෙකු වන රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය විශ්ලේෂණය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන එළඹුම වේ. පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ගොඩනැගීමට යෝජනා ප්‍රතිපත්තිමය විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය කුමක් ද? යනු මෙහි පර්යේෂණ ගැටළුව වේ. සිවිල් අරගලයෙන් හා පාස්කු ප්‍රහාරයෙන් සෘජුවම පීඩාවිඳි ප්‍රදේශ දෙකක් ආවරණය වන පරිදි 40 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත නියැදියක් ප්‍රාථමික දත්ත ඒකරාශී කිරීම සඳහා යොදා ගැනිණ. මෙහිදී අර්ධ ව්‍යුහගත ප්‍රශ්නාවලි හා සම්මුඛ සාකච්ඡාවලින් මෙන්ම ද්විතියික දත්ත ඒකරාශී කිරීම සඳහා අන්තර්ජාලය, ග්‍රන්ථ හා සංහිදියා පනත පරිශීලනය කරන්නට විය. එකී දත්ත ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක වශයෙන් විශ්ලේෂණය කරන ලදී. ආනුභාවික

සහ ද්විතීක දත්ත ප්‍රත්‍යක්ෂණයේ ප්‍රධාන කරුණ නම් සිවිල් අරගලය අවසන්ව ගත වූ කාලය තුළ ද්විත්ව ආණ්ඩු උත්සහයන් පැවතුණ ද සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාර්ථක වී නොමැති බව ය. 2009-2015 තුළ පැවති ජාතික දේශපාලනයේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාක්ෂාත් කිරීමට අන්තර්ජාතික දේශපාලනය ද මැදිහත් වුව ද, සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ සැබෑ ජනතා අවශ්‍යතා නියෝජනය කිරීමට අවකාශය අහිමි වීම රාජ්‍ය පරිපාලනය ක්‍රියාත්මක වීමේ දුර්වලතාවයකි. රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය ජාතීන් අතර සංහිදියාව ඇති කිරීමට අසමත් වී ඇත්තේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පැවැති දුබලතාවයන් නිසා බව රාජ්‍ය පරිපාලන සහ සිවිල් ජන ආධ්‍යාතවලින් සනාථ වේ. නිගමන නම්, සංහිදියාව ස්ථාපනය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය අසාර්ථක වීමේ දී, එහි බිම් මට්ටම් අවශ්‍යතාවන්, ප්‍රතිපත්ති මගින් ආමන්ත්‍රණය නොකිරීම සහ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන රැගුම්කරුවකු වන, රාජ්‍ය පරිපාලනය ජන අවශ්‍යතා අවබෝධකර නොගැනීමත් ය.

මූලාශ්‍ර පද: තිරසාර සාමය, පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාව, සංහිදියාව, බහුත්වවාදය, රාජ්‍ය පරිපාලනය

කේ.පී.සී.දිල්හානි (✉)

රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය

Email: chanikadilhani6@gmail.com

හැඳින්වීම

දශක තුනක් පැවති සිවිල් අරගලය අවසන් වීමෙන් පසුව ශ්‍රී ලාංකේය ජනවර්ග අතර සංහිදියාව ඇති කිරීමේ අවස්ථාවක් උදා වූවා යැයි පිළිගත්ත ද පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිදු විය යුතුව තිබූ සැබෑ සමාජ පරිවර්තනය සිදු නොවීය (සංහිදියාව දූෂණය නොකළ යුතුය, 2019) . මෙම පර්යේෂණය සිදු කරනු ලැබුවේ එකී සමාජ පරිවර්තනය සිදු කිරීමේ එක් ප්‍රවේශයක් පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සඳහා රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ භූමිකාව කේන්ද්‍ර කර ගනිමිනි.

පශ්චාත් යුද සන්දර්භයක් තුළ සංහිදියාව ගොඩනැගීම පුළුල් වූ දිගු කාලීන මෙන් ම සංකීර්ණ ක්‍රියාවලියක් ලෙස පෙන්වාදිය හැකිය. “එලදායි සංහිදියාව යනු අතීතයේ ප්‍රවණ්ඩත්වය නැවත නො පැමිණෙන බවට ඇති හොඳම සහතිකයයි” (Barnes, 2003). සාමය ගොඩනැගීමේ න්‍යාය පත්‍රයේ ප්‍රධාන අවස්ථාව ලෙස සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සලකනු ලැබේ. සාමය පිළිබඳව විමසීමේ දී එහි දෙයාකාර මට්ටම් පවතින බව පෙන්වා දෙන අතර ඒවා නම් නිශේධනීය සාමය හා සාධනීය සාමය යි. නිශේධනීය සාමය තුළ ගැටුම ඒකපාර්ශවීය ජයග්‍රහණයකින් අවසන්ව ගැටුමේ වින්දිතයන් වෙනස් කොට සැලකීමට හා ප්‍රවණ්ඩත්වයට පත් වන ආකාරය දැකගත හැකිය. නමුත් සාධනීය සාමය තුළ ගැටුම ඇතිවූ මූල හේතූන්ට විසඳුම් ලබාදීම තුළින් ගැටුම් නැවත ඇතිවීම වළක්වා ගත යුතුය (Galtung, 1964).

2009 මැයි මාසයේ එතෙක් දශක තුනක සිවිල් අරගලය අවසන් කිරීමත් සමඟ ගැටුමේ වින්දිතයන් අතර සංහිදියාව ගොඩනැගීමට පැවති රජය ජාතික හා ජාත්‍යන්තර දේශපාලන ප්‍රවේශ අනුගමනය කිරීමට ගත් උත්සහයන් පවතී (Lasantha, 2018). එතෙක් පැවති මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයා ප්‍රමුඛ ආණ්ඩුව දශක තුනක සිවිල් අරගලය අවසන් කිරීමට සමත් වුව ද, රාජ්‍ය පරිපාලනය ජාතින් අතර සංහිදියාව ඇති කිරීමට උෟණ උපයෝජනය කොට ඇත්තේ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පැවැති දුබලතාවයන් නිසාවෙනි (අබේසේකර, 2019). නමුත් 2015 බලයට පත් පාලන තන්ත්‍රයේ රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය සංහිදියාව ගොඩනැගීම සඳහා ප්‍රතිපත්තිමය භූමිකාවක් ගොඩනගන ලදී (Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 2017).

2015 නව දේශපාලන බල හුවමාරුව තුළින් රටේ සමඟිය හා සංහිදියාව ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීමට නව ආයතන තුනක් ස්ථාපිත කර ඇත. සංහිදියාව ගොඩනැගීම සඳහා ජාතික ඒකාබද්ධතා සහ ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය ඒ යටතේ ඇති ජාතික සාමය සහ සංහිදියාව පිළිබඳ කාර්යාලය, ජාතික සහජීවනය පිළිබඳ සංවාද සහ රාජ්‍ය භාෂා අමාත්‍යාංශය, බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ හා පුනරුත්ථාපන නැවත පදිංචි කිරීම් සහ හින්දු ආගමික කටයුතු අමාත්‍යාංශය සංහිදියා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කරන පරිපාලන ආයතනයන් ය. සංක්‍රාන්ති යුක්තිය පිළිබඳ සංකල්පය පිළිබඳව 2015 යහපාලන රජයේ ප්‍රතිපත්තිමය භූමිකාවක් පැවතිණි. සත්‍ය සෙවීම, අපරාධ අභිච්ඡේදනය, හානි පූර්ණය සඳහා හානි පූර්ණ කාර්යාලයක් හා ආයතනික ප්‍රතිසංස්කරණය යටතේ අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ කාර්යාලයක් ස්ථාපිත කර තිබීම සුවිශේෂත්වයකි (Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 2017). එකී සංහිදියාව ගොඩනැගීමට පැවති රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ ආයතනගත වීම එම ප්‍රතිපත්තියේ සාර්ථකත්වයට දායක වන අතර, සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය හඳුනා ගැනීමට මෙම පර්යේෂණය තුළ උත්සහ දරයි. මෙම අධ්‍යයනය තුළින් සංහිදියා ක්‍රියාවලියේ දී රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයන්හි දායකත්වය ඉලක්ක කොටගෙන ගොඩනගාගත් පර්යේෂණ ප්‍රශ්න හා අරමුණු හඳුනා ගැනීමටත්, ඒ හරහා තිරසාර සාමයක් උදා කර ගනිමින් ජාතිය ගොඩනැංවීමේ අවස්ථාවන් අවබෝධ කරගැනීමටත් උත්සාහ කරනු ලැබේ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

“පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ගොඩනැගීමට යෝජනා ප්‍රතිපත්තිමය විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය කුමක් ද?”

පර්යේෂණයේ අරමුණ හෝ අරමුණු

ප්‍රධාන අරමුණ

1. සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ රාජ්‍ය පරිපාලන කාර්යභාරය විශ්ලේෂණය කිරීම

අනු අරමුණු

2. සංහිදියා ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ පවත්නා දැනුම් ප්‍රවාහයේ පරතරයන් හඳුනා ගැනීම.

3. සංහිදියා ක්‍රියාවලියේ ප්‍රතිපත්තිමය දායකත්වය අධ්‍යයනය කිරීම.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ගොඩනැගීමට යෝජිත ප්‍රතිපත්තිමය විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය කුමක් ද? යන පර්යේෂණ ගැටලුව සම්බන්ධව පවතින ශාස්ත්‍රීය ඥානය, විචාරාත්මකව කියවීම මෙහිදී සිදු කරනු ලබයි. තර්කානුකූල රාමුවක් තුළ මෙම මූලාශ්‍රගත කියවීම හෙවත් සාහිත්‍ය විමර්ශනය සිදු කරනු ලබයි. ශ්‍රී ලංකාව වැනි බහුවිධ සමාජ ක්‍රමයකින් යුත් රාජ්‍යයක තීරසාර සාමයක් මෙන්ම ප්‍රවණ්ඩ ගැටුම්කාරී තත්ත්වයන් නැවත ඇතිවීම වළක්වා ගැනීමටත් ප්‍රතිසන්ධානගත කිරීම අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී රාජ්‍ය පරිපාලන ක්‍රියාන්විතය කේන්ද්‍රීයව පවතින මූලාශ්‍ර ඒකරාශී කරමින් එකී සාහිත්‍යමය හරයේ සත්‍යතාව හෝ අසත්‍යතාව තහවුරු කිරීමට මෙ තුළින් අවස්ථාව විවර වේ.

පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාව හා සංහිදියාව

උයන්ගොඩ (2016) "ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යුද සංහිදියාව යථාර්ථ පරීක්ෂාවක්" යන ලිපිය තුළ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය දිගු කාලීන ක්‍රියාවලියක් බවත් පැරණි පිළිලුන් සමඟ එක්ව විසීමට මඟපාදා ගැනීමක් බව අවධාරණය කර ඇත. ඔවුන්ට ප්‍රේම කිරීමට හෝ සමාව දීමට නැතහොත් අතීතය සහමුලින්ම අමතක කිරීම අත්‍යවශ්‍ය නැත. අවශ්‍ය වන්නේ ඔවුන් හා යහපැවැත්මෙන් දිවි ගෙවීමයි. සමාජය බෙදා හදාගෙන ජීවත් වීමට ඇවැසි වෙන තෙක් සහයෝගීතාවය වර්ධනය කර ගැනීමයි. අප සැමටම යහපත් ජීවිත උදා කරගැනීමහිලා අන් මඟක් නැත (උයන්ගොඩ, 2016). ජයදේව උයන්ගොඩයන් ලිපිය තුළ පෙන්වාදෙන ලද මෙම අදහස සෑම ශ්‍රී ලාංකික හදවත් තුළම ස්ථාපිත වන්නේ නම් සංහිදියාව ගොඩනැගීම අපහසු නොවනු ඇත. සමාජයක් ආගමික, භාෂාමය බෙදීම් වලින් තොරව එකම ජාතියක් ලෙස සිටීම සමස්ත ජාතියේම ජයග්‍රහණය වනු ඇත.

බණ්ඩාර (2016) සංහිදියාවේ ඇත්ත පැත්ත විශේෂාංගය තුළ සංහිදියා කතිකාවත වර්තමාන සමාජය තුළ යාවත්කාලීන මාතෘකාවක් බව පෙන්වා දී ඇත. ගැටුමෙන් තොර සමාජයක් බිහි කිරීමට සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ක්‍රියාකාරී විය යුතු බව මොහු තව දුරටත් පෙන්වා දී ඇත (බණ්ඩාර ජ. ඉ., 2016). එය සත්‍යයකි. සංහිදියා ක්‍රියාවලියෙන් යුතු සමාජයක් එකිනෙකාට ගරු කරමින් විවිධත්වය රැක ගනිමින් ජීවත් වේ නම් එවැනි සමාජය ගැටුම් වලින් තොරව සාමයෙන් යුක්ත වූ සමාජයක් වනු ඇත.

සංහිදියාව පිළිබඳ අර්ථකථන

දීපිකා උඩුගම පෙන්වාදෙන ආකාරයට සංහිදියාව යනු සත්‍ය වශයෙන් ම නැවත මිත්‍රත්වයට පත්වීමයි. සංහිදියාව යනු ජීවිතයේ භෞතික පැතිකඩට වඩා මනෝවිද්‍යාත්මක පැතිකඩ ආමන්ත්‍රණය කිරීමේ ක්‍රියාදාමයකි. එය ලිඛිත ගිවිසුම් වැනි පුර්දශනාත්මක ක්‍රියාවලියක් නොවේ" (Geoffrey, 2013). මෙම පරිච්ඡේදය තුළ දීපිකා උඩුගම සංහිදියා

ක්‍රියාවලිය මනෝවිද්‍යාත්මක පැතිකඩ ආමන්ත්‍රණයේ අවශ්‍යතාවය පසක් කර දී ඇත. ආගමික සාධක හෝ කුමන හෝ ප්‍රවණ්ඩ ගැටුමකට මුහුණ දුන් වින්දිතයන්ගේ මනස සුවපත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පසක් කර දී ඇත. පාර්ශවයන් දෙකක් ගිවිසුම් අත්සන් කොට හෝ භෞතිකමය වශයෙන් සංවර්ධනයක් පමණක් සිදු වීම සංහිදියා ක්‍රියාවලියට ප්‍රමාණවත් නොවේ. ප්‍රවණ්ඩ වූ ගැටුම තුළ පීඩාවට පත් වූ වින්දිතයන්ගේ මනෝවිද්‍යාත්මක පැතිකඩ ආමන්ත්‍රණය කර ඔවුන්ට බිය, අවිශ්වාසය මෙන්ම වෛරයෙන් නිදහස් වූ මනසක් මෙන්ම සමානාත්මතාවය, අහිමි වූ මූලික අයිතීන් නැවත ලබා දීමේ අවශ්‍යතාවය මෙතුළින් පසක් කොට ඇත.

Keethaponcalan (2016) Sri Lanka: Reconciliation Need A Different Approach යන ලිපිය තුළ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අර්ථ ගන්වා ඇත්තේ ගැටුමක හෝ යුද්ධයක කොටස්කරුවන් වී සිටි විරුද්ධවාදීන් හා එකට එකතු වී ගැටුම අවසන් වූ පසු නව සබඳතා ඇති කර ගන්නා ක්‍රියාවලියක් ලෙස ය. ගැටුමේ පාර්ශවයන් ගැටුම පවතින කාල සීමාව තුළ ඇති වූ ආරවුල්කාරී, වියවුල්කාරී තත්වයන්, අවිශ්වාසයන්, සැකය පසෙකලා ඔවුන් අතර මිත්‍රත්වය, විශ්වාසය ඇති කරගත යුතු ය. ඔවුන් එම ඇති කර ගත් නව සබඳතා හා මිත්‍රත්වයන් දිගු කාලීනව පවත්වා ගත යුතු ය. ගැටුමේ පාර්ශවකරුවන් අතර නව සබඳතා ඇති කර ගැනීමෙන් පමණක් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාක්ෂාත් කරගත නොහැකිය (Keethaponcalan, 2016). ගැටුමේ වින්දිතයන්ගේ මනෝවිද්‍යාත්මක පැතිකඩ ආමන්ත්‍රණය කිරීමට නව සබඳතා ශක්තිමත් විය යුතු ය. ගොඩනගා ගන්නා නව සබඳතා තුළින් ගැටුමේ වින්දිතයන්ගේ මනස ආමන්ත්‍රණය කිරීමට සමත් නොවීම සමස්ත සංහිදියා ක්‍රියාවලියේ ම අසාර්ථකත්වයට හේතු වනු ඇත.

රාජ්‍ය පරිපාලනය හා සංහිදියා භූමිකාව

(නවරත්න, 2019) රැස පුවත්පතෙහි පුරවැසියාගේ කෝලම යන විශේෂාංගය තුළ නීතියේ පාලනය හා රාජ්‍ය පරිපාලකයා යන මාතෘකාව යටතේ රාජ්‍ය පරිපාලනය පිළිබඳ අර්ථ දක්වා ඇත (බණ්ඩාර න. , 2019). එම ලිපියේ දක්වා ඇති ආකාරයට රාජ්‍ය පරිපාලනය රටේ මූලික නීතියට යටත්ව නෛතික ක්‍රියාදාමයට අනුව සිදු කළ යුතු ය. දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය හා පරිපාලනය අතර පවතින්නේ කුමන ආකාරයේ සබඳතාවක් ද? යන්න මෙම ලිපිය තුළ දක්වා තිබේ. පරිපාලන ප්‍රශ්න දේශපාලන ප්‍රශ්න නොවන බව කතුවරයා ලිපිය තුළ පෙන්වා දී ඇත. ආණ්ඩුව විසින් ගන්නා තීරණ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ පරිපාලනය තුළින් බව නොරහසකි. දේශපාලන යාන්ත්‍රණය විසින් යෝජනා, තීරණ, වැඩසටහන් ඔවුන් සකස් කරන ප්‍රතිපත්ති රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය තුළින් ක්‍රියාවට නංවන්නේ නම් දේශපාලනය ප්‍රශ්න පරිපාලන ප්‍රශ්නයක් නොවන්නේ කෙසේ ද? යන ප්‍රශ්නය මා තුළ ඇති වනු ඇත. පරිපාලකයන්ට දේශපාලන බලපෑමෙන් තොර ව තම තනතුරේ කටයුතු කිරීමට දේශපාලනය විසින් ඉඩ ලබා දිය යුතු ය. එය සත්‍යයකි. පරිපාලනය දේශපාලනීකරණය කිරීම වළක්වාගත යුතු ය. දේශපාලන ස්ථාවරත්වය මත පාරදෘශ්‍ය වූ දේශපාලනය තුළින්

ගනු ලබන තීරණ, ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම පරිපාලනයේ කාර්යක්ෂමතාවයට හා ජනතාවට වගකියන විනිවිදභාවයෙන් යුක්ත ජනතා සේවයක් සැපයීමට හැකියාව ලැබෙනු ඇත.

2009 - 2015 ආණ්ඩුවේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය

(පෙරේරා, 2013) “උතුරු වසන්තය ආණ්ඩුවට වසන්තය උදා නොකළේ ඇයි?” ලිපිය තුළ මහින්ද රාජපක්ෂ රජයේ සංහිදියා උත්සහයන් පිළිබඳ අවධාරණය කර ඇත. පශ්චාත් යුද අවධිය තුළ රාජපක්ෂ රජයේ ක්‍රියාකාරීත්වයේ පැවති දුර්වලතාවයන් 2015 දී පරාජය වීමට බලපෑම් කළ බව මෙම කතුවරයා තම ලිපිය තුළ දක්වා ඇත. උතුරේ දෙමළා ට ලබා දුන්නේ ඔවුන්ට අවශ්‍ය දෙය නොව රාජපක්ෂ පරිපාලනයට උවමනා දේ බවට මොහු චෝදනා කරයි (පෙරේරා ම. ම. , 2013). මහාමාර්ග සකස් කිරීමට වඩා අවශ්‍යතාවයන් සිවිල් අරගලයේ වින්දිතයන්ට තිබූ බව නොරහසකි. නමුත් සත්‍ය ලෙස ම 2009 න් පසු පැවති රාජපක්ෂ රජය එකී ආණ්ඩු පිළිබඳ විශ්වාසයන්, ගෞරවයන් ගොඩනඟා ගැනීමට සමත් වූවා නම් 2015 දී නව දේශපාලන යාන්ත්‍රණයක් බිහි නොවනු ඇත. සිවිල් අරගලයේ වින්දිතයන්ගේ සැබෑ අවශ්‍යතාවය ආමන්ත්‍රණය කිරීමට රාජපක්ෂ රජය ඉදිරිපත් කළ වසන්තයට නොහැකි වූ බව මේ අනුව පැහැදිලි වනු ඇත.

2019 න් පසු සංහිදියා ක්‍රියාවලිය

සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සඳහා ගත් උත්සහයක් ලෙස සංහිදියාව හා සහජීවන පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය පෙන්වා දිය හැක. සංහිදියා හා සහජීවන පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් අවශ්‍ය වූයේ ඇයි ද? යන්න ප්‍රතිපත්තිය ආරම්භයේ පෙන්වා දී තිබේ. එහි දක්වා ඇති ආකාරයට ශ්‍රී ලංකාව තුළ රටේ සියලුම ප්‍රජාවන්ට පීඩා ගෙන දුන් සිවිල් අරගලය 2009 අවසන් වී ඇත්තේ එහි පාර්ශවකරුවන් අතර අවිශ්වාසය, සැකය ඉතිරි කරමිනි (Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 2017). සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ විස්තීර්ණ වූ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක අවශ්‍යතාවයක් පැවති අතර එහි අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගැනීම උදෙසා 2017 සංහිදියාව හා සහජීවනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ඇත. එ තුළින් ප්‍රතිපත්තිමය භූමිකාව නිර්මාණය කිරීම 2015 බිහි වූ නව පරිපාලන ප්‍රවේශය ගත් උත්සාහයක් ලෙස මෙය පෙන්වා දිය හැකිය.

ජාතික ඒකාබද්ධතාව, සංහිදියාව සහ තිරසාර සාමය රට තුළ ස්ථාපිත කිරීමෙහි ලා ප්‍රවර්ධනය කිරීම, සංහිදියාව ස්ථාපිත කිරීමේ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සම්පාදනය කිරීම; සහ ගැටුම් නැවත ඇති නොවීම සහතික වී සඳහා වන ක්‍රියාමාර්ග ඔස්සේ සංහිදියාව ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ ජාතික සමගිය ඇති කරලීම සඳහා වැඩසටහන් සහ ව්‍යාපෘති සම්පාදනය කිරීම යන අරමුණු පෙරදැරිව 2015.09.21දිනැති අති විශේෂ ගැසට් නිවේදනයෙන් ජාතික සාමය සහ සංහිදියාව පිළිබඳ කාර්යාලය (ONUR) අයත් වන ජාතික ඒකාබද්ධතා සහ ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය ස්ථාපිත කර ඇත (Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, 2017, p. 12).

සංහිදියාව ක්‍රියාවලියෙහි අසාර්ථකත්වය

(Aruna, 2019) යහපාලන ඇතුළේ සංහිදියාව නොවුණේ ඇයි? යන ලිපිය තුළ යහපාලන ආණ්ඩුවේ සංහිදියා න්‍යාය පත්‍රය පිළිබඳ සිදු කරන ඇගයීමක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. මෙම ලිපිය තුළ යහපාලන රජයේ නව පරිපාලන ප්‍රවේශයක් පැවති බව පෙන්වා දී ඇත. යුක්තිය, සත්‍ය, හානිපූර්ණය හා නැවත ඇති නොවීම යන සංක්‍රාන්තික යුක්ති ක්‍රියාවලිය මත පදනම් වූ ආයතන රාමුව කෙරෙහි රජයේ අවධානය යොමු කළ ද, නව පරිපාලන ප්‍රවේශය වගවීම හා දඬුවම් කිරීම පමණක් අරමුණු කර ගත් යුක්තිය මත ම පදනම් වූ ආයතන රාමුවක් බවට කතුවරයා පසක් කර ඇත. එය සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාක්ෂාත් කරගැනීමට ප්‍රමාණවත් නොවනු ඇත. සත්‍ය ලෙසට ම ආයතනික රාමුවක් ගොඩනගා ගැනීම තුළ දඬුවම පමණක් මූලික කර නොගත යුතු ය. දඬුවමින් තොර ව සංහිදියා ප්‍රවේශය සාක්ෂාත් කරගත හැකි වීම එයට හේතුවයි.

විමල් සාමිනාදන් "ජාතික සංහිදියාව යන්න සාම්ප්‍රදායික රාමුවෙන් ඔබ්බට" යන ලිපිය තුළ ජාතික සංහිදියාව පිළිබඳ කතිකාවත ජාතික හා ජාත්‍යන්තර දේශපාලන තලයේ වැදගත් මාතෘකාවක් ලෙස පෙන්වා දී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ඉදිරි ගමන උදෙසා මඟ හැර යා නොහැකි අවශ්‍යතාවයක් බවට සංහිදියාව පත්ව තිබෙන බවට සාමිනාදන්ගේ අදහසයි. සංහිදියාව යන සංකල්පය පසුපස ඇති වගකීම ලාංකේය සමාජයට කියාපෑමට සාමිනාදන් ගත් උත්සහය අගය කළ යුතුය. ජාතික සංහිදියාව යනු සිංහල රාමුව, දමිළ රාමුව යන සාම්ප්‍රදායික සීමාවන්ට යටත් නොකළ යුතු බව සාමිනාදන් සමාජ ගත කිරීමට සමත් වී ඇත (සාමිනාදන්, 2015). සත්‍ය වශයෙන්ම එය එසේ විය යුතුමය. සංහිදියාව යනු උතුර නැගෙනහිර දමිළ ප්‍රජාවට පමණක්ම හෝ දකුණේ සිංහල ප්‍රජාවට පමණක්ම ඇති කළ යුත්තක් නොවේ. ශ්‍රී ලාංකික සියලු ජනවර්ග අතර සාමය හා සංහිදියාව ගොඩනැගිය යුතුය. සීමාවන්ට ලඝු නොකොට ජාතික සංහිදියාව ගොඩනැගීම රාජ්‍යයේ පරිපාලන ප්‍රවේශය ක්‍රියා කළ යුතුය. ජාතික දේශපාලන තලය සංහිදියා ක්‍රියාවලියට මගපෙන්වීම කළ යුතුය. නමුත් එය පරිපාලනයට පමණක් සීමා වූ කාර්යයක් නොවනු ඇත. සමස්ත සමාජය සතු යුතුකමක් මෙන්ම වගකීමක් වනු ඇත. එක් ජනවර්ගයකට සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ වගකීම ලඝු කිරීම හෝ සීමාකිරීම් තුළ සංහිදියාව ක්‍රියාවලිය යථාර්ථයක් නොවනු ඇත.

2015 දී සංහිදියා ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කර ඇත. එය ක්‍රියාත්මක කරන අමාත්‍යාංශයක් පැවතීම. නමුත් ජාතික දේශපාලන තලයේ පරිපාලන ප්‍රවේශය තුළ එය සාධනීය ප්‍රතිඵල අත්පත් කර ඇත්දැයි යන්න ප්‍රශ්නයක් පවතී. 2015 දී නව පරිපාලන ප්‍රවේශයක් ගොඩනැගුව ද 2019 දී බල හුවමාරුවත් සමඟ මෙම පරිපාලන ප්‍රවේශය වෙනස්කමකට ලක්විය. සැබෑ සංහිදියාව නෛතික රාමුවකට සීමා කිරීමෙන් ඇති නොවේ. එය හදවතින්ම ඇති විය යුතු ක්‍රියාවලියකි. එකම අරමුණක් එකම ඉලක්කයක් වෙනුවෙන් ක්‍රියාකළ යුතුය. එය කාලීන අවශ්‍යතාවයක් මෙන්ම වගකීමක් ද වනු ඇත. සංහිදියා යාන්ත්‍රණය හා ප්‍රජාවගේ මනෝවිද්‍යාත්මක සාධකය අතර යම්කිසි සබඳතාවක් හඳුනා ගැනීමට මෙම සාහිත්‍ය විමර්ශනයේ දී හැකි විය. සංහිදියා යාන්ත්‍රණය ශක්තිමත්ව ගොඩනැගීමට මනෝවිද්‍යාත්මක පැතිනඩ ආමන්ත්‍රණය කිරීම අවශ්‍ය වනු ඇත. නමුත් එය ඉතා අසීරු ක්‍රියාදාමයක් වන අතර

සංහිදියා යාන්ත්‍රණය ශක්තිමත් කිරීම යම්තාක් දුරකට දිගු කාලීන ක්‍රියාදාමයක් බව පෙන්වාදිය හැකිය.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය තුළින් මෙම පර්යේෂණ අධ්‍යයනය සිදු කරන්නේ කෙසේද? ප්‍රධාන පර්යේෂණ ගැටලුව හා අනු ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු ලබාගැනීමට අවශ්‍ය දත්ත හා තොරතුරු ලබාගැනීමේ ප්‍රායෝගික පියවරයන් හා එකතු කළ යුත්තේ කවර දත්ත ද? යන්න මූලිකවම සාකච්ඡා කරයි. "පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ගොඩනැගීමට යෝජිත ප්‍රතිපත්තිමය විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දී රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කිරීමේදී හා රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ වන බලය සහ කර්තව්‍යයන් යන මානයන් මඟින් ජන විවිධත්වය ඒකරාශී කරමින් තිරසාර සාමයක් ගොඩනගනුයේ කෙසේද? යන ප්‍රශ්නය හා සාමය ගොඩනැගීම වෙනුවෙන් රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය ක්‍රියාත්මක වන ස්වරූපය කුමක්ද? යන ප්‍රශ්නයන්ට අදාළව කොටස් කිහිපයක් යටතේ අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය විග්‍රහ කළ හැකි වේ.

I. අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රය හා නියැදිය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා අධ්‍යයන ප්‍රදේශයන් දෙකක් තෝරා ගනිමින් පර්යේෂණ නියැදිය පිළියෙල කරන ලදී. ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කිරීමේදී ජනවාර්ගික ගැටුම් පැවති ක්ෂේත්‍රයන් 2ක් ඔස්සේ මෙම අධ්‍යයනය සිදු කරන ලදී.

- ප්‍රාදේශීය ක්ෂේත්‍රය
 - මූලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ වෙල්ලමුල්ලිවෙක්කාල් ප්‍රදේශය
 - ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ කටාන ප්‍රා.ලේ. කොට්ඨාසයේ කටුවාපිටිය ප්‍රදේශය
- ආයතනික ක්ෂේත්‍රය
 - ජාතික සමගිය හා සංහිදියා කාර්යාංශය

මූලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ, වෙල්ලමුල්ලිවෙක්කාල් ප්‍රදේශය

ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියා සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කිරීමේදී සිවිල් අරගලයේ යුද වින්දිතයින් ජීවත්වන වෙල්ලමුල්ලිවෙක්කාල් ප්‍රදේශය යොදා ගැනීමට අපේක්ෂා කරයි. මූලතිව් දිස්ත්‍රික්කයට අයත් පුදුකුඬිරිප්පු ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාස සීමාවේ මෙම වෙල්ලමුල්ලිවෙක්කාල් ප්‍රදේශය පිහිටා ඇත. වෙල්ලමුල්ලිවෙක්කාල් ප්‍රදේශය අයත් වන පුදුකුඬිරිප්පු ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය තුළ පමණක් 25000කට අධික ජනගහනයක් ජීවත් වේ. ජනවාර්ගිකත්වයට අනුව මෙම ප්‍රදේශයේ ජීවත් වන බහුතරය දමිළ ජනවර්ගයයි (ප්‍රතිවාරක X, සම්මුඛ සාකච්ඡා, ජුනි 10, 2019).

සිංහල ප්‍රජාව හා මුස්ලිම් ප්‍රජාව අවම ය. තෝරා ගත් අධ්‍යයන නියැදිය මඟින් දත්ත ඒකරාශී කිරීමේදී භාෂා ප්‍රශ්නය උද්ගත විය. භාෂා ප්‍රශ්නය මඟහරවා ගැනීමට භාෂා පරිවර්තකයෙකු සන්නිවේදන උපක්‍රමයක් ලෙස භාවිත කරන ලදී. භාෂා ප්‍රශ්නය ඇති වුව ද පර්යේෂකයා හා ප්‍රතිචාරකයාගේ තේරුම් ගැනීමේ පහසුව වෙනුවෙන් ඉංග්‍රීසි භාෂාව භාවිත කරන්නට විය. මෙම ප්‍රදේශයේ ජීවත්වන මෙම වින්දිතයින්ගේ යුද අත්දැකීම්, ඔවුන්ගේ ආධ්‍යාත, සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණයන් හා සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදු කරමින් ප්‍රාථමික දත්ත ඒකරාශී කිරීමටත්, ඒ හරහා නව දැනුම නිෂ්පාදනය කිරීමටත්, අධ්‍යයන ප්‍රදේශය ලෙස මෙම ප්‍රදේශය තෝරා ගන්නා ලදී.

ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ, කටාන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ, කටුවාපිටිය ප්‍රදේශය

ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කිරීමේදී අප්‍රේල් 21 පාස්කු ඉරිදා ප්‍රහාරයේ වින්දිතයන් ජීවත්වන එක් ප්‍රදේශයක් වන මෙම ප්‍රදේශය අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍රයක් ලෙස තෝරා ගනිමින් පර්යේෂණයට අදාළ නියැදිය සකස් කර ගන්නා ලදී. රාජපක්ෂ පාලනය එහි පැවති දුර්වලතා හේතුවෙන් 2015 දී අවසන් විය. මෙම ප්‍රදේශය තෝරා ගැනීමට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ යහපාලන රජය නැවත ගැටුම් ඇති වීම වැළැක්වීම හා සිවිල් අරගලයේ වින්දිතයන්ට යුක්තිය, සාධාරණත්වය ඉටුකිරීම තම සටන් පාඨය කර ගනිමින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් කිරීමට නව යාන්ත්‍රණයක් ගොඩනැගූ වපසරියක අප්‍රේල් 21 පාස්කු ප්‍රහාරය සිදු වීම හා එය සංහිදියා ක්‍රියාවලියට ඇති කළ බලපෑමයි.

කටාන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල දේශ සීමාවේ පවතින මෙම කටුවාපිටිය ග්‍රාමය කටුවාපිටිය, සෙල්ලකන්ද යන ග්‍රාම නිලධාරී වසම් මඟින් ග්‍රාම පරිපාලනය සිදු කරන අතර එම වසමෙහි පවුල් සංස්ථා 620ක් ජීවත් වේ. කටුවාපිටිය ග්‍රාමයේ සිංහල ප්‍රජාව හා රෝමානු කතෝලික ප්‍රජාව බහුතරයක් ජීවත් වන අතර මුස්ලිම් ප්‍රජාව සංඛ්‍යාත්මකව අවම මට්ටමක ජීවත් වේ. කතෝලික ජනතාව ආගමික හක්තියෙන් සමරන ලද පාස්කු ඉරිදා දිනයේ දී කටුවාපිටිය ශාන්ත සෙබස්තියන් පල්ලිය තුළ සිදු වූ බෝම්බ ප්‍රහාරය තුළින් සෙල්ලකන්ද ග්‍රාම නිලධාරී කොට්ඨාසයේ පමණක් ජීවිත 20ක් අහිමි වූ අතර 260කට අධික පිරිසක් තුවාලකරුවන් විය. මෙම කොට්ඨාසයේ ජීවත් වන එක පවුලක ජීවිත 7ක් බෝම්බ ප්‍රහාරයට ගොදුරු වී ඇත (Divisional Secretariat Katana, Personal communication, March 5,2019).

ආයතනික ක්ෂේත්‍රය

ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කිරීමේ දී පරිපාලන ප්‍රවේශය නියෝජනය කරමින් ආයතනික ක්ෂේත්‍රයක් තෝරා ගන්නා ලදී. ගැටුම්වල වින්දිතයන් නැතහොත් තෝරාගත් අධ්‍යයන නියැදියේ සේවලාභීන්ට අමතරව

මෙම ආයතනික ක්ෂේත්‍රය මෙම පර්යේෂණයේ පරිපාලන ප්‍රවේශය ලෙස තෝරා ගන්නට විය.

2015 යහපාලන රජය යටතේ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතාගේ නායකත්වයෙන් ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය ස්ථාපිත කෙරිණි. අංක 1945/41 හා 2015 දෙසැම්බර් 18 දිනැති ගැසට් පත්‍රය අනුව මෙම අමාත්‍යාංශයට පැවරී ඇති කාර්යයන් හා කර්තව්‍යයන් ප්‍රමාණය අතිවිශාලය. එනම්,

- රට තුළ ජාතික ඒකාබද්ධතාවය හා ප්‍රතිසන්ධානයත්, කල් පවත්නා සාමයන් ප්‍රවර්ධනය කරලීම.
- ජාතික ඒකාබද්ධතාවය හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳව ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සැකසීම.
- සර්ව සහභාගීත්ව සමාජයක් ගොඩනැංවීමෙන් ප්‍රතිසන්ධානය ප්‍රවර්ධනය කරලීම පිණිසත්, ජාතික සමගිය ඇති කිරීම පිණිසත් වැඩසටහන් හා ව්‍යාපෘති සැකසීම.
- ක්ෂේත්‍ර මට්ටමේ දී ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන අදාළ වැඩසටහන් හා ව්‍යාපෘති අධීක්ෂණය හා ඇගයීම හා තවත් බොහෝ කර්තව්‍යයන් පැවරී ඇත (Ministry of National Integration and Reconciliation, 2016).

නමුත් මෙම ආයතනය ස්ථාපිත ව පැවති ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය 2019 නොවැම්බර් 16වන දින ජනාධිපතිවරණයෙන් පසු බල හුවමාරුවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශය යටතීන් ඉවත් කර නැවත එය අධිකරණ, මානව හිමිකම් සහ නීති ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශය යටතේ ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන පිළිබඳ අංශය යටතේ ස්ථාපිත කර ඇති ජාතික සමගිය හා සංහිදියා කාර්යාංශය මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අධ්‍යයන පරිපාලන ආයතනය වශයෙන් තෝරා ගන්නා ලදී. ප්‍රාදේශීය තලයේ පරිපාලන ප්‍රවේශය ලෙස කටුවාපිටිය ග්‍රාමයේ සෙල්ලකන්ද කොට්ඨාසයේ ග්‍රාම සේවා නිලධාරී, මීගමුව පොලීසිය, කටාන පොලීසිය හා කටුවාපිටිය පල්ලියේ සේවයේ නියුතු ශ්‍රී ලංකා විශේෂ කාර්යය බලකාය හා ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදා නිලධාරීන් නීතිය හා සාමය ක්‍රියාත්මක ආයතනයන් පරිපාලන ප්‍රවේශය නියෝජනය කරමින් ක්ෂේත්‍රය ලෙස තෝරා ගන්නා ලදී.

II. නියැදිය හැඳින්වීම

සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අධ්‍යයනයේ දී පවතින එක් ප්‍රවේශයක් වන රාජ්‍ය පරිපාලනය මගින් යථාර්ථවාදී ලෙස ම යුද වින්දිතයින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ දක්වන අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම හඳුනා ගැනීම හා ඒ ආශ්‍රිතව දැනුමක් ගොඩනැගීමට අධ්‍යයන නියැදිය තෝරා ගන්නා ලදී. ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කිරීමට අවශ්‍ය නියැදිය පහසු නියැදිය අනුව තෝරා ගනු ලබන්නේ ස්ත්‍රී පුරුෂ හේදයකින් තොරව යුද වින්දිතයන් හා පරිපාලන නිලධාරීන් කේන්ද්‍ර කරගෙනය. අවසාන වශයෙන් අධ්‍යයන ප්‍රදේශ ලෙස තෝරා ගත් ප්‍රදේශවල ජීවත්වන අධ්‍යයන නියැදිය ලෙස තෝරා ගත් මෙම වින්දිතයන්ගේ සැබෑ ආබාහනයන්, අත්දැකීම් පශ්චාත් ගැටුම් කළමනාකරණය තුළ කේන්ද්‍රීය

සාධකය සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරයන් හඳුනා ගැනීමට අදාළ දත්ත ඒකරාශී කිරීමේ අධ්‍යයන නියැදිය මෙලෙස පෙන්වා දිය හැකිය.

(1 වගුව)

ප්‍රධාන නියැදිය	
වෙල්ලමුල්ලිවෙට්කාල් ප්‍රදේශයේ	25
කටුවාපිටිය ප්‍රදේශයෙන්	15
එකතුව	40

(2 වගුව)

ආයතනය	නිලධාරීන්
ජාතික සාමය හා සංහිදියා කාර්යාංශය	02
ශ්‍රී ලංකා පොලීසිය	03
ශ්‍රී ලංකා යුද හමුදාව (කෝප්‍රල්)	03
ප්‍රදේශීය ලේකම් කාර්යාලය (ග්‍රාම නිලධාරී)	01

III. දත්ත රැස් කිරීම

මෙම පර්යේෂණය තුළ පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අධ්‍යයනය කර රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ උත්සහයන්, එහි සාධනීය හා නිශේධනීය තත්වයන්, දායකත්වය කෙබඳු ද? සත්‍ය වශයෙන් ම සංහිදියා ක්‍රියාවලියෙහි සාර්ථක අසාර්ථකභාවය අදාළව ගුණාත්මක දත්ත ඒකරාශී කිරීමට අර්ධ ව්‍යුහාත්මක ප්‍රශ්නාවලිය භාවිතා කරමින් අධ්‍යයන නියැදියෙහි වින්දිතයන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා දත්ත ඒකරාශී කරන ලදී.

සිවිල් අරගලය පැවති වෙල්ලමුල්ලිවෙට්කාල් හා පාස්කු ප්‍රහාරයට ගොදුරු වූ එක් ප්‍රදේශයක් වන කටුවාපිටිය යන ප්‍රදේශවල දීර්ඝ කාලීනව සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය තුළින්, නාහිගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡා සිදු කර වින්දිතයන්ගේ සැබෑ සංහිදියා ආබායන හා ආකල්ප හඳුනා ගැනීමට හැකියාව ලැබිණි. ඒ තුළින් ඒකරාශී කර ගන්නා ප්‍රාථමික ගුණාත්මක දත්ත, සාහිත්‍යමය මූලාශ්‍රයන් හා අන්තර්ජාලය තුළින් ලබාගන්නා ද්විතීයික දත්ත තුළින් ද්විතීයික ගුණාත්මක දත්ත ඒකරාශී කිරීම මෙම පර්යේෂණය තුළින් සිදු කෙරිණි.

වාර්ෂික අය වැය වාර්තාවන්, සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සඳහා වෙන් වූ මූල්‍යමය පැතිකඩයන්, සංහිදියා ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ සංඛ්‍යාත්මක දත්ත, සංහිදියාව පිළිබඳ රාජ්‍ය පරිපාලන ආයතනයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය තුළ එහි වැඩසටහන්ගත වාර්තා (ජාතික සමගීය හා සහජීවන කාර්යාලයේ කාර්ය සාධන වාර්තා) අධ්‍යයන කරමින් මූලිකව ම පර්යේෂණයට අදාළ ප්‍රමාණාත්මක ද්විතීයික දත්ත ඒකරාශී කළ අතර මෙහි ගුණාත්මක ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතීයික දත්ත ද, ප්‍රමාණාත්මක ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතීයික දත්ත ද පර්යේෂණ විධික්‍රම යොදා ගනිමින් එනම් මිශ්‍ර ක්‍රමවේදයට අනුව පශ්චාත් යුද සන්දර්භය තුළ සාමය සහ සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනයට අදාළ පර්යේෂණ ගැටලුවට පිළිතුරු ලබා දීමට අවශ්‍ය දත්ත ඒකරාශී කරනු ලබයි.

IV. දත්ත විශ්ලේෂණය හා ඉදිරිපත් කිරීම

ඒකරාශී කරගත් ප්‍රාථමික හා ද්විතීක දත්ත ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය හා ප්‍රමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය යටතේ විශ්ලේෂණය කරනු ලැබීය. පර්යේෂණයට අදාළ ගුණාත්මක ප්‍රාථමික දත්ත ඒකරාශී කිරීමට යොදා ගත් සම්මුඛ සාකච්ඡා පිටපත් කර විස්තරාත්මක විශ්ලේෂණයක් සිදු කරනු ලැබීය. තෝරා ගත් අධ්‍යයන නියැදියේ වින්දිතයන්ගේ එනම් සම්මුඛ සාකච්ඡාවට සහභාගිවන්නන්ගේ ආධ්‍යාන, අභිප්‍රේරණයන් හා ඔවුන්ගේ යථාර්ථ හැගීම් පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරයි. ඒකරාශී කරගත් ප්‍රමාණාත්මක දත්ත ප්‍රදේශය, වයස හා ජනවර්ගය උපමාන ලෙස යොදා ගනිමින් EXCEL මෘදුකාංගය මගින් විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

මෙකී දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම ජනවාර්ගික ප්‍රවේශය යොදා ගනිමින් ජනවර්ග අතර සංහිදියාව ක්‍රියාත්මක වන්නේ කෙසේ ද? ඒ තුළ රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය කුමක්ද? යන්න අධ්‍යයනය කර ජනවාර්ගික ප්‍රවේශය හා රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය තුළින් දත්ත විශ්ලේෂණය කරන ලදී. ඉහත ක්‍රමවේදයට අනුව ඒකරාශී කරගත් දත්ත එම ප්‍රතිඵල වගු, ප්‍රස්තාර භාවිතයෙන් හා විස්තරාත්මකව විශ්ලේෂණය කර ඉදිරිපත් කිරීම තුළින් ලාංකික සංහිදියා ක්‍රියාවලිය යෝජනා ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය හඳුනා ගැනීමට හැකි විය.

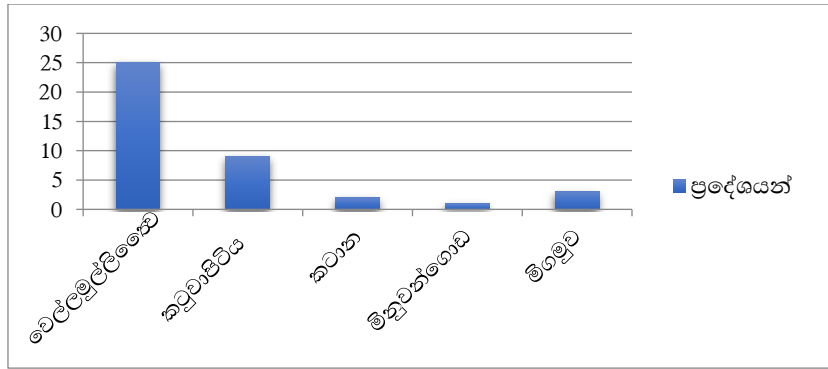
සාකච්ඡාව

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය තුළින් යෝජනා කරන ලද හා ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රතිපත්ති මත පදනම් ව ඒකරාශී කරගත් ජනතාවගේ හා පරිපාලන නිලධාරීන්ගේ ප්‍රතිචාර භාවිත කරමින් අධ්‍යයනයේ දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කරනු ලබයි. මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමේදී බලය හා කර්තව්‍යයන් යන රාජ්‍ය පරිපාලනයේ ප්‍රධාන මානයන් දෙක අවධාරණය කරමින් අධ්‍යයනය කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත විශ්ලේෂණය අංශ කිහිපයක් ඔස්සේ සවිස්තරාත්මකව සිදු කරන ලදී.

I. ප්‍රතිචාරකයන්ගේ ප්‍රමාණාත්මක දත්ත පිළිබඳ විග්‍රහය

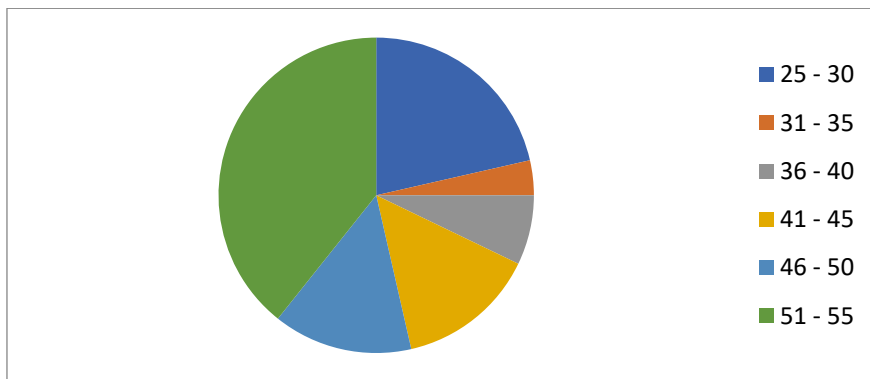
මෙම පර්යේෂණ සඳහා පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස දශක තුනක සිවිල් අරගලයේ වින්දිතයන් 25 හා පාස්කු ඉරිදා බෝම්බ ප්‍රහාරයට ගොඳුරු වූ වින්දිතයන් 15ක් යොදා ගන්නා ලදී. පරිපාලන ප්‍රවේශයේ සේවා ලබා ගත් මෙම සේව්‍යාලාභීන් මූලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ හා ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ ජීවත් වන සේව්‍යාලාභීන් වේ. කටාන, කටුවාපිටිය, මිනුවන්ගොඩ සේව්‍යාලාභීන් පාස්කු ප්‍රහාරයේ වින්දිතයන් වීම විශේෂත්වයකි. මෙලෙස සේව්‍යාලාභීන් ජීවත් වන ප්‍රදේශය අනුව පහත ආකාරයට විශ්ලේෂණය කළ හැකිය.

ප්‍රස්තාර අංක 01 සේව්‍යාලාභීන් ජීවත් වන ප්‍රදේශයන්

(සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත, 2019)

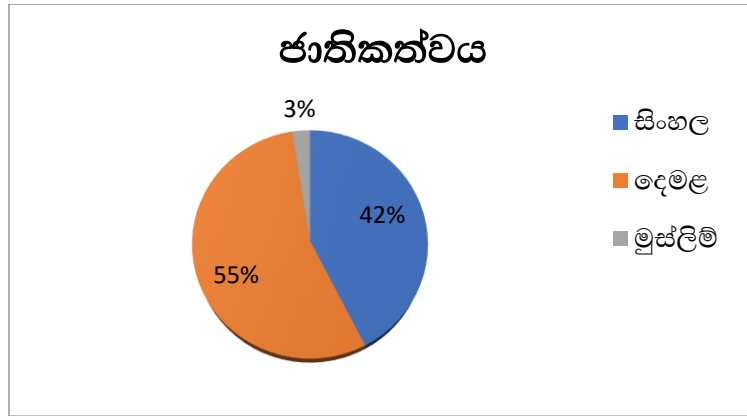
මෙහි පර්යේෂණ නියැදිය වන පරිපාලන ප්‍රජා සේවා ලබාගත් වින්දිතයන්ගේ වයස් මට්ටම අනුව ද ප්‍රස්තාර ගත කළ හැකිය. පහත ප්‍රස්තාරයට අනුව ප්‍රධාන නියැදිය තුළ පරිපාලන ප්‍රවේශයේ සේවලාභීන් ලෙස අවු : 51-55න් අතර බහුතර සේවලාභීන් ගණනක් මෙම පර්යේෂණ නියැදිය සඳහා යොමු වී ඇති ආකාරය පැහැදිලි වේ. එසේ ම තරුණ සේවලාභීන් පශ්චාත් යුද ගැටුම්වල සෘජු වින්දිතයින් වීම කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් විය. මේ අනුව පැහැදිලි වන්නේ වයස අවු: 25න්-30න් අතර තරුණ පිරිස හා අවු: 51න්-55න් වැනි වයස් පිරිස පශ්චාත් යුද ගැටුම්වල සෘජු වින්දිතයින් වීමට වැඩි ඉඩකඩක් ඇති වී තිබූ බවයි. ප්‍රස්තාර අංක 02 සේවලාභීන්ගේ වයස් මට්ටම - ()

(සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත, 2019)

මෙම පර්යේෂණයේ දී පැහැදිලි වන්නේ මූලිකව දිස්ත්‍රික්කයේ සිවිල් අරගලයෙන් බලපෑමට ලක් වූ වෙල්ලමුල්ලිවෙහෙකාලේ වින්දිතයන්ගෙන් බහුතරය දමිළ සේවලාභීන් බවයි, පාස්කු ප්‍රහාරයේ වින්දිතයන් සිංහල බහුතරය හා එක් මුස්ලිම් ජාතිකයකු පර්යේෂණ නියැදිය සඳහා යොදා ගන්නා ලදී. මේ අනුව පර්යේෂණ නියැදියට අයත් සේවලාභීන් ජාතිකත්වය අනුව පහත ආකාරයෙන් විශ්ලේෂණය කළ හැකිය.

සේවා ප්‍රස්තාර අංක 03 ලාභීන්ගේ ජනවාර්ගිකත්වය

(සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත , 2019)

II. බලය හා කර්තව්‍යයන් පිළිබඳ පරිපාලන ප්‍රවේශයේ විග්‍රහය

මෙහි පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස යොදා ගත් රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ නිලධාරීන් බලය හා කර්තව්‍යයන් තුළින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අර්ථ දැක්වූ ආකාරය අතිශය වැදගත් වනු ඇත. පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අරඹයා පරිපාලන ප්‍රවේශයේ කාර්යභාරය කුමක්ද? සංහිදියා ක්‍රියාවලියහිලා රාජ්‍ය බලය අභියෝගයක් වූවා ද? යන්න පිළිබඳව සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්හිදී ඒකරාශී කරගත් ආනුභවික දත්ත පහත ආකාරයට විග්‍රහ කළ හැකිය.

යහපාලන රජයේ ප්‍රධානම තේමාව වූයේ සංහිදියාවයි. සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අරඹයා නව පරිපාලන ප්‍රවේශයක් සකස් කරමින් තම වගකීම් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැංවීම සඳහා රාජ්‍ය බලය යොදාගත්තේ කෙසේද? යන්න ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් තුළින් හඳුනාගැනීමට හැකි විය.

“2015.09.21 වන දින විශේෂ ගැසට් පත්‍රයකින් තමයි සංහිදියා කාර්යාංශය ස්ථාපිත කළේ.”

(ප්‍රතිචාරක 1 , අවු.40)

මෙම ප්‍රතිචාරකයා රාජ්‍ය පරිපාලන ක්ෂේත්‍රයේ නිලධාරියෙකි. රාජ්‍ය බලය භාවිතා කරමින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීමට නව ආයතනික ප්‍රවේශයක් ස්ථාපිත කළ බව මොහු පෙන්වාදෙයි. නෛතික විධිවිධාන යටතේ ස්ථාපිත මෙම ආයතනය සතුව ජාතික ඒකාබද්ධතාවය, සංහිදියාව හා තීරසාර සාමය ප්‍රවර්ධනය කිරීම යන වගකීම් හා කාර්යභාරය පවතින බව මෙම ප්‍රතිචාරකයා පෙන්වා දෙයි. එම පරිපාලන ආයතන විසින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ඇති කිරීමේදී බලපෑම් සිදු කළ හැකි සමාජ කොටස් ආමන්ත්‍රණය කිරීමට ක්‍රියා කරනු ලබයි. ආයතනයේ දැක්මට අනුව යමින්, සකස් කර ගන්නා ව්‍යාපෘති කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරයි. සමාජයේ සෑම අංශයක් ම සම්බන්ධ කර ගනිමින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීම පරිපාලන ප්‍රවේශයේ අභිපාය වනු ඇත.

“සංහිදියාව ගොඩනැංවීමට ONUR එකේ ව්‍යාපෘති ගොඩක් සිදු කරා. මම තමා ව්‍යාපෘති සම්බන්ධීකරණය කළේ. Butterfly කියලා වැඩසටහනක් ද කරා. සෑම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයකම නිලධාරීන් සම්බන්ධ කරගෙන සංහිදියාව පිළිබඳ පුහුණු වැඩසටහනක් සිදු කරා. තෙපොංගල් උත්සවය සැමරුවා. අපි සම්බන්ධ කර ගත්තේ දෙණියාය, වැලිගම, මාතර, දර්ගා නගරය සිංහල හා මුස්ලිම් ප්‍රජාව සම්බන්ධ කරගෙන තමයි ගොඩක් වැඩසටහන් කරේ...” (ප්‍රතිචාරක 2 , අවු.40)

මෙම ප්‍රතිවාරකයා සමාජ ක්‍රියාකරුවෙකි. මොහු සංහිදියා කාර්යාංශයේ ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරන්නෙකි. සංහිදියාව පිළිබඳ රාජ්‍ය නිලධාරීන් දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. ජන විවිධත්වය ඒකරාශී කරමින්, තිරසාර සාමය ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීමට ක්‍රියාත්මක වූ බව මෙම ප්‍රතිවාරකයා ප්‍රකාශ කරයි. මෙවැනි ව්‍යාපෘති තුළින් ප්‍රජාවන් තුළ ආකල්ප වර්ධනය කිරීමට හැකි වුවා නම් පරිපාලන ආයතනයන්හි අරමුණු හා දැක්ම යථාර්ථයක් වනු ඇත.

සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාර්ථකවීමට නම් පැවති ගැටුම් පිළිබඳ සත්‍ය සොයා ගත යුතු ය. ගැටුම්වල පාර්ශවයන් මිත්‍රත්වයට පත් කළ යුතු ය. සත්‍ය සොයා ගැනීමට අදාළව යාන්ත්‍රණයක් ගොඩනැගිය යුතුය. එම සත්‍යය සෙවීමේ යාන්ත්‍රණයට අවශ්‍ය බලතල එම ආයතනවලට ලබා දිය යුතු ය. සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාර්ථක වන්නේ එවිට ය. 2015 යහපාලන රජය විසින් රාජ්‍ය බලය භාවිතා කරමින් නව ආයතන ස්ථාපිත කළ ද, එකී රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය නැවත ගැටුම් ඇති වීම වළක්වා ගැනීමට අදාළ නෛතික බලය පරිපාලන ආයතනයන්ට ලබා නොදීම සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අසාර්ථක වීමට බලපෑම් කළ බවට ඇතැම් පරිපාලන නිලධාරීන් චෝදනා කරනු ලබයි.

“ISIS අය ලංකාවේ තාම ඉන්නවා. ISIS පුහුණුව ලැබූ 1000 ක් ඉන්නවා. අල්ලාගෙන තියෙන්නේ 500 ක් පමණයි. අපි දන්නවා ඇත්ත. බුද්ධි අංශ දැනුවත් වෙලා හිටියේ. ජනාධිපතිතුමන් දැනුවත් වෙලා හිටියේ. අපිත් දැනුවත් වුණා. ඒත් අපිට බලයක් නැ ක්‍රියාත්මක වෙන්න...” (ප්‍රතිවාරක 3, අවු.24)

මෙම ප්‍රතිවාරකයා හමුදා නිලධාරියෙකි. නීතිය හා සාමය ස්ථාපිත කිරීමට කැප වී සිටින රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය නියෝජනය කරන මෙම ප්‍රතිවාරකයා පෙන්වා දෙන්නේ පසුගිය ගැටුම් ඇති වීම පිළිබඳව රාජ්‍ය නායකයා හා ඉහළ බලධාරීන් දැනුවත් වුව ද, ඔවුන් එය වළක්වා ගැනීමට කටයුතු නොකළ බවට පැවති රාජ්‍ය පාලනයට චෝදනා කරනු ලබන බවයි. ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීමට පැවති රජය යම් උත්සහයක් ගෙන තිබුණා නම්, එම උත්සහය සම්පූර්ණයෙන් ම අඩාල කිරීම පිළිබඳ වගකීම රාජ්‍ය නායකයා හා ඉහළ බලධාරීන් ගත යුතු බවට මොහු චෝදනා කරයි. මොහු නියෝජනය කරන ව්‍යුහය සත්‍ය දැන සිටිය ද ක්‍රියාත්මක වීමට අවශ්‍ය නෛතික බලතල ලබා දී නොමැති බව ප්‍රතිවාරකයා පෙන්වා දෙයි. ගැටුම් වළක්වා ගැනීමට සියලු රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට වගකීමක් ඇත. ගැටුම්වලට මූලික වන හේතු සාධක හඳුනාගෙන, ගැටුම් ඇති වීම වළක්වා ගැනීමේ රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයක් ස්ථාපිත කිරීමේ අරමුණින් යහපාලන රජය බලයට පැමිණිය ද, ඒ අපේක්ෂා කළ සංහිදියාව ඵලදායීත්වයක් ළඟා කරගැනීමට සමත් වී නොමැති බව ප්‍රතිවාරකයාගේ අදහස් තුළින් ගම්‍යමාන වනු ඇත. ජාතික ඒකාබද්ධතා හා ප්‍රතිසන්ධාන අමාත්‍යාංශයට නායකත්වය දුන් කැබිනට් ඇමති වූයේ ද ජනාධිපතිවරයා ය. නමුත් පාස්කු 21 ප්‍රහාරය පිළිබඳ දැනුවත් වූවත්, එය වළක්වා ගැනීමට කටයුතු නොකිරීම සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අස්ථාවර කිරීමක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය.

සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය සිදු කරන ක්‍රියාත්මකය අතිවිශාලය. නමුත් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ අපේක්ෂිත අරමුණු සාක්ෂාත් කරගැනීමට සංහිදියා ආයතන

ක්‍රියාත්මක වුව ද, ජනතා ආකල්ප සංහිදියා ක්‍රියාවලියට සිදු කරන බලපෑම පිළිබඳ අවධානය යොමු කළ යුතු බවද අවධාරණය කරනු ලබයි.

“අපේ කාර්යාලය ප්‍රථම වතාවට තමයි ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කර ගත්තේ. ප්‍රතිපත්තියට යටත්ව අපි අපේ විෂය ක්‍රියාත්මක කරනවා. අපි ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කළත්, ප්‍රායෝගිකව අපි අපේක්ෂා කරන සියලුම අරමුණුවලට යන්න අපිට හැකියාවක් නෑ. ඒකට හේතුව අපි ජනතාව අතරට ගියාම එයාලා මේ විෂයට කැමති නෑ කියලා තේරෙනවා. ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක කරන කොට යම් යම් අඩුපාඩු ඇති වෙන එක සාමාන්‍ය දෙයක් ” (ප්‍රතිචාරක 3, අවු.40)

මෙම ප්‍රතිචාරකයා සංහිදියා ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක ආයතනයක සේවය කරයි. සංහිදියා ක්‍රියාවලිය විධිමත් කරමින් ඉහළ වටිනාකමක් ලබා දීමේ අරමුණින් ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කළ ද, අපේක්ෂිත අරමුණු සාක්ෂාත් කරගැනීමට අභියෝග පවතින බව මෙම ප්‍රතිචාරකයා පෙන්වා දෙයි. මෑය ප්‍රකාශ කරන ආකාරයට සංහිදියා විෂය පිළිබඳ ජනතාවගේ නොදැනුවත්භාවය සංහිදියා ක්‍රියාවලියට යම් ආකාරයකට බලපෑම් කරයි. සංහිදියාව ජනතාවට බලෙන් ඇති කළ නොහැකිය. කොතෙක් පරිපාලන ආයතන පැවතුණ ද ආකල්පමය වෙනසක් සමාජය තුළ ඇති විය යුතු බව මින් පැහැදිලි වේ.

සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයට පවතින ප්‍රධාන අභියෝගයක් ලෙස ආගමික සාධකය පෙන්වා දිය හැකිය. පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියාව ක්‍රියාවලිය තුළ රාජ්‍ය පරිපාලන උත්සහයන් අභිමත යමින් ආගමික මූලධර්මවාදී අදහස් සමාජගත කිරීම ඉදිරියට පැමිණ ඇති බවට පරිපාලන නිලධාරීන් චෝදනා කරති.

“මේ ආයතන පද්ධතියක් ඇති කරලා, ප්‍රතිපත්තියක් හදලා සංහිදියාව ඇති කරන්න අපි කොච්චර උත්සහ කළත්, සමාජය තුළ කොටසකට ආගම් විසින් ඊර්සබ ඩිය කරලා තින්නේ. ආගමික මූලධර්ම මත ඔවුන් කටයුතු කරනකොට ගැටුම් ඇති වෙනවා...”

(ප්‍රතිචාරක 4 , අවුරුදු 57)

මොහු රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ නියෝජිතයෙකු වුව ද, පරිපාලන ආයතන පිළිබඳ සැහීමකට පත්විය නොහැකි බවට චෝදනා කරයි. ආගමික සාධකය ධනාත්මක ජනතා ආකල්ප වර්ධනයට බලපෑම් කරන්නේ නම් එය යහපත් ප්‍රවණතාවයකි. නමුත් මෙම ප්‍රතිචාරකයා ආගමික සාධකයට ප්‍රබලවම චෝදනා කරනු ලබන්නේ ආගමික සාධකය ආකල්ප වර්ධනයට නොව ආකල්ප බිඳ හෙලීමට ක්‍රියා කරන නිසාවෙනි. සංහිදියා ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වන පරිපාලන ආයතනයන් තම බලය, කාර්යය නිවැරදිව ඉටු කරන්නේ නම් ආගමික සාධකය විසින් සිදු කරන අහිතකර බලපෑම වළක්වා ගැනීමට හැකියාවක් පවතින බව මොහු පෙන්වා දෙයි.

සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ දී සමාජ සම්බන්ධතාවල මනා පැවැත්ම අතිශය වැදගත් වේ. සමාජය තුළ ජීවත් වීමේදී සේවාලාභීන් තම අසල්වැසි ප්‍රජාව අතර අන්තර් සබඳතාවයක් පවත්වා ගත යුතුය. කොතෙක් ව්‍යාපෘති, වැඩසටහන්, තීරණ, ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කළ ද, අසල්වැසි ප්‍රජාව සමඟ පවතින්නේ දුරස්ථ සබඳතාවයක් නම් රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය ගනු ලබන සංහිදියා උත්සහයන් ඵලදායී නොවනු ඇත. පරිපාලන ප්‍රවේශය බලය හා කාර්යයන්

පිළිබඳ කතිකාව තුළ සංහිදියා ක්‍රියාවලියට බලපෑම් කළ අභියෝග පරිපාලන ප්‍රවේශය තුළින්ම ඉදිරිපත් කර තිබීම සුවිශේෂී වනු ඇත.

III. බලය හා කර්තව්‍යයන් පිළිබඳ වින්දිතයන්ගේ විග්‍රහය

සිවිල් අරගලය තුළ බිහිසුණු ප්‍රචණ්ඩත්වයක් දෘශ්‍යමාන විය. සිවිල් ජනතාව හිංසනයට ගොදුරු විය. එම කාල පරිච්ඡේදය තුළ ඇතැම් සිවිල් ජනතාව සාතනය වූ අතර තවත් පිරිසක් අතුරුදහන් වී ඇත. උපන් දා සිට ජීවත් වූ තම නිවාස අහිමි විය. සිවිල් අරගලය අවසන්ව දශකයක් ගත ව ඇත. සාමය පිළිබඳ කතිකාව වෙනුවට පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඇති වූයේ ආගමික හා වාර්ගික ගැටුම් ය. යහපාලන රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය නව පරිපාලන ප්‍රවේශයක් හා ප්‍රතිපත්තිමය භූමිකාවක් ක්‍රියාත්මක වන පසුබිමක පාස්කු ප්‍රහාරය ඇති විය. රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය ගැටුම් ඇති වීම වළක්වා ගනිමින් තිරසාර ජන විවිධත්වයක් ඒකරාශී කිරීමේ ක්‍රියාන්විතයෙහි ස්වභාවය කෙසේ ද? යන්න වින්දිතයන්ගේ දෘෂ්ටිවාදය සවිත්තරාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම අතිශය වැදගත් වනු ඇත.

ගැටුම් න්‍යායේ දී සංහිදියාව යනු සාමය අත් කරගැනීමට ඇති පිවිසුම් දොරටුවකි (Galtung, 2005). සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීමේදී යුක්තිය පසිඳලීම අතිශය වැදගත් වේ. පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ක්‍රියාවලියට යුක්තිය පසිඳලීමේ පවතින පසුගාමී බව හා මන්දගාමී බව නිසා සිදු කරන බලපෑම අතිවිශාල ය. ශක්තිමත් හා සාධාරණ යුක්ති ක්‍රියාවලියෙන් තොර රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය නිර්මාණය වීම සමාජ සංහිදියා ක්‍රියාවලියට සෘණාත්මකව බලපෑම් කරනු ඇත.

“ ඇත්තට ම අපිට සාධාරණයක් වූණේ නෑ. මේකට ඉතිං සාධාරණයක් වෙන්න ඕන. අපි වගේ පවුල් තමයි මෙකට ඔක්කොම ආවේ. ඒත් වැරදි කරපු උන්ට දඬුවම් කෝ?... කොයි පාලකයන් අපිව රවට්ටනවා. ඡන්ද ගන්නයි හැමදේම...”

(ප්‍රතිචාරක 5 , අවුරුදු 50)

මෙම ප්‍රතිචාරකයාගේ ස්වාමිපුරුෂයා පාස්කු ප්‍රහාරයේ ගොදුරක් බවට පත් වී ඇත. වසර ගණනාවක් පුරා ගත කළ පවුල් ජීවිතය බිඳ දැමූ අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් ලබා නොදීම පිළිබඳ ව ආණ්ඩුකරණ යාන්ත්‍රණයේ පසුගාමීත්වය පිළිබඳ ව මැය විවේචනය කරනු ලබයි. ඇතැම් දේශපාලන චරිත පාස්කු ප්‍රහාරයේ අහිමි වූ ජීවිත විකුණමින් බලය ලබා ගැනීමට සිදුකරන මිත්‍යාදෘෂ්ටියක් බවට විවේචනය කරයි. අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් නොදීම තුළින් පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති හා පවතින ආණ්ඩු ගැටුම් සාධාරණීකරණය කිරීමට උත්සාහයයන් පවතී ද? යන සැකය හා සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ පරිපාලන ප්‍රවේශයේ යුක්තිය පසිඳලීමට ඇති අවශ්‍යතාවය පසක් කරලීමට උත්සහ දරා ඇත.

ශ්‍රී ලංකා රජය හා එල්.ටී.ටී.ඊ. සංවිධාන අතර දශක තුනක් පුරා පැවති සිවිල් අරගලය 2009දී අවසන් වීමෙන් පසු උදා වූ පශ්චාත් යුද අවධිය ආගමික ගැටුම්, වාර්ගික ගැටුම් හා දේශපාලන ගැටුම් බහුල සමාජයක් බවට නිර්මාණය වීමට දිගු කලක් ගත නොවීය. ශ්‍රී ලංකාව යනු බහු වාර්ගික සමාජයකි. විවිධ ආගම් අදහන හා විවිධ භාෂාවන් කතා කරන

ප්‍රජාව ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියෝය. නමුත් ආගම, ජනවර්ග මූලික කර ගනිමින් පශ්චාත් යුද අවධිය තුළ ද ඇති වූ ගැටුම්වල අවසානය ඇතැම්විට බේදජනක සිද්ධි දාමයන් නිර්මාණය කිරීමට සමත් විය.

“දේශපාලකයා සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම් කියලා ඉස්කෝල වෙන් කරනවා. ඡන්දය තියනකොට ජනතාව හේද කරනවා. උන් තමා අපිව වෙන් කරේ. ඒ මුකුත් නිසා නෙමේ. උන්ගේ පැවැත්ම වෙනුවෙන්. එදා ඉඳන් එහෙම කරා. තාමත් කරනවා ”

(ප්‍රතිචාරක 6, අවුරුදු 25)

මෙම ප්‍රතිචාරකයා මිනුවන්ගොඩ ප්‍රදේශයේ ජීවත් වන පුද්ගලයෙකි. මොහු පාස්කු ප්‍රහාරයෙන් පසු සිදු වූ ගැටුමක වින්දිතයෙකි. පාලන පන්තිය පාසල් වාර්ගිකත්වය පදනමින් ඇති කිරීම තුළ ජාතික සමගිය බිඳ වැටීමට බලපෑම් කරන බව මොහු පෙන්වා දෙයි. පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ බේදීමකට ලක් කර ආකල්පමය වෙනස්කම් ඇති කිරීමට උත්සහ දැරීම සංහිදියා ක්‍රියාවලියට බාධාවක් බවත්, එම බාධාව නිර්මාණය කිරීම පිළිබඳ වෝදනා ලබන්නේ පරිපාලන යාන්ත්‍රණය හා දේශපාලන යාන්ත්‍රණයයි.

යම් රටක් වසර ගණනාවක් තිස්සේ අර්බුදකාරී තත්වයන්ට මුහුණ දීමේ අවසන් ප්‍රතිඵලය වන්නේ ආර්ථිකමය, දේශපාලනමය හා සමාජීය වශයෙන් අස්ථාවරත්වයට පත් වීම ය. දශක තුනක සිවිල් අරගලය හා ගැටුම්වල ප්‍රතිඵල පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ ද දැක ගත හැකි විය. සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැංවීමෙහි රාජ්‍ය පරිපාලන නියෝජිත පාර්ශවය හා සේවලාභීන් වන වින්දිතයින් අතර මනා අන්තර් සම්බන්ධතාවයක් පැවතිය යුතු ය. සේවලාභීන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීමට පරිපාලන යාන්ත්‍රණය කැපවිය යුතු ය.

“මම රෝද පුටුවේ හිටියේ. අදටත් සායන වලට යනවා. ජේනවද? වෙනසක් හිස් කබලේ කැල්ලක. මට දැන් මුකුත් කරන්න බැහැ. මහත්තයා ක්‍රී විලර් එක හයර් කරේ. මම මල් පැළ තවාන කරගෙන හිටියේ. මහත්තයා ඇඟිල්ලට මැහුම් දෙකක් දාලා තීන්නේ. කකුලට බෝලයක් විසි වෙලා තියෙන්නේ. එයාට තුවාල වුනාට එයාට මම හින්දා යන්න බැරි වුණා. මම එකතැන් වුණා. රජයෙන් ලැබුණ මුදල් සැහීමට පත් වෙන්න බෑ. අද අපට රැකියාවක් වත් කරන්න බෑ”

(ප්‍රතිචාරක 7 , අවුරුදු 47)

මෙම ප්‍රතිචාරකයා පාස්කු ප්‍රහාරයේ වින්දිතයෙකි. රැකියාවක් නොමැති වීම ආර්ථික අර්බුදතාවයන්ට මුහුණ පෑමට ප්‍රබල හේතුවකි. මෙම පවුලට ද ආර්ථික අපහසුතාවයන්ට මුහුණ පෑමට සිදු ව ඇත. මූලික අවශ්‍යතා ලබා දීමට රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය ක්‍රියා නොකිරීම ප්‍රබලවම පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අසාර්ථකත්වයට බලපෑම් කර ඇත. සංහිදියාව අවශ්‍ය වන්නේ ගැටුමක සියලු පාර්ශවයන් මිත්‍රත්වයට පත් කිරීම මිස ආධාර ලබාදීමට පමණක් නොවේ. වින්දිතයන්ට අහිමි වූ තම ආදරණීයන්, දේපල අහිමි වෙනුවෙන් වන්දි ලබා දීම සංක්‍රාන්තික යුක්ති ක්‍රියාවලිය තුළ අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. නමුත් ආධාර ලබා දී සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාර්ථක වූවා යැයි සංහිදියා ආයතනවලට සතුටු විය නොහැක. සහනාධාර යනු සංහිදියාව නොවේ. වෛරය, ක්‍රෝධය වෙනුවට මෛත්‍රිය, අන්‍යෝන්‍ය විශ්වාසය මත ගොඩනැගෙන ආකල්පමය වෙනස තුළින් නැවත මිත්‍රත්වයට පත් විය යුතුය.

නමුත් ආධාර මත යැපෙන සමාජයක් බිහි කරන පරිපාලන යාන්ත්‍රණයක් අවශ්‍ය නොවනු ඇත.

“ආණ්ඩුවෙන් සංහිදියාව ඇති කරන්න මුකුත් කරලා නෑ. එදා මළගේ තීද්දි ම ජෝන් ප්‍රනාන්දු ද කවුද? නෑ නෑ අමරතුංග කඩාගෙන බිඳගෙන කට්ටියක් ආවා නේද? රුපියල් ලක්ෂ තුනක් දුන්නා. පොටෝ ගැහුවා විතරයි (ප්‍රතිචාරක 8 , අවුරුදු 42)

මෙම ප්‍රතිචාරකයාගේ මව පාස්කු ප්‍රහාරයට ගොදුරු වී ඇත. මැය පෙන්වා දෙන ආකාරයට තම මවගේ මරණය දේශපාලන සන්දර්ශන සඳහා යොදා ගෙන ඇත. ආධාර හෝ මාධ්‍යට තම රූපය දැරූවාන කරන්නට මැයට අවශ්‍ය නොවේ. ඇයට අවශ්‍ය වන්නේ තම ආදරණීයන් අහිමි වීමේ දුක දරා ගැනීමට අවශ්‍ය වපසරියක්, නැවත ගැටුම් ඇති නොවීමට හැකි පරිසරයක් ගොඩනගා ගැනීමයි. නමුත් වගකිව යුතු දේශපාලකයන් යැයි කියන පුද්ගලයින් සමාජය ඉදිරියේ හාසයක් වනු ඇත.

ආයතනගතකරණය ඇතැම් පිරිසකගේ උනන්දුව හා කැපවීම මත පමණක් සිදු වී ඇත. නමුත් රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය බොහෝ පරිපාලන ආයතන ස්ථාපිත කර ඇත්තේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙන් ය. මෙම ප්‍රතිචාරකයන් පෙන්වා දෙන්නේ සංහිදියා ක්‍රියාවලිය වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක මෙම පරිපාලන ආයතන අපේක්ෂිත අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගෙන නොමැති බවයි. පර්යේෂණ නියැදිය භාවිතා කොට ඒකරාශී කරගත් ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික දත්ත විධිමත් ව වර්ගීකරණය කර මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව හා අනු ප්‍රශ්නවලට දත්ත විශ්ලේෂණය තුළ පිළිතුරු ලබා දෙමින් ආනුභවික දත්ත භාවිතා කොට විස්තරාත්මක විශ්ලේෂණයක් සිදු කරන ලදී.

සමාලෝචනය

පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීම සඳහා රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය ඉතා වැදගත් බව දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී පෙනී ගිය කරුණකි. නමුත් එම භූමිකාව ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී බලය හා කාර්යයන් විෂයේ දී යම් ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් ඇති වී ඇති බව පර්යේෂණයේ ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතීයික දත්ත තුළින් හඳුනා ගැනීමට හැකි විය.

ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය යන මෙම පර්යේෂණය සංහිදියා ක්‍රියාවලිය තුළ බහුලවම ගැටුම් ඇති වූ ප්‍රදේශ දෙකක් කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් සිදු කරන ලදී. සංහිදියාව ගොඩනැගීමට පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලාංකික සන්දර්භයේ ත්‍රිත්ව ආණ්ඩුකරණ උත්සහයන් පැවතිය ද, යෝජිත ජාතික සංහිදියා ප්‍රතිපත්තියෙහි විධි විධාන තේමා කර ගෙන එය ක්‍රියාත්මක කරන රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය පමණක් අධ්‍යයනය කරන්නට විය. කුඩා ක්ෂේත්‍රයක් අධ්‍යයනය කිරීම තුළ සමස්ත රාජ්‍ය පරිපාලන ව්‍යුහයම අධ්‍යයනය නොවීම මෙම පර්යේෂණයේ අධ්‍යයන සීමා ලෙස පෙන්වාදිය හැකිය. මෙම සීමාවන්ට යටත්ව සංහිදියාව ගොඩනැගීමේ ලා රාජ්‍ය පරිපාලනයේ කාර්යභාරය අධ්‍යයනය කරන ලදී.

පශ්චාත් යුද සන්දර්භය තුළ තිරසාර සාමයක් පවත්වා ගැනීම සඳහා සංහිදියා ක්‍රියාවලිය අත්‍යවශ්‍ය වේ. එය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය දේශපාලනික ව වැදගත් වන බව පර්යේෂණය තුළ ඒකරාශී කරගත් ප්‍රාථමික දත්ත තුළින් තහවුරු විය. සාහිත්‍ය

විමර්ශනයට අනුව ගැටුමක් අවසන් ව මුහුණදෙන කාල පරිච්ඡේදය පශ්චාත් යුද අවධිය ලෙස අර්ථ දැක්විය හැකිය. වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකික සමාජය ද පසු කරමින් සිටිනුයේ පශ්චාත් යුද අවධිය බව සාහිත්‍ය විමර්ශනය තුළින් හඳුනා ගැනීමට හැකි විය. පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීම අනිවාර්යය වනු ඇත. ගැටුම්වල සියලු පාර්ශව අතර සංහිදියාව ඇති කිරීමටත්, නැවත ගැටුම් ඇති වීම වළක්වා ගැනීමටත් දේශපාලන යාන්ත්‍රණය කැපවිය යුතු ය (Indicator, 2016).

නැවත ගැටුම් ඇති නොවීමට, ධනාත්මක ආකල්ප ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් ගැටුම් ඇති වූ ප්‍රදේශ කේන්ද්‍රීය ව සංහිදියා වැඩසටහන් සිදු කළ බව පරිපාලන පාර්ශවය අදහස විය. නමුත් පාස්කු ප්‍රහාරයේ වින්දිතයන්ට අනුව රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සඳහා සහනාධාර යොදාගෙන ඇත. සිවිල් අරගලයේ වින්දිතයන්ට අනුව රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශය ක්‍රියාත්මක වූයේ ඔවුන්ගේ නිදහස සීමා කිරීමට මිස සමාජ ඒකාග්‍රතාවය ප්‍රවර්ධනය කිරීමට නොවන බව ප්‍රාථමික දත්ත තුළින් ගම්‍යමාන විය. තිරසාර ජනවාර්ගික ඒකාග්‍රතාවය ඇති කිරීමේ කිසිදු ප්‍රගතිශීලී අවශ්‍යතාවයක් අධිපති දේශපාලන නායකත්වයට හෝ රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රවේශයේ නිලධාරීන් සතුව නොමැත. දේශපාලන පටු අරමුණු වෙනුවෙන් සකස් කළ න්‍යාය පත්‍ර ක්‍රියාත්මක කරන මෙකී පරිපාලන ආයතනයන් මඟින් අපේක්ෂා කළ හැක්කේ දේශපාලනය තුළ තම පැවැත්ම තහවුරු කරගැනීම පමණක් බව ප්‍රාථමික දත්ත තුළින් හඳුනාගත හැකිය.

බලයට පත් වන සෑම ආණ්ඩුවක ම අපේක්ෂාව බහුතර බලය දිනා ගැනීම ය. සිවිල් අරගලය අවසන්ව ගත වූ දශකය තුළ එක් රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණයක් භෞතික සංවර්ධනය තුළින් සමාජ සංහිදියාව ගොඩනැගීමට උත්සහ කර ඇත. පසු ව බලයට පත් වූ තවත් ආණ්ඩුවක් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ගොඩනැගීමට නව පරිපාලන ප්‍රවේශයක් නිර්මාණය කර ඇත. වර්තමානයේ දී නව රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණයක් බලයට පත් ව ඇත. සාධාරණය ඉටුවේ යැයි අපේක්ෂාව සහිත ව ඇතැමුන් ජීවත් වේ. බලයට පත්වන යාන්ත්‍රණයන් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය ක්‍රියාත්මක පරිපාලන ප්‍රවේශයන් නිරන්තර වෙනස් කරමින් ආයතන අස්ථාවර කිරීමට කටයුතු කිරීම තුළ සාධාරණයක් අපේක්ෂා කළ නොහැකිය.

සිවිල් අරගලය අවසන් වීමෙන් පසු ආණ්ඩු ක්‍රීත්වයක් බලයට පැමිණ ඇත. පාස්කු ප්‍රහාරය පිළිබඳ සොයා බැලීම පැවති හා පවතින ආණ්ඩු යටතේ සිදු විය. සිවිල් අරගලය තුළ අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ සොයා බැලීමට පාර්ලිමේන්තු පනතකින් අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ සොයා බැලීමේ කොමිසම ස්ථාපිත කර ඇත. ආයතන, ප්‍රතිපත්ති ස්ථාපිත කර ඇත. සිවිල් අරගලයෙන් බලපෑමට ලක් වූ එක් ප්‍රදේශයක් වන වෙල්ලමුල්ලවෙක්කාල් ප්‍රදේශයේ වින්දිතයන් හා පසුගිය වර්ෂයේ පාස්කු ඉරිදා ප්‍රහාරයෙන් බලපෑමට ලක් වූ කටුවාපිටිය ප්‍රදේශයේ වින්දිතයන්ගෙන් ඒකරාශී කළ ප්‍රාථමික දත්ත තුළින් හඳුනාගත් ආකාරයට එම පරිපාලන ආයතනයන්හි ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිබඳ තෘප්තිමත් වීමට හැකියාවක් නොමැත.

ගැටුම්වල සියලු පාර්ශව මිත්‍රත්වයට පත් කිරීමට ප්‍රථමයෙන් ගැටුම් පිළිබඳ සත්‍ය සොයා ගත යුතු ය. සිවිල් අරගලය තුළ අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ අතුරුදහන් වූවන්ගේ කාර්යාලය විසින් ලබාගත් තොරතුරුවලට සාධාරණය ඉටු විය යුතු ය. වින්දිතයන්ගේ ආදරණීයන්ට වූයේ

කුමක් ද? යන්න සොයා ගත යුතු ය. පාස්කු ප්‍රහාරය පිළිබඳ සත්‍ය තොරතුරු සමාජගත කළ යුතු ය. අපරාධකරුවන්ට දඬුවම් ලබා දිය යුතු ය. සාධාරණය ඉටු කිරීම අනිවාර්යය වනු ඇත. ආයතනගත වෙනස්වීම් තුළින් පමණක් සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාර්ථකත්වය නොවනු ඇත. සමස්ත සමාජයේම ආකල්ප දියුණු කිරීම තුළින් ශ්‍රී ලාංකික සංහිදියා ක්‍රියාවලිය සාර්ථක වනු ඇත. ශ්‍රී ලාංකික රාජ්‍ය පරිපාලනයේ ක්‍රියාකාරීත්වය පමණක් නොව රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, සමාජ ක්‍රියාකාරීන් එනම් සමස්ත සමාජයේ ම මැදිහත්වීම තුළ පශ්චාත් යුද ශ්‍රී ලංකාවේ සංහිදියාව ගොඩනැගීමට හැකි වනු ඇත.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

Aruna. (2019, July 21). යහපාලනය ඇතුළේ සංහිදියාව නොවුනේ ඇයි?. Retrieved from <https://agamyia.lk/blog/1773-2019-07-21-03-15-35> .

Barnes, B.(2003). Reconciliation After Violent Conflict (A Handbook:IDEA. Sweden: Bulls Tryckeri AB Halmstad.

Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.(2017).National Policy OnReconciliation and Coexistence Sri Lanka. Colombo: National Legislative Bodies / National Authorities.

Galtung, J. (1964). An Editorial. Journal of Peace Research, 1 (1), 1 – 4. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/002234336400100101> .

Galtung, J. (2005).Twelve Creative Ways To Foster Reconciliation After Violence. Retrieved from https://www.interventionjournal.com/sites/default/files/222_234_Galtung.pdf .

Geoffrey, D. & Udagama, D. (2013). National Reconciliation Experiences of Sri lanka and south affrica (Fernando, M. Ed.).Forum for Democracy & Social justics.

Indicator, S. (2016, January 19). "ගැටුමේ මූලහේතුවලට විසඳුම් සෙවීමට ආණ්ඩුව යොමු විය යුතු බව 80% කියයි!" පශ්චාත් - යුද කාලීන ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ සමීක්ෂණය. Retrieved from [https:// www.vikalpa.org/?p=25942](https://www.vikalpa.org/?p=25942).

Keethaponcalan, S. (2016). Sri Lanka: Reconciliation Needs A Different Approach. Retrieved from <https://www.google.lk/amp/s/www.policyforum.net/sri-lanka-reconciliation-needs-a-different-approach/amp/>.

Lasantha, K. (2018, August 26). යුද සමයේ ස්ථාපිත වූ කොමිෂන් සභා හා ඒවායේ නිර්දේශ. Retrieved from <https://roar.media/sinhala/main/srilanaka-life/war-committees-sri-lanka-civil-war/> .

- Ministry of National Integration and Reconciliation.(2016). Performance Reports 2016. Ekwatte Road, Mirihana, Nugegoda : Printec Establishment (Pvt)Ltd.
- ONUR Says All Must Unite To Overcome Challenges Against Peace, Reconciliation.(2018, June 9). Retrieved from <http://www.ft.lk/news/ONUR-says-all-must-unite-to-overcome-challenges-against-peace-reconciliation/56-656874> .
- අබේසේකර, ජ. (2019, July 07). සංහිදියාව අත්කැනක. Retrieved from <https://www.samabima.com/?p=19668> .
- උයන්ගොඩ, ජ. (2016). ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යුද සංහිදියාව යථාර්ථ පරීක්ෂාවක්. විකල්ප වෙබ් අඩවිය.
- කතා සඳහන් නොවේ. (2019, May 29). සංහිදියාව දූෂණය නොකළ යුතුය. Retrieved from <http://www.lankaweb.com/news/items/2019/05/29>
- සාමිනාදන්, ව. (2015, December 22). ජාතික සංහිදියාව යන්න සාම්ප්‍රදායික රාමුවෙන් ඔබ්බට. Retrieved from <https://www.samabima.com/?p=13312> .
- පෙරේරා, ම. ම. (2013, October 12). "උතුරු වසන්තය" ආණ්ඩුවට වසන්තය උදා නොකළේ ඇයි? Retrieved from <http://www.right2lifelanka.org/newsview.php?id=1233> .
- බණ්ඩාර, න. (2019). නීතියේ පාලකයා හා රාජ්‍ය පරිපාලකයා. රැස පුවත්පත.
- බණ්ඩාර, ඡ. ඉ. (2016, August 31). සංහිදියාව ඇත්ත පැත්ත. Retrieved from <https://Sinhala.dgi.gov.lk/featured/163-2016-08-31-08-27-37>.

ආදි වාසී සමාජයේ වෙනස්වීම හමුවේ ඇතිවන අභියෝග පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් (දළකාන ආදිවාසී ගම්මානය ඇසුරින්)

බී. එම්. අයි. කේ. බස්නායක

සංකෙෂ්පය

ශ්‍රී ලංකාවේ ආදිවාසීන් සරල දිවි පෙවකක් ගත කළ ජන කොට්ඨාසයක් ලෙස හඳුනාගත හැකිය. එනමුත් ආදිවාසීන් මහවැලි ජනපදවල පදිංචි කරවීමක් සමඟ ඔවුන්ගේ සරල බව සංකීර්ණ විය. ක්‍රමයෙන් ආදිවාසීන් නවීකරණය වුවද මහ සමාජයෙන් තවමත් මවුන් හඳුන්වන්නේ වැද්දන් යන නාමයෙනි. මෙහි ගැටලුව ලෙස ආදිවාසී සමාජය වෙනස්වීම හමුවේ ඔවුන්ට හිමි වරප්‍රසාද ලැබීමේදී ඇතිවන අභියෝග මොනවාද? ද යන්නයි. ආදිවාසීන් මහ සමාජයට අනුගත වූ පසුව ද ඔවුන් මහ සමාජයෙන් වෙන් කොට සැලකීම මෙහි උපකල්පනයයි. මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ පුස්තකාල හා ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය යොදා ගන්නා ලදී. ලංකාවේ ආදිවාසීන් ජීවත් වූ ගම්මාන වන රක්ෂිත කර ඔවුන් මහවැලි ගම්මානවල පදිංචි කරන ලදී. එවැනි ගම්මානයක් ලෙස දළකාන ආදිවාසී ගම්මානය හඳුනාගත හැකිය. මහ සමාජය ආදිවාසීන් වැද්දන් ලෙස ලේබල් කිරීම මත ඇඳුම් ඇඳීම, මුදල් ඉපයීම, රැකියාවන්හි නිරත වීම, අධ්‍යාපනය ලැබීම, ස්ථීර නිවාස සකසා ගැනීමත් සිදු විය. මහ සමාජයේ නොපිළිගැනීම හමුවේ ආදිවාසී තරුණ තරුණියන් නගර වෙත ඇදී යාමක් දක්නට ලැබේ. මොවුන් නාගරික සමාජය පිළිබඳ නොදැනුවත්භාවය නිසා අපවාරි ක්‍රියාවලට යොමුවන බව වැඩිහිටි ආදිවාසීන්ගේ මතයයි. ආදිවාසී දරුවන් සිංහල පාසල්වල අධ්‍යාපනය ලැබීමට මැලිකමක් දක්වන්නේ පාසල් තුළින්ද ඔවුන් කොන් කිරීමට ලක්වේ යැයි බියෙනි. ආදිවාසීන්ගේ ප්‍රධාන ඇදහිල්ලක් වන මළ යකුන් පිදීම වෙනුවට පත්තිනි මංගල්‍යය ආදිවාසී ප්‍රජාව අතර නවාංගයක් මෙන්ම බෞද්ධ ආගමික වත්පිළිවෙත් වෙත නැඹුරු වීමක් දැකිය හැකිය. ආදිවාසීන් අතර පැවති චාරිත්‍ර නවීකරණයත් සමඟ සිංහල චාරිත්‍ර සමඟ මිශ්‍ර වීමක් දක්නට ලැබේ. ආදිවාසීන්ට අනන්‍ය වූ භාෂාවක් පවතින නමුත් අද වන විට එහි භාවිතය ගිලිහී ගොස් ඇත. මෙවැනි වෙනස්වීම් හමුවේ පවා ආදිවාසීන්ට තම වරප්‍රසාද ලැබීමේදී අභියෝග රැසකට මුහුණපෑමට සිදුවේ. එවැනි අභියෝග අතර කුඹුරු උකසට සිත්ත වීම, ස්ථීර ආදායම් මාර්ගයක් නොමැති වීම, ඉඩම් අහිමි වීමේ තර්ජනයට ලක්වීම, නෛතික රාමුව වෙනස් වීම, බාහිර සමාජයේ නොපිළිගැනීම, දරුවන් ආර්ථික කටයුතුවලට දායක කරගැනීම යනාදී වශයෙන් දැකිය හැකිය. මෙකී අභියෝග හමුවේ පෙනී යන්නේ ආදිවාසීන් තම අනන්‍යතාවය ද වෙනස් කර ගනිමින් පවතින සමාජය සමඟ වෙනස් වුවද ඔවුන්ට තම වරප්‍රසාද ලැබීමේ අවස්ථාව බාහිර සමාජය හමුවේ සීමා වන බවයි.

මුඛ්‍ය පද: ආදිවාසීන්, අභියෝග, සමාජ වෙනස්වීම, වරප්‍රසාද.

බී. එම්. අයි. කේ. බස්නායක (✉)

රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය

Email: Kanchanabasnayaka15@gmail.com

හැඳින්වීම

මහවැලි ව්‍යාපාරය හේතුකොටගෙන ආදිවාසී (වැදි) පවුල් සංස්ථාව විෂයෙහි කෙබඳු වෙනසක් වීමක් සිදු වී ද යන්න සුවිශේෂී අධ්‍යයනයකට ලක් කෙරෙන මෙම පර්යේෂණයේ දී සිදු වූ සමාජ පරිවර්තනය දෙස සමාජ විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටි කෝණයකින් බැලිය යුතුය. නව වැදි ගම්මානයෙහි පදිංචි වීමට පෙර එම වැදි පවුල් විෂයෙහි පැවැති සමාජ ආර්ථික දේශපාලන සංයුතීන් කවර පරිවර්තනයකට ලක් වූයේ ද? සමාජ වෙනස්වීම් යනු සමාජ සංස්කෘතිය වෙනස් වීමයි. එනම් එක් සමාජ ක්‍රමයක පවත්නා ආකල්ප අගනාකම් හා වර්යාවන් වෙනස් වීමයි. මෙහිදී පුද්ගල අන්තර් සබඳතාවන් හි වෙනස්වීම අවධාරණය වෙයි.

පවුල සමාජ සංස්ථාවකි. එනම් අදහස් ධර්මතා හා සංකල්පවලින් යුත් සමූහ ස්වභාවයක් දරන ගති ලක්ෂණ වලින් ස්ථාපිත වූවකි. එබඳු සමාජ සංස්ථාවක පැවැත්ම කෙරෙහි එහි ධර්මතා බෙහෙවින්ම වැදගත් වේ. එම ධර්මතාවන් හි වෙනස් වීම බාහිර බලපෑම් මත ද සිදුවිය හැකිය.

ගෝලීය ආර්ථික වෙනස හා සමගාමීව සිදු වන සමාජය වෙනස් වීමෙන් කිසිවෙකුටත් හුදෙකලාවී තම අනන්‍යතාවය තහවුරු කිරීම නොකළ හැකි යන න්‍යාය වැදි ප්‍රජාවට ද පොදු ලක්ෂණයකි. එනම් ශ්‍රී ලංකා රජයේ කඩිනම් සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය මත පදනම් ව රටේ පාලකයින් වැදිජනතාව සහ ඔවුන්ගේ පැවැත්ම උදෙසා ඉදිරිපත් කළ සැලසුම් රජයේ අවශ්‍යතා මත මිස එකී ප්‍රජාව අධ්‍යයනය කිරීමෙන් අනතුරුව සිදු කළ තීරණාර ධරණීය සැලසුම් නොවීය. ඒ හේතුවෙන් වැදි ප්‍රජාව දැඩි දුෂ්කරතාවලට මුහුණ දුන් මහවැලි සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ඉදිකළ දළුකන වැදි ගම්මානයෙන් පෙනී යයි. ඒ යටතේ රජය විසින් ඔවුහු (වැදි ජනතාව) නව ජනාවාසකරණය තුලින් සමාජ අනුවර්තනයට ලක් කරන ලදහ.

වැදි ජනතාව සමාජය වෙනස් වීමට දැඩි අකමැත්තක් නො දක්වති. එහෙත් එය ක්ෂණිකව වෙනස් වීමක් වීම හමුවේ තමන් මුහුණපාන සමාජ ගැටළුකාරී තත්වයන් සම්බන්ධව මෙරට රාජ්‍ය පාර්ශවය වෙත අනේකවිධ ආකාරයෙන් ඔවුන් කරුණු දැක්වීම ආරම්භ කොට ඇත්තේ එකී සංවර්ධන යෝජනා සමාජගත කිරීම ආරම්භය කළ සමයේ පටන් ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ආදිවාසී වැදි ප්‍රජාව ද ලෝකයේ සෙසු රටවල ආදිවාසීන් මෙන්ම නිෂ්ඛම අභිමිච්චම, අවතැන් වීම, නැවත පදිංචි කරවීම හා සමාජයට එකතු කිරීම ආදී බොහෝ අසාධාරණයන්ට ලක්ව සිටිති. මේ හේතුව මත ඔවුන්ගේ ප්‍රතිරූපය හා අනන්‍යතාව දැඩි අභියෝගයකට ලක්ව ඇති අතර එකී සමාජ සංස්ථාවේ බිඳවැටීම කඩිනම් වෙමින් පවතී. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය හා ජාත්‍යන්තර කම්කරු සංවිධානය ආදිවාසීන් වෙනුවෙන් කොතෙක් සමුළු පවත්වා නීතිරීති සැලසුම් කළ ද රට තුළ ඒවායේ ක්‍රියාකාරී භාවය පිළිබඳව පවතින මන්දගාමී ස්වරූපයකි. (බස්නායක ,2018)

මෙම තත්වය මත ආදිවාසීන් සිංහල ජන සමාජය තුළ දැඩි ලෙස පසුගාමීත්වයට බඳුන්ව ඇත. භාෂාව, ඇඳුම් පැළඳුම්, නිවාස, වර්ග රටා, වාරිකු ආදියෙන් වෙනසකට බඳුන් වුවද සිංහල සමාජය තුළ ආදිවාසීන් වැද්දන් යන වචනයෙන් පහත් කොට සලකනු ලබයි. එහෙයින් ඔවුන් වර්තමාන සමාජය දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක්ව ඇත.

පර්යේෂණ ගැටලුව

ආදිවාසී සමාජය වෙනස්වීම හමුවේ ඔවුන්ට හිමි වරප්‍රසාද ලැබීමේදී ඇතිවන අභියෝග මොනවාද?

පර්යේෂණ අරමුණු

- ආදිවාසී සමාජය වෙනස් වී ඇති ආකාරය හඳුනාගැනීම.
- ඒ තුළින් ඇතිවන අභියෝග හඳුනාගැනීම.

පර්යේෂණයේ වැදගත්කම

ආදිවාසීන් ඉතා සරල ජීවිතයක් ගත කරන අතර සාමකාමී සහයෝගයෙන් ජීවත්වන ජන ප්‍රචර්ගයක් වේ. ආදිවාසීන් ජීවත් වූ නිජ බිම් වනරක්ෂිත කර ඔවුන් සිංහල ගම්මානවල පදිංචි කරවීම සිදුවිය. ඒ සමග දඩයමේ නිරත ආදිවාසීන් ගොවි ජනපදවලට හුරු විය. ඒ සමග ආදිවාසීන් සතු පැවති සංස්කෘතිකාංග විනාශ වීමත් ආරම්භ විය. ආදිවාසී තරුණයින් ආදිවාසී සංස්කෘතික අංගයන්ගෙන් ඇත් වී සිංහල මහා සමාජය සමග එකතු විය. එනමුත් ආදිවාසීන්ට මහා සමාජය පෙලපත් නාමය මත පදනම්ව වැද්දන් නමින් ආමන්ත්‍රණය කරනු ලබයි. ලංකාට සුවිශේෂී වූ ආදිවාසීන් මහා සමාජයෙන් වෙන් කොට සලකනු ලබයි. මහා සමාජයෙන් ආදිවාසී ජන සමාජයට එල්ල වන පීඩාවන්ගෙන් ඔවුන් මුදවා ආදිවාසී සංස්කෘතික අංගයන්ට වටිනාකමක් ලබාදීම සඳහා මෙම පර්යේෂණය වැදගත් වේ.

අධ්‍යයන සීමා

ලංකාවේ ආදිවාසීන්ගේ ව්‍යාප්තිය දැක්වෙන ආදිවාසී ගම්මානයක් ලෙස පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික්කයට අයත් දිඹුලාගල, දළකාන ආදිවාසී ගම්මානය කේන්ද්‍ර කර ගනිමින් ආදිවාසී ගම්මාන නවීකරණය හමුවේ මහ සමාජයේ පිළිගැනීම පිළිබඳ අධ්‍යයනය මෙහි සීමා වේ.

(දළකාන ආදිවාසී ගම්මානයේ පිහිටීම)

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ආදිවාසී ජන සමාජය නවීකරණයේදී ආදිවාසී ප්‍රජාව පිළිබඳව සිංහල ප්‍රජාවගේ ආකල්පය පිළිබඳව විමර්ශනය කිරීමේ දී සමාජය නවීකරණය, ආදිවාසී ප්‍රජාව, නවීකරණය පිළිබඳ සමාජ ආකල්පය යනාදී අධ්‍යයනය කිරීම වැදගත් වේ.

ඕනෑම සමාජයක වෙනස්වීම යනු මෙකී පද්ධතියේ වෙනස් වීමයි. ආදිවාසී සමාජය ප්‍රාරම්භය ප්‍රාථමික අවධියේ සිට නූතනය දක්වා පරිණාමයට පත් වීමේදී ඒ ඒ සමාජකරණය (sociatization) විමක් සිදුවේ. සමාජකරණයෙන් අපේක්ෂා කරනුයේ පුද්ගලයා තමා ජීවත්වන සමාජයට ඇතුළත් වීම හා ඒ සමාජයේ සාමාජිකයන් විසින් පිළිගනු ලැබීම යි. (Micneil,1969)

ලෝකයේ ඕනෑම සමාජයක ක්‍රමික සමාජ වෙනස් වීම ස්වභාවික ලක්ෂණයකි. පැවැත්ම සංවර්ධන බිඳවැටීම යන සිද්ධීන් හමුවේ වෙනස් වීම යන සාධකය බලපෑම් කරයි . මෙම වෙනස්කම් වඩාත් ඉස්මතු වීම දක්නට ලැබෙන්නේ ආදිවාසී පවුල් බාහිර සමාජය සමඟ සංකලනය වීමේ දී සිය ගෝත්‍රික වර්ගවන්ගෙන් වෙනස් බාහිර සමාජයට අනුවර්තනය වීමේදීය. විශේෂයෙන් වත්පිළිවෙන් උත්සව හා පවුලේ කටයුතු ආදියේ දී මෙම වෙනස්වීම පහසුවෙන්ම හඳුනා ගත හැකිය. (බස්නායක, 2018)

මානව ඉතිහාසය මුළුල්ලෙහි මිනිසා සිය පරිසරය ජය ගැනීමේ ප්‍රයත්නයෙහි යෙදී සිටියේ ය. ස්වභාවික ලෙස පැවතුණු භූගෝලීය පරිසරයට මිනිසා පා තබන වෙනස් වෙයි. මෙම වෙනස්වීම තුළින් ගොඩ නැගේ. විවිධාකාර ප්‍රතිඵල වටහා ගැනීම මානව පරිසර විද්‍යාවේ මූලික අරමුණ වශයෙන් ප්‍රකාශිතය.

පුද්ගල අන්තර් සබඳතා ගොඩනැගෙන්නේ කිසියම් භූගෝලීය පරිසරයක පිහිටීමෙනි. මිනිසා ස්වභාවික පරිසරය හා සමඟ අන්තර් ක්‍රියාවන්හි යෙදේ. එහි ප්‍රතිඵලය නව පරිසරයක් නිර්මාණය වීමයි. මෙහි ඵලඹීම් දෙකකි.

- මිනිසා හා භූගෝලීය පරිසරය අතර අන්තර් ක්‍රියාවන්හි ප්‍රතිඵල වශයෙන් භූගෝලීය පරිසරය වෙනස් වීම.
- භෞතික සාධකය එනම් භූගෝලීය පරිසරය වෙනස් වීම හේතුවෙන් සමාජ සඳහා වෙනස් වීම. (පලිහපිටිය,1985,පි19)

සමාජ නවීකරණය පිළිබඳ සමාජ ආකල්පය, ආදිවාසී ජන සමාජය පිළිබඳව විවිධ සාහිත්‍ය කෘති හා පර්යේෂණ ලිපි රචනා වී ඇති නමුත් ආදිවාසී සමාජය නවීකරණයෙහි ලා ආදිවාසී ජන සමාජය පිළිබඳව සිංහල සමාජ ආකල්පය පිළිබඳව රචනා වූ කෘති සහ පර්යේෂණ ලිපි ඉතාමත් සීමිත බැවින් ඒ පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණය මගින් සිදු කෙරේ.

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

පර්යේෂණ ගැටලු හා පර්යේෂණ අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමට අවශ්‍ය දත්ත ඒකරාශී කර ගන්නා ආකාරය මෙහි දී සාකච්ඡා වේ. ආදිවාසී ප්‍රජාවගේ වෙනස්වීම පිළිබඳ අධ්‍යයනයේදී අහඹු නියැදිය අනුව ආදිවාසී 15 දෙනෙක් පමණ යොදා ගන්නා ලදී. මෙම දත්ත දායකයන් යොදා ගනිමින් කළ සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් ප්‍රාථමික හා ගුණාත්මක දත්ත මගින් සිද්ධි අධ්‍යයනයක් සිදු කරන ලදී.

ප්‍රාථමික හා ද්විතීක මූලාශ්‍රවලින් ඒකරාශී කරගත් දත්ත සේවාදායකයින්ගේ ආධ්‍යාන මගින් දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කරන ලදී. ආධ්‍යාන විශ්ලේෂණය තුළින් ගොඩනගාගත් දත්ත විවාරාත්මකව හා විස්තරාත්මකව සාකච්ඡා කර අධ්‍යයනයේ නිගමනයන්ට එළඹුණි. ඒ තුළින් ශ්‍රී ලංකාවේ ආදිවාසී ප්‍රජාව ඇදහිලි විශ්වාසයන්ට වටිනා කමක් දිය හැක.

යොදාගත් දත්ත දායකයන්	පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව	තොරා ගන්නා පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය
ආදිවාසී ගම්මානයේ දත්ත දායකයන්	10	අහඹු නියැදිය යටතේ දත්ත දායකයාට ප්‍රශ්න යොමු කිරීම.
සිංහල ජන සමාජයේ දත්ත දායකයන්	05	අහඹු නියැදිය යටතේ දත්ත දායකයාට ප්‍රශ්න යොමු කිරීම.

සාකච්ඡාව

උතුර මැද පලාතේ පොළොන්නරු දිස්ත්‍රික්කයේ මහවැලි ගඟ දකුණු ඉවුරට ආසන්නව පිහිටා ඇති දිඹුලාගල ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ දළකාන ආදිවාසී ගම්මානය පිහිටා ඇත. මහවැලි ව්‍යාපෘතිය හරහා ආදිවාසීන්ගේ නිජබිම් වනරක්ෂිත බවට පත් කර ගොවි ජනපදවල පදිංචි කරවනු ලැබීය. එලෙස පදිංචි කරවූ එක් ජනපදයක් ලෙස දළකාන ආදිවාසී ගම්මානය හඳුනා ගත හැකිය. දඩයමේ නියුක්ත ආදිවාසීන් ගොවිජනපදවල පදිංචිකර වීමත් සමග ගොවිතැනට යොමු විය. ගොවිතැන්හි නියුක්ත ආදිවාසීන් සිංහල ජන සමාජය සමග මිශ්‍ර විය. එහෙත් සිංහල දෙමළ මහා සමාජයෙන් ආදිවාසීන් වැද්දා යැයි තම සංස්කෘතියෙන් පීඩාවට පත්වේ යැයි සිතූ ආදිවාසීන් සංස්කෘතියෙන් බැහැරව සිංහල ජන සමාජය සමග ඒකාබද්ධ වීමට කටයුතු කරන ලදී. ආදිවාසී සංස්කෘතිය පිළිගැනීමට මැළි වූ තරුණ ආදිවාසීන් සිංහල ජන සමාජයේ සංස්කෘතිය වැළඳ ගන්නා ලදී. එසේ වුව ද මහා සමාජය ආදිවාසීන් නවීකරණය වුවද ආදිවාසී පරපුරෙන් පැවත එන බව අමතක කිරීමට සූදානම් නැත.

ආදිවාසී සමාජයේ වෙනස්වීම හා නවීකරණය.

වර්තමානයේ ජීවත්වන ආදිවාසීන්ගේ ජන ජීවිතය පැරණි වැද්දන්ගේ ජන ජීවිතයට වඩා තරමක් සංකීර්ණ වූ එකකි. අවට සමාජය හා ගැටෙමින් ඔවුන් නොදැනුවත්වම වන අනුවර්තනය මේ සංකීර්ණත්වයට හේතු වී තිබෙන බව පෙන්වා දිය හැකිය.

වර්තමානයේ ආදිවාසීන්ට සරල ජීවන පැවැත්මක් ගෙවීමට නොහැකි වී ඇත. අතීතයේ කොළ අතු වලින් විලි වසා ගැනීමට පමණක් හුරු වී සිටි ඔහු වර්තමානයේ රෙදි ඇඳීමට හුරු වී සිටියි. එදිනෙදා භාවිතයට ගන්නා බොහෝ දේ වෙළෙඳ පොළෙන් මිලට ගත යුතු හෙයින් මුදල් උපයා සපයා ගැනීමට වැද්දෝ උත්සාහ කරති. ඒ අනුව ආදිවාසීන්ගේ ජීවිතය ද බොහෝ විචල්‍යතාවන්ට ලක්ව තිබෙන බව වර්තමානය වන විට හඳුනා ගත හැකි ය. මහවැලි ව්‍යාපාරය යටතේ ආදිවාසීන්ගේ මුල් ජනාවාස වන රක්ෂිත ප්‍රදේශයක් ලෙස නම් කොට ආදිවාසීන් එයින් ඉවත් කොට නව ගොවි ජනපදවල පදිංචි කර විය. මෙලෙස ආදිවාසී ජනයා සිටි සාම්ප්‍රදායික ජීවිතයෙන් මුදවා ජනපදවල පදිංචි කරවීම මහත් ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් විය. එපමණක් නොව සිංහල ජනයා ද මෙම ජනපදවල පදිංචි කරවීම ඔවුන්ට තවත් ගැටලුකාරී විය. මෙමගින් සිදු වූයේ ආදිවාසීන්ගේ සාම්ප්‍රදායික ලක්ෂණ පුද සිරිත් විරිත් හා ජන ජීවිත ක්‍රමයෙන් වියැකී යාමයි.

ආදිවාසීන්ට ලැබුණ ඉඩම් අංක යටතේ ගොඩ ඉඩම් හා මඩ ඉඩම් හිමි වූ අතර ගොඩ ඉඩම්වල තම පවුලට වාසය කිරීමට නිවසක් සාදා ගත හැකි ය. මුල් කාලීනව කටුමැටි ගසා ගෙවල් සාදා ගෙන සිටින අතර පසුකාලීනව නිවාස යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ගඩොලින් බැඳි කපරාදු කළ නිවාස සාදා දුන්හ. ඇතැම් පිරිස් මුදල් ඉපයීම මගින් ද ගඩොලින් බැඳි නිවාස තනා ගත්හ. ආදිවාසීන් පදිංචි කළ මුල් කාලේ රජය විසින් ජීවත්වීම පිණිස ආහාර ද්‍රව්‍ය හා අනෙක් පහසුකම් ලබා දී ඇති අතර මඩ ඉඩම් වලින් අස්වැන්න ලබා ගන්නා තෙක්ම එම සහනය ලැබී ඇත. මෙය ආදිවාසී ජනතාවගේ ජීවන නවීකරණයට මුල් අධිකාර ම සැපයීම ලෙස හඳුනා ගත හැක.

- විවාහය හා පවුල් පදනම වෙනස්වීම

වැදි ප්‍රජාව දියලණුවේ චාරිත්‍රය ආදී වර්ග සම්ප්‍රදායට අයත් චාරිත්‍ර චාරිත්‍ර පිළිවෙලට හා වචනයේ විශ්වාසය මත පදනම් ව විවාහය සිදුකොට සිය පවුල් සංස්ථාව ගොඩනගා ගැනීමට හුරු වී සිටියහ.

එහෙත් ක්ෂණිකව සිදු වූ විවිධ සමාජ විපර්යාසයන් පදනම් ව මෙම සමාජ ක්‍රමයේ බොහෝ වෙනස්කම් සිදු විය. පවුල් සුරක්ෂණය ද ක්‍රමයෙන් ගිලිහෙන්නට පටන් ගත්තේය. එහිදී ආදිවාසීන්ගේ සම්ප්‍රදායික විවාහ සංස්ථාව සහ එහි පැවැත්ම වෙනස් කිරීමට බලපෑ හේතු ලෙස

- ආර්ථික කටයුතු සඳහා වැදි ප්‍රජාව ගම්මාන සමඟ සබඳතා පැවැත්වීම.
- වෙළභෙළදාම් හා ගනුදෙනු කටයුතු සඳහා නගරයට යාම.
- නෛතිකමය රාමුව වෙනස් වීම.

දැක්විය හැකිය. වර්තමානය වන විට ආදිවාසී අනුපවුල් සියල්ලම පාහේ ආදිවාසී සම්ප්‍රදායෙන් පරිබාහිරව රජයේ නීතියට අනුව විවාහ වී සිටිති. මෙයට එක් හේතුවක් වී ඇත්තේ රජයේ ලියකියවිලිවල අවශ්‍යතාවයයි. එනම් උප්පැන්න සහතිකය, විවාහ සහතිකය,

මරණ සහතිකය ආදී විවිධ සහතික වර්තමාන සමාජය පසුබිම මත ඔවුන්ට හා ඔවුන්ගේ ඉදිරි පරම්පරාවට අත්‍යවශ්‍ය වෙයි.

සිංහල භාෂාව මනාව පරිශීලනය කිරීමට පවා නොදැන වැදිබස මනාව හසුරුවන වැදිවර්ග පරම්පරාවේ ම දෙදෙනෙකු එක් වී ගොඩනගා ගත් පවුලක් තුළ පවා අනාගත අරමුණු පෙරදැරිව ඔවුන් සිය දරුවන්ගේ පෙළපත් නාමය දරුවන්ට නොදී බාහිර සමාජයෙන් සොයාගත් දිසානායක, රත්නායක වැනි වාසගම් දරුවන්ට දීමට තෙවන පරපුරේ බොහෝ පවුල් ක්‍රියා කොට ඇත. එසේ සිය වර්ග සම්ප්‍රදායට එරෙහි ව යමින් ක්‍රියා කරන ඔවුන්ගේ අදහස වන්නේ තම දරුවන් සමාජයට යන විට වැදි දරුවන් ලෙසට හඳුන්වා දීමෙන් ඔවුන්ට අයහපතක්, පාඩුවක් සිදුවන බවය. මෙම නිසා වැදි සමාජයේ බහුතරයක් තම පවුල් වැද්දන් ලෙස පෙනී සිටීමට කැමැත්තක් නොදක්වති.

මේ හැරුණු විට සිය සම්ප්‍රදාය තුළ නවක පිරිස රඳවා තබා ගනිමින් ආරක්ෂා කර ගැනීමට අවශ්‍ය භෞතික පරිසරය නව ජනපද තුළ වැදිජනතාවට අහිමි විය. එමෙන්ම නිජබිම් අහිමි වීම හේතුවෙන් සම්ප්‍රදාය හා සංස්කෘතිය පදනම දෙදරා යෑම ද නායකත්වය බල රහිත වීම ද ආදිවාසී සමාජ සංස්ථාවන්හි පසනම වන වර්ග සම්ප්‍රදායානුගත සමාජ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම කෙරෙහි එල්ල වූ අභියෝග ලෙස දැක්විය හැකිය.

එමෙන්ම වර්තමානයේ මතු වී ඇති අර්බුධකාරී තත්ත්වයන් මත ආදිවාසී අනු පවුල්වල විවාහ පදනම ගැටලු සහගත තත්ත්වයකට පත්ව ඇත. ක්‍රමික වෙනස් වීමකට අවස්ථාව නොලද මෙම වැසියෝ සිය වර්ග සම්ප්‍රදායත් බාහිර සමාජ ආකල්ප හා ක්‍රමවේදන් අතර දෝලනය වන පිරිසක් බවට පත්ව සිටිති. ආදිවාසී නායකත්වය හා වැඩිහිටි පිරිස් සිය වර්ග සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කිරීමට ලැදියාවක් දැක්වූව ද අලුත් පරපුරේ සමාජිකයන් වැඩි නැඹුරුවක් දක්වන්නේ නව ආකල්ප කෙරෙහිය.

පවුල හා ජන සංඛ්‍යා වර්ධනය වෙනස් වීම

අසීමිත භූමියක ව්‍යාප්තව නිදහසේ පරිසරානුබද්ධව ජීවත් වූ ආදී වැදි ජනතාවට දරුවන් බරක් නොවීය. සම්පතක් විය. ඔවුන්ගේ සංස්කෘතියට අනුව දරුවන් බිහිවීම, වර්ධනය වීම ඔවුන් ඔවුන්ට නිසි කල් එලඹී කල යුත් කුටුම්භගත වීම සාමාන්‍ය සිදුවීම්ය. දෙමාපියන්ට කිසිදු බරක් හෝ මහා පරිමාණ වගකීමක් දරුවන් නිසා ඇති නොවුණු වැදි සමාජයේ වැඩිහිටියෝ දරුවන්ගෙන් තම අනාගත බලාපොරොත්තු ඉටු කර ගැනීමට උත්සාහ නො ගත්හ. තමා වියපත් වන විට දරුවන්ගෙන් යැපෙන්නට ප්‍රාර්ථනා නො කළහ. ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තු හා අවශ්‍යතා සරල විය.

එහෙත් මේ සංවර්ධන ක්‍රියාදාමය හේතුවෙන් නව ජනපදයක පදිංචියට පැමිණීමට සිදු වූ දළකාන ආදිවාසී පවුල්වලට මූලික සීමිත ඉඩම් ප්‍රමාණයක් ලැබුණු අතර (ගොඩ මඩ අක්කර 2 1/2) එම පවුල්වලින් බිහි වූ දරුවන් සඳහා ඉඩම් හිමි වූයේ නැත. එහෙයින් මූලික පවුල්වල දරුවන් විශාල ප්‍රමාණයක් වූයේ නමුදු අනු පවුල්වල දරුවන් ගණන ඉතා සීමිත විය. අලුතින් බිහිවී ඇති වැදි පවුල්වල දරුවන් ගණන තිදෙනෙකු වන්නේත් ඉතා කලාතුරකිනි. අතීතයේ මෙන් නොව අද ඔවුන්ට දරුවන් බරකි. ප්‍රශ්න සමුදායකි. වගකීම් රැසකි. එහෙයින් ඔවුන් දරුවන් සීමා කරගැනීම සඳහා නිව්න ක්‍රමවේද භාවිතා කරති.

එමෙන්ම මව විදේශගත වීම හෝ පිට පළාතක රැකියා සඳහා ගොස් සිටීම වැනි හේතු ද වර්තමානයේ වැදිජන පවුල්වල දරුවන් අඩු වීමට හේතු වී ඇත.

මෙසේ ආදිවාසී පවුල් කුටුම්භයෙහි සාමාජික සංඛ්‍යාව හීන වී යාමත් , බිහිවන සීමිත පිරිස නව සමාජයකට ඔවුන්ට ආවේණික වූ සංස්කෘතියක් සමාජ පදනමක්, ස්ථාවරයක් නොමැති ආගන්තුකයින් බවට පත්වීමත් යන කරුණු ආදිවාසී සමාජ සංස්ථාව දුබල මෙන් ම විකෘති කිරීමේ තත්ත්වයකට පත්කර ඇත. නව සමාජ ප්‍රවාහය තුළ ආදිවාසී වැදි පවුල් ඒකකයට එකතු වන සීමිත සාමාජික සාමාජිකා පිරිස දෝලනය වන සංස්කෘතියක පාවෙමින් සිටිති. සංස්කෘතියක මුල් බැස ගැනීමට ඉඩකඩ අහිමි වූ ගන්ධබ්බ තත්ත්වයක ඔවුන් පසුවෙති. ඒ අනුව වර්තමානය වන විට පසට එකතු වීමටත් නොහැකි, ඵලදායී කාර්යයකට දායක වීමටත් නොහැකි සමාජයෙන් ඉවතලන කැටකැබිලිති තත්ත්වයකට මෙම නවක සාමාජිකා පිරිස පත් වී ඇත.

ඇතමුන් නව සමාජ ක්‍රමයෙන් නිසි හෝ අනිසි ගොදුරු බවට පත් ව සිය සාම්ප්‍රදායික ක්‍රමය අහහැර දමති. පිටස්තර සමාජයේ සාමාජික සාමාජිකාවන්ගේ පිළිසරණක් ලැබෙතොත් වර්ගය හා සාම්ප්‍රදාය බිඳ තම පවුල ගොඩනගා ගැනීමට සැරසෙන තමාට අහිමි වූ ලෝකය තම දරුවන්ට හෝ උරුමකර දීමට සිය පාරම්පරික නාමය වෙනස් කර, පිළිවෙත වෙනස් කර අලුත් පවුලක සාමාජිකත්වය තම දරුවන්ට හිමිකර දීමට උත්සහ දරති. ඒ සඳහා වර්ග පරම්පරාවේ සම්ප්‍රදාය එරෙහි වන විට ඔවුහු වර්ග සම්ප්‍රදාය අමතක කොට නව සමාජ රැල්ල වෙත ළඟා වීමට උත්සහ දරති. එනමුත් මෙයට මහ සමාජයෙන් ලැබෙන්නේ අත්වැලක් නොව තවත් පහතට හෙළීමකි.

මේ අනුව නව සමාජ රටාවෙන් ආදිවාසී පවුල් වෙත එල්ල වූ ප්‍රබල අභියෝගයක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දරුවන් සීමා වී ඇති අතර පරපුර වඳවීගෙනයාමේ තර්ජනය ඔවුන් අබියස ඇත. මෙවැනි බොහෝ සමාජ ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් මත පදනම්ව ඇතැම් පවුල් ඉහිරියාමක් ද සිදුව ඇත. ඒ හේතුවෙන් දරුවන් රැකබලා ගැනීමේ ගැටලුව ද ආදිවාසී නව පවුල්වලට එල්ල වූ තවත් එක් අභියෝගයක් වී ඇති අතර දරුවන්ට අනාරක්ෂිත බවට මුහුණ දීමට ද සිදු වී ඇත.

මෙම අභියෝග හමුවේ ආදිවාසී පවුල් සංස්ථාවේ ප්‍රවර්ධනය හා පැවැත්ම යන සාධකය අද පවතින්නේ අවිනිශ්චිත තත්ත්වයකය. පැරණි සාමාජිකත්වය විසින් සාම්ප්‍රදායික නීතිය හා ආවේණික සම්ප්‍රදායන් මත පිහිටා ක්‍රියා කිරීමට කොතෙක් උත්සහ දැරුවද එම අභියෝගය ජය ගැනීමට අවශ්‍ය සාධක හෝ සම්පත් ඔවුන් සතුව නොපවති.

ඉඩම් හා වාසස්ථාන වෙනස් වීම

ශ්‍රී ලංකාවට නවමු අත්දැකීමක් එකතු කළ මහවැලි ජනපදකරණයේ දී සංකීර්ණ ජනාවාස ක්‍රමයකට උරුමකම් කීමට මහවැලි සී කලාපයේ දිඹුලාගල දළකාන වැදි ගම්මානයට පැමිණි වැදි පවුල්වලට සිදු විය. දළකාන වැදි පවුල් 27කට පමණ සිමෙන්ති ගඩොලින් බැදි බිත්ති සහිත බිමට සිමෙන්ති දැමූ ස්ථීර වහල සහිත නිවාස ලැබුණු අතර ගොඩින් හා මඩින් අක්කර 2 1/2 කට සීමා විය. එහිදී ගොඩ ඉඩම අක්කර 1/2 ක් විය.

(කටුමැටි හා තහාඩු සේවිලි කල ආදිවාසී නිවසක්)

මෙම ඉඩම් තුළ රාමුගත වූ නව සමාජ රටාවක වර්ග පද්ධතියක් තුළ වැදි ජන පවුල් කරකියාගත නොහැකි තත්වයකට පත්වූහ. මේ සම්බන්ධව කරුණු කිහිපයක් හමුවේ වැදි පවුල් අසරණ විය.

- නිජබිම් අහිමි වීමේ තර්ජනයට මුහුණදී සිටීම
- පවුල් සංස්ථාවේ වර්ධනයක් මිස බිම් අගලක හෝ වර්ධනයක් ඇති නොවීම
- මුලින් ලැබුණු ඉඩම් පවා බොහෝමයක් උගසට සින්න වී යාම
- බාහිර සමාජයේ රැවටීම්වලට හසුවීම
- අනවසර පදිංචිකරුවන් ලෙස නීතියෙන් වරදකරුවන් වීම

මෙවැනි අර්බුද හමුවේ ලිඛිත උරුමයන් පිළිබඳව , නීතිමය උරුමයන් පිළිබඳ දැඩි අවධානයක් නොමැති වැදි ජනතාව අනාගත සැලසුම් කළ ජාතියක් නොවූහ. ඔවුන්ගේ සාම්ප්‍රදායික වැදිජන සමාජය අහිමිව නවීකරණය හමුවේ මෙම ඉඩම් අහිමි වීමද ප්‍රබල බලපෑමක් විය.

සහජයෙන්ම කුළුටි, සමාජශීලී නොවන, ඉතා අඩුවෙන් කතාබහ කරන, කැලෑ හා ගම් අසීමිතව පරිහරණය කළ පරිසරයේම අනුවක් ලෙස පරිසරානුබද්ධව ජීවත් වූ වැදිපවුල්වල වැසියන්ට මායිම් පෙන්වා දෙනු ලැබූ ඉඩමක මුදල්මය අගයක් තක්සේරු කරගැනීම දුෂ්කර විය. ඔවුන් නව සමාජ රටාවෙන් එල්ල වූ අභියෝග අසීමිත විය. මෙය ආදිවාසී අනු පවුල්වලට ප්‍රබල ලෙස බලපෑවේය. ඒ අතර

- පිය උරුමයෙන් පසු ව ඉඩම් අයිතිය වැඩිමහල් පුත්‍රයාට අයිති වීමේ ක්‍රමයක් ඇත. එහෙත් වැඩිහිටි පවුල් තාමත් ජීවත් වන නිසා එකී උරුමය මෙතෙක් හිමි නොවීම.
- පවුලක දරුවන් හත් අට දෙනෙකු වූ පවුලක එක් අයෙකුට පමණක් ඉඩමක් හිමි වන්නේ නමුදු සෙසු දරුවන්ට එවන් ඉඩමක නාමික අයිතියක් හෝ නැත. මේ වන විට මඩ ඉඩම් බොහෝමයක අයිතිය සිය වැඩිහිටියන් සතුව පවා නොමැති වීම.

“ මේ ගම්මානයට අපි ආවේ අපේ ඕනෑකමට නොවේ. රජයේ නිලධාරීන් අපේ ඉඩම් ටික අරගෙන මේවාට අපිව එව්වා. අපි ආවා. අපේ ඊළඟ පරම්පරාවට ඉඩම් නෑ. ඔය රක්ෂිත කියන කැල්ලේ මගෙ දරුවන්ගේ පවුල් තුනක් ඉන්නවා. දැන් අපිට කැලේ ගහකොළවත් සකාසිපාවත් අයිති නෑ” (පිරිමි. 2021. 04.12)

මෙලෙස ආදිවාසී වැඩිහිටියන් පම ඉඩම් අහිමිවීම පිළිබඳ කියා සිටියේ ඉතා කනස්සල්ලෙනි.

- ආර්ථික කටයුතු හා අන්තර් සබඳතා වෙනස් වීම

භූමිය පදනම් කොටගත් අර්ථ ක්‍රමයකට උරුමකම් කියූ ආදිවාසී වැදි ප්‍රජාව නව ජනපද ක්‍රමය යටතේ සහ ක්ෂණික සංවර්ධන ක්‍රියාවලිය හමුවේ පරිවර්තනයකට හසුවිය. ආර්ථිකමය වශයෙන් ආදිවාසී පවුල් මුහුණ දී ඇති අභියෝග ලෙස

- ඉඩම් අහිමි වීම
- ගොවිතැන් පිළිබඳ වූ අනවබෝධය
- ගොවිතැන් පාඨ වීම, ණය බර
- සමාජය පිළිබඳ වූ නොදැනුවත්කම
- නිසි අධ්‍යාපනයක් හෝ වෘත්තීයමය දක්ෂතා නොමැති වීම
- සමාජයේ නොපිළිගැනීම
- ශ්‍රමය අඩු තක්සේරුවකින් ගණනය කිරීම
- සමාජයේ වෙනත් සමාජ අවශ්‍යතා සපුරාලීමට සිදු වීම
- එක් කාලයකට පමණක් රැකියා අවස්ථා ලැබීම

යනාදියයි. මෙවැනි හේතූන් මත ඔවුන් තාවකාලික ජීවනෝපායන් වෙත නැඹුරු වීම දැකිය හැකිය. එහිදී සත්ත්ව පාලනය, ධීවර කර්මාන්තය යනාදියයි. එනමුත් මේ සඳහාද මහ සමාජයෙන් එල්ලවන්නා වූ බාධක බොහෝමයකි.

මෙලෙස ආර්ථික හා සමාජ වෙනස් වීමට පදනම්ව අතීතයේ ආදිවාසී වැදි පවුලක මෙන් නොව නව ආදිවාසී වැදි පවුලේ සමස්ත සාමාජික කණ්ඩායමේ ම කාර්යභාරය වෙනස් වී ඇත. විශේෂයෙන්ම කාන්තා කාර්යභාරය පුළුල් වී මුළුමනින් ම වෙනසකයට භාජනය වී ඇති අතර එය පවුල් සංස්ථාවේ සහ වැදිසමාජ සංස්ථාවේ ද වෙනස් වීම කෙරෙහි දැඩි ලෙස බලපෑම ප්‍රබල වී ඇත. එකී කාර්ය කොටස් කිහිපයක් ලෙස

- වෙළඳ කටයුතුවල නිරත වීම
- ගෘහ සේවයේ නියැලීම
- ඇඟලුම් කම්හල් සහ වෙනත් ආයතනවල සුළු රැකියාවල නියැලීම.
- කුලීවැඩවල නිරත වීම

යනාදිය දළකාන ආදිවාසී කාන්තාවන් අතර දැකිය හැකිය. සිංහල ජනයා සමඟ එකට ආර්ථික කටයුතුවල නියැලෙන ද ඔවුන්ට සමාජයේ නොසැලකිල්ල නම් එලෙසම පවතී.

ඇඳුම් පැළඳුම් වෙනස් වීම

වැදි ජන සංස්කෘතියේ අන්තර්ගතය තහවුරු කරන එක් සාධකයක් ලෙස ඇඳුම් පැළඳුම් දැකිය හැකිය. යැපුම් ක්‍රමය මත පදනම්ව ගෙවූ ජීවිතවලට උරුමකම් කී වැද්දෝ ඇඳුම් පැළඳුම්, කනකර ආඛරණ හෝ වෙනත් භෞතික සැප සම්පත් කෙරෙහි අවධානය යොමු නො කළහ.

එනමුත් මුල් පරපුරේ අයට වඩා වෙනස් වූ ආකල්පයක් දෙවන හා තෙවන පරපුරේ දරු දැරියන් ඇඳුම් කෙරෙහි විශේෂයක් දක්වන බව දැකිය හැකි ය. ඔවුහු සාමාන්‍ය සමාජයක සාමාජික සාමාජිකාවන් මෙන්වස්ත්‍ර භාවිතා කරති. පවිත්‍රතාවය කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කරති. නව චිත්තවේදී ආභරණ කෙරෙහි ද ඔවුන්ගේ අවධානය යොමු වී ඇත. සමහරු විවිධ

මාල වර්ග දෙක තුනක් හා විවිධ වළලු හා මුදු රැසක් පැලඳ සිටිනු දක්නට ලැබේ. පිරිමි අය සරම, කමිස, ටී ෂර්ට්, කලිසම්, සෙරෙප්පු, කොප්පි ආදිය භාවිතා කරන අතර කාන්තාවෝ සාය, හැට්ට, ගවුම්, පාවහන්, ආහරණ ආදිය අඳිති.

(නවීන ඇඳුම් පැළඳුම්වලට හුරු වූ ආදිවාසීන්)

එමෙන්ම ආදිවාසී තරුණයන් කොණ්ඩය හා රුවුල කපා සිටිති. කාන්තාවෝ කොණ්ඩය බඳිති. ඔවුන් කොණ්ඩා සැකසීම පහසු කරවන වෙළඳපොළේ ඇති කටු ආදී මෝස්තර භාවිතා කරති. මෙලෙස දළකාන ආදිවාසීන් ඔවුන්ට හැකි අයුරින් කෙසේ හෝ නවීකරණය වෙමින් මහ සමාජයට මුසු වීමට වෙර දැරුවද එය හුදු ප්‍රයත්නයක් පමණක් වී ඇත්තේ මහ සමාජයෙන් එල්ලවන කෙනිහිලිකම් නිසාමය.

- ඇඳහිලි හා විශ්වාස වෙනස් වීම

පොදුවේ විමසන විට ආදිවාසීන් සතුව පැවති ඇඳහිලි විශ්වාසත්, ඒ හා බැඳුණු චාරිත්‍ර චාරිත්‍රත් වෙනස් වීමට ලක්ව ඇත. සමාජ නවීකරණය හා එක්වෙමින් ඇතැම් ඇඳහිලි ක්‍රම විධීන් නවීකරණයට ලක් ව ඇත.

දළකාන ආදිවාසීන්ගේ මේ සම්බන්ධ මතය වූයේ සෙසු ගම්මානවල වැසියන් හා සමග සහජීවනයෙන් කටයුතු කිරීමට තමන්ට ඉඩකඩ ලැබෙන්නේ පන්සල් වෙත යාමෙන් බවයි. මෙම වැදි ගම්මානයේ පවුල්වල අය පන්සලට දානමානාදිය පිළිගන්වති. ඒ අනුව බොහෝ ආදිවාසීන් අද වන විට බෞද්ධ ආගමික චාරිත්‍ර වෙතද නැඹුරු වීම දැකිය හැකිය. එහිදී ඔවුන් අවමංගල්‍යයකදී මතක වස්තූ පූජා කරති. ස්වාමීන්වහන්සේලාට දන් පිරිනමති. ඔවුන් ඉතා ඕනෑකමින් හා හක්ති පූර්වක ව එම කටයුත්ත ඉටු කරති.

(බෞද්ධ වත් පිළිවෙත් අනුව අවමංගලය කටයුතු කිරීම)

එපමණක් නොව අද වන විට ආදිවාසී නිවෙස් වල බුදු කුටියක් දක්නට ලැබීම ද සුවිශේෂී වේ.කුඩා දරු දැරියන් පවා පන්සල හා පාසල ඇසුරින් දහම් කරුණු උගනෙති.

“ අපිට අපේ නිදහසේ මේ ආගම අදහන්ව පුළුවනි”

“ දරුවන්ගේ උප්පැන්නවලට ආගම දාන්ඩ ඕනැනේ” (පිරිමි,2021.04.30)

විවිධ හේතු නිසා ආදිවාසී බොහෝ පිරිසක් බුදු දහම වෙත නැඹුරුව ඇත. එනමුත් ඔවුන්ට ඒ සඳහා සමාජයෙන් ලැබෙන්නේ ඉඩ හසර ඉතාමත් සීමිත බව මහත් කන්ස්සල්ලෙන් ඔවුන් පැවසීය.

වැදි ප්‍රජාව සතුව පැවති පාරම්පරික ඇදහිලි හා බැඳුණු යාතුකර්ම වර්තමානය වන විට ප්‍රදර්ශන මට්ටමේ පවතියි. ඒවා සංස්කෘතිකාංගයන් ලෙස ඉදිරිපත් කර මුදල් ඉපයීමට සහ සංචාරක ආකර්ෂණය දිනා ගැනීමට යොදා ගන්නා ආකාරය දැකිය හැකිය.එකී වතාවත්, ශාන්තිකර්ම, කෙම් ක්‍රම හා මැතිරිලි පාරම්පරිකව ගෙනයන අභිචාර විධිත් වන බවත් ඒවා නිසි අයුරින් කර ගැනීමට අවශ්‍ය පරිසරයක් නැති බවත්, අමුද්‍රව්‍ය සපයා ගැනීමට නො හැකි බවත් මෙහි වැඩිහිටියන්ගේ මතය විය. එමෙන්ම නව ජනපදයට පැමිණි පසු සිය ප්‍රජාව විවිධ කටයුතු සඳහා යොමු වීමත්, වනවාසී පරිසරයෙන් මිදී ග්‍රාමවාසී පරිසරයකට අවතීර්ණ වීම හේතුවෙන් නෑ යකුන් පිළිබඳ දරුවන්ගේ විශ්වාසය පලුදු වීම ද ඔවුන්ට ඵලේඵ වී ඇති අභියෝග අතර දැකිය හැකිය.

- අධ්‍යාපනය හා එහි වෙනස් වීම

වැදි ප්‍රජාව සඳහා රජයෙන් විධිමත් පාසැල් අධ්‍යාපනය හඳුන්වා දීම ආරම්භ කර ඇත්තේ 1947 වර්ෂයේදී පමණ ය. වර්තමානය වන විට සෑම ප්‍රදේශයකම වෙසෙන ආදිවාසී දරුවන්ට පාසැල් අධ්‍යාපනය ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් රාජ්‍ය අනුග්‍රහය යටතේ දියත්වෙමින් පවතී. බොහෝ ආදිවාසී දරුවන් පාසල් යාමට මහත් ආශාවක් දක්වති. එහෙත් ආර්ථික අපහසුතා, පාසැල හා වටපිටාවෙන් එන කෙනෙහිලිකම් නිසා ඇතැම් දරුවෝ පාසැල් යාමට අදිමදි කළහ.

පාසල් යාමට යොමු වී ඇති වැඩි පිරිසක් තරුණ දෙමාපියන්ගේ දරුවන් ය. පවතින සමාජ ක්‍රමය පිළිබඳ ලබාගත් යම් අවබෝධයක් සහිත වූ ඔවුහු සිය දරුවන්ගේ අනාගත යහපත උදෙසා දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයට මහත් වෙහසෙක් දරයි. මෙලෙස පාසල් යන ළමුන් අතරින් වැඩි පිරිසක් ගැහැණු දරුවන් වීම සුවිශේෂීත්වයකි.

(පාසල් යන ආදිවාසී දරුවන්)

ආර්ථික දුෂ්කරතා සහ පාසල් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව ඇති නොතේරුම්කම මෙන්ම බාහිර සමාජයෙන් එල්ල වන බලපෑම් ආදිය වැදී පවුල්වල දරුවන්ගේ පාසල් අධ්‍යාපනය අඩාල වීමට හේතු වී ඇත. මේ හැරුණු විට බාහිර සමාජයෙන් එල්ලවන උසුළු විසුළු අපහාස ආදිය හේතුවෙන් වැදී දරුවන් මන්දගාමී වීම දැකිය හැකිය.

“අපේ මිනිසුන් කොතනක හරි ගියාම බොහෝම කරදර. අපේ දරුවන්ට වැදීපැටවී කියලා ප්‍රසිද්ධියේම කියනවා. අපි බැංකුවකට හරි වෙනත් තැනකට හරි ගියාම අපිට වැද්දේ කියලා අපව අපහසුතාවට පත් කරනවා. ඒ වෙලාවට හරිම හිතට අමාරුයි.” (පිරිමි,2021.04.30)

මෙවැනි ලෙස ආදිවාසීන් අධ්‍යාපනය තුළින් ද මහ සමාජය හමුවේ දැඩි ලෙස පීඩාවට පත්වේ. ආදිවාසී දරු දැරියන්ට අධ්‍යාපනයෙන් ඉහලට යාමේ අශාවක් පැවතිය ද එයට මහ සමාජයෙන් ඉඩහසර නොලැබේ.

පාසැල් අධ්‍යාපනය කෙරෙහි අවධානයක් නොමැති ආදිවාසී වැඩිහිටියන් බහුතරයකගෙන් සැඟුම්ලත් පවුල් සංස්ථාවන්හි වෙසෙන දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනයට රුකුලක් නොලැබේණි. ඔවුහු බහුතරය සිය දරුවන්ගේ කැමැත්තට ඉඩ දෙමින් ඔවුන්ගේ නිදහසට ප්‍රමුඛත්වය දෙමින්, දරුවන්ගේ කැමැත්ත අනුව පාසල් යෑමට හෝ නොයෑමට ඉඩහැර ඇත. පවුලේ ආර්ථිකය සලසා ගැනීමට දරුවන් අතින් මෙහෙයක් සිදුවන නිසා දරුවන් පාසල් යාම ගැන සමහරු එතරම් කැමැත්තක් නොදැක්වූහ. මෙහිදී ඔවුන් මුහුණපා ඇති අභියෝග රැසකි.

- වර්තමානයේ වැදී පවුල්වල බොහෝ මව්වරු පවුලේ ආර්ථිකය ගොඩනැංවීමට කැප වී සිටීම.
- කුලී වැඩ ලැබෙන කාලවලදී කුඩා සොයුරු සොයුරියන් බලා ගැනීමට වැඩිහිටි දරුවන්ට නිවසේ නතර වීමට සිදු වීම.
- ඇතැම් දරුවන් ආර්ථික කටයුතුවලට දායක කරගැනීම.
- දරුවන්ගේ කැමැත්තට ඉඩ දී දෙමාපියන් නිශ්ශබ්ද ව සිටීම හා දරුවන්ට අධ්‍යාපනය කෙරෙහි යොමු නොකිරීම.
- පාසලේ දී උගන්වන පිරිසිදුකම ආදී සෞඛ්‍ය පුරුදු පිළිපැදීමට දරුවන් දක්වන අකමැත්ත හා දෙමාපියන් ඒ කෙරෙහි දක්වන නොසැලකිල්ල.
- පොත්පත්, ඇඳුම් පැලඳුම් සහ ආහාරපාන අගහිඟ වීම.

- වෙනත් පාසල්වල දරුවන්ට ලැබෙන භෞතික පහසුකම් මෙම දරුවන්ට නොලැබීම සහ ඇති සම්පත්වලින් ප්‍රයෝජන ගැනීමට අවස්ථාව නොමැති වීම.

වැදි භාෂාව වෙනස් වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ ආදිවාසී වැදි ජන කණ්ඩායමේ භාෂාව වැදි භාෂාවයි. ඔවුන්ට ලිඛිත රටාවක් ක්‍රමයක් නොවීය. එහෙත් ඔවුන් සිය අනන්‍යතාව වසර දෙදහස් පන්සියටකටත් වඩා දිගු කාලයක් පුරාවට පවත්වාගෙන ඒමට සමත්ව ඇත.

එහෙත් දළකාන ආදිවාසී අනු පවුල්වල දරුවෝ වැදිබස නොදනිති. පාසල් අධ්‍යාපනය ලබන දරුවෝ සිංහල, දෙමළ, ඉංග්‍රීසි යන භාෂා තුන පිළිබඳ ව අසා ඇතත් වැදිබස යන්න නොදනිති. මෙම දරුවන්ට සිය භාෂාව හඳුන්වා දීමට පවා වැදිබස දන්නා දෙමාපියෝ උත්සහ නොගනිති. ඊට හේතුව ලෙස ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ අදහස වූයේ වැදිබස ඉගෙනගෙන එම බස හසුරුවන්නට හුරු වුවහොත් තමාගේ දරුවන්ට පිටස්තර සමාජයේ දරුවන්ගේ කෙනෙහිලිකම්වලට, උසුළු විසුළුවලට ලක්වීමටත් සමාජයේ තවත් කොන් වීමටත් සිදුවිය හැකි බැවින් වැදිබස හසුරුවන්නට ඇති ඉඩකඩ අහුරා තබන බවය.

වැදිබස සමග ඇදෙන වැදිකම යන්න ඔවුන්ට සමාජගත වීමට හිරිහැරයක් වන බැවින් වැදිබස මගහැරවීමට ඔවුන් උත්සහ දරන්නේ බාහිර සමාජ බලවේගවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි.

“ අපි කාර්යාලයකට වැඩක් කරගන්න ගියා ම අපි කවුද කියලා අහනවා. අපි කියනවා අපි වැද්දෝ කියලා. එතකොට සමහර නිලධාරීන් අහනවා එහෙම නෙවෙයි අපි සිංහල ද, දෙමළ ද, බර්ගර් ද කියලා. එතකොට අපි කියනවා අපි වැද්දෝ කියලා. එතකොට ඒ අය කියනවා වැද්දෝ කියලා වෙනම ජාතියක් ගැන ඒ අය දන්නේ නැහැ කියලා. ඒ අය කියන්නේ අපි වැද්දෝ උනාට අපි සිංහල හරි දෙමළ හරි වෙන්න ඕනලු. අපි කවුද කියලා කවුරුත් දන්නැත්තේ ඇයි?” (පිරිමි, 2021.03.12)

අද වන විට පාසල, පොලිසිය, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය, බැංකුව, වෙළඳපොළ ආදී හා සම්බන්ධව තම තමන්ගේ නීතිමය හා වෙනත් දෛනික කටයුතු ඉටු ක්ෂණිකව වරිග සමාජයෙන් බැහැර ව බාහිර සමාජය හා සම්බන්ධතා පවත්වති. එහෙයින් ඔවුන්ට පරිහරණය කිරීමට සිදුව ඇත්තේ සිංහල භාෂාවයි. ආදිවාසීන් සිංහල භාෂාව සිංහල ජනයා මෙන් කතා කළද ඔවුන්ට බාහිර සමාජයෙන් ඵල්ලවන අපහාස නම් කිසිදු අඩුවක් නොමැත.

නිගමන හා යෝජනා

ආදිවාසී ප්‍රජාව වනයේ ජීවත් වූ අතර ඉතා සරල ජීවිතයක් ගත කරනු ලැබීය. ඔවුන්ගේ නිජබිම වනරක්ෂිත කර මහවැලි ව්‍යාපෘතිය හරහා ගොවි ජනපදවල ආදිවාසීන් පදිංචි කරනු ලැබීය. ඔවුන් සතුව නැයකුත් පිදීම, කිරි කොරහා නැටීම, ගිනි පැඟීම, කෝලම් මඩු ශාන්තිකර්මය ආදී සංස්කෘතිකාංග රැසක් පැවතුණි. සිංහල සමාජයෙන් ආදිවාසී ප්‍රජාව වෙන්කොට සැලකීම හමුවේ ඔවුන්ගේ සංස්කෘතිකාංගවලින් මිදී ඒ වෙනුවට බෞද්ධ වත් පිළිවෙත් ආදියට හුරු වී ඇත. දඩයමේ නියුක්ත ආදිවාසීන් ගොවිතැන් ඇතුළු රැකියාවන් සඳහා යොමු වී ඇත. අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යය, ජීවන වෘත්තීන්, භාෂාව යන සෑම අංගයක්ම මහ සමාජය සමග ඒකාබද්ධව ඇත. එනමුත් මහා සමාජය තවමත් ඔවුන් වැද්දන් ලෙස

ආමන්ත්‍රණය කර මහා සමාජයෙන් වෙන් කොට සලකනු ලබයි. ආදිවාසීන් සමාජ වෙනස් වීම හමුවේ ඔවුන්ගේ අන්‍යෝන්‍යතාවය ද යම් ආකාරයකට වෙනස් කළ ද ඔවුන්ට ලැබෙන වරප්‍රසාද ලබා ගැනීමේදී අභියෝග රැසකට මුහුණපෑමට සිදු වේ. මෙයින් ආදිවාසීන් දැඩි පීඩාවකට පත්ව සිටින අතර මහ සමාජය සමග ඒකාබද්ධ වීමට නගර කරා ඇදී යන ආදිවාසී තරුණ තරුණියන් සමාජ දුරාවාරයන්ට ගොදුරු වී ඇත. එබැවින් ලංකාවට සුවිශේෂී ආදිවාසීන් සංස්කෘතියක වටිනාකමක් ලබාදී ආදිවාසී ප්‍රජාව සිංහල මහා සමාජයෙන් වෙනකොට නොසැලකිය යුතුය.

ආදිවාසීන් සතු දැනුම් උපයෝගී කර ගනිමින් එය සමාජ සංවර්ධනයට දායක කර ගත හැකිය. සම්පත් සොයා ගැනීම සහ පාවිච්චිය, ජලය සොයා ගැනීම, ජල පරිභෝජන ක්‍රම, බෙහෙත් ඖෂධ සම්බන්ධ ඥානය, දඩයම, ආහාර කල් තබාගැනීමේ ක්‍රම, රෝග සුවපත් කිරීම ඒ අතර දැකිය හැකිය. මෙය විවිධ විෂයන්ට අයත් වේ. එනමුත් මෙය වැඩිහිටි ආදිවාසීන්ට පමණක් සීමා වන බවක් දැකිය හැකිය. මෙම දැනුම අවතක්සේරු නොකර එය ප්‍රයෝජන ලබාගැනීමට සහ සංරක්ෂණය කර ගැනීමට පියවර ගත හැකිය. ඒ සඳහා කළ හැකි යෝජනාවන් ලෙස

- බෙහෙත්, කෙම්බුම, ආහාර කල්තබා ගැනීම ආදී විෂය යටතේ ඇති දැනුම ලේඛනගත කිරීම
- -පාරම්පරික ඥානයේ වටිනාකම් අගය කිරීම
- -නවීන ක්‍රම හා ගැලපිය හැකි දැනුම ගැලපීම
- පහසු ක්‍රම හඳුන්වාදෙමින් එම දැනුම් සාරය සමාජගත කිරීම

කිරීම තුළින් ආදිවාසීන්ට මහ සමාජය තුළ වටිනාකමක් ලබාදිය හැකිය. එමෙන්ම මහ සමාජයෙන් නවීකරණය වූ තරුණ ආදිවාසීන්ගේ දැනුම වර්ධනය කර ඔවුන්ව රටේ සංවර්ධනය කෙරෙහි දායක කර ගත හැකිය. එහිදී ඔවුන් සමාජයෙන් කොන් නොකිරීමට සමස්ථ සමාජය වන අප වගබලා ගත යුතුය. එසේ නොකළ හොත් අප රටේ වටිනා සම්පත් අපගෙන් ගිලිහී යනු ඇත. එපමණක් නොව බහුත්වවාදී වැනි සංකල්ප පාසල් හා අධ්‍යාපන ආයතන තුළ ඉගැන්වීම සිදු කළ හැකිය. එමගින් කුඩා දරුවාගේ පටන් වෙනත් ජන කොට්ඨාසයන් සමග සහයෝගයෙන් හා සමගියෙන් කටයුතු කරන අයුරු උගනී. මේ තුළින් ආදිවාසීන් පිළිබඳ පවත්නා වැරදි ආකල්ප නිවැරදි කිරීමට මූලික අඩිතාලම සැකසේ.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

Michel, E. (1969). *human socialization books*. California: Icole publishing co.

Seligman, C. a. (199). *The veddas*. New Dilhi: Navrang publishers.

ජයසේන, එච්. (2011). ලාංකීය ආදිවාසී ජන සමාජය. මීගමුව: අකුර පොත් ප්‍රකාශකයෝ.

බස්නායක, ආර්. (2018). වැදි ජනයා එදා, අද සහ හෙට. දංකොටුව: මල්පියලි ප්‍රකාශකයෝ

කරුණාරත්න, ඒ. ඊ.(1983, පෙබරවාරි 04). මහවැලි ගම්මානයට වැදි පවුල්. ඉසුර, වෙලුම කළඹ, පිටු 10-11.

පළිහපිටිය, ආර්. ඒ. (1985, ජූලි). මහවැලි ජනපදිකයන්ගේ සමාජ අනුවර්තනය. ඉසුර, 6 වෙලුම පි. 27.

බලපෑම් කණ්ඩායමක් ලෙස බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරිත්වය සහ ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික සහජීවනය: සමාජ විද්‍යාත්මක කියවීමක්

කේ. කේ. එච්. පවිත්‍රා සහ සී. ජී. ජයසේකර

සංකෙෂ්පය

ප්‍රාග් ඓතිහාසික සමාජ ක්‍රමයේ සිට නූතන සංකීර්ණ සමාජ ක්‍රමය දක්වා විකාශනය වූ සමාජ සංස්ථා ඔස්සේ පුද්ගලයා සමාජගත වූයේ විවිධාකාර වූ අපේක්ෂාවන් සහ අවශ්‍යතාවයන් සපුරා ගැනීම අරමුණු කරගෙන ය. එවැනි සමාජ සංස්ථාවන් අතරින් ආගමික සංස්ථාවට හිමිවන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. අතීත සමාජ අවධීන්හි සිටම පෙර අපර දෙදිග රාජ්‍යයන්හි ආගම සහ දේශපාලනය අතර සුවිශේෂී වූ අන්තර් සබඳතාවයක් පැවතුන බව ක්‍රිස්තියානි, ඉස්ලාම්, බුදුදහම, සින්තෝ, කොන්ෆියුසියස් සහ හින්දු වැනි ආගම් සම්බන්ධ ඉතිහාසය ඇසුරින් පෙන්වාදිය හැකිය. විශේෂයෙන්ම නූතන ලොව සෑම රාජ්‍යයකම දේශපාලන අධිකාරියේ ක්‍රියාකාරිත්වයට ආගමික සංස්ථාව විසින් බලපෑම් සිදු කරනු ලබයි. එමෙන්ම දේශපාලන අධිකාරයන්ද ස්වකීය දේශපාලන අභිමතාර්ථයන් සාධනය කර ගැනීම උදෙසා ආගමික සංස්ථාවන් භාවිතා කරන ආකාරයක්ද දක්නට ලැබේ. ශ්‍රී ලංකාව තුළ විවිධ ජනවර්ග වලට අයත් ජනතාව ජීවත් වීමත්, ඔවුන්ගේ ආගමික විවිධත්වයත්, ආගම සහ දේශපාලනය යන සමාජ සංස්ථා දෙක අතර අන්තර් සබඳතාවය වර්ධනය වීමට හේතු සාධක වී තිබේ. මෙරට සමස්ත ජනගහනයෙන් බහුතරය බෞද්ධයින් වීම නිසා අතීත රාජාණ්ඩු පාලන රටාවන්ගේ සිටම, බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය සහ ක්‍රියාකාරිත්වය ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන ප්‍රවාහය තුළ කැපී පෙනෙන ලෙස ඉස්මතු වී ඇත. නිදහස ලැබීමෙන් පසුව ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දුන් ප්‍රධානතම අභියෝගයක් වන ජාතිය ගොඩනැගීමේ අභියෝගය වර්තමානය වන විටත් නොවිසඳී තිබීම සඳහා දේශපාලනීකරණය වූ භික්ෂුවගේ බලපෑමක් තිබේ ද යන්න පිළිබඳව මෙහිලා අවධානයට ලක් කරනු ලබයි. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව තුළින් “ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන සන්දර්භය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන භූමිකාව වාර්ගික සහජීවන මට්ටම තීරණය වීම කෙරෙහි බලපාන්නේ කෙසේ ද?” යන ගැටලුව සඳහා විසඳුම් ගොනු කිරීම අපේක්ෂා කෙරේ. ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන සන්දර්භය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ භූමිකාව වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි බලපෑම් කරන ආකාරය හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ විය. එහිලා උක්ත මාතෘකාව හා සමපාත වන්නා වූ සාහිත්‍ය විෂයෙහි අවධානය යොමු කරමින් ද්විතීයික දත්ත මත පදනම්ව මෙම පර්යේෂණය ක්‍රියාත්මක කළ අතර, ද්විතීයික මූලාශ්‍ර ඔස්සේ රැස් කරගත් දත්ත තේමා සහ අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ විධික්‍රම යොදා

ගනිමින් විශ්ලේෂණයට ලක් කරමින් මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව සකස් කරන ලදී. එහිදී, රාජ්‍යයේ පාලන සමය තුළ බොහෝ දුරට, රාජ්‍යත්වය සඳහා අවශ්‍ය උපදෙස් ලබාදෙන අනුශාසක තනතුරට පමණක් සීමාවූ බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ භූමිකාව වර්තමානය වන විට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ භූමිකාව දක්වා පරිවර්තනය වී තිබෙන බව හඳුනාගත හැකි ය. ශ්‍රී ලාංකික භික්ෂුව නිදහසට පෙර යුගයේදී දේශපාලන ක්‍රමයේ සංවර්ධනයට සහ මහජන සුභසාධනයට විශාල සේවයක් සිදු කර තිබෙන බව අවිවාදයෙන්ම පිළිගත යුතු සත්‍යයක් වන නමුත්, වර්තමාන දේශපාලන ප්‍රවාහය තුළ, බුද්ධිගෝචර විමසීමකින් තොරව භික්ෂූන් වහන්සේලා විසින් සිදු කරනු ලබන මැදිහත්වීම් හේතුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික සහජීවනයට බාහිර සහ අභ්‍යන්තර වශයෙන් කැළැල් රාශියක් ඇතිවී තිබෙන බව අවසාන වශයෙන් නිගමනය කළ හැකි ය.

මූලාශ්‍ර: බලපෑම් කණ්ඩායම්, දේශපාලන සහභාගීත්වය, වාර්ගික සහජීවනය, භික්ෂු දේශපාලනය

කේ. කේ. එච්. පවිත්‍රා, සී. ජී. ජයසේකර

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

Email: chanikadilhani6@gmail.com

හැඳින්වීම

ගතික සමාජ ප්‍රභවයක් වන දේශපාලනය තුළ ආගම යනු සුවිශේෂී භූමිකාවක් නිරූපණය කරනු ලබන සමාජ සංස්ථාවකි. ඓතිහාසික සමාජ සන්දර්භයන්ගේ සීමා ආගමික සංස්ථාව සහ දේශපාලන සංස්ථාව අතර සුවිශේෂී අන්තර් සබඳතාවක් පැවතී බව ආගම් හා සම්බන්ධ ඉතිහාසය විමර්ශනය කිරීමේදී තහවුරු වේ (ධම්මාලංකාර, 2014: 129). බෞද්ධ සාහිත්‍ය විමර්ශනයේදී පැහැදිලිව විද්‍යාමාන වන සාධකයක් ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ සහ සමකාලීන රාජ්‍ය පාලකයින් අතර පැවති සබඳතාව පෙන්වාදිය හැකිය. ඒ අනුව බුදුරජාණන් වහන්සේ තත්කාලීන රාජ්‍ය පාලකයින් වූ කොසොල්, බිම්බිසාර, ශාක්‍යයන් සහ ලිච්චවී රජ දරුවන් සමඟ ඉතා සමීප සබඳතාවක් පවත්වාගෙන ගිය බවට බෞද්ධ සාහිත්‍ය සාක්ෂි සපයයි (ආරියසේන, 1997; ගුණවර්ධන, 1993; ධීරානන්ද, 2004 සහ ප්‍රදීප්, 2011). මෙම රජ දරුවන් බුදුරජාණන්ගේ දායකයින් වූ අතර නිතරම බුදුරජාණන්ගේ අවවාද අනුශාසනා ලබමින් රාජ්‍ය පාලන කටයුතු සිදු කළ බව බෞද්ධ සාහිත්‍යයේ සඳහන් වේ. මෙම අන්‍යෝන්‍ය සබඳතාව නිසාම, බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් රජුට අවනත වන ලෙස සංඝයාට අවවාද කරමින්, රජු යටතේ සේවය කරන්නන් හෝ අධිකරණ නිලධාරීන් සසුන්ගත කිරීම විනය පිටකයේ නීති තුළින්ම තහනම් කළ අතර රජවරුන්ද භික්ෂූන් වහන්සේලා සම්බන්ධයෙන් එවැනිම සුවිශේෂී සැලකිල්ලක් දැක්වූහ. බිම්බිසාර රජු විසින් භික්ෂූන් වහන්සේලා දඬුවම්වලින් නිදහස් කළ බව ප්‍රකාශ කිරීමෙන්ම ඒ බව මනාව තහවුරු වේ. මේ අනුව බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේලා සහ දේශපාලන සංස්ථාව අතර සබඳතාව බුද්ධකාලීන සමාජ අවධියෙහි සීමා පැවත එන්නක් බව පෙන්වාදිය හැකි ය.

විශේෂයෙන්ම නූතන කාර්මික ලෝකය තුළද සෑම රාජ්‍යයකම දේශපාලන අධිකාරයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයට ආගමික සංස්ථාව විසින් බලපෑම් සිදු කරනු ලබයි. එමෙන්ම දේශපාලන අධිකාරයන්ද ස්වකීය දේශපාලන අභිමතාර්ථයන් සාධනය කර ගැනීම උදෙසා ආගමික සංස්ථාවන් භාවිතා කරන ආකාරයක්ද දක්නට ලැබේ. මේ අනුව ආසියාතික සමාජයක් වන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළද, ආගම හා දේශපාලනය එකිනෙකින් වෙන් කළ නොහැකි ලෙස

අවියෝජනීය සහසම්බන්ධතාවකින් බැඳී පවතින ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. පුරාණ ලංකාව සිංහල බෞද්ධ රාජ්‍යයක් වුව ද වත්මන් ශ්‍රී ලංකාව බහු ආගමික හා බහු වාර්ගික ස්වරූපයක් දරණ අතර, මෙම බහු ආගමික ස්වරූපය ආගම සහ දේශපාලනය යන සමාජ සංස්ථා දෙක අතර අන්තර් සබඳතාව වර්ධනය වීමට හේතු සාධක වී තිබේ. මෙරට සමස්ත ජනගහනයෙන් බහුතරය බෞද්ධයෝ වන අතර ඊට අමතරව හින්දු, ඉස්ලාම් සහ ක්‍රිස්තියානි ආගමිකයෝ ද සිටින බව ඓතිහාසික මූලාශ්‍ර වලින් තහවුරු වේ (අමරසේකර සහ දසනායක, 2004; Thambiah, 1992; විතානගේ, 2010). බහුතරය බෞද්ධයින් වීම නිසා අතීත රාජාණ්ඩු පාලන රටාවන්ගේ සිටම, බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය ලාංකික දේශපාලන ප්‍රවාහය තුළ කැපී පෙනෙන ලෙස ඉස්මතු වී ඇත.

ඓතිහාසික වශයෙන් විමසා බැලීමේදී ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය විවිධ සමාජයීය, ආර්ථික, ආගමික සහ ප්‍රාදේශීය සාධක සමඟ බැඳී පවතින ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි අතර, එය නව සමාජ ප්‍රවාහ හා පැරණි සමාජ බලවේගයන් මඟින් බලපෑමට ලක් වෙමින් ලාංකික මහජන අවකාශය කෙරෙහි ඇති කරන බලපෑම කුමන ස්වරූපයක් ගනීද යන්න අවධානයට ලක් කළ යුතුව සංසිද්ධියක් වේ. විශේෂයෙන් ම යටත්විජිතවාදය සමඟ ඇතිවූ නව සමාජ වෙනස්කම් මෙන්ම, දේශපාලනික ප්‍රතිසංස්කරණයන් හමුවේ විවිධ බලපෑම් කණ්ඩායම් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ද තම බලාධිපත්‍යය පැතිරවීම සිදු කරන ලදී. එහිදී මහජන අවකාශය වෙතට බලපෑම් කරනු ලබන ප්‍රධාන බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂු කණ්ඩායම් ද ක්‍රියාත්මක වී ඇත.

පර්යේෂණ ගැටලුව හා අරමුණු

දිනෙන් දින වෙනස් වීමට ලක්වන ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ, බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි ඇති කරන බලපෑම පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා මෙම පර්යේෂණය ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණය සඳහා උපයුක්ත කරගත් පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ, “ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන සන්දර්භය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන භූමිකාව වාර්ගික සහජීවන මට්ටම තීරණය වීම කෙරෙහි බලපාන්නේ කෙසේ ද?” යන්නයි.

මෙහි ප්‍රධාන පර්යේෂණ අරමුණ වන්නේ, ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන සන්දර්භය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ භූමිකාව වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි බලපෑම් කරන ආකාරය විග්‍රහ කිරීමයි. ඒ හා සමගාමීව ගොඩනගාගත් පර්යේෂණ උප අරමුණු පහත පරිදි පෙන්වාදිය හැකි ය.

- ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන සන්දර්භය තුළ දේශපාලනීකරණය වූ බෞද්ධ භික්ෂුවගේ භූමිකාව විශ්ලේෂණය කිරීම.
- ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන අවකාශය තුළ මහජන මතයන් නිර්මාණය කිරීම සඳහා බෞද්ධ භික්ෂු කණ්ඩායම් මඟින් ඇති කරන බලපෑම විග්‍රහ කිරීම.

- බහු වාර්ගික සමාජයක් වන ශ්‍රී ලංකාව තුළ පවතින ජාතිය ගොඩනැගීමේ අභියෝගය ජය ගැනීම සඳහා දේශපාලනිකරණය වූ බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ ක්‍රියාකාරකම් කොතරම් දුරට බලපෑම් කරන්නේදැයි හඳුනා ගැනීම.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

ප්‍රාථමික දත්ත එක්රැස් කරගැනීම සඳහා ප්‍රජාවකින් සමන්විත නියැදියක් උපයුක්ත කරගැනීම ප්‍රයෝගිකව වැදගත් විය හැකි නමුත්, ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ තවමත් විවෘත සාකච්ඡා සඳහා සංවේදීතාවය ඉහළ මාතෘකාවක් වන බැවින් ආචාරධර්මීය කාරණා මත සලකා, ද්විතීයික දත්ත මත පදනම්ව පර්යේෂණය දියත් කරන ලදී. ඒ අනුව ශාස්ත්‍රීය ග්‍රන්ථ, ලිපි, පරිවර්තන මෙන්ම පළ කළ සහ පළ නොකරන ලද ශාස්ත්‍රීය නිබන්ධ යන ද්විතීයික මූලාශ්‍රයන්හි ලේඛනගත දත්ත මේ සඳහා උපයුක්ත කරගන්නා ලදී. උක්ත ද්විතීයික මූලාශ්‍ර ඔස්සේ රැස් කරගත් දත්ත තේමා සහ අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ විධික්‍රම යොදා ගනිමින් විශ්ලේෂණය කෙරිණි. එහිදී සාහිත්‍ය විමර්ශනය තුළින් ඉස්මතු කරගත් සුවිශේෂී තේමාවන් කිහිපයක් ඔස්සේ ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි බලපෑම් කරන ආකාරය හඳුනාගැනීමට මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව තුළින් උත්සාහ ගන්නා ලදී.

සාහිත්‍යය විමර්ශනය

යථෝක්ත තේමාව සමාජ විද්‍යාත්මකව විග්‍රහ කිරීම සඳහා මූලික වශයෙන්ම මෙම මාතෘකාව සම්බන්ධයෙන් සිදු කර තිබෙන අධ්‍යයනයන් තුළින් ඉදිරිපත් කරන අදහස් කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ අතර, ඒ හරහා අධ්‍යයනයට ලක් කෙරෙන ගැටලුවට සම්බන්ධව පවත්නා ශාස්ත්‍රීය ඥානය, විචාරාත්මකව ඇගයීමකට ලක් කිරීමට උත්සාහ කෙරිණි. සාහිත්‍ය විමර්ශනය මනා සංවිධානාත්මක ආකාරයෙන් දැක්වීම සඳහා තේමාත්මක ව්‍යුහයක් තුළ සාහිත්‍ය විමර්ශනය ඉදිරිපත් කරන ලදී. ඒ අනුව, ප්‍රථමයෙන් තේමාව තුළ අන්තර්ගත දේශපාලන සහභාගීත්වය, බලපෑම් කණ්ඩායම් සහ භික්ෂූ දේශපාලනය යන ප්‍රධාන සංකල්පයන් පිළිබඳව අදාළ සාහිත්‍ය ඇසුරින් සරල අර්ථගැන්වීමක් සිදු කෙරෙන අතර, අනතුරුව “ආගම, දේශපාලනය සහ ශ්‍රී ලංකා සමාජය”, “ජනවාර්ගික දේශපාලනය සහ වාර්ගික සහජීවනය” යන තේමාවන් ද්විත්වය ඔස්සේ පර්යේෂණයට අදාළ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රයන් විග්‍රහ කිරීම සිදු කෙරේ.

දේශපාලන සහභාගීත්වය, බලපෑම් කණ්ඩායම් සහ භික්ෂූ දේශපාලනය

දේශපාලන විග්‍රහවල දී දේශපාලන චින්තකයින් පිළිගන්නා ආකාරයට නූතන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ක්‍රියාවලියේ යහපැවැත්ම සඳහා ප්‍රජා සහභාගීත්වය අත්‍යාවශ්‍ය අංගයක් වේ (Miller, 1992). දේශපාලන සහභාගීත්වය යනු හුදු ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම පමණක් නොවේ. රාජ්‍යයේ පුරවැසියෙකු වශයෙන් මහජන මතය නිර්මාණය කිරීමට, පාර්ශවකරුවෙකු වශයෙන් තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ වීමට සහ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් ක්‍රියා කිරීම වැනි අංගයන් දේශපාලන සහභාගීත්වය මඟින් නිර්වචනය කෙරේ. ඒ අනුව

දේශපාලන සහභාගීත්වය සෘජු හෝ වක්‍ර ක්‍රියාවලියක් විය හැකි ය. දේශපාලන සහභාගීත්වය මඟින් අපේක්ෂා කරන්නේ පාලකයින් තෝරා ගැනීම, පාලකයින් ඉවත් කිරීම, මහජන අවශ්‍යතා පාලන තන්ත්‍රයට දැනුම් දීම, බලපෑම් කිරීම, මහජන මතයන් නිර්මාණය කිරීම සහ පාලන තන්ත්‍රයට අනුග්‍රාහකත්වය දැක්වීම හෝ විරෝධතාව ප්‍රකාශ කිරීමයි (Almond, 1992). සැමුවෙල් පී. හන්ටින්ග්ටන් (Samuel .P Huntington) සහ ජේ. එම්. නෙල්සන් (J. M. Nelson) (1976) “No Easy Choice : Political Participation in Developing Countries” යන කෘතිය තුළ පෙන්වාදෙන ආකාරයට,

“දේශපාලන සහභාගීත්වය යනු ආණ්ඩුවේ තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට බලපෑම් කිරීම සඳහා පුරවැසියන් විසින් සැලසුම් කර ක්‍රියාවට නගනු ලබන පෞද්ගලික ක්‍රියාකාරකම් වේ” (Huntington & Nelson, 1976:3).

ආණ්ඩුවේ තීරණ ගැනීම සහ ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා ස්ථාපිත කර තිබෙන ආයතන පද්ධතියට, එනම් රාජ්‍ය ආධිපත්‍යය අවකාශය වෙත සෘජුව හෝ වක්‍රව බලපෑම් කිරීමේ අරමුණ ඇතිව දේශපාලන පක්ෂ, සිවිල් සංවිධාන ආදියට සම්බන්ධ වී ක්‍රියා කිරීම තුළින් පුද්ගලයින් දේශපාලන සහභාගීත්වය අත්කර ගන්නා බව ඉහත නිර්වචනය තුළින් ගම්‍යමාන වේ. කෙසේ වෙතත්, රාජ්‍ය ආධිපත්‍යය අවකාශය වෙත බලපෑම් කිරීමෙන් දේශපාලන සහභාගීත්වය පෙන්වුම් කිරීම ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රීය දේශපාලන ක්‍රම වෙතින් දක්නට ලැබෙන දේශපාලන සහභාගීත්වයේ ප්‍රමුඛ ස්වරූපයක් බව පෙන්වාදිය හැකි ය. ලිබරල් ප්‍රජාතන්ත්‍රීය දේශපාලන ක්‍රම මඟින් දක්නට ලැබෙන දේශපාලන සහභාගීත්වය ප්‍රකාශ වන ආකාර තුනක් මූලික වශයෙන් හඳුනාගත හැකි ය.

- සිය දේශපාලන අදහස් උදහස් ප්‍රකාශ කිරීම සඳහාත් ඒවා අන්‍යයන්ට සන්නිවේදනය කිරීම සඳහාත් පොදු ක්ෂේත්‍රයට සම්බන්ධ වී දේශපාලනයෙහි නිරත වීම. (මැතිවරණ වලදී ඡන්ද අපේක්ෂකයෙක් වශයෙන් ඉදිරිපත් වීම, මැතිවරණ හෝ ජනමත විමසුම්වලදී ඡන්දය ප්‍රකාශ කිරීම, ප්‍රසිද්ධ රැස්වීම් වලට සහභාගී වීම සහ පෙළපාලි වලට සම්බන්ධ වීම පෙන්වා දිය හැකි ය.)
- ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින් හෝ විධායකයේ සාමාජිකයින් වෙත සිය ඉල්ලීම් සෘජුව සන්නිවේදනය කිරීම, ලිපි යැවීම සහ පෙන්සම් ඉදිරිපත් කිරීම මෙහිදී පෙන්වා දිය හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික අරගලය පැවති යුගයේ “ජාතික සාම මණ්ඩලය”, “සර්වෝදය ශ්‍රමදාන සංගමය” ඇතුළු සිවිල් සංවිධාන කිහිපයක් එකතුව යුධ ගැටුම් නවතා සාමයට පිවිසෙන ලෙස ඉල්ලමින් ජනාධිපතිනි වන්දිකා බණ්ඩාරණායක කුමාරතුංග මැතිණියටත්, LTTE නායක වේලුපිල්ලේ ප්‍රහාකරන් වෙතත් තැපැල් පත් යැවීම මේ හා සමානකමක් දරන දේශපාලන සහභාගීත්වයක් පෙන්වුම් කරන ක්‍රියාකාරකමක් වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකි ය.
- ව්‍යවස්ථාදායකය හෝ විධායකය සඳහා පුද්ගලයින් තෝරා පත් කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීම, මැතිවරණ ප්‍රචාරණයට සහභාගී වීම, ජනමත නායකයින් වශයෙන් ක්‍රියා කිරීම, දේශපාලන මත සන්නිවේදකයින් වශයෙන් ක්‍රියා කිරීම නිදර්ශන ලෙස ඉදිරිපත් කළ හැකි ය (හඳුරාගම, 2014).

සංවිධානාත්මක දේශපාලන ක්‍රමයක් තුළ සක්‍රීය දේශපාලන ජීවියෙකු වශයෙන් දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වයක් සාක්ෂාත් කර ගැනීමට පුරවැසියා සතු ඉඩ ප්‍රස්තාව දේශපාලන සහභාගීත්වය යනුවෙන් සරලවම හැඳින්විය හැකි ය. මෙහිදී පුරවැසියන් විවිධ අයුරින් සිය දේශපාලන සහභාගීත්වය පෙන්නුම් කරන අතර, දේශපාලන චින්තකයින් පිළිගන්නා ආකාරයට නූතන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන ක්‍රියාවලියේ යහපැවැත්ම සඳහා ප්‍රජා සහභාගීත්වය අත්‍යාවශ්‍ය අංගයක් වේ. එහිදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳ අදහස විමසීමේදී පෙනී යන්නේ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු බහුතරයේ කැමැත්ත වන විට එමඟින් ඇතැම් අවස්ථාවල සුළුතරය නොසලකා හරින ලද බවයි. ටොක්විල්ගේ (Tocqueville) මතයට අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය බිහිවීම මඟින් අසමානාත්මතාවය පිළිබඳ ගැටලුව විසඳුනත් නිදහස පිළිබඳ ගැටලුව සම්පූර්ණයෙන් විසඳී නොමැත. එයට හේතුව ලෙස ටොක්විල් දැනුවේ බහුතරය සතු සුළුතරය නිහඬ කිරීමේ බලයයි. බහුතරයේ මතයට අවනත වීම හැර අන් විකල්පයක් එයට එකඟ නොවන සුළුතරයට නොතිබුණි. ඔහු එය හැඳින්වූයේ ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සර්ව බලධාරී පාලනය සහ බහුතරයේ ප්‍රජා පීඩක පාලනය ලෙසය (උයන්ගොඩ, 2011).

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය යනු, මිනිසුන් විසින් මිනිසුන් සඳහා ගෙනයන මිනිසුන්ගේ හිමිකම සහිත පාලනයක් වුවද, ඒ තුළ සමස්ත මානව වර්ගයා යන තේමාව වෙනුවට ජනවාර්ගිකත්වය, ආගමිකත්වය, කුලය, සමාජ පන්තිය ආදී විවිධ තේමාවන් ආදේශ වී තිබේ. එම නිසාම වර්තමානය වන විට නිදහස් සහ සාධාරණ මැතිවරණ අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීම, මහජන මතය, මාධ්‍ය නිදහස යනාදී ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ලක්ෂණයන් පසෙකලා ජනවාර්ගිකත්වය, ආගමිකත්වය ආදී තේමාවන් මත පදනම් වී ඇති සමාජයක් හඳුනාගත හැකි ය. ඒ අනුව සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ, දේශපාලන බලපෑම් කණ්ඩායම් වල ක්‍රියාකාරීත්වය සහ පවතින දේශපාලන ප්‍රවාහයන් කෙරෙහි මෙම බලපෑම් කණ්ඩායම් මඟින් එල්ල කරනු ලබන බලපෑම අධ්‍යයනය කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවයක් බවට පත්ව තිබේ.

දේශපාලන බලපෑම් කණ්ඩායමක් යනු පවතින දේශපාලන ප්‍රවාහය තුළ වෙනසක් සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කරමින්, ඒ වෙනුවෙන් අදාළ දේශපාලන ප්‍රවාහය මත තම බලපෑම යොදන කණ්ඩායමක් ලෙස සරලව අර්ථගැන්විය හැකි ය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය පිළිබඳව ඉදිරියේදී, අදාළ සාහිත්‍ය ඇසුරින් සාකච්ඡා කරනු ලැබේ. ශ්‍රී ලංකාවට සර්වජන ඡන්ද බලය හිමි වීමත් සමඟ, බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂූවගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය කැපී පෙනෙන ලෙස ඉස්මතු වී තිබෙන බව සාහිත්‍ය විමර්ශනය තුළින් හඳුනාගත හැකි විය.

මෙරටට සර්වජන ඡන්ද බලය 1928 ඩොනමෝර් කොමිසමේ නිර්දේශයන් මත 1931 දී හිමි විය. මෙසේ සර්වජන ඡන්ද බලය හිමි වීමත් සමඟ බෞද්ධ භික්ෂූවගේ දේශපාලන සබඳතා ක්‍රමයෙන් වර්ධනය විය. එනම් භික්ෂූව රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා මැතිවරණ සඳහා ඉදිරිපත් නොවූවද වක්‍රාකාරයෙන් මැතිවරණ දේශපාලනය හා සම්බන්ධ වී ඇත. 1931 රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ බොහෝ අපේක්ෂකයින් ඉංග්‍රීසි සංස්කෘතිය තුළ හැදී වැඩුණු, ඉංග්‍රීසි කතා කරන සහ සාමාන්‍ය පොදු ජනතාවගෙන් දුරස් වූ ප්‍රභූ පිරිසක් වූහ. නමුත් මොවුන්ට අවශ්‍යය දේශපාලන බලය ලබා ගැනීම සඳහා බහුතර සාමාන්‍ය ජනතාවගේ

ජන්දය ලබා ගැනීම අත්‍යාවශ්‍ය කරුණක් විය. එම කාර්යයේදී ඔවුන් සාමාන්‍ය ජනතාවට ලඟාවීම සඳහා හික්ෂුව අතරමැදියෙකු ලෙස භාවිතා කරන ලදී. මෙහිදී ප්‍රදේශයේ විහාරස්ථානයේ හික්ෂුවට තිබූ ගෞරවය මත, හික්ෂුව සමඟ සබඳතා පැවැත්වූ ප්‍රභූ අපේක්ෂකයින්ට ජනතාව සිය ජන්දය ලබා දෙන ලදී (අයිවන්, 2007).

“හික්ෂු දේශපාලනය” (Monks Politics) සහ “දේශපාලන හික්ෂුව” (Political Monk) යන පදයන් මඟින් ආන්දෝලනයකට ලක්වීම 1948 වර්ෂයේ සිට ආරම්භ විය (Thambiah, 1992). බලංගොඩ ආනන්ද මෛත්‍රී හිමි, නාරවිල ධම්මරතන හිමි, උඩකැන්දාවල සරණංකර හිමි සහ වල්පොළ රාහුල හිමි වැනි හික්ෂුන් තුළ පැවති වාමාංශික නැඹුරුව සි. එස්. සේනානායකගේ කෝපයට හේතු විය. 1946 ජනවාරි මස පැවති ප්‍රසිද්ධ දේශපාලන රැස්වීම් වලදී සි. එස්. සේනානායක මහතා විසින් වාමාංශික දේශපාලනයේ නිරත එම හික්ෂුන් ප්‍රසිද්ධියේ විවේචනය කරන ලදී (අයිවන්, 2007).

ශ්‍රී ලාංකේය හික්ෂු දේශපාලනය පිළිබඳ කතිකාව තුළ මූලික ස්ථානයක් හිමිකරගන්නා හික්ෂුවක් වශයෙන් වල්පොළ රාහුල හිමියන් හැදින්විය හැකි ය. බෞද්ධ ඉගැන්වීම් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ භාවිතයට ගත හැකි ආකාරය උන්වහන්සේ විසින් ඉදිරිපත් කර තිබේ. “බෞද්ධ ඉගැන්වීමේ හැටියට දේශපාලනය නම් දශරාජ ධර්මයෙන් යුක්තව කළ යුතු ඉතා ශ්‍රේෂ්ඨ පරාර්ථ සේවයකි. එසේ ම දේශපාලනයෙහි යෙදෙන්නා සතර සංග්‍රහ වස්තුවෙන් ද යුක්ත විය යුතුයි. බුද්ධාගමේ හැටියට දේශපාලනය ධාර්මික ක්‍රියාවක් මිස අධමයක් නොවේ” (රාහුල, 1992). 1946 මාර්තු 9 වන දින ආචාර්ය ඒ. පී. ද සොයිසාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් මහනුවර නගර ශාලාවේදී පවත්වන ලද රැස්වීමක් අමතා, වල්පොළ රාහුල හිමියන් විසින්, හික්ෂුවගේ කාර්යභාරය, යන මැයෙන් දේශනයක් පැවැත් වූහ. එම දේශනයට ඇතුළත් කරුණු මත පදනම්ව 1949 දී, “හික්ෂුවගේ උරුමය” නමින් වල්පොළ රාහුල හිමියන් විසින් ලියා පළ කළ කෘතිය එකල හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ දේශපාලන අත්පොත වූ අතර, එය නිදහසින් පසු ශ්‍රී ලංකා හික්ෂු දේශපාලනයේ ආරම්භය ලෙසද සලකනු ලබයි (Thambiah, 1992).

වල්පොළ රාහුල හිමියන් විසින් ඇරඹුවේදී වැනි ප්‍රබල දාර්ශනිකයින්ගේ අදහස් මෙන්ම, මහත්මා ගාන්ධිතුමාගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය වැනි දේශපාලන තලයේ සුවිශේෂී උදාහරණයන්ද මැනවින් විග්‍රහ කරමින් රචනා කළ “හික්ෂුවගේ උරුමය” ග්‍රන්ථය තුළින් ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතිනුයේ එකිනෙකින් වෙන් කළ නොහැකි සබඳතාවයක් බව පෙන්වා දී තිබේ. මෙම කෘතිය හරහා හික්ෂුවගේ දේශපාලන ප්‍රවේශය පිළිබඳව වල්පොළ රාහුල හිමියන් අදහස් දක්වා තිබේ. එහිදී උන්වහන්සේ පෙන්වා දෙන්නේ, හික්ෂුවක් විසින් පෞද්ගලික ආශාවන්ගෙන් තොරව, ලෝකයේ යහපත උදෙසා පරාර්ථකාමීව ක්‍රියා කරන්නේ නම්, එය දේශපාලනය වුවත් ආගමට විරුද්ධය කියා හෝ හික්ෂුවට අකැපය කියා හෝ සිතීම වැරදි සහගත බවයි.

මේ අනුව අතීතයේ සිටම ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා ක්‍රියාත්මක වී ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. එහිදී වඩාත් වැදගත් කරුණක් ලෙස පෙන්වා දිය හැක්කේ ශ්‍රී ලංකාව යටත්විජිතවාදී බැම්මෙන් නිදහස ලබා ගැනීමත් සමඟ මුහුණ දුන් ප්‍රධානතම අභියෝගයන් දෙක වන ජාතිය

ගොඩනැගීම සහ සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික, සංස්කෘතික වශයෙන් රට සංවර්ධනය කිරීමේ අභියෝගයන් වත්මන් දශකය වන විටද ජයගත නොහැකි වූ අභියෝගයන් ලෙසින් අප ඉදිරියේ පැවතීමයි. මේ සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය සහ ආගමික සංස්ථාව අතර පවතින අන්තර් සබඳතාව සෘජුව මෙන්ම වක්‍ර ලෙස සිදු කළ බලපෑම් ලාංකීය දේශපාලන ඉතිහාසය අධ්‍යයනය කිරීමේදී මැනවින් හඳුනාගත හැකි ය.

ආගම, දේශපාලනය සහ ශ්‍රී ලංකා සමාජය

ශ්‍රී ලංකාවේ ආගම සහ දේශපාලනය යන සමාජ සංස්ථා දෙක අන්තර් සබඳතාවක් සහිතව ක්‍රියා කරනු ලබන බව ඉහත සාකච්ඡාව ඔස්සේ ගම්‍ය විය. මෙහිදී විශේෂයෙන්ම පෙන්වාදිය යුතු කරුණක් වන්නේ වත්මන් ශ්‍රී ලංකාව බහු වාර්ගික සහ බහු ආගමික ස්වරූපයක් දැරීමයි. ආගමික වශයෙන් ගත් කළ මෙරට ජනගහනයෙන් බහුතරය බෞද්ධයෝ වෙති. බෞද්ධයන්ට අමතරව හින්දු, ඉස්ලාම් සහ ක්‍රිස්තියානි ආගමිකයෝද ශ්‍රී ලංකාව තුළ ජීවත් වෙති. ශ්‍රී ලංකාවේ ආගමික විවිධත්වය පිළිබඳව පහත වගුව ඇසුරින් පෙන්වා දිය හැකි ය.

වගු අංක 01 ශ්‍රී ලංකාවේ ආගමික විවිධත්වය

ආගම	ප්‍රතිශතය (%)
බෞද්ධ	70.1%
හින්දු	12.6%
ඉස්ලාම්	9.7%
ක්‍රිස්තියානි	6.2%

(Source: Department of Census and Statistics, 2011)

ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත ජනගහනයෙන් බහුතරය බෞද්ධයන් විසින් නියෝජනය කරනු ලබන බවත් ශ්‍රී ලංකාව බෞද්ධ ආගමික බහුතරය සහිත බහු ආගමික ස්වරූපයක් දරන රාජ්‍යයක් බවත් ඉහත වගුවට අනුව පෙන්වා දිය හැකි ය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ ව්‍යුහය ඇසුරින් මෙම තත්වය විග්‍රහ කිරීම වඩාත් සුදුසු වනු ඇත. ආගම පිළිබඳව ඉදිරිපත්ව ඇති බොහෝ අර්ථකථනයන් තුළ සමාජ ව්‍යුහය සහ ආගම අතර පවතින අන්තර් සබඳතාව පිළිබඳව විග්‍රහ කරනු ලබයි. නූතන ලොව සෑම රාජ්‍යයක් තුළම ආගම සහ දේශපාලනය අතර මනා අන්තර් සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනැගී ඇත (හඳුරාගම, 2014:122). එමෙන්ම වර්තමාන සංකීර්ණ ලෝක ක්‍රමය තුළ ආගමික පරිසරයෙන් බැහැරව මිනිසුන්ට ක්‍රියාකළ නොහැකිය (අමරසේකර සහ දසනායක, 2004). ශ්‍රී ලංකාව බෞද්ධ ආගමික බහුතරය සහිත බහු ආගමික ස්වරූපයක් දරන රාජ්‍යයක් වූ නමුත්, සියලුම වාර්ගික සහ ආගමික කණ්ඩායම් කිසිදු

හේදයකින් තොරව ජීවත් වූ බව ඓතිහාසික මූලාශ්‍ර වලින් තහවුරු වේ. නමුත් වර්තමානය වන විට ආගමික සහ වාර්ගික සාධකයන් පදනම් කරගෙන ගැටුම් වර්ධනය වීමක් දැකගත හැකි ය. එම ගැටුම් සඳහා බලපෑම් කළ ප්‍රධානතම සාධකය වශයෙන් දැක්විය හැක්කේ සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ දක්නට ලැබෙන ආගමික සහ දේශපාලන අධිකාරීන්ගේ අන්තරාමි මිශ්‍ර වීමයි.

යටත්විජිත පාලන සමය තුළ පාලන කටයුතු පහසු කර ගැනීම සඳහා ආගම යොදා ගැනීම පසුකාලීනව ආගම සහ දේශපාලනය අතර අනිසි සබඳතා ගොඩනැගීමට බලපාන ලදී. ජනවාර්ගික සහ ආගමික සංකල්පයන් මහජන බල මණ්ඩලය තුළට ගෙනගොස්, එය පෘථුල ලෙස දේශපාලනය සමඟ යොදාගන්නා ආකාරයක් යටත්විජිත යුගයේදී දක්නට ලැබේ. 1815, 1818 සහ 1848 යන වර්ෂයන් තුළ ඉංග්‍රීසි විරෝධී නිදහස් සටන් පැවතුණු නමුත් පසුකාලීනව අධිරාජ්‍යය විරෝධී සටන් සඳහා නොව තමන් නියෝජනය කරනු ලබන ආගමික සහ වාර්ගික කණ්ඩායම් වල බලය වැඩි කර ගැනීම සඳහා පමණක් විරෝධතා මතු වූ අයුරු ශ්‍රී ලාංකික යටත්විජිත ඉතිහාසය ඇසුරින් පෙනී යයි (නමසිව්‍යායම්, 2005).

ජනවාර්ගිකත්වය සහ ආගම දේශපාලන ක්‍රියාවලිය වෙත එළඹීම හේතුවෙන් පසම්බුරු දේශපාලනය ආරම්භ වූ අතර, මෙම පසම්බුරු දේශපාලනය වර්ධනය වීම සඳහා දේශීය පුනර්ජීවන ව්‍යාපාර විසින් දැඩි බලපෑමක් සිදු කරන ලදී. මෙරට පාලන බලය විදේශිකයන් අතට පත්වීමත් සමඟ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ කතෝලික ආගමේ ව්‍යාප්තිය නැතහොත් දේශපාලනික කතෝලිකකරණය ආරම්භ වීම, මෙම පුනර්ජීවන ව්‍යාපාරයන්ගේ ආරම්භය සඳහා හේතු වූ බව පෙන්වාදිය හැකි ය. බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සාමය තුළ මෙම තත්ත්වය බහුලව දැකිය හැකි විය. බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයේ මූලික අරමුණු වූයේ, ක්‍රිස්තු ධර්මය ව්‍යාප්ත කිරීම සහ ආර්ථික ප්‍රතිලාභ තම මව් රටට යැවීමත් ය. එම අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම උදෙසා යටත්විජිත රාජ්‍යයන්ගේ ජනතාව මනෝ මූලිකව ග්‍රහණය කර ගැනීමට අධිරාජ්‍යවාදීන් දරන ලද උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මිෂනාරි අධ්‍යාපනය තුළින් කතෝලිකකරණය ආරම්භ කරන ලදී. 1868 වන විට කතෝලික නොවන, එනම් බෞද්ධ, හින්දු, ඉස්ලාම් හෝ වෙනත් ගණයෙහි ලා සැලකිය හැකි එකදු පාසලක්වත් නොතිබුණි (අයිවන්, 2007). දේශීය ආගම් වලට ප්‍රති විරුද්ධව ගොඩනැගෙන ලද මෙම ක්‍රියාකාරකම් වලට එරෙහිව ආගමික හේදයකින් තොරව බෞද්ධ, හින්දු සහ ඉස්ලාම් ආගමිකයන් විවිධ ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා ලදී. ඔවුන් අතර කර්නල් ඕල්කට්තුමා, අනගාරික ධර්මපාලතුමා, සිද්ධි ලෙඛබේ, වාදිහසිංහ මිගෙට්ටුවත්තේ ගුණානන්ද හිමි, හික්කඩුවේ ශ්‍රී සුමංගල හිමි වැනි බෞද්ධ සහ අන්‍ය ආගමික නායකයින් මෙන්ම හික්සුහු ද ප්‍රධාන වෙති. වරක් බ්‍රවුන්රිග් ආණ්ඩුකාරවරයා ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ, “දැනට මා මෙහි පැමිණ අවුරුදු හතරකට වැඩිය. මේ කාලය තුළ මාගේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ මිනිසුන්ගේ ආගමික සහ සුවර්ත දියුණුවත්, ක්‍රිස්තු ධර්මය රටේ පැතිරවීමත් බැව් නිර්භයව කියනු කැමැත්තෙනම්” යනුවෙනි (රාහුල, 1992: 103).

ක්‍රිස්තු ධර්මය මුල් කරගත් සංස්කෘතියක් රහිත රාජ්‍යයක් වූ ශ්‍රී ලංකාව බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් පහත් කොට සලකා තිබෙන බව උක්ත ප්‍රකාශය තුළින් පැහැදිලි වේ. ඒ අනුව පොදුවේ දේශීය සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කරගැනීම උදෙසා මිෂනාරි ආගමික

ප්‍රතිසංස්කරණ වලට එරෙහිව දේශීය ගිහි පැවිදි දෙපිරිසම ඉදිරිපත් වී තිබෙන බව පෙන්වාදිය හැකි ය. මේ අනුව, වසර 443 විජාතික බලවේග නිසා ආක්‍රමණ නිසා වික්ෂිප්තව සිටි ජාතියක් ගොඩනැගීම සඳහා සිංහල බෞද්ධ සංකල්පය අවශ්‍ය බව ඕල්කට්තුමා මෙන් ම අනගාරික ධම්පාලතුමා ද හඳුනාගැනීම දේශීය පුනර්ජීවන ව්‍යාපාරයන් සඳහා පදනම සකස් වීමට හේතු වී තිබෙන බව පෙන්වාදිය හැකි ය. මිෂනාරි පාසල් වලට විරුද්ධව යමින් දේශීය ආගම්, සංස්කෘතිය, වාර්ගිකත්වය මත පදනම්ව ඇරඹී පාසල්, ඉරුදින දහම් පාසල්, තරුණ තරුණියන් සඳහා වූ සමිති සහ පුවත්පත් ආරම්භය වැනි ක්‍රියා පුනර්ජීවන ව්‍යාපාරයේ ප්‍රධානතම ආයතනයන් වී ඇත (Jayawardena, 1986). මෙම අවධිය තුළ මිෂනාරි ආගමික ප්‍රතිසංස්කරණ වලට එරෙහිව නැගී සිටි බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ කාර්යභාරය දේශපාලනික ස්වරූපයක් ගනු ලැබුවත්, එය නූතන දේශපාලනීකරණය වූ කාර්යභාරයෙන් වෙනස් විය (Thambiah, 1992). ඒ අනුව ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතින සබඳතාව පිළිබඳව ශ්‍රී ලාංකීය අන්දැකීම් ඇසුරින් විශ්ලේෂණය කිරීමේදී, බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය කාලීන සමාජ ප්‍රවාහයන් සමඟ වෙනස් වීමට ලක් වූ ආකාරය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීම ඉතාමත් වැදගත් වේ.

ජනවාර්ගික දේශපාලනය සහ වාර්ගික සහජීවනය

හඳුරාගම (2014) තම දේශපාලන සමාජ විද්‍යාව ග්‍රන්ථය තුළින් පෙන්වාදෙන පරිදි, ජනවාර්ගිකත්වය පොදු දේශපාලන පරිමණ්ඩලය (Public Domain) තුළදී පෘථුල බලපෑමක් සිදු කරන ප්‍රපංචයකි. විශේෂයෙන් ම ජාතික රාජ්‍ය තුළ ක්‍රියාවට නැගෙන නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙහි ප්‍රධානතම සාධකයක් ලෙස ජනවාර්ගිකත්වය හඳුනාගත හැකි ය. එය එක් පසෙකින් වාර්ගික ජනතාව ආණ්ඩුකරණයට සම්බන්ධ කරන පාලමක් විය හැකි අතර, අනෙක් පසින් බලය මත පදනම්ව එකා අනෙකා වෙනස මත වාර්ගික ජනයා පීඩාවට පත් කරන්නක් විය හැකි ය.

ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතින සුවිශේෂී අන්තර් සබඳතාවය වැනිම වූ සබඳතාවයක්, ජනවාර්ගිකත්වය සහ දේශපාලනය අතර පවතින ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. මෙම අන්තර් සබඳතාව පිළිබඳව විග්‍රහ කිරීමේදී ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ, ජනවාර්ගික දේශපාලනය යන සංකල්පය නිරූපණය කරන භූමිකාව කෙබඳුදැයි විමසා බැලීම වැදගත් වේ. හොඳම ආණ්ඩුකරණ කලාව ලෙස සැලකෙන නියෝජන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ, ජනවාර්ගික දේශපාලනය මඟින් සැලකිය යුතු මට්ටමේ බලපෑමක් ඇති කරනු ලැබේ. දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ ජනවාර්ගික දේශපාලනය පිළිබඳව අදහස් ඉස්මතු වීම සඳහා “ ජාතික රාජ්‍යය සංකල්පය” බොහෝදුරට බලපෑම් කර තිබෙන බව ජාතික රාජ්‍ය සංකල්පය බිහිවීම සහ එහි විකාශනය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමේදී තහවුරු වේ.

18, 19 සියවස් වල ආරම්භ වී ලොව පුරා සීඝ්‍රයෙන් ව්‍යාප්ත වූ කාර්මික විප්ලවයත්, එහි අතුරුපල ලෙස හඳුනාගත හැකි නාගරීකරණය, ගෝලීයකරණය ආදී සමාජ වෙනස්වීම් මෙන්ම ධනේශ්වර ආර්ථිකයේ නැගී ඒමත් ලෝකය තුළ සමාජ ආර්ථික රටාවන් පමණක් නොව පුද්ගල චින්තන දහරාවන් ද අතික්‍රමණය කළ හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයන් ලෙස හඳුන්වාදිය හැකි ය. මන්දයත් ධනවාදය තම බලාධිපත්‍ය පැතිරවීම අපගේ ආර්ථික ජීවිතයට පමණක්

සීමා නොවන අතර එය සමස්ත දෘෂ්ටිවාදාත්මක තලයන් මතද බලපෑම් ඇති කරන බැවිනි. ආර්ථික ක්ෂේත්‍රයෙහි ධනෝත්පාදන වෙළඳාම සහ වෙළඳපොළ ක්‍රියාත්මක වීමත් දකුණු ආසියාවේ සිදුවූ යටත්විජිතකරණ සහ පශ්චාත් යටත්විජිතකරණ ක්‍රියාවලීන් මෙන්ම ධනවාදය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහ ජාතික රාජ්‍ය බිහිවීම ආදී සියලු සිදුවීම් සුසංගත වී ලෝකය පුරා සමාජ නවීකරණ ක්‍රියාවලිය කඩිනම් කරන ලදී. ඉතාමත් සීඝ්‍රයෙන් සමාජ පරිවර්තනයන් රාශියක් සිදුවූ මෙම අවධියේ, යුරෝපය තුළ ජාතික රාජ්‍ය සංකල්පය බිහිවීම සිදුවී තිබේ. යුරෝපය ජාතික රාජ්‍යය ලෙස හඳුන්වනු ලබන්නේ නිශ්චිත සීමාවක් තුළ ජීවත්වන ජනතාවගෙන් සැදුම්ලත් එම ජනතාව විසින්ම පත් කරගනු ලැබූ ආණ්ඩුවක් සහ අභ්‍යන්තර මෙන්ම බාහිර ස්වාධීපත්‍යය හිමිවූ ආයතනයක් වශයෙනි. නමුත් යටත්විජිතහරණය සිදුවූ රාජ්‍යයන්, විශේෂයෙන්ම ආසියා, අප්‍රිකා සහ දකුණු ඇමරිකානු රාජ්‍යයන් තුළ හඳුනාගත හැක්කේ වැඩිවසම් වාදයට එරෙහිව බිහි නොවූණු, කෘතීමව සැකසූ පරිසරයක් තුළ ගොඩනැගුණු ජාතික රාජ්‍යය ආකෘතියක් වේ. යටත්විජිත බලයෙන් නිදහස් වූ මෙම රාජ්‍යයන් තුළ ජාතික රාජ්‍යය සංකල්පය බිහිවීම ප්‍රධාන ව්‍යාපෘතීන් දෙකක් තුළින් සිදුවන බව දක්නට ලැබේ. එහි පළමු ව්‍යාපෘතිය ජාතිය ගොඩනැගීම වන අතර, දෙවැන්න වනුයේ රාජ්‍යය ගොඩනැගීමයි. කෙසේ වුවද මෙම ජාතික රාජ්‍යය සංකල්පය යුරෝපය සහ ඇමරිකාව තුළ සාර්ථක වුව ද ජන විවිධත්වය සහිත රාජ්‍යයන් තුළ අසාර්ථක වේ (Alavi, 1972). මේ අනුව යටත්විජිත බලයෙන් නිදහස් වූ රාජ්‍යයන් තුළ ජාතිකත්වය ගොඩනැගීම වෙනුවට වාර්ගිකත්වය ඉස්මතු වීම සිදුවිය. මාක්ස්වාදී හෝ ජනතාවාදී ව්‍යාපාර අවසානයේ එක් පන්තියක් හෝ ජනවර්ගයක් කේන්ද්‍රගත කරගනිමින් ක්‍රියාත්මක වූ අතර, එම සියලු ව්‍යාපාර අවසානයේ බහුතර වාර්ගික බලය රාජ්‍ය බලය සමඟ ඒකරාශී වී සුළු ජනවර්ගයන්ට එදිරිව තිබෙන ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. නිදසුනක් වශයෙන් පාකිස්ථානය තුළ රදල පැලැන්තිය, ධනෝත්පාදන පංතිය සහ හමුදා මෙන්ම පාලකයින්, විවිධ පංති නියෝජනය කරමින් ඒකරාශී වී පොදුවේ රාජ්‍ය බලය ලබාගෙන එමඟින් තම පංති අවශ්‍යතාවයන් පමණක් ඉටුකර ගැනීම දැකිය හැකි ය (Alavi, 1972). ශ්‍රී ලංකාව තුළ මෙම ගැටලුකාරී තත්ත්වය නිර්මාණය වීම සමාජ පංතිය මත පදනම්ව නොව, වාර්ගිකත්වය පදනම් කරගනිමින් සිදුවන ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. මේ සඳහා ඉදිරිපත් කළ හැකි සුදුසුම උදාහරණය වනුයේ, 1983 ශ්‍රී ලංකාවේ සිදුවූ ජූලි කලබලය ආශ්‍රිතව නිර්මාණය වූ ගැටලුකාරී තත්ත්වය යි. මෙම ජූලි කලබලය තුළින්, වාර්ගිකත්වය මත පදනම් වෙමින් ආර්ථික තරඟය ජය ගැනීමට වාර්ගික කණ්ඩායම් විසින් සිදු කරන ලද උත්සාහයක් හඳුනාගත හැකි ය (Obeyesekere, 1984).

ජනවාර්ගිකත්වය සහ දේශපාලනය අතර සබඳතාවයක් පවතීද? දේශපාලනය යනු ආණ්ඩු කිරීමේ කලාවක් හෝ බලය සඳහා කෙරෙන අරගලයක් නම්, එයට ජනවාර්ගිකත්වය සම්බන්ධ වන්නේ කෙසේද? පංති විෂමතාවය පමණක් අවධාරණය කරන සමාජවාදය තුළ උක්ත කරුණු අතර පවතින සබඳතාවය හඳුනාගත නොහැකි වේ. මෙම කරුණු අතර පවතින සබඳතාවය දැකගත හැක්කේ ලිබරල්වාදය තුළදීය. Marx සහ Engles (1888) පෙන්වාදෙන පරිදි, නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය මගින් බිහිවන සුළුතර ධනෝත්පාදන බලය (මෙයින් අදහස් කරනුයේ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය තුළින් හිමිවන ලාභයන්හි හිමිකම හරහා බිහිවන

පන්තිය යි. මෙම සුළු ධනෝත්චර පංතිය එක් ජනවර්ගයක නියෝජනයකින් පමණක් නිර්මාණය නොවේ. මෙය ඕනෑම ජනවර්ගයක එකතුවක් විය හැකිය) සමස්ත පංතියම පාලනයට යටත් කිරීමට යොදා ගනු ලබයි.

ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංවර්ධනය වෙමින් පවතින සුබසාධක රාජ්‍යයක දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රමුඛතම බලපෑම් සාධකයක් ලෙස ජනවාර්ගිකත්වය හඳුනාගත හැකිය. මෙය Nancy Fraser විසින් ඉදිරිපත් කරන “Politicalization of Grievances” (දේශපාලනීකරණය වූ දුක් ගැනවිලි) සංකල්පය ඇසුරින් සාකච්ඡා කළ හැකිය. Fraser (1989) දක්වන පරිදි, සමාජය තුළ දුක්ගැනවිලි දේශපාලනීකරණය වීම හේතුවෙන් අසමාන බල ව්‍යුහයන් සමාජය තුළ නිර්මාණය වන අතර ඒ හේතුවෙන් ජනවර්ග සඳහා යහපත් බලපෑම් මෙන්ම අයහපත් බලපෑම්ද එල්ල කරනු ලැබේ. මෙහි යහපත් බලපෑමක් වශයෙන් දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ වාර්ගික නියෝජනය හරහා වාර්ගික ඉල්ලීම්, අවශ්‍යතා කෙරෙහි අවශ්‍ය අවධානය යොමුවීම පෙන්වාදිය හැකිය. නමුත් ඒ මත පදනම්ව එක් ජනවර්ගයකට වාසි සහගත වන පක්ෂග්‍රාහී ප්‍රතිපත්ති නිර්මාණය විය හැකි වීම මෙහි පවතින අයහපත් බලපෑමක් වශයෙන් පෙන්වාදිය හැකි ය. එවැනි පක්ෂග්‍රාහී ප්‍රතිපත්ති වල බලපෑම හේතුවෙන් අනෙක් ජනවර්ගයන්හි අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස උල්ලංඝනය විය හැකි වීම වඩාත් අහිතකර බලපෑමක් වශයෙන් හඳුනාගත හැකි ය. පර්යේෂණ සොයාගැනීම් සහ සාකච්ඡාව තුළ, ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ උදාහරණ ඇසුරින් මේ සම්බන්ධයෙන් වැඩිදුරටත් සාකච්ඡා කරනු ලැබේ.

මෙම සාහිත්‍ය විමර්ශනය හරහා අතීතයේ සිට සිදුවූ විවිධ වෙනස්කම් තුළින් ජනවාර්ගිකත්වය සම්බන්ධ ආකල්ප ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ මුල්බැසගත් ආකාරය පිළිබඳවත්, බෞද්ධ භික්ෂුවගේ දේශපාලන භූමිකාව සකස් වූ ආකාරය පිළිබඳවත්, වර්තමාන බෞද්ධ භික්ෂුවගේ භූමිකාව අතීත භික්ෂු භූමිකාවෙන් වෙනස්වන ආකාරය පිළිබඳවත් අධ්‍යයනය කරන ලදී. උක්ත සාහිත්‍ය පදනම් කරගනිමින් “ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන සන්දර්භය තුළ බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂුන්ගේ දේශපාලන භූමිකාව වාර්ගික සහජීවන මට්ටම තීරණය වීම කෙරෙහි ඇතිකරන බලපෑම කෙබඳු ද?” යන පර්යේෂණ ගැටලුව ඔස්සේ බෞද්ධ භික්ෂුන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි බලපෑම් කරන ආකාරය විමසීමට ලක් කිරීම මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව මගින් සිදු කෙරෙනු ඇත.

සාකච්ඡාව

වර්තමාන ලෝකය තුළ, දේශපාලන සංස්ථාව සහ ආගම අතර පවතින සබඳතාව පිළිබඳව විමසීමේදී, එම සබඳතාවය එකිනෙකින් වෙන්කළ නොහැකි අවියෝජනීය සහසම්බන්ධතාවයකින් යුතුව ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. විශේෂයෙන් ම ආගමික සංස්ථාව නූතන ලොව සෑම රාජ්‍යයකම දේශපාලන අධිකාරයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයට විවිධාකාර ලෙසින් බලපෑම් එල්ල කරන ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. අනෙක් අතට දේශපාලන අධිකාරයන් ද ස්වකීය දේශපාලන අභිමතාර්ථයන් සාධනය කර ගැනීම සඳහා ආගමික සංස්ථාවන් උපයෝගී කරගන්නා ආකාරයක් ද දක්නට ලැබේ. මෙම තත්ත්වය තුළ නූතන ලොව සෑම රාජ්‍යයක් තුළ ම ආගම සහ දේශපාලනය අතර මනා අන්තර්

සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනැගී ඇත. බලපෑම් කණ්ඩායමක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි බලපෑම් කරන ආකාරය හඳුනාගැනීමේදී ඒ සඳහා එළඹුමක් වශයෙන් ලොව අනෙකුත් රාජ්‍යයන් කිහිපයක ආගමික සංස්ථාව සහ දේශපාලන සංස්ථාව අතර පවතින සබඳතාව කෙබඳු ආකාර වේදැයි හඳුනා ගැනීම මෙම සාකච්ඡාව සඳහා ප්‍රායෝගිකව ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. විශේෂයෙන් ම ආගමික සංස්ථාව නූතන ලොව සෑම රාජ්‍යයකම පාහේ දේශපාලන අධිකාරයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයට බලපෑම් එල්ල කරන යුගයක් එළඹ තිබෙන තත්කාලීන සමාජය තුළ ඒ පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම ඉතාමත් කාලෝචිත අවශ්‍යතාවයක් බව පෙන්වාදිය හැකි ය.

වර්තමාන සමාජය තුළ බොහෝ රාජ්‍යයන් ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතින සබඳතාව ව්‍යවස්ථානුකූල විධිවිධාන ඔස්සේ සම්මත කරගනිමින් ආගමික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් පවත්වාගෙන යන අතර, අනෙකුත් රාජ්‍යයන් ආගමික රාජ්‍ය ක්‍රමයෙන් බැහැරව යමින් ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් පවත්වාගෙන යන ආකාරය දක්නට ලැබේ. ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතින මෙම සුවිශේෂී අන්තර් සබඳතාව වර්තමානය වන විට ලොව බොහෝ රාජ්‍යයන් වල ජාතිය ගොඩනැගීම සම්බන්ධව නොයෙක් ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් නිර්මාණය කර ඇති ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. නිදසුන් වශයෙන් පාකිස්ථානය, බංගලාදේශය, ඉරානය සහ නේපාලය වැනි රාජ්‍යයන් පෙන්වාදිය හැකි ය. මෙම රාජ්‍යයන් ව්‍යවස්ථානුකූල විධිවිධාන ඔස්සේ ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කිරීම වෙනුවට, ආගමික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කරමින් දේශපාලන සංස්ථාව සහ ආගමික සංස්ථාව අතර සෘජු සබඳතාවයක් පවතින බව නෛතිකවම තහවුරු කර තිබේ. 1973 පාකිස්ථානු ව්‍යවස්ථාව ඉස්ලාම් ආගම මත පදනම්ව ආගමික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කර තිබෙන අතර, රාජ්‍ය නායකයා ඉස්ලාම් ලබ්ධිකයෙකු විය යුතු බවට ව්‍යවස්ථාපිත විධිවිධාන සලසා තිබේ (National Assembly of Pakistan, 2004). මේ ආකාරයට පාකිස්ථානය තුළ දේශපාලනය ආගමිකරණය වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පාකිස්ථානය තුළ ජීවත් වන අනෙකුත් ආගමික කණ්ඩායම් වන හින්දු, ක්‍රිස්තියානි, සික් වැනි ආගමික කණ්ඩායම් අතර අවිශ්වාසය වර්ධනය වී ඇත. එම කණ්ඩායම් රජයට විරුද්ධව කැරලි ගසන තත්ත්වයට පත්ව ඇති අතර 1994 වර්ෂය තුළ සිදුවූ මෙවැනි කැරලි ගැසීම් හේතුවෙන් 1,600 පමණ පිරිසක් මිය ගොස් ඇත. මෙවැනි විරෝධතාවයන් නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මැතිවරණයන් තුළින් බලයට පත්වන ආණ්ඩු වලට පාකිස්ථානය තුළ පාලන බලය ගෙනයෑමට නොහැකි තත්ත්වයන් බොහෝ අවස්ථාවන් වල උද්ගත වේ. එම නිසා ම පාකිස්ථානු රාජ්‍ය පාලනය නිරන්තරයෙන් හමුදා පාලනය යටතට පත්වන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි වේ (හඳුරාගම, 2014:124). ශ්‍රී ලංකාවේ ආගම සහ දේශපාලනය අතර සබඳතාවත්, භික්ෂූ දේශපාලනය එම සබඳතාවට බලපෑම් කරන ආකාරයත්, ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේලාගේ දේශපාලන මැදිහත්වීම් බලපෑම් කරන ආකාරය පිළිබඳවත්, අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා පාකිස්ථානය වැනි ව්‍යවස්ථාපිත ආගමික රාජ්‍යයන්හි දේශපාලන ව්‍යවස්ථාපිත හඳුනාගැනීම අතිශයින් ම වැදගත් වනු ඇත.

ඉහත සාකච්ඡා කළ පරිදි ආගමික රාජ්‍ය ක්‍රමයෙන් බැහැරව යමින් ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් පවත්වාගෙන යන සමහර රාජ්‍යයන්, ව්‍යවස්ථානුකූල විධිවිධාන ඔස්සේ ආගමික රාජ්‍ය ක්‍රමයෙන් බැහැරව ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කළත්, ක්‍රියාකාරීත්වයේදී ආගම සහ

දේශපාලනය අතර පවතින සබඳතාව වර්ධනය වී ඇති ආකාරය දක්නට ලැබේ. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය, ඉන්දියාව සහ බ්‍රිතාන්‍ය වැනි වැනි රාජ්‍යයන් මේ සඳහා නිදසුන් ලෙස පෙන්වාදිය හැකි ය. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය තම ව්‍යවස්ථානුකූල විධිවිධාන ඔස්සේ කිසිදු ආගමකට විශේෂ වරප්‍රසාද තම රාජ්‍ය ක්‍රමය තුළ ලබා නොදෙන බව දක්වා ඇති අතර, ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය තුළ ක්‍රිස්තියානි, යුදෙව්, ඉස්ලාම්, හින්දු සහ බෞද්ධ යන ආගම් දක්නට ලැබේ. ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කර තිබුණද ඇමරිකානු සමාජය තුළ ප්‍රායෝගික තලයේ දක්නට ලැබෙනුයේ, ක්‍රිස්තියානි ආගම සහ දේශපාලනය අතර සුවිශාල සබඳතාවක් පවතින බව යි. දේශපාලනමය තීන්දු තීරණ ගැනීමේදී ක්‍රිස්තියානි පල්ලියේ සහ පූජකවරුන්ගේ බලපෑම වර්ධනය වී ඇති ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. එමෙන් ම ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය ව්‍යවස්ථාමය අනාගමික රාජ්‍යයක් වුවත්, ඇමරිකානු ජනපති ධුරයට පත්වන පුද්ගලයා නිල වශයෙන් තම ධුරයේ වැඩකටයුතු ආරම්භ කිරීමට ප්‍රථමව බයිබලය මත අත තබා දිවුරුම් දීම වැනි සිදුවීම් හරහා ගම්‍යමාන වන්නේ එවැනි රාජ්‍යයන්ගේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළද වක්‍ර වශයෙන් හෝ ආගමික බලපෑම පවතින බව යි. වර්තමාන බංග්ලාදේශ ව්‍යවස්ථාව ඇසුරින් මෙම ගැටලුකාරී තත්ත්වය තවදුරටත් විග්‍රහ කළ හැකි ය. උක්ත සාකච්ඡාව තුළ දැක්වූ ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය මෙන් ම, බංග්ලාදේශ ව්‍යවස්ථාවේ (1972) 8 වන සහ 12 වන වගන්ති මගින් ආගමික රාජ්‍ය සංකල්පයෙන් බැහැරව ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කිරීමට අවශ්‍ය විධිවිධාන සපයා තිබේ. නමුත් එම ව්‍යවස්ථාවේම 2 වන වගන්තිය ඔස්සේ ලෞකික රාජ්‍ය ක්‍රමයක් ස්ථාපිත කිරීමේ අරමුණින් සකස් කළ ව්‍යවස්ථාව තුළ අර්බුදයක් නිර්මාණය කර තිබෙන බවක් දක්නට ලැබේ. එනම්, බංග්ලාදේශ ව්‍යවස්ථාවේ 2 වන වගන්තිය ඔස්සේ ඉස්ලාම් ධර්මයට රාජ්‍ය ආගම වශයෙන් සුවිශේෂී වරප්‍රසාද ලබා දීමට විධිවිධාන සපයා ඇත. 1988 ජූනි 07 වන දින ව්‍යවස්ථාවට හඳුන්වාදෙන ලද සංශෝධනය ඔස්සේ මෙම තත්ත්වය තවදුරටත් තහවුරු කරන ලදී. මෙම සංශෝධනය හරහා “පරම විශ්වාසවන්ත සහ සර්වබලධාරී අල්ලා දෙවියන් සියලුම ක්‍රියාවන්ගේ පදනම වන්නේ ය” යනුවෙන් ව්‍යවස්ථාපිත විධිවිධාන සපයා තිබේ (Legislative and Parliamentary Affairs Division Ministry of Law, Justice and Parliamentary Affairs Bangladesh Secretariat, 2019). මේ ආකාරයට බංග්ලාදේශය තුළ ඉස්ලාම් ධර්මය මත පදනම්ව ආගමික රාජ්‍ය සංකල්පය ස්ථාපිත කිරීම අනෙකුත් ආගමික කණ්ඩායම් අතර එනම්, හින්දු, බෞද්ධ වැනි ආගමික කණ්ඩායම් අතර රාජ්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳව අවිශ්වාසය වර්ධනය වීමට හේතු වී තිබේ. එම අවිශ්වාසය අනෙකුත් ආගමික කණ්ඩායම් රජයට විරුද්ධව කැරලි ගැසීම් සිදු කිරීමට පොළඹවන සාධකයක් බවට වර්ධනය වී ඇති බව, චිතගොං ප්‍රදේශයේ වෙනම රාජ්‍යයක් ස්ථාපිත කිරීමේ අරමුණ සහිතව බෞද්ධ ආගමිකයන් ගෙනගිය ගැටුම තුළින් මැනවින් පැහැදිලි වේ (හදරාගම, 2014: 127).

මේ ආකාරයට විමසා බැලීමේ දී ආසියාතික රාජ්‍යයන් පමණක් නොව බටහිර රාජ්‍යයන් තුළ ද ආගම සහ දේශපාලනය එකිනෙකින් වෙන්කළ නොහැකි අවයෝජනීය සබඳතාවයකින් යුතුව ක්‍රියාත්මක වන බව පෙන්වාදිය හැකි ය. විශේෂයෙන් ම ආසියාතික සමාජයක් වන ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ මෙම අන්තර් සබඳතාව ඉතාමත් පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකි ය. පෙර සඳහන් කළ ආකාරයට පාකිස්ථානු 1973 ව්‍යවස්ථාවේ ඉස්ලාම් ආගම මත පදනම් වූ

දේශපාලන රටාව වැනිම ස්වභාවයක් ශ්‍රී ලංකාවේ 1947, 1972 සහ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් වල හඳුනාගත හැකි ය. මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවන් සම්පාදනයේදී ආගම, භාෂාව සහ ජනවාර්ගිකත්වය වැනි විෂමතාවයන්ට ප්‍රමුඛස්ථානය ලබා දීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සිංහල බෞද්ධ බහුතරය තුළ තම බහුතරය පිළිබඳ හැඟීම ද, අනෙකුත් ජනවර්ගයන් තුළ තම සුළු ජාතිකත්වය පිළිබඳ හැඟීම ද වර්ධනය වී තිබේ. නිදහසින් පසු යුගයේ ආරම්භක අවස්ථාවේ සිටම සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනය නියෝජනය කළ දේශීය නායකයින් අතර රාජ්‍ය ක්‍රමය තුළ සිංහල භාෂාවට සහ බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛත්වය ලබාදීමේ අවශ්‍යතාවය වර්ධනය විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසට 1956 රාජ්‍ය භාෂා පනත මඟින්, සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් කිරීමට සහ 1972 සහ 1978 ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථා ඔස්සේ බුද්ධාගම රාජ්‍යයේ ප්‍රමුඛ ආගම බවට පත් කිරීමට අවශ්‍ය විධිවිධාන සපයන ලදී (Bond, 1988). 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 11 වන පරිච්ඡේදයේ 6 වන වගන්තිය මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ ජනරජය බුද්ධාගමට ප්‍රමුඛස්ථානය පිරිනමන්නේ යැයි සඳහන් කර තිබේ (සෝමරත්න, 2014: 138). මෙහිදී 1972 දක්වා සුළු ජන කොටස් ආරක්ෂා කිරීමට ක්‍රියාත්මක වූ 1947 සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාව මඟින් විධිවිධාන යොදන ලද 29 (2) වගන්තිය මුළුමනින්ම අහෝසි කිරීම, 1972 ව්‍යවස්ථාව මඟින් සිංහල රාජ්‍ය භාෂා පනත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කොටසක් බවට පත් කිරීම ආදිය තුළින් සිංහල භාෂාවට සහ බෞද්ධ ආගමට ප්‍රමුඛත්වය ලබා දී තිබෙන බව පෙන්වාදිය හැකි ය (හඳුරාගම, 2014). 1956 ජුනි 5 දා වෙල්වනායගම් ඇතුළු පිරිසක් ගාලු මුවදොර පිටියේදී රාජ්‍ය භාෂා පනතට එරෙහිව සිදු කළ සාමකාමී උපවාසයට රාජ්‍ය ආරක්ෂාව සහිතව ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීම, එය රාජ්‍ය ආරක්ෂාව සහිතව සිදු වූයේ යැයි ප්‍රකාශ කළ හැක්කේ එම ප්‍රහාරය සිදු වන විට පොලීසිය නිශ්ශබ්දව සිටීම හේතුවෙනි (Swamy, 1994). මෙම සිදුවීම් පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමේ දී පෙනී යන්නේ, බෞද්ධාගමට සහ සිංහල භාෂාවට ප්‍රමුඛස්ථානය ලබා දීම අසමානතාවයෙන් යුතුව සැලකීම පිළිබඳ ආකල්පයන් අනෙකුත් ආගම් අතර මුල්බැස ගැනීමට හේතු වී ඇති බවයි.

ශ්‍රී ලංකාව යටත්විජිතවාදී බලපෑමෙන් නිදහස් වීමත් සමඟම මුහුණ දුන් ප්‍රධානතම අභියෝගය වන ජාතිය ගොඩනැගීමේ අභියෝගය වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තුළද ජයග්‍රහණය නොකළ අභියෝගයක් ලෙසින් පවතින බවක් දක්නට ලැබේ. ශ්‍රී ලාංකේය දේශපාලනයේ විකාශය දෙස බැලීමේදී පැහැදිලිව ම පිළිඹිබු වන කරුණක් වන්නේ බහු ආගමික සහ බහු වාර්ගික ජන කොටස්වල ආශාවන් සමෝධානය (Intergration) කර ගන්නා වූ ජාතිය ගොඩනැගීමේ ප්‍රතිපත්තියකට ගමන් කරනවාට වඩා එම ආශාවන් විභේදනය කරන්නා වූ සමග්‍රහන (Assimilation) ප්‍රතිපත්තියක් ඔස්සේ ගමන් කර තිබෙන බව යි. මෙම තත්ත්වය වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ ද කිසිදු වෙනසකින් තොරව ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. ජනවාර්ගික කොටස්වල විවිධත්වය මඟින් ඇති කරගන්නා දේශපාලන ඒකාග්‍රතාව වෙනුවට බොහෝවිට සුළු ජාතීන්ට හෝ බහු ජාතීන්ට විශේෂීකරණය වූ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කර තිබෙන ආකාරයක්, ඉතිහාසය පුරාවට ම ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය කර තිබෙන ආකාරය නිරීක්ෂණය කිරීමේදී හඳුනාගත හැකි ය. එහි හයානක ම ප්‍රතිඵලය වී ඇත්තේ ලාංකික දේශපාලන ක්‍රමය අසංවර්ධිත දිශානතියක් කරා යොමුව තිබීම යි. නමුත් මෙම තත්ත්වයට වගකිවයුත්තන් ලෙස මෙරට ප්‍රතිපත්ති

සම්පාදකයින් වෙත පමණක් සෘජුව ම වෝදනා එල්ල කළ නො හැක. ප්‍රතිපත්ති සම්පාදකයින් පමණක් නොව විවිධ ආගම් ලබ්ධිකයින්, භාෂාවන් සහ සිරිත් විරිත් අදහන ලාංකික මහජනතාව ද එහි වගකීම සමසේ භාරගත යුතු බව පෙන්වාදිය හැකි ය.

දීර්ඝ කාලයක සිට බෞද්ධ බහුතරය සහිත බහු වාර්ගික සහ බහු ආගමික සමාජයක් ලෙස පැවතුන ශ්‍රී ලාංකීය සමාජයේ සියලුම වාර්ගික සහ ආගමික කණ්ඩායම් කිසිදු හේදයකින් තොරව ජීවත් වී තිබේ. පෘතුගීසි, ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි ජාතිකයින්ට මෙරට යටත් වීමට පෙර ආගමික සංකල්ප හා බැඳුණු රාජ්‍ය පාලනය තුළ වර්තමානයේ දක්නට ලැබෙන ආකාරයේ පටු දේශපාලන අරමුණු නොවී ය. ශ්‍රී ලංකාවේ පාලන බලය විදේශිකයින් අතට පත්වීමත් සමඟ මෙරට දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ කතෝලික ආගමේ ව්‍යාප්තිය ආරම්භ වූ අතර බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමය තුළ මෙම තත්ත්වය බහුලව හඳුනාගත හැකි ය. බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ප්‍රධානතම අරමුණක් වූයේ ක්‍රිස්තු ධර්මය ව්‍යාප්ත කිරීම යි. බටහිර සංස්කෘතිය ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රමයෙන් ව්‍යාප්ත කරවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මිෂනාරි පාසල් තුළින් කතෝලිකකරණය ආරම්භ කරන ලදී. කතෝලිකකරණයේ ආරම්භයත් සමඟ දේශීය සංස්කෘතිය අනුව ගොඩනැගී තිබූ සමාජ රටාවන් බිඳ වැටීමට ලක් විය. දේශීය අධ්‍යාපන ක්‍රම අහිබවා යමින් මිෂනාරි අධ්‍යාපන රටාව ව්‍යාප්ත වී ඇත (හඳුරාගම, 2014).

යටත්විජිත පාලන කටයුතු වල පහසුව සඳහා ආගම යොදා ගැනීම මෙරට තුළ පසුකාලීනව ආගම හා දේශපාලනය අතර අන්ති සබඳතා ගොඩනැගීමට සෘජුව ම බලපාන ලදී. දේශීය ආගම්වලට ප්‍රතිවිරුද්ධව ගොඩනැගෙන ලද මෙම ක්‍රියාකාරකම්වලට එරෙහිව ආගමික හේදයකින් තොරව බෞද්ධ, හින්දු සහ ඉස්ලාම් ආගමිකයින් විවිධ ක්‍රියාමාර්ග ගන්නා ලදී. සාහිත්‍ය විමර්ශනය තුළින් පෙන්වා දුන් පරිදි, මිෂනාරිවරුන්ගේ ආගමික ප්‍රතිසංස්කරණ ව්‍යාපාරයට එරෙහිව නැගී සිටි සෑම ආගමක් ම නියෝජනය කළ ගිහි පැවිදි දෙපිරිස ම කටයුතු කරන ලද්දේ පොදුවේ දේශීය සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා පමණක් ම වන බව ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ඉතිහාසය අධ්‍යයනය කිරීමේදී හඳුනාගත හැකි ය. එම අවධිය තුළ ද භික්ෂුවගේ කාර්යභාරය දේශපාලනික ස්වරූපයක් ගනු ලැබුවත්, එය නූතන දේශපාලනිකරණය වූ භික්ෂුවගේ කාර්යභාරයෙන් වෙනස් විය (Thambiah, 1992).

ශ්‍රී ලංකාව බ්‍රිතාන්‍ය පාලනයෙන් නිදහස දිනා ගන්නා යුගය වන විට මෙරට බටහිර සංස්කෘතිය මනාව වැළඳගත් දේශීය නායක පංතියක් බිහි වී තිබුණි. එම නායකයින්ගේ දේශපාලන හැසිරීම මෙරට ජාතික සමඟියට එතරම් හිතකර නොවී ය. ඔවුන් තම දේශපාලන අරමුණු මුදුන්පත් කර ගැනීම සඳහා ජාති ආගම්, කුල වශයෙන් ජනතාව තුළ හේදහින්නතා ඇති කරන ලදී. යටත්විජිත යුගය තුළ හින්දු, මුස්ලිම්, බෞද්ධ ලෙස ජාතීන් වශයෙන් නොව ශ්‍රී ලාංකිකයින් ලෙස පොදුවේ අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයට එරෙහි වූවෝ පසුකාලීනව තම ආගම, තම භාෂාව, තම ජාතිය යන පටු අදහස් මත පිහිටා කටයුතු කරන තත්ත්වයට පත් වීම වර්තමානයේ ශ්‍රී ලාංකිකයින් වශයෙන් අප මුහුණපාන ජාතිය ගොඩනැගීමේ අභියෝගයට මූලික හේතුව වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකි ය.

1928 ඩොනමෝර් කොමිසමේ නිර්දේශයන් මත 1931 මෙරටට සර්වජන ඡන්ද බලය හිමි වීමත් සමඟ බෞද්ධ භික්ෂුවගේ දේශපාලන සබඳතා ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වූ ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. එනම් භික්ෂුව මැතිවරණයන්ට ඉදිරිපත් නො වූව ද, වක්‍රාකාරයෙන්

මැතිවරණ දේශපාලනය හා සම්බන්ධ වී ඇති බව, 1931 රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභා මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ ඉංග්‍රීසි සංස්කෘතිය තුළ හැදී වැඩුණු ප්‍රභූ අපේක්ෂකයින් සහ සාමාන්‍ය ගැමි ජනතාව අතර සම්බන්ධීකරණය හික්ෂුන් වහන්සේලා මාර්ගයෙන් සිදුවීම තුළින් පැහැදිලි වේ (අයිවන්, 2007). වර්තමානය වන විට බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා දේශපාලන පක්ෂ පිහිටුවා ගනිමින් මැතිවරණ ජයගනිමින් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් සෘජුව ම දේශපාලන ක්‍රියාවලියට සහභාගී වන ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. නමුත් හික්ෂුන් වහන්සේලා අනවශ්‍ය ලෙස දේශපාලනයට මැදිහත්වීමේ අමිහිරි අත්දැකීම් රාශියක් ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන ඉතිහාසය තුළ පැහැදිලිවම හඳුනාගත හැකි ය.

ශ්‍රී ලාංකීය හික්ෂු දේශපාලනයේ ආරම්භය සහ විකාශය

ශ්‍රී ලාංකීය හික්ෂුව දේශපාලන කටයුතුවලට සම්බන්ධ වීමේ ඉතිහාසය අතීත රාජාණ්ඩු පාලන සමය දක්වාම දිව යන්නකි. රට තුළ ඇතිවන අභ්‍යන්තර දේශපාලන අර්බුදයන්, සතුරු ආක්‍රමණ, යුදමය තත්ත්වයන්හිදී රාජ්‍ය පාලන කටයුතු නිවැරදිව සිදු කරගෙන යෑම සඳහා රජුට අවශ්‍යය අනුශාසනාවන් ලබාදෙන ලද්දේ බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා විසින් බව ශ්‍රී ලාංකික ඉතිහාසය අධ්‍යයනය කිරීමේදී හඳුනාගත හැකි ය. එළාර රජු සහ දුටුගැමුණු රජු අතර පැවති යුද්ධයේදී දුටුගැමුණු රජුට අනුශාසකත්වය ලබාදීම බෞද්ධ හික්ෂුන් වහන්සේලා විසින් සිදු කර තිබීම තුළින් රාජ්‍යත්වය කෙරෙහි ඇති කළ බෞද්ධ ආගමික බලපෑම විෂද වේ. නමුත් අතීත රාජාණ්ඩු පාලන අවධීන් තුළ දක්නට ලැබෙන හික්ෂු දේශපාලන ක්‍රියාවලිය වත්මන් හික්ෂු දේශපාලන ක්‍රියාවලියට වඩා භාත්පසින්ම වෙනස් ස්වරූපයක් ගන්නා බව පැහැදිලිවම හඳුනාගත හැකි ය.

ලාංකීය සමාජයෙහි හික්ෂු දේශපාලනයේ ස්වරූපය සමාජ ගතිකයන් සමඟින් විවිධාකාර වෙනස්කම් වලට ලක්වූ අතර, එය කාලීන සමාජ අවශ්‍යතා පදනම් කරගනිමින් සමාජ ගැටලු සඳහා විසඳුමක් ලෙස සාර්ව කලය තුළ තම බලාධිකාරය පතුරුවන ආකාරයක් වර්තමානය වන විට දක්නට ලැබේ. නමුත් හික්ෂු දේශපාලනය හරහා පතුරුවන මෙම බලාධිකාරය ඇතැම් අවස්ථාවන්හිදී සාර්ව කලයේ දේශපාලනය තුළ ගැටලු රැසකට මඟ පාදන්නක් වී තිබෙන බව හික්ෂු දේශපාලනයේ විකාශය අධ්‍යයනය කිරීමේදී පැහැදිලි වෙයි. ඉහත සාකච්ඡා කළ පරිදි මේ සඳහා අවශ්‍ය පදනම සපයන ලද්දේ යටත්විජිත යුගය සහ පශ්චාත් යටත්විජිත යුගය තුළ වර්ධනය වූ ජනවාර්ගිකත්වය මත පදනම් වූ ආකල්පයන් බව පැවසීම සාධාරණ ය.

ඉහත සාකච්ඡාව තුළ විග්‍රහ කළ පරිදි, යටත්විජිත යුගයේ බ්‍රිතාන්‍යයන් ගෙන ගිය බෙදා පාලනය කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියේ මූලික අරමුණ වූයේ තමන්ට එරෙහිව ශ්‍රී ලාංකිකයින් නැඟී සිටීම වැළැක්වීම සඳහා පියවර ගැනීම යි. එනම් ආගමික සහ ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් අතර අවිශ්වාසය වර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් එක් කණ්ඩායමකට නොමැති විශේෂ වරප්‍රසාද තවත් කණ්ඩායමකට ලබාදී තිබෙන බව පැවසීම වඩාත් සාධාරණ වේ (හඳුරාගම, 2014). ඒ අනුව 1833 සිට 1947 දක්වා හඳුන්වා දෙන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ ඔස්සේ සුළු ජාතීන්ට තම සුළු ජාතිකත්වය පිළිබඳ හැඟීම් ද මහ ජාතියට තම මහ ජාතිකත්වය පිළිබඳ හැඟීම් ද වර්ධනය වන ආකාරයට ප්‍රතිසංස්කරණ ඇති කරන ලදී.

ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ ඔස්සේ සුළු ජාතික රැකවරණය සඳහා බව සෘජුවම පෙන්වා දෙමින් යම් යම් ක්‍රියාමාර්ග හඳුන්වා දීමේ ප්‍රවණතාවක් වර්ධනය වී ඇති අතර, ඒවා හරහා මහ ජාතිය වන සිංහල බෞද්ධයින් තුළ අනෙකුත් සුළු ජන කණ්ඩායම් කෙරෙහි අවිශ්වාසයක් වර්ධනය කළ අතර අනෙක් අතට සුළු ජාතික කණ්ඩායම් තුළ මහ ජාතික සමාජ ප්‍රවාහයෙන් ආරක්ෂා විය යුතු යැයි හැඟීමක් ජනිත කරවන ලදී. මෙම සුළු ජාතික හැඟීම තව තවත් වර්ධනය කරවමින් යටත්විජිත නායකත්වය විසින් දේශීය සිංහල බෞද්ධ නායකත්වය වෙතට සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික බලතල පැවරීම තුළින් මහ ජාතිය කෙරෙහි සුළු ජාතික අවිශ්වාසය තවදුරටත් ස්ථාපිත කරන ලදී. 1931 දී ඩොනමෝර් කොමිසම විසින් හඳුන්වා දෙන ලද සර්වජන ඡන්ද බලය මේ සඳහා සුදුසුම උදාහරණය වශයෙන් දැක්විය හැකි ය. මෙය වාර්ගික දේශපාලනය මෙරට මුල් බැස ගැනීමට දැඩි බලපෑමක් ඇති කරන ලදී. සර්වජන ඡන්ද බලය යෝජනා වූ විට සුළු ජන නියෝජිතයෝ සර්වජන ඡන්ද බලයට එරෙහි වූහ. 1930 පී. රාමනාදන් විසින් ඩොනමෝර් කොමසාරිස්වරුන් වෙත ඉදිරිපත් කළ සංදේශයේ මෙසේ සඳහන් විය. "සර්වජන ඡන්දයෙන් අදහස් වන්නේ ආත්මාර්ථකාමී, තම ලාභයම තකා ක්‍රියා කරන ප්‍රයෝගකාරයින් විසින් පහසුවෙන් නොමඟ යැවිය හැකි, භයානක නොහික්මුණු පිරිසකට දේශපාලන බලය පැවරීමකි. නමුත් මෙහි සැඟවුණු යථාර්තය නම් ජනගහනය අනුව බහුතරය බවට පත්වූ සිංහල ප්‍රජාවගේ අති බහුතර නියෝජනය තුළින් සුළු නියෝජිත හඬ දේශපාලනය තුළ නොසලකා හැරීම හෝ යටපත් කිරීමට හැකි වීමයි" (නමසිව්‍යම්, 2005: 51). මේ ආකාරයට ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් අතර අවිශ්වාසය වර්ධනය වීම නිසා ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රජාව වශයෙන් ඒකාබද්ධව අධිරාජ්‍යවාදී පාලනයට එරෙහිව නැඟී සිටි බෞද්ධ, හින්දු සහ ඉස්ලාම් නායකත්වය පසුකාලීනව ආගම, භාෂාව වැනි පටු සාධක තම දේශපාලන අරමුණු බවට පත්කර ගනිමින් ඔවුනොවුන් අතර බල අරගලයක නිරත වීම ආරම්භ වී තිබෙන බවට ලාංකීය දේශපාලන ඉතිහාසය සාක්ෂි දරයි. තම දේශපාලන අභිලාෂයන් ඉටු කරගැනීම සඳහා ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් ගෙන ගිය ක්‍රියාකලාපය පසුකාලීනව සිංහල බෞද්ධ හික්ෂුව දේශපාලන වේදිකාව වෙත ගෙන ඒම දක්වා ම වර්ධනය විය.

හික්ෂු දේශපාලනය මහත් ආන්දෝලනයට තුඩු දුන් අවස්ථාවක් ලෙස, 1946 ජනවාරි මාසයේ පැවති දේශපාලන රැස්වීම්වල දී, ඩී. එස්. සේනානායක මහතා විසින් හික්ෂුත් වහන්සේලා දේශපාලනයේ නිරත වීම විවේචනය කිරීමට එරෙහිව ප්‍රසිද්ධියේ පිළිතුරු ලබා දෙමින් වල්පොළ රාහුල හිමියන් විසින් සිදු කළ පහත ප්‍රකාශය පෙන්වා දිය හැකි ය.

"හික්ෂු සංඝයා කැමති නම්, බුද්ධානුබුද්ධක විනය ශික්ෂා පද වෙනස් කර ගැනීමට බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් අවසර ලැබී තිබේ. එසේ නමුත් මේ දක්වා කිසිදු අවස්ථාවක ථේරවාදී හික්ෂුත් විසින් විනය ශික්ෂාපද වෙනස් කළ බවක්, ඉතිහාසයෙන් ඔප්පු නො වේ. නමුත් බුද්ධ කාලයෙහි පැවති ආර්ථික, සාමාජික සහ දේශපාලන තත්ත්වයට වඩා අද තත්ත්වය වෙනස් වී තිබෙන බවත්, එහෙයින් එකල පැවති හික්ෂු ජීවිතයට වඩා අද හික්ෂු ජීවිතය වෙනස් වී තිබෙන බවත් පිළිගත යුතු ය. අධ්‍යාපන,

සමාජයීය, අමද්‍යප කටයුතු සහ සහනදායක කටයුතු වලට මූලිකවම සම්බන්ධ වෙමින් අදත් භික්ෂුන් වහන්සේ දැන හෝ නොදැන දේශපාලන කටයුතුවල යෙදී සිටිති. භික්ෂුන් දේශපාලන කටයුතුවල යෙදීම වරදකැයි අපි නොපිළිගනිමු” (අයිවන්, 2007: 178-179).

අතීතයේ විවිධාකාර ලෙස භික්ෂුව දේශපාලනයට සම්බන්ධ වුවත් රාහුල හිමියන්ගේ ඉහත ප්‍රකාශය ඇතුළත් විද්‍යාලංකාර ප්‍රකාශනයට පෙර කිසිදු ප්‍රකාශනයකින් භික්ෂුව දේශපාලනයේ නිරතවීම පිළිගත්තේ හෝ සාධාරණීකරණය කළේ නැත. මේ නිසා ම මෙම ප්‍රකාශය ශ්‍රී ලංකාව තුළ මහත් ආන්දෝලනයක් ඇති කළ අතර, මෙම ප්‍රකාශය මෙන් ම එය සම්මත කර ගැනීමට මුල්වූ දේශපාලන භික්ෂුන්ද, මහනායක හිමිවරු ඇතුළු භික්ෂුන් රැසකගේද, එකල පුවත්පත් සහ දේශපාලනඥයින් අතින්ද දැඩි විවේචනයට ලක්වී තිබේ.

මෙම විවේචන ක්‍රමයෙන් පහව යමින් 1956 වන විට බණ්ඩාරනායක මහතාගේ නායකත්වයෙන් යුත් මහජන එක්සත් පෙරමුණ ක්‍රියාත්මක කළ ඡන්ද ව්‍යාපාරය සඳහා භික්ෂුන් වහන්සේලා ක්‍රියාකාරීව සම්බන්ධ වී ඇති ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. එහිදී සඟ, වෙද, ගුරු, ගොවි, කම්කරු යන පංචමහා බලවේගයේ ප්‍රධාන භූමිකාව භික්ෂුවට හිමි විය (Bond, 1988). භික්ෂුන් වහන්සේලා අනවශ්‍ය ලෙස දේශපාලනයට මැදිහත්වීමේ අමිහිරි අත්දැකීම් මෙම යුගය තුළ දක්නට ලැබුණි. කාලයක් භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ දේශපාලන ගමන මහ ඉහළින් අගය කරන ලද අගමැති බණ්ඩාරනායක ඝාතනයට සම්බන්ධ වන්නේ තල්දුවේ සෝමාරාම නමැති භික්ෂුව යි. මෙම අගමැති ඝාතනය හේතුවෙන් භික්ෂුව දැඩි ලෙස සමාජය විසින් විවේචනය කරන්නට වීම හා එම කැළල මකා දැමීමේ අරමුණින් යුතුව නැවතත් සිරිමා බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවට තල්පාවිල ශීලවංශ, දැවමොට්ටාවේ අමරවංශ වැනි භික්ෂුහු සිය පූර්ණ සහයෝගය දැක්වූහ (Thambiah, 1992).

ඉහත දක්වන ලද අදහස්වලට අනුව පෙන්වා දිය හැක්කේ, ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තුළ පවතින දේශපාලන ප්‍රවාහය තුළ ප්‍රධානතම බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂුන් ක්‍රියාත්මක වන බවයි. ඒ අනුව බෞද්ධ භික්ෂුන්, අතීතයේ සිටම ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ප්‍රවාහයට බලපෑම් කරමින් මහජනතාවට හිතකර මෙන්ම අහිතකර තත්ත්වයන්ද නිර්මාණය කිරීමට මූලික වී තිබෙන ආකාරය හඳුනාගත හැකි ය. විශේෂයෙන් 1950-60 දශකයන් ගේ සිටම බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් බෞද්ධ භික්ෂුවගේ දේශපාලන ඇඟිලි ගැසීම් මෙරට ජනවාර්ගික සහජීවනය නැති කිරීමට ද යම් ප්‍රමාණයකට හේතු සාධක වී තිබෙන බව දක්නට ලැබේ. 20 වන සියවස ආරම්භයත් සමඟ ඇරඹී සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනයේ සහ තරුණ පුරුෂයින්ගේ බෞද්ධ සංගමයේ අරමුණ, බුද්ධාගම රාජ්‍ය ආගමක තත්ත්වයට පත් කිරීම ලෙස දැක්වීමට සිංහල නායකයින් පෙළඹවීම බෞද්ධ භික්ෂු කණ්ඩායම් වල බලපෑම හරහා සිදුවී තිබේ. අවිහිංසාවාදය ඇගයිය යුතු භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ මෙම ක්‍රියාකලාපය ජනවාර්ගික කොටස් අතර අවිශ්වාසය සහ සැකය වර්ධනය කිරීමට සෘජුවම බලපෑම් කර ඇති බව ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන ඉතිහාසය විමසීමේදී පැහැදිලි වේ. එම වැරදි දේශනාවන් නිසා නොමඟට ගිය රාජ්‍ය පාලනය වර්තමානයේදී නිවැරදි කරගත නොහැකිව තිබේ (Bond, 1988; Thambiah, 1992). බහුවාර්ගික ශ්‍රී ලාංකික සමාජයේ සියලුම ජන කොටස්

වලට ගෞරව කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නිර්මාණය කරගැනීමට පාලක කණ්ඩායම් මේ දක්වා ම අසමත් වීමට, ලාංකීය බෞද්ධ භික්ෂුවගේ දේශපාලන සහභාගිත්වය ඇතැම් අවස්ථාවන් වලදී සෘජුවමත්, අනෙකුත් අවස්ථාවන් වලදී වක්‍රාකාරව තිරය පසුපස සිටිමින්, බලපෑම් කර තිබෙන බව මේ අනුව පෙන්වාදිය හැකි ය.

ශ්‍රී ලාංකීය භික්ෂූන් වහන්සේලා සංවිධානාත්මක ලෙස ක්‍රියාකාරී දේශපාලනයට සම්බන්ධ වීම සාර්ව දේශපාලන තලය තුළ බලපෑම් කළ ආකාරය

වර්තමාන ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතින සබඳතාව පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේදී දක්නට ලැබෙනුයේ ආගම යන්න පොදු සමාජගත සංස්ථාවක් ලෙසට ගෙන එමඟින් ලෝකීය පාලනය අර්ථවත් කර ගැනීමට පාලක පාලිත දෙපිරිසට කරනු ලබන දේශනා පිළිබඳව නො වේ. සැබවින් ම සිදුවන්නේ දේශපාලන වශයෙන් බලපෑම් සහගත කණ්ඩායමකගේ බලලෝභී ආශාවන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා ආගම යොදා ගැනීම බව ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළින් පිළිඹිබු වේ. නමුත් බොහෝ අවස්ථාවන්වල දී, ආගම් තුළින් තම ආගමට අයත් ජන වර්ගයන්ගේ සුබසිද්ධිය වෙනුවෙන් ක්‍රියාකරනු විනා ආගමික සහජීවනය මැන ඉතිහාසය තුළ හඳුනාගත නොහැකි තත්ත්වයකට පත්වී තිබේ. ඇතැම් අවස්ථාවල ගිහි නායකයින් දේශපාලන තීරණවලදී නොමඟ යැවීමටද ආගමික නායකයින්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය බලපෑම් කර ඇති ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය.

භික්ෂූන් වහන්සේලා සංවිධානාත්මකව විශාල වශයෙන් පක්ෂ දේශපාලනයට සම්බන්ධ කරගත් වාමාංශික දේශපාලන පක්ෂය ලෙස ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ පෙන්වා දිය හැකි ය. 1971 සහ 1987-1989 ජවිපෙ කැරලි අවස්ථාවන්හිදී ජවිපෙ පාක්ෂිකයින් වූ භික්ෂූ කණ්ඩායම් විසින් සැලකිය යුතු කාර්යභාරයක් ඉටු කරන ලදී. එමෙන් ම 1980 දශකයේ සිටම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙහි දේශපාලන බලය නැංවීමෙහි ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් බෞද්ධ භික්ෂූන් වහන්සේලා වෙත හිමිව තිබෙන බව ලංකාව පුරා පැතිරුණු ජවිපෙ භික්ෂූ සංවිධාන ජාලය හරහා පැහැදිලි වේ. දේශප්‍රේමී භික්ෂූ සංවිධානය, මානව හිතවාදී භික්ෂූ සංවිධානය, සමස්ත ලංකා ප්‍රගතිශීලී භික්ෂූ සංවිධානය සහ අන්තර් විශ්වවිද්‍යාල භික්ෂූ බල මණ්ඩලය ආදී වශයෙන් ඊට පුරා පැතුරුණු භික්ෂූ සංවිධාන ජාලයක් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ සතුව තිබීමෙන් ම මේ බව තහවුරු වේ. ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ විසින් සංවිධානය කළ විරෝධතා ව්‍යාපාර, වැඩ වර්ජන, පෙළපාලි සහ උද්ඝෝෂණ සඳහා මෙම භික්ෂූ සංවිධානයන්ගේ පූර්ණ සහය හිමිවී තිබෙන ආකාරයක් දක්නට ලැබේ. එසේම වර්තමානය වන විට, දේශපාලන පක්ෂයක් වශයෙන් ඉදිරියට ඒමත් සමඟ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ තම පක්ෂ සම්ප්‍රදායට බැහැරව යමින් මහනායක හිමිවරුන් බැහැරැකීම වැනි කාර්යයන්හි නිරතවන ආකාරයක් පැහැදිලිව ම හඳුනාගත හැකි ය. එයට හේතු වූයේ භික්ෂූ සබඳතා හරහා ජනතා සහය තම පක්ෂයට ලබාගත හැකි බව ජවිපෙ නායකත්වය විසින්ද වටහා ගැනීම බව පෙන්වාදිය හැකි ය (ප්‍රදීප්, 2011).

උක්ත සාකච්ඡාව අනුව භික්ෂූන් වහන්සේලා දේශපාලන පක්ෂ වලට සම්බන්ධ වෙමින් බලපෑම් කණ්ඩායමක් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වී ඇති බව හඳුනාගත හැකිය. 1940 දශකයේ පමණ සිටම භික්ෂූව දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ විවිධාකාරයෙන් ක්‍රියාකාරී වූවත් මැතිවරණ

සඳහා ඉදිරිපත්ව ඇත්තේ අවස්ථා කිහිපයකදී පමණි. හික්ෂුන් මැතිවරණ සඳහා ඉදිරිපත් වූ සෑම අවස්ථාවක දීම පාහේ විශාල ආන්දෝලනයක් ඇති කිරීමට හේතු වූවත් අවස්ථා කිහිපයකදී හික්ෂුන් පළාත් පාලන මැතිවරණ වලට ඉදිරිපත් වී ජයග්‍රහණ ලබා ඇත. උඩවත්තේ නන්ද හිමි මහනුවර මහනගර සභාවේ නාගරික මන්ත්‍රීවරයෙකු ලෙස තේරී පත්වීම නිදසුනක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. 2000 වසරේ පාර්ලිමේන්තු සහිකත්වය ලැබූ පළමු හික්ෂුව ලෙස බද්දේගම සමිත හිමියන් තේරී පත්ව තිබේ (ප්‍රදීප්, 2011).

ශ්‍රී ලාංකික හික්ෂු දේශපාලන ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට හික්ෂු අපේක්ෂකයින්ගෙන් පමණක් සමන්විත ජාතික හෙළ උරුමය 2004 අප්‍රේල් 02 පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය ආසන්නයේ බිහි වී ඇත. ඉතා කෙටි කාලයකින් සංවිධානය වී මැතිවරණය සඳහා අපේක්ෂක හික්ෂුන් 260 ක් පමණ ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙහි විශේෂත්වය වූයේ මෙම පක්ෂය බෞද්ධ වාරිකයන්ට මුල් තැන දෙන මැතිවරණ ප්‍රචාරණ ව්‍යාපාරයක් දියත් කිරීම යි. එමෙන් ම මැතිවරණ ව්‍යාපාරය තුළ පක්ෂයේ දේශපාලන සළකුණ වූ හක්ගෙඩියට වඩා බෞද්ධ කොඩිය, ධර්ම චක්‍රය ආදිය භාවිතා කර තිබෙන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකිය. එම මැතිවරණයේදී ජාතික හෙළ උරුමය ඡන්ද 554,724 ක් (5.97%) ලබා පාර්ලිමේන්තු ආසන 9 කට හිමිකම් කියන ලදී (ප්‍රදීප්, 2011).

කෙටි කලකින් සංවිධානය වී ජාතික හෙළ උරුමය ලැබූ ජයග්‍රහණය සැලකිය යුතු මට්ටමක එකක් වූවත්, මෙලෙස හික්ෂුන් පක්ෂ දේශපාලනයට පැමිණීම ලාංකික සමාජ තලය තුළ ගැටලු රාශියකට මග පාදන්නක් වී තිබේ. මෙලෙස හික්ෂුන් පක්ෂ දේශපාලනයට පැමිණීම හික්ෂු කණ්ඩායම් අතර බල අරගලයක ආරම්භය විය. හික්ෂු කණ්ඩායම් අතර බලය වෙනුවෙන් මතවාදී සටන වර්ධනය වීමත්, බලය ලබා ගැනීම සඳහා බෞද්ධ සංකේත භාවිතා කිරීමත්, විනයධර හික්ෂුන් වහන්සේලාගේ සහ හිමියන්ගේ බලවත් විරෝධයට හේතුවී තිබේ. ඉත්තෑපානේ ධම්මාලංකාර හිමි, බෙල්ලන්විල විමලරතන හිමි වැනි විනයධර හික්ෂුන් වහන්සේලා මෙන් ම, ආචාර්ය ගුණදාස අමරසේකර හා මහාචාර්ය නලින් ද සිල්වා වැනි ගිහි බුද්ධිමතුන්ද හික්ෂුවගේ මැතිවරණ ප්‍රවිෂ්ඨය විනය විරෝධී බව පවසමින් විවේචනය කර තිබේ (හඳුරාගම, 2014). ජාතික හෙළ උරුමය පක්ෂයේ බිහිවීම ලාංකික ගිහි සමාජයේ මෙන්ම පැවිදි සමාජයේ ද විභේදනයක් ඇති වීමට හේතුවී තිබෙන බව හඳුනාගත හැකිය. ජාතික හෙළ උරුමයේ මැතිවරණ සටන්පාඨ, මැතිවරණ සංකේත සියල්ල බෞද්ධ දර්ශනයෙන් උපුටා ගත් ඒවා වේ. ධර්ම රාජ්‍යය, පාරමිතා පෙරහැර, බොදු සමුළු ආදී බෞද්ධ වදන් සහ ධර්ම චක්‍රය, බෞද්ධ කොඩිය වැනි බෞද්ධාගමික සංකේත මෙම පක්ෂයේ දේශපාලන අරමුණු සඳහා උපයෝගී කරගැනීම මෙයට උදාහරණ වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකිය (හඳුරාගම, 2014). මෙහිදී හෙළ උරුමය තම මැතිවරණ ප්‍රචාරණ ව්‍යාපාරයේදී තම දේශපාලන අරමුණු සාක්ෂාත් කරගැනීම වෙනුවෙන් බුදුදහම උපයෝගී කරගැනීම කොතරම් දුරකට සාධාරණ වේද යන්න විමසා බැලිය යුතු ය. හික්ෂුව මැතිවරණ අපේක්ෂකයෙකු වීම, විහාරස්ථානය දේශපාලන පක්ෂ කාර්යාලයක් වීම ආදිය ජාතික හෙළ උරුමය හරහා ලාංකික හික්ෂු සංස්ථාවට හා බුදු දහමට සිදුකළ අහිතකර බලපෑමක් වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකිය. මෙහිදී ආගමික බලය පමණක් හිමිකරගෙන සිටි බෞද්ධ හික්ෂුවට දේශපාලන බලයක් හිමිවීම ජාතික හෙළ උරුමය හරහා සිදුවිය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ හික්ෂුන්ට දේශපාලනයේ නිරත වීමේ නිදහසක් පවතින නිසා ජාතික හෙළ උරුමය

බිහිවීම සදාචාරාත්මක තලයේ ගැටලු මතු කළ ද, දේශපාලන තලය තුළ එම පක්ෂයේ බිහිවීම හෝ හික්ෂු දේශපාලනය ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකි තත්ත්වයක පවතී.

ජාතික හෙළ උරුමය පක්ෂය ආරම්භක අවධියේ සිටම, දේශපාලන වශයෙන් වැදගත් ගැටලු සම්බන්ධයෙන් දැඩි සංවේදීතාවයක් දක්වා තිබෙන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකිය. 2005 ජනාධිපතිවරණයේදී මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාට ප්‍රසිද්ධියේ ආධාර කරමින් ඔහු ජනාධිපති බවට පත්වීමෙන් පසු, තම පක්ෂ ප්‍රතිපත්තීන් යථාර්තයක් බවට පත් කරගැනීමට පියවර ගැනීම එහි සන්ධිස්ථානයන් ලෙස දැක්විය හැකිය. එහිදී මහින්ද රාජපක්ෂ ආණ්ඩුව ලවා “ මතට තිත”, “පරිසර බද්ද” වැනි ප්‍රතිපත්තීන් ක්‍රියාවට නංවන ලදී. එමෙන් ම බෞද්ධ ජාතිකවාදී පක්ෂයක් වශයෙන් ලංකාවේ දේශපාලන කරලියේ විවාදයට භාජනය වූ ශ්‍රී ලංකා රජය හා LTTE සංවිධානය අතර අත්සන් කළ සටන් විරාම ගිවිසුම, සටන් විරාම කාලය තුළ නොරැඳී රාජ්‍යයේ ක්‍රියාකාරීත්වය වැනි ක්‍රියාමාර්ගයන්ට එරෙහිව විරෝධතාවයන්, පාගමන් සහ මාරාන්තික උපවාස වැනි බලපෑම් සිදු කරන ලදී.

නිගමනය

වර්තමාන ලෝකයේ බොහෝ රාජ්‍යයන්හි ආගම සහ දේශපාලනය අතර පවතින සබඳතාව පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමේදී දක්නට ලැබෙනුයේ ආගම යන්න පොදු සමාජ සංස්ථාවක් ලෙස ගෙන එමඟින් ලෞකික පාලන රටාවන් අර්ථවත් කර ගැනීම සඳහා පාලක පාලිත දෙපිරිසට අවවාද අනුශාසනා කරන ක්‍රියාවලියක් නම් නො වේ. සැබැවින් ම සිදුවන්නේ දේශපාලන වශයෙන් බලපෑම් සහගත කණ්ඩායමකගේ බලලෝභී ආශාවන් මුදුන් පමුණුවා ගැනීම සඳහා ආගම යොදාගන්නා ආකාරය යි. ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන්ද එම ප්‍රකාශය සත්‍යය වේ. ශ්‍රී ලාංකික භික්ෂුව නිදහසට පෙර යුගයේදී දේශපාලන ක්‍රමයේ සංවර්ධනයට, මහජන සුභසාධනයට විශාල සේවයක් සිදු කර තිබෙන බව අවිවාදයෙන් ම පිළිගත යුතු සත්‍යයක් වන නමුත්, වර්තමානයේදී ප්‍රභූ අවශ්‍යතා සපුරාලීම වෙනුවෙන් ඇතැම් බෞද්ධ භික්ෂූන් වැඩි වශයෙන් පෙනී සිටින බව පිළිගත යුතුම ය. ශ්‍රී ලාංකික ක්‍රමයේ වර්ධනයට අවශ්‍ය හෝ අනවශ්‍ය සෑම තීරණයකදී ම බුද්ධිගෝචර විමසීමකින් තොරව භික්ෂූන් වහන්සේලා දේශපාලන බලය අතට ගැනීමට යෑම නිසා ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ගික සහජීවනයට බාහිර සහ අභ්‍යන්තර වශයෙන් කැළැල් රාශියක් ඇතිවී තිබෙන ආකාරය හඳුනාගත හැකිය. බෞද්ධ භික්ෂුව රටේ දේශපාලන පක්ෂවලට පක්ෂග්‍රාහී වී දේශපාලනීකරණය වීම නිසා සාමාන්‍ය මිනිසුන් අතර ඇතැම් විභාජනාත්මක කෙරෙහි පැවති අපක්ෂපාති හා සාධාරණ ආකල්පය විනාශ වී තිබේ. ශ්‍රී ලාංකේය දේශපාලනය පිළිබඳව විමසා බැලීමේ දී, ආණ්ඩු බලයට පත් කිරීමත්, පවත්වාගෙන යෑමටත්, බිඳදැමීමටත් විවිධ මට්ටම් වලින් බෞද්ධ භික්ෂූන් සම්බන්ධ වීම දැකිය හැකි ය. වත්මන් ජනාධිපති ගෝඨාභය රාජපක්ෂ මහතා බලයට ගෙන ඒමට භික්ෂූන් විශාල පිරිසක් දායක වූ බව නොරහසකි. මේ වන විට මෙරට පාලන තන්ත්‍රය හරහා පොදු ජනයාට එරෙහි ක්‍රියාමාර්ග රැසක නියැලෙන විට ඒවාට විශාල ජන විරෝධයක් එල්ල වී තිබෙන ආකාරයක් දැකිය හැකි ය. එහිදී පෙරකී භික්ෂූන් වහන්සේලාම බරපතල ලෙස ආණ්ඩුව විවේචනය කරනු දැකිය හැකි ය. මෙම තත්ත්වය දකින මහ ජනතාව, මෙකී භික්ෂූන්ට කිසිදු ප්‍රතිපත්තියක් නොමැති බව විශ්වාස කිරීමට පෙළඹෙන බවක් දක්නට

ලැබේ. මෙවැනි හේතූන් නිසා වර්තමාන සමාජය තුළ භික්ෂූන් වහන්සේලා පිළිබඳව පවතින ආකල්පයන් වෙනස් වී තිබේ. බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන මතිමතාන්තර ප්‍රතික්ෂේප කරන ජනතාව විහාරස්ථානය ද ප්‍රතික්ෂේප කරන තත්ත්වයට පත් වීම, ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලන ක්‍රමයට මෙන්ම බුදුදහමට ද අනර්ථයන් රාශියක් ගෙන දීමට හේතු වී තිබෙන බව අවසන් වශයෙන් නිගමනය කළ හැකිය.

මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාව තුළින් බෞද්ධ භික්ෂූන්ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය වාර්ගික සහජීවන මට්ටම කෙරෙහි බලපෑම් කරන ආකාරය විග්‍රහ කිරීම කෙරෙහි පමණක් වැඩි අවධානයක් යොමු කර තිබීම පර්යේෂණ සීමාවක් වශයෙන් පෙන්වාදිය හැකි ය. මෙහිදී විශේෂයෙන් ම සඳහන් කළ යුතු කරුණක් වන්නේ, බෞද්ධාගමික බහුතරය සහිත බහු වාර්ගික රාජ්‍යයක් වන ශ්‍රී ලංකාව තුළ ක්‍රිස්තියානි, ද්‍රවිඩ සහ ඉස්ලාම් යන ජාතීන්ට අයත් පුද්ගලයින් ද ජීවත් වන බව යි. අන්‍ය ආගමික නායකයින් ගේ දේශපාලන සහභාගීත්වය පිළිබඳව පර්යේෂණයට අදාළ සාහිත්‍ය විමර්ශනය තුළ දී හඳුනාගත හැකි වූ අතර, මෙම අන්‍ය ආගමික නායකයින් විසින් වාර්ගික සහජීවනය කෙරෙහි ඇති කරනු ලබන බලපෑම් පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම අනාගත පර්යේෂණ සඳහා සුදුසු තේමාවන් සකස් කර ගැනීමට උපකාරී වනු ඇත.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

Alavi, H. (1972). *The State in Postcolonial Societies: Pakistan and Bangladesh*. *New Left Review*, No 74, July-August.

Almond, G. (1992). *The Blackwell Encyclopaedia of Political Science*. Oxford: IJF U.K.

Bond, G. D. (1988). *The Buddhist Revival in Sri Lanka: Religious Tradition Reinterpretation and Response*. Columbia: University of South Carolina Press.

Department of Census and Statistics. (2011). *Population and Housing Census Report*. Colombo: Department of Census and Statistics.

Fraser, N. (1989). *Unruly Practices: Power, Discourse and Gender in Contemporary Social Theory*. Minneapolis: Minnesota University Press.

Huntington, S. P., & Nelson, J. M. (1976). *No Easy Choice: Political Participation in Developing Countries*. Cambridge: Harvard University Press.

Jayawardena, K. (1986). *Feminism and Nationalism in the Third World*. London: Zed Books.

Legislative and Parliamentary Affairs Division Ministry of Law, Justice and Parliamentary Affairs Bangladesh Secretariat. (2019). Laws of Bangladesh. Retrieved September, 2021, from http://bdlaws.minlaw.gov.bd/%2520pdf_part.php?id=367

Marx, K., & Engels, F. (1888). (*English Edition*) *Communist Manifesto*. Moscow: Progressive Publishers.

Miller, W. L. (Political Participation and Voting Behaviour). 1992. London: Routledge.

National Assembly of Pakistan. (2004). The Constitution of the Islamic Republic of Pakistan. Retrieved from <https://www.ilo.org/dyn/natlex/docs/ELECTRONIC/33863/76773/F1453295923/PAK33863.pdf>

Obeyesekere, G. (1984). *Political Violence and the Future Democracy in Sri Lanka*. New Delhi: Navarang.

Swamy, N. (1994). *Tigers of Lanka: From Boys to Guerrillas*. Colombo: Vijitha Yapa.

Thambiah, S. (1992). *Buddhism Betrayed: Religion, Politics and Violence in Sri Lanka*. London: University of Chicago Press.

අමරසේකර, දයා, සහ දසනායක, රෝහිත. (2004). *ඉඳුචර පර්යේෂණාත්මක ලේඛන සංග්‍රහය: සමාජ විද්‍යාව II (ආගම සහ සමාජය: සමාජ මානව විද්‍යාඥයින් දස දෙනෙකුගේ වින්තාවන් පිළිබඳ විග්‍රහාත්මක හැඳින්වීමක්)*. වරකාපොල : ආර්ය ප්‍රකාශකයෝ.

අයිවන්, වික්ටර්. (2007). *පන්සලේ විප්ලවය: බෞද්ධ පුනරුදය ගංගොඩවිල සෝම හිමි දක්වා*. කොළඹ : රාවය ප්‍රකාශකයෝ.

ආර්යසේන, කඹුරුපිටියේ. (1997). *බුදුසමය සහ රාජ්‍යය*. කොළඹ: බුද්ධ ශාසන අමාත්‍යාංශය.

උයන්ගොඩ, ජයදේව. (2011). *ඔක්කොම රජවරු ඔක්කොම වැසියෝ රාජ්‍ය පිළිබඳ දේශපාලන න්‍යාය සහ භාවිතය*. කොළඹ : සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

ගුණවර්ධන, රණවීර. (1993). *සිවුර සහ නඟුල*. කොළඹ: සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ සංගමය.

ධම්මාලංකාර, ඉත්තපාන. (2014). *බුදුබව පනන ආනන්ද මෙමන්‍රෙය මහනාහිමි*. දෙහිවල: ශ්‍රීදේවී ප්‍රින්ටර්ස්.

- ධීරානන්ද, හඟුරන්කෙත. (2004). රාජ්‍යත්වය, රාජ්‍යය සහ ආගම. වරකපොල: ආර්ය ප්‍රකාශකයෝ.
- නමසිව්‍යම්, එ. (2005). ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාදායක සභා. කොළඹ : අධ්‍යාපන ප්‍රකාශන දෙපාර්තමේන්තුව
- ප්‍රදීප්, එ. (2011). ශ්‍රී ලංකාවේ නිකුත් වන්නේදේ දේශපාලන සබඳතා. සම්භාෂා. 17 කලාපය. කොළඹ: අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය.
- රාහුල, වල්පොල. (1992). නිකුත්වීමේ උරුමය. කොළඹ : ඇස්. ගොඩගේ ප්‍රකාශකයෝ.
- විතානගේ , තුෂාල්. (2010). ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික ගැටලුව ඊයේ අද සහ හෙට 1815 - 2009 පනත්, කෙටුම්පත්, ව්‍යවස්ථා, ගිවිසුම් සහ ප්‍රකාශන. කොළඹ : ජාතික සාම මණ්ඩලය.
- සෝමරත්න, විජේසිරි. (2014). ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම විකාශනය අත්පොත 2 සහ ආදර්ශ ප්‍රශ්නෝත්තර සංග්‍රහය. කොළඹ: සීමා සහිත ඇම්. ඩී. ගුණසේන මුද්‍රණකරුවෝ සහ (පුද්ගලික) සමාගම.
- හදරාගම, සමන්. (2014). දේශපාලන සමාජ විද්‍යාව 2. බත්තරමුල්ල : සමීර ප්‍රකාශකයෝ.

නුතන සිංහල බෞද්ධයන් සිය ආගම වෙනස් කිරීමට ඇති පෙළඹුම් පිළිබඳ සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

බී. එල්.ඩී.ඩබ්. මාටින්ස්, ඩබ්.ඒ.එම්.එස්.පී.ඩී. අබේසිංහ, එච්.එම්.සී.එච්. හේරත්, එම්.වී.ජී.එස්. එරන්දි, සහ කේ.ජී.ඒ.අයි. අනුරුද්ධ

සංක්ෂේපය

ශ්‍රී ලංකාව බහු ජාතීන්, බහු ආගමික හා බහු සංස්කෘතික රටක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. ශ්‍රී ලාංකිකයන් ආගම අනුව බෞද්ධ, ඉස්ලාම්, හින්දු, කතෝලික ලෙස විවිධ කණ්ඩායම්වලට බෙදිය හැක. ජාතික සාම මණ්ඩලය විසින් සිදු කළ ආගමික නිදහස පිළිබඳ පර්යේෂණය තුළින් ආගම් අතර පවතින ආතතියට අන්‍යාගමිකරණය හේතුවක් වන බව සනාථ වී තිබේ. සිංහල බෞද්ධ සමාජය ආර්ථිකමය, සමාජමය, දේශපාලනිකමය යනාදී සෑම අංශයකින්ම පාහේ සිය ආගම සමග බැඳී පවතී. ඒ අනුව මෙහි දී මතුවන ගැටලුව වනුයේ මෙසේ ශක්තිමත්ව බැඳී සිටින්නා වූ සිංහල බෞද්ධයන් සිය ආගම අතහැර වෙනත් ආගමක් ඇදහීමට තීරණය කරන්නේ ඇයි ද? යන්නයි. එබැවින් මෙම පර්යේෂණ අරමුණු කරගන්නේ සිංහල බෞද්ධ ජනතාව සිය ආගම වෙනස් කිරීමට ගනු ලබන පියවර තුළ පවතින පෙළඹවීම් අධ්‍යයනය කිරීමයි. වයඹ, බස්නාහිර සහ දකුණු පළාත් වලින් තෝරා ගන්නා ලද දත්ත දායකයින් තිස්පහකින් (35) යුත් නියමයක් යොදා ගැනුණි. එහිදී සම්මුඛ සාකච්ඡා හා නිරීක්ෂණ විධික්‍රමයන් භාවිතා කර දත්ත ඒකරාශී කරගන්නා ලදී. එකී දත්ත ගුණාත්මක වශයෙන් විශ්ලේෂණය කෙරිණි. එහිදී සරලවම ගතහොත් අදින සාධක සහ තල්ලු කරන සාධක යනුවෙන් ප්‍රධාන කරුණු දෙකක් යටතේ අනාවරණය කර ගැනීමට හැකිවිය. මෙහි දී අදින සාධක ලෙස පෙන්වා දිය හැක්කේ තම ආගමෙන් ලබාගත නො හැකි යැයි සිතන භෞතිකමය හා මූල්‍යමය ප්‍රතිලාභයන් බලාපොරොත්තුවෙන් අන්‍ය ආගම් වෙතට මාරු වීමයි. එසේම තල්ලු කරන සාධකය ලෙස පෙන්වාදිය හැක්කේ ප්‍රධාන වශයෙන් සිංහල බෞද්ධ සමාජය තුළ සිදුවන හා සිදු වූ මිශ්‍ර ආගම් විවාහයන් ය. එලෙසම සිංහල බෞද්ධයා තමන් ජීවත් වන පරිසරය තුළ සිංහල බෞද්ධ ජන සමාජයේ අගනාකම්වල ඇති වටිනාකම්වල අඩුවීමත්, එහි තිබූ බැඳීම්වල ශක්තිමත් භාවය අඩුවීමත් අත්දැකීම් සමග ආගම වෙනස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් වැඩි නිදහසක් භුක්ති විඳින බව පෙනෙයි. මේ නිසා සිංහල බෞද්ධ සමාජයේ වෙනස්වීම ද බෞද්ධයින් ආගම වෙනස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් බලපා ඇත.

මුඛ්‍ය පද : අන්‍යාගමිකරණය, ආගම, ජන සමාජය, බහුත්වවාදය, බෞද්ධයා

මාටින්ස් බී. එල්.ඩී.ඩබ්, අබේසිංහ ඩබ්.ඒ.එම්.එස්.පී.ඩී, හේරත් එච්.එම්.සී.එච්, එරන්දි එම්.වී.ජී.එස්, සහ අනුරුද්ධ කේ.ජී.ඒ.අයි. (✉) රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාව වූ කලී හුදෙක්ම බහුත්වවාදී රටකි. විවිධ ජාතීන්, ආගම්, භාෂාවන් එසේම විවිධ සංස්කෘතීන්ගෙන් යුක්ත රටකි. ඉතිහාසයේ සිටම විවිධ ගැටුම් හා අර්බුදයන් ඇති වීමට මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වූයේ ආගම් හා ජාතීන්ගේ ගැටුමයි. කෙසේ වෙතත් බෞද්ධ සමාජය සිය ආගමික, ආර්ථිකමය, සමාජමය හා දේශපාලනිකමය යනාදී සෑම අංශයකටම බැඳී පවතී. නමුත් බෞද්ධයින් අන්‍යාගමිකරණයට ලක් වීම ප්‍රබලව හඳුනාගත හැකිය. මෙය ක්‍රිස්තියානි ආගම හා බැඳී පැවතීම ප්‍රබලව දැකගත හැකිය. ඒ අනුව බෞද්ධයින් සිය ආගම අත්හැර වෙනත් ආගමකට ස්ව කැමැත්තෙන් ම යන අවස්ථා ද දැකගත හැකිය. මොවුන් මිශ්‍ර විවාහයන් හා අධ්‍යාපනය, ආර්ථිකමය ප්‍රතිලාභ, කුලය මෙන්ම සමහර පුද්ගලයින් බුදුදහමේ ලෝකෝත්තර ස්වභාවයේ අවබෝධයක් නොමැතිකම යනාදී විවිධ හේතූන් මත තම ආගම ප්‍රධාන වශයෙන්ම ක්‍රිස්තියානි ආගම හා බැඳෙන අයුරු ද අනාවරණය කරගත හැකිය. මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය පරමාර්ථය වූයේ ද නූතනය තුළ හුදෙක්ම සිංහල බෞද්ධ ජනතාව සිය ආගම වෙනස් කිරීමට පෙළඹීම සිදු වන්නේ කෙසේ ද යන්න පර්යේෂණාත්මකව සොයා බැලීමටයි.

ගැටළු ප්‍රකාශනය

බෞද්ධ ආගම අත්හැර වෙනත් ආගමකට යොමු වීම සිංහලයා ඔවුන්ගේ ඇසින් දකින ආකාරය සහ ඔවුන් තම ආගම මාරු කිරීම උදෙසා හේතුවන ආකල්පයන් විවිධ වේ. සිංහල බෞද්ධයින් නූතන සංස්කෘතිය අතික්‍රමණය කරමින් බෞද්ධාගම අත්හැර වෙනත් ආගමක් වැළඳ ගැනීම සිදුවනුයේ ඇයිද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස හඳුනාගත හැකිය.

පර්යේෂණ ගැටලුව

ආර්ථික, දේශපාලනික, අධ්‍යාපනික හා සමාජමය වශයෙන් ශක්තිමත්ව බැඳී සිටින්නා වූ සිංහල බෞද්ධයින් සිය ස්වකීය ආගම අතහැර වෙනත් ආගමකට මාරු වීමට තීරණය කරනුයේ ඇයි දැයි විමසීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි.

පර්යේෂණ අරමුණ

සිංහල බෞද්ධ ජනතාව සිය ආගම වෙනස් කිරීමට ගනු ලබන පියවර සඳහා බලපානු ලබන පෙළඹවීම් අධ්‍යයනය කිරීමත් එකී සාධක හඳුනාගැනීම මෙහි අරමුණයි.

පර්යේෂණයේ වැදගත්කම

ලෝකය තුළ පවතින්නා වූ ව්‍යසන තත්වයන් තුළ පවා ජනතාව බෞද්ධාගම අතිශය ඉහළින් අගය කරනු ලබයි. පසුගිය වසර පහක (05) පමණ කාලය තුළ සීඝ්‍ර වශයෙන් බෞද්ධත්වය වෙනත් ආගම් හා දර්ශනයන් වෙත යොමු වන බවක් දක්නට ඇත. තමාට ආගමක් ලැබෙනුයේ උපතේ දී ම ය. එකී දරුවෝ වෘද්ධ වනුයේ ස්වච්ඡන්දතාව මත හා විවිධ සාධක

මත මවිපිය මතයට විරුද්ධ ක්‍රියාවන්හි නියුක්ති වෙති. එකී සාධක ලෙස විවාහය, මුදල්, විවිධ ශාන්තිකර්ම, විවිධ ආගමික මතවාදයන් හේතු කරගනිමින් මෙසේ ආගම මාරු කිරීම සිදු කරනු ලබයි. ආගම් මාරු කිරීමට හේතු වන්නේ මොනවාද? ආගම වෙනස් කිරීම තුළින් සමාජ, ආර්ථික , ආගමික, මානසික වශයෙන් ලැබී ඇත්තේ මොනවාද? යනාදිය පිළිබඳ කරුණු අධ්‍යයනය කිරීමට හැකිවීම මෙම පර්යේෂණයේ වැදගත්කම වේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

වර්තමානයේ දී මතුවී තිබෙන අර්බුදයක් වන ශක්තිමත්ව බැඳී සිටින්නා වූ සිංහල බෞද්ධයන් සිය ආගම අතහැර වෙනත් ආගමකට මාරුවීමට තීරණය කරන්නේ ඇයි ද? යන පැනයට පිළිතුරු සාධනය කර ගැනීම සඳහා ගුණාත්මක අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය භාවිතයට ගනිමින් කරන ලද මෙම අධ්‍යයනය පුද්ගලික හැඟීම්, රූපි අරුවිකම් මත පදනම් වූ ගුණාත්මක දත්ත වෙත ළඟාවීමේ ප්‍රවේශයක් භාවිත කරන ලද අධ්‍යයනයකි. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා වයඹ / බස්නාහිර/ දකුණු පළාත් ආවරණය වන පරිදි දත්ත දායකයින් 15 දෙනෙක් මානව ප්‍රතිචාර ලබා ගැනීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡාවට බඳුන් කරන ලදී. පවතින තත්වය හමුවේ දී අධ්‍යයන නියැදිය ලෙස තෝරාගත් පලාත්වල දත්ත දායකයින් 20 දෙනෙකු ප්‍රශ්නාවලි සමීක්ෂණය සඳහා යොදා ගනු ලැබීය. මෙම නියැදි තෝරා ගැනීමට සරල සසම්භාවී නියැදි ක්‍රමය භාවිත කරන ලදී. මෙලෙස ප්‍රාථමික හා ද්විතීක දත්තයන් උපයුක්ත කරගනිමින් තේමාත්මක විශ්ලේෂණය ක්‍රමවේදය ඔස්සේ විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ශ්‍රී ලංකාව වූ කලී බහුත්වවාදී රටකි. එනම් ජාතීන් ආගම් සංස්කෘතීන් ආදී අංශයන්ගෙන් පෝෂිත රටකි. කෙසේ වුවද වර්තමානය තුළ පැන නැගී ඇති ප්‍රධානතම ගැටළුවක් බවට ශ්‍රී ලංකාව තුළ දක්නට ලැබෙනුයේ අන්‍යාගමීකරණයට ලක් වීමයි. ඒ අනුව හුදෙක්ම මෙම පර්යේෂණය තුළ ප්‍රමුඛස්ථානයක් ලබා දී ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධයන්ගේ අන්‍යාගමීකරණය සිදුවන්නේ කෙසේද යන්න පිළිබඳව අධ්‍යයනයක යෙදීමටයි. එහිදී බෞද්ධයින් තම ආගමට විශාල වශයෙන් බැඳී සිටින ජාතියක් ලෙස අගය කළ හැකිය. නමුත් මොවුන් නූතනය වන විට දේශපාලනික, සමාජමය, ආර්ථිකමය යන සාධකයන් මත අන්‍යාගමීකරණයට ලක්වීම හඳුනාගත හැකි ය. උක්ත සාධකයන් අනුව බෞද්ධයන් සිය ආගම වෙත විශාල නැඹුරුවක් දක්නට ලැබුනද අද වනවිට පවත්නා විවිධ සාධකයන් ඔස්සේ තම ආගම එනම් බෞද්ධ ආගම සිය ආගම වශයෙන් පවත්වා ගැනීමට නොහැකි පුද්ගලයින්ද දක්නට ලැබේ. එබැවින් ඔවුන්ගේ යම් යම් පරමාර්ථයන් ඉටු කර ගැනීමේ අභිලාශයෙන් සහ අතීත සංස්කෘතිය අභිබවා යමින් නූතනයේ ආර්ථිකයට දේශපාලනයට මෙන්ම සමාජ සංස්කෘතියට හැඩ ගැසෙමින් පවතින කාල වකවානුවක් තුළ දී අධ්‍යයනයට ලක් කරනු ලැබූ මෙම පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය තුළින් බෞද්ධයින් වෙනත් ආගම් හා බැඳීම හඳුනාගත හැකි ය.

ඒ අනුව සමාජය තුළ පවත්නා අභියෝගයන් සහ වර්ධනය අවස්ථාවන් මෙන්ම විවාදාත්මක විනය සීමා වලින් පිටත පවතින පුළුල් වූ වාදයන් ඔස්සේ සිංහල බෞද්ධයින් සිය ආගම වෙනස් කිරීමට යොමු වී ඇති ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාව 16 වන සියවසේ සිට යුරෝපීය යටත් විජිතවාදයට සෘජුවම නිරාවරණය වූ අතර බෞද්ධයින් විවිධ ක්‍රිස්තියානුවන්ට නිරාවරණය වී ඇත . මේ අනුව රට නිදහස ලබන කාලය වන විට 1948 දී බ්‍රිතාන්‍යයන්, කතෝලිකයින් සහ විවිධ රෙපරමාදු නිකායන් අරමුණු පිහිටුවා ගත්හ. බ්‍රිතාන්‍ය අධීක්ෂණය කිසිදු ආගමකට එරෙහිව නීතිමය වෙනස්කම් කිරීම සඳහා ඉඩක් ලබා දී නොමැත . සමකාලීන ලෝකය දෙස අවධානය යොමු කිරීමේදී ක්‍රිස්තියානි ආගම ගෝලීයවාදය හමුවේ විශාල වශයෙන් බෞද්ධාගමට අනාරක්ෂිත වර්ධනයක් ඇති කරනු ලබන ආකාරයක් හඳුනාගත හැකිවිය. සමාජය තුළ පවත්නා අභියෝගයන් සහ වර්ධනය අවස්ථාවන් මෙන්ම විවිදාත්මක විනය සීමාවලින් පිටත පවතින පුළුල් වූ වාදයන් ඔස්සේ සිංහල බෞද්ධයින් සිය ආගම වෙනස් කිරීමට යොමු වී ඇති ආකාරයක් හඳුනාගත හැකි ය. (Rambo ,1993:13)

2016 නොවැම්බර් 04 වනදා මුත්තුක්‍රිස්ණ සර්වනන්දන් විසින් පල කරනු ලැබූ ලිපියක සඳහන් වනුයේ ඓතිහාසිකව 1505දී ආරම්භ වූ ලංකාවේ පෘතුගීසි පාලන සමයේ සිට මේ දක්වා බෞද්ධ හා හින්දු ඇදහිලිවන්තයින් කිතුනු ඇදහිලිවන්තයන් බවට පත් වූ බවය. එසේම මෙය ස්ව කැමැත්තෙන්ම විවාහය හෝ විවිධ පල්ලිවල ද්‍රව්‍යමය හෝ ආධ්‍යාත්මික පෙලඹවීම මත සිදු වූ බවට මොහු ප්‍රකාශ කර ඇත. මෙය ඉතාම කාලීන හේතු සමුදායක් වශයෙන් අගය කළ හැකිය .

Colombo telegraph වෙබ් අඩවිය තුළ හර්ෂ ගුණසේන මහතා ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ ක්‍රිස්තියානි පල්ලිය විසින් අනුක්‍රමිකව ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතිය වැලදගන්නා බවයි. සැබවින්ම මෙම සාහිත්‍ය විමර්ශණයන් තුළින් හඳුනාගත හැක්කේ බෞද්ධ ආගමිකයන් මුස්ලිම් සංස්කෘතියට බැඳී එම ආගම වැළඳගැනීමට වඩා බෞද්ධ සංස්කෘතිය තුළ සිංහල බෞද්ධයින් ක්‍රිස්තියානි ආගම දේශපාලනික වශයෙන් මෙන්ම ආර්ථික වාසීන් උදෙසා එසේම මිශ්‍ර විවාහයන් උදෙසාවෙන් අන්‍යාගමිකරණයට ලක් වී ඇති බවකි.

මැත දශක කිහිපය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ බෞද්ධ දේශපාලන ප්‍රභූ පැලැන්තියක් ඉස්මතු වීම දැකගත හැකිවේ. ඔවුන් ස්වෝක්තමවදී සහ වෙනස්කම් නොඉවසන අතර සුළුතරයේ ව්‍යාප්තිය හා බලපෑම පාලනය කිරීමට උත්සාහ කරයි. ක්‍රිස්තියානි ආගම රාජ්‍ය ආරක්ෂිත බෞද්ධ ආගමට අභියෝගයකි. එසේ සිදුකරනුයේ ශ්‍රී ලංකාවේ ආගමික වෙළඳපොළේ ආන්තික ස්ථානයක සිටය. එය විධිමත් සහ අවිධිමත් ක්‍රමවේදයන්ට යටත් වන අතර ප්‍රචණ්ඩකාරී ජාතිකවාදී ක්‍රිස්තියානි විරෝධී න්‍යාය පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරන කණ්ඩායම් විසින් පීඩාවට පත් කොට ඇත. මේ තත්ත්වය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යටත්විජිත ජාතික රාජ්‍යයන් ගණනාවකට යටත් වූවන් සිටි අතර එහිදී ජාතින් අතර අර්බුදයන්ට හේතුව ආගමික වශයෙන් බහුත්ව සමාජයක් තුළ ආගමික ආධිපත්‍ය අර්ථ දක්වා ඇති ආකාරය මත බවයි. එසේ වුවද ක්‍රිස්තියානි සංවිධාන වර්ධනය වී ඇති බවට උපකල්පිත සාක්ෂි වලින් ඇඟවේ. වසර ගණනාවක සිට ප්‍රමාණයෙන් ආගමට හරවාගත් අය ආකර්ෂණය කර ගැනීම දිවයින පුරා පල්ලි පිහිටුවීම සහ ලොවපුරා ප්‍රජාවන්ගෙන් සහයෝගය ලබා ගැනීම පවතින

ආගමික ආර්ථික න්‍යායයන්ට අනුව නොගැළපෙනු ඇත. ආගමික බහුත්වයේ හා තරගකාරීත්වයේ මට්ටම සහ එහි අඩංගු උපකල්පන අතර සම්බන්ධය එහි සම්මත ආකෘති විචේතනය කිරීම කෘතයෝපධාකාරී ගතිකතාවයන් අවබෝධකර ගැනීමේ වටිනාකම අවධාරණය කරනු ලබයි. මෙහිදී වෙනස්කම් සිදුකරමින් ශ්‍රී ලංකාවේ ආගමික වෙළඳපොළ පිළිබඳ නිශ්චිත අවස්ථාවන් හඳුන්වාදෙයි. (wood, 2012)

ආගම මාරු කිරීමේ පුරුද්ද බොහෝ දෙනෙකුට නූතනය වන විට අභියෝගාත්මක වෙමින් පවතී. එය නූතනය වන විට ලෝකයේ සමහර ප්‍රදේශ විශේෂයෙන් දකුණු ආසියාවේ තහනම් කිරීමට නීති නුසුදුසු බව සාකච්ඡා කෙරේ. ප්‍රතිවිරෝධතා, තමන්ගේම කියවීම ආදිය නීත්‍යානුකූල කිරීමට සහ සාධාරණීකරණය කිරීමට ජාත්‍යන්තර සම්මත විරෝධී ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවලිය අධ්‍යයනය කිරීම ශ්‍රී ලංකාවේ පරිවර්තන පනත මඟින් දේශපාලනය ගොඩනැගීම පිළිබඳ හෙළිදරව් කෙරේ. ආගමික සබඳතා අතර සන්ධානයන් කෙරෙහි තීරණාත්මක බලපෑමක් ඇති කිරීමේදී ද මෙය බලපෑම් කර තිබේ.

බහු ආගමික ප්‍රජාවන් සහිත දේශීය සන්දර්භයන් ඇතුළත් යෝජනාවක් සකස් කිරීමේ වැදගත්කම සියලුම පාර්ශවකරුවන්ට වෝදනා එල්ල කරනු ලබයි. මෙය කොතරම් වැදගත්ද යන්න ආගමික සංවිධාන (හින්දු කතෝලික රෙපරමාදු සහ බෞද්ධයින්) දේශපාලන සංධාන ඇති කර බිඳ දැමූ බව තුළින් හඳුනාගත හැකිය. (Hertzberg, M 2016)

ආගම පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමේදී දකුණු ආසියාවේ සාමාන්‍ය ජීවිතයේ ප්‍රධාන අංගයක් වශයෙන් ආගම පවතී. ඒ හා සමානව එය දේශපාලනයේ සහ ගැටුම් ඇති වීමේදී මෙන්ම එය සමාජ සංස්කෘතිය හා දේශපාලනික වශයෙන් අභිප්‍රේරණය සඳහා මහජන බලමුලු ගැන්වීම කලාපයේ පුනර්ජීවන ව්‍යාපාර ඇති කිරීමට ද ඉන්දියාවේ හින්දු හා මුස්ලිම්වරුන් අතර අවිශ්වාසයක් ඇති කිරීමට ද හේතු වී තිබේ. ඒ අනුව බංග්ලාදේශය සහ පකිස්ථානය මෙකී බෙදීමෙන් පසු ස්ථාවර ලෙස ස්ථානගතවීම නිර්මාණය කිරීමට මූලික හේතුව එහි ජනගහනය අතර ආගමික වෙනස්කම් හේතු වේ. නිදර්ශන ලෙස ඉන්දියාවේ ඇති ප්‍රදේශ සහ ශ්‍රී ලංකාවේ හින්දු ආගම සහ බුද්ධාගම සඳහන් කළ හැකිය.

සිංහල හා දෙමළ ජාතීන්ගේ සංස්කෘතික හා ජනවාර්ගික අන්තරාකාරීත්වයේ සලකුණ ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින ජනවාර්ගික ගැටුම නො කඩවා පවත්වාගෙනයාමට ප්‍රධාන කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. සෑම ජාතියකටම සංස්කෘතික හා ජනවාර්ගික පිළිගත් අන්තරාකාරීත්වයක් හා ඒ පිළිබඳ විශ්වාසයක් තිබුනද තමන්ගේ ආගමේ ආගමික විශ්වාසයන් හා සංස්කෘතින් පිළිගත්තද අන් ආගම් වල සංස්කෘතික හා ආගමික විශ්වාසයන් පිළි නො ගැනීම හේතුවෙන් ගැටුම් ඇති වේ. (පෙරේරා එස්. 2018)

ආගම මාරු කිරීම පිළිබඳ මතභේද, ආගමික ප්‍රචාරණය සහ ඒත්තු ගැන්වීම පිළිබඳ විවිධ තර්ක ඇතුළත් වේ. මෙයට හේතු වී ඇත්තේ ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධයන් ක්‍රිස්තියානි ආගම කෙරෙහි වැඩි ආකර්ශනයක් දැක්වීමයි. ආගමික වශයෙන් සුවිශේෂී ආර්ථිකයන් මිනිසුන්ගේ අත්‍යවශ්‍ය වර්ග ස්වභාවය තුළ වෙනස්කම් ඇති කිරීමට හේතු වේ. එහෙයින් බෞද්ධ ආගමිකයන් එය ලබා ගැනීමට නැඹුරු වෙති. මේ අනුව මෙය වර්තමානය තුළ නොව අතීතය තුළද පැවති බවට සාක්ෂි දරයි. එයට බුද්ධාගමේ සිට ක්‍රිස්තියානි ආගම දක්වා යටත්විජිත යුගය පරිවර්තනය වීමේ කාලානුරූපී ඉතිහාසය සාක්ෂි දරයි. ක්‍රිස්තියානි ආගමේ

සිට නැවත බුද්ධාගමට (යටත් විජිතකරණය) සහ බුද්ධාගමේ සිට ක්‍රිස්තියානි ආගම දක්වා ගෝලීය නව ලිබරල්කරණය මධ්‍යයේ ආර්ථිකය ජනසතු කිරීම, ආගමික ආර්ථික සම්බන්ධතා පක්‍ෂ හේදයකින් තොරව බෙදීයයි. (Mahadev,N 2018)

ක්‍රිස්තියානි විරෝධී ප්‍රවණත්වයේ උපකල්පිත ස්වභාවිකභාවය ගවේෂණය කිරීම, වරදකාරිභාවය පිළිබඳ සංකීර්ණ ප්‍රශ්නයකි. ලෝකික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ ආක්‍රමණශීලීත්වය නියෝජනය කරන්නේද යන්න ගැටලුවකි. ඉවසිය නොහැකි ආකාරයේ ක්‍රිස්තියානි විරෝධී ප්‍රවණත්ව ක්‍රියා සඳහා බොහෝ පැහැදිලි කිරීම් කෙරෙහි මූලික වශයෙන් අවධානය යොමු කෙරේ. අපරාධකරුවන් මත සාමාන්‍යයෙන් විවිධ ආකාරයේ සංඝ පරිවාරවල සාමාජිකයින් සංවිධාන සංඝයාගේ සුළුතර විරෝධී ක්‍රියාවලින් ආභාසය ලැබුවන් වේ. තවත් සමහරු එම ක්‍රියාවන් සාධාරණීකරණය කර ගැනීමට උපකල්පනය උපයෝගී කර ගනිති. වෙනත් චේතනාවන්ගෙන් මඟ පෙන්වන ප්‍රවණත්වය සඳහා වූ පළිගැනීම, සතුට, බිය ගැන්වීම, ආර්ථික උනන්දුව හා සාම්ප්‍රදායික ධුරාවලිය නඩත්තු කිරීම යනාදිය කෙරෙහි අවධානය යොමු කිරීම වැදගත් වේ. එයින් සුලුතර විරෝධී හිංසනය පිළිබඳ ක්‍රියාවන් සිදු නොවිය යුතුය.

මේ අනුව ක්‍රිස්තියානි විරෝධයේ ගොදුරුවුවන් වෙත ප්‍රවණත්වය සහ ඒවා අසමාන ලෙස බලපායි. එබැවින් ප්‍රවණත්වයන් සිදු කිරීම කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමුවන අතර ඓතිහාසික හා පුළුල් වශයෙන් ද බලපෑමක් එල්ල වේ. (Bauman, M 2015)

ආගමික නියාමනය වැඩි වන විට අන්තර් ආගමික ඝට්ඨනය බහුල වේ. මෙහිදී පවත්නා තරඟය අඩුවීමට ආගමික කෘත්‍යාධිකාරීන්ගේ වෙළඳපල පිළිබඳ නව අවබෝධයක් අවශ්‍ය වේ. පවත්නා තරඟකාරී බව, රහස්‍යභාවයේ රටාවන් සහ උපායමාර්ගික අතිරේක කණ්ඩායම් ජාල ගොඩනැගීමට විවිධ අන්තරාමී සම්බන්ධතාවන් හේතු වේ. (Woods,O 2012)

සාකච්ඡාව

බොදුනුවන්ගේ ආගම වෙනස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ගත් කළ ආගම වෙනස් කිරීම සඳහා පෙළඹවීම් ඇති කරනු ලබන ප්‍රධාන සාධක කිහිපයක් හඳුනාගත හැකිය. ඒ අතර

- අධ්‍යාපනය
- ආර්ථික අපහසුතා
- කුල ජීවිතය
- මිශ්‍ර විවාහය
- විදේශ රටවලට සිදුවන සංක්‍රමණ

යනාදිය දක්විය හැකිය. මේ පිළිබඳව විස්තරාත්මකව විමසා බැලිය හැකිය.

අධ්‍යාපනය

ලෝකය තුළ ආගම් 4000ක් පමණ ඇත මේ අතරින් බෞද්ධාගම සත්‍ය වීමේ සම්භාවිතාවය 4000න් 1ක් නම්, අනෙක් සියලුම ආගම් සත්‍ය වීමේ ඒ ඒ පුද්ගලයාගෙන් 4000න් 1කි. මේ අනුව බෞද්ධයා යන සංකල්පය අන්තර්ගත වන්නේ සාම්ප්‍රදායිකව එක්වූ කරුණු පදනම්

කරගෙනය සමාජය විසින් ආරුඪ කර සමාජ විද්‍යානුකූලව බලෙන් පුද්ගලයා මත පටවන සමාජ විද්‍යාත්මක දෙයක් ලෙස ආගම හැදින්විය හැකිය මේ නිසා බෞද්ධයන් බෞද්ධයෙක් වීමට ස්වාධීනව තෝරා ගැනීමට අවස්ථාවක් නොදී පවුල තුළින්ම උපතින්ම බෞද්ධ යැයි නම් දරනු ලබයි බෞද්ධ පමණක් නොව පුද්ගලයා අදහන්නා වූ සියලු ආගම්වල දරුවන්හට උප්පැන්න සහතිකයේ සිට තමාගේ ආගම අනුව ආගම කුමක්දැයි යොදනු ලැබේ උදාහරණ ලෙස ක්‍රිස්තියානි ආගම අදහන්නා වූ පවුලක දරුවෙකුට ක්‍රිස්තියානි යනුවෙන් යොදයි බෞද්ධයා යන්න සලකා බලන කළ “ බුද්ධිමං සරණං ගච්ඡාමි ” “ ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි ” “ සංඝං සරණං ගච්ඡාමි ” යනුවෙන් “ මම බුදුන් සරණ යමි, මම දහම් සරණ යමි, මම සඟුන් සරණ යමි ” යනුවෙන් නිශ්චිතවම ලෝකෝත්තර ස්වභාවය වටහා ගන්නේ නම් නම් ඔහු බෞද්ධ යනුවෙන් හැදින්විය හැකි ය. එය අරිය පර්යේසන සූත්‍රයේ සහ සම්මාදිට්ඨි සූත්‍රයේ දක්වා ඇත. එහිදී ආනන්ද තෙරුන් විසින් බුදුරදුන්ගෙන් විමසූ “ සම්මා දිට්ඨිය යනු කුමක්දැයි ” ප්‍රශ්නයට අනුව බුදුන්ගේ ගුණ මොනවාද යන්න පිළිබඳ තේරුම් ගෙන බුදුදහම ඇදහීම ලෙසින් දක්වා ඇත. ඒ අනුව බෞද්ධයා යනු කවුරුන්ද යන්න තීරණය වනු ඇත. මේ අනුව තවත් කෙනෙකුගේ බලපෑම මත බෞද්ධාගම ඇදහීම ප්‍රායෝගික නොවේ. බෞද්ධයන් ගත් කළ සමාජයේ වැඩි පිරිසක් සිටින්නේ අමූලික බෞද්ධයන්ය. එනම් ආගම කුමක්දැයි හරිහැටි තේරුම් නොගත් පිරිසක් වීමයි. සංස්කෘතික ආකෘතිගත රාමුවක එනම් ස්වයං තේරීමකට ඉඩ නොතබා එම ආකෘතියට රාමු ගත වීම තුළ බෞද්ධයා යන පුද්ගලයා නිර්මාණය වී ඇත.

සාමාන්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය තුළ සෑම ආගමක්ම ඉගෙන ගැනීමට අවස්ථාව දීමත් එහිදී එක් එක් ආගම පිළිබඳ වටහා ගැනීම මත කැමැත්තෙන් ආගම තෝරා ගැනීමට අවස්ථාව දීම තුළින් එම ආගම ගැන නිවැරදි අවබෝධයක් ලබා ගන්නේය.

උදාහරණ ලෙස අනගාරික ධර්මපාල තුමා ක්‍රිස්තියානි කතෝලික පාසලක ඉගෙනුම ලබා ඇති අතර එම සමයේදී පාසලේ පියතුමන් කුරුල්ලන්ට වෙඩිතබා සතුටක් ලබනු දූක මෙසේ කිරීමට හේතු වන්නේ කුමක්ද? එයින් ලබන මානසික තෘප්තිය කුමක්දැයි මෙතුමා විවිකිච්ඡාවක් ඇතිකරගනු ලැබීය. මේ අනුව බුදුදහම පිළිබඳව ස්වාධීනව අධ්‍යයනයක යෙදුනේ ය. ඒ අනුව බෞද්ධයෙක් වීම සුදුසු බව තෝරාගන්නා ලදී. ආගම පිළිබඳව ප්‍රමාණාත්මකව ඉගෙන ගත්තේනම් ඒ ඉගෙනීමේ ප්‍රමාණය මත ආගම වෙනස් කළ හැකි ය. ජනතාවගේ පවතින නොදැනුවත්කම මත ලෝක සත්‍ය පරම සත්‍ය ලෙස පිළිගනී. එනම් බුදුදහමේ පවතින සත්‍ය පරම සත්‍ය ලෙසත් ක්‍රිස්තියානි ආගමේ සත්‍ය පරම සත්‍ය ලෙසත් යනාදී වශයෙන් පිළිගනී. මේ අනුව එක් එක් ආගම තුළ පවතින්නා වූ කරුණු වෙනත් ආගමකට අයත් නොවේ. මේ නිසා පුද්ගලයාට ස්වයං තීරණයක් ගත හැකි කාලයේදී සෑම ආගමක්ම අධ්‍යයනය කර තමන් කැමති ආගමක් ඇදහීම සිදු කළ හැකිය.

මේ අනුව සිදු කරන ලද පර්යේෂණයට අනුව අධ්‍යාපනය යන සාධකය බෞද්ධාගම වෙනත් ආගමකට මාරු කිරීමට පෙළඹවීම මත සිදු කරනවාය යන කාරණය සලකා බැලීමේදී, එක් පුද්ගලයෙකුගේ අදහසක් ලෙස,

“ අපි බෞද්ධ මගේ දරුවා ක්‍රිස්තියානි පල්ලියට යොමු කරේ ඉගෙනගන්න. පසුව ළමයාගේ කැමැත්ත මත ඔහුගේ බලකිරීම මත ඔහුව ක්‍රිස්තියානි ආගමට යොමු කලා”

දරුවාගෙන් මේ පිළිබඳ විමසීමේදී,

“ ගෙදරින් මේ පිළිබඳ වැඩි බලපෑමක් නැති නිසා ඉගෙන ගන්න ආගම වැළඳගත් බවය”

මේ අනුව අධ්‍යාපනය මේ සඳහා බලපාන බව ප්‍රකාශ කළ හැකි ය. දේශපාලනය තුළත් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළත් ආගම යන්න ස්වයං අධ්‍යයනයකට ළමා කාලයේ සිටම යොමු කරනවානම් තමන්ගේ ආගම කුමක්දැයි තේරුම්ගෙන එය ඇදහීමට යොමුවිය හැකි ය.

ආර්ථික අපහසුතා

ශ්‍රී ලංකාව තුන්වන ලෝකයේ දියුණු වෙමින් පවතින රටකි. එවැනි රටක් තුළ දැකිය හැකි ප්‍රධාන ලක්ෂණය වනුයේ, පුරවැසියන්ගේ දරිද්‍රතාවයයි. “සබ්බේ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා” යන බෞද්ධ ඉගැන්වීමට අනුව සියලු සත්වයන්ගේ මූලික අභිලාශය වන්නේ ආහාරයයි. ශ්‍රී ලංකාව අවුරුදු සිය දහස් ගණනක් තිස්සේ විවිධ ආක්‍රමණ සංක්‍රමණයන්ට ගොදුරු වූ රටකි. එම නිසා ස්වදේශික ජනයා මෙන්ම විදේශික ජනයාද මේ රටේ වාසය කරයි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහනය මිලියන 20.1 වන අතර දළ වශයෙන් ජනගහනයෙන් සියයට 70ක් බෞද්ධ වන අතර, සියයට 15ක් හින්දු ද, සියයට 7ක් මුස්ලිම් ද වේ. ක්‍රිස්තියානි භක්තිකයින් වැඩිපුර ම බස්නාහිර පළාතෙහි සිටින අතර, නැගෙනහිර මුස්ලිම් ජාතිකයන් ද, උතුර සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ හින්දු භක්තිකයන්ගෙන් ද සමන්විත වේ. මේ අනුව ශ්‍රී ලාංකික ජනයාගේ ප්‍රධාන ආගම බවට පත්වන්නේ බුදුදහම බව සනාථ වේ. බුදුදහම තුළ බෞද්ධයා වශයෙන් හඳුන්වන්නේ අවබෝධයෙන් කටයුතු කරන පුද්ගලයන්ට ය. ඒ අනුව බුදුදහම ජාති, ආගම්, කුල මල භේදයකින් තොරව යම් කෙනෙකු සමඟ දිට්ඨියෙහි පිහිටා කටයුතු කරන්නේ ද ඔහු බෞද්ධ නමින් හඳුන්වයි. වර්ෂ 1505 සිට නූතන යුගය දක්වා ශ්‍රී ලංකාවට යුරෝපා ජාතිකයන් ආක්‍රමණ සංක්‍රමණ සිදු කොට තිබේ. එහිදී ප්‍රධාන වශයෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවට කතෝලික ආගම හඳුන්වාදෙන්නේ යුරෝපා ජාතිකයන් විසිනි. ශ්‍රී ලංකා වෙරළබඩ කලාප යටත් කරගත් යුරෝපා ජාතිකයන් විසින් වෙරළබඩ වාසය කළ සිංහල බෞද්ධ ජනයා ක්‍රිස්තියානිකරණයට නතු කළේය. එවැනි දෙයක් කිරීමට ඔවුන්ට හැකියාව ලැබුණේ හුදී සිංහල ජනයාගේ දරිද්‍රතාවය හේතුවෙනි. පසුකාලීනව වුව ද සිංහල බෞද්ධ ජනයා ආර්ථික අපහසුතා හේතු කොටගෙන විවිධ ආගම්වලට බැඳීම දක්නට ලැබේ. ඒ අනුව ක්‍රිස්තියානි මුස්ලිම් වැනි ආගම්වලට දුප්පත් ජනයා ආකර්ෂණය වන්නේ එම පල්ලි මූලිකත්වය ගෙන කටයුතු කරන නිසාවෙනි.

“අපේ ගෙදර වහලෙ හදාගන්න උදව් කළේ පල්ලියේ අය තමා, වහලට ඕනෙ තහඩු ටික ගෙනල්ලා දුන්නෙන් එයාලමයි. ඇත්තටම එයාල හොඳයි.”

“ක්‍රිස්තියානි කියන්නෙන් අපි වගේම අය කියලයි හිතෙන්නේ, ඉතිං අපි ආර්ථික අපහසුතාවලදී වෙන කවුරුත් උදව් කළේ නෑ. ඒ ආගමේ අය තමයි උදව් කළේ. ඒ නිසා අපි ඒ ආගමට බැඳෙන්න තීරණය කළා.”

“මං ගොඩක් දුප්පත් කෙනෙක්. ඉතිං මං ආදරය කළේ මුස්ලිම් කාන්තාවකට. ඉතිං මට ඇය උවමනා නිසාත්, ආර්ථික අපහසුතා තිබුන නිසාත් මම ඇයගේ ආගමට බැඳෙන්න කැමති උනා.”

පර්යේෂණයේ දී අධ්‍යයනය කරන ලද කරුණු අනුව පිළිබිඹු වූයේ ආර්ථික දරිද්‍රතාවය, දුප්පත්කම යන හේතු සාධක මූලික කරගෙන එයින් පීඩාවට පත් වූ බෞද්ධ ආගම පිළිබඳ ලෝකෝත්තර ස්වභාවයක් තේරුම් නො ගෙන ලෞකිකත්වය උදෙසා තම සිංහල බෞද්ධ ආගම මාරු කර මුස්ලිම් ආගම හා බැඳුණු අවස්ථාවන් ය. දුප්පත් සිංහල ජනයාට උදව් කරන මුවාවෙන් ඔවුන් ගෙවල් දොරවල් සකස් කොට දී ව්‍යාපාරවලට පල්ලිය විසින් මුදල් ලබා දී දරුවන්ගේ අධ්‍යාපන කටයුතු, පවුලේ ආර්ථික අපහසුතා වැනි ප්‍රශ්නවලට පල්ලිය මැදිහත් වී පිළිතුරු ලබාදෙයි. උදාහරණයක් ලෙස සිංහල ගැමි කාන්තාවන් විදේශ රටවල්වල රැකියාවට යනු ලබනුයේ මෙවැනි ආර්ථික අපහසුතා නිසාවෙනි. පල්ලිය විසින් එවැනි ජනයා සොයාගෙන ඔවුන්ට උදව් කර තම ආගම ප්‍රචාරය කිරීම මෙන්ම තම ආගමට දුගී ජනයා හරවා ගැනීම සිදු කරනු ලබයි.

තවත් කරුණක් නම්, මුස්ලිම් පුරුෂයෙක් හෝ ස්ත්‍රියක් වෙනත් ආගමක කෙනෙකු සමග විවාහ වීමේදී එම පුද්ගලයා තම ආගමට බඳවා ගැනීමට බලපෑම් එල්ල කරයි. එවැනි අවස්ථාවක ආර්ථික අපහසුතා ඇති දුප්පත් පුද්ගලයෙකුට වෙනත් කළ හැකි දෙයක් නොමැති නිසා එම ආගමට බැඳෙන්නට තීරණය කරයි.

කුල පීඩනය

ක්‍රි.ව. 1803 මුළු ලංකාවේම මුහුදුබඩ ප්‍රදේශ බ්‍රිතාන්‍ය කිරීමට නතු විය. එනිසා ලංකාවේ මුහුදු තීරයේ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයේ සෑම පුද්ගලයෙකුම කතෝලික ආගමේ පාලනය යටතේ ජීවත් විය. මේ නිසා පරිපාලන ව්‍යුහය කතෝලික ආගම ව්‍යාප්ත කිරීමට විශේෂයෙන්ම බ්‍රිතාන්‍යයන් ලංකාවට පැමිණීමට ප්‍රධාන කාරණා දෙකක් වන වෙළඳාම සහ ඔහුන්ගේ ආගම ව්‍යාප්ත කිරීම යන කාරණාව මත ශ්‍රී ලංකාවේ මුහුදුබඩ පළාත් අතර සිටි සිංහල බෞද්ධයින් පිරිස නිරායාසයෙන්ම මෙම කතෝලික ආගමකට එක් වීම සිදුවිය.

තවදුරටත් ශ්‍රී ලංකාවේ මුහුදුබඩ ප්‍රදේශවල සිටි කරාව කුලයේ ජනතාව පහත් යැයි සමාජ ගත වූ අතර එම පුද්ගලයින් ක්‍රිස්තියානි ආගමට එක්වීම උදාහරණයක් වශයෙන් පෙන්වා දිය හැකිය. විශේෂයෙන්ම සියම් මල්වතු පාර්ශවයේ ගොවිගම කුලයට අයත් පුද්ගලයින්ට පමණක් උපසම්පදාව ලබා දීම සිදුවේ. මේ අනුව පෙනීයන්නේ මෙය ආකෘතිමය නිර්මාණයක් බවය. විශේෂයෙන්ම සියම් මල්වතු පාර්ශවයේ උපසම්පදාව ලබා ගැනීමට වෙනත් කිසිදු පහත් කුලයේ පුද්ගලයෙකුට හැකියාවක් නොමැත . මෙය සිදුවන කාල වකවානුව තුළ අතීතයේ නායක්කාර් වංශික රජවරු සිටින නිසා මෙම රජකාලයේදී පහත් යැයි සම්මත කුලයන් වලට තාඩන පීඩන එල්ල කරනු ලබන්නේ රජු විසින්. නමුත් මොවුන් හික්ෂු පදවියට පත් වූ පසුව රජතුමාට එම පහත් කුලයේ හික්ෂුන්ට නමස්කාර කිරීමට සිදුවිය. නමුත් මෙම නායක්කාර් වංශික රජවරුන් ඔවුන්ට හිස නැමීමට එතරම් කැමැත්තක් දක්වා නොමැති නිසා මොවුන් සාදාගත් ආකෘතියක් මත කටයුතු කරන ලදී. එනම් යම් මල්වතු පාර්ශවයේ හික්ෂුන් සඳහා උඩරට ගොවිගම පුද්ගලයින් පමණක් බඳවා ගැනීම සිදු කිරීමයි. මේ අනුව කුලවාදය හික්ෂුත්වයටද බලපා ඇති ආකාරය දක්නට ලැබේ. කෙසේ වෙතත් බෞද්ධ දර්ශනය තුළ මෙම කුලවාදයේ කිසිදු ගැටුමක් දැකගත නොහැකිය. බුදුන් වහන්සේ වුවද කුලවාදය කුල පීඩනයක් ලෙස දැක්වූයේ නැත. නමුත් මිනිසා විසින්ම

මිනිසාට අවශ්‍ය කරන ආකෘතිකමය රාමුව ඉදිරියට තනා ගැනීම නිසාවෙන් මෙම කුල පීඩනය යන තත්වය ඇති වී තිබේ. එමෙන්ම තවත් උදාහරණයක් ලෙස කළුතර රා මදින කුලයේ පිරිස් සිටින ගම්මාන පවතී. මේ ගමක් ගත්විට එහි පවතින්නේ එක් පන්සලක් පමණි. යමෙක් මියගියහොත් පාංශුකුලයට පවා යන්නේද කුල හේදයක් සමගය. බෞද්ධාගම තුළ කුලවාදය නිර්දය ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කළත් බෞද්ධ සංස්කෘතිය තුළ මිනිසා විසින් එක් එක් සංස්කෘතික රාමුවන්ට බැඳී පැවතීම දක්නට ලැබේ. ආසියාව තුළ කුල ක්‍රමයක් පවතින නමුත් බටහිර රටවල් තුළ ජන ප්‍රභේදීකරණයක් දකින්නට ලැබේ. විශේෂයෙන්ම අධිරාජ්‍යවාදී උපක්‍රමයක් වූයේ මිනිසුන්ගේ ආගම ක්‍රිස්තියානි ආගම පැතිරවීම පමණයි. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කුලවාදයක් දක්නට ලැබෙන්නේ නැත. බටහිර කුල ක්‍රමයක් නොමැති නිසා ඔවුන් ආගම පමණක් ප්‍රචාරය කිරීමක් සිදු කරනු ලබයි. ඒ නිසාවෙන්ම කරා කුලයේ අය බ්‍රිතාන්‍ය පාලන සමයේ තිබූ කුලවාදය නොසලකා ඔවුන්ගේ ආගම ව්‍යාප්ත කිරීම සිදු කළහ. එමෙන්ම ක්‍රිස්තියානි ආගම ගත්කළ යුදෙව්වන් සහ ක්‍රිස්තියානින් ලෙස කොටස් දෙකකි. මෙම විශේෂයෙන්ම යුදෙව්වන්ගේ අදහස් අතර ඇල්බට් අයින්ස්ටයින්ගේ මතයද දක්නට ලැබේ. විකල්පයක් ලෙස ආගමක් සොයන අතර ඒ තුළ මෙය ඇත්ත යැයි පිළිගැනීම සිදුකරයි. කුලය නැතිකරගැනීමට, කුලයේ පහත් බව නැති කර ගැනීමට විකල්පයක් ලෙස වෙනත් ආගමක් සොයයි. ඒ තුළ ඔවුන් එම ආගම සත්‍ය බව පිළිගනී. නමුත් ආගම යන්න පුළුල් පරාසයක පැතිරී ඇති බව පෙනීයයි. පුද්ගලයෙකුට තේරුම් ගැනීමට බොහෝ කාලයක් ගතවන , අධ්‍යයනය කිරීමට අපහසු දෙයකි.

මේ පර්යේෂණය අධ්‍යයනය කිරීමේදී යම් යම් පුද්ගලයින් ප්‍රකාශ කළේ ඔවුන් කුල පීඩනයට හසු වූ බවයි. විශේෂයෙන්ම තමන්ගේ කුලය පහත් යැයි සලකා එම පුද්ගලයෝ බෞද්ධයා තුළ කුලවාදය තිබුණත් බෞද්ධ දර්ශනය තුළ කුලවාදය යන්නට ඉඩක් තබා නැත . මෙය මිනිසා විසින්ම ආකෘතිගත කළ රාමුවකට බැඳී පවතින්නක් බව හඳුනා ගත හැකි ය. නමුත් මෙම පහත් කුලවල සිට අනාගත අභියෝග ජයගත නොහැකි නිසාවෙන් විවිධ ආගම් සොයාගෙන පිරිස් යන බවක් දැකගත හැකි ය. විශේෂයෙන්ම එම පුද්ගලයින් තුළ ඇති දෙයක් වන්නේ,

“අපි පහත් කුලේය, අපි වෙනත් කුලයක නිසා අපව ගමෙන් වෙනම තියලා තියනවා ,අපේ ළමයින්ට පාසලේදීත් අනෙක් ළමයි විහිළු කරනවා, අපිව කවුරුත් ගණන් ගන්නෙ නෑ. අපි සිංහල බෞද්ධ උනාට අපිට පවතින කෙනෙහිලිකම් නිසා අප වෙනත් ආගමකට බැඳෙනවා”

මෙලෙසින් බොහෝ පුද්ගලයින් සමානව අදහස් ප්‍රකාශ කර ඇත. එහිදී හඳුනා ගැනීමට ලැබෙන්නේ පුද්ගලයින් තම කුලය පිළිබඳ නොදැනුවත්කම නිසාවෙන් සමාජීයව ජීවත් වන බවයි. නමුත් මෙයට විසඳුම වන්නේ මොනායම් හෝ ආගමකට බැඳීම සිදු කිරීමේදී තමා විසින්ම සිය ආගම් කෙරෙහි අධ්‍යයනයකට ලක් කරමින් අවබෝධයක් ලබාගැනීමයි. කුලවාදය යන්න මිනිසුන් විසින්ම සාදාගත් ආකෘතියක් බවත් හඳුනාගත හැකි ය.

විවාහය

වර්තමානයේ මතුපිට තිබෙන ප්‍රධාන අර්බුදයක් ලෙස, ශක්තිමත්ව බැඳී පවත්නා වූ සිංහල බෞද්ධයන් සිය ආගම අතහැර වෙනත් ආගමකට මාරු වීමට තීරණය කරන්නේ ඇයිද යන්න පිලිබඳ විමර්ශනය කරනවිට පැහැදිලි වන්නේ ඒ සඳහා සෘජුවම විවාහය නමැති සාධකය බලපෑම් කරනු ලබන බවයි. විවාහයක් ගත් විට එය විවිධ ජන වර්ග, විවිධ ජාතීන් මෙන්ම විවිධ වූ ආගම් අතර විවාහයන් සිදු විය හැකි ය. මෙහි දී ආගම් අනුව විවාහය සිදුවීම ඉතාමත් වැදගත් වේ. එයට හේතුව වන්නේ විවාහය හේතුවෙන් පුද්ගලයන් ආගම මාරු කරන අවස්ථා දැකගත හැකිවීමයි. මෙහිදී දෙමාපියන්ගේ කැමැත්තෙන් මෙන්ම අකමැත්තෙන් ද විවාහය නිසා ආගම මාරු කරනු ලබයි.

උදාහරණයක් ලෙස බෞද්ධ ගැහැණු දරුවකු ක්‍රිස්තියානි ආගමෙහි පිරිමි දරුවෙකු සමග විවාහ වුවහොත් පිරිමි ළමයාගේ කැමැත්ත මත ආගම මාරු කිරීමට සිදුවීම, ගැහැණු දරුවාගේ කැමැත්ත මත ආගම මාරු කිරීම, ගැහැණු ළමයා ආගම මාරු නො කර බෞද්ධ ආගමේ සිටීම ද, එසේත් නැතහොත් පිරිමි ළමයාගේ දෙමාපියන්ගේ බලපෑම මත ද ආගම වෙනස් කිරීමට සිදුවේ. තවත් සමහර අවස්ථාවල පිරිමි දරුවා විවාහය නිසා ගැහැණු දරුවාගේ ආගමට මාරු වීමද සිදුවේ. එලෙසම මෙම අධ්‍යයනය හරහා අනාවරණය වූ තවත් කරුණක් වූයේ බහුතරයක් කාන්තාවන් තම උපන් ආගම අතහැර විවාහයෙන් පසු තම ස්වාමි පුරුෂයාගේ ආගමට පැමිණෙන බවයි.

තවද මෙම අධ්‍යයනය හරහා අනාවරණය වූයේ විවාහය තුළ දී සිදුවන දැවැද්ද, දේපළ, මුදල මත පදනම් වෙමින් ආගම මාරු කිරීම ද සිදුවන බවයි. එනම් ඇතැම් සමාජ ස්ථරයන් තුළ දී පුරුෂයාට ද බිරිඳගේ ආගමට මාරු වීමට මෙම දේපළ, දැවැද්ද, මුදල හේතු වූ බව පෙන්වාදිය හැකිය. මෙවැනි වූ අවස්ථාවලදී පුරුෂයාට සමාජයෙන් එල්ලවන බලපෑම්වලින් නිදහස්වීම සඳහා නිරන්තරයෙන් සමීකී සමාගම් හා සම්බන්ධ වෙමින් ක්‍රියාකාරී පුද්ගලයන් ලෙස සේවය කිරීම කරනු ලබයි. එපමණක් නොව සමාජය තුළින් ඇතිවන මානසික පීඩාවෙන් මිදීමට විවිධ සමාජ සුබසාධන කටයුතුවල නිරත වීම ද ඔවුන් සිදු කරයි. මෙහිදී ප්‍රධාන වශයෙන් අවධානය යොමු කළ යුතුවන්නේ මිශ්‍ර විවාහය පදනම් කර ගනමින් සමාජය තුළ ඇති ආගම්වලට මාරුවීම සිදුවීම මෙන්ම එය ස්ත්‍රීන්ට පමණක් නොව පුරුෂයාට ද හේතු පාදක වී ඇති බවත් ය. තවද එවිට ඇතිවන සමාජ සුභසාධන හා සමාජීය වැඩ කටයුතුවල නිරතවන බවද මෙහි දී අනාවරණය වූ තවත් කරුණක් ලෙස පෙන්වාදිය හැකි ය. තවත් සමහර විවාහයන් වලදී විවාහක දෙපළ ආගම් දෙකක නම් ඒ දෙදෙනා ආගම් දෙකම අදහන අවස්ථා ද දැකගත හැකිය. මෙහිදී බෞද්ධ ආගම මෙන්ම ක්‍රිස්තියානි ආගමේ දෙදෙනෙකු නම් එම ආගම් දෙකම අදහනු ලබයි.

විදේශ සංක්‍රමණ

අප විසින් සිදු කරන අධ්‍යයනය හරහා ප්‍රධාන වශයෙන් හඳුනාගැනීමට හැකියාව ලැබුනේ බහුතරයක් ආගම් මාරු කරන පිරිස අතරින් බෞද්ධ ජනයා කතෝලික ආගම වැළඳ ගැනීමේ ප්‍රවණතාවක් පවතින බවයි. එලෙස ම ඒ සඳහා බොහෝ හේතු සාධක පාදක වී ඇති අතර එහි එක් ප්‍රධාන හේතුවක් ලෙස විදේශ සංක්‍රමණ පෙන්වා දිය හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ වාර්ෂිකව විවිධ වෘත්තීන් හා වෙනත් හේතූන් සඳහා වසරකට විදේශ

ගතවන්නන්ගේ ලේඛණ පිළිබඳව සලකා බැලූ විට 2018 වසරේ දී 61% පිරිමි පාර්ශවය ද, 39% කාන්තා පාර්ශවය ද ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. මෙලෙස විදේශ ගතවන්නන් අතරින් බහුතරයක් රැකියා සඳහා විදේශ ගත වන අතර මෙම ආගම් මාරු කිරීම හෙවත් අන්‍යාගමීකරණය කෙරෙහි මෙය ඉතාමත් සෘජුව බලපාන්නක් බවට අධ්‍යයනය තුළදී අපට පෙනී ගිය කරුණක් වේ.

කෙසේද යත් ශ්‍රී ලංකාවේ සංස්කෘතිය, ආගම හා සහායත්වයට කොටු වී ජීවිතයක් ගත කරන ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියන් වෙතත් රාජ්‍යයකට සංක්‍රමණය වූ පසුව එම සංස්කෘතිය හා මානසික නිදහස පූර්ණ වශයෙන් විදීමට හැකියාව ලැබෙන අතර, එහි පවතින සංස්කෘතියට අනුගතවීම නිරායාසයෙන් සිදුවන්නක් බව ඔවුන්ගේ අදහස් වලින් පසක් වූ කරුණකි .

එලෙසම එම ආගම හා බැඳුණු සංස්කෘතික විවිධත්වය එම රාජ්‍ය තුළදී මනාව විදහා දක්වන අතර, ඒ තුළින් තමන්ට ඒ සඳහා යම් පෙළඹවීමක් ඇතිවන බවද ඔවුන් පෙන්වා දෙනු ලබයි. එපමණක් නොව වර්තමානයේදී මෙම විදේශ සංක්‍රමණ සඳහා තරුණ ප්‍රජාවගේ වැඩි නැඹුරුතාවක් පවතින බවද ශ්‍රී ලංකා ආගමන විගමන දෙපාර්තමේන්තු වාර්තාවලට අනුව පෙනී යන අතර, එහිදී තරුණ ප්‍රජාව මෙරටින් දුරස්ථීම් තුළ නව සංස්කෘතීන් හා එම ආගම්වල ඇති නිදහස, එහි ඇති විනෝදාස්වාදාත්මක අත්දැකීම් විදීමේ ඇති නිදහස මත පදනම් කරගනිමින් ඔවුන් තම ආගම මාරු කරන බව පෙන්වා දෙයි.

මෙම අධ්‍යයනය තුළදී, ඔවුන් විස්තර කරනු ලැබූ කරුණු කාරණාවන්වලට අනුව මෙම බෞද්ධාගම තුළ දක්නට නො ලැබෙන විනෝදාස්වාදාත්මක හා එහි ආගමික සංස්කෘතියේ ඇති සුන්දරත්වය එහි ඇති නිදහස මත ඔවුන් තම ආගම මාරු කරනු ලැබූ බව ඔවුන් සඳහන් කරයි. එලෙසම විදේශ සංක්‍රමණයන්, රැකියා සඳහා පමණක් නොව අධ්‍යාපනය, සංස්කෘතික මතභේදාත්මක සිද්ධීන් පදනම් කරගනිමින් ද ඇතැම් පුද්ගලයන් කෙටිකාලීන සංක්‍රමණයන් මෙන්ම ස්ථාවර හෙවත් දිගු කාලීන සංක්‍රමණයන් ද සිදු කරනු ලබයි.

ඒ තුළින් ඔවුන්ට අත්විදීමට ලැබෙන අත්දැකීම් එලෙසම එහි සංස්කෘතිය හා බද්ධ වී ඇති එම ආගම හා සම්බන්ධ වීම ම ඔවුන් තුළ ඇතිවන පෙළඹවීම සම්පූර්ණයෙන්ම එම ආගමට බැඳීමට අවස්ථාව සලසා දෙයි. එලෙස ම ඒ සඳහා අවශ්‍ය නිදහස හා අවස්ථාව හිමිවීම තවදුරටත් එයට බැඳීමට අවස්ථාව සලසා දෙනු ලබයි. විදේශ රාජ්‍යයන් තුළ සංක්‍රමණිකයන් විමෙන් සමාජයෙන් අනවශ්‍ය ජීවිතයක් එල්ල නොවීම යන මානසික නිදහස හේතු කරගනිමින් ඔවුන් තම ආගම් මාරු කිරීමට පෙළඹෙන බව මෙම අධ්‍යයනය තුළින් පැහැදිලි වූ ප්‍රධානතම කරුණක් වේ.

මීට අමතරව ඇතැම් බෞද්ධ ජනයා මෙම ආගම්වලින් ලැබෙන නිදහස හා විවිධ ප්‍රශ්න ගැටලුවලින් නිදහස්වීමට ලැබෙන දේව බලය පිළිබඳ විශ්වාසය ඇතිකර ගනිමින් තම ආගම් මාරු කිරීමට පෙළඹෙන බව ද මෙම අධ්‍යයනයේ දී හඳුනාගත හැකි ය. මෙලෙස තම ආගම මාරු කරන බෞද්ධ ජනයා සමාජයෙන් එල්ලවන විවිධ දෝෂාරෝපණයන් සහ සමාජ විරෝධය මුහුණදීම සඳහා විවිධ සමාජ තලයන්හි සමාජ ක්‍රියාකාරකයක් ලෙස කටයුතු කිරීමට පෙළඹෙන බව අධ්‍යයනයේ දී හඳුනා ගත් තවත් ප්‍රතිඵලයකි. එපමණක් නොව සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා සහභාගී වූ දත්ත දායකයින්ගේ ප්‍රකාශයන් අනුව කතෝලික ආගම් වැළඳගත් බොහෝ බැතිමතුන් ප්‍රකාශ කරනුයේ බෞද්ධ දර්ශනය හා කිතුනු ධර්මය අතර

සුවිශේෂී වෙනස්කමක් නො දකින බවත් මෙම ආගම තුළින් මානසික විත්තපීඩා දුරු කර ගැනීම සඳහා අවැසි නිදහස පවතින බවත් ය. සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා සහභාගි වූ මුස්ලිම් ආගම වැළඳගත් කාන්තාවක් ප්‍රකාශ කර සිටියේ බෞද්ධ ආගම තරම් නිදහසක් නො තිබුණ ද මුස්ලිම් ආගම තුළද පවතිනුයේ සියලු සත්ත්වයින්ට මෙෙත්‍රී කිරීම සම්බන්ධව බව ය.

මේ අනුව පැහැදිලි වනුයේ ආගම් මාරු කිරීම එක් එක් පුද්ගලයාගේ රුචි අරුචිකම් හා අවශ්‍යතාවන්ට අනුකූලව වත්මන් සමාජයේ සිදුවන සාමාන්‍යය සංසිද්ධියක් බවත් එය අර්බුදයක් කරා ගොඩනැගෙනුයේ වත්මන් ශ්‍රී ලංකාවේ බහුතර ප්‍රජාව බෞද්ධාගමිකයන් නිසාවෙනි. ඒ අනුව වසර 2500කට අධික කාලයක් ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ සමාජයේ සංස්කෘතිය තුළ පවතින බෞද්ධ දර්ශනය පිරිහීයාමක් ලෙස සමාජ විද්වතුන් විදහා දක්වන නිසාවෙන් වර්තමානයේ දී මෙය සුවිශාල සමාජ අර්බුදයක් ලෙස පෙනී යයි.

නිගමනය

ශ්‍රී ලංකාව වූ කලී බහුත්වවාදී රටකි. මෙම රට තුළ විවිධ ආගම්, ජාතීන් හා සංස්කෘතීන් දකගත හැකිය. සාමාන්‍යයෙන් ආගම ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරක් විය හැකිය. මිනිස් ඉතිහාසයෙහි දේශපාලන අවියක් ලෙස ජනතාව මර්දනය කිරීමට ආගම යොදාගනී. මේ නිසා ආගමික ගැටුම් ඇති වේ. බෞද්ධයින් ආගම මාරු කිරීම හෙවත් සිංහල බෞද්ධයා අන්‍යාගමිකරණයට ලක් වීම පිළිබඳ ව අධ්‍යයනය තුළින් ප්‍රධාන වශයෙන් දකගත හැකි වූයේ ක්‍රිස්තියානි ආගම වෙත නැඹුරු වීමකි. එසේම බෞද්ධ විවාහයන් මත මුස්ලිම් ආගම හා බැඳීම ද හඳුනාගත හැකිය. එය විවිධ ආගම් හමුවේ මෙම මිශ්‍ර විවාහය මත සිය බෞද්ධ ආගම අන් ආගමක් වැළඳ ගැනීම ද හඳුනාගත හැකිය.

ලෝකයේ ප්‍රධාන ආගම් බවට පත්ව ඇති ක්‍රිස්තියානි, ඉස්ලාම්, හින්දු හා බෞද්ධ ආදී සියලුම ආගමික ඉගැන්වීම් තුළ කිසියම් අවිහිංසාවාදී පදනමක් හා මිනිසා ශික්ෂණයට දුරු උත්සාහයක් දක්නට ලැබේ. අධ්‍යාපනික වශයෙන්, ආර්ථිකමය අපහසුතාවයන් මත, කුල පීඩනය මත, බෞද්ධාගමේ ලෝකෝත්තර ස්වභාවය නො දැනුවත්කම මෙන් ම මිශ්‍ර විවාහයන් යනාදී හේතූන් මත මෙම සිංහල බෞද්ධයා අන්‍යාගමිකරණයට ලක් වී ඇති බව මෙන් ම මෙම පර්යේෂණය මගින් නූතන සිංහල බෞද්ධයින් සිය ආගම වෙනස් කිරීමට පෙළඹීම බොහෝ දුරට ඇති වී තිබෙන්නේ ක්‍රිස්තියානි ආගම වෙත වන බවත්, මුස්ලිම් ආගම වෙත නැඹුරුවීම මෙන්ම අනෙකුත් ආගම් සඳහා නැඹුරු වීම සුළු ප්‍රමාණයක් බවත් දකගත හැකි වේ.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ

Anttonen V. (2005). *Space, body, and the notion of boundary; a category theoretical approach to religion*. *Temenos*, 41, 185–201

Augé M. (1995). *Non-places: Introduction to an Anthropology of Supermodernity* (Verso, London)

Baird I, (2009). *Identities and space: the geographies of religious change amongst the Brao in Northeastern Cambodia*. *Anthropos*, 104, 457–468

- Bauman, M. (2015). Pentecostals, Proselytization and Anti-Christian Violence in Contemporary India
- Bajc V, Coleman S, Eade J, (2007). Introduction: mobility and centering in pilgrimage. *Mobilities*, 2, 321–329
- Brace C, Bailey A R, Harvey D C. (2006). Religion, place and space: a framework for investigating historical geographies of religious identities and communities. *Progress in Human Geography*, 30, 28–43
- Brow, J. (1996). *Demons and Development: The struggle for community in a Sri Lankan village*. The University of Arizona Press, Tucson, AZ.
- Boord M. (1994). Buddhism in Sacred Place Eds J Holm, J Bowker (Pinter, London) pp 8–32
- Der Veer, Peter Van. (1996). *Conversion to Modernities: The Globalization Of Christianity*. New York: Routledge Taylor & Francis Group
- Hertzberg, M (2017). The Rhetorical shadows of the Anti-Conversion Bill: Religious Freedom and political Alliances in Sri Lanka.
- Korf, B. & Habullah, S. & Hollenbach, P & Klem, B. (2009). The gift of disaster: the commodification of good intentions in post-tsunami Sri Lanka
- Mahadev, N. (2018). Economies of Conversion and Ontologies of Religious Difference
- Orlando WOODS, O. (2012). Sri Lanka 's informal religious economy: Evangelical competitiveness and Buddhist hegemony in perspective.
- Perera, S. *New Evangelical Movements and Conflicts in South Asia Sri Lanka and Nepal in Perspective*.
- Perera, Sasanka. (1995). Politics of Religious Competition: Evangelization in Contemporary Sri Lanka. In, *Living with Torturers and other Essays of Intervention: Sri Lankan Society, Culture and Politics in Perspective*. Colombo: ICES.
- Rambo, Lewis R. (1993). *Understanding Religious Conversion*. New Haven: Yale University Press.
- Somarathne, G.P.V. (1991). *Kotahena Riot, 1883: A Religious Riot in Sri Lanka*. Nugegoda

ලාංකික දමිළයාගේ සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයන් පිළිබඳ සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය: පශ්චාත්-යුධ සමය තුළ සංහිඳියාවට පියවරක්

බී.එල්.ඩබ්ලිව්.කේ. මාටින්ස්, බී.කේ.ඩී. ලක්මාලි, එච්.වී.කේ. පියුමාලි

සංකෙෂ්පය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික අරගලය හුදෙක් සමාජ හා සංස්කෘතික කාරණා මත පදනම් වූ ජනවාර්ගික අරගලයක් පමණක් බව කිව හැකි නොවේ. එය දේශපාලන අරගලයක් යයි යමෙකුට තර්ක කළ හැක්කේ තිස් වසරක සිවිල් යුද ගැටුම් මධ්‍යයේ රටක් වශයෙන් ශ්‍රී ලාංකාව මුහුණ පෑ අනර්ථකාරී යුධ අත්දැකීම් හේතුවෙනි. ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික අරගලය මේ වන විට යුධමය වශයෙන් පරාජය වී තිබුණත් තිස් වසරක කාල සීමාව තුළ විශාල මිනිස් සංහාරයක අත්දැකීම් හේතුවෙන් සහ සිදු වූ දේපළ සහ සම්පත් විනාශය හේතුවෙන් දශක ගණනාවක් ආපස්සට රටේ සංවර්ධනය ඇදී යන්නට හේතුවිය. එවන් පසුබිමක් තිබූ ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය වර්තමාන පශ්චාත් යුද අත්දැකීම් කරණ කොටගෙන සමාජ හා දේශපාලනික වශයෙන් තවත් අර්බුදයන් රැසකට මුහුණ දෙමින් සිටී. මෙම අධ්‍යයනයෙන් පළමු කොටස අවධාරනයට ගන්නේ උතුරේ දමිළ ජනයාගේ ' සමාජ, ආර්ථික හා සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයන් පිළිබඳ සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනයයි. පශ්චාත්-යුධ සමය හා යාපනය මූලික කරගත් දමිළ අනන්‍යතාවයන් හා සම්බන්ධ සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය කෙබඳු ද? යන පර්යේෂණයේ ගැටලුව මූලික කරගත් මෙම අධ්‍යයනය පශ්චාත්-යුධ තත්ත්වය තුළ දායකවන සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික තත්ත්වයන් පිළිබඳ සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය අවබෝධ කර ගැනීම යන ප්‍රධාන අරමුණ විෂය කොට ගත්තකි. තවත් සුවිශේෂී අරමුණු කිහිපයක් සමග පර්යේෂකයන් ආසන්න වී ඇති අතර ඒවා නම්, යුධ සමයට සාපේක්ෂව යාපනය මූලික කරගත් දමිළ ජනතාවගේ ජන ජීවිතයේ නව්‍යතා හඳුනා ගැනීම සහ ජාතීන් අතර සංහිඳියාවේ අවශ්‍යතාවය සිංහල තාරුණ්‍යයේ දෘෂ්ටියෙන් දැකීම සහ ඒ සඳහා නව යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම යි. එබැවින් පශ්චාත්-යුධ ශ්‍රී ලංකා සමාජය තියුණු ලෙස ජනවාර්ගිකත්ව බෙදුම් රේඛා ඔස්සේ විභේදනය වූ අවධියක යාපනයේ ජනතාවගේ සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික අනන්‍යතා පිළිබඳව සමීප අත්දැකීම් ලබාගන්නට මෙම පර්යේෂණයට දායක වූ තොරතුරු සම්පාදකයින් සමත් වී ඇත.

මුඛ්‍ය පද: දමිළ අනන්‍යතාවය, පශ්චාත්-යුධ වාතාවරණය, සිංහල තාරුණ්‍යය

මාටින්ස්, බී.එල්.ඩබ්ලිව්.කේ., ලක්මාලි, බී.කේ.ඩී., පියුමාලි, එච්.වී.කේ.

රුහුණ විශ්ව විද්‍යාලය,
Email: martinsan722@gmail.com

හැඳින්වීම

දශක ගණනාවක් පුරා ශ්‍රී ලාංකික සමාජය තුළ ජනවාර්ගිකත්ව බෙදුම් රේඛා නිර්මාණය වීමත් ඒ ඔස්සේ ප්‍රමුඛ වශයෙන් දේශපාලනික උතුරක් සහ දේශපාලනික දකුණක් ද නිර්මාණය වීමත් වී ඇත. පසුගිය දශක කිහිපය තුළ සිංහල-බෞද්ධ සහ දමිළ-හින්දු භක්තිකයන් අතර ප්‍රතිවාදී ජනවාර්ගික ජාතිකවාදයේ වර්ධනය මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ස්ථාපිත වූ, බහු සංස්කෘතික උරුමය වේගයෙන් තුරන් වී යමින් තිබේ (Kalinga & Hettige, 2010). මෙම අධ්‍යයනය හුදෙක් යාපනයේ සිදු කළ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයක් ආශ්‍රයෙන් යාපනයේ දමිළ අනන්‍යතාවයන් ස්වකීය අත්දැකීම් ලෙස ගත් සිංහල තාරුණ්‍යයේ උතුර පිළිබඳ අත්දැකීම් සහ පරිකල්පනයන් පිළිබඳ ගැඹුරින් කරනු ලබන කරුණු එකතු කිරීමකි. සෑම විටම පාහේ පශ්චාත්-යුධ තත්ත්වයක් තුළින් නියෝජනය වන්නේ නව වෙනසක් සඳහා වූ අවස්ථාවන් සලසා දීමයි. එය යුද්ධ කාලීනව පැවති සන්ධාන, ව්‍යුහයන්, ආයතන සහ ප්‍රතිපත්ති විසුරුවා හැරීමක් සහ නව දේශපාලන ප්‍රතිසංස්කරණ හඳුන්වා දීම සඳහා මග පාදයි. එය හුදෙක් දේශපාලන සංස්කෘතිය නැවත සකස් කිරීමක් ද වේ (සහදේවන්, 2010). උක්ත ප්‍රතිසංස්කරණයන් පිළිබඳ දශකයකට වඩා කාලසීමාවක් පශ්චාත්-යුධ වාතාවරණය තුළ ශ්‍රී ලාංකීය දමිළ ජනතාව දිනාගත් සහ, ඔවුන් හමුවේ ශේෂ වී ඇති සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික අවස්ථා මොනවාදැයි සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය ඔස්සේ අවබෝධ කර ගැනීමට ගත් උත්සාහයක් මෙම අධ්‍යයනය පුරාම අන්තර්ගත වේ.

LTTE ය ශ්‍රී ලංකාවේ රජයේ හමුදාව විසින් 2009දී පරාජයට පත් කිරීමෙන් අනතුරුව ශ්‍රී ලංකාවපශ්චාත් යුධ සමයකට අවතීර්ණ වන්නට විය. මෙම කාලය වන විට සිවිල් වැසියන් දස දහස් ගණනක් මිය ගිය බවට මානව හිමිකම් සංවිධානය විසින් දත්ත ඉදිරිපත් කරන ලදී. LTTE සංවිධානය විසින් සිදු කරන ලද යුධ අපරාධයන් හේතුවෙන් සිවිල් වැසියන් 40,000ක් පමණ මියගිය බවට විශ්වාස කළ හැකි සාක්ෂි හා සාධක ගණන් බලා ඇති අතර දීර්ඝ ගැටුම්කාරී තත්ත්වයන්ගේ නියත ප්‍රතිඵලය ලෙස වාර්තා වී ඇති මරණ සංඛ්‍යාව 100,000කට අධිකය (UN, 2011; Harison, 2012). මෙවැනි වාතාවරණයක් තුළ දමිළයා ස්වකීය සමාජ, දේශපාලන සහ ආර්ථික සුරක්ෂිතතාවය පිළිබඳ වැඩිවශයෙන් අවධානය යොමුකරන්නට වූ අතර ඒ සඳහා ගැලපෙනම විසඳුම ලෙස දේශපාලන විසඳුමක් තෝරාගන්නට විය. ජනතාව පැමිණි අනාරක්ෂිත බව පදනම් කරගෙන දමිළ නායකත්වයක් විසින් 1976 දී දෙමළ විමුක්ති පෙරමුණ පිහිටා ගන්නා ලදී. එහි සමාරම්භක සමුළුවේ දී මූලාසනය දැරූ වෙල්වනායගම් දෙමළ ඊළාම් රාජ්‍ය නැවත නිර්මාණය කර ස්ථාපිත කිරීමට අදාළ ඔවුන්ගේ යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නට විය. දෙමළ විමුක්ති පෙරමුණේ ප්‍රථම සමුළුව පවත්න ලද්දේ වවුක්කවෙයි ඡන්ද දායක බල ප්‍රදේශය තුළ වූ අතර මෙතැන් පටන් ශ්‍රී ලංකාවේ දෙමළ ජනතාවට ප්‍රධාන භාෂාවක්, ආගමක්, සංස්කෘතියක් සහ උරුමයක් ඇති බව සාකච්ඡාවට භාජනය විය. එමෙන් ම යුරෝපීය ආක්‍රමණිකයින් විසින් විනාශ කරන තුරුම තම බල ප්‍රදේශ තුළ ශතවර්ෂ කිහිපයක් වෙත ම බල රාජ්‍යයක් පවත්වාගෙන ගිය බව දක්වන ලදී. ශ්‍රී ලංකාව තුළ වෙනස් සහ සිංහලයන්ගේ වෙන් වූ ජාතියක් වශයෙන් මෙම පිරිස තම ආධිපත්‍ය යටතේ සිටින වහල් පිරිසක් බවට ව්‍යවස්ථාව තුළින් ම පත්කර තිබෙන අතර සිංහලයන් විසින් තම බලය

වැරදි ආකාරයෙන් භාවිතා කරමින් දෙමළ ජාතියට තම භූමිය, පුරවැසි බව, ආර්ථිකමය ජීවිතය, අධ්‍යාපන සහ රැකියාවන් කිරීමේ අවස්ථාව අහිමි කිරීම මගින් දෙමළ ජනතාවගේ ජාතිකත්වය තුළ පවතින ගති ලක්ෂණ විනාශ කර දැමීම සිදු කරන බවට ප්‍රකාශ කරන ලදී (සිල්වා හා ධර්මදාස, 2007).

එබැවින් ඔවුන් විසින් යෝජනා කරන ලද්දේ නිදහස, ස්වෛරීත්වය පදනම් වූ දමිළ ඊළාම් සමාජවාදී රාජ්‍යයක් තුළ ස්වයං නිර්ණය පිළිබඳ අයිතිය ලබාදිය යුතු බවයි. 30 වසරක සන්නද්ධ ගැටුම් සහිත යුද්ධයක් ඔස්සේ අවසාන වශයෙන් දෙපාර්ශවය හමුවේ ශේෂ වූයේ සංහිදියාවක් දක්වා ලගාවිය නොහැකි පශ්චාත් යුධ වාතාවරණයකි. 2009 මුල් භාගයේ දී උතුරු ප්‍රදේශයේ ලක්ෂ දෙකහමාරකට අධික පිරිසක් අභ්‍යන්තර වශයෙන් අවතැන් වී සිටියහ. යුද්ධය නිසා මානසික ආතතිය, කම්පනය, සනීපාරක්ෂක පහසුකම් බිඳවැටීම, අනාරක්ෂිත තත්ත්වයකට පත්වීම, සරණාගතයන් බිහිවීම මෙන් ම සංහිදියාව බිඳවැටීම යන තත්ත්වයන්ට මිනිසුන් ගොදුරු විය. එබැවින් සංහිදියාව යන්නෙන් අදහස් කරන සංකල්පය යනු ලගාකර ගැනීමට පහසු අනිවාර්ය තත්ත්වයක් යැයි කෙනෙකුට තර්ක කළ නොහැක. ඕනෑම සමාජයක යුද්ධයකට පසුව සමාජ, ආර්ථික සහ දේශපාලන, දිශානතින් ගොඩනැගෙන්නේ ඒ ඒ සමාජයට ආවේණික දර්ශන පථයන් තුළ පිහිටා ය. එහි දී ජනවාර්ගික ගැටුමකට හිමිකම් කී ඕනෑම රාජ්‍යයක් හමුවේ ඉතිරි වන අභියෝගය වන්නේ සංහිදියාව ඇති කිරීමයි. සංහිදියාව වූ කලී දේශපාලන, ආර්ථික සහ සමාජීය වශයෙන් සෑම ජනවර්ගයක්ම එකාවන්ව භූමිය තුළ සමාන සමාජ වරප්‍රසාද හා සමාජීය අවශ්‍යතා අත්පත් කරගැනීමකි. එය වඩාත් සරල අර්ථයෙන් කරන ලද පැහැදිලි කිරීමක් වන අතර, බෙහෝ පර්යේෂකයන් හා වෘත්තීයවේදීන් සංහිදියාව දකිනුයේ නිත්‍ය සාමය සඳහා අතවශ්‍ය අංගයක් ලෙසත් අතීතය සමග එකගත්වයට පත්වීම, සාමය හා අනාගත සබඳතා ගොඩනැගීමට පුර්ව කොන්දේසියක් ලෙසත් ය (Martina & Olivera, 2016). සංහිදියාව ගොඩනැගීම සඳහා විධිමත් දේශපාලන විසඳුමක් නිර්මාණය කිරීමට අතවශ්‍ය අංගයක් ලෙස බිම් මට්ටමේ සිට යාන්ත්‍රණයක් ගොඩනැගීමේ අවශ්‍යතාවක් පවතී.

විවිධ අවස්ථාවලදී සිංහල, දමිළ තාරුණ්‍යය අතර සංහිදියාව වර්ධනය කිරීමට වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ද දක්නට ලැබේ. එවන් අවස්ථාවලදී නම් මෙම දෙපාර්ශවයෙන් ධනාත්මක ප්‍රතිචාර මේ සඳහා ඉදිරිපත් වීම ද දකගත හැකිය. එමෙන් ම රටේ සංහිදියාව බිඳ දමන හේතූන්ද එම අවස්ථාවල ඉදිරිපත් කොට තිබේ. ජනවර්ගය, ආගම හා සංස්කෘතිය, භාෂාව, විවිධ ප්‍රජාවන්ට යෙදෙන වෙනස්වන නීති, වටිනාකම් සහ ආකල්ප, දේශපාලන පක්ෂ හා දේශපාලාඥයෝ, මත්ද්‍රව්‍ය භාවිතය, වෙනත් අභියෝග ඒවා අතර ප්‍රමුඛය. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ සැලකිය යුතු සමාජ, සංස්කෘතික සහ දේශපාලන වෙන්සකම් සිදු වූ මෑත යුගය 2009 සිවිල් යුද්ධය අවසන් වීමෙන් පසු යුගය ලෙස අවිවාදයෙන් පිළිගත හැකිය (Antony, 2009). පශ්චාත් යුධ සමය ආරම්භයට පෙර දශක 03ක කාල සීමාව තුළ ශ්‍රී ලංකාව විවිධ වෙස්කම් වලට භාජනය වී ඇති අතර, පශ්චාත් යුධ සමයකට ඔබින දැක්මක් සහිතව අලුතින් සමාජ, ආර්ථික ඉදිකිරීමක අවශ්‍යතාවය ඒ ඔස්සේ මතු වේ. කෙසේ වෙතත් ශ්‍රී ලංකාවේ අඛණ්ඩ පැවැත්ම සනිටුහන් කිරීමක් සියලුම ගනයේ සමාජ, ආර්ථික සහ දේශපාලන ක්‍රමවේදයකි (Kanchana, 2016). රටක ආර්ථික හස්තය විසින් පිළිනොගන්නා

සංහිදියාවක් නිර්මාණය වීම තුළ විවිධ ජනවර්ග අතර බෙදී යන සමාජ, ආර්ථික සහ දේශපාලන වරප්‍රසාද විෂම වීම අනිවාර්ය සාධකයකි. එවන් තත්වයක දී අප විසින් සංහිදියාව තුළින් අපේක්ෂිත අරමුණු සාධනය නොවන බව කාංචනා විසින් සිය "Post-war Sri Lanka capital and Labor and the politics of Reconailaion " යන ලිපියෙන් තව දුරටත් විස්තරාත්මකව දක්වයි. දශක 03ක් තිස්සේ පැවති LTTE යුද්ධය නිමාවූයේ 2009 මැයි 19 වන දිනයයි. නමුත්, ඉන් පසුව ප්‍රධානතම අභියෝගය වූයේ පශ්චාත් යුධ තත්වය තුළ ආර්ථිකය, සමාජ, සංස්කෘතිය මුල් කර ගනිමින් රට නැවත යථා තත්වයට පත් කිරීමයි. භෞතික වශයෙන් සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ඉක්මනින් ක්‍රියාත්මක කිරීම පහසු වුවත් සංහිදියාව ගොඩනැංවීම අසීරු ඉලක්කයකි. එබැවින් මෙම අධ්‍යයනය මුලුමනින්ම පාහේ විෂය මූලික කරගන්නේ පශ්චාත් යුධ සමය තුළ දමිළයාගේ සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයන් පිළිබඳව පරිකල්පනය කිරීමයි. අප විසින් විෂයානුබද්ධව පැහැදිලි කරගත් සංකල්ප මූලික සංහිදියාව ප්‍රායෝගික භාවිතාව තුළ පර්යේෂණ තලයට ගෙන ඒමට ගත් ව්‍යායාමයක් මෙම පර්යේෂණය තුළ ගැබ්වන්නේ එබැවිනි. සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය සංහිදියාවට තවත් එක පියවරක් ලෙස වැදගත් වන්නේ අන් කවරක් නිසා නොව ජනවර්ග අතර පවත්නා මෙම සමාජ සංස්කෘතික අනන්‍යතාවය කියවීම අප විසින් අමතක කරදමා ඇති යුගයක තරුණයින්ගේ දෘෂ්ටිය ඒ කෙරෙහි යොමු වී ඇති බව අවධාරණය කිරීම යි. සංහිදියාව යනු තවදුරටත් පොත්පත්වලට පමණක් සීමා නොවුණ ප්‍රායෝගික භාවිතාවක් තිබිය යුතු සංකල්පයක් බව ද මෙම අධ්‍යයනය තුළින් අවධාරණය කරයි.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

මේ අධ්‍යයනය තුළ පර්යේෂකයා උත්සාහ කරනුයේ පශ්චාත් යුධ සමය තුළ දමිළයාගේ සමාජ, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික අනන්‍යතාව පිළිබඳ සිංහල තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය හඳුනා ගැනීමටය. මෙහි දී මෙම පශ්චාත් යුධ සමය හා බැඳුණු අධ්‍යයනයන් කිහිපයක් පිළිබඳව විමසීමක් සිදු කරයි. කාලානුක්‍රමවේදයට (Chronology) අනුව පළමු වසර තුළ වූ ප්‍රමුඛ වූ කාරණා දෙවන වසර තුළ දී අඩු වීමක් හෝ වෙනස් වීමක් හෝ බාල වීමක් ද වශයෙන් වර්ශානුකූල විපරිවර්තනය හැඩයන් ගැනීම මෙම (පශ්චාත් යුධ සමය) දිග්ගැස්සෙන කාලය තුළ දැකිය හැකි විශේෂත්වයකි (Thennakoon, 2014). පශ්චාත් යුධ සමය තුළ දී යුද්ධය නිසා අහිමි වූ ජීවිත, විනාශ වූ දේපල, අවතැන් වූවන්ගේ ප්‍රශ්න, නැවත පදිංචි කිරීම්, සරණාගත කඳවුරුවල ප්‍රශ්න ආදිය 2009 වර්ෂයට සාපේක්ෂව 2021 වර්ෂයේ දී අඩු වැඩි වශයෙන් වෙනස්කම් හඳුනාගත හැකිය. සමරකෝන් (2014) දක්වන පරිදි 2009 මැයි මස 19 වනදායින් පසුව පශ්චාත් යුධ අවදිය ලෙසත් නම් කරගනිමින් ව්‍යසනය සැමරීමට උදෙසා හවුල් වන්නේද පන්සිල් පද පහ නිසා මතුකරගත් දේශප්‍රේමීත්වයක් කර පින්නාගෙනය (සමරකෝන්, 2014). සමරකෝන්ට අනුව යුද්ධයෙන් වසර ගනනාවකට පසුව වුව ද උතුරේ ජනයාට සාමාන්‍ය ජන ජීවිතයට පිවිසීමට නොහැකි වී තිබෙන බව ඔහු පෙන්වා දෙයි. එයට හේතුව නම් ඒ වන විට පැවති දේශපාලන ස්ථාවරත්වය හමුවේ කිනම් සංවිධානයකින්, දේශපාලන මතවාදයකින් හෝ යුක්තිය, සාධාරණත්වය ලගා කර ගත හැකි වේ දැයි යන්න

පිළිබඳව උතුරේ දමිල ජනතාව තුළ තිබූ අස්ථාවර බවයි. යුද්ධය නිමා වී දොලොස් වසරක් ගෙවී ගොස් ඇතත් අදටද එහි යම් යම් ශේෂයන් උතුර හා දකුණ පිළිබඳව පැහැදිලි විමසීමෙන් හඳුනාගත හැකිවෙයි. උතුර යනු අදට ද දකුණේ ජනයාට යා හැකි විනෝද චාරිකාවක් බවට පත්ව තිබෙන්නේ ද එම ශේෂයන් නිසා විය හැකිය. දකුණේ සමාජය තුළ පතුරුවා ඇති ජාතිකවාදය නිසා ආණ්ඩුව පමණක් නොව දකුණේ සිවිල් සමාජයට පවා විවෘත වූ මනසකින් උතුරේ දෙමළ ජනතාව දෙස බලා ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා හඳුනා ගැනීමට නොහැකි වී තිබේ (ප්‍රබෝධ , 2014).

වැනර් සහ පර්යේෂණ කණ්ඩායම 2016 දී පෙන්වා දෙන පරිදි යුද්ධයකින් පසුව අධ්‍යාපනය ශක්තිමත් කිරීම සාමාන්‍යයෙන් සාධනීය තත්වයක් ලෙස සැලකේ. කෙසේ නමුත් අධ්‍යාපනයට බෙදුම්වාදී දෘෂ්ටිකෝණයන් ශක්තිමත් කළ හැකි බව තවදුරටත් ඔවුන් පෙන්වා දේ. පවත්නා අසමානකම් තවදුරටත් පවත්වා ගැනීමට හෝ උග්‍ර කිරීමට අධ්‍යාපනය හා ඒ ආශ්‍රිත ලිපිගොනු හා පොත්පත් උපකාරී විය හැකි බව ඔවුන් පෙන්වා දේ. පශ්චාත් කාලීන අධ්‍යාපනයේ පවතින අභියෝගයන් හේතුකොට ගෙන සමාජ, සංස්කෘතික, ආර්ථික, වෙනසක් යුධ ප්‍රදේශ තුළ ඇති කිරීමට විශාල පිටුවහලක් විය හැක. ඒ අනුව උතුරත්, දකුණත් යා කරන ශක්තිමත් අධ්‍යාපන වැඩ පිලිවෙලක් හරහා පශ්චාත් යුධ සමයේ අභියෝගයන් ජය ගැනීම හා සමාජ සංවර්ධනයක් ඇති කළ හැකි වේ. ඔවුන් තවදුරටත් පෙන්වාදෙන පරිදි ඇඟහිල්පානය, දකුණු සුඛානය සහ ශ්‍රී ලංකාව පිළිබඳව කරන ලද අධ්‍යයනයන් තුළින් මේ බව පෙන්වා දේ. සතුරා තම ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ බෙදීමේ සංස්කෘතියන් ප්‍රති නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා සහ සාමය ඇති කිරීම සඳහා පශ්චාත් යුධ සමය තුළ විවේචනාත්මක චින්තනයේ වැදගත්කම අධ්‍යාපන ක්‍රමය හරහා ඇතිකල හැකි බව ද ඔවුන් තම පර්යේෂණය හරහා පෙන්වා දේ.

Antony (2019) "Emerging Ethnic minority sub-culture; Young Tamils in the post-war context in the Tamil dominated areas in Sri Lanka" නැමැති පර්යේෂණය තුළින් පෙන්වනුම් කරන පරිදි 2009න් පසු අවධිය පශ්චාත් යුධ සමය වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ සුවිශාල සමාජ, ආර්ථික වෙනස්කම් රැසක් ජනනය කරන ලද යුගයකි. දමිල තරුණයා සහ ඔවුන් අතර උප සංස්කෘතීන් නිර්මාණය වීමත් යන සුවිශේෂී දිශානතීන් පිළිබඳ සිදු කෙරුණු පර්යේෂණයන්හි හිගයක් පවතින අවදියක ඔහුගේ ඉහත පර්යේෂණ එකී පර්යේෂණ හිදැස පුරවනු වස් සුවිශේෂී අධ්‍යයනයක් ලෙස පෙන්වා දිය හැකිය. දමිල උප සංස්කෘතීන් සහ ඒවායේ විවිධ උප අංගයන් මොනවාදැයි යන්න Antony සිය අධ්‍යනය තුළින් අනාවරණය කරගෙන ඇති අතර දමිල තරුණයාගේ අනාගත අපේක්ෂා සහ එම උප සංස්කෘතීන් අතර සමීප සබඳතාව පිළිබඳව විස්තරාත්මක කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට පර්යේෂකයා සමත් වී ඇත. පශ්චාත් යුධ සමය තුළදී යාපනය සමාජය තුළ නැගී එන උප සංස්කෘතීන් හා යාපනයේ දමිල තරුණයාගේ සහභාගීත්වය පිළිබඳ Antony සිය අවදානය යොමු කරන්නට යෙදේ. පවතින රැකියා වියුක්තිය සහ සමාජ අසහනය හමුවේ දමිල තරුණයා තම ඉදිරි වෘත්තික ජීවිතය නිර්මාණය කරන්නට අවශ්‍ය සමාජ හා සංස්කෘතික වටපිටාව නිර්මාණය කර ගන්නා ආකාරය පිළිබඳ එකී අධ්‍යයනය මුළුමනින්ම යොමු වී ඇත (Antony, 2019).

අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

ගුණාත්මක අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය භාවිතයට ගනිමින් කරන ලද මෙම අධ්‍යයනය පුද්ගලික හැඟීම්, රූපි අරුචිකම් මත පදනම් වූ ගුණාත්මක දත්ත වෙත ළඟාවීමේ ප්‍රවේශයක් වූ ප්‍රපංචවේදය භාවිත කරන ලද අධ්‍යයනයකි. යාපනයේ කේන්ද්‍ර අධ්‍යයනයක් සඳහා සහභාගී වූ විද්‍යාර්ථයින් අතරින් අහඹු ලෙස තෝරාගත් විද්‍යාර්ථයින් පහළොස් දෙනෙකු (15) මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රතිචාරකයින් ලෙස සහභාගී කර ගන්නා ලදී. (කාන්තා-10, පිරිමි-05). එම විද්‍යාර්ථයින් සමඟ zoom මාර්ගගත ක්‍රමය ඔස්සේ පවත්වන ලද ගැඹුරු සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ නාභිගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡා ඔස්සේ ප්‍රාථමික දත්ත එක්රැස් කර ගන්නා ලදී. කේන්ද්‍ර අධ්‍යයනය සඳහා සහභාගිවූ විද්‍යාර්ථීන් විසින් ලියන ලද කේන්ද්‍ර සටහන් සහ සහ විද්‍යාර්ථයින් විසින් ස්වකීය මානව අත්දැකීම් ආශ්‍රිතව ලියන ලද ලිපි සහ වාර්තා පරිශීලනයෙන් ලබාගත් දත්ත මෙන්ම ගුණාත්මක පර්යේෂණ ආචාර ධර්ම අනුව යමින් ද්විතීක දත්ත ලබාගැනීමේ අරමුණ ඇතිව පුස්තකාල ගවේශනයක් සිදුකරන ලදී. පශ්චාත් යුධ සමය, දම්ලයාගේ සමාජ, ආර්ථික, සහ සංස්කෘතික අන්‍යෝන්‍යතාව සහ සහජීවනය යන මාතෘකා සම්බන්ධයෙන් ලියවුණ පොත් පත්, සඟරා සහ ශාස්ත්‍රීය ලිපි ලේඛන යනාදිය මගින් ද්විතීක දත්ත ඒකරාශී කරගන්නා ලදී. ඒ අනුව එක්රැස් කරගන්නා ලද ප්‍රාථමික දත්ත සහ ද්විතීක දත්ත තේමාත්මක විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය අනුව යමින් විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

ප්‍රතිඵල හා සාකච්ඡාව

යාපනයේ කේන්ද්‍ර අධ්‍යයනයක් හා සම්බන්ධ වූ තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනයට අනුව යාපනයේ දම්ල ජනයා තුළ එල්.ටී.ටී.ඊ සමය තුළ පැවති සමාජ ආරක්ෂණය පිළිබඳව සාධනීය මතයක් පැවතී. යාපනයේ ජනතාව මහවිරු සැමරුම ඉතා ඉහළින් අගය කරනු ලබන අතර එලෙස සිදු කරනුයේ එල්.ටී.ටී.ඊ හමුදාවට බැඳී දිවි අහිමි කරගත් පුද්ගලයන් තම විරුවන් ලෙස සලකන අතර එවැන්නකු සමාජයේ පැවති කුල ධුරාවලියේ පහළ ස්ථලයක සිටියේ නම් ඔහුගේ මරණය ඔහුව උඩුකුරු වලාකුළුවකට ගෙන ඒම නිසාය. දම්ල ජනතාව තම පවුල තුළ තත්ත්ව භූමිකා රඟ දැක්වීමේ දී එකිනෙකාට අන්‍යෝන්‍යය සාමූහික වශයෙන් බැඳීමකින් කටයුතු කරයි. එනමුත් ඔවුන් දේශපාලනික වශයෙන් හා සමාජයීය වශයෙන් දකුණ සමඟ සබඳතා පැවැත්වීමේ තදබල අවශ්‍යතායක් නොමැත.

යාපනයේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු වර්තමානයේදී ද සිදුවේ. ඔවුන් එළවළු වගාව, වී වගාව ආදිය ප්‍රමුඛත්වයක් ලබාදෙයි. කෙසේ වුවත් එම ප්‍රදේශයේ පවතින දේශගුණ තත්ත්වය ද අනුව ඔවුන් තම අවශ්‍යතා එලෙස සපුරා ගැනීම ද අගය කළ යුතුය. මෙලෙස තමාට අවශ්‍ය දේවල් තමා විසින් ම නිපදවා ගැනීම හෙවත් ස්වයංපෝෂිත ආර්ථික රටාව හේතුවෙන් මොවුන්ට රටේ අනෙකුත් පළාත් සමඟ සම්බන්ධතාවය අල්ප වීමට හේතුවක් වන අතර ඔවුන් නිරන්තරයෙන් උත්සහ ගනු ලබන්නේ දකුණු හෝ බස්නාහිර පළාත් සමඟ ආර්ථික සම්බන්ධතා පවත්වනවා වෙනුවට ඉන්දියාව සමඟ සෘජු සහ වක්‍ර සම්බන්ධතා පැවිත්වීමටය. ශ්‍රී ලාංකික උතුරේ වෙසෙන දම්ල ජනයා ඉන්දියාව සමඟ වැඩි ගණනෙහි පැවැත්වීමට

උත්සුක වනුයේ දකුණු ඉන්දියාව සහ ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු අර්ධද්වීපය අතර විශාල දුර පරතරයක් නොවීම හා ඔවුන්ට ඉන්දියාවෙන් විවිධාකාරයේ සහනාධාර ආදිය ලැබීමත්ය. ඊට අමතරව අප රටට සාපේක්ෂව විශාල දම්ලයෝ පිරිසක් එම රටේ වාසය කිරීමද හේතුවක් විය හැකිය. ලංකාවේ උතුර සහ ඉන්දියාවේ දකුණ අතර පවත්නා එක හා සමාන සමාජ හා සංස්කෘතික රටාවන් ඒ කෙරෙහි හේතු වී ඇති බව පැහැදිලි ය. එනම් මෙම දෙපාර්ශවය අතර ආහාර රටාවද, උත්සවයන් හා ඇඳුම් පැළඳුම් ආදිය ද බොහෝ සෙයින් සමාන වේ. සංස්කෘතීන් සමාන වන විට එකිනෙකාගේ බැඳීම තීව්‍ර වේ. ශක්තිමත් වේ. එමනිසා තව තවත් එයට නැඹුරු වේ. රජයන් විසින් පොරොන්දු වූ පරිදි ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා, ආර්ථික අභිවෘද්ධිය සඳහා නිවැරදි ව ක්‍රියාත්මක නොවීම ද මේ සඳහා බලපාන්නට හැකිය. ඒ හැරුණු කොට උතුර හා දකුණ ඒකාබද්ධ ව ක්‍රියාත්මක නොවන අවස්ථා තිබේ. එය හේතුව සංස්කෘතීන්හි පවතින පරස්පරතාවයි. බොහෝ විට දම්ල ජනතාව තම සංස්කෘතිය, තම චාරිත්‍ර චාරිත්‍ර, ජනශ්‍රැති අංග, ඇදහීම් ක්‍රම පිළිබඳ ව දැඩි භක්තියකින් යුක්ත වූවෝය. දශක 03ක් පුරාවට පැවති යුධමය වාතාවරණය තුළද, ඉන් පසුව ද ගොඩනැගුණු පශ්චාත් යුධ සමය තුළද තවමත් ඔවුන්ගේ සංස්කෘතික ප්‍රතිමානයන් තදින්ම වෙනස් වූ අවස්ථා විරලය.

එලෙසම පවත්නා දේශපාලනික ආර්ථික සංදර්භය තුළ යාපනයේ සංවර්ධනය උදෙසා සැම රජයක් විසින්ම අවම ප්‍රතිපාදන වෙන් කරන බව දම්ල ජනයා තරයේ විශ්වාස කරයි. එපමණක් නොව දම්ල තාරුණ්‍යය හමුවේ ඇති ප්‍රබලතම අභියෝගය වනුයේ විරැකියාව වන අතර, ඔවුන් නිරන්තරයෙන් තම අනාගත අපේක්ෂාවන් ගොඩනගා ගැනීමේ දී අනපේක්ෂිත බව හා අනාරක්ෂිත බව නිසා පීඩා විඳිති. යුද්ධය නිමාවී වසර ගණනක් ගත වී තිබුණිද තවමත් එම රූපක කේන්ද්‍ර කොට ගනිමින් විරැකියාව සහ දරිද්‍රතාවය විශාල වපසරියක පැතිර පවතී. දරිද්‍රතාවය ද ඔවුන් මුහුණපාන තවත් ගැටලුවක් වන අතර, එය ද පශ්චාත් යුධ සමය තුළ තවමත් නොවිසිදුණු ගැටලුවකි. විශේෂයෙන්ම කුඩා කණ්ඩායම් ලෙස ඒකරාශී කොට ණය ලබාදීම මගින් මෙම තත්ත්වය තවත් උග්‍රවී තිබේ. පෙර දී සාකච්ඡාවට බදුන් වූ විරැකියාව සම්බන්ධ ගැටලුවට ද මෙහි වක්‍ර සම්බන්ධයක් පවතින බව නිගමනය කළ හැකිය. දම්ල තාරුණ්‍යය තම උපන් ගම් ප්‍රදේශ අතහැර තවත් ප්‍රදේශයකට පැමිණ රැකියාවක් කිරීමට මැලි වීම ද විරැකියාව ඉහළ යාම සිදු වේ. අධ්‍යාපන මට්ටමේ පවතින දුර්වලතා ද මෙයට හේතුවෙයි. පරම්පරාවෙන් ලැබෙන උරුම රැකියා කරන්නවුන් තවමත් වැඩි වශයෙන් දිවි ගෙවයි.

දම්ල සංස්කෘතික අනන්‍යතාවය කෙරෙහි පර්යේෂකයන්ගේ අවධානය යොමු වූ ආකාරයට දම්ල සංස්කෘතිය යනු ප්‍රතිසංස්කෘතික තත්ත්වයන් දැකගත නොහැකි සුවිශේෂී සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයෙන් යුක්ත සංස්කෘතියකි. එසේම වැඩිහිටියන් විසින් දායාද කරන ලද සංස්කෘතික හර පද්ධතීන් එලෙසම පවත්වාගෙන යාමට දම්ල තාරුණ්‍යය ක්‍රියා කරයි. අප විසින් ගෙනහැර දක්වන ලද උක්ත කී යාපනයේ යුධ තත්ත්වය තුළ නිරූපිත සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයන් පිළිබඳව තාරුණ්‍යයේ පරිකල්පනය ගෙනහැර දැක්විය හැකිය. යාපනයේ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයකට සහභාගී වීමට අවස්ථාව ලද සිංහල තාරුණ්‍යය එහිදී ලැබූ ස්වකීය අත්දැකීම් හමුවේ දම්ල ජනයා පිළිබඳව තිබූ සතුරු මානසිකත්වය තුරන් කර ගැනීමට හැකි වී තිබේ. යාපනයේ ජනතාවගේ තම මානව අයිතිවාසිකම් කඩවීම්

සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ අතර එනම් යාපනයේ අතුරුදහන් වූවන්ට සිදුවූ දේ පිළිබඳ දැනගැනීමට යාපනයේ ජනතාවට ඇති අයිතිය අනුමත කිරීම, යාපනයේ යටිතල පහසුකම් සහ සංවර්ධනයට රජය විසින් දායක විය යුතු යැයි අදහස් කිරීම, යුධ අපරාධකරුවන් ලෙස අත්තනෝමතික ලෙස සිරගත කර ඇති පුද්ගලයන් නිදහස් කිරීම මෙවැනි කරුණු කාරණා සම්බන්ධයෙන් මෙන්ම දමිළ ජනතාව වර්තමාන පශ්චාත්-යුධ තත්ත්වයන් තුළ මුහුණ දෙන ගැටලු කෙරෙහිද සාධනීය දෘෂ්ටියක් හෙළීම සුවිශේෂී වේ.

නිගමනය

මෙම අධ්‍යයනය තුළින් ගොඩනැගෙන ප්‍රතිඵලයන්ට අනුව යමින් පර්යේෂකයන් විසින් අවසාන වශයෙන් නිගමනය කරනු ලැබුවේ, පවතින සමාජ, ආර්ථික, සංස්කෘතික සන්දර්භය තුළ දමිළ ජනතාව සුලුතර ජන කණ්ඩායමක් වශයෙන් විවිධ පූර්ව නිගමනයන්ට හා වෙනස් කොට සැලකීමට භාජනය වන බවට ඔවුන් තුළ විශ්වාසයක් පවතින බවයි. ඒ මත පිහිටා සිංහල හා දමිළ ජනතාව අතර සෘජු එකඟතාවයක් ඇති කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයක් දමිළ ප්‍රජාව තුළින් මතු නොවේ. දමිළ දේශපාලන අන්‍යෝන්‍යතාවය ඔප්නංවා ගැනීමේ අරමුණ මත පමණක් පිහිටා දමිළ දේශපාලන සන්දර්භය (ප්‍රභූ නායකත්වය) කටයුතු කරන බැවින් ද පවතින රජය සහ එහි ප්‍රතිපත්ති කෙරෙහි ද දමිළ ජනතාව තුළ අවිශ්වාසයක් ගොඩනැගී ඇත තවද අපගේ පර්යේෂණ දත්ත අනුව යමින් පැමිණිය හැකි නිගමනය වන්නේ පශ්චාත් යුද කාලීන තත්ත්වය තුළ දමිළ ජනතාව තම සංස්කෘතික අන්‍යෝන්‍යතාවයන් එලෙසින්ම පවත්වාගෙන යන බවයි. මෙම කරුණු කෙරෙහි සිංහල තරුණ පරිකල්පනය කෙබඳුද යන ගැටලුව සමඟ අවසාන වශයෙන් අප එළඹෙන නිගමනය වන්නේ, ධූවිකරණය වී තිබෙන සිංහල දකුණ හා දමිළ උතුර දේශපාලනිකමය වශයෙන්, සමාජයීය වශයෙන් හා ආර්ථිකමය වශයෙන් එක්තැන් කිරීමට නම් රාජ්‍ය මට්ටමෙන් සංහිදියාව ප්‍රායෝගික භාවිතාවට අවශ්‍ය පියවර ගත යුතු බවයි.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

ද සිල්වා, කේ. එම්., ධර්මදාස, කේ.එන්.ඕ. (පරි) (2007). ද්‍රවිඩ පාරම්පරික නිජබිම: ශ්‍රී ලංකාවේ බෙදුම්වාදී න්‍යාය, ඓතිහාසික විමර්ශනයක්. විසඳුන ප්‍රකාශන.

ප්‍රබෝධ, සී. (2014). ආණ්ඩුවට වඩා ජාතිවාදී දකුණේ සිවිල් සමාජය. විකල්ප විකල්ප (2014). පශ්චාත් යුධ සංහිදියාවේ ව්‍යුහාත්මක කෘත්‍යවාදය

සම්පත්, එස්. (2014). යුද්ධයෙන් වසර 5කට පසු. විකල්ප සමරකෝන්, එස්. (2014). යුද්ධයෙන් වසර 5කට පසු. විකල්ප සංජ්‍යා, පී. (2014). පශ්චාත් යුධ සමය තුළ ජීවිතය සමයං වන අපේ පරපුර. විකල්ප

Antony, R. (2020). Emerging ethnic minority sub-cultures: young Tamils in the post war context in the Tamil-dominated areas in Sri Lanka. *Ethnic and Racial Studies*, 43:10,<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/01419870.2019.1654111>

- Harrison, Frances. 2012. *Still Counting the Dead: Survivors of Sri Lanka's Hidden War*. London: Portobello Books
- Kalinga, T. S. & Hettige, S. (2010) *Post-war Reconstruction in Sri Lanka: Prospects and Challenge*. Dhammika, H., Kristine, H., Micheal, S., & Kalinga, T.S., (ed) International Center for Ethnic Studies, Kandy, Sri Lanka.
- Kanchana, N. R. (2016). Post-war Sri Lanka: state, capital and labour, and the politics of reconciliation. *Contemporary South Asia*, 24:4, 351-359, <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/09584935.2016.1240756>
- Martina, F., & Olivera, S. (2016). *Transitional Justice and Reconciliation: Lessons from the Balkans* (1st Ed), Routhledge
- Sahadevan, P. (2010). *Ethnic Reconciliation and Nation Building in Sri Lanka: Indian Perspectives*. Suryanarayan, V., & Nambiar, S. (ed), *Joint Publication of Indian Center for South Asian Studies and Center for Asia Studies*, T.R. Publication.
- UN (United Nations) (2011). *Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka*. March 31. http://www.un.org/News/dh/infocus/Sri_Lanka/Poe_Report_Full.pdf.
- Vanner, C., Akseer, S., & Kovinthan, T. (2016). The role of primary learning materials in peacebuilding in post post war: Afghanistan, South Sudan and Sri Lanka. *Journal of Peace Education* (Volume, 14, 2017).

සංස්කෘතික බහුත්වාදය තුළින් සමාජ සංහිදියාව ගොඩනැගීම: ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඇසුරින් සිදුකරන ලද අධ්‍යයනයක්

එන්.එම්.ඒ.එන් මධුසංඛ

සංකේපය

බහු සංස්කෘතික පරිසරයක් සහිත ශ්‍රී ලංකාව තුළ බහුත්වාදය අතීතයේ සිට දක්නට ලැබුණු තත්වයකි. සමාජය තුළ පවතින විවිධත්වය පිළිගැනීම, එයට ගරු කිරීම බහුත්වාදය ලෙස සරළව විග්‍රහ කළ හැක. නූතන සමාජය තුළ ජාතීන් අතර සහ ආගම් අතර පමණක් බහුත්වාදය ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙන් සාධනීය ප්‍රතිඵල අත්කරගත නොහැක. රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව කෘෂිකර්මාන්තය පදනම් කරගනිමින් සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය යනු, ගමක් තුළ සියලුම ජනතාව නියෝජනයවන සංස්කෘතික මංගල්‍යයකි. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිද? එසේනම් ඒ කවරාකාරයෙන් ද? යන ගැටලුව මූලික කරගනිමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. මෙරට සමාජය තුළ බහුත්වාදය ප්‍රවර්ධනය කිරීම උදෙසා කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය යොදාගත හැකිද යන්න නිරීක්ෂණය කිරීම මූලික අරමුණ විය. මෙහිදී පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රය ලෙස අනුරාධපුර මැදවව්විය ප්‍රදේශයේ පිහිඹියගොල්ලෑව ග්‍රාමය තෝරාගත් අතර, සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා පර්යේෂණයට අවශ්‍ය දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රමවේද ලෙස තෝරා ගන්නා ලදී. එසේ ලබාගත් දත්ත ගුණාත්මක විශ්ලේෂණයට භාජනය කරන ලදී. පර්යේෂණය අවසානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිය යන මතය තහවුරු කරගත හැකිවිය. මෙහිදී එම කටයුත්ත සාර්ථක කරගැනීම සඳහා වැව් ගම්මානයේ ජීවත්වන සෑම පවුලකට ම ආරාධනා කරනු ලබයි. ගම්වැසියන් ද ඒ සඳහා තමන්ගේ සහයෝගය නොමසුරුව ලබා දෙයි. මෙහිදී මානව විවිධත්වයට වටිනාකමක් ලබා දෙන්නා සේම පාරිසරික විවිධත්වයට ද වටිනාකමක් ලබා දෙයි. කප් සිටුවීමේ සිට කිරි ඉතිරවීමේ දිනය දක්වා වැවේ ජීවත්වන මතසායින්ගේ ජීවත්වීමේ අයිතිය ආරක්ෂා කිරීම ද සිදුවේ. බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි මෙවැනි සංස්කෘතිකමය වටිනාකම් ඉදිරි පරපුර වෙත රැගෙන යාම අප සියල්ලන්ගේම වගකීමක් වනු ඇත.

මුඛ්‍ය පද :- බහුත්වාදය, රජරට, වැව් ගම්මාන, කෘෂිකර්මාන්තය, සංස්කෘතිය, සංහිදියාව, කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය

එන්.එම්.ඒ.එන් මධුසංඛ
ජාතික සාම මණ්ඩලය

හැඳින්වීම

බහුත්වවාදය යනු විවිධ ජාතීන් අතර තිබෙන වෙනස්කම් පිළිගැනීමත් ඒවා සාධනීය ලෙස භාවිතා කිරීමත් බව විද්වතුන්ගේ අදහසයි. (Chris, 2006) මෙම අධ්‍යයනය තුළින් අවධානය යොමු කරනු ලබන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ කෘෂිකාර්මික, සංස්කෘතික පරිසරයක් තුළ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි ආකාරය පිළිබඳව යි. එහිදී, කෘෂිකර්මාන්තය හා බැඳුණු ඇදහිලි විශ්වාස, සංස්කෘතික බහුත්වාදය ශක්තිමත් කොට පවත්වාගෙන යාමට සපයනු ලබන අනුබලය පිළිබඳ වැඩි අවධානයක් යොමු කර තිබේ. මෙහිදී සාහිත්‍ය විමර්ශනය තුළ සංස්කෘතික බහුත්වාදය, ආගමික බහුත්වාදය, කෘෂිකර්මය හා ඇදහිලි විශ්වාස සහ සංස්කෘතිය යන කාරණා පිළිබඳ විමසා බලන ලදී.

මෙහිදී මූලිකව ම බහුත්වවාදය යනු කුමක්දැයි විමසා බැලිය යුතුය. කීර්ති ආරියදාස දක්වන පරිදි, බහුත්වවාදය ලිබරල් දේශපාලන දර්ශනයක් තුළින් ගොඩ නැගුණු සංකල්පයකි. ජෝන් ලොක් ඔහුගේ “සිවිල් ආණ්ඩුව පිළිබඳ සම්මුති දෙකක්” නම් කෘතියෙන් පරම, සංගත, පාලන ක්‍රමයක් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම බහුත්වාදයේ මූලික අර්ථය බව පෙන්වා දෙයි. (ආරියදාස, 2004) බහුත්වවාදයේ දේශපාලන දර්ශනයෙන් ඇඟවෙන්නේ අපට සැබවින්ම “සියල්ලන්ම එකට සිටිය” හැකිය යන කාරණය යි. පුරාණ ග්‍රීසියේ දාර්ශනිකයන් විසින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් ලෙස මුලින්ම පිළිගත් බහුත්වවාදය මගින් දේශපාලන මතයේ හා සහභාගීත්වයේ විවිධත්වයට ඉඩ ලබා දෙන අතර ඒවා දිරිමත් කරනු ලබයි. බහුත්වවාදය යනු විවිධ විශ්වාසයන්, පසුබිම් සහ ජීවන රටාවන් ඇති පුද්ගලයින්ට එකම සමාජය තුළ සහජීවනයෙන් ජීවත් විය හැකි, දේශපාලන ක්‍රියාවලියකට මග පෙන්වනු ලබන දේශපාලන දර්ශනයකි.

සමහර අවස්ථාවලදී සිවිල් අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ නීති වැනි නීති මගින් සුළුතර කණ්ඩායම් පිළිගැනීම හා ඒකාබද්ධ කිරීම සාක්ෂාත් කරගත යුතු බවත් එය ආරක්ෂා කළ යුතු බවත් බහුත්වාදය පිළිගනී. (සමරකෝන්, 2014) බහුත්වවාදයේ න්‍යාය සහ ප්‍රායෝගිකත්වය සංස්කෘතිය හා ආගම යන ක්ෂේත්‍රයන්හි වැඩි වශයෙන් භාවිත වේ. බහුත්වවාදයේ දේශපාලන දර්ශනය අපේක්ෂා කරන්නේ විවිධ අවශ්‍යතා, විශ්වාසයන් සහ ජීවන රටාවන් ඇති පුද්ගලයින් සාමකාමීව සහජීවනයෙන් සිටින අතර පාලන ක්‍රියාවලියට සහභාගී වීමට ඉඩ සැලසෙන බවයි. 1787 දී එක්සත් ජනපද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ පියා ලෙස හැඳින්වෙන ජේම්ස් මැඩිසන් බහුත්වවාදය පිළිබඳ අදහස් ඉදිරිපත් කරන ලදී. කණ්ඩායම්වාදය සහ එහි ආවේනික දේශපාලන ගැටුම් ඔස්සේ නව ඇමරිකානු ජනරජය දරුණු ලෙස කැඩී බිඳී යනු ඇති බවට ඔහු අදහස් දැක්වීය. (සමරකෝන්, 2014)

සංස්කෘතික බහුත්වවාදය

සංස්කෘතික බහුත්වවාදය විස්තර කරන්නේ ස්වකීය සංස්කෘතික අන්‍යෝන්‍යතාවයන් පවත්වා ගනිමින් සුළුතර කණ්ඩායම් ප්‍රමුඛ සමාජයේ සෑම අංශයකදී ම පූර්ණ ලෙස සහභාගී වන තත්ත්වයකි. සංස්කෘතික වශයෙන් බහුත්වවාදී සමාජයක් තුළ විවිධ කණ්ඩායම් එකිනෙකා ඉවසන අතර විශාල ගැටුම් වලින් තොරව සහජීවනයෙන් සිටිමින් සුළු ජාතීන්ට තම මුතුන්

මිත්තන්ගේ සිරිත් විරිත් ආරක්‍ෂා කරගනිමින් ඒවා යොදා ගැනීමට දිරිගන්වනු ලැබේ. සැබෑ ලෝකය තුළ සංස්කෘතික බහුත්වවාදය සාර්ථක විය හැක්කේ සුළුතර කණ්ඩායම් වල සම්ප්‍රදායන් හා භාවිතයන් බහුතර සමාජය විසින් පිළිගන්නේ නම් පමණි.

වර්තමානයේ ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය සංස්කෘතිය “දියවන බඳුනක්” ලෙස සලකන අතර ස්වදේශික හා සංක්‍රමණික සංස්කෘතීන් එකට එක්ව කටයුතු කරන අතර ඔවුන්ගේ පෞද්ගලික සම්ප්‍රදායන් සජීවීව තබා ගනී. මෙහිදී බොහෝ ස්වදේශික ඇමරිකානු ගෝත්‍රිකයින් වෙනම ආණ්ඩු සහ ප්‍රජාවන් පවත්වාගෙන යන අතර ඔවුන්ගේ සම්ප්‍රදායන්, ආගම් සහ ඉතිහාසයන් අනාගත පරම්පරාවට භාර දේ. කෙසේ නමුත් එක්සත් ජනපදය තුළ පමණක් හුදෙකලා නොවී සංස්කෘතික බහුත්වවාදය වර්තමානයේ ලොව පුරා වර්ධනය වේ. ඉන්දියාවේ, හින්දු සහ හින්දි භාෂාව කතා කරන ජනතාව බහුතරයක් වන අතර, මිලියන ගණනක් වෙනත් ජාතීන්ට හා ආගම්වලට අයත් ජනයා ද එහි වාසය කරති. මැදපෙරදිග බෙත්ලෙහෙමි නගරයේ ක්‍රිස්තියානුවන්, මුස්ලිම්වරුන් සහ යුදෙව්වන් අවට ගැටුම් මධ්‍යයේ වුවද සාමකාමීව ජීවත් වීමට අරගල කරති.

ආගමික බහුත්වවාදය

ආගමික බහුත්වවාදය පවතින්නේ සියලුම ආගමික විශ්වාස පද්ධති හෝ නිකායන් පිළිපදින්නන් එකම සමාජය තුළ එකමුතුව ජීවත් වන විට ය. (Mark, 2007) ආගමික බහුත්වවාදය “ආගමික නිදහස” සමඟ පටලවා නොගත යුතු අතර එයින් අදහස් කරන්නේ සිවිල් නීති හෝ මූලධර්ම ආරක්ෂාව යටතේ සියලුම ආගම්වලට පැවැත්මට ඉඩ සැලසීම යි. මේ ආකාරයට “බහුත්වවාදය” සහ “විවිධත්වය” යන පද සමාන නොවේ. බහුත්වවාදය පවතින්නේ ආගම් හෝ සංස්කෘතීන් අතර නියැලීමෙන් විවිධත්වයක් පොදු සමාජයක් බවට හැඩ ගැසුන විට පමණි. උදාහරණයක් වශයෙන්, යුක්‍රේන ඕතඩොක්ස් පල්ලියක්, මුස්ලිම් පල්ලියක්, හිස්පැනික් දේවස්ථානයක් සහ හින්දු කෝවිලක් එකම විදියේ පැවතීම නිසැකවම විවිධත්වයක් වන අතර, එය බහුත්වවාදයක් බවට පත්වන්නේ විවිධ සභාවන් එකිනෙකා සමඟ අන්තර් ක්‍රියා කළහොත් පමණි.

කෘෂිකර්මාන්තය හා ඇදහිලි විශ්වාස

කෘෂිකර්මය යනු, ගොවිතැන, ගොවි කර්මාන්තය හා වැවිලි සම්බන්ධ විද්‍යාවයි. (සුමංගල ශබ්දකෝෂය). කෘෂිකර්මාන්තය යනු, සී සෑම, ගොවිතැන, ගොවිකම, ගොවිතැන් කිරීමේ හා සතුන් ඇති කිරීමේ විද්‍යාවයි (ගුණසේන මහා සිංහල ශබ්දකෝෂය). කෘෂිකර්මාන්තය යනු, ගොවිතැනේ විද්‍යාව සහ භාවිතාව යි. (Oxford Dictionary) කෘෂිකර්මාන්තය යනු, විද්‍යාව, කලාව හා කර්මාන්ත කළමනාකරණය බෝග වගාව සහ මිනිසුන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා සතුන් ඇති කිරීම යන සියල්ලේ එකතුව යි. (සෝරත හිමි, 1952)

ඇදහිලි හා විශ්වාස යනු යම් පුද්ගලයෙක් ස්වකීය ආගම, සංස්කෘතිය හා දෙවියන් පිළිබඳ ව මනසෙහි සිතුවම් කර ඇති රූපයකි. එය චිත්තරූප යනුවෙන් හඳුනාගත හැකිය. එය තමන්ගේ සිත සන්තර්පනය කරනු ලබන ඕනෑම සංකල්පයක් වශයෙන් ද සැලකිය හැකිය. (ලියනගේ, 2000) කෙසේ වෙතත් මෙකී සංකල්පය මිනිස් සමූහයා පාරම්පරික ඥානයෙන්

ලද උරුමයකි. එය වර්තමානය දක්වා මානව ප්‍රාථමික සන්නිවේදනය මගින් නූතන සමාජය වෙත පැමිණි සංස්කෘතික මෙවලමක් ද වේ. අතීතයේ දී සිංහලයන් කන්න තුනක් වගාකළ බව සිරිමේඝවර්ණ රජුගේ කාලයට අයත් තෝනිගල සෙල්ලිපියෙහි සඳහන්ය. (වික්‍රමසිංහ, 2013) එනම්, වසර පුරාවට ම වැව් මගින් ජලය සම්පාදනය කළ හැකි ප්‍රදේශවල පමණක් කන්න තුනක (මහ කන්නය, මැද කන්නය, යල කන්නය) දී ගොවිතැන් කටයුතු සාර්ථකව සිදුකර ඇත. කෙසේ වෙතත් සිංහලයෝ යල හා මහ වශයෙන් කන්න දෙකක් වී ගොවිතැන් සිදුකරති. මහ කන්නය වී ගොවිතැනෙහි ප්‍රධාන කාලසීමාව යි. එය වසරේ ඔක්තෝම්බර් හා පෙබරවාරි අතර යෙදෙන වන්දු මාසයේ දී ඇරඹේ. වී වපුරන අප්‍රධාන කාලසීමාව හෙවත් අකාලයේ යෙදෙන කන්නය, යල කන්නයයි. එය මාර්තු සිට සැප්තැම්බර් දක්වා වූ කාලයෙහි දී යෙදෙයි.

කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය යනු, මෙරට පවත්නා සංස්කෘතික අනන්‍යතාවකි. එබැවින් පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනය තුළ සංස්කෘතිය යනු කුමක්ද යන්න පිළිබඳවත් විමසා බැලිය යුතුය.

සංස්කෘතිය

සංස්කෘතිය යන පදය නිර්මාණය වී ඇත්තේ ඉංග්‍රීසියේ යෙදෙන (Culture) යන වදනට අනුරූපීව ය. මානව වර්ගයාට හා පදනම් වූ භෞතික හා භෞතික නොවන සියල්ල පොදුවේ සංස්කෘතිය ලෙස සැලකේ. (ලියනගේ, 1996) එහෙත් සංස්කෘතිය යන පදය විවිධ අවස්ථාවල නොයෙකුත් අර්ථ නිරූපණය කරයි. සංස්කෘතිය සමාජ සංවර්ධනයේ අනන්‍යතාවය පිළිබිඹු කරන සංකල්පයක් ලෙස ද හඳුන්වා දීමට පුළුවන. එදිනෙදා භාවිතයට ගනු ලබන උපකරණ, ඇඳුම් පැළඳුම්, සිරිත් විරිත්, විශ්වාස, සංස්ථා, පුදපූජා යනාදී සියල්ලම සංස්කෘතියට අයත්වේ. මෙහිදී ජීවන රටාව මෙහෙයවන ආර්ථික වර්ගයාව, සමාජ වර්ගයාව, දේශපාලන හා ආගමික වර්ගයාව, විනෝද කටයුතු ආදී මේ සියල්ලම සංස්කෘතිය තුළින් විද්‍යමාන වේ.

බ්‍රිතාන්‍ය මානව විද්‍යාඥයකු වූ ඊ.බී. ටයිලර් මහතාට අනුව සංස්කෘතිය යනු, “සමාජයේ සමාජිකයෙක් වශයෙන් මිනිසා විසින් අගය කරන්නාවූත් පරිණතවූත් දැනුම, විශ්වාසය, කලා, සදාචාර ධර්මයන්, නීතිය, සිරිත් හා අනෙකුත් සියලුම හැකියාවන්වල සංකීර්ණ සමස්තය යි. (ලියනගේ, 1996) ශුඛ ඉතර් නම් මානව විද්‍යාඥයා සංස්කෘතියේ වෙනත් අර්ථ දෙකක් පෙන්වා දෙයි. පළමු අර්ථයෙන් හඳුන්වන්නේ ප්‍රජාවක් තුළ ජීවන රටාවයි. එයින් අර්ථවත් කරන්නේ භෞතික හා සමාජීය ක්‍රියා පිළිවෙලත් සමඟ ගොඩ නැගෙන ක්‍රමානුකූල බවයි. දෙවන අර්ථයෙන් අදහස් කරන්නේ දැනුම විශ්වාස මගින් ජනතාව එකිනෙක ආකාරයට අත්දැකීම් හා සංජානනයන් මගින් ඒ ඒ තත්වයන් මත සංස්කෘතික රටාව ගොඩ නැගෙන බවයි. (ලියනගේ, 1996) සංස්කෘතිය නොකඩවා වෙනස්වෙමින් පවතියි. සංස්කෘතිය සමාජ උරුමයකි. සංස්කෘතිය සෑම ක්ෂේත්‍රයක් පුරාම විහිදුණු පද්ධතියකි.

බහු සංස්කෘතික පරිසරයක් සහිත ශ්‍රී ලංකාව තුළ බහුත්වාදය අතීතයේ සිට දක්නට ලැබුණු තත්ත්වයක් බව ඉතිහාසය විශ්ලේෂණය කිරීමේදී පැහැදිලිව හඳුනාගත හැකිය. (මෙත්ඩිස්, 1963) සමාජය තුළ පවතින විවිධත්වය පිළිගැනීම එයට ගරු කිරීම බහුත්වාදය ලෙස සරළව විග්‍රහකර ඇත. නූතන සමාජය තුළ ජාතීන් අතර සහ ආගම් අතර පමණක් බහුත්වාදය

ප්‍රවර්ධනය කිරීමෙන් සාධනීය ප්‍රතිඵල අත්කරගත නොහැක. සාම්ප්‍රදායික සමාජයේ කුළු ක්‍රමය පදනම් කරගනිමින් එක් ජාතියක් කුළු පවා බහුත්වාදය බණ්ඩනයට ලක්වන අවස්ථා බහුලව සමාජයේ දක්නට ලැබේ. රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව කෘෂිකර්මාන්තය පදනම් කරගනිමින් සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය යනු, ගමක් තුළ සියලුම කුල දුරාවලීන් නියෝජනය වන සංස්කෘතික මංගල්‍යයකි.

පර්යේෂණ ගැටලුව, අරමුණ සහ උපන්‍යාසය

ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිද ? එසේනම් ඒ කවරාකාරයෙන් ද ? යන පර්යේෂණ ගැටලුව මූලික කරගනිමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. මෙම ප්‍රධාන ගැටලුව තුළ අනු ගැටලු කිහිපයක් නිර්මාණය කරන ලදී.

1. ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිද?
2. එය කළ හැක්කේ කවරාකාරයෙන් ද?

මෙරට සමාජය තුළ බහුත්වාදය ප්‍රවර්ධනය කිරීම උදෙසා රජරට පැරණි වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය යොදාගත හැකි ආකාරය විමසා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ විය. සංස්කෘතික විවිධත්වය පිළිගැනීම තුළ බහුත්වාදය ස්ථාපිත කිරීමේ මුල් පියවර තැබිය හැකිය. ඒ සඳහා වඩාත් ගැලපෙන සිද්ධියක් වශයෙන් පැරණි වැව්ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය පෙන්වා දිය හැකිය. මෙහිදී එක් ජනකොට්ටාශයක් තුළ සමාජ බෙදීම් නිර්මාණයවන ආකාරය පැහැදිලිව නිරීක්ෂණය කළ හැකිය. නමුත් ඒ වටහා ගැනීම තුළ පුද්ගල සමාජය තුළ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කිරීමට ද හැකියාවක් තිබේ. අධ්‍යයනයේ අරමුණ සාධනය කරගැනීමේදී එම ගැටලු පිළිබඳ ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කිරීම අනිවාර්ය වේ.

පර්යේෂණ අධ්‍යයනය සඳහා මෙම ගැටලුව තෝරාගැනීමට බලපෑ හේතුව ද විග්‍රහ කළ යුතුය. ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ ක්‍රියාත්මකවන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය කෘෂිකර්මාන්තය පදනම් කරගනිමින් සිදුකරනු ලබන සංස්කෘතිකමය ක්‍රියාවලියකි. මෙම සංස්කෘතික කර්තව්‍යය රජරට වැව්ගම්මානවලට පමණක් ආවේණික වූ සංස්කෘතිකාංගයක් බව හඳුනාගත හැකිය. එහිදී කෘෂිකර්මාන්තයේ නියැලෙස සියලුම ජනකණ්ඩායම් මෙම සංස්කෘතික උත්සවය සිදුකරනු ලබයි. නමුත් එය ආගමික හා ජනවාර්ගික විවිධත්වය අනුව යම් යම් වෙනස්කම්වලට භාජනය වේ.

එමෙන්ම පර්යේෂණ ක්‍රියාවලිය තුළ, ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිය යන උපන්‍යාසය මත පිහිටා පර්යේෂණය ඉදිරියට කරගෙන යන ලදී.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙහිදී පර්යේෂණ ක්‍ෂේත්‍රය ලෙස අනුරාධපුර මැදවව්විය ප්‍රදේශයේ පිහිඹියගොල්ලෑව ග්‍රාමය තෝරාගන්නා ලදී. පර්යේෂණ ක්‍ෂේත්‍රය ලෙස අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිඹියගොල්ලෑව

ග්‍රාමය තෝරාගනු ලැබුවේ කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය වැඩිවශයෙන් සිදුවන ප්‍රදේශයක් බැවිනි. මෙම ප්‍රදේශයේ සංස්කෘතික විවිධත්වය පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන විට සිංහල, දමිළ සහ මුස්ලිම් ජනවාර්ගිකත්වයන්, බෞද්ධ, ඉස්ලාම් සහ හින්දු ආගමික විවිධත්වයන් බහුලව දක්නට ලැබේ. මීට අමතරව තවත් සුවිශේෂී කාරණයක් සඳහන් කළ යුතුය. එනම් මෙම ප්‍රදේශය තුළ කුල ක්‍රමය ඔස්සේ අතීත සමාජය තුළ පැවති රාජකාරි ක්‍රමයට සමාන සංස්කෘතික පරිසරයක් දක්නට ලැබේ. කුල ක්‍රමය පවතින ස්ථානයක බහුත්වාදය පිළිබඳ කතා කළ නොහැකි යැයි යමෙක් තර්ක කළ හැකිය. නමුත් මෙම සංස්කෘතික මංගල්‍යය තුළ එම කුල නීති අතික්‍රමණය කරමින් සියල්ලන් එකට එක්වීමක් දක්නට ලැබේ. සමාජ බෙදීමක් ඇති කරන කුල ක්‍රමය සංස්කෘතික මංගල්‍යය ඔස්සේ සැලකිය යුතු මට්ටමකින් අඩු වී තිබේ. ගම්වාසීන් මෙම මංගල්‍යයට එක්වන්නේ ජාති, ආගම්, කුල, මල හේද සියල්ලක්ම ඉවත දමමිනි. මංගල්‍යය පැවැත්වෙන කාලසීමාවේ සියල්ලන් කටයුතු කරන්නේ එකම අරමුණකිනි. මේ සාමූහිකත්වය පසුකාලීනව ඔවුන්ගේ දෛනික ජීවිතයේ සහයෝගී පැවැත්ම කෙරෙහි ද බලපෑම් කර තිබේ.

සංස්කෘතික මංගල්‍යය තුළ දී ඔවුන් භාවිත කරන්නේ කුලය තුළින් නිරූපිත සමාජ වගකීම යි. ඊට ගම්මානයේ සෑම අයෙක්ම ඉහළ වටිනාකමක් ලබා දේ. උසස් යැයි සම්මත කුලවල පිරිස් කිසිදු විටක මෙම කෘෂිකාර්මික මංගල්‍යයේදී පහත් යැයි සම්මත පිරිස් පීඩාවට ලක් කරන්නේ නැත. කෘෂිකර්මාන්තය වෙනුවෙන් සහ සාමූහික ක්‍රියාවලියක් වෙනුවෙන් එකිනෙකාට ලබාදිය හැකි ශ්‍රමය සහ ශක්තිය අගය කිරීමක් සිදුකරනු ලබයි. පර්යේෂණයට අදාළ දත්ත රැස්කිරීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය යන පර්යේෂණ ක්‍රමවේද තෝරා ගන්නා ලදී. සහභාගී නිරීක්ෂණ ක්‍රමවේදයේ දී අදාළ ප්‍රදේශයේ සිදුකරන ලද කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට සහභාගී වූ අතර, කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට සහභාගී වූ සුවිශේෂී වර්ත 05ක් තෝරාගෙන සම්මුඛ සාකච්ඡා ලබා ගන්නා ලදී. ඒ අතර,

1. පිහිඹියගොල්ලුව 1 (ආරච්චි පරම්පරාව)
2. පිහිඹියගොල්ලුව 2 (හේවිසි බෙරකරුවන්)
3. පිහිඹියගොල්ලුව 3 (යාග හෝම කරන්නන්)
4. පිහිඹියගොල්ලුව 4 (පාරම්පරික ගොවි)
5. පිහිඹියගොල්ලුව 5 (ප්‍රාදේශීය ග්‍රාම නිලධාරී)

යන පුද්ගලයින් විය. (මොවුන්ගේ පෞද්ගලික නම් භාවිත කිරීමට අවසරය ලබා දුන් නමුත්, පර්යේෂණ ආචාරධර්ම මත පිහිටා ඒවා ප්‍රසිද්ධ නොකිරීමට කටයුතු කරන ලදී.) මේ ආකාරයට සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණයෙන් සහ සම්මුඛ සාකච්ඡාවලින් ලබාගත් ගුණාත්මක දත්ත බහුත්වාදයේ න්‍යායාත්මක පදනම මත සිට ගුණාත්මක විශ්ලේෂණයක් පර්යේෂකයා විසින් සිදු කරන ලදී. මෙහිදී කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය පිළිබඳ ඇති සාහිත්‍යමය කරුණු, මහජන අදහස්, නිරීක්ෂණ සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඔස්සේ එක් රැස්කර ගත් දත්ත සංසන්දනය කරමින් විශ්ලේෂණාත්මකව විසා බලන ලදී. පර්යේෂණය ආශ්‍රිතව සිදුකරන ලද සොයාගැනීම් සඳහා එසේ විශ්ලේෂණය කරන ලද දත්ත ඉවහල් විය. ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකිය යන උපන්‍යාසය මත පිහිටා මෙම පර්යේෂණය සිදුකරන ලදී.

ප්‍රතිඵල සහ සොයාගැනීම්

පැරණි වැව් ගම්මානවල කෘෂිකාර්මික සශ්‍රීකත්වයක් උදෙසා සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය, ග්‍රාමීය ජන සමාජයේ කුල දුරාවලිය එක් තැනකට ගොනුකරන සහ සාමූහිකත්වය පෙන්වනුමකරන උත්සවයක් ලෙස ද හඳුන්වාදිය හැකිය. කුලය යනු, කෙටියෙක් සාකච්ඡා කළ හැකි මාතෘකාවක් නොවේ. එය ඉතා ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කළ යුතු කාරණයකි. කුල සාධකය ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ තවමත් මුල් බැසගෙන පවතියි. පුද්ගල ආකල්පමය වෙනසකින් තොරව එය වෙනස් කිරීම පහසු නැත. නමුත් මෙවැනි සංස්කෘතිකමය මංගල්‍යයන් ඔස්සේ වෙනස් කළ නොහැකි එම කාරණා යම් පමණකින් වෙනස් කළ හැකි බව අවබෝධ කරගත හැකිය. එසේ ඇති කරන කුඩා වෙනස මතු දිනක විශාල සමාජ පරිවර්තනයක් උදෙසා දායක වනු ඇත. එබැවින් මෙයින් වැඩි අවධානයක් යොමු කරනු ලැබුවේ කුල සාධකය පැතිර පවතින සමාජයක එයට ප්‍රතිවිරුද්ධ ශක්තියක් වශයෙන් ක්‍රියා කළ හැකි සංස්කෘතික මංගල්‍යයක් භාවිත කරමින් එහි ශක්‍යතා සහ ශක්තීන් ඔස්සේ බහුත්වාදී පරිසරයක් ගොඩනගා ගැනීම සහ පවත්වාගෙන යාමට ඇති හැකියාව විමසා බැලීම යි.

ප්‍රදේශයේ ග්‍රාම සේවක, විද්‍යාන රාළ, ගමරාළ, ආරච්චිල ඇත්තෝ සහ ගොවි පවුල්වල සහභාගීත්වයෙන් සිදුකරනු ලබන මෙම උත්සවයේ සාමූහිකත්වය සහ සහජීවනය මනාව කැපී පෙනෙයි. පැරණි සමාජ ක්‍රමය තුළ ගමේ අයිතිය පැවරුණේ ආරච්චි මුදියංසේ වෙතයි. ඒ අයිතිය වෙනුවෙන් එකල ඔහු මෙම උත්සවයට අනිවාර්යෙන්ම සහභාගී විය. වර්තමානයේ ද ඒ පරම්පරාවේ අවසන් පුරුක් වාරිතියක් වශයෙන් මෙම උත්සවයට සම්බන්ධ වේ. වැව්ගම්මානවල අතීතයේ පැවති කුල දුරාවලිය කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය තුළ මුට්ටි තුනකින් (03) නිරූපනය කරනු ලබයි. එනම්,

1. රජ මුට්ටිය (ආරච්චිල මුදියන්සේ-ගමේ නිළ නොලත් භාරකරුවා)

මොහු ගමේ නිළ නොලත් භාරකරුවා බවට පත්වන්නේ නාමිකව සහ කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය වෙනුවෙන් පමණි. එසේ නොමැතිව ඔහු කිසිම අවස්ථාවක ආධිපත්‍යයක් පතුරුවන්නට උත්සාහ නොකරයි. ගම් ප්‍රධානියා වශයෙන් ආධිපත්‍ය පැතිරීමක් සිදුවූයේ අතීත සමාජයේ පමණි. නමුත් වර්තමානය තුළ නාගරීකරණය, සමාජ පරිවර්තනය සහ සමාජානුයෝජනය පදනම් කරගනිමින් ඔහු නාමිකව පෙනී සිටින පුද්ගලයෙක් බවට පත්ව සිටී. මෙම පරම්පරාවේ නූතන පුරුක් අධ්‍යාපනය සහ රැකියා හේතුවෙන් ගමෙන් දුරස් වී සිටියත්, ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ඉල්ලීම පරිදි මෙම කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට සහභාගී වන්නේ වාරිතියක් වශයෙනි. සාමාන්‍ය ජනතාව සමඟ හොඳ ගනුදෙනුවක් පවත්වාගෙන යන මොවුන් කෙරෙහි ජනතාවගේ ඉහළ පැහැදීමක් ඇත.

2. ගම මුට්ටිය (ගමරාළ-ගොවිතැනට අදාලව සියලුම කටයුතු සම්බන්ධයෙන් අවබෝධයක් සහිත පුද්ගලයා, වැඩිමහල් දැන උගත් පුද්ගලයා)

ගමරාළ යනු, ගමේ සිටින දැන උගත් පුද්ගලයෙකි. ගමේ ජනතාව සහ සංස්කෘතික පරිසරය පිළිබඳ පළල් අවබෝධයක් ඔහුට තිබේ. එබැවින් යම් කිසි ගැටලුවකදී හෝ සුවිශේෂී කාරණයකදී දැනමුතුකම් ලබා ගන්නට උස් පහත් බේදයකින් තොරව ජනතාව ඔහු වෙතයයි.

බොහෝ විට ඔහු ගම්මානයේ මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරියා ලෙස ද ක්‍රියා කරයි. කෘෂිකර්මාන්තය පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමේදී කුඹුරු ඉඩම්, යල මහ කන්න සහ අද අයිතිය ආදිය සම්බන්ධයෙන් නිරවුල් අවබෝධයක් ඇත. ගොවිතැනට පිවිසෙන තරුණ ගොවීන් තමන්ගේ ගොවි ගැටලු විසඳා ගැනීමට පැමිණෙන්නේත් ඔහු වෙතයි. එනිසා ඔහුට ගොවි සමාජය තුළ සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිව තිබෙයි. එබැවින් ඔහු ගම මුට්ටිය ද භාරව කටයුතු කරයි.

3. විදානේ මුට්ටිය (විධාන රාළ-කුඹුරට ඇළ මාර්ගවල සිට ජලය හරවන පුද්ගලයා) පැරණි වැව් ගම්මානවල විදානේ මුට්ටිය භාර විදානේ රාළට හිමිවන්නේ සුවිශේෂී ස්ථානයකි. ගොවිතැන් කටයුතු ආරම්භ වූ දින සිට ගොවිතැනට අවශ්‍ය ජලය සැපයීම සහ නිවැරදිව ජල කලමනාකරණය සිදුකරනු ලබන්නේ මොහු විසිනි. එය ඔහුගේ නිළ කාර්යභාරයක් නොවන අතර ස්වේච්ඡාවෙන්ම භාරගෙන කරනු ලබන කාර්යයකි. එබැවින් ගමේ ලොකු කුඩා කාගේත් කුඹුරුවලට අවශ්‍ය කරන ජලය සැපයීම ඔහු විසින් සිදුකරනු ලබයි. මීට ප්‍රති උපකාරයක් වශයෙන් ගොවි මහතන් තමන්ගේ අස්වැන්නෙන් යම් කොටසක් ඔහුට තුටු පඬුරු වශයෙන් ලබා දෙයි. මොහුගේ සහයෝගය නොමැතිව අනෙකුත් ගොවි ජනතාවට තමන්ගේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු නිසි පරිදි කලමනාකරණය කරගත නොහැකි බැවින් ඔහුට තිබෙන වගකීම සුළුපටු නොවේ.

කෘෂිකර්මාන්තයේදී රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව වර්ෂයකට ප්‍රධාන කන්න 3ක් ඇත. කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය සිදු කරන්නේ මහ කන්නය අවසානයේ සඳ මුදුන්වන කාලයේ ය. එනම් අප්‍රේල් මාසය අවසානයේ පමණ කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට මූලපිරීම සිදු කරනු ලැබේ. මූලපිරීම සිදු කරන්නේ කප් සිටුවීමෙනි. මහකන්නයේ අස්වනු කපා පාගා නිවෙස්වලට ගෙන යාමෙන් අනතුරුව කප් සිටුවීම සිදුකරනු ලැබේ. මේ ආකාරයට කප් සිටුවීම කරන්නේ ද සුබ නැකතකට අනුවයි. කප් සිටුවිය යුතු යැයි තීරණය කරනු ලබන්නේ ද ගමේ ප්‍රධානීන් තිදෙනා වන ආරච්චිල, ගමරාළ සහ විධානේ රාළ විසිනි. පළමුව ඔවුන් තිදෙනා සාකච්ඡා කොට ගමේ අනෙකුත් ගොවි පවුල් දැනුවත් කරනු ලැබේ. පසුව මේ සියලු දෙනා එක්ව ගමේ පංසලේ විහාරාධිපති හිමියන්ට, දේවාලයේ කපු මහතාට සහ අනෙකුත් ප්‍රභූ යැයි පිළිගන්නා ගම් නායකයින්ට දැනුම්දීම සිදුකරනු ලබයි. මේ සියලු දෙනා ඒකමතිකව තීරණයකට එළඹෙමින් කප් සිටුවීම සඳහා සුදුසු දිනයක් තීරණය කරයි. ඒ සඳහා සුබ නැකතක් සහ දිනයක් තෝරාගනු ලබන්නේ කපුමහතා විසිනි.

කප් සිටුවීමේ අවසාන දිනය තීරණය කරගැනීමෙන් පසුව කපුමහතා විසින් ගමේ සහ ගම අවට සිටින සියලුම කුලවලට අයත් නායකයින්ට බුලත් ලබා දීම සිදු කරයි. එසේ කරන්නේ කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට මෙම කුලවල සියලු දෙනාගේ සහයෝගය ලබා ගැනීම වෙනුවෙනි. (මෙය බොහෝ විට කුල වෘත්තීය කෙරෙහි දක්වන ගෞරවයක් සහ සැලකිල්ලක් ලෙස ද පිළිගැනේ. කිසිම අවස්ථාවක ඔවුන්ව වෙනස්කොට සැලකීමක් සිදු නොකරයි. ඔවුන්ට බුලත් දී ආරාධනා කරන්නේ එම ගෞරවාන්විත සහයෝගය ඔවුන්ගෙන් බලාපොරොත්තුවෙනි.) බොහෝ විට කප් සිටුවීම කරනු ලබන්නේ වැව් කණ්ඩියේ සෙවන සහිත ස්ථානයක ය. සමහර පුද්ගලයින් මේ සඳහා කුඹුක් සෙවනක් තෝරා ගැනීමට අතීතයේ සිට පුරුදුව සිටී. මේ සඳහා අඩි 6ක් පමණ උස මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ ශක්තිමත් ලී

දෙකක් අවශ්‍ය වේ. සාමාන්‍යයෙන් නැවුම් රුක්අත්තන හෝ කොහොඹ ලී මේ සඳහා යොදාගනු ලැබේ. මේ ආකාරයට තෝරාගන්නා ලී දෙක හොඳින් සුද්දකර එක් කනුවක් කුඹුක් සෙවනේ සිටුවනු ලබයි. ඒත් සමගම එම ලීයේ කෙළවරට වන්නට කොහොඹ අත්තක් සහ සුදු රෙදි කඩක් ගැටගැසීම ද සිදු කරයි. එම සුදු රෙද්දේම කොනක බාර පඩුරක් ගැටගසනු ලැබේ. අනෙක් ලීය, වැවේ නාන මංකඩක සිටුවා ලීයේ කෙළවර පෙර පරිදිම කොහොඹ අත්තක් සහ සුදු රෙදි කඩක් ගැටගසයි.

මෙසේ කප් සිටුවීමෙන් පසුව දින 07ක්, 14ක්, 21ක් හෝ මාස 03ක් ගිය තැන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය සිදුකරනු ලැබේ. කප් සිටුවීමෙන් අනතුරුව ගමේ ජනතාවට එම ප්‍රදේශය තහනම් කලාපයක් කරනු ලබයි. එය තොට පේ කිරීම වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මේ අනුව ජනතාවට කප් සිටුවූ කුඹුක් සෙවන අසලට හෝ නාන මංකඩ අසලට යාම තහනම් වේ. එහි දිය නෑම සහ මාළු ඇල්ලීම ද සපුරා තහනම් වේ. ගමේ සියලුම දෙනා එම වාරිතියට ගරු කිරීමක් වශයෙන් කිරි උතුරුවන දිනය තෙක් එම ස්ථානයට නොයයි. අතීතයේදී කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය සම්බන්ධයෙන් අණ බෙරයක් ගම පුරා ප්‍රචාරය කළත් වර්තමානයේ එවැන්නක් සිදු නොවේ. අණ බෙරය වෙනුවට වර්තමානයේ කපුමහතා විසින් හෝ කට කතා මගින් ප්‍රචාරය කිරීමක් සිදු වේ. කපු මහතා විසින් විශේෂයෙන් ආරාධනා කරන පුද්ගලයින් අතර,

- ආරිය සිංහල ජනතාව හෙවත් වන්නි ජනතාව (මල්වතු ඔය ආශ්‍රිතව අතීතයේ ජනාවාස පිහිටුවාගෙන සිටින පිරිස්වලින් පැවත එන කණ්ඩායමක්)
- බෙරවායන් (හොරණෑ, හේවිසි, බෙර වාදනය කරන්නන්)
- ආචාරීන් (කම්මල්කරුවන් හෙවත් අවි ආයුධ සකස් කරන්නන්)
- කුඹුල්කරුවෝ (වලං සාදන පිරිස්)
- රදා කුලයේ පුද්ගලයින් (රෙදි සෝදන පිරිස)

සියලුම කුලවලට අයත් පිරිස් මේ සඳහා සම්බන්ධ කරගන්නේ උත්සවයට අවශ්‍ය නොයෙක් කාර්යයන් ඔවුන් ලවා කරගැනීමේ අරමුණිනි. (මෙයින් ඔවුන් අදහස් කරන්නේ සාමූහික පැවැත්ම වෙනුවෙන් සියලු දෙනාගේ සහයෝගය අවශ්‍යවන බවයි. සෑම අයෙකුටම කුමන හෝ රාජකාරියක් පැවරේ. එයින් ඔවුන්ට තමන් පිළිබඳ අභිමානයක් සහ ස්වයං විශ්වාසයක් ඇති කරනු ලබයි. සමාජ අවධානය ද ඔවුන් වෙත හිමිවේ.) මෙහි විශේෂත්වය වන්නේ කාන්තාවන්ට මෙම උත්සවයට සහභාගී වීම තහනම් වීමයි. එය අතීතයේ සිට පැවතෙන සිරිතකි. සාම්ප්‍රදායික සමාජයේ පවතින කිල්ල නමැති සංකල්පය පදනම් කරගනිමින් මෙම සිරිත නිර්මාණය වී තිබේ. එබැවින් මේ සියලු කටයුතු සඳහා සහභාගී වන්නේ පිරිමි උදවිය පමණි. නමුත් වර්තමානයේ උත්සවයට අවශ්‍ය කරන කැවුම් කොකිස් ආදී රසකැවිලි සකස් කිරීමට ඇය දායක වේ. අතීතයේ ඇගේ දායකත්වය කිසිම ආකාරයකින් ලබා නොගත් නමුත් නූතනයේ එහි යම්කිසි ආකාරයක නමානාවක් ඇති වී තිබේ. ඒ අනුව ලිංගිකත්වය පදනම් කරගනිමින් සිදු කරන ලද බේදීම යම් තාක් දුරකට අවම කර තිබේ. කප් සිටුවූ දින සිට කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට අවශ්‍ය කරන සහල්, පොල්, බුලත්, පුවක්, කිරි, සඳුන් දර සහ මල් ගම්මුත් විසින් එකතුකර ගමරාළගේ නිවසට ගෙන යනු ලැබේ. කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය සඳහා භාවිත කරනු ලබන මුට්ටි තුන තැන්පත් කර තිබෙන්නේ ගමරාළගේ නිවසේ මැස්සක්

තුළ යි. එම මුට්ටි සහල් කිලෝ 10ක් පමණ ඉවිය හැකි ප්‍රමාණයෙන් විශාල ඒවායි. මෙම මුට්ටි පිළිබඳව අවධානය යොමු කරනවිට එය පැරණි සමාජයේ පාලන තන්ත්‍රය සිහි කැඳවයි. එය මෙසේ දැක්විය හැකිය.

1. රජ මුට්ටිය (ආරච්චිල මුදියන්සේ-ව්‍යවස්ථාධායකය-තීරණ ගැනීම)
2. ගම මුට්ටිය (ගමරාළ-විධායකය-තීරණ ක්‍රියාත්මක කිරීම)
3. විදානේ මුට්ටිය (විධාන රාළ-අධිකරණය-යුක්තිය පසිඳීම)

උත්සවය පැවැත්වෙන දින උදෙසේම ගමේ ප්‍රභූ උදවිය සහ ආරාධනා ලද පිරිස් ගමරාළගේ නිවසට පැමිණේ. කිරි ඉතිරවීම සඳහා අවශ්‍ය කරන සියලුම කලමනා එක්කොට කදක් නිර්මාණය කරනු ලබයි. සියළු දෙනා පැමිණි පසු මුට්ටි තුනක් පෙරටු කරගෙන හේවිසි හඬ මධ්‍යයේ කප් සිටුවීම සිදු කළ තැන දක්වා ගමන් කරනු ලබයි. නැටුම් අංග නොමැති හේවිසි පමණක් ඇති මෙම පෙරහැරට සහභාගී වන්නේ ද පිරිමි උදවිය පමණි. කාන්තාවන් මාර්ගය දෙපසට වී සාදුකාර දීමක් සිදු කරයි. මේ සඳහා ගමේ සිටින සවි ශක්තිය සහිත තරුණ පිරිමින් වැඩි වශයෙන් සහභාගී වේ. තරුණ ගොවි මහතන් වන ඔවුන් කෘෂිකර්මාන්තයේ ඉදිරි අනාගතය නියෝජනය කරනු ලබයි.

බහුත්වාදය පෝෂණය කිරීමෙහි ලා කිරි ඉතිරවීමේ උත්සවයේ දායකත්වය

කිරි ඉතිරවීමේ උත්සවය තුළ බහුත්වාදී ලක්ෂණ බොහෝමයක් දැකගත හැකිය. පෙරහැරකින් කප් සිටවූ තැනට පැමිණි පසු කුඩාරම් ආදිය සකස්කොට අදාල ස්ථානය පිරිසිදුකර කිරිබත් සකස් කිරීම සිදු කරනු ලබයි. මෙහිදී කුඩාරම සකස් කිරීම සඳහා කුල බේදයකින් තොරව සියලුම දෙනා සහභාගී වේ. එහිදී ලී කණු, සෙවිලි කිරීම සඳහා පොල් අතු සහ හන පටි ආදිය සෙවීම කණ්ඩායමේ තරුණ පිරිමින් විසින් සිදු කරනු ලැබේ. කිරිබත සකස් කිරීමේදී ඊට අදාල හාල් සේදීම, පොල් ගැම, පොල් මිරිකීම සහ කිරිබත සකස් කිරීම ආදී සියල්ලක්ම සිදුකරන්නේ පළපුරුද්දක් සහිත පිරිමි උදවිය විසිනි. මේ සෑම අවස්ථාවකින්ම කුල හා සාම්ප්‍රදායන් අනුව බෙදී පැවති පිරිස් සාමූහිකව, සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීම කැපී පෙනේ. කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය මූලික කොටස් පහකින් යුක්ත වේ. එනම්,

1. මුට්ටිය ලිප තැබීම
2. ලිප ගිනි මෙළවීම
3. රත් වූ මුට්ටිවලට කිරි එකතු කිරීම
4. කිරි උතුරනවිට එයට සහල් එකතු කිරීම
5. මුට්ටිවල පිටපැත්තේ පුට්ටි බඳේ රොටි තුනක් සෑදීම

ආදිය සිදුකරනු ලබන්නේ මුට්ටි තුන භාරව කටයුතු කරන ප්‍රධානීන් තිදෙනා විසිනි. මේ අවස්ථාවේ කුලය පිළිබඳව කිසිදු තැකීමක් කරන්නේ නැත. (කුලය භාවිත වන්නේ කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයේ වාරිත්‍රයක් ලෙස පමණි.) සියල්ලන්ම එකාවන්ව සහයෝගයෙන් සහ සමගියෙන් අදාල කාර්යය සඳහා සම්බන්ධ වෙයි. එම සහයෝගීත්වය තුළ එකිනෙකා පිළිබඳ විශ්වාසය සහ බැඳීම ද ශක්තිමත් වේ. බහුත්වාදී සමාජයක් ගොඩනැගීමෙහි ලා එය විශාල දායකත්වයක් සපයනු ලබයි.

මුට්ටි තුන ලිප තබා කිරිබත සකස් කරන විට මුට්ටි බඳේ සකස් කරන රොටිය සඳහා යොදාගන්නේ සහල් පිටි පමණකි. පොල් හෝ වෙනත් අවශේෂ අමුද්‍රව්‍ය ඒ සඳහා භාවිත නොකරයි. රොටිය සකස් කිරීමෙන් අනතුරුව එය කැබලිකොට අදාල මුට්ටිය තුළට ම දමයි. වී ගොවිතැනට අමතරව වෙනත් අවශේෂ බෝග වගාවන් සිදුකරන ගොවි ප්‍රජාව නියෝජනය කිරීම වෙනුවෙන් මෙම වාරික්‍රය සිදුකරනු ලැබේ. (හේන් ගොවිතැනට වඩා කුඹුරු ගොවිතැන් කරන පිරිස් ඉහළින් සිටින බවට මතයක් එකල සමාජයේ පැවතුණි. එම නිසා කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලදී මුල්තැනක් ගත්තේ කුඹුරු ගොවිතැන් කරන උදවිය යි. මෙයින් එකම ප්‍රජාවක් තුළ යම් කිසි බෙදීමක් ඇති වී තිබුණි. එම බෙදීම දුරු කිරීමේ අරමුණෙන් මේ ආකාරයට කිරිබත් පිසින මුට්ටියේ පිටපැත්තේ සකස් කරනු ලබන සහල් පිටි රොටිය කිරිබතට එකතු කිරීම සිදුකරයි. එයින් වී ගොවිතැනේ සහ හේන්ගොවිතැනේ යෙදෙන ගොවීන් අතර වන සාමූහිකත්වය සංකේතවත් කරයි.)

කප් සිටුවූ තැන මේ ආකාරයට පුජාවට සැරසෙන විට තවත් පසෙක වෙනත් කාණ්ඩයක් විසින් සහඳෙවියන් සඳහා පුජාවක් පවත්වනු ලබයි. එය සිදුකරන්නේ ද ආශීර්වාදයක් බලාපොරොත්තුවෙනි. ඒ සඳහා ද සහභාගී වන්නේ පිරිමි උදවිය පමණි. මේ සියල්ල සිදු කරන්නේ ගමේ පන්සලේ නායක ස්වාමීන් වහංසේගේ අනුදැනුම ඇතිවයි. වැව් ගම්මානවල වැසියන් සෑම ආගමික විශ්වාසයකටම ගරු කරන බව මෙයින් ගම්‍ය වේ. කිරි ඉතිරිවීමේ මංගල්‍යය තුළ ආගමික බහුත්වාදය පෙන්නුම් කරන තවත් අවස්ථාවක් ලෙස මෙය පෙන්වා දිය හැකිය.

කිරිබත සකස් කිරීමෙන් අනතුරුව ගොක්කොළවලින් මල් යහන් 21ක් සකස් කරනු ලබයි. මල් යහන් සකස් කිරීම සඳහා අත්කම් පිළිබඳ කෙළ පැමිණි උදවිය මුල් වී කටයුතු කරනු ලැබේ. ඔවුන්ට අවශ්‍ය ගොක් අතු සහ ලී කැබලි ආදිය සපයමින් සහයෝගය ලබා දෙන්නේ පැමිණ සිටින පිරිසයි. ඉන්පසුව ඒ මත කෙසෙල්කොළ අතුරා එක් එක් කොළය මතට කිරිබත් හැන්ද බැගින් එක්කරනු ලැබේ. කිරිබත වටේට කලින් සකස් කරන ලද අතිරස, මුං කැවුම්, කිරියා, දොදොල් සහ කෙසෙල් තැන්පත් කරනු ලබයි. (පුජාවට එක් කරනු ලබන විවිධ කැවිලි වර්ගවලින් බහු ජාතිකත්වය සහ බහු ආගමික සංහිදියාව පෙන්නුම් කරනු ලැබේ.) මෙහිදී කිරිබත් කැට කැපීමක් සිදු නොකරයි. කෘෂිකර්මාන්තය තුළ සියලු දෙනා එකට එක්ව කටයුතු කරන බව එයින් සංකේතවත් කරයි. මල් යහන් 21ට අමතරව තවත් ගොටු දෙකක් සකස් කර කඩවර දෙවියන් වෙනුවෙන් තැන්පත් කරනු ලැබේ. සියල්ල අවසන් කිරීමෙන් පසු කපු මහතා ඇතුළු පිරිස දේව කන්තලව්වක් කරමින් පුජාව පිළිගැනීමට පැමිණෙන ලෙසට දෙවියන්ට ආරාධනා කරනු ලබයි. මෙහිදී සියලු දෙව්වරුන්ට පැමිණෙන ලෙස ආරාධනා කරන අතර වැව් ගම්මානවලට ආවේණික දෙව්වරුන් කිහිප දෙනෙක්ම වේ. කඩවර දෙවියන්, ගම්භාර දෙවියන්, ඉලංදාරි දෙවියන්, බහිරව දෙවියන්, කළු කුමාර දෙවියන් සහ දේවතා බණ්ඩාර දෙවියන් ආදීන් ඒ අතර ප්‍රධාන වේ. මෙම දේව කන්තලව්ව කරන්නේ කපු මහතා ඇතුළු පිරිසයි.

දෙවියන්ට ආරාධනා කිරීමෙන් අනතුරුව නැවතත් එම පිරිස විසින් තමන්ගේ ගොවිතැන ආරක්‍ෂා කර දෙන මෙන් ඉල්ලා කන්තලව්ව කරනු ලබයි. රාත්‍රී 7.00ට පමණ ආරම්භ වන මෙම පුජාව අවසන් වන්නේ රාත්‍රී 10.00 පමණ වන විටයි. ඒම පැය 3ක පමණ කාලය තුළ

දෙවියන්ට කන්තලව් කරමින් ඉදිරි ගොවිතැන් කටයුතුවල සශ්‍රීකත්වය ප්‍රාර්ථනා කරයි. මේ කාලසීමාව තුළ ආලෝකය සැපයීම සහ අනෙකුත් අවශේෂ කටයුතු ඉටුකරනු ලබන්නේ පැමිණ සිටින පිරිසයි. බෙර වයන පිරිස් කපු මහතාගේ නියමය අනුව බෙර වාදනය කරනු ලබයි. ඒ අනුව අවස්ථා තුනකදී මුර තුනකට බෙර වාදනය කරයි. එම අවස්ථා තුන, පෙරහැර පටන්ගන්නා අවස්ථාව, පූජාව පටන් ගන්නා අවස්ථාව සහ පූජාව අවසන් කරන අවස්ථාව යි.

මූලික පූජාව අවසන් කිරීමෙන් අනතුරුව එම පූජා භාණ්ඩ කදක බැඳගෙන අවසන් පූජාව සිදු කිරීම සඳහා සියලු දෙනා පිටත්ව යයි. ඒ පුරාණ කුඹුරට යි. මෙය සිදුකරනු ලබන්නේ සතුන්ගෙන් සහ කාලගුණික දේශගුණික විපත් වලින් තමන්ගේ ගොවිතැන ආරක්‍ෂාකර ගැනීම වෙනුවෙනි. සතුන්ගෙන් සහ කාලගුණයෙන් වන හානි කිසිවකුට නතර කළ නොහැක. නමුත් සාමූහික ප්‍රයත්නයක් තුළින් නිසි කලමනාකාරිත්වයකින් සිදු කළහොත් එය අපහසු දෙයක් නොවේ. ඒ වෙනුවෙන් සිදු කරනු ලබන වාරිත්‍රය සඳහා දුන්න විදීමක් සිදුකරනු ලබයි. මේ සඳහා පැරණි කුඹුරක් තෝරාගන්නා අතර එහි මැද පෙර පරිදි බුලත් යහනක් සකස් කරයි. ඒ මත කලින් සකස්කරගත් කිරිබත්, කැවුම් කෙසෙල් ආදී කැවිලි තැන්පත් කර, දුන්නක්, ඊතලයක් සහ කෙටේරියක් ද තැන්පත් කරනු ලබයි. ඉන් පසුව දේව කන්තලව්ව සිදුකරනු ලැබේ. දේව කන්තලව්ව සිදුකරන වේලාවට පූජා වෙඩි 3ක් තැබීම තවත් සිරිතකි. අතීතයේ මේ සඳහා තුවක්කු වෙඩි භාවිත කළත්, වර්තමානයේ මේ වෙනුවෙන් රතිඤ්ඤා කරල් 3ක් භාවිත කරයි. එයින් සංකේතවත් කරන්නේ ශබ්ද සංඥා මඟින් සතුන් පලවා හැරීම යි. දේව කන්තලව්ව අවසානයේ අවසන් වාරිත්‍රය වශයෙන් දුන්න විදීම සිදුකරනු ලබයි. මේ සඳහා සම්බන්ධ වන්නේ ගම්මානයේ ශරීර ශක්තිය සහිත හැඩි දැඩි තරුණයින් දෙදෙනෙකි.

එක් තරුණයකු විසින් දුන්න සහ ඊතලය ගෙන එය වැර යොදා ඇතට විදිනු ලබයි. සමහර ඊතලවල අගින් ගිනි පුළිඟුවක් දල්වයි. ඒ එය වැටෙන ස්ථානය නිවැරදිව හඳුනා ගැනීමට යි. එම ඊතලය දුන්නෙන් නිදහස් වූ පසු අනෙක් තරුණයා කෙටේරියක් රැගෙන ඊතලය පසුපස යයි. ඉන් පසුව ඊතලය වැටුණු තැනට වේගවත් කෙටේරි පහරක් එල්ල කරනු ලැබේ. මෙය කරනු ලබන්නේ ගොවිතැන සතුන්ගෙන් සහ අනෙක් උවදුරුවලින් ආරක්‍ෂා කර දෙන ලෙස ඉල්ලමිනි. එක්තරා කෙමක් වශයෙන් ද මෙය පැරන්තන් විසින් හඳුන්වනු ලබයි. දේශීය ශාන්තිකර්ම අතර වන කොහොඹායක් කංකාරියේ එන යක්කම් 5න් එකක් මෙහිදී සිදු කරනු ලබයි. (ඌරා යක්කම, නායා යක්කම, වැදි යක්කම, දර්පන යක්කම සහ සීතා යක්කම) මෙහින් භාවිත කරන්නේ ඌරා යක්කම යි.

ඉන් පසුව කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය අවසන් වේ. ඒ වන විට මධ්‍යම රාත්‍රී 12 පමණ වේ. ප්‍රභූන් පිරිස එකතු වී කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට ගෙන ආ පූජා භාණ්ඩවල ඉතිරිය පැමිණ සිටින පිරිස අතරේ බෙදා දෙයි. එයින් පැමිණ සිදුන පිරිසගේ සිත් සතුටු කිරීමක් අපේක්‍ෂා කරනු ලබයි. අවසානයේ සියලු දෙනා මුට්ටි තුන කදක බැඳගෙන පෙරහැරින්ම ගම ගෙදරට පැමිණ නැවතත් මුට්ටි තැන්පත් කිරීම සිදු කරනු ලැබේ. සියල්ලන් විසිර යන්නේ නැවත මුට්ටි නැමීමෙන් අනතුරුව යි. මේ ආකාරයට සිදු කරන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට සම්පූර්ණ දිනයක් ගත වේ. සාමාන්‍යයෙන් කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයට පේ වූ දා සිට

ගම්මානයේ ගෙවල්වල පිළි ආහාර සකස් නොකරයි. මස් මාංශ අනුඛව නොකරයි. එයින් බොහෝ විට සතුන්ගේ ජීවත්වීමේ අයිතිය ආරක්‍ෂා වේ. විශේෂයෙන්ම කපු සිටුවීමෙන් පසු වැවේ මාළු බැම සම්පූර්ණයෙන්ම තහනම් කරන්නේ ද මේ නිසාවෙනි. බහුත්වාදය තුළ සතුන්ගේ ජීවත්වීමේ අයිතිය ආරක්‍ෂා කිරීම ද මේ තුළ නිරූපනය කරයි.

නිගමන, යෝජනා සහ වැදගත්කම

පර්යේෂණය අවසානයේ පර්යේෂණයේ උපන්‍යාසය සත්‍ය බව අවබෝධකරගත හැකි විය. එනම්, ශ්‍රී ලංකාවේ රජරට වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය ඔස්සේ බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රචර්ධනය කළ හැකිය යන මතය තහවුරු කරගත හැකිවිය. ඒ ආකාරයට බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රචර්ධනය කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න පහත පරිදි පෙන්වා දිය හැකිය.

කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යයේදී එම කටයුත්ත සාර්ථක කරගැනීම සඳහා වැව් ගම්මානයේ ජීවත්වන සෑම ගොවි පවුලකට ම ආරාධනා කරනු ලබයි. එහිදී ඔවුන් මෙම සංස්කෘතික මංගල්‍යය සාර්ථක කරගැනීම උදෙසා තමන්ගේ සහයෝගය නොමසුරුව ලබා දෙයි. මෙහිදී පාරම්පරිකව එක් එක් කුලයන් නියෝජනය කරනු ලබන ගොවි පවුල් තමන්ටම ආවේණික වූ වෘත්තීයමය රාජකාරියක් කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය තුළ සිදු කරයි. කුල ක්‍රමයක් පවතින සමාජයක බහුත්වාදය පිළිබඳ කතා කිරීම එල රහිත යැයි යමෙකුට තර්ක කළ හැක. නමුත් ඔවුන් එය සමාජ බෙදීමක් ලෙස නොසලකන අතර සාම්ප්‍රධායිකව පැවතෙන වාරිත්‍රයක් ඉටු කිරීම උදෙසා පමණක් භාවිත කරයි. ආගම සහ කෘෂිකර්මාන්තය මුල්කරගෙන සිදුකරනු ලබන මෙම ක්‍රියාවලිය තුළ සහයෝගය සහ අන්‍යෝන්‍ය පිළිගැනීම, විශ්වාසය ඉහළින්ම පවතී. එපමණක් නොව මෙහිදී මානව විවිධත්වයට වටිනාකමක් ලබා දෙන්නා සේම පාරිසරික විවිධත්වයට ද වටිනාකමක් ලබා දීම සිදු කරයි. එනම් කප් සිටුවීමේ සිට කිරි ඉතිරවීමේ දිනය දක්වා වැවේ ජීවත්වන මතස්‍යයින්ගේ ජීවත්වීමේ අයිතිය ආරක්‍ෂා කිරීම යි. එපමණක් නොව එකම අරමුණක් වෙනුවෙන් සමස්ථ ගමක්ම කැපවීමෙන් කටයුතු කරයි. කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය පවත්වන දින රාත්‍රියේ ගමේ කිසිවෙක් තනිව ගමන් බිමන් නොය යි. ගමෙන් පිටතට යාම ද නොකරයි. මේ සියල්ල සිදුකරනු ලබන්නේ පොදු එකඟතාවක් මත ඇතිකරගන්නා සම්මුතියකට අනුව යි. එමෙන්ම කුලය, ජාතිකත්වය සහ ආගම යන සාදක නොසලකා අවසානයේ සකස් කරන කිරිබත සියලු දෙනා විසින් ආහාරයට ගනු ලබයි. සිංහල, දමිළ මුස්ලිම් යන ජනවර්ග සහභාගිවන මෙම උත්සවය තුළ ආහාර විවිධත්වයට ගරුකරන ආකාරය එයින් පෙන්නුම් කරයි. අනෙකාගේ මතයට ගරු කිරීම පමණක් නොව අනෙකාට ඇහුම්කන් දීම ද කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය තුළ කැපී පෙනෙන ලක්‍ෂණයකි. උදෑසන සිට මධ්‍යම රාත්‍රිය දක්වා සිදුකරන පූජාවේ කටයුතු සියල්ලත් විසින් සාමූහිකව ඉටු කරනු ලැබේ. කිසිම අවස්ථාවක වැඩිහිටියකු විසින් පවරන කාර්යයක් ප්‍රතිකේෂ කිරීමක් මෙහි දක්නට නොලැබේ. තරුණයකු කිසිම විට තමන්ට රාජකාරියක් පවරන වැඩිහිටියාගේ පවුල් පසුබිම සහ කුලය පිළිබඳ විමසීමක් කළේ නැත. තමන්ට හැකි අයුරින් එම කාර්යය ඉටු කර දීමට තරම් කාරුණික විය.

සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය ඔස්සේ සිදු කළ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයේ දී පැහැදිලි කරුණු කිහිපයක් හඳුනාගත හැකි විය. එනම්, වැව්ගම්මාන ආශ්‍රිත බහුතර ජනතාවගේ සමාජානුයෝජනය සහ අධ්‍යාපනය පහළ මට්ටමක පවතින බවයි. ඊට අමතරව ආගන්තුක සත්කාරය ඉතා ඉහළ තැනක පවතින අතර, සාමූහිකත්වය සහ බෙදාහදා ගැනීම අතින් ඉදිරියෙන්ම සිටියි. සාම්ප්‍රධායිකත්වයට සහ සංස්කෘතියට ගරු කරන ජනතාවක් පැරණි වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව ජීවත් වේ. මේ සියලු සාධනීය ලක්ෂණ එක් කරගනිමින් බහුත්වාදී සංකල්පය ජනගත කරන්නට පැරණි වැව් ගම්මානවල සිදුකරනු ලබන කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය දායක කරගැනීමට අපට හැකියාවක් ඇත. ඒ සඳහා කළ යුතු වන්නේ පුද්ගලයා තුළ ආකල්පමය වෙනසක් වෙනුවෙන් දැනුවත් කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් දියත් කිරීම යි. වර්ගවාදී ගිණි පුපුරු අවුළුවන දේශපාලන පරිසරයක් තුළ එම කාර්යය එතරම් පහසු එකක් නොවේ. නමුත් සිවිල් සමාජ සංවිධාන ඔස්සේ ග්‍රාමීය සමාජ පරිසරය ආමන්ත්‍රණය කිරීමෙන් බහුත්වාදී සංකල්පය සහ එහි පවතින වැදගත්කම පිළිබඳ කතිකාවතක් ගොඩනගන්නට හැකියාව පවතී.

මෙවැනි වැඩසටහන්වල තිබෙන සංස්කෘතික වටිනාකම් වැව් ගම්මානවලින් ඔබ්බට ගෙන යා යුතුය. ඒ සඳහා කළ හැකි හොඳම ක්‍රියාමාර්ගය වනුයේ විද්‍යුත් මාධ්‍ය අන්තර්ගතයන් ඔස්සේ මේවා ජනතාව වෙත සමීප කිරීම යි. වාර්තා වැඩසටහන් වශයෙන් මෙම කිරි ඉතිරවීමේ මංගල්‍යය පටිගත කළ හැකිය. එහි පසුබිම් කථනය තුළ මෙහි වැදගත්කම සහ බහුත්වාදී මුහුනුවර පිළිබඳ අන්තර්ගත කළ යුතුය. ඒ ඔස්සේ මෙහි වටිනාකම් සමාජගත කිරීමට හැකියාව ලැබේ. එය බහුත්වාදී සංකල්පය සමාජගත කරන්නට මෙන්ම අනෙකාට ගරු කරන සමාජයක් බිහි කරන්නට උපකාරයක් වනු ඇත. දේශපාලනික වශයෙන් ව්‍යාකූල වූ සමාජයක් තුළ බහුත්වාදය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම පහසු කාර්යයක් නොවේ. නමුත් ජනතාව අතරට යා හැකි මෙවැනි සංස්කෘතික නිර්මිතයන් භාවිතයට ගැනීම ඔස්සේ එය පහසු කරගත හැකිය. පර්යේෂකයා මෙහිදී සංස්කෘතික බහුත්වාදය ප්‍රවර්ධනය කිරීම උදෙසා භාවිත කරනු ලැබූයේ වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව ක්‍රියාත්මකවන එක් සංස්කෘතික වාරිත‍්‍රයක් පමණි. මේ ආකාරයට සංස්කෘතික බහුත්වාදය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි සංස්කෘතික වාරිත‍්‍ර රැසක් වැව් ගම්මාන ආශ්‍රිතව දක්නට ලැබේ. එම සැගවුණු සංස්කෘතිකාංග මතුකරගන්නට නව පර්යේෂකයින්ට මෙය මහඟු පිටුබලයක් වනු ඇත. එමෙන්ම බහුත්වාදී සංකල්පය ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි මෙවැනි සංස්කෘතිකමය වටිනාකම් ඉදිරි පරපුර වෙත රැගෙන යාම අප සියල්ලන්ගේම වගකීමක් බව අමතක නොකළ යුතුය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

ආරියදාස, කිරිති. (2004). දේශපාලන විශ්ලේෂණ විස්තරාත්මක ශබ්ද කෝෂය. පානදුර : කිරුළ ප්‍රකාශන ආයතනය.

මෙන්ඩිස්.ජී.සී.(1963). ලංකා ඉතිහාසයේ ප්‍රධාන බලවේග. කොළඹ : ඇපොතිකරිස් ප්‍රකාශන සමාගම.

ලියනගේ, සිරි.(1996). ජනවිද්‍යා ශබ්දකෝෂය. කොළඹ : ඇස් ගොඩගේ සහෝදරයෝ.

ලියනගේ, සිරි.(2000). ජනශූන්‍ය ශබ්දකෝෂය. පොල්ගස්ඕවිට : සිරිලිය ප්‍රකාශකයෝ.

- වික්‍රමසිංහ, මාර්ටින්.(2013). මානව විද්‍යාව හා සිංහල සංස්කෘතිය-නව සංස්කරණය.
 රාජගිරිය. සී/ස, සරස පෞද්ගලික සමාගම.
- සමරකෝන්, අරුණි.(2014). ජනවාර්ගික දේශපාලනය. සමන් හදරාගම විසින් සංස්කරණය
 කරන ලද දේශපාලන සමාජ විද්‍යාව 2, බත්තරමුල්ල, සමීර ප්‍රකාශන.
- සෝරත හිමි, වැලිවිටියේ.(1952). සුමංගල ශබ්දකෝෂය. කොළඹ.
- Chris, Beneke. (2006). “*Beyond Toleration: The Religious Origins of American
 Pluralism.*” Oxford Scholarship Online. Print ISBN-13: 9780195305555
- Silk, Mark. (July 2007), *Defining Religious Pluralism in America: A Regional
 Analysis* Los Angeles, SAGE Publication

**අධ්‍යාපනය සහ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකත්වය පිළිබඳ සමාජ ආකල්පය:
ප්‍රාථමික, ද්විතීයික සහ තෘතීයික අධ්‍යාපනය සහිත ප්‍රජාවගේ මතවාද
පිළිබඳ තුල්‍යාත්මක අධ්‍යයනය.**

ටී.ඩී.එම්.ජී.එල්.එම්.ඩී. ද සිල්වා, පී.ජී.ඒ.එස්. ආරියරත්න, බී.එම්.අයි.කේ. බස්නායක

සංකෙෂ්පය

ජීව විද්‍යාත්මකව මානවයාට ස්ත්‍රී සහ පුරුෂ වශයෙන් ලිංගිකත්වය හිමි වේ. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා ලිංගික දිශානතිය මත උපතේදී හිමි වන්නාවූ ස්ත්‍රී පුරුෂ අන්‍යෝන්‍යතාවය පිළිගැනීමට අකමැති පුද්ගලයන් හෝමෝන ප්‍රතිකාර ගෙන ලිංගික අවයව වෙනස් කිරීමට උත්සාහ කරන්නන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ලෙස හැඳින්වෙයි. මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ පවත්නා පුද්ගල ආකල්ප අධ්‍යාපනය තුළින් වෙනසකට බඳුන් වන ආකාරය හඳුනා ගැනීමයි. පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ ආකල්ප කෙරෙහි පුද්ගල අධ්‍යාපනය කෙතරම් දුරට බලපෑම් කරන්නේද? යන්නයි. අධ්‍යාපනය තුළින් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සමාජයෙන් වෙන් කොට සැලකීම පාලනය කළ හැකිය යන උපකල්පනය මත සිදුකරන ලද මෙම අධ්‍යයනය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ පුස්තකාල හා ක්ෂේත්‍ර පර්යේෂණ මගින් සිදුකරන ලද අධ්‍යයනයකි. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයෝ සමාජයේ පවතින සංස්කෘතික සීමාවන් හේතුවෙන් තමන්ගේ අන්‍යෝන්‍යතාවය ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීමට මැලිකමක් දක්වති. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ට සමාජය තුළ අත්විඳීමට සිදු වන වෙනස්කොට සැලකීම නිසාම ඔවුහු නාගරික සමාජය කරා ඇදී යති. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සඳහා ලේබල්කරණයට ලක් වූ රැකියාවන් ඇත. ගණිකා වෘත්තීය, රූපලාවන්‍ය මධ්‍යස්ථාන, සම්බාහන මධ්‍යස්ථාන වැනි දේ ඔවුන්ගේ වෘත්තීන් වී ඇත. සාමාන්‍ය සමාජය තුළ පිරිමියෙකු වූ කලී එඩ්වර්ඩ් විස යුතුය. කාන්තාවක් සියුමැලි මට සිඵටු විස යුතුය යන ආකල්පයක් පවතී. මේ ගති ස්වභාවය වෙනස් වන පුද්ගලයන් සමාජයේ වෙන් කොට සලකනු ලබයි. උසස් අධ්‍යාපනය ලත් පුද්ගලයන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ පුළුල් ලෙස අවධානය යොමු කරන අතර බොහෝ පුද්ගලයින් සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයෙකු සාමාන්‍ය අයෙකු ලෙස සලකන අතර වෙන්කොට සැලකීමක් නොකරයි. සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාවට විශේෂ දක්ෂතා පිහිටා ඇති බව දැකිය හැක. රැකියාවට, පවුලට, රටට හා පරිපාලන ක්ෂේත්‍රයට අවශ්‍ය යුතුකම් වගකීම් නිසියාකාරව ඉටු කරන්නේ නම් ලිංගිකත්වය මත පදනම්ව සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සමාජයෙන් වෙන් කොට සැලකීමට හා පීඩාවට පත් කිරීම උචිත නොවේ. සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව පිළිබඳ නිසි අවබෝධයක් නොමැති වීම මත ඔවුන් සමාජයේ වෙන් කොට සැලකීමට බඳුන්ව ඇත. එයට ප්‍රධානතම හේතුව නිසි අධ්‍යාපනය නොමැතිවීම බවට නිගමනය කළ හැක.

මූලාස පද: අධ්‍යාපනය, ලිංගික දිශානතිය, සමාජ ආකල්ප, සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය

ටී. ඩී. එම්. ජී. එල්. එම්. ඩී. ද සිල්වා, පී. ජී. ඒ. එස්. ආරියරත්න, සහ
බී. එම්. අයි. කේ. බස්නායක (✉)
රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය,

Email: Kanchanabasnayaka15@gmail.com

හැඳින්වීම

ජීව විද්‍යාත්මකව මානවයාට ස්ත්‍රී සහ පුරුෂ ලෙස ලිංගිකත්වය හිමිවේ. ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා ලිංගික දිශානතිය මත උපතේදී සංස්කෘතික වශයෙන් හිමි වන්නාවූ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවීය අන්‍යෝන්‍යතාවය පිළිගැනීමට ඇතැමුන් අකමැත්තක් දක්වති. මේ හේතුවෙන් හෝමෝන ප්‍රතිකාර ගෙන ලිංගික අවයව වෙනස් කිරීමේ සැත්කම්වලට භාජනය වූ පුද්ගලයන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් වශයෙන් හැඳින්වේ. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් යනු ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ අභ්‍යන්තර සංවේදීතාවය හා උපතින් හිමි වූ ලිංගිකත්වයෙන් වෙනස් වූ පුද්ගලයන් හැඳින්වීම සඳහා යොදා ගනු ලබන පුළුල් යෙදුමකි (රෙජිස්ටාර් ජනරාල් දෙපාර්තමේන්තුව, 2016).

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකත්වය පිළිබඳ ව ප්‍රභේද ගණනාවක් පවතී. මනසිකව විෂම ලිංගික පුද්ගලයන් (Transgender), විෂම ලිංගික අවයව වෙනසකරන පුද්ගලයන් (Transsexual), විරුද්ධ ලිංගිකයන්ගේ ඇඳුම් අදින පුද්ගලයන් (Cross Dressers), සංක්‍රාන්තික ගැහැණු (drag queens), සංක්‍රාන්තික පිරිමි (kings) යනු එම ප්‍රභේද අතුරින් කිහිපයකි. සංක්‍රාන්තික යන වචනයට පෙර තරු ලකුණක් භාවිතා කරනු ඇතැම් විට දක්නට හැකිය. එමගින් මෙම කණ්ඩායම තුළ විවිධ ප්‍රභේදයන් සහිත පුද්ගලයන් අන්තර්ගත බවට ගම්‍ය කරනු ලබයි. සංක්‍රාන්තික සමාජභාවී පුද්ගලයන් යනු ස්ත්‍රී පුරුෂ අන්‍යෝන්‍යතාව මිස ලිංගික දිශානතියක් නොවේ (ජයමිනි, 2018).

සංක්‍රාන්තික පුරුෂයා යනු උපතින්ම පුරුෂ හෝ පුරුෂභාවී අන්‍යෝන්‍යතාවක් ප්‍රකාශ කරන සහ ගැහැණු ළමයෙකු ලෙස හැඳී වැඩුණු පුද්ගලයෙකු සංක්‍රාන්තික පුරුෂයන් (Trans man,) ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. සංක්‍රාන්තික ස්ත්‍රීය යනු උපතින් පුරුෂ ලිංගය හිමි කර ගත් එහෙත් ස්ත්‍රී හෝ ස්ත්‍රීභාවී අන්‍යෝන්‍යතාව ප්‍රකාශ කරන සහ පිරිමි ළමයකු ලෙස හැඳී නොවැඩුණු පුද්ගලයකු සංක්‍රාන්තික ස්ත්‍රීන් (Trans women), ලෙසට හඳුන්වනු ලැබේ. (ගමගේ, 2018) මේ ආකාරයෙන් වන සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන් බොහෝ විට සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන, සහ නීතිමය වශයෙන් කොන් කිරීම්වලට ලක් වේ. මෙලෙස සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් වෙනස්කොට සැලකීම අධ්‍යාපනය මගින් වෙනස් කල හැකි ද යන්න මෙම පර්යේෂණ තුළින් අධ්‍යයනය කෙරේ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

අධ්‍යාපනය මගින් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ ආකල්ප සඳහා කොතෙක් බලපෑම් කළ හැකි ද ?

පර්යේෂණ අරමුණ

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ ආකල්ප අධ්‍යාපනය මගින් වෙනසකට බඳුන් වන්නේ ද යන්න හඳුනා ගැනීම.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම අධ්‍යයනය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ ප්‍රාථමික හා ද්විතීක දත්ත භාවිතා කරන ලදී. ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කිරීමේ දී අර්ධ ව්‍යුහාත්මක සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමවේදයක්, ගුගල් පෝරමය හරහා කරුණු ලබාගැනීමක් සහ දුරකතන සංවාද හරහා කරුණු ලබා ගැනීමක් සිදු කරන ලදී. ද්විතීක දත්ත රැස් කිරීමේදී ලිපි ලේඛන, කෘති හා අන්තර්ජාලය යොදාගන්නා ලදී. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා මොරටුව, අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව යන ප්‍රදේශ පදනම් විය. අධ්‍යයනයේ නියැදිය ප්‍රතිචාරකයෝ හතලිස් පස් දෙනෙකුගෙන් සමන්විත වූ අතර පහසු නියැදි ක්‍රමය භාවිතා කිරීම කරන ලදී.

තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම නිසා උසස් අධ්‍යාපනය සහ ප්‍රාථමික මෙන්ම ද්විතීක අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස් මෙම අධ්‍යයනය තෝරා ගැනින. උසස් අධ්‍යාපනය ලත් විසි දෙදෙනෙකු සහ වෙනත් අධ්‍යාපනය ලද විසි පස් දෙනෙකු දෙනෙකු යොදා ගන්නා ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ගුණාත්මක දත්ත තේමා විශ්ලේෂණ ක්‍රමය යොදා ගනිමින් දත්ත විශ්ලේෂණය කරනු ලැබීය.

තෝරාගත් පිරිස	යොදාගත් පුද්ගලයන් සංඛ්‍යාව	යොදාගත් පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය
උසස් අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස	20	පහසු නියැදි ක්‍රමය යොදා ගැනීම.
වෙනත් අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස	25	අර්ධ ව්‍යුහ ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමය මගින් සේවාදායකයාට ප්‍රශ්න යොමු කිරීම.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

සංක්‍රාන්ති ප්‍රජාව යනු තම සංස්කෘතිය විසින් ඉදි කරන ලද සීමාවන් තරණය කරන ජනතාව (Stryker, 2017). එසේම, තාවකාලිකව හෝ ස්ථිර ලෙස තම ලිංගික අවයව වෙනස් කිරීම (ලිංගික සංසර්ගය වැනි) හෝ අඛණ්ඩව ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය වෙනස් කිරීම හෝ ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය ප්‍රකාශ කරන පුද්ගලයන් පොදුවේ LGBT ප්‍රජාව ලෙස Stryker විසින් අර්ථකථනය කර ඇත.

Jennings විසින් සිය අත්දැකීම් පිළිබඳ දක්වන ලද කරුණ වූයේ උපතේ සිට තමා සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයෙකු බව හඳුනා ගැනීමේ කාලය වන තෙක් කිසිවිටෙකත් ව්‍යාකූලත්වයක් නොතිබුණු බවයි. එපමණක් නොව බොහෝ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් විත්තවේගීය හා මානසික වශයෙන් හිංසනයට ලක් වන ප්‍රධාන ම සමාජ ඒකකය පවුල වුවත් උගත් දෙමව්පියන් සහ කුසඹුරුවන් හේතුවෙන් ඇය කෙදිනකවත් එවැනි සිදුවීමකට මුහුණ පා නොමැති බව දක්වා ඇත (Jennings, 2016).

(Chandra, 2017) මෙම පර්යේෂණයේ සොයා ගැනීම්වලට අනුව, LGBT ප්‍රජාව සමාජ, අධ්‍යාපනික, ආර්ථික, මනෝ සමාජීය හා මනෝ ලිංගික වශයෙන් හිංසනයන්ට ලක් වන අතර සිය අනන්‍යතාවය සහ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක් සටන් වදිති.

Rands දක්වන ආකාරයට සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් බොහෝ ලෙස අධ්‍යාපනික ආයතන තුළ පීඩාවට පත් වන බවත්, එමඟින් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනික ජයග්‍රහණයන්ට සැලකිය යුතු බාධාවක් එල්ල වන බවත් දක්වා ඇත. තවදුරටත් දක්වනුයේ, සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ගේ පැවැත්ම සහ අවශ්‍යතා සැලකිල්ලට ගෙන සමානාත්මතාවය සහ සමාජ සාධාරණත්වය සඳහා වඩාත් සංකීර්ණ ආකාරයෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය ඉගැන්වීමට ගුරු අධ්‍යාපන වැඩසටහන් සුදානම් කළ යුතු බවයි (Rands, 2 September 2009).

කාන්තා ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම විසින් 2010 වර්ෂයේ සිට 2012 දක්වා කාලය තුළ ස්ත්‍රී සමලිංගිකයන්, ද්වි ලිංගික සහ ට්‍රාන්ස් පුද්ගලයන් පිළිබඳ සිදු කරනු ලැබූ ලිංගික නැඹුරුව, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවීය අනන්‍යතාවය හෝ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවීය අර්ථකථනය සහ ප්‍රකාශනය මත පදනම් ව විෂම ලිංගික සම්මතයට පටහැනි ස්ත්‍රීන් සහ සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන්ට එරෙහිව සිදු වන හිංසනයන් පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේ ආසියාතික ක්‍රියාකාරකම් යන පර්යේෂණය මඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ LGBT පුද්ගලයන් තම ලිංගික නැඹුරුව සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත තීරණය වන අනන්‍යතාවය, අර්ථකථනය සහ ප්‍රකාශනය මත බොහෝ විට විත්තවේගී සහ මානසික හිංසනයන්ට ලක් වන බව එක් සොයා ගැනීමකි (කණ්ඩායම, මාර්තු 2014).

එසේම ශ්‍රී ලංකාව වැනි ජිනෑ මූලික ආකල්පයන්ගෙන් යුක්ත ගතානුගතික සමාජයීය පරිසරයක් තුළ LGBT ප්‍රජාව සමාජයෙන්, යහලුවන්ගෙන් සහ පවුලේ අයගෙන් කොන්වීමේ බිය මූලික කොටගෙන තම ලිංගික නැඹුරුව සැඟවීමට උත්සාහ දරන බව මෙහි තවත් සොයා ගැනීමකි.

ප්‍රතිඵල සහ සාකච්ඡාව

ඉහත සඳහන් කල පරිදි සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයා යනු උපතින් හිමිවන ලිංගිකත්වයට වඩා වෙනස් ලිංගික ස්වරූපයකින් හැසිරෙන පිරිසකි. වර්තමානය වන විට සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් කොටස් දෙකක් හඳුනා ගත හැකිය. MTE (Male to female), FTM (Female to Male) ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසය තුළ ‘නව්ව්’ යනුවෙන් මොවුන් හඳුන්වා ඇත. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයෝ සමාජයේ පවතින සංස්කෘතික සීමාවන් හේතුවෙන් තමන්ගේ අනන්‍යතාවය ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශ කිරීමට මැලිකමක් දක්වති. එයට ප්‍රධානම හේතුව වන්නේ අධ්‍යාපන මට්ටම හා සමාජ ආකල්පයි.

01. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ගේ ගෝලීය ව්‍යාප්තිය

ලෝකය දෙසට අවධානය යොමු කිරීමේ දී සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ට යම් ඉඩහසරක් වෙන්කර ඇත. 2013 කැලිෆෝනියාවේ එල්.ජී.බී.ටී ප්‍රජාව පිළිබඳ පැවැත් වූ සමීක්ෂණයේ දී

අවුරුදු 18ක් 60ක් අතර ප්‍රජාවගෙන් ලිංගික සංක්‍රාන්තිකයන් 0.5% සිටින බව තහවුරු කරගෙන ඇත. අමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ වැඩිහිටියන්ගෙන් 0.3 ලිංගික සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව වේ. 2017 වර්ෂයේ දී යුරෝපීය සංගමයේ මැදිහත්වීම මගින් ලෙවියස් සමලිංගික සහ ද්විලිංගික සංක්‍රාන්තිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ සාකච්ඡා කරන සමීක්ෂණයෙන් මූලික අරමුණු වී ඇත්තේ සංක්‍රාන්තික ලිංගික ප්‍රජාවට අනෙකාගෙන් වන පීඩනය ඉවත්කර සමාන අයිතිවාසිකම් ඔවුන්ට හිමි කර දීමයි.

ජාතික සමලිංගික හා ලෙස්බියන් කාර්ය සාධක බලකායේ ප්‍රතිපත්ති ආයතනයේ කළමනාකරු ජැක් හැරිසන් ගෝලිය ලිංගික සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව පිළිබඳ දත්ත නොමැති බවත්, ඒ රටවල සංක්‍රාන්තික අනන්‍යතාවය සමග බද්ධ වී ඇති බව තහවුරු කර ඇත.

02. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ වර්තමාන සමාජ ප්‍රවණතාවය

වර්තමානයේ බොහෝ විට සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් තම අනන්‍යතාවය තහවුරු කර ගැනීමට උත්සහ කරන ස්වරූපයක් දැකිය හැක. බොහෝවිට සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන් ඔවුන්ගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී අනන්‍යතාවය සමග පැහීම සඳහා ඔවුන්ගේ ශරීර හෝමෝන ශල්‍යකර්ම මගින් වෙනස් කරනු ලබන හෝ වෙනස් කිරීමට කැමැත්තක් දක්වනු ලැබේ. ඇඳුමේ ස්වරූපය වෙනස් කිරීම, අලුත් නමක් තෝරා ගැනීම සහ නිවැරදිව සර්ව නාම භාවිතා කරන ලෙස මිනිසුන්ගෙන් සංක්‍රාන්තිකයන් ඉල්ලා සිටී. ශල්‍යකර්ම මගින් මුහුණේ හැඩය, පපු ප්‍රදේශය වෙනස් කිරීම මෙන්ම ප්‍රජනන පද්ධතිය ආශ්‍රිත සැත්කම් කිරීම ද ශරීර අභ්‍යන්තරයේ අංග ඉවත් කිරීමට මෙන්ම බාහිර ස්වරූපය වෙනස් කිරීමට අවස්ථාව හිමි වී ඇත. එමෙන්ම ලිංගික වශයෙන් විරුද්ධ ලිංගික තෘප්තිමත් භාවයක් ලැබීමට හැකි යැයි ඔවුහු විශ්වාස කරති. ශරීරයේ වෙනස් නොකළ හෝ කළ යුතු යැයි යන තදබල හැඟීමෙන් යුතු වූ මානසික ආතතිය මත ශරීරය වෙනස් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය උදාවී තිබේ. මෙමගින් ස්වකීය අනන්‍යතාව නීත්‍යානුකූලව තහවුරු කරගැනීමට හැකිවීම, බියෙන් සැකයෙන් තොරව තමන්ට අයත් ලිංගික දිශානතිය සමාජය ඉදිරියේ ප්‍රකාශ කිරීමට සමාජ වටපිටාවක් සකස් වේ. ලිංගික සංස්කෘතියක් වෙනුවෙන් හඬ නගන සංවිධාන වර්තමානයේ ගොඩනැගී ඇත. යෑර්ළි එද යෑර්ළි දරට්බස්එසදබ ආයතන සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් හා සෞඛ්‍ය පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන ආයතනයක් ලෙස හඳුනා ගත හැකිය.

03. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ අඩු අධ්‍යාපනය හා උසස් අධ්‍යාපනය ලත් අයගේ ආකල්පය.

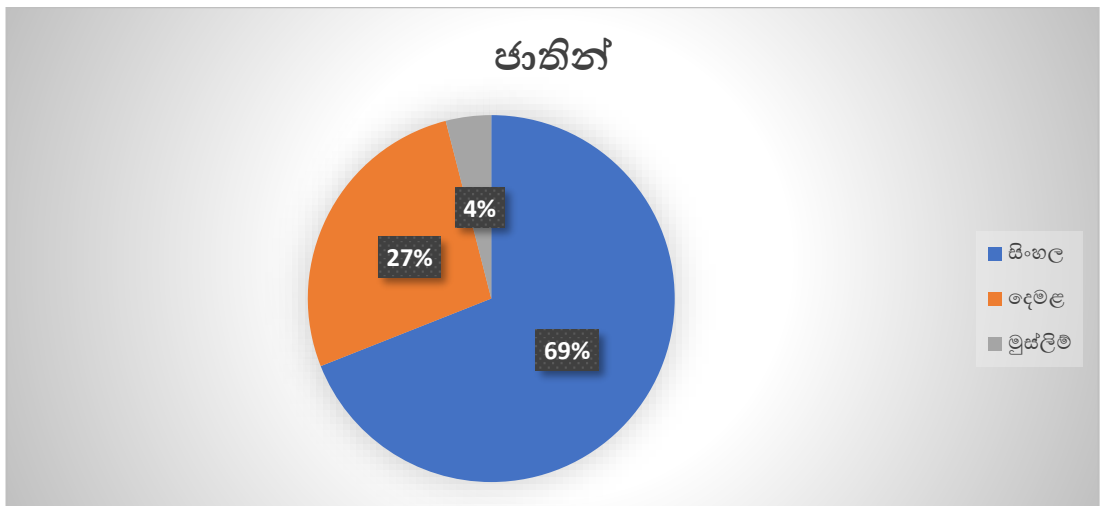
උපතේදී ජීව විද්‍යාත්මකව හිමිවනු ලබන ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය නොහොත් ලිංගික අනන්‍යතාවය සමපාත නොවූ අවස්ථා දක්නට ලැබේ. එවැනි පුද්ගලයන් ලිංගික සංක්‍රාන්තිකයන් නොහොත් සංක්‍රාන්තික සමාජභාවී පුද්ගලයන් ලෙස හඳුන්වනු ලබයි. කායික හා මානසික ශරීරය සමග උත්පත්තියෙන් ලබන්නා වූ සුළුතරයකට මනසට සරිලන කායික ශරීරයක් හිමි නොවේ. මෙම පුද්ගලයන් සංක්‍රාන්තික සමාජභාවය කුලකය නියෝජනය කරනු ලබන ප්‍රජාව ලෙස සැලකේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව වෙනස්කොට සැලකීම හා හිංසනය බොහෝ සෙයින් ම සිදුවේ. හෘද සාක්ෂියට අනුව ව්‍යවස්ථානුකූල අයිතිවාසිකම් අනුව නිදහසේ ජීවත්වීමේ වරම අහිමි වීම නිසාවෙන් සමාජයෙන් ඵල්ලවන ගැටලුකාරී තත්වයන්ට මුහුණ පෑමට ඔවුන්ට සිදුව ඇත. නිවසේ දී සිදු වන ගැටලුකාරී තත්වය හා පාසලේ දී මෙන් ම සාමාන්‍ය ජීවිතයේදී විවිධ අවස්ථාවන්හිදී විවිධ පුද්ගලයන්ගේ ගොදුරු බවට මොවුන් පත්වේ. පවුල් සංස්ථාව මගින් සිදුවන බලපෑම ලෙස සමාජය ඉදිරියට පැමිණීමේ ආත්මශක්තිය හීනවීම වැනි හේතු සාධක නිසාවෙන් හෘදසාක්ෂියට පමණක් සීමා වූ පුද්ගලයන් ලෙස මොවුන් ජීවත් වේ. මෙවැනි හේතූන් නිසා මොවුන් තම ලිංගික අනන්‍යතාවය හෙළි නොකර හැඟීම් සඟවා ගෙන මුළු ජීවිත කාලය ගෙවා දමති.

වර්තමානය වන විට ලෝකය තුළ සමානාත්මතාවය සඳහා ඇති අයිතිය මූලික මානව අයිතිවාසිකමක් ලෙස පිළිගෙන ඇත. ලිංගික නැඹුරුව සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවයේ අනන්‍යතාවය සම්බන්ධ අයිතීන් පිළිබඳ ගැටලු සැලකිය යුතු වැඩිවීමක් ජාත්‍යන්තර මානව හිමිකම් ක්‍රියාවලිය තුළ ද දක්නට ලැබේ.

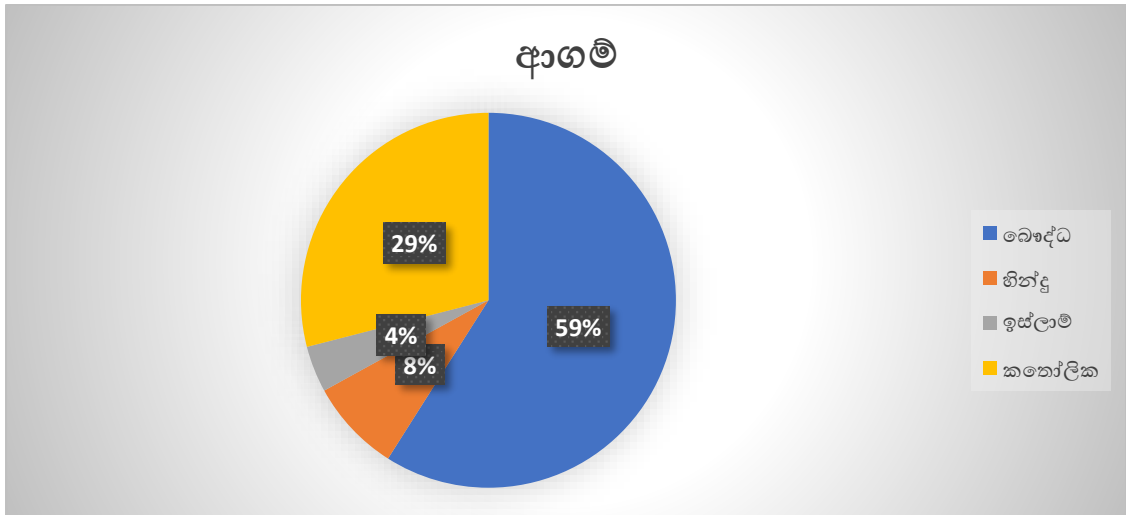
2018 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික කාන්තාවක යන්න මෙලෙස මාතෘකා කොටගෙන ඉන්දුජීන් ගමගේ විසින් අධ්‍යයනය කරන ලද පර්යේෂණ වාර්තා අනුව ලංකාවේ ජනගහනයෙන් 17% පිරිසක් ලිංගික සංක්‍රාන්තික ජනයා සිටින බව හෙළි කරගෙන ඇත. ඒ අනුව මෙම පිරිස පිටත සමාජයට මුහුණ දීමට ඇති අකමැතිභාවය මත තවදුරටත් සැඟවී සිටීමට උත්සහ කරන පිරිසක් බවට පත්ව ඇත. ශ්‍රී ලංකා ජන සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගික ජනතාවගේ ප්‍රමාණය අවම මට්ටමක් වීමට හේතුව වනුයේ ඔවුන් තම අනන්‍යතාවය පෙන්වීමට අකමැති වීම ඔවුන්ගේ නෛතික ලෙස කිසිදු ආරක්ෂාවක් නොමැති වීම හේතුවෙනි.

Rapid situation Assessment of trans gender persons in sri lanka- 2016 පර්යේෂණ වාර්තාව අනුව වයස, ආගම, ජාතිය, අධ්‍යාපනය අනුව ලංකාවේ සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාවේ ව්‍යාප්තිය පහත ලෙස හඳුනාගත හැකිය.

(Rapid situation Assessment of trans gender persons in sri lanka- 2016)

69% සිංහල සංක්‍රාන්තික පිරිස සිටින අතර ඉතාමත් අඩු ප්‍රතිශතයක් මුස්ලිම් ජන වාර්ගික සංක්‍රාන්තිකයන් සිටිති. එනම් ලංකාවේ වැඩිම සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සිංහල ජන වර්ගයට අයත් වන්නේ ලංකාව තුළ වැඩි සිංහල ජන වර්ගයක් වාසය කරන නිසාවෙනි. අඩු මුස්ලිම් ජනතාවක් සිටින නිසාවෙන් සංක්‍රාන්තික ලිංගික මුස්ලිම් ජනතාව ඉතාමත් අඩු ප්‍රතිශතයක් ගෙන ඇත.

(Rapid situation Assessment of Trans gender persons in Sri Lanka, 2016)

බෞද්ධ ප්‍රජාව වැඩිවීමෙන් සංක්‍රාන්තික බෞද්ධ ප්‍රජාව 59% ක් වන අතර කතෝලික ජන ප්‍රජාවන් අඩු බැවින් 4% ක අඩු ප්‍රතිශතයක් බව හඳුනාගත හැකිය. මෙලෙස ලංකාවේ සිටින සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් මුහුණ දෙන ප්‍රවණ්ඩත්ව අතර ශරීර හිංසනය, ලිංගික ප්‍රවණ්ඩත්වය, චිත්තවේගී ප්‍රවණ්ඩත්වය, සම්පතමයන්ගෙන් සිදුවන වෙන්කොට සැලකීම, රැකියා ස්ථානයේ ප්‍රවණ්ඩත්වය, පාසල තුළ වන ප්‍රවණ්ඩත්වය යනාදිය දැකිය හැකිය. එමෙන්ම සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ සමාජ ආකල්පය වැරදි මතවාද බොහෝමයක් පවතී. ඇතමුන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් රෝගී ප්‍රජාවක් ලෙස උපකල්පනය කරයි. විශේෂයෙන් අඩු අධ්‍යාපනයක් ලත් පිරිස මෙය දැඩි ලෙස පිළිගනී.

”මේ ආශ්‍රය කරන අයත් ඒ වගේ වෙනවා”

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ අවබෝධයක් නොලද පුද්ගලයන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් බවට පත්වීමට ක්‍රීඩාව හා රූපලාවණ්‍ය කටයුතුවල හේතුවන බව සිතයි. විශේෂයෙන් පිරිමි පුද්ගලයන් රූපලාවණ්‍ය කටයුතුවල නිරත වීමත් සමඟ ඔවුන් ස්ත්‍රී ස්වරූපයක් පෙන්වන බවත්, කාන්තාවක් ක්‍රීඩා කටයුතුවල නිරත වීම නිසා පිරිමි ස්වරූපයක් පෙන්වන බවත් සිතයි. සංක්‍රාන්තික තත්වයට පත්වීමට පෙර කරන ලද අකුසල කර්ම හේතු වන බව තවත් පිරිසකගේ මතයයි.

”පිරිමියෙක් වෙන්න වාසනාව තිබුණාට ගැණු ගති පෙන්නන්නේ පෙර කරන ලද අකුසල කර්ම නිසාය”.

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ මනා දැනුමක් නොමැති වීම මත බොහෝ දෙනා මෙම පුද්ගලයන් දෙස පිළිකුල් සහගතව බලමින් ඔවුන් පීඩාවට පත් කරයි.

”ඔහොම හැසිරෙන උන් ළඟ තියා ගන්න හොඳ නෑ එළවලා දාන්න ඕන”

එනමුත් උසස් අධ්‍යාපන ලත් පුද්ගලයන් සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව පිළිබඳව ගවේෂණය කළ පුද්ගලයන් සානුකම්පිත ඔවුන් දෙස බලයි. සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයන් හෝමෝනවල සිදුවන වෙනස්කම් ඔවුන් සංක්‍රාන්තික තත්වයට පත්ව තිබෙන බව පිළිගනී. සෑම ජන කොට්ඨාසයකටම සමාජයේ ජීවත් වීමේ අයිතිය, ඉඩ ප්‍රස්තාව ලබා දිය යුතුය යන්න ඔවුන්ගේ මතයයි.

”පවුල තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ට අත්වන තැන”

සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන් මුලින්ම පීඩාවට ලක්වන්නේ පවුල තුළිනි. සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන්ගෙන් ලද තොරතුරු අනුව ඔවුන් ජීවත් වන්නා වූ පවුල ආරම්භයේදීම ඔවුන් පිළිගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබයි. මෙවැනි පුද්ගලයන්ට යම් මානසික රෝගයක් වැලඳී ඇතැයි සිතා මානසික ප්‍රතිකාරවලට යොමු කිරීමට කටයුතු කරනු ලබයි. විදුලි සැර ඇල්ලීමේ ප්‍රතිකර්මද ඒ අතර වෙයි. මේ හරහා සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සමාජය තුළ දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක්වේ. පවුල් උපදේශනයේදී ලබාදුන් උපදෙස් අනුව එම පුද්ගලයන් පිළිගැනීමට උපදෙස් ලබා දී ඇත. මෙවැනි ක්‍රියාවන්ට ප්‍රධාන වශයෙන්ම අඩු අධ්‍යාපනය ලැබීම ප්‍රධානතම හේතුව වී ඇත.

”මුලදී මට බලෙන් බෙහෙත් පෙනි ලබා දුන්නා. එක වතාවක් විදුලි සැර ලබා දීමේ ප්‍රතිකාරද කරා. එයාලා හිතුවේ මට මානසික රෝගයක් කියලා” (ඔනම් සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයා)

අඩු අධ්‍යාපනය තුළින් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති වීම මත ඔවුන් විවිධ දෝෂාරෝපණයටද ලක්වේ. මෙම සමාජ ආකල්පය නිසා සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව ඇතැම් අවස්ථාවල සිය දිවි නසා ගැනීම සඳහා යොමු වන අවස්ථා පවතී. මෙවැනි අවස්ථාවල උසස් අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස ඔවුන්ගේ මානසික ස්වරූපය තේරුම්ගෙන ඔවුන් දිරිමත් කිරීමට කටයුතු කරනු ලබයි. එහිදී ඔවුන් වෙනසකට ලක් කිරීමක් සිදු වන බවක් උසස් අධ්‍යාපනය ලත් ප්‍රජාව තුළින් පෙනෙන්නට නොමැත.

❖ රැකියා ස්ථානය

රැකියා කරන ස්ථානවලදී පවා දැඩි ලෙස පීඩාවට හා කොන් කිරීමට සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව ලක් වේ. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ගේ ගමන් විලාසය හා කතා විලාසය අනුව ඔවුන් දෙස විශේෂයෙන් හැදෑරීමට බොහෝ පුද්ගලයන් පෙළඹේ. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික අංශයේ රැකියා සඳහා ගැනීමේදී ඔවුන්ගේ ලිංගිකත්වය මත සිට තීරණ ගනු ලබයි. හැකියා දක්ෂතා පිළිබඳව නොසලකයි. බොහෝ විට මෙම පුද්ගලයන් අනෙකුත් පුද්ගලයන්ට වඩා දක්ෂ විය හැක. ඒ නමුත් ලිංගිකත්වය මත තීරණ ගැනීම මත ආයතනයේ සුබසිද්ධිය උදෙසා ලබා ගැනීමට තිබූ අවස්ථාව අහිමි වීමටද හැක. මෙයට ප්‍රධානතම හේතුව වන්නේ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් නොමැති වීමයි .

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ලාංකීය සමාජය තුළ දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක් වේ. ශ්‍රී ලංකාව තුළ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳව පවතින සමාජය අපේක්ෂාවන්ට අනුගත නොවන සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයන්ට විෂම සැලකීමිවලට හා අපයෝජනයන්ට ලක්වෙන බව human rights watch ආයතනය විසින් 2016 වර්ෂයේ ප්‍රකාශ කරන ලදී. "All Five Fingers Are Not the same" හෙවත් අතේ ඇඟිලි පහම එක සමාන නැහැ නමින් පළ කරන ලද වාර්ථාවේ සඳහන් කර ඇත. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ලංකාවේ සමාජ සන්දර්භය තුළ දැඩි ලෙස අසරණතාවයකට පත්ව ඇත. මෙහිලා පෙනී යන්නේ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ලංකාව තුළ දෙවන ගණයෙහි ලා සලකන බවයි. සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව අවතක්සේරුවකට නැතහොත් අපවාදයට ලක් කර ඇත්තේ ශ්‍රී ලංකා සමාජයෙහි සංස්කෘතිකමය සාධක මතයි. අනෙක් බටහිර සහ සාම්ප්‍රදායික රටවලට සාපේක්ෂව ශ්‍රී ලංකා සන්දර්භය තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගික ජනගහනය අවම මට්ටමක පවතී. එය නිශ්චිතව ප්‍රකාශ කිරීමට අපහසු කාර්යයක් වී ඇත. දත්ත ලබා ගැනීමට හැකි වනුයේ නිවැරදි ලෙසට නීත්‍යානුකූලව ලිංගිකත්වය තහවුරු කර හෝ නැවත පවරා ගන්නා ලද පිරිසක් පමණක් ලබා ගත් වෛද්‍ය වාර්තාවන්ගෙන් පමණි. එම සංක්‍රාන්තික ලිංගික පිරිස සමාජයෙන් පීඩාවට පත් කර ඇති බැවින් සැඟවුණු පිරිසක් බවට පත්ව සිටී.

සාමාන්‍ය ප්‍රජාව තුළින් හා රැකියා ස්ථාන වලින් කොන්වන සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයන් පහසුවෙන්ම යොමුවිය හැකි රැකියාවක් ලෙස ගණකා වෘත්තිය, සම්බාහන මධ්‍යස්ථාන හඳුනාගත හැකිය. සංක්‍රාන්තික ලිංගික කන්තාවන් ගණකා වෘත්තිය වැනි රැකියාවන්හි නිරන්තරවීමෙන් මුළු පවුලටම සමාජය විසින් ගණකාව යන ලේබලය ගසනු ලබයි. මීට අමතරව සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාවට විවිධාකාරයේ අනුවර්තනාමයන් සකසා ඇති ආකාරය ද දක්නට ලැබේ.

රැකියා ස්ථානවල නවාතැන් පහසුකම් සොයා ගැනීමේදී සාමාන්‍ය සමාජයේ මිනිසුන් නවාතැන් පහසුකම් දීමට මැලිකමක් දක්වයි. තමන්ගේ දරුවන් ඔවුන් අනුගමනය කරනු ඇතැයි ඔවුන් බියෙන් සහ සැකයෙන් සිටී. ඊට ප්‍රධානතම හේතුව සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳව මනා අවබෝධයක් නොමැති වීමයි. එම නිසාම ඔවුන් සමාජයේ වෙනසකට බඳුන් වේ. ඇතැම් තරුණ පිරිස් රැකියා ස්ථානයේ හා නේවාසිකාගාර තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ කල්ලි ගැසී කතා කිරීමට පෙළඹේ. එමෙන්ම සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ගෙන් විවිධ ප්‍රශ්න අසා ඔවුන් අපහසුතාවයකට ලක් කරයි .

"උන් එක්ක කතා කරනකොට හරිම විනෝදයි. උන් කියන කතාවලට බඩ අල්ලන් හිනාවෙන්න පුලුවන්"

එනමුදු උසස් අධ්‍යාපනය ලැබූ පිරිස් රැකියා ස්ථානවල සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ට කිසිවිට වෙනසකට ලක් නොකරයි. ඔවුන්ට වෙනසක් නොදැනෙන ලෙස ලිංගිකත්වය මත සිට තීරණ නොගනී. ආහාරපාන පවා බෙදා හදාගෙන විනෝදකාමී ව කාලය ගත කිරීමට පුරුදුවී සිටී. විනෝද වාරිකාවලදී පවා එකට කාලය ගත කරන්නට පුරුදුව සිටින අතර කිසිම විටෙක වෙනසකට හෝ හැල්ලුවකට බඳුන් නොකරයි. උසස් අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස සමඟ සිටින සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් හට කිසිදු අයුරකින් මානසික පීඩාවක් හෝ වෙනස් කොට

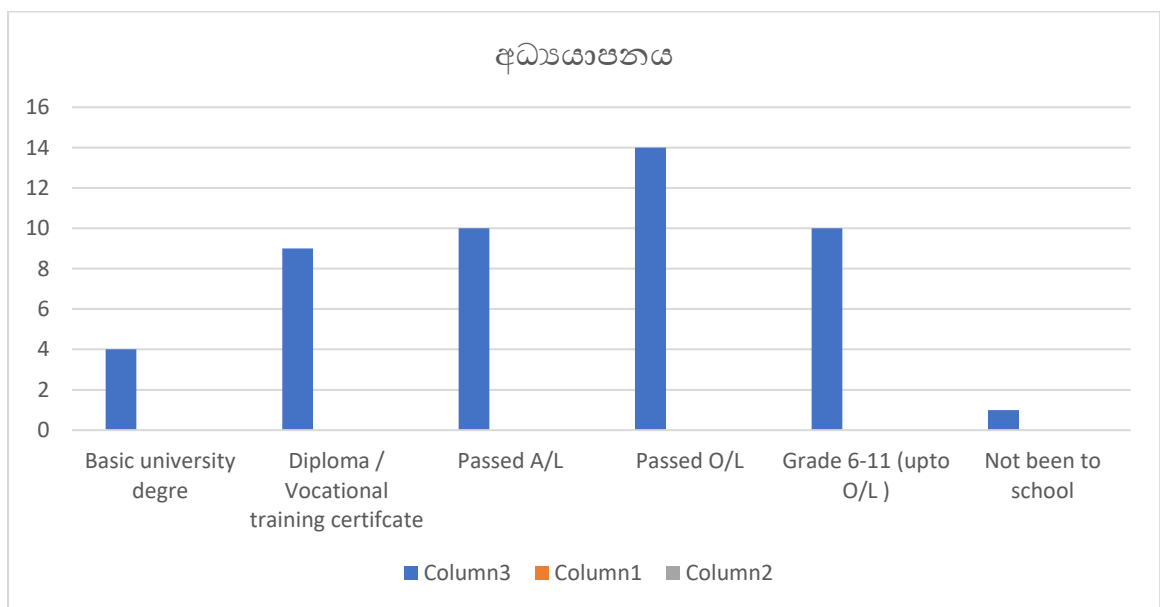
සැලකීමක් සිදු නොකරන අතර ඔවුන්ගේ මතවලට ගරු කිරීමක් දක්නට ලැබේ. එය රැකියා ස්ථානයේ සුබසිද්ධියට ද හේතුවේ.

❖ අධ්‍යාපනය ලබන ආයතන

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් දැඩි ලෙස අපහසුතාවයට හෝ කොන් කිරීමක් මෙම ක්ෂේත්‍රයේදී තුළ සිදුවේ. විශේෂයෙන්ම පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගික දරුවන් දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක්වේ. බොහෝ දෙමාපියන් තම දරුවන්ට සංක්‍රාන්තික ලිංගික සහිත දරුවන් සමඟ ඇසුරක් පැවැත්වීමට ඉඩ නොදෙයි. ඒ තුළ සංක්‍රාන්තික දරුවන් පාසල තුළ අසරණතාවයට පත් වෙයි. එයින් ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනය බිඳවැටෙන අවස්ථා ද පවතී .

එනමුත් උසස් අධ්‍යාපනය ආයතනවල සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් මෙලෙස පීඩාවට හෝ අසරණතාවයකට පත් වන බවක් දකිය නොහැක. උසස් අධ්‍යාපනය ලද පිරිස් සමඟ සාමාන්‍ය ආකාරයෙන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ද ඇසුරු කරන ස්වරූපයක් පවතින අතර සංක්‍රාන්තික ලිංගික ප්‍රජාව සමාජය හා එකට බද්ධ වීමට අකමැත්තක් දක්වති. මොවුන් නිරන්තරයෙන්ම තනිව සිටීමට ප්‍රියතාවයක් දක්වයි. විශේෂයෙන් විශ්වවිද්‍යාලවල සිසුන් ඔවුන් හා එක්ව සිටින සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ඔවුන්ගෙන් ඇත් කිරීමට උත්සාහ නොකරයි. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් හා දැනුමක් පැවතීම තුළ තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සමාජයෙන් පීඩාවට ලක් නොවන අවස්ථා අවමය.

Rapid situation Assessment of trans gender persons in sri lanka- 2016 වර්තමාන අනුව සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ලැබූ අධ්‍යාපන මට්ටම මත ලංකාවේ ව්‍යාප්තිය දක්වා ඇත.

(Rapid situation Assessment of trans gender persons in sri lanka- 2016)

මෙම වාර්තාව මගින් පෙනී යන්නේ උසස් අධ්‍යාපනය ලැබූ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ඉතා අවම බවයි. එබැවින් අඩු අධ්‍යාපනයක් ලැබූ බහුතර පිරිසගේ අධ්‍යාපනය අතරමඟ නැවතීමට මහ සමාජයෙන් එල්ල වූ තාඩන පීඩනයන්ද හේතුවක් වන්නට ඇත.

❖ ග්‍රාමීය සමාජය

ග්‍රාමීය සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගික පැවැත්ම ඉතාමත් පහළ මට්ටමක පවතී. ගම්බද සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සැඟවුණු පිරිසක් ලෙස ජීවත් වේ. විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල වෙසෙන සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ගැමි සමාජ සංස්කෘතියට නොගැලපෙන බව ගැමියන්ගේ මතය වේ.

”ඕකුන් ගම්වල කුමයට හරියන්නෑ මහත්තයා ”

ගම්වල සිටින සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් තම හැඟීම් සඟවාගෙන සිටින අතර ඔවුන් ගම්මාන තුළ දැඩි ලෙස පීඩාවට හා අපහාසයට ලක් කෙරේ. මෙයට ප්‍රධානතම හේතුව අධ්‍යාපනය තුළින් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් නොමැතිවීමයි. විශේෂයෙන් උසස් අධ්‍යාපනය ලත් තරුණ තරුණියන් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සාමාජය තුළ පීඩාවට ලක් කිරීමට විරුද්ධ වුවත් ග්‍රාමීය සමාජය තුළ සංස්කෘතික රාමුවට කොටු වී සිටින උසස් අධ්‍යාපනය ලත් තරුණ පිරිස ද සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ගෙන් ඇත්ව සිටීම දක්නට ලැබේ. සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් නොමැති වීම හා සමාජ සංස්කෘතිය තුළින් ද සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක් කරනු මෙමගින් දැකිය හැකිය.

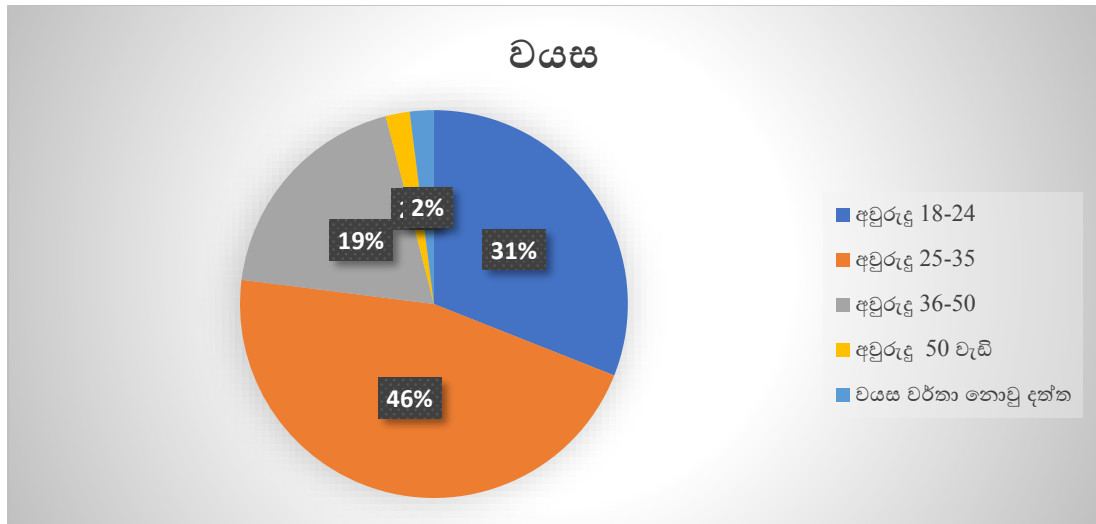
❖ නාගරික සමාජය

විශේෂයෙන් කොළඹ, කෑගල්ල, ගල්කිස්ස ආදී නාගරික ප්‍රදේශවලට ග්‍රාමීය සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව ඇදී යන ස්වභාවයක් වර්තමානයේ දැකිය හැක. ප්‍රධානතම හේතුව බස්නාහිර පළාතේ විවිධ වර්ගයේ මිනිසුන් ජීවත් වීමයි. ඒ හේතුවෙන් මිනිසුන් සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව දෙස විශේෂයෙන් බැලීමක් සිදු නොවන අතර නාගරික සමාජයේ අධ්‍යාපනය ලත් පිරිසද සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් විශේෂ ලෙස නොසලකයි. එහෙත් මොවුන් සමග දැඩි ඇසුරක් නොමැත.

”ගම්වලට වගේ නොවේ ඕවා, ටවුන්වල ඕනම ජාතියෙ කෙනෙක් ජීවත් වෙනවානේ විශේෂයක් නෑ ලොකුවට”

ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන්ගේ ව්‍යාප්තිය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේ දී බටහිර පන්තියට ලැදි ශ්‍රී ලංකාවේ බස්නාහිර පළාතට අයත් එනම් කොළඹ ප්‍රදේශයේ සංක්‍රාන්තික ලිංගික ප්‍රජාවට යම් පිළිගැනීමක් හිමි වන අතර, අනෙකුත් ප්‍රදේශවලින් ඔවුන්ට ලැබෙන අපහාසාත්මක තත්වයකි. කොළඹ ජන සංඛ්‍යාව සහ විවිධත්වය ඉහළ යාම නිසාම තමන්ට වඩා වෙනත් කෙනෙකුට දක්වන සම ප්‍රතිවිරෝධය කොළඹ ප්‍රදේශයේ සැබවින්ම අඩුවීම මෙයට හේතුවකි. උතුරු පළාතේ සහ දකුණු පළාතේ සිටින බහුතර සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව ඔවුන්ගේ සැබෑ තත්වය සැඟවීමට නිරතුරුවම උත්සාහ කරන අතර පිටත සමාජයට ඔවුන් නොපැමිණේ. ඒ ඔවුන්ව සමාජ විසින් අපහාසයට ලක්

කරන බැවිනි. එමෙන්ම Rapid situation Assessment of trans gender persons in sri lanka- 2016 වර්තමාන අනුව වයස අනුව ලංකාවේ සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාවේ ව්‍යාප්තිය හඳුනාගත හැකිය.

(Rapid situation Assessment of trans gender persons in sri lanka- 2016)

මේ ආකාරයට ලංකාවේ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් අවුරුදු 25 - 30 අතර තරුණ ප්‍රජාව අතරින් වැඩි ප්‍රමාණයක් සිටින බව හඳුනාගත හැකිය. මීට අමතරව අවුරුදු 50ට වැඩි සංක්‍රාන්තික ලිංගික ප්‍රජාව ඉතාමත් සුළු පිරිසකි. මොවුන්ගෙන් බොහෝ පිරිසක් නාගරිකව වාසය කරයි.

උසස් අධ්‍යාපනය ලත් පිරිසගෙන් නාගරික සමාජයේ සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව කිසිසේත්ම වෙන් කොට සැලකීමක් සිදු නොවේ. ඔවුන් සමග එකට වැඩ කිරීමට ද කිසිදු මැලිකමක් හෝ අකමැත්තක් නොදක්වයි. ඒ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් යනු සාමාන්‍ය මිනිසෙකු වන අතර රෝගියෙකු නොවන බවත් ඔවුන්ගෙන් කිසිදු හිංසනයක් හෝ බලපෑමක් මිනිසුන්ට සිදු නොවන නිසාවෙනි.

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් අතරින් ද කාන්තා සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ට වඩා පිරිමි සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් සමාජය තුළ දැඩි ලෙස වෙනසකට ලක් කර පීඩාවකට පත්වේ. මෙයට ද අධ්‍යාපනය ප්‍රධාන ලෙසම බලපෑම් කරයි.

සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය ලත් සමාජය තුළ ලංකාවේ ජීනා මූලික සමාජය මෙයට මූලිකත්වය දෙන අතරම පුරුෂයාට සමාජයේ උසස් තනතුරු වැඩ කොටස් සමාජය විසින් නිර්මාණය කර ඇත. පිරිමියකු ගැහැනියක ලෙස හැසිරීම දුටුවිට මහ සමාජය ඔහු දැඩි ලෙස පීඩාවට පත් කරනු ලබයි. එහෙත් කාන්තාවන් පිරිමි ගති ලක්ෂණ පෙන්වුව ද ග්‍රාමීය සමාජයෙන් දැඩි ලෙස අපහාස එල්ල වුවද නාගරික සමාජය තුළ එය එතරම්ම නොමැත. එහෙත් පිරිමි පුද්ගලයන්ට ග්‍රාමීය සමාජය මෙන්ම නාගරික සමාජය තුළද යම් පිළිකල් සහගත තත්වයක් පවතින බව දැක ගත හැකිය. එයට අධ්‍යාපනය අඩුවීම සහ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති වීම ප්‍රධානතම හේතු සාධකය වේ. පැරණි සංස්කෘතිය මත තීරණ

ගැනීමක් අඩු අධ්‍යාපනය මත සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් දැඩි ලෙස පිළිකුල් සහගත තත්වයට පත්වීමත් සිදු වේ.

එනමුත් උසස් අධ්‍යාපනය ලත් සමාජය තුළ ලිංගිකත්වය මත පිහිටා තීරණ ගන්නා බවක් දක්නට නොමැත. සෑම විටම ඔවුන්ගේ හැකියාවට හා දක්ෂතාවට විශේෂ සැලකිල්ලක් හිමිවේ. උසස් අධ්‍යාපනය තුළින් සංක්‍රාන්තික ලිංගික සමාජ පැවැත්ම තහවුරු වන අතර සමාජයෙන් වෙන් කොට සැලකීම අද දක්නට නොමැත. රටේ පාලක පන්තිය පිළිබඳ තීරණය කිරීමේදී විශේෂයෙන්ම සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස ගන්නා තීරණය තුළ සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක්වේ. සාමාන්‍ය ප්‍රජාව කිසිසේත්ම රටක අගමැති, ජනාධිපති, මැති ඇමැතිවරුන් වැනි තනතුරුවලට සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් වීමට දැඩි ලෙස විරුද්ධ වේ.

”දේශපාලනයේ දෙපැත්තට වැනෙන පුද්ගලයකෝ රටක පාලනය කලොත් මේ තියෙන තත්වයටත් වඩා රට පහලට වැටෙනවා ”

එනම් උසස් අධ්‍යාපනය ලත් පිරිස මෙවැනි සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පාලනයට පැමිණීමට කිසිදු විරුද්ධත්වයක් නොමැත. බොහෝ දෙනෙකු සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයකු රටේ පාලකයා වීම රටේ ඉදිරි පැවැත්මට හේතු වන බවට අදහස් දක්වයි.

” සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් තුළ ගැහැනු පිරිමි හැඟීම්, ලක්ෂණ දෙකම පැවතීම නිසා දෙපිරිසටම තේරුම් ගත හැකි පාලනයක් ගෙන එයි”

සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයන් විශේෂයෙන් කාන්තා අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින බැවින් සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව ද රටේ සංවර්ධනයට දැඩි ලෙස දායකත්වයක් සපයන බව උසස් අධ්‍යාපනය ලත් අයගේ අදහසයි. විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ භූමි හරේන්ද්‍ර වැන්නන් කාන්තා ළමා අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින අතර ඔහු රටේ නම ගිය සංක්‍රාන්තික පුද්ගලයෙකි.

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් ද සමාජයේ කොටසක් වන අතර ඔවුන් වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් රැක ගැනීම වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළ නීති සම්පාදනය නොවීම ලංකාව තුළ පවත්නා දැඩි දුර්වලතාවයක් ලෙස හඳුනාගත හැක. විශේෂයෙන්ම සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් වර්තමානය තුළ දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක් වෙමින් පවතී. ඒ සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳ සමාජයේ මනා ආකල්පයක් හෝ දැනුමක් නොමැති වීම මතයි. එය දැනුම, ධනාත්මක ආකල්පය, අධ්‍යාපනය තුළින් සැකසීමට හැකි බව මෙයින් තහවුරුවේ.

සමාලෝචනය

සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව යනු උපතින් හිමිවන ලිංගිකත්වය පිළිගැනීමට අකමැති පුද්ගලයන් සැත්කම් හරහා තම ලිංගිකත්වය වෙනස් කරගත් පුද්ගලයන් වේ. අද වන විට ලෝකයේ බොහෝ රටවල් සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාවගේ පැවැත්ම තහවුරු කර ඇත. ඔවුන් සමාජයේ වෙන් කොට නොසලකන අතර සාමාන්‍ය ජන කොට්ඨාසයක් ලෙස හඳුන්වයි. ලංකාවේ ඇතැම් ආයතන ද සංක්‍රාන්තික ප්‍රජා වෙනුවෙන් පෙනී සිටින අතර උදාහරණයක් ලෙස heart to heart අයතනය හඳුනාගත හැකිය.

සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන්ට ග්‍රාමීය සමාජය තුළ ජීවත් වීමට හැකි වාතාවරණයක් නොමැති වීමෙන් මොවුන් නගර වෙත ඇදීමක දක්නට ලැබේ. සමාජයේ සෑම ජන කොට්ඨාසයක්ම ජීවත්වන වන බැවින් සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව පවුල, රැකියාව, අධ්‍යාපනය යනාදී ක්ෂේත්‍ර තුළින් දැඩි ලෙස පීඩාවට පත්වේ. මෙමගින් ඔවුන්ට ඉහළ තනතුරුවල පරිපාලන කාර්යන් සඳහා සම්බන්ධ වීමට අවස්ථාව නොමැත. ඔවුන් සමාජයෙන් වෙන් කොට සැලකීම මෙයට ප්‍රබල හේතුවකි.

උසස් අධ්‍යාපන හා සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය ලත් ප්‍රජාවගේ අදහස් තුළින් තහවුරු වන්නේ සාමාන්‍ය අධ්‍යාපන ලැබුවත් සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයන් පිළිබඳව පවත්නා වැරදි ආකල්ප හේතුවෙන් මෙවැනි පුද්ගලයන් සමාජයෙන් කොන් කිරීමට ලක් කරයි. මෙයට පවත්නාබ සංස්කෘතිය ද හේතු වේ. එනමුත් උසස් අධ්‍යාපන ලත් පිරිස සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව පිළිබඳ මනා දැනුමක් පවතින බැවින් ඔවුන් සමාජයෙන් වෙන් කොට නොසලකන අතර සාමාන්‍ය ප්‍රජාවක් ලෙස පිළිගනු ලබයි.

පාසල් මට්ටමින් ලිංගික අධ්‍යාපනය ක්‍රමානුකූලව ලබා දිය යුතු අතර බහුත්වාද සංකල්පය පාසල් මට්ටමින්ම ප්‍රවර්ධනය කළ යුතුය. සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාවට සමාජයේ ඉඩක් ලබා දීම සඳහා සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව පිළිබඳ පවත්නා වැරදි ආකල්පය ඉවත් කර සමස්ථ සමාජයටම නිවැරදි අවබෝධයක් ලබා දිය යුතුය. එමගින් ලාංකීය සමාජය තුළ පීඩාවට ලක්වන සංක්‍රාන්තික ප්‍රජාව ඉන් මුදවාගෙන ඔවුන්ගේ හැකියා දක්ෂතා රටේ සංවර්ධනයට දායක කර ගත හැකි වනු ඇත.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

කාන්තා ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම,(මාර්තු 2014). ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ත්‍රී සමලිංගික, ද්විලිංගික, ට්‍රාන්ස් පුද්ගලයන් ප්‍රකාශ කරන පරිදි වෙනස්කොට සැලකීම සහ හිංසනය පිළිබඳ අත්දැකීම්. කොළඹ.

කුමාරි.එච්, (2020), සමාජතත්වයේ ගරුත්වය ඉල්ලන සංක්‍රාන්තික ලිංගිකයෝ. <http://www.lankadeepa.lk>

ගමගේ.ජී, (2019), ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ සංක්‍රාන්තික කාන්තාවක ලෙස. <http://www.roarmedia.lk>

විකල්ප සඟරාව, (2017), ශ්‍රී ලංකාව තුළ සාමකාමී ප්‍රජාවගේ පැවැත්ම තවදුරටත් නොසලකා හැරීමට නොහැකිය. <http://www.vikalp.org>

විකල්ප සඟරාව, (2016), භූමිදේ කතාව. <http://www.vikalpa.org>

ශ්‍රී ලංකාව ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවී ප්‍රතිමානයන් අභියෝගයට ලක් කිරීම නින්දාවට හේතුවයි. (2016). www.hrw.org news

Chandra, S. (2017). Transgender childrens education and their reengagement in society' ResearchGate . Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/321244767_TRANSGENER_CHIL

DREN%27S_EDUCATION_AND_THEIR_REENGAGEMENT_IN_SOCIET
Y

- Jennings , J. (2016). *Being Jazz: My life as a (Transgender& teen*. New York: Crown.
- Rands, K. E. (2 September 2009). *Considering Transgender people in Education: A Gender-Complex Approach*. SAGE Journals. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/0022487109341475>
- Samaranayak, S.W.K.J. (2016). *Rapid situation Assessment of trans gender persons in Sri Lankan*. Sexual Rights IPPF declaration Cover Retrieved from www.ippf.org
- Stryker, S. (2017). *Transgender History: The roots of Today's Revolution*. New York: Seal press.

**උසස්, ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයක් හිමි සමාජ සන්දර්භයක් තුළ
සමලිංගිකත්වය කෙරෙහි දක්වන ආකල්පයේ ස්වභාවය (ස්ත්‍රී
සමලිංගිකයෙකු පිළිබඳ සිද්ධි අධ්‍යයනයක් ඇසුරින්)**

ටී. ඩී. එම්. ජී. එල්. එම්. ඩී. ද සිල්වා, කේ. පී. අයි. යූ. සෙවින්දි සහ ඩී. එස්. එස්. නෙත්මිණි

සංකෙෂ්පය

ශ්‍රී ලංකා සමාජ සන්දර්භය තුළ තරුණ, වැඩිහිටි, උගත් යන සියලු සමාජ ස්තරයන් විසින් භාසාට ලක් කිරීම, නොපිලිගැනීමට ලක් කරනු ලබන යථාර්ථවාදී නොවන පිරිසක් වශයෙන් හඳුන්වන ප්‍රජාවක් ලෙස සමලිංගික ප්‍රජාව හඳුන්වා දිය හැකිය. ප්‍රධාන වශයෙන්, මෙම සිද්ධි අධ්‍යයනය තුළින් අරමුණු වන්නේ, ස්ත්‍රී සමලිංගිකත්වය වැනි ලිංගික දිශානතියක් සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හේතු කොට ගෙන පුද්ගලයෙකුගේ පැවැත්මට අධ්‍යාපනික මට්ටමෙන් ඉහළ ස්තරවල සිටින පිරිස්ගෙන් පවා එල්ල වන බලපෑම කෙබඳු ද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි. එය හුදෙක් පුද්ගල අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව වෙනස් වන්නේ ද යන්න සොයා බැලීම වැදගත් වේ. අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව සමලිංගිකයන් පිළිබඳ දරන ආකල්පයන් කෙබඳු ද යන්න පිළිබඳව මෙම සිද්ධි අධ්‍යයනය තුළින් අවධානය යොමු කෙරෙන අතර නාගරික සමාජයක් තුළ සමලිංගික ප්‍රජාව පිළිබඳ දක්වන ආකල්ප ධනාත්මක ද නැතිනම් ඍණාත්මක ද යන්න පිළිබඳව ද විමසා බැලේ. එසේම, පවුල තුළින් සමලිංගිකයෙකුට කෙබඳු ආකාරයේ දායකත්වයක් ලබා දෙන්නේ ද යන්න පිළිබඳවද විමසා බැලේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා සිද්ධි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය යොදා ගෙන ඇති අතර ගුණාත්මක දත්තයන් ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමවේදය යොදා දත්ත දායකයන් 21දෙනෙකු හිමබෝල නියැදිය මඟින් යොදා ගන්නා ලදී. එසේම, දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා අර්ථ නිරූපණ සිද්ධි විශ්ලේෂණය IPA යොදාගෙන ඇත. පදනම් සිද්ධි අධ්‍යයනය තුළ බාලිකා පාසලක උසස් පෙළ විභාගය සඳහා සූදානම් වූ කාලය තුළ ඇය උගත් මිතුරියන්ගෙන් මෙන්ම පාසලේ ගුරුභවතින්, විදුහල්පතිනිය වැනි අධ්‍යාපන මට්ටමෙන් උසස් තත්වයක සිටින බවට පිලිගැනෙන පුද්ගලයන්ගෙන් බලපෑමට ලක්වූයේ ඇයගේ ලිංගික දිශානතිය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පදනම් කරගෙන ය. ශාස්ත්‍රීය දැනුමෙන් කුමන ස්තරයක සිටින පුද්ගලයෙකු වුවද සමලිංගිකයන් කෙරෙහි පවතින්නේ පොදු මතය මතා සමාජය තුළ තිබෙන අගතිගාමී දෘෂ්ටිකෝණයට සමාන බව මෙම අධ්‍යයනයේ සොයා ගැනීමකි.

මුඛ්‍ය පද: අධ්‍යාපනය, ආකල්ප, ලිංගික දිශානතිය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ස්ත්‍රී සමලිංගිකත්වය

ටී.ඩී.එම්.ජී.එල්.එම්.ඩී. ද සිල්වා, කේ.පී.අයි.යූ. සෙව්වන්දි සහ ඩී.එස්.එස්. නෙත්මිණි

රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය,

Email: dewthiliniemaleesha@gmail.com

හැඳින්වීම

ලිංගික දිශානතීන් ලෙස අලිංගික, ද්විලිංගික, විෂමලිංගික සහ සමලිංගික දැක්විය හැක. සමලිංගිකත්වය යනු ලිංගික දිශානතියකි. එකම ලිංගයේ පුද්ගලයින් කෙරෙහි ඇති වන්නාවූ ආදර ආකර්ෂණයක්, ලිංගික ආකර්ෂණයක් හෝ චිත්තවේගීය ආකර්ෂණයකි. ලිංගික දිශානතීන් සඳහා ජානමය බලපෑම්, හෝමෝනමය සහ පාරිසරික බලපෑම් අතර සංකීර්ණ අන්තර්ක්‍රියාවක් හේතුවන බව විද්‍යාඥයින්ගේ මතයයි. මෙහිදී පුරුෂයන් පුරුෂයන් අතර ඇතිවන ලිංගික සබඳතා මෙන්ම ස්ත්‍රීන් ස්ත්‍රීන් අතර ඇතිවන සබඳතා(නාරිමෙඵුනා) සමලිංගිකත්වයට අයත් වේ. පුද්ගල සමූහයක් අධ්‍යාපන මට්ටම උසස් වූ පමණින් සමලිංගිකත්වය වැනි සංවේදී කාරණාවක් දෙස වඩාත් විවෘතව බැලීමට ඔවුන්ට හැකියාවක් ඇති ද?

මිනිසුන්ගේ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපන මට්ටම සහ ඔවුන් සමලිංගිකත්වය සංජානනය කර ගන්නා ආකාරය අතර ඇති සබඳතාව පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ කේන්ද්‍රීය අරමුණ ලෙස පෙන්වා පෙන්වා දිය හැකිය. ශ්‍රී ලංකා සමාජය ආශ්‍රයෙන් සමලිංගිකත්වය, ලිංගික දිශානතිය ආදී විෂය ක්ෂේත්‍රයන් කේන්ද්‍ර කරගෙන සිදු කර ඇති ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයනයන් ඉතාමත් සීමිත වේ. ඊට හේතුව ලෙස සමාජ හා සංස්කෘතික සීමා කිරීම් වලින් සීමා කිරීම බව දැක්විය හැකිය.

අ(ර්)චිත් ගෞරවයේ අපකීර්තිය පිළිබඳ න්‍යාය භාවිතා කරමින් ශ්‍රී ලංකාවේ විෂමජාතීය සේවා ස්ථානවල සමලිංගිකයින්ට හිරිහැර කරනු ලබන්නේ කුමන ආකාරවලින්ද යන්න තේරුම් ගැනීම මෙහිදී සිදු වේ (Adikaram & Liyanage, 2021).

තවදුරටත් මෑතකදී සමාජ විද්‍යා සංගමය විසින්, LGBT පුද්ගලයන් පිළිබඳ දැනුම සහ ආකල්ප සංජානනය පිළිබඳව සමීක්ෂණයට භාජනය කළේ ය. LGBT යන පදයෙහි අර්ථය වන්නේ ස්ත්‍රී සමලිංගික, පුරුෂ සමලිංගික, ද්විලිංගික හා ට්‍රාන්ස් පුද්ගලයන් වේ. එහිදී සොයාගත් ආකාරයට, LGBT පුද්ගලයන් කෙරෙහි ගත් සාධනීය ආකල්ප ඇති වීමට වැඩි ඉඩකඩ ඇති පුද්ගලයන් ලෙස හඳුනාගෙන ඇත්තේ අධ්‍යාපන මට්ටම ඉහළ නාගරික පරිසරයකින් පැවත එන තරුණ ප්‍රජාව වේ. නමුත් මෙම පදනම් සිද්ධි අධ්‍යයනය නාගරික ප්‍රදේශයක සිදුවීමක් වුවත්, බොහෝ දෙනෙකු තුළ සෘණාත්මක ආකල්ප ඇති බව මෙම අධ්‍යයනයේ සොයා ගැනීමකි.

එසේම, ප්‍රතිචාර දැක්වූවන්ගේ අතිමහත් බහුතරය පිළිගන්නේ එල්.ජී.බී.ටී පිළිබඳ වගඋත්තරකරුවන්ගේ දැනුවත්භාවය, ආකල්ප සහ සංජානනය නොසලකා, ලංකාවේ රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික සන්දර්භයන්හි එල්.ජී.බී.ටී පුද්ගලයින් විසින් වෙනස්කම් භුක්ති විඳින බවයි.

කෙසේ නමුත් අධ්‍යයන විශය ආශ්‍රිත සාහිත්‍යය නිරීක්ෂණයේදී පෙනී යන කරුණක් නම් සමලිංගිකත්වය පිළිබඳ සමාජය තුළ පවත්නා ආකල්පය සහ අධ්‍යාපනය අතර ඇති සම්බන්ධතාව පිළිබඳ සැලකිය යුතු අවධානයක් ලබා දී නොමැති බවයි.

එම නිසා ස්ත්‍රී සමලිංගික තැනැත්තියක් ආශ්‍රය කරගෙන සිදුකර ඇති මෙම සිද්ධි අධ්‍යයනය උසස් යැයි සම්මත සමාජයක වුව ද සමලිංගිකයකු ලෙස හංවඩු ගැසූ දැරියක් තම අධ්‍යාපන ආයතනය තුළ ගුරුවරුන්ගේ මෙන්ම සමවයස් කණ්ඩායම්වල ද පූර්ව විනිශ්චයට ලක්වීම නිසා ඇයගේ අධ්‍යාපනයට ඇති අයිතිය තර්ජනයට ලක් වී ඇති ආකාරය හඳුනාගනු ලබයි. ප්‍රභවයේදී එළඹුමකින් සිදුකර ඇති මෙම පර්යේෂණය තුළින් මිනිසුන් සමලිංගිකත්වය සංජානනය කරගන්නා ආකාරය හා අගතීන් ගේ ස්වභාවය ගැඹුරින් වටහා ගැනීමට උත්සාහ කරයි.

මෙහිදී අපගේ පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ අධ්‍යාපන මට්ටමෙන් ඉහළ මිනිසුන් සිටින පරිසරයක වුවද සමලිංගිකයන් කෙරෙහි පවතින සෘණාත්මක ආකල්පයන් වෙනස් වීමට ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනය තුළින් සත්‍ය වශයෙන්ම දායකත්වයක් ලැබී ඇත්ද යන්න සොයා බැලීම අරමුණු කරගෙන මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී.

පර්යේෂණ ගැටලුව

මෙම පර්යේෂණයේ පදනම් සිද්ධි අධ්‍යයනය තුළ ගොඩ නගන ලද මූලික ගැටලුව වන්නේ උගත්, ශාස්ත්‍රීය දැනුමෙන් යුතු සමාජයක් තුළ සමලිංගික ප්‍රජාව පිළිබඳ පවත්නා වූ ආකල්පයන්හි සාධනීය වෙනසක් තිබේද යන්නයි.

එසේම, නාගරික ප්‍රදේශ තුළ සමලිංගික ප්‍රජාව පිළිබඳ තිබෙන ආකල්පය ධනාත්මක ද නැතිනම් සෘණාත්මක ද යන්නත් සමලිංගික ප්‍රජාවට සමාජයේ කුඩාම ඒකකය වන පවුලෙන් කෙබඳු ආකාරයක දායකත්වයක් ලබා දෙන්නේ ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලු වේ.

පර්යේෂණ අරමුණු

මානව ලිංගිකත්වය යනු ඉතාමත් පුළුල් වූ ද, සංකීර්ණ වූ ද විශය පථයකි. ඒ අනුව මානව ලිංගිකත්වය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ ලිංගික දිශානතිය බොහෝ සෙයින් වැදගත්කමක් උසුලන පද ලෙස සැලකිය හැකි ය. සමලිංගිකත්වය පිළිබඳ සමාජය තුළ මුල් බැස ගෙන ඇත්තේ අපගාමී ආකල්පයකි. එය හුදෙක් පුද්ගල අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව වෙනස් වන්නේ ද යන්න සොයා බැලීම වැදගත් වේ.

ලිංගික දිශානතිය/ නැඹුරුව යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන්නේ කිසියම් පුද්ගලයෙකු ශෛෂ්ඨාත්මක, මානසික හා ලිංගික ලෙස තවත් අයෙකුට ආකර්ෂණය වීමේ රටාවයි. සමලිංගිකත්වය සම්බන්ධයෙන් සමාජය දරණ අගතිගාමී ආකල්ප නිසා ඔවුහු විවිධාකාර සමාජ අසාධාරණයන්ට ලක්වෙති.

අධ්‍යාපන මට්ටම අනුව සමලිංගිකයන් පිළිබඳව දරන ආකල්පය කෙබඳුද යන්න පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ගැටලුව වන අතර, තව දුරටත් සලකා බැලීමේදී උගත් යැයි සම්මත වටපිටාවක පවා දිගුකාලීනව සමාජ, සංස්කෘතික වටිනාකම්, ප්‍රතිමාන, ධර්මතා අනුව මුල් බැසගත් ආකල්ප පුද්ගල ජන ජීවිතයට විවිධ අයුරින් ඇති කරන බලපෑම හඳුනා ගැනීමත්, එවැනි ආකල්ප පුද්ගල ජීවිතයට ඇති කරන බලපෑම පිළිබඳ හඳුනා ගැනීමත් මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ මූලික වේ.

එපමණක් නොව, සමලිංගික ප්‍රජාව පිළිබඳ නාගරික ප්‍රජාව තුළ සාධනීය ආකල්පයක් පවතින්නේ ද යන්න පිළිබඳවද මෙම අධ්‍යයනය තුළින් විමසා බැලේ. මෙම අධ්‍යයනය නාගරික පාසලක අධ්‍යාපනය ලබන නාගරික ජන සමාජයක් තුළ ජීවත් වන ස්ත්‍රී සමලිංගික ශිෂ්‍යාවක් වටා කේන්ද්‍ර වන බැවින් නාගරික පරිසරයක් තුළ සමලිංගික ප්‍රජාව පිළිබඳ පවතිනුයේ ධනාත්මක ආකල්පයක් ද නැතිනම් ඍණාත්මක ආකල්පයක් ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ අනු අරමුණකි. එසේම, සමාජයේ කුඩාම ඒකකය වන පවුල තුළින් මෙම ස්ත්‍රී සමලිංගික ශිෂ්‍යාවට කෙබඳු ආකාරයක දායකත්වයක් ලබා දෙන්නේ ද යන්න විමසා බැලීම ද මෙමගින් අරමුණු වේ.

ශ්‍රී ලාංකීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය ලිංගික අධ්‍යාපනය කෙරෙහි අවධානයක් යොමු නොකිරීම එලදායී පුරවැසියෙකු සමාජයට දායාද කිරීමේ ක්‍රියාවලියට බාධාවක්ද යන වග පිළිබඳව මෙහිදී තවදුරටත් අවධානය යොමු කෙරේ.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය ලිංගිකත්වය සහ ලිංගික දිශානතිය

ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය” යන පදය හඳුන්වා දෙනු ලැබුවේ පුරුෂයින්ට හා කාන්තාවන්ට සමාජ සංස්කෘතික වශයෙන් සුදුසු යැයි සැලකෙන සහ ගති ලක්ෂණ හැඳින්වීම සඳහා ය. මනෝවිද්‍යාත්මක වචන මාලාවට මෙය එකතු කිරීමේ මූලික හේතුව නම් "ලිංගිකත්වය" යන්නෙන් ජීව විද්‍යාත්මක යාන්ත්‍රණයන් හඳුනාගැනීම සඳහා ය. ගැහැණු හා පිරිමි අතර වෙනස්කම් හුදෙක් විස්තරාත්මක වන අතර ජීව විද්‍යාත්මක මූලයන් ඇති බව නිතර උපකල්පනය කෙරේ. වර්තමාන පාරිභාෂික වචන මගින් ලිංගික වෙනස්කම් වල ජීව විද්‍යාත්මක නිර්ණය ආකෘති සඳහා පහසුකම් සලසයි, එමගින් පාරිසරික මූලාශ්‍රයන් ගවේෂණය කිරීමට ඇති ඉඩකඩ අඩු ය (උගර්, 1979).

ලිංගික දිශානතිය යන පදයට ලිංගිකත්වය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ පුරුෂ සමාජභාවය සමග සමීප එමෙන්ම සංකීර්ණ සංකීර්ණය සම්බන්ධතාවයක් ඇත. ශ්‍රී ලංකාව තුළ මෙන්ම ලොව පුරාම LGBTIQ සමාජය හඳුනා හඳුනාගන්නේ ලිංගික සුඵභරය ලෙසටයි. එනම්, ඔවුන්ට මුහුණ දීමට සිදුවන අකටයුතුකම් සමාජ අපහාසය හේතුවෙන්ම LGBTIQ ප්‍රජාව සමාජයේ වෙන්වූ කණ්ඩායමක් බවට පත් ව ඇත. ඒ පිළිබඳ අධ්‍යයන විශාල ප්‍රමාණයෙන් සිදුවෙමින් පවතී.

සමකාලීන LGBTIQ දේශපාලනය සැලකිල්ලට ගෙන යුරෝ-ඇමරිකානු රටවල් ආසියානු හා අප්‍රිකානු රටවලට වඩා LGBTIQ ජනතාව අත්විඳින ගැටලුවලට ප්‍රතිචාර දක්වා ඇත

(වන්දනාලක සහ මහානාමහේවා, 2015). මෙම සාහිත්‍ය විමර්ශනයේ අරමුණ වන්නේ සමලිංගිකත්වය හා ඒ සමගම බැඳුණු සමාජ අපකීර්තිය පිළිබඳව පූර්වයෙහි සිදුකරන ලද සියලු අධ්‍යයනන් සන්සන්දනාත්මකව විමසා බලමින් සමර්සි කණ්ඩායම් පිළිබඳ ශ්‍රී ලංකාව තුළ සිදුවී ඇති පරීක්ෂණයන් ඇගයීමට ලක් කිරීමයි. ලිංගිකත්වය යන්න සරලව අර්ථ දැක්වීමේදී එය හඳුනාගන්නේ වෙනත් කෙනෙකු කෙරෙහි ඇතිවන ආසාවක් අභිරුචියක් ලෙසටයි. තවදුරටත් සිරිවාස්තවා (2014) ලිංගිකත්වය නිර්වචනය කරන්නේ ලිංගික ජීවිතයකට ඇති හැකියාව ලිංගිකව හැසිරීමේ හැකියාව ලිංගික ප්‍රකාශනයේ ප්‍රකාශන හැකියාව ලෙසටයි. එසේම, ලිංගික හැඟීම්, ලිංගික දිශානතිය ද මෙයට අයත් වේ. වැඩිදුරටත් බර්නාඩ්(2002) පවසන ආකාරයට; ජීව විද්‍යාත්මක, මනෝවිද්‍යාත්මක, සමාජීයය, ආර්ථික හා අධ්‍යාත්මික වූ සියලු දේ අතුරින් ජීවිතයේ වඩාත්ම සංකීර්ණ කොටස ලෙස ලිංගිකත්වය හඳුනා ගත හැකි ය.

ලිංගික දිශානතිය යනු කුමක්ද යන්න පැහැදිලිව නිර්වචනය කිරීමට හැකියාවක් නොමැති අතර කිසියම් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවයක් ඇති ශාරීරාත්මක මානසික හා ලිංගික වශයෙන් දිගු කාලීනව ආකර්ෂණය වීමේ රටාව ලිංගික දිශානතිය ලෙස හඳුනාගත හැකිය (සැවේජ් සහ හාර්ලි,2009). සමලිංගිකත්වය, ද්විලිංගිකත්වය යන පදවලින් අදහස් වන්නේ ලිංගික අභිරුචියේ විවිධ පැතිකඩයන් වේ. එමගින් මිනිසුන්ගේ මනෝසමාජීය, අධ්‍යාත්මික හා ශාරීරාත්මක ආකර්ෂණයේ ස්වභාවය පැහැදිලි කරයි (බර්නාඩ්, 2002).

මෙම සියලු ලිංගික දිශානතීන් අතුරින් ලිංගිකත්වය සංවිධානය වීමේ ප්‍රධාන ක්‍රමය ලෙස විෂමලිංගිකත්වය හඳුනාගත හැකිය (බර්නාඩ්, 2002) .එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ , විෂම ලිංගිකත්වය ඉස්මතු වූ සමාජ වල ද්විලිංගිකත්වය හා සමලිංගිකත්වය ලිංගික සුළුතරය ලෙස ඉස්මතු වීමයි (හට්ටාවාර්ට්‍යා සහ ප්‍රනාන්දු, 2016).

LGBT ප්‍රජාව පිළිබඳ සමාජ ආකල්ප

ලිංගික අන්‍යාත්‍යාවයන් විෂම ලිංගික නොවන අවස්ථාවන් වලදී විෂමලිංගිකත්වය අගය කරන ප්‍රධාන ධාරාවේ සමාජය මගින් අනෙකුත් ලිංගික අන්‍යාත්‍යාවයන් අපගාමී වර්ගාවන් ලෙස ඒකාකාර කරයි (කොලන් 2016). මෙහි දී ඇති වන අන්‍යභාවය LGBTIQ ප්‍රජාව කෙරෙහි දක්වන වෙනස් කොට සැලකීම, පූර්ව විනිශ්චය හා ඔවුන් කෙරෙහි දක්වන ප්‍රචණ්ඩත්වය ආදී සාධක තුළින් පෝෂණයට පත්ව ඇත (එල්ලාවල, 2019).

LGBTIQ ප්‍රජාවේ ලිංගික හා ලිංගික සුළුතරයන් වෙනස් කොට සැලකීම සහ එය අපරාධකාරී වර්ගාවක් ලෙස (ආර්ට්ටො, 2019) දක්වා ඇත. සංස්කෘතික හා සමාජ විශ්වාසයන්ට අනුකූලව ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රධාන ධාරාවේ සමාජය සමලිංගිකත්වය සහ තුන්වන ලිංගික අන්‍යාත්‍යාවය හැඩගස්වාගෙන ඇති අතර, ඔවුන් තවමත් සමලිංගිකත්වය රෝගයක් ලෙස සලකන අතර බටහිර සංස්කෘතියෙන් ආනයනය කරන ලද බරක් සලකති (ලියනගේ සහ අදිකාරම්, 2017).

ස්ත්‍රී පුරුෂ භාවය හා ලිංගිකත්වය පිළිබඳ වූ අධ්‍යයන ක්ෂේත්‍ර සැලකීමේදී සමලිංගිකත්වය එසේ නොමැති නම් සමර්සි ප්‍රජාව ආශ්‍රිතව සිදුවූ අධ්‍යයන බොහොමයක් පවතී.1960 දශකයේ සිට සමලිංගිකයන් සහ අනෙකුත් ලිංගික සුළුතරයට අයත් ප්‍රජාව පිළිබඳ තිබූ උනන්දුව

වර්ධනය වී තිබේ. ඒ සඳහා පර්යේෂකයින්ගේ හා විද්වතුන්ගේ අවධානය ද ආකර්ෂණයද බෙහෙවින් යොමු වන බව දැකිය හැකි වේ. කෙසේ නමුත් ශ්‍රී ලංකාව වැනි සංස්කෘතික පසුබිමක් හිමි ආවෘත සමාජයක සම්මත නොවන ගණයට අයත් පුද්ගලයකු ලෙස ජීවත්වීම ලෙහෙසි පහසු ආකර්ශනීය සංසිද්ධියක් නොවේ. එවැනි පසුබිමක සමලිංගිකත්වය පිළිබඳ ලාංකික සමාජය ඇසුරෙන් කරන ලද අධ්‍යයනයන් ඉතාමත් සීමිත විශය පථයක ගමන් කරයි. ශ්‍රී ලංකාව තුළ තුළ සමලිංගිකත්වය පිළිබඳ සිදු කරන අධ්‍යයනයන් බොහෝවිට ඒවා සබැඳි සමාජ අපකීර්තිය, පුර්ව විනිශ්චය, එම ප්‍රජාව සමාජ ජීවිතයේදී මුහුණ දෙන අකටයුතුකම් කේන්ද්‍ර කරගෙන සිදු වී ඇති බවක් පෙනෙයි.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

සිද්ධි අධ්‍යයනය ක්‍රමවේදය මගින් යම් සිද්ධියක් ගැඹුරින් විශ්ලේෂණය කර විවිධ නිගමනවලට එළැඹීම සිදු වේ. දෛනික ජීවිතය අතරතුරදී මුහුණදුන් යම් සිදුවීමක් විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා සහ පර්යේෂණ අරමුණ සාක්ෂාත් කරගැනීම සඳහා සුදුසුම ක්‍රමවේදය වන සිද්ධි අධ්‍යයනය ක්‍රමවේදය මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදාගැනීමට හේතුවිය.

ඒ අනුව අධ්‍යාපනය ලබමින් සිටින ස්ත්‍රී සමලිංගික ශිෂ්‍යයාවක් පිළිබඳ උගත්, ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයෙන් දියුණු සමාජයක් තුළ තිබෙන්නාවූ ආකල්පයන් අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා සිද්ධි අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය යොදාගත් අතර, දත්ත එකතු කිරීමේ කටයුතුවලදී ගුණාත්මක දත්තයන් ලබාගැනීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමවේදය යොදාගන්නා ලදී. මෙම ගුණාත්මක පර්යේෂණයේ දී නියැදිය ගොඩනගන ලද්දේ හිමබෝල නියැදි ක්‍රමය යොදාගෙන ය. පර්යේෂණ අරමුණ වඩාත් සාර්ථකව ඉෂ්ට කරගැනීමට බොහෝ සෙයින් උපකාරී විය.

එහිදී දත්ත දායකයන් වශයෙන් මෙහි පාදක සිසුවිය ඇතුළු ඇයගේ සමීපතම පුද්ගලයන් 21 දෙනෙකු සමග සිදුකරන ලද ගැඹුරු දුරකථන සාකච්ඡා සහ මුහුණට මුහුණලා සිදු කරනු ලැබූ සාකච්ඡා මගින් දත්ත එක් රැස් කරගනු ලැබීය. විශේෂයෙන්ම මෙම පර්යේෂණය සඳහා පාදක කොටගත් බාලිකා පාසලේ ස්ත්‍රී සමලිංගික ශිෂ්‍යයාව, ආචාර්යවරුන් සහ හිත මිතුරන් ඒ අතර වේ. එහිදී පුරුෂයන් 5 දෙනෙකුගෙන් සහ ස්ත්‍රීන් 16 කගෙන් සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත ලබාගත් අතර ඔවුන් මොරටුව, පානදුර වැනි ප්‍රදේශ නියෝජනය කරයි.

මෙහිදී දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා අර්ථ නිරූපණ සිද්ධි විශ්ලේෂණය IPA යොදාගෙන ඇත. අර්ථ නිරූපණ සංසිද්ධි විශ්ලේෂණය IPA යොදාගැනීම තුළින් ප්‍රධාන ජීවන අත්දැකීමක් පෞද්ගලික අත්දැකීම් වඩාත් ගැඹුරින් වටහා ගැනීමට අවස්ථාව ලැබේ. අර්ථ නිරූපන සිද්ධි විශ්ලේෂණයේදී සිදු කරනු ලබන්නේ කිසියම් දෙන ලද අවස්ථාවක් තුළ දී කිසියම් සමාජ ප්‍රභවයක් පුද්ගලයන් විසින් වටහා ගන්නා ආකාරය විශ්ලේෂණය කිරීමයි. ඒ අනුව සමලිංගිකත්වය යන සමාජ ප්‍රභවය අධ්‍යාපන ආයතනය නම් වූ සමාජ සන්දර්භය තුළ පුද්ගලයන් විසින් ග්‍රහණය කරගන්නා ආකාරය සහ ඊට දක්වන ප්‍රතිචාරය විශ්ලේෂණාත්මක හඳුනා ගැනීමට ගැලපෙන ම මෙවලම ලෙස අර්ථ නිරූපණ සිද්ධිය විශ්ලේෂණය දැක්විය හැකිය.

සාකච්ඡාව

ශ්‍රී ලංකා සන්දර්භය තුළ සමලිංගිකයන් යනු සැගවුණු ප්‍රජාවකි. රටින් රටට සමලිංගිකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් සහ එම ප්‍රජාවට හිමි වී තිබෙන අධ්‍යාපනික, සමාජීයමය සහ නීතිමය පිළිගැනීම එකිනෙකට වෙනස් වේ. සමලිංගිකත්වය යනු ලෝකයේ පිළිගත් ලිංගික දිශානතියන් තුන අතුරින් එක් කොටසකි. වර්තමානය වනවිට සමලිංගික සංගම්, එහි ක්‍රියාකරුවන් පිළිබඳව ලංකාව තුළ සාකච්ඡා වන තත්වයන් දැකිය ගත හැකිය. කෙසේ වෙතත් 2011 වසරේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලය විසින් සමලිංගික පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ යෝජනාව සම්මත කර ගනු ලැබීය. ලෝකයේ රටවල් 80ක් පමණ සමලිංගික ක්‍රියා නීතියෙන් තහනම් කර ඇති අතර ශ්‍රී ලංකාවද ඊට අයත් වේ. නමුත් ශ්‍රී ලංකාව සමලිංගික ක්‍රියාවන් පිළිබඳව අපරාධ නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන රටක් නොවේ. ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ සමලිංගිකයන් පිළිබඳව පවතින්නේ අපගාමී ආකල්පයකි. එම තත්වයම එච්.අයි.වී සම්ප්‍රේෂණය කරන්නන් ලෙස ද සමාජය දකින්නේ අහිතයේ සිට පැවත එන දෘෂ්ටිකෝණයකිනි. නමුත් මේ සමලිංගික හැසිරීම් වැරද්දක් ලෙස උඩරට නීතියේවත්, තේසවලාමේ නීතියේවත් සඳහන් නොවේ. 1899 දී ජර්මන් ජාතික මානසික වෛද්‍යවරයෙකු වූ එරික් බ්ලේක්මෝර් විසින් ලිංගික රුචිකත්වය බලහත්කාරී ලෙස අවස්ථා 45ක දී මෝහන ප්‍රතිකාරය මගින් සමලිංගික පුරුෂයෙකු විෂමලිංගික බවට පත් කර ඇති බව වාර්තා වේ. සමලිංගිකත්වය රෝගයක් ලෙස සමාජය විසින් අර්ථකථන ලබා දෙන නිසාවෙන් විවිධ සමලිංගික ප්‍රතිකාරයන් නිර්මාණය වී ඇත. සමලිංගිකත්වය මානසික තත්ත්වයක් ලෙසත්, ශාරීරික තත්ත්වයක් ලෙසත් තර්ක ඉදිරිපත් වූ අතර ඔස්ට්‍රියානු ජාතික කාය විශේෂඥයෙකු වූ ඉයුජින් ස්ටොනාවිට් අනුව වෘෂණ කෝෂවල ගැටලුවක් හේතුවෙන් සමලිංගිකත්වය නිර්මාණය වන අතර සමලිංගික පුරුෂයන්ගේ වෘෂණ කෝෂ කප්පාදු කොට විෂමලිංගිකයෙකුට හිමි ව තිබූ වෘෂණ කෝෂ බද්ධ කිරීම විසදුම බව දක්වා ඇත. එපමණක් නොව, විද්‍යුත් ප්‍රතිකාරක ක්‍රමයක් වන පිණ්ඩ විච්ඡේදන ක්‍රමය මගින් හිස සිදුරු කර සමලිංගිකයන්, විෂමලිංගික කරවීමට උත්සාහ කර ඇත.

” එයා ක්‍රීඩාවට ගොඩක් දක්ෂ දරුවෙක්. එයා ඒවටම ගොඩක් කැපවෙන නිසා එයාගේ ශරීරයත් ක්‍රීඩාවටම යොමුවෙලා. පිරිමි දරුවෙක් වගේ තමයි හැසිරෙන්නේ. ඒකත් හොඳයි එයාගේ ක්‍රීඩා ගමනට. එයා ගොඩක් ක්‍රීඩාවටම යොමුවෙන හින්දා වෙන්න වෙන්න ඇති. එයාට ගුරුවරුන්ගෙන් එහෙම ගොඩක් ප්‍රශ්න තිබුණා.” (පුරුෂ, ගුරු)

ඒ අනුව මෙම සිසුවිය පිළිබඳව සලකා බැලීමේදී, ඇයගේ බාහිර පෙනුම, ශරීර ලක්ෂණ හා හැසිරීමද ඇය සමලිංගික නැඹුරුවක් සහිත පුද්ගලයෙක් වශයෙන් හඳුනා ගැනීමට පාදක වී ඇති බව මෙහි තවත් සොයා ගැනීමකි. නමුත්, සිග්මන් ට්‍රොයිඩ්ට අනුව, උපතින් ම පුද්ගලයන් ද්වි-ලිංගික ලක්ෂණ සහිතව උපත ලබන අතර සමලිංගිකත්වය රෝගී තත්ත්වයක් නොවන බව දක්වා ඇත. බ්‍රිතාන්‍ය නීතිය පැමිණීමත් සමග මෙම ආකල්පය සමාජගත වී ඇති බව එමගින් පිළිඹිබු වේ. සමලිංගික වැරදි සහ ලිංගික වෘත්තීය පිළිබඳ නීතිය සංශෝධනය කිරීම සඳහා බ්‍රිතාන්‍ය පාර්ලිමේන්තුව විසින් 1964 දී කමිටුවක් පිහිටවනු ලැබූ අතර එහි වැඩිහිටියන් අතර ස්ව කැමැත්තෙන් සිදුවන ලිංගික ක්‍රියා අපරාධ වරදක් ලෙස නොදකින බවත්, පුරවැසියන්ගේ පෞද්ගලික ජීවිතයට බලපෑම් කිරීම හෝ නිශ්චිත වර්ගයා

හෙවත් පුරවැසියන් ලවා බලෙන් කරවීම නීතියේ කාර්යභාරය නොවන බව දක්වයි (දේශප්‍රේමය, පී. 2013 සැප් 09).

”ඇත්තටම අපි සමලිංගික කියන දේ ගැන හරියට දැනගෙන හිටියේ නෑ. ඉතින් මගේ යාලුවා ගැන එක එක කතා පැතිරෙද්දීත් මම එයා එක්ක හිටියා. ඒත් අනිත් යාලුවෝ කිව්වා ඒක මානසික ලෙඩක් ඒක මටත් බෝවෙන්න පුළුවන් කියලා. ඉතින් මටත් බය හිතුනා එයා වගේ මාවත් කොන්වෙයි කියලා. මං එයාව ආශ්‍රය කරන එක නැවැත්තුවා.” (ස්ත්‍රී)

පදනම් පර්යේෂණයට අනුව බොහෝ දෙනෙක් මෙය මානසික විකෘතිතාවයක් ආකාරයෙන් දකියි. 1905දී සිග්මන්ඩ් ෆ්‍රොයිඩ් තම Three Essays on the theory of Sexuality සහ 1920 දී සිදු කරන ලද Psychogenesis of a case of Homosexuality in a Woman යන නිර්මාණ මගින් සමලිංගිකත්වය පිළිබඳව සඳහන් කර ඇති අතර, සමලිංගිකත්වය මානසික විශාකූලතාවයක් නිසා පැන නැගිය හැකි නමුත් එය මානසික ව්‍යාධියක් නොවන බව සඳහන් කර තිබේ (ෆ්‍රොයිඩ්, එස්. උපුටා ගැනීම ජයතුංග, ආර්.එම්. 26 ජනවාරි, 2017).

”එයා අපිට නිතරම බොරු කියනවා එයාට පිරිමි ලමයෙක් ඉන්නවා කියලා. අන්තිමට අපි දැනගත්තා එයා කියන්නේ බොරු කියලා. එයාගේ ඇත්ත තත්වෙ වහන්න තමයි එයා අපිට බොරු කියලා තියෙන්නේ. ඉතින් අපි එයාගෙන් අයින් වුණා. එයාට ඔක්කොම යාලුවෝ නැති වුණා. අපි දන්නේ නෑ එයා පිරිමි ලමයෙක් වගේ ඉන්නේ ඇයි කියලා. එයාට පුළුවන් වෙන්න ඕන තමන්ගේ හිත පාලනය කරගෙන සාමාන්‍ය ගැහැණු ලමයෙක් වගේ ඉන්න” (ස්ත්‍රී)

මෙහි පාදක සිදුවීමේදී සමලිංගික ඇසුරකට යොමු වූ පාසල් සිසුවියකගේ අධ්‍යාපනයට සමාජයෙන් එල්ල වූයේ දැඩි බාධාවකි. තම යෙහෙළියන් වගේම ආචාර්යවරුන් පවා ඇයට දැඩි වාග් ප්‍රහාර එල්ල කල අතරම ඇය ගැන කිසිම තැකීමක් හෝ ඇයට අවධානයක් යොමු නොකොට ඇයව කොන්කර තබන්නට උත්සාහ කළහ. මන්ද ඇය සමාජ ක්‍රියාවලියට ප්‍රතිගාමී මාර්ගයක ගමන් කරන නිසාවෙනි. ඇය අධ්‍යාපන කටයුතු වලට උනන්දුවක් නොදැක්වීමට මෙම වෙන්කොට සැලකීම හේතු වූ බව අධ්‍යයනය තුළින් පැහැදිලි වේ. නමුත් සමහර රටවල් විසින් මෙම වෙනත් ලිංගික තත්වයන් සහිත ප්‍රජාවන් ආරක්ෂා කරගැනීමට පියවර ගනිමින් සිටී. විශ්වාසයේ ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ ළමුන්,කරුණයින් සහ වැඩිහිටියන් නිවසේදී මෙන්ම පාසලේදී සහ අධ්‍යාපන ආයතන,සමාජයේ දී අපකීර්තියට සහ වෙනස්කොට සැලකීමිවලට භාජනය වන නිසාවෙන් මෑත වසරවලදී විශ්වාසයේ ලිංගික හා ද්විලිංගික,සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයින්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිගැනීමට කටයුතු සිදුකළහ. ඒ අනුව 2016 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සලයේදී විශ්වාසයේ ලිංගික දිශානතිය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂභාවය පිළිබඳ අනන්‍යතාවය පදනම් කරගෙන අපහසුතාවයන්ට හා වෙනස්කොට සැලකීමට එරෙහි ආරක්ෂාව පිළිබඳ යෝජනාවකට පක්ෂව ඡන්දය ප්‍රකාශ කළේය. (SOGI) සාමාන්‍ය ප්‍රජාවන්ගෙන් වෙනස් වුවත් ඔවුන්ගේ සමාජීය ජීවිතය අඩාල නොවන අයුරින් පවත්වාගෙන යාමට අවශ්‍ය තත්වයන් මෙවැනි රටවල් තුළින් සකසා දෙන ආකාරය දැකිය හැකි නමුත් ශ්‍රී ලංකාව වැනි රටවල් බොහෝවිට ඔවුන් සමාජය තුළ සිටීමට නුසුදුසු ආකාරයෙන් දකින

අතර බොහෝවිට උත්සාහ දරන්නේ මෙම සමලිංගික ප්‍රජාවන් සමාජයෙන් අතුගා දැමීමටයි. ඒ පිළිබඳවද මෙම පර්යේෂණයේ සොයාගැනීම් හරහා අවධානය යොමු කෙරේ.

” ඒ ළමයට ඉගෙනගන්න උවමනාවක් තිබුණේ නෑ. වෙන වෙන විකාර. බාලිකා පාසල්වල නම කැන වෙන්නෙන් මේ වගේ එක් කෙනෙක් දෙන්නෙක් හින්දා ” (ස්ත්‍රී)

මිනිසා සංස්කෘතික මිනිසකු බවට පත්වීමත් සමග ඇතිවූ සංස්කෘතික තහංචි මගින් සීමාකර ඇති ලිංගික ආවේගයන් පිටකර ගැනීමට විකල්ප ක්‍රමයක් ලෙස සමලිංගික ක්‍රියා ඇති විය. එසේම, විරුද්ධ ලිංගික වර්ග මගින් ලිංගික ආශාවන් තෘප්ත කරගැනීමට නොහැකිවූ අවස්ථාවන්වලදී සමලිංගික ක්‍රියාකාරකම් වලට යොමු වේ. නමුත්, ජීව විද්‍යාත්මකව ජානමය සාධක, පූර්ව කළල පරිසරය මෙන්ම දෙමාපියන්ගේ හා ඔවුන්ගේ පූර්ව ළමා ඇත්දැකීම් ලිංගික දිශානතිය තීරණය කිරීමට බලපාන බවට සැලකිය යුතු සාක්ෂි ලැබී නැත. සමලිංගිකත්වය අස්වාභාවික දෙයක් ලෙස ඇතැම් පුද්ගලයන්ගේ අදහස වන අතර විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ මගින් සමලිංගිකත්වය මානව ලිංගිකත්වයේ සාමාන්‍ය, ස්වාභාවික විචලනයක් බව පෙන්වා දෙයි. බොහෝ ආගම් හා දර්ශනයන් මගින් සමලිංගික සබඳතා අර්ථකථනය කර ඇත්තේ ස්වභාව ධර්මයේ කැමැත්තට එරෙහිව යාමක් හා දේව කැමැත්තට පිටුපෑමක් ලෙස ය. එපමණක් නොව අතීත ප්‍රාථමික සමාජවල පැවති වාරිත්‍ර වාරිත්‍ර විශ්වාස හේතුවෙන් ගැහැණු දරුවන් ඉපදීම අශුභ යැයි සලකා බිලිපූජා කිරීම හේතුවෙන් ස්ත්‍රී පුරුෂ අසමතුලිතතාවයට පිළියමක් ලෙස ලිංගික අවශ්‍යතා සපුරා ගැනීම සඳහා සමලිංගික සේවනයට යොමු විය. එවන්ස් ප්‍රිවාර්ඩ් දක්වන ආකාරයට අප්‍රිකානු ජන සමාජයේ අසාන්දේ ගෝත්‍රික වැඩිහිටි පුරුෂයන් විසින් වයස 12ත් 13 අතර පිරිමි දරුවන් සමලිංගික වර්ග සඳහා යොදාගැනීම සිරිතක් ලෙස සිදුකර ඇත.

”ඒ දරුවා මට කිව්වා එයාට තියන ප්‍රශ්න ගැන. මං එයාට ආගමික පැත්තෙන් උපකාර කලා. ඒ ළමයා ගොඩක් තරහෙන් හිටියේ. එයාලගේ ගෙදර අය ගොඩක් උනන්දු වුණා ඒ දරුවා ගැන. නමුත් සමාජෙන් එයාට ගැටලු ගොඩක් ආවා.” (පුරුෂ , පූජ්‍ය)

මෙම අධ්‍යයනයට අනුව මෙම සිසුවියට යම්තාක් දුරකට හෝ අස්වැසිල්ලක් හිමිවූයේ ආගමික ක්ෂේත්‍රයෙනි. ප්‍රකෘති තත්වයෙන් මිදුණු ආගමික පැතිකඩක් සහ එහි වර්තමාන සමාජ සංකල්ප කෙරෙහි සාධනීය ආකාරයේ මැදිහත්වීමක් හඳුනාගත හැකි ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තා ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම විසින් මෑතකදී නම්කරන ලද සමලිංගික, ද්විලිංගික හා සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයන් මුහුණදෙන ප්‍රචණ්ඩත්වය සම්බන්ධයෙන් ගුණාත්මක පර්යේෂණය තුළ ශාරීරික හිංසනය, ලිංගික ප්‍රචණ්ඩත්වය සහ රැකියා ස්ථානයේදී සිදුවන ප්‍රචණ්ඩත්වය පිළිබඳව සිද්ධි අධ්‍යයනයක් මගින් විස්තර කර තිබේ. LBT පුද්ගලයින්ගේ මූලික අයිතීන් උල්ලංඝනය කරමින් ඔවුන් අපරාධකරුවන් බවට පත්කරන පවතින නීති රාමුව පිළිබඳ විවේචනයක්ද මෙම වාර්තාවෙහි අඩංගු වේ (කාන්තා ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම, මාර්තු 2014). පුරුෂ සමලිංගික හා ස්ත්‍රී සමලිංගික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර කොමිසම (International Gay and Lesbian Human Rights commission - IGLHRC) විශ්ව කාන්තා අරමුදල (Global Fund For woman) සහ පුරුෂ සමලිංගික සහ ස්ත්‍රී සමලිංගික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර කොමිසම සහ දකුණු ආසියානු කාන්තා

අරමුදල (South Asian Women's Fund යන සංවිධානවල දායකත්වය ඇතිව මෙම පර්යේෂණ සිදුකොට තිබේ.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ සමලිංගික, ද්විලිංගික හා සංක්‍රාන්ති ලිංගික (LGBTIQ) අනන්‍යතා දරන පුද්ගලයන් පිලිබදව තවමත් නිශ්චිත තීරණයක් නොමැත. ඒ වගේම ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැර නොකළද, ඒවා පිලිගෙනද නොමැත (කල්පනී,සී. 2021).

1995 සංශෝධනයට පෙර මෙමගින් අපරාධයක් ලෙස සලකන ලද්දේ පුරුෂයින් අතර සිදුවන සමලිංගික සම්බන්ධතා පමණි. වර්තමානය වනවිට කාන්තාවන් අතර සිදුවන ලිංගික ක්‍රියාකාරකම්ද එම නීතිය යටතට ගැනේ. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකාව තුළ අපරාධකාරී ක්‍රියාවක් ලෙස නම්කර තිබේ. නමුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 3 වන පරිච්ඡේදයේ ඇතුළත් සියලුම අයිතීන් සියලු දෙනාට එක හා සමානව ලැබෙන බවද දක්වා තිබේ. මේ අනුව සමලිංගික හෝ වෙනත් ලිංගික තත්වයන් සහිත ප්‍රජාව පිලිබද අවධානය අවම බව දැක්විය හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ සමලිංගික හා සංක්‍රාන්තික ලිංගික පුද්ගලයින් බොහෝවිට විත්තවේගී සහ මානසික හිංසනයන්ට ලක්වනුයේ ඔවුන්ගේ ලිංගික නැඹුරුව සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත තීරණය වන අනන්‍යතාවය හෝ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත තීරණය වන අර්ථකථනය සහ ප්‍රකාශනය හේතුකොටගෙන බව පර්යේෂණයේ එක් සොයාගැනීමකි. දෙවැනි සොයාගැනීම නම්,සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන ලද සියලුදෙනා ම පාහේ පිළිගත් පරිදි විත්තවේගී හිංසනය සිදුකරන ප්‍රධානම අපරාධකරුවන් පවුල් සාමාජිකයන් බවයි. මෙම අධ්‍යනය සඳහා පාදක කරගත් ස්ත්‍රී සමලිංගික තැනැත්තියගේ පවුල් බලපෑම තරමක් අඩුය. ඇයට බලපෑම් එල්ල වන්නේ සමාජයෙනි. ශ්‍රී ලංකාවේ LBT පුද්ගලයින්ට බලපාන නීති සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කිරීමේදී,දණ්ඩ නීති සංග්‍රහයේ 365A වගන්තියේ බරපතල අසහනයාව දැක්විය හැකිය.” වැඩිහිටි කැමැත්ත ඇතිව සිදුකරන සමලිංගික සම්බන්ධතා අපරාධයක් ලෙසට භාවිත කිරීමට උපයෝගී කරනු ලැබේ” (කාන්තා ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම,මාර්තු 2014). ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකා සමාජ සන්දර්භය තුළ සමලිංගික ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් බොහෝවිට උල්ලංඝනය වන අයුරින් කටයුතු සිදුකෙරෙන බව පැහැදිලි ය.

මෙහිදී LBT පුද්ගලයින් 33 දෙනෙකු යොදාගෙන තිබෙන අතර ඒ සෑම අයෙකුම යම් හෝ පීඩනයකට ලක්ව තිබේ. ඔවුන්ගේ සමාජයෙන් පිටත පුද්ගලයන් බොහෝමයක් මේ සමීක්ෂණයට සහභාගී වීමට අකමැත්ත පළ කර තිබුණි. LGBTIQ ප්‍රජාවන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිලිබද අවධානයක් නොතිබුණද ඔවුන්ට බලපවත්වන නීති සඳහන් කර තිබීම දැකිය හැකිය”. 1995 ශ්‍රී ලංකාවේ දණ්ඩ නීති සංග්‍රහ පනතේ අංක 22 මැයි සංශෝධනයේ 365/A වගන්තිය, වැඩිහිටි කැමැත්ත ඇතිව සිදු කරන සමලිංගික සම්බන්ධතා අපරාධයක් ලෙසට භාවිත කිරීමට උපයෝගී කරගනු ලැබේ. (කාන්තා ක්‍රියාකාරී සංගමය). ශ්‍රී ලංකාව තුළ තම අභිමතය පරිදි අනෙක් පාර්ශවයේ කැමැත්ත ඇතිව හෝ නැතිව සමලිංගික වර්යාවක දඩුවම් ලැබිය හැකි වරදක් ලෙස නීතිගත වීම තුළ ඔවුන් තම ලිංගික අනන්‍යතාවය සඟවා ගනී. සමාජය තුළ වෙනස් කොට සැලකීම් වලට ලක් වන බැවින් බොහෝ සමලිංගික පුද්ගලයින් තමාගේ ලිංගික දිශානතිය/අනන්‍යතාවය නිවැරදිව හඳුනා ගැනීමට බියක් සහ විවෘතව ප්‍රකාශ

නොකිරීමට බියක් පවතී. සමලිංගික ප්‍රජාව රෝගීන් ලෙසත්, අපරාධකරුවන් ලෙසත් සමාජය තුළ අවමානයට ලක්කරනු ලබයි.

අධ්‍යයනයේදී දත්ත දායකයන් වශයෙන් තෝරාගත් සමහර පුද්ගලයින් දත්ත සැපයීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම්, ඔවුන්ගේ අනන්‍යතාවයන් හෙළි නොකිරීම වැනි කරුණු සහ කෝවිඩ්-19 වසංගත තත්ත්වය හමුවේ දත්ත දායකයන්ට ලගාවීමට අපහසු වීම අධ්‍යයන සීමාවන් ලෙස දැක්විය හැකිය.

නිගමන සහ යෝජනා

ශ්‍රී ලංකා සන්දර්භය තුළ සමලිංගිකයන් යනු සැඟවුණු ප්‍රජාවකි. මෙම පාදක සිදුවීමේදී සමලිංගික ඇසුරකට යොමු වූ පාසල් වයසේ පසු වූ සිසුවියව සමවයස් කණ්ඩායම් මෙන්ම ආචාර්යවරුන් ද ඇයව වෙනස්කොට සැලකීමට උත්සාහ කළහ. ඇය අධ්‍යාපන කටයුතුවලට උනන්දුවක් නොදැක්වීමට මෙම වෙනස් කොට සැලකීම හේතු වී තිබේ. සිසුවියගේ බාහිර ශරීර ලක්ෂණ ,හැසිරීම අනුව වගේම ඇය වටා සිටින පිරිසගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් නොවීම වැනි හේතු කාරණා හේතුවෙන් සමලිංගික දිශානතියක් ඇති මෙම තැනැත්තිය බොහෝ දුශ්කරතාවලට මුහුණදුන් බව සොයාගැනීම් අතර වේ. උගත් සමාජයක් තුළ උපාධිධාරී ආචාර්යවරුන් හමුවේ ස්ත්‍රී සමලිංගිකයෙකුගේ පැවැත්ම කෙබඳුද යන්න මෙම අධ්‍යයනයෙන් පැහැදිලි වේ. අවසාන විග්‍රහයේ දී පෙනී යන්නේ ශාස්ත්‍රීය දැනුමෙන් ඉහළ ස්තරයක වුවද සමලිංගිකයන් කෙරෙහි පවත්නා ආකල්ප පොදු සමාජය තුළ පවත්නා වූ අගතිගාමී ආකල්පමය බවයි. එමගින් පෙනී යන්නේ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපන මට්ටම උසස් වූ පමණින්ම සමලිංගික ප්‍රජාව කෙරෙහි පවත්නා වූ සෘණාත්මක ආකල්පය ලෙහෙසියෙන් වෙනස් නොවන බවයි. එසේම පාසල් අධ්‍යාපනය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය, ලිංගික දිශානතිය සහ ළමා අවධිය වැනි ක්ෂේත්‍රයන් පර්යේෂකයන්ගේ අවධානය යොමුවිය යුතු පැතිකඩයන් වශයෙන් දැක්විය හැකිය.

ආශ්‍රිත මූලාශ්‍ර

කල්පනී, සී. (2021). සමලිංගික අයිතිවාසිකම් නීත්‍යානුකූලව පිළිගන්නේ නැ- රජය පවසයි. Retrieved from www.news19.lk

දේශප්‍රිය, පී. (2013 ජූලි 09). සමලිංගිකයෝ Retrieved from <http://www.vikalpa.org>

ලියනගේ, කේ., සහ වළාකුළුගේ, එස්. (2006). ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය හා ස්ත්‍රීවාදය, කොළඹ 04:Friedrich Ebert Stiftung

ලංකා කාන්තා ක්‍රියාකාරී කණ්ඩායම. (2014 මාර්තු). ශ්‍රී ලංකාවේ ස්ත්‍රී සමලිංගික, ද්වි ලිංගික සහ ට්‍රාන්ස් පුද්ගලයින් ප්‍රකාශ කරන පරිදි වෙනස් කොට සැලකීම සහ හිංසනය පිළිබඳ අත්දැකීම. කොළඹ

ෆ්‍රොයිඩ්,එස්. උපුටාගැනීම ජයතුංග, ආර්.එම්. 26 ජනවාරි, 2017. සමලිංගිකතාව- මනෝ සමාජ විද්‍යා විග්‍රහයක්. ට්‍රාන්සිල්වේනියා Retrieved from transyl2014.blogspot.com

- Adikaram, A. S., & Liyanage, D. M. (2021). Undisclosed reality: harassment of gay male employees in Sri Lankan heteronormative workplaces. *Culture and Organization*, 1–17. Retrieved from <https://doi.org/10.1080/14759551.2021.1919894>
- Bernhard, L.A. (2002). Sexuality and sexual health care for women. *Clinical Obstetrics Gynecology*, vol. 5, no. 4, pp. 1089-98.
- Chandradasa, M. (2018). Suicidal ideation in gay adolescents in the context of cultural stigma and criminalized homosexuality in Sri Lanka. *International Journal of Social Psychiatry*, 65(1), 83–84. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/0020764018812921>
- Clift, Stephan.M. (1998). Lesbian Gay Issues in Education: A study of the Attitudes of First-Year students in a college of higher Education, pp.31-50. Retrieved from (<https://www.jstor.org/stable/1501183>)
- Coomaraswamy, R. (2015). Bonapartism and the Anglo-American constitutional tradition in Sri Lanka: reassessing the 1978 constitution”, reforming Sri Lankan presidentialism: provenance, problems prospects. Asange Welikale, Centre for Policy Alternatives, Colombo, pp. 31-54.
- Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka. (1978). Retrieved from <<https://www.parliament.lk/files/pdf/constitution.pdf>>
- De Silva, A. (2003). Homosexuality and Theravada Buddhism, Buddha Dharma Education Association Lismore. New South Wales, Retrieved from <http://www.buddhanet.net/homosexu.htm>
- Ellawala, T.I. (2018). Mismatched lovers: exploring the compatibility between LGBTQ+ identity theories and gender and sexual plurality in Sri Lanka. *Sexuality and Culture*, vol. 22, no. 4, pp. 1321-39
- Ellawala, T. (2019). Legitimizing Violence: the ‘gay rights’ NGO and the disciplining of the Sri Lankan queer figure. *Journal of South Asian Development*, vol. 14, no. 1, pp. 83-107.
- Newton, D., & Risch, S. (1981). Homosexuality and Education: A Review of the Issue. *The High School Journal*, 64(5), 191-202. Retrieved from <http://www.jstor.org/stable/40365156>
- Unger, R. K. (1979). Toward a redefinition of sex and gender. *American Psychologist*, 34(11), 1085–1094. <https://doi.org/10.1037/0003-066x.34.11.1085>

**இன நல்லுறவைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின்
பங்களிப்பு: தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேச இளைஞர்களின்
இனநல்லுறவு சமாதான செயற்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஓர்
ஆய்வு**

வினோதினி ராஜேந்திரன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இன நல்லுறவு என்பது பல்லின சமூகத்தில் ஒரு சமூகத்தவர் அல்லது இனத்தவர் பிற சமூக மற்றும் மதத்தவர்களுடன் அவர்களது உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத வகையில் ஒற்றுமையாகவும் சமாதானமாகவும் வாழ்வதாகும். இன நல்லிணக்கம் என்ற எண்ணக்கரு இன்று அனைவராலும் பேசப்பட்டு வரும் முக்கியமான விடயமாகும். உலகில் பெரும்பாலான நாடுகள் பல இன மக்கள் ஒன்றிணைந்து வாழ்கின்ற நாடுகளாகவே காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளை குறிப்பிடலாம். இவற்றில் சிங்கப்பூரின் வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும் முக்கிய காரணியாக இனநல்லிணக்கம் காணப்படுகிறது. இங்கு பல்லின மக்களிடையிலான நல்லுறவை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்காகவும், இன முரண்பாடுகளை குறைப்பதற்காகவும் ஆண்டு தோறும் ஜூலை

21 இல் இன நல்லிணக்க நாள் கொண்டாடப்படுகிறது. உலகின் பெரும்பாலான நாடுகளில் இனரீதியான பாகுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு முரண்பாடுகளும் வன்முறைகளும் ஏற்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

தென்னாசியாவில் பல்லினத் தன்மைக்கும், இன முரண்பாடுகளுக்கும் இலங்கை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். எமது நாட்டில் பிரதானமாக சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் இனக்குழுக்கள் வாழ்வதுடன் குறிப்பிட்டளவு பறங்கிய இனத்தவரும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இலங்கையின் வரலாற்றை பொறுத்தவரை இனங்களுக்கிடையிலான மோதல்களும் வன்முறைகளும் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற வண்ணமே உள்ளன. இவ்வாறான விடயங்கள் பல்லின சமூகங்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. இலங்கை அரசாங்கம் தேசிய ரீதியாகவும், பிரதேச ரீதியாகவும் இன ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பல அமைப்புகளை உருவாக்கியதுடன் அவற்றின் மூலமாக பல செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்தும் வருகின்றன. எனினும் இலங்கை வாழ் மக்களிடையே முழுமையாக இன ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்த முடியவில்லை என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

இந்த ஆய்வில் தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தின் பல்லின மக்களுக்கிடையிலான இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்பும் செயற்பாடுகள், அதற்காக இளைஞர்களின் பங்களிப்பு என்பன குறித்துக் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பிரதேச மக்களிடையே இன நல்லுறவு காணப்படும் விதமும் பல்லின சமூகங்களை ஒன்றிணைப்பதற்காக இளைஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் செயற்பாடுகளும், அதன் போது அவர்கள் முகம் கொடுக்கக்கூடிய சவால்களும், இளைஞர்களின் செயற்பாடுகளின் ஊடாக பிரதேச மக்களிடையே இன நல்லிணக்கம் கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளதா? போன்ற விடயங்களை ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

இவ் ஆய்வின் கண்டுபிடிப்புகளின் படி தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேச மக்களிடையே இன ரீதியான பாகுபாடுகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு முரண்பாடுகள் இடம்பெறுவது கண்டறியப்பட்டது. இவ்வாறானதொரு நிலைப்பாட்டில் இப்பிரதேச மக்கள் இன நல்லுறவை வேண்டி நிற்பது அறியப்பட்டது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்லின சமூகங்களிடையே இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்களும், தொண்டு நிறுவனங்களும் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களினூடாக பங்களித்து வருகின்றமை அடையாளம் காணப்பட்டது. இவ் வேலைத்திட்டங்களின் ஊடாக குறிப்பிட்ட பிரதேச மக்களிடையே இன ரீதியான பாகுபாடுகள் குறைக்கப்படும் அப்பிரதேச மக்கள் ஒற்றுமையுடனும் ஐக்கியத்துடனும் வாழும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. எனினும் இளைஞர்களின் செயற்பாடுகள் அனைத்தும் 100% வெற்றியளிக்கவில்லை. ஏனெனில் இளைஞர்கள் இப் பிரதேசத்தில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிட்டது. இளைஞர் சமுதாயத்தின் ஒரு பகுதியினர் சமூக அக்கறை அற்றவர்களாகவும் அவர்களின் பங்களிப்பில் போதாத நிலையும் காணப்பட்டது. எனவே இவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்காக இளைஞர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட பரிந்துரைகளையும் ஆலோசனைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் இவ்வாய்வு வெளிப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: இன நல்லுறவு, இன நல்லிணக்கம், இளைஞர்கள், பன்மைத்துவம், பல்லின மக்கள்

வினோதினி ராஜேந்திரன் (✉)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

Email: savima96@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

இன நல்லிணக்கம் என்பது ஒரு நாட்டிற்குள் வாழும் பல் பண்பாட்டு சமூகங்களிடையே ஒற்றுமை, புரிந்துணர்வு, சகவாழ்வு ஆகியவற்றை கட்டியெழுப்புவதற்காக பேசப்பட்டு வரும் எண்ணக்கரு சார்ந்த ஒரு விடயமாகும். இலங்கை பல இனங்கள், மதங்கள், மொழிகள், கலாச்சாரங்கள் கொண்ட ஒரு நாடாகும். உலக ஒழுங்கில் இனம், மதம், மொழி, கலாச்சாரம் என்பன மாறுபட்டதாக அமைவது இயல்பான விடயமாகும். இதனை நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் முன்னேற்றத்திற்குமான காரணிகளாக பயன்படுத்துவது தேசத்தின் தார்மீகக் கடமையாகும். இன்றைய சமுதாயமானது சமயம், இனம் ஆகிய பேதங்களால் தாக்குண்டு வன்முறை, பாகுபாடு, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு போன்ற பலவற்றால் கட்டுப்பட்டு இன நல்லுறவு என்ற அடித்தளத்தை விட்டு விலகிச் செல்வதை காணமுடிகின்றது. ஆனால் பன்மைத்துவ சமூகத்தில் வாழும்போது அங்கு காணப்படும் இயல்பான வித்தியாசங்களை விளங்கிக்கொண்டு புரிந்துணர்வுடனும், விட்டுக்கொடுப்புடனும், சகவாழ்வுடனும் வாழ்வது இன்றியமையாதது என்பது மக்களால் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும்.

தென்னாசியாவில் பல்லின சமூகத்திற்கும், இன முரண்பாட்டிற்கும் இலங்கை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். இங்கு மதம், இனம், மொழி, கலாச்சாரம் என்பவற்றை

அடிப்படையாகக் கொண்டு வரலாறு நெடுங்கிலும் பல்வேறு வன்முறைகள் இடம் பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. அதேசமயம் இனங்களுக்கிடையே நல்லுறவை பேணிப் பாதுகாத்து அதனைக் கட்டியெழுப்புவதற்குமான செயற்பாடுகளும் இடம்பெற்றவண்ணமே உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும். இன நல்லிணக்கம் என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தில் வேறுபட்ட இனக்குழுக்கள் சமாதானமாகவும் சகவாழ்வுடனும் வாழக்கூடிய நிலையைக் குறித்து நிற்பது (Somanda, n.d). இந்த இன நல்லிணக்கம் தொடர்பில் பொதுவான வரைவிலக்கணத்தை காண்பது என்பது மிகவும் கடினமான ஒன்றாகும். நல்லிணக்க ஆணைக்குழுவின் 2011 அறிக்கையில் நல்லிணக்கம், இன நல்லிணக்கம் போன்ற பதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பதிலீடாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (நல்லிணக்க ஆணைக்குழு அறிக்கை, 2011). ஒரு நாட்டிற்குள் ஸ்திரத்தன்மையை கட்டியெழுப்ப சமூகங்களுக்கிடையில் இனவேறுபாடுகள் மற்றும் மதப் பிளவுகள் குறைந்தபட்சமாக இருக்க வேண்டும். இது போன்ற முக்கியமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஒவ்வொரு நாட்டின் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். ஒரு நாட்டில் பல்வேறு இன மக்களின் சமூகங்களை ஒன்றிணக்கக் கூடிய புதுமையான மற்றும் ஆற்றல்மிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமே ஒரு நாட்டில் இன நல்லுறவு, சமாதானம் என்பவற்றை கட்டியெழுப்ப முடியும். இது போன்ற ஒரு முக்கியமான தேசிய செயல்பாட்டை மேற்கொள்வதற்கு ஒவ்வொரு நாட்டினதும் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும்.

ஒரு நாட்டில் புதிதாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் அபிவிருத்தி சார்ந்த விடயங்கள் மற்றும் சமாதானம், நல்லிணக்கம் சார்ந்த விடயங்களை ஏற்படுத்துவதிலும் அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும் அந்நாட்டில் வாழும் இளைஞர்களுக்கு கணிசமான அளவு பங்கு உள்ளது. இலங்கை போன்ற பல்லின மக்கள் வாழும் நாட்டில் இன நல்லுறவு, சமாதானம் என்பவற்றை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் தரப்பிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படும் சமூகப்பணிகள் பெரும் மாற்றத்திற்கான உறுதுணையாக அமையும். இன்று தேசிய ரீதியிலும் பிரதேச ரீதியிலும் இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பல்வேறு பயிற்சிப் பட்டறைகளும் செயலமர்வுகளும் இளைஞர்களை மையப்படுத்தியதாகவே நாடாத்தப்படுகின்றன. அந்தவகையில் லிந்துலை பிரதேசத்தில் இன நல்லுறவை இளைஞர்கள் எவ்வாறு அடையாளம் காண்கிறார்கள், மக்களிடையே இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு யாது, அதன் போது அவர்கள் எவ்வாறான சவால்களை எதிர் நோக்குகிறார்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியவகையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

தலவாக்களை லிந்துலை பிரதேசத்தில் இனரீதியான வன்முறைகளும் இனவாதமும் காணப்படுவது முதன்மையான சமூகப் பிரச்சினையாக உள்ளது. இந்நிலையில்

இப்பிரதேச இளைஞர்கள் இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்ற போதும் முழுமையாக அடைய முடியாதுள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கம்

இவ் ஆய்வின் ஊடாக குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் அப்பிரதேசத்தில் வாழும் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பது தொடர்பாக மதிப்பீடு செய்வதும், இன நல்லிணக்கம் என்ற வார்த்தையை அவர்கள் எவ்வாறு புரிந்து கொள்கிறார்கள் மற்றும் இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதற்கு அவர்களினால் எவ்வாறு பங்களிக்க முடியும், மக்களிடையே இன நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்கள் எவ்வாறான சவால்களை எதிர் நோக்குகின்றார்கள் என்பது தொடர்பாக ஆராய்வதும் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதற்காக இளைஞர்களால் முன்வைக்கப்படும் ஆலோசனைகளையும் பரிந்துரைகளையும் முன்வைப்பதும் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பிரதேசம்

இலங்கையின் மத்திய மாகாணத்தில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் லிந்துலை பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய வகையில் மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட பகுதியில் மூவின மக்களும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இங்கு இந்திய தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், முஸ்லிம்கள் என பல்வேறு இனத்தவர்களும் பௌத்தம், இந்து, கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் போன்ற போன்ற பல்வேறு சமயங்களை பின்பற்றுகின்ற மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற பன்மைத்துவ சமூகத்தை கொண்ட பிரதேசமாகும்.

இப்பிரதேசத்தின் ,இன ரீதியான சனத்தொகையானது பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது.

இந்தியத் தமிழர்கள் 50%

சிங்களவர்கள் 38%

முஸ்லிம்கள் 10%

ஏனையவர்கள் 2%

ஆய்வு வினாக்கள்

1. பன்மைத்துவ சமூகத்தில் இன நல்லுறவின் அவசியம்?
2. இன நல்லிணக்கம் தொடர்காக இளைஞர்களின் கண்ணோட்டங்கள் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது?
3. இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு யாது?
4. இளைஞர்களின் பங்களிப்பினூடாக குறிப்பிட்ட பகுதியில் இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவு கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளதா?
5. இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு முழுமையானதாக காணப்படுகின்றதா?
6. இன நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதில் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் யாவை?

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

1948 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானியாவிடமிருந்து இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து இருந்தபோதிலும் இலங்கையின் அபிவிருத்தி நிலை இன்றுவரை போதாமல் உள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக இலங்கையின் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் அபிவிருத்தி நிலை மந்தமாக காணப்படுகின்றது. இதற்கு இலங்கையில் காலம் காலமாக இன முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டு வருவதே காரணமாகும். இன முரண்பாடற்ற சமாதானம் நிலவுகின்ற இலங்கையை உருவாக்க எதிர்காலத் தலைவர்களாகிய இளைஞர்களுக்கு இன நல்லுறவு, சமாதானம், சகவாழ்வு ஆகிய எண்ணக்கருக்கள் தொடர்பான அறிவும் விழிப்புணர்வும் இருப்பது அவசியமாகும். இன நல்லிணக்க எண்ணக்கருவானது இளைஞர்கள் மத்தியில் விதைக்கப்படுமாக இருந்தால் இலங்கையின் எதிர்காலம் வளர்ச்சி மிக்கதாக அமையும் என்பது ஆய்வாளர்களின் எதிர்வுகூறல் ஆகும். அந்தவகையில் இதற்கு முன்னர் இப்பிரதேசத்தில் இதனை மையப்படுத்திய வகையில் இவ்வாறானதொரு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்ற ரீதியில் இவ்வாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

இவ் ஆய்வுக்கு முதல் நிலைத் தரவு, இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஆகிய முறைகளை ஆய்வு மூலமாக கொண்டு தகவல் சேகரிக்கப்பட்டன. இவ்வாய்வின் போது முதல் நிலைத் தரவுகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். முதல்நிலைத் தரவுகள் இதில் ஆழ்ந்த நேர்காணல், வினாக்கொத்து, கையேடு ஆகிய முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. வினாக்கொத்து முறைகள் மூலம் குறிப்பிட்ட பகுதியில் காணப்படும் இளைஞர்மன்ற உறுப்பினர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், கல்விக்குழு, கலாச்சார மேம்பாட்டு குழு ஆகிய நிறுவனங்களின் உறுப்பினர்களிடம் இருந்து தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. மேலும் ஆய்வுப் பிரதேசத்திலிருந்து 40 நலன் விரும்பிகளிடமிருந்தும் தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்டு கடமை புரியும் சமூக ஈடுபாடு கொண்டவர்கள் 30 பேரிடமும் பொது மக்கள் 30 பேரிடமும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட குழு முறை நேர்காணல்களும் தனித்தனி நேர்காணல்களும் நடாத்தப்பட்டு தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளுக்காக இன நல்லுறவு சமாதானம் நல்லிணக்க செயற்பாடுகளுடன் தொடர்பான நூல்கள், ஆய்வுகள், சஞ்சிகைகள் செய்தி மடல்கள், பத்திரிகைகள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டது. மேற்கூறப்பட்ட வகையில் கணித ரீதியான மற்றும் பண்பு ரீதியான தகவல்களை திரட்டி பகுப்பாய்வு செய்வதன் ஊடாக முடிவுகள் பெறப்பட்டு விமர்சன ரீதியாக பண்புசார் பகுப்பாய்வு முறையில் இவ்வாய்வு முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இலக்கிய மீளாய்வு

கடந்த காலங்களில் இத்தலைப்புடன் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. எனினும் இந்த ஆய்வுடன் பொருந்தும் வகையில் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய வகையில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்தலைப்புடன் தொடர்புபட்ட நூல்கள், கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், மற்றும் பல்வேறு ஆவணங்கள் என அனைத்தும் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டன.

ஸஜீதா (2017) என்பவரால் எழுதப்பட்ட “யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இலங்கையின் இன நல்லிணக்கம்” எனும் ஆய்வு கட்டுரையானது யுத்தத்திற்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் பல்லின சமூகங்கள் இடையே இன நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதன் அவசியம், யுத்தத்திற்கு பின்னர் இலங்கையில் இன நல்லிணக்கம் காணப்படுகின்ற விதம் அதனை பாதிக்கும் காரணிகள், இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வழிமுறைகள் போன்றவற்றை விவரிப்பதாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இமயவரமன், (1988) என்பவரால் எழுதப்பட்ட “இன ஓடுக்கழும் விடுதலைப்போராட்டமும்” என்ற கட்டுரையானது இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினை

பற்றிய விரிவான ஆய்வினை மேற்கொள்கிறது. இதில் இனவெறி, இனவாதம், இன வன்முறை சமாதான ஒப்பந்தம் போன்ற விடயங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஹபிபுல்லா, (2019) எழுதிய இன நல்லுறவு சமாதானம் என்பவற்றை கட்டியெழுப்புவதில் முஸ்லிம் சமய நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு கிண்ணியா ஜம்இய்யதுல் உலமாவின் இன நல்லுறவு சமாதான செயற்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஆய்வுகட்டுரையானது சமூகத்தில் இயங்கு நிலையிலுள்ள முஸ்லிம் சமய நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகளை மதிப்பீடு செய்தல், இன நல்லுறவு சமாதானம் போன்ற எண்ணக்கருக்களை செயன்முறைப்படுத்துவதில் கிண்ணியா ஜம்இய்யதுல் உலமாவின் வகிபாகத்தை வெளிக்கொண்டுவருதல், இன நல்லுறவு சமாதானம் போன்ற எண்ணக்கருக்களை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஜம்இய்யதுல் உலமா எதிர்நோக்கும் சவால்கள், கிண்ணியா ஜம்இய்யதுல் உலமாவின் செயற்பாடுகளை மேலும் வலுப்படுத்தக்கூடிய பரிந்துரைகளை முன்வைத்தல் போன்ற நோக்கங்களை கொண்டுள்ளது. மக்களிடையே சமாதானம், நல்லிணக்கம் போன்ற எண்ணக்கருக்களை உருவாக்குவதில் சமய நிறுவனங்கள் பங்களிப்பு தொடர்பான விடயங்களையும் இவ் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது.

Hijas, Llma, Asna, Aashika மற்றும் Munas, (2020) என்போரால் The role of School Religious Text Book on Building Racial Reconciliation: A Study focused on Grade Ten Religious Text Books எனும் ஆய்வானது நல்லிணக்க எண்ணக்கரு சிறுபிராயத்தில் விதைக்கப்பட்டால் இலங்கையின் எதிர்காலம் வளர்ச்சி மிக்கதாக அமையும் என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் விபரிக்கப்படுகின்றது. மேலும் தரம் பத்து பாடப்புத்தகளில் கூறப்பட்டுள்ள இன நல்லிணக்க எண்ணக்கருவை மதிப்பீடு செய்து பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தி அதனுடாக இன ஐக்கியத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான ஆலோசனைகளையும் தந்திரோபாயங்களையும் முன்வைக்கின்றது.

நடேசன், (2000) என்பவரால் எழுதப்பட்ட இலங்கையில் இன முரண்பாடுகளின் வரலாறு என்ற நூலில் இலங்கையில் இன முரண்பாடுகளின் தோற்றம் வளர்ச்சி அதன் வரலாறு தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வுகள் மேற்கூறப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு உறுதுணையாக விளங்குகின்றன.

பொதுவாக மேற்கூறப்பட்ட ஆய்வுகள் அனைத்தும் இலங்கையில் இன நல்லிணக்கத்தின் அவசியம், இன நல்லிணக்க எண்ணக்கருவை கட்டியெழுப்புவதில் பாடசாலையின் தரம் 10 மதப்பாடப் புத்தகங்களின் வகிபங்கு, இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கான காரணம், யுத்தத்திற்குப் பின்னர் இலங்கையில் இன நல்லிணக்கம் காணப்படும் விதம், இலங்கையின் முரண்பாடுகள் தொடர்பான வரலாறு, இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் முஸ்லிம் சமய நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு போன்ற விடயங்களை

ஆய்வுக்குட்படுத்துவதாக அமைகின்றன. இவ்வாய்வுகள் இன நல்லுறவின் முக்கியத்துவம் மற்றும் பல்லின சமூகங்களை ஒன்றிணைப்பதற்கு எதிர்கால தலைவர்களாகிய இளைஞர்களால் எவ்வாறு பங்களிக்க முடியும் என்பதை குறிப்பிடவில்லை. இவ் ஆய்வானது இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்களினால் எவ்வாறு பங்களிக்க முடியும் என்பதையும் குறிப்பாக தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தில் பல்லின சமூகங்களுக்கு இடையிலான நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு எத்தகையது என்பதை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துகிறது.

கலந்துரையாடல்களும் அடைவுகளும்

பல்லின மக்கள் வாழும் இலங்கை நாடானது இன்று சகவாழ்வு நல்லிணக்கம் போன்றவற்றின் தேவைப்பாட்டில் உள்ளது. நாட்டின் அனைத்து பகுதிகளிலும் வாழும் மக்களிடையே இன நல்லுறவு என்பது அவசியமான ஒன்றாகும். இன நல்லிணக்கத்தின் ஊடாகவே ஒரு நாட்டினுடைய கலாச்சாரத்தை மேம்படுத்த முடியும். மக்கள் மத்தியில் இனரீதியான வன்முறைகள் ஏற்படுமாக இருந்தால் ஒரு நாட்டின் அமைதியை சீர்குலைக்கும் வகையில் ஆயுத மோதல், போராட்டங்கள், தீவிரவாதம், வன்முறை என்பன அதிகரிக்கக்கூடும். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இன கலவரம் ஏற்படும்போது அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு முழு நாட்டிலும் இனக்கலவரங்கள் ஏற்படக்கூடும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்கையில் இடம்பெற்ற பல்வேறு இனக் கலவரங்களை குறிப்பிடலாம். இலங்கையில் ஒவ்வொரு பிரதேசங்களிலும் ஏற்பட்ட பல்வேறு இன ரீதியான முரண்பாடுகள், 30 வருட காலமாக இடம்பெற்ற யுத்தம், குறிப்பாக 2019 ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற குண்டு தாக்குதல் என்பன இங்கு வாழும் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள சமூகங்களிடையே தூர இடைவெளியையும் மன விரக்தியையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனை இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான இன ரீதியான பிரச்சனைகளும் சவால்களும் தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்திலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு நாகரீகங்களுக்கு இடையிலான மோதல் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் கொண்டுள்ள மற்ற இனம் பற்றிய பிழையான புரிதல் என்பன சமூகங்களுக்கிடையிலான நீண்ட இடைவெளியை தோற்றுவித்துள்ளது. இதற்கான முறையான தீர்வினை அடைய இன நல்லுறவின் அவசியம் பற்றிய சரியான புரிந்துணர்வை உண்டாக்கும் வழிகளை தெளிவுப்படுத்த வேண்டும். இவற்றிற்கு எதிர்கால தலைவர்களாகிய இளைஞர்களின் பங்களிப்பு அவசியமான ஒன்றாகும். முதலில் பிரதேச ரீதியாக இன ஐக்கியத்தை கட்டியெழுப்பிய பின்னரே தேசிய ரீதியாகவும் இன ஐக்கியத்தையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த முடியும்.

இன நல்லுறவைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு

இன்று நாட்டில் இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவு என்பது பலவீனமடைந்த நிலையிலேயே உள்ளது. இதன் காரணமாக மக்களிடையே இன நல்லிணக்கத்தையும் சமூகங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையையும் சகோதரத்துவத்தையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டியுள்ளது. இவற்றை ஏற்படுத்தும் வகையில் அரசாங்கம், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சிவில் அமைப்புகள் என பலரும் செயற்பட்டு வருகின்றனர். இவர்களோடு இணைந்த வகையில் இளைஞர்களும் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அந்தவகையில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் குறிப்பாக தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தில் இனங்களுக்கிடையிலான இனரீதியான பாகுபாடுகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு பல பிரச்சினைகள் தோற்றவிக்கப்படுகின்றன. இவை மக்களிடையேயான இன நல்லுறவை பாதிக்கின்றன.

அந்த வகையில் தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தில் இன சமூக உறவுகளை சீரமைத்து கட்டியெழுப்பும் வேலைத்திட்டங்கள் இளைஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பல்லின மக்கள் மத்தியில் சகவாழ்வு, சமாதனம், இன ஒற்றுமை என்பவற்றினை ஏற்படுத்தும் பொருட்டு சமூகத்திற்கு முழுமையான வழிகாட்டுதல் வழங்கி பல முன்னேற்றகரமான பணிகளில் இளைஞர்கள் தம்மை ஈடுபடுத்தி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க சில பணிகள் மக்கள் மத்தியில் சமூக கட்டமைப்பை பேணுவதிலும் சமூகங்களிடையே இன ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துவதிலும் பாரிய பங்களிப்பினை செய்து வருகின்றது. இதில் இளைஞர் மன்றங்கள், இளையோர் அமைப்புகள், விளையாட்டுக் கழகங்கள், சமூக தொண்டு நிறுவனங்கள், மாவட்ட இணைப்புக் குழு, கல்விக்குழு, கலாச்சார குழு, பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் என்போர் இணைந்து வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். பிரதேச மட்டத்தில் காணப்படும் குழுக்களாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம். வோல்ட்நீம் கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், விழுதுகள் அமைப்பு, சமர்ஷ்ட் விளையாட்டுக்கழகம், மட்டக்கலை இளைஞர் கழகம், பாரதி விளையாட்டு கழகம், கலைமகள் விளையாட்டு கழகம் என்பனவாகும்.

இதனடிப்படையில் இளைஞர்களின் செயற்பாடுகளாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம். குறிப்பிட்ட பகுதியில் காணப்படும் இன மக்களின் கலாச்சாரங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் கலாச்சார குழுவில் அங்கத்துவம் பெறும் இளைஞர்கள் கலாச்சார செயற்திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதன் ஊடாக பல்லின மக்களை ஒன்றிணைக்கின்றனர். இவ் அமைப்பினால் வருடாவருடம் ஒவ்வொரு இனமக்களின் பாரம்பரிய கலாச்சார மரபுகளை பிரதிபலிக்கும் வகையில் கலாச்சார நிகழ்வுகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கும். இதன் காரணமாக இனங்களுக்கிடையே உள்ள வெறுப்புணர்வு, சந்தேகம் ஆகிய உணர்வுகள் நீக்கிவிடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். 2020 ஆம் ஆண்டு புதுவருடப் பிறப்பை முன்னிட்டு கலாச்சார குழு நிகழ்ச்சித்திட்டம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இதில் ஓவியக் கண்காட்சி, புகைப்படக் கண்காட்சி மற்றும்

பார்வையாளர்களுக்கான போட்டிகள், பேச்சுப்போட்டி, விவதாம், பட்டிமன்றம், நடனம் மற்றும் நாடக விழாக்களும் சிறுவர்களுக்கான வினோத உடை அலங்காரம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வினோத உடை அலங்கார போட்டியில் சிறுவர்கள் மற்ற இனத்தவர்களின் பாரம்பரிய உடைகளை அணிந்து போட்டியில் பங்கு பற்றியிருந்தனர். இந் நிகழ்வுகள் அனைத்தும் அப்பிரதேச கலாச்சார மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது. பிரதேசத்தில் காணப்படும் வணக்கஸ்தலங்களின் தலைவர்கள் பிரதம அதிதிகளாக கலந்து கொண்டதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கலாச்சார குழுவினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் அப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் தேவாலயம் மற்றும் விகாரை, பள்ளிவாசல்கள், கோயில், பரிபாலன சபையினரால் நிதி உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

பொது இடங்களில் இன நல்லுறவை வலியுறுத்தும் வகையில் வீதிநாடகங்களை ஏற்பாடு செய்தல். உதாரணமாக மக்கள அதிகமாக கூடும் பொது இடங்களில் இன நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் அனைத்து மக்களுக்கும் விளங்கக் கூடியவகையில் வீதி நாடகங்கள் ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாக தேசிய ரீதியாக ஏற்படக்கூடிய இனக்கலவரங்களாலும் வன்முறைகளாலும் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக்கள் தொடர்பாக மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. 2018 மார்ச் மாதம் கண்டி திகன கலவரம் ஏற்பட்டதை தொடர்ந்து அதனை மையமாக கொண்டு பிரதேச மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் விழுதுகள் அமைப்பினால் வீதி நாடகம் ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

மூவின மக்களும் வாழும் இப் பிரதேசத்தில் இனங்களுக்கிடையிலான இன முறுகல், மோதல் நடவடிக்கைகள் ஏற்படும்போது இளைஞர்கள் புரிந்துணர்வுடன் செயற்படுவதை அவதானிக்க முடிந்தது. 2019 ஈஸ்டர் குண்டுதாக்களின் பின்னர் அதனை மையமாக கொண்டு நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் வன்முறைகள் ஏற்பட்டன. அவ்வாறான ஒரு நிலை லிந்துலை பிரதேசத்திலும் ஏற்பட்டிருந்தது. இதன் போது இளைஞர் சமுதாயம் பொறுப்புடன் செயற்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது.

குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் காணப்படும் இளைஞர்கள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், சமூக நல விரும்பிகள், சமூக தொண்டு நிறுவனம் என்போர் இணைந்து தன்னார்வமுள்ள இளைஞர் கழகங்களை உருவாக்கி அதன் ஊடாக சமூக நல்லுறவு, சமாதானம் என்பவற்றை கட்டியெழுப்புவதற்கான செயற்திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். பிரதேச மட்டத்தில் காணப்படும் குழுக்களாக பின்வருவனவற்றை குறிப்பிடலாம். வோல்ட்ரீம் கிராம அபிவிருத்தி சங்கம், விழுதுகள் அமைப்பு, சமர்ஷட் விளையாட்டுக்கழகம், மட்டக்கலை இளைஞர் கழகம், இலங்கை உளவியல் ஆலோசனை மையம், (மலையகம்) மூன்ஸ் விளையாட்டு கழகம் என்பனவாகும். இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு குழுவிலும் பல்வேறு இன மக்களும் அங்கத்துவம் பெறும் அதேவேளை குழுக்கள் மாதாந்த ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதனுடாக பிரதேசத்தில் ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகள்

தொடர்பாக ஆராயப்பட்டு அதனை தீர்ப்பதற்கான வழிகளும் சிறந்த வழிகாட்டல்களும் யோசனைகளும் முன்வைக்கப்படும்.

இளைஞர்களின் ஊடாக மாணவர்களுக்கான பல்வேறு விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணமாக 2021 மார்ச் மாதம் இலங்கை உளவியல் ஆலோசனை மையத்தின் மலையக உறுப்பினர்களால் நு. சென் கூம்ஸ் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் தரம் 10, 11 மற்றும் உயர்தர மாணவர்களுக்கான விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சி திட்டம் ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. இதன்போது ஒற்றுமை, இன ஐக்கியத்தின் அவசியம், உயர்தரத்தில் பாடத்தெரிவுகளை எவ்வாறு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது தொடர்பாகவும் மாணவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் இலங்கை உளவியல் ஆலோசனை மையத்தின் உறுப்பினர்கள், மலையக உறுப்பினர்கள், பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் லிந்துலை பொலிஸ் அதிகாரி என்போர் பங்குபற்றினர்.

இளைஞர்கள் மத்தியில் இன ரீதியான வேறுபாடுகள் இல்லாமல் சமூக தொண்டுகளில் கலந்து கொள்வதையும் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருந்தது. சிரமதான நிகழ்வுகள், பிரதேச அபிவிருத்தி திட்டங்கள், பாதை மறுசீரமைப்பு என்பவற்றில் அர்பணிப்புடன் தமது பங்களிப்பை வழங்கி இருக்கிறார்கள். 2021 ஆண்டு வோல்ட்நீம் கிராம அபிவிருத்தி சங்கத்தின் ஊடாக 3 கிலோமீட்டரில் புதிய பாதை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இவ் அமைப்பின் ஊடாக வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் பாகுபாடற்ற வகையில் உதவிகள் வழங்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப் பிரதேச மட்டத்தில் காணப்படும் கல்வி குழுவானது கல்வி சார்ந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதனுடாக இன மதங்களுக்கிடையே ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதுடன் மாணவர்களின் அறிவை வளர்க்கவும் உதவுகிறது. பிரதேச மட்டத்தில் நூலகம் ஒன்றை அமைப்பதன் ஊடாக இதனை மேற்கொள்கிறது. உதாரணமாக இப்பிரதேசத்தில் காணப்படும் நூலகங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மட்டக்கலை வாசிகசாலை, வோல்ட்நீம் பொது நூலகம், சென்கூம்ஸ் வாசிகசாலை என்பனவாகும். பிரதேச மட்டத்தில் காணப்படும் கல்வி குழுவானது கல்வி சார்ந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்வதாக இனங்களுக்கிடையே மதங்களிடையே ஒரு புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி மாணவர்களின் அறிவை வளர்க்க உதவுகிறது. நூலகங்கள் அனைத்தும் பிரதேச இளைஞர்களின் ஒத்துழைப்புடன் உருவாக்கப்பட்டவையாகும். நூலகத்திற்கான புத்தகங்கள் மற்றும் ஏனைய வசதிகள் இளைஞர்களால் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் “வைகறை நூலக வாசகர் வட்டம் மாதம் ஒரு முறை ஒரு நூலைப் பற்றி பேசும் என்ற தொனிப்பொருளில்” ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு நூலைப் பற்றிய கலந்துரையாடல் இடம் பெறுகின்றது. தற்போது இக்கலந்துரையாடல் இணைய வழியாக இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவற்றினூடாக மாணவர்களிடையே சிறந்த படைப்பாளர்களை உருவாக்குவதல் (கவிதை, சிறுகதை,கட்டுரை) போன்றனவாகும்.

இன்றைய இளைய சமுதாயத்தினர் அடுத்தவர்களுக்கு இன மதபேதமின்றி உதவி செய்யும் மனப்பான்மை அதிகம் கொண்டுள்ளனர். லிந்துலை வோல்ட்நீம் பிரதேச மக்கள் 2019ஆம் ஆண்டு இயற்கை இடர்காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் சமர்ஷட் விளையாட்டு கழகம் உறுப்பினர்களால் நிதி சேகரிக்கப்பட்டு அப்பிரதேச மக்கள் அனைவருக்கும் நிவாரணபொருட்கள் வழக்கப்பட்டது. மேலும் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இயற்கை பேரிடரால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளையும் இளைஞர் சமுதாயம் தானாக முன்வந்து பாதிப்பினால் ஏற்பட்ட சேதங்களை சரிசெய்து மக்கள் இயல்பு வாழ்கைக்கு திரும்ப உதவி செய்தனர்.

தமிழ் மற்றும் சிங்கள மக்கள் இணைந்து கொண்டாடும் பண்டிகை தமிழ் சிங்கள புத்தாண்டை முன்னிட்டு வருடாவருடம் விளையாட்டு கழகங்களால் பல்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கும். இதில் சிங்கள இன மக்களின் பாரம்பரியமான விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வோல்ட்நீம் கிராம அபிவிருத்தி சங்கத்தினால் 2012 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 2019 வரையான காலப்பகுதிலில் தொடர்சியாக விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடாத்தப்பட்டுள்ளன. 2019 ஆம் ஆண்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விளையாட்டுப் போட்டியின் போது பல்லின மக்களின் கலாச்சாரத்தை பிரதிபலிக்கும் வகையில் உணவுத்திருவிழா ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தில் பொது இடங்களிலும் பேருந்து நிலையங்களிலும் பல்லின மக்களின் கலாச்சாரங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. பேருந்து நிலையம், பேருந்து தரிப்பிடங்கள், பொது கட்டிடங்கள், பாதைவழியில் காணப்படும் சுரங்கபாதை என்வற்றில் வரையப்பட்டுள்ளன. இவ் ஓவியங்களில் ஆலயவழிப்பாட்டு முறைகள், பாரம்பரிய கலாச்சார முறைகள், வரலாற்று சம்பவங்கள் என்பன பிரதிபலிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பல்லின மக்களின் கலாச்சாரங்களையும் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றன. இந் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மற்றும் அப்பகுதியில் காணப்படும் பாடசாலையின் பழைய மாணவர்கள் என்போர் இணைந்து ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள்.

கிராம மக்களுக்கிடையே காணப்படும் காலாச்சார ரீதியான தடைகள் காரணமாக குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் இளவயது திருமணம் அதிகரிக்கின்றது. அதனால் ஏற்படும் மனித உரிமை மீறல்கள், வன்முறைகள், மோதல்கள் என்பவை மக்களிடையேயான நிரந்தர சமாதானத்திற்கு பாதகமாக அமைகின்றன. இவ்வாறான ஒரு நிலையை போக்குவதற்கு இளைஞர்களால் இன நல்லுறவை பலப்படுத்தல் மற்றும் கிராம மட்ட மக்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பது தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களை வழங்கக்கூடிய துண்டு பிரசுரங்கள்,சுவரொட்டிகள்,ஆலோசனை வழிகாட்டல்கள் என்பற்றின் ஊடாக கிராம மட்டத்திலும் சமூக மட்டத்திலும் பிரசாரம் செய்யப்படுகின்றது.

ஏதிர்காலத்தில் சமூகத்தில் உள்வாங்கப்பட இருக்கும் இளைஞர்கள் யுவதிகளுக்குமான பயிற்சிப் பட்டறைகளும் இடம்பெறுவது குறிப்பிடக்கதாகும். லிந்துலை பிரதேச மட்டத்தில் பதிவு செய்து செயற்படும் இளைஞர் கழகங்களின் அங்கத்துவ இளைஞர்கள் என்ற அடிப்படையில் பல்லின இளைஞர்களை ஒன்றிணைப்பதற்காக தலவாக்கலை நகரில் “மனித உரிமைகளை பலப்படுத்ததுவதன் ஊடாக சமூக நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துதல்” என்ற தொனிப்பொருளில் மாநாடு ஒன்று நடாத்தப்பட்டது. இதில் மாவட்டத்திலுள்ள சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், கிறிஸ்தவ இளைஞர்கள், கிராமமட்ட அமைப்புகளின் தலைவர்கள், அரச மற்றும் சிவில் அமைப்புகளின் பிரதிநதிகள் உள்ளடங்கலாக 200 இற்கும் மேற்பட்டோர் கலந்துகொண்டனர்.

இப்பிரதேச இளைஞர்கள் மக்களுக்கு ஏற்படும் உள ரீதியான பிரச்சினைகளை அடையாளம் காண்பதற்காக குழுக்களை ஆரம்பித்து அதன் ஊடாக திட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி அதனை சமூக மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் செயற்படுத்தி வருகின்றார்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் அறநெறி பாடசாலைகளை நடாத்தி மாணவர்களுக்கு பல்வேறு வழிகாட்டுல்களை வழங்கி வருகின்றனர். அப்பிரதேச மட்டத்தில் வணக்கஸ் தலங்களிலும் குறிப்பாக மட்டக்கலை சென் அந்தோணியார் தேவாலயத்தில் சிறுவர்களுக்கான பாலர் பாடசாலைகள் நடாத்தப்படுகின்றன. தொடர்ந்து இப் பாலர்பாடசாலையில் 40க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்வி கற்று வருகின்றனர். இந்த பாடசாலையில் எதிர்கால சந்ததியினர் இனம், மதம், மொழி, சாதி பேதமில்லாமல் ஒற்றுமையாக இருக்கும் பட்சத்தில் எதிர்காலத்தில் நாட்டில் பொதுவான சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முடியும். இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் அனைத்து மாணவர்களின் விழுமிய பண்புகளை வளர்த்தெடுக்கும் முகமாக சரஸ்வதி பூஜை, மீலாத்து நபி விழா, ஒளி விழா போன்ற பல விழாக்களும் இப்பாலர் பாடசாலைகளில் கொண்டாடப்படுகின்றன.

இளைஞர்கள் சமூகவலைதளங்களின் மூலமாகவும் காணொளி வாயிலாகவும் இன நல்லுறவு தொடர்பான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். திருவிழாக் காலங்களிலும் தேர் பவணிகளை நடத்தும்போது அனைத்து இன மக்களும் வழிபடக் கூடிய வகையில் அதனை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். இன மத வேறுபாடுகள் இன்றி மரண வீடுகளின் இறுதி கிரியைகளிலும் கலந்து கொள்வதுடன் அவர்களுக்கான பண உதவிகளையும் வழங்கி வருவது பிரதேச இளைஞர்களின் வழக்கமாக காணப்படுகிறது.

பல்லின சமூகங்கள் இடையே நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்களால் பல செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் கண்டுபிடிப்புகளின் படி அவர்களின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகளின் அடிப்படையிலும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான எதிர்கால சிந்தனையில் தெளிவின்மையும் தோற்றம் பெற்றிருப்பதனை அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. ஒருசில இளைஞர் யுவதிகளின் கருத்துக்களில் இன நல்லிணக்கம் என்றால்

என்ன என்பது பற்றி அவர்களுக்கு எந்த புரிதலும் இல்லை என்ற கருத்தும் தெரிய வந்திருந்தது. இன்று எண்ணிக்கையில் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞர்களின் சிந்தனைகளிலும் பேச்சுகளிலும் இருந்தும் அவர்களின் தற்போதைய மனோபாவத்தை நன்றாக கணிக்க முடியும். குறிப்பிட்ட இளைஞர் சமுதாயத்தின் கருத்துக்களில் சமூக அக்கறை இன்மையும், பொது செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாமையும், சமூகத்தை சீர்திருத்த தனி மனிதனால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்ற எண்ணமும் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஊடகங்களில் தமது கருத்துக்களை வெளியிடுவதோடு தம் சமூகத்திற்கான பங்களிப்பினை நிறுத்திக்கொள்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இவர்களின் வாழ்க்கையில் சுயநலம் மட்டுமே காணப்படுகிறது. மொழி, இனம், தேசம், சமூக மக்களின் ஒற்றுமை, ஐக்கியம் குறித்த அக்கறை இல்லை என்பதும் தெரியவருகின்றது. சரியான வழிநடத்தல் இன்மையால் போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகுதல், குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடுதல், எதிர்கால சிந்தனை மற்றும் எதிர்கால சந்ததியினர் பற்றி சிந்திக்காத தன்மை காணப்படுதல். மதவாதம், இனவாதம் என்பவற்றில் ஈடுபட்டு வன்முறையை ஏற்படுத்துதல், சாதியை கடைப்பிடித்தல் போன்ற குறைபாடுகளும் கண்டறியப்பட்டன.

இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

பல்லின மக்களிடையே இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதற்காக பிரதேச இளைஞர்களால் பல்வேறு செயற்திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் சவால்கள் பலவற்றை எதிர் கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்தகைய சவால்களை நாம் பின்வருமாறு அடையாளம் காணலாம். தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேச மக்களிடையே இன நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதற்காக இளைஞர்களின் பங்களிப்பு காணப்பட்டாலும் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களிடையே இன மோதல்களும் வன்முறைகளும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. அதற்கு பல்வேறு காரணங்களும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. குறிப்பிட்ட பிரதேச மக்களிடையே சமூக ரீதியான பரஸ்பர புரிந்துணர்வின்மையும், கல்வி, பொருளாதாரம், தொழில் வாய்ப்புகள் போன்ற துறைகளில் போட்டி, பொறாமை என்பன மக்களிடையே இன மோதல்களுக்கு காரணமாய் அமைகின்றன. ஒரு சமூகத்திற்கு கிடைக்கும் சலுகைகள் மற்றும் ஒரு இன மக்களுக்கு கிடைப்பதை இப்பிரதேச மக்கள் விரும்பவில்லை. மேலும் இப்பகுதியில் வாழும் பெரும்பாலான மக்கள் தனித்துவம் என்ற பெயரில் வாழ்வின் அனைத்து விடயங்களிலும் தமது சமயத்தவர்களுடனும், இனத்தவர்களுடனும் சேர்ந்து வாழ்கின்றனர். அம்மக்கள் தாங்கள் மட்டுமல்லாது தமது பிள்ளைகளும் ஏனைய இனத்தவர்களுடனும் சமூகத்தினருடன் சேர்ந்து பரஸ்பரமாக வாழும் நிலையை விரும்புவதில்லை.

பல்லின மக்களிடையே வெவ்வேறு மரபுகள் பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை காணப்படுவது இயல்பான ஒரு விடயமாகும். ஒவ்வொரு இன மக்களும் தங்களின் கலாச்சாரங்களை பிரதிபலிக்கும் வகையிலேயே உடைகளையும் அணிகிறார்கள். உதாரணமாக முஸ்லிம் மக்களின் அபாயா மற்றும் புர்க்கா ஆகியன அவர்களின் கலாசார உடையாகும். சமீபத்தில் இடம்பெற்ற உயிர்த்த ஞாயிறு தாக்குதலின் பின்னர் இந்த உடை தொடர்பான சர்ச்சைகள் பல எழுந்தன. இதன் விளைவாக சமூகங்களிடையே அவநம்பிக்கை மற்றும் பதட்ட நிலை ஏற்பட்டதுடன் இப்பகுதியில் வாழும் தமிழ் சிங்கள மக்களுக்கு முஸ்லிம் இன மக்கள் மீதான ஒரு வெறுப்புணர்வும் ஏற்பட்டது. அவ்வாறு உடை அணியும் முஸ்லிம் இன மக்கள் மீதான வெறுப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டதை தொடர்ந்து அவர்களை ஒதுக்கி வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. ஒருசில மக்கள் செய்யும் விடயங்கள் ஒட்டுமொத்த இனத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. இவ்வாறான பிரச்சனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூகங்கள் இடையே மோதல்கள் எளிதில் இடம்பெறுகின்றன.

பிரதேச மக்களிடையே இன நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் மிகப்பெரிய சவாலாக மொழி தொடர்பான பிரச்சினைகள் காணப்படுகிறது. மொழி என்பது பல்லின சமூகங்களை இணைக்கும் பிரதான காரணியாகும். ஏனைய இன மக்களுடன் தொடர்பையும் உறவையும் பேணுவதற்கும் மொழி ஒரு தடையாக காணப்படுகின்றது. வெவ்வேறு சமூகங்களுக்கு பொருந்தக்கூடிய வகையில் மாறுபட்ட சட்டங்களை உருவாக்குதல் அதாவது இலங்கையின் அரசியலமைப்பை பொருத்தவரை வெவ்வேறு சமூகங்களை தங்கள் சொந்த சட்டங்களால் நிர்வகிக்க அனுமதிக்கின்றது. சிங்களம் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்களுக்கு தனித்தனி சட்டங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் மக்களிடையே ஒரு பிளவு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூகத்தினரிடையே மிகவும் பரவலாக இருக்கும் கோபம், வெறுப்பு, அதிருப்தி, பழி வாங்கல், பகை போன்ற எதிர்மறை உணர்வுடன் கருத்து வேறுபாடுகளும் இடம்பெறுவதால் பின்னர் அவை வன்முறை மற்றும் மோதல்களுக்கும் வழிவகுக்கின்றது. இரண்டு நபர்களுக்கிடையே ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சனை ஏற்படும் போது அதற்கான தீர்வைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்ட பிரச்சினை அவர்களுடன் நீடிக்கப்பட்டு ஒரு சமூகப் பிரச்சனையாக உருவெடுக்கின்றது. ஒரு சிலர் பிற மதங்களையும் கலாசாரங்களையும் விவாதிக்க முற்படும் சந்தர்ப்பத்திலும் இன ரீதியான பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. இதற்கு காரணம் பிற இன, மதங்கள் தொடர்பான சரியான புரிந்துணர்வின்மையாகும். பிரதேச மக்கள் பொருளாதார அடிப்படையிலும் மக்களை பாகுபாடு காட்டி பிரித்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

ஒருசில இனவாதிகளால் சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாக இன வெறுப்புணர்வை தூண்டும் கருத்துக்கள் பரப்பப்படுவதால் அவை பல்லின மக்களிடையே வெறுப்புணர்வு

மற்றும் விரிசல்களை உருவாக்கி இனவாதத்தை தூண்டும் வகையிலான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இக்கருத்துகள் மக்களிடையே விரிசலையும், பதட்ட நிலையையும் உருவாக்கி வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. சமூகத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட இன சமூகம் ஒரு பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளும்போது இம்மக்களிடையே பிளவுகள் காணப்படுவதால் குறிப்பிட்ட இனத்தின் அல்லது மதத்தின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமே அதற்காக குரல்களை எழுப்பி தீர்வுகளை காண முற்படுகிறார்கள். மேலும் போதைப்பொருள் பயன்பாடு கடந்த சில ஆண்டுகளாக மிக வேகமாக பரவி வருகின்றது. போதைப்பொருள் பயன்பாட்டின் விளைவாக ஒரு சமூகத்தை சேர்ந்த ஒருவர் மற்றொரு இனத்தை சேர்ந்த நபரை தாக்கும் பிரச்சினை ஏற்பட்டால் இது மக்களிடையே பதட்டங்களை விளைவித்து வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்ல நேரிடும். போதைப்பொருள் பாவனை இப்பிரதேச இளைஞர்கள் எதிர்நோக்கும் மிகப்பெரிய சவாலாக காணப்படுகிறது. மக்களிடையே பரவலாக இன வன்முறை ஏற்படுத்துவதற்கு தூண்டுகோலாகவும் போதைப்பொருள் பாவனை காணப்படுகின்றது. அடுத்ததாக இன நல்லிணக்கத்தை பாதிப்பதில் அரசாங்கத்தின் பாரபட்சமான அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கும் பங்கு உண்டு. அடுத்ததாக உள்ளக அரசியல் பிரச்சினைகளும் தடையாக உள்ளன. கட்சித் தாவல்கள், புதிய கட்சி, உருவாக்கம் தலைமைத்துவ போட்டி என்பன மக்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்தோடு இனவாத அரசியலை உயிர்ப்புடன் வைத்திருப்பதிலும் பங்களிப்பு செய்கிறது. இலங்கையின் வரலாற்றில் பெரும்பாலும் உயர் குழுவினரே அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இவர்கள் அரசியல் நலன்களை அடைந்து கொள்வதற்காக இனவாத கருத்துக்களையும் மக்களிடையே பரப்பி வருகிறார்கள். இவர்கள் தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் போது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அக்கருத்துக்கள் சமூகத்தின் இன நல்லிணக்கத்துக்கு பாதகமாக அமைந்து விடுகின்றன.

மக்களிடையே இனரீதியாக வன்முறைகள் ஏற்பட்ட போதும் அதனை தீர்த்து வைப்பதில் இவர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படாமல் இருத்தலும் அதிலும் குறிப்பாக தேசிய கட்சிகள் உட்பட ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் தேர்தல் காலங்களில் இனவாத அரசியலை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. மக்கள் கட்சி ரீதியாக சிந்திப்பதை விடுத்து இன ரீதியாக சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. இதன் காரணமாக ஒவ்வொரு இனமும் அரசியல் தீர்வு குறித்து பேச முற்படும்போது தமது நலன்களுக்கு மாத்திரமே முன்னுரிமை அளிக்கின்றார்கள். இவ்வாறான விடயங்கள் இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சவாலான விடயங்களாக அமைகின்றன. இவற்றையெல்லாம் விட இலங்கையில் தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் அரசியல் அமைப்பும் மக்களிடையே இன நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதற்கு பெரும் சவாலாக அமைவதாக இளைஞர்கள் கருதுகின்றார்கள்.

முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும்

மேற்கூறப்பட்ட தரவுகளை பகுப்பாய்வு செய்து மதிப்பிட்டதில் இலங்கையில் இன நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான செயற்பாடுகளை இளைஞர்களின் ஊடாக மேற்கொள்வதன் மூலம் முரண்பட்டு நிற்கும் சமூகங்களிடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற முடிவு பெறப்பட்டது. குறிப்பாக தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தில் இன சமூக உறவுகளை சீரமைத்து கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்களின் பங்களிப்பு அடிப்படையாக அமைகின்றது. இன நல்லுறவு என்ற வார்த்தையின் அடிப்படை அர்த்தத்தை அவர்களால் அறிய முடிந்திருந்தது. இருப்பினும் ஒருசில இளைஞர் யுவதிகளின் கருத்துக்களில் இன நல்லிணக்கம் என்றால் என்ன என்பது பற்றி அவர்களுக்கு எந்த புரிதலும் இல்லை என்ற கருத்தும் தெரிய வந்திருந்தது.

மேலும் அப்பகுதி இளைஞர்களால் மேற்கூறப்பட்ட பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் சமூகத்திற்கு சேவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் தற்கால இளைஞர்களிடம் காணப்படுகின்றது. எனினும் அதனை எவ்வாறு முறையாக மேற்கொள்வது என்று தெரியவில்லை. எனவே இதற்கான முறையான பயிற்சி நெறிகளை வழங்கும் பட்சத்தில் அவர்களால் அதனை முறையாக முன்னெடுக்க முடியும். சமாதானத்தையும் இன ஒருமைப்பாட்டையும் கட்டியெழுப்புவது இலங்கை அரசின் கடமை மட்டுமன்றி இலங்கையில் மக்களது கடமையாகும். நாட்டில் நிலைத்திருப்புத் தன்மையை கட்டியெழுப்புவதற்கு இனக் குழுக்களுக்கிடையே இனப் பாகுபாட்டை இயலுமானவரை விலக்கிவிட வேண்டும். கடந்த காலங்களில் நடைபெற்ற ஆய்வுகளில் பார்க்கும்போது இளைஞர்களின் பங்களிப்பு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. தேசிய மானிட அபிவிருத்தி சபையின் அறிக்கையின் படி 2011ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட தேசிய இளையோர் ஆய்வுகளின் முடிவுகளில் மொத்த இளையோர் குடித் தொகையில் 14% வீதமானோர் தன்னார்வ நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றது. (www.lk.undp.org). இளைஞர் அமைப்புகள் மற்றும் செயற்பாட்டு இளையோர் அமைப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலம் தன்னார்வ பணியில் பங்கேற்கும் இளைஞர்களின் பங்கை அதிகரித்து அவர்களை சமாதானம், இன ஒருமைப்பாட்டை மேம்படுத்துவதற்கான செயல்பாடுகளிலும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களிலும் பங்கேற்க செய்யமுடியும். தலவாக்கலை லிந்துலை பிரதேசத்தில் இன நல்லிணக்கத்தை உருவாக்க கூடிய பல நடவடிக்கைகள் இளைஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எனினும் மேற்கூறப்பட்ட சில சவால்கள் அவர்களின் முழுமையான செயல் திட்டங்களுக்கு தடையாக அமைகின்றன. அவற்றை நிவர்த்தி செய்வதற்காக பிரதேச இளைஞர்களால் பல ஆலோசனைகளும் பரிந்துரைகளும் முன்வைக்கப்பட்டது.

அந்த வகையில் சமூகத்தில் தொடர்ந்து இன ரீதியான பிரச்சினைகளும் வன்முறைகளும் ஏற்படுவதற்கு சமூகத்தில் காணப்படும் பொதுவான அறிவின்மையே காரணமாகும். குறிப்பாக பிற இன மக்களின் கலாசாரங்கள், பழக்கவழக்கங்கள்

மரபுகள் போன்றன பற்றிய அறிவை மக்கள் பெற்றிருக்கும் போது ஏனைய இன மக்களுடன் நல்லுறவைப் பேணவும் சகவாழ்வு வாழவும் முடியும். இனம் ,சமயம் என்பவற்றை அரசியலில் இருந்து ஒதுக்கி வைத்திருக்க வேண்டும். இனம், மதம், சமயம் எவ்வாறு இருந்தாலும் அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும். சட்டத்திற்கு முன் அனைவரும் சமமானவர்களாக கருதப்படவேண்டும். இன அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டக் கூடாது. நாம் தொடர்ந்து நல்லிணக்கத்துடன் வாழ விரும்பினால் இன சமூக விவகாரங்களை மிகவும் கவனமாக நாம் கையாளவேண்டும். பிரிவினைவாத மற்றும் தனிமைப்படுத்தக் கூடிய உணர்வுகளைக் குறைக்க முயல வேண்டும். மக்களிடையே இன ஒருமைப்பாட்டின் அவசியம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து நடத்த வேண்டும். குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் சகல இன மக்களையும் ஒன்றிணைத்து அனைவரது கலாச்சார மரபுகளுக்கு ஏற்றவகையில் பொதுவான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை நடத்த வேண்டும்.

ஊடகங்கள் சமூக வலைத்தளங்கள் சக வாழ்வையும் இன நல்லிணக்கத்தையும் மையப்படுத்திய நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைத்து நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு மயமாக்கத்திற்கும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்க வேண்டும். வழிபாட்டுத்தலங்கள், பாடசாலை என்பவற்றில் இன நல்லுறவு, மதச் சகிப்புத்தன்மை போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக கற்பிக்கவும் அது தொடர்பான பயிற்சிகளை வழங்க வேண்டும். பல்வேறு இனங்களுக்கு இடையில் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் வண்ணம் ஒரு பொதுவான மொழியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அல்லது இரண்டாம் மொழி கல்வியை ஊக்குவிக்க வேண்டும். அரச சேவை நிறுவனங்களில் சேவை வழங்கும் போது பொறுப்புணர்வும் வெளிப்படைத் தன்மையுடனும் பக்கச்சார்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும். பல்லின மக்களின் இன நல்லுறவை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் காணப்படும் அம்சங்களை அரசாங்கத்தின் அனுசரணையுடன் தடை செய்ய வேண்டும். மேற்குறப்பட்ட விடயங்கள், இன நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு பங்களிப்பு செய்யும் என இளைஞர்களால் நம்பப்படுகிறது. இவ்வாறான ஓர் ஆய்வினை தலவாக்கலை விந்துலை பிரதேசத்தில் செய்வதனூடாக பல்லின சமூகங்கள் இடையே ஒரு ஆரோக்கியமான சூழலை கட்டியெழுப்ப முடியும்.

உசாத்துணைகள்

Hijas,A.M.M, Llma,L.F, Asna, M.I.F, Aashika,A.F.,Munas,M.H.A. (2020). The role of School religious text book on building racial reconciliation: A study focused on grade ten religious text books. Faculty of Islamic

Studies & Arabic Language South Eastern University of Sri Lanka.

Retrieved from <http://ir.lib.seu.ac.lk/handle/123456789/5124>

Minsara, J.F. (2020). A Study on social harmony based on Buddhist and Muslim relationship Sri Lanka, Department of Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka.

இமயவர்மன், உ. (1988). “இன ஒடுக்கமும் விடுதலை போராட்டமும்” ஆய்வு கட்டுரைகள், புதிய பூமி வெளியீட்டகம். Retrieved from <https://noolaham.net/project/04/351/351.htm>

ஹபிதுல்லா, K. (2019). இன நல்லுறவு சமாதானம் என்பவற்றைக் கட்டியெழுப்புவதில் முஸ்லீம் சமய நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு (கிண்ணியா ஜம்இய்யத்துல் உலமாவின் இன நல்லுறவு சமாதானச் செயற்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஓர் ஆய்வு) கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை.

சண்முகலிங்கம், க. (2011). இலங்கையில் இனவரைவியலும் மானிடவியலும், கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்லம்.

சண்முகம், கா.(2019, October 20) இன நல்லிணக்கம்: அமைதிக்கு ஜந்து அம்சங்கள். தமிழ் முரசு. <https://www.tamilmurasu.com.sg/channel-5/story20191020-35332.html>

சஜிதா, ரி. பா. (2017). யுத்தத்திற்குப் பின்னான இலங்கையின் இன நல்லிணக்கம், அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை ,இலங்கை தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகம், Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/318348515_Ethnic_Harmony_in_Post-war_Sri_Lanka

நட்சேன், ஜி. (2000). இலங்கை இன முரண்பாடுகளின் வரலாறு, அபிராமி விளம்பர நிறுவனம்.

நல்லிணக்க மீள கட்டியெழுப்புவதில், இளைஞர்களின் பங்கு. வீரகேசரி. https://www.virakesari.lk/article/64646_2019.09.20

யுவராஜ், டி. (2019, செப்ரெம்பர் 12). இளைஞர்களும் சமூக பொறுப்புகளும் ,இளைஞர்களுக்கான திறன் மேம்பாட்டு திட்டம். வீரகேசரி. <https://www.virakesari.lk/article/64646>

ரிஸ்வி எம்.டி.எம், இலங்கை வரலாற்றில் மத கலவரங்களும் இனக்கலவரங்களும் அவற்றக்கான தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும், ஆய்வுகட்டுரை, இலங்கை கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்.

றவூப் ஸெயன், (2006). சிங்கள முஸ்லீம் ,இன மோதல்கள் ஒரு சமூக அரசியல் பார்வை, கொழும்பு, இப்னு கல்தூன் ஆய்வகம்.

சமூகநல்லிணக்கத்துக்கான சூழலைக் கட்டியெழுப்புவதிலுள்ள சவால்கள்: கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு

உதயகுமார் ராமமூர்த்தி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும், அபிவிருத்திக்கும் அடிப்படையான விடயமாக தற்காலத்தில் நோக்கப்படுவது சமூக நல்லிணக்கம் ஆகும். ஒவ்வொரு நாட்டினதும் மக்கள் - பண்பாடு, கலாசாரம் என்ற அடிப்படையில் வேறுபட்டுக் காணப்பட்டாலும் சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதில் அரசாங்கம் மற்றும் ஏனைய அமைப்புகள் அதிகம் அக்கறை காட்டுவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. அத்துடன் இவை சமூகத்தில் ஒற்றுமை, புரிந்துணர்வு, சகவாழ்வு ஆகியவற்றை கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பதற்காக பல்வேறு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் இத்தகைய தன்மையை வளர்க்க அல்லது கட்டியெழுப்பக்கூடிய சூழ்நிலை காணப்படவில்லை. ஆனால் இன்று பல்வேறு முயற்சிகள் சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதில் எடுக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை சமூகங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதில் பல்வேறு சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. சமூகநல்லிணக்கம் என்பது இன, மத, கலாசார வேறுபாடுகளை தகர்த்து சமூகத்தில் ஒற்றுமையாக வாழ்தலை ஆகும். கேகாலை மாவட்டம் தெரணியகல எனும் பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை கட்டியெழுப்புவதிலுள்ள சவால்களை இனங்கண்டு அதற்கான பரிந்துரைகளை முன்வைப்பதை இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். அத்துடன் இன்று அரச சார்பான நிறுவனங்களும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் சமூக நல்லிணக்கம் தொடர்பாக கருத்துக்களை கூறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர்கள், இஸ்லாமியர்கள், சிங்களவர்கள் என்ற அடிப்படையில் பல்லின கலாசாரத்தை சார்ந்த சமூகத்தினர் வாழும் நாடு இதுவாகும்.

இலங்கையில் சமூக நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதில் தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் முஸ்லீம்கள் என அனைவரதும் ஒத்துழைப்பும் அவசியமானதாக காணப்படுகின்றது. சமூக நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதில் அனைவரும் ஒற்றுமையாக காணப்பட வேண்டும். ஆனால் இலங்கையில் அத்தகைய ஒற்றுமை, மனப்பாங்கு என்பன அனைவரிடமும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையே காணப்படும் மனப்போக்குகளை முதலில் அகற்ற வேண்டும். இவ்வாறான மனநிலை ஆரம்ப காலம் தொட்டு இன்றுவரை வளர்ந்து வரும் இளைஞர்களிடமும் இத்தகைய தன்மையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. அவர்கள் வாழ்ந்த சூழல் இதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலின் அவசியத்தை உணர்ந்தி தெரணியகல பிரதேசத்தில் சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடையே சமூகநல்லிணக்கத்துக்கான சூழலைக் கட்டியெழுப்பி சமூகமாக வாழ்வதற்கான சூழலை உருவாக்குதல் பிரதான தேவைப்பாடாகும். தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் ஓரளவிற்கு ஒற்றுமையாக வாழக்கூடிய சூழல் காணப்படுகின்றது. எனினும் இங்கு சமூக நல்லிணக்கத்தை உருவாக்குவதில் முஸ்லீம்களின் பங்களிப்பு சற்று குறைவாகவே உள்ளது. எனவே தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடையே இத்தகைய

மக்களின் மனவுணர்வுகளை அறிந்து கொண்டு அவர்களிடம் இத்தகைய பிரச்சினைக்குரிய தீர்வு முன்மொழிவுகளை பெற்று தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் இடையே சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்க்க செய்ய வேண்டிய விடயங்களை ஆராய்ந்து மற்றும் அதற்கான சூழலை உருவாக்குவதற்கான பங்களிப்பை வழங்குவதே இந்த ஆய்வின் அடிப்படையான நோக்கமாகும். தெரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான செயற்பாடுகளில் தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள், சிங்களவர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையாக கலாசார வேறுபாடுன்றி பயணிக்க வேண்டும். இதற்கான சூழலை உருவாக்கி சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான ஒரு பங்களிப்பை ஏற்படுத்தி கொடுக்கும் பொறுப்பு அனைவரிடமும் காணப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: சமூக நல்லிணக்கம், கலாசாரம், சமாதானம்

உதயகுமார் ராமமூர்த்தி (✉)

கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: udayarock173@gmail.com

ஆய்வின் அறிமுகம்

சமூக நல்லிணக்கம் என்பது பல்வேறு கலாசாரங்களையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் கொண்ட சமூகத்தில் இனம், மதம், கலாசாரம் போன்ற விடயங்களை இல்லாமல் செய்து இனங்களிற்கும் முன்னுரிமை அளித்து ஒரு குடையின் கீழ் ஒற்றுமையாக வாழ்தல் ஆகும். ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு சமூக நல்லிணக்கம் என்பது முக்கியமான அடிப்படைக் கூறாகும். எமது நாடான இலங்கையில் பல்வேறு இன, மத, கலாசாரங்களை பின்பற்றுபவர்கள் காணப்படுகின்றனர். தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் வாழ்கின்றார்கள். தமிழர்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் ஓரளவிற்கு ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றனர். எனினும் முஸ்லீம்களுடன் புரிந்துணர்வு குறைவாக உள்ளது. இத்தகைய தன்மை தெரணியகல பிரதேசத்தில் சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடையே அதற்கான நிலைப்பாட்டில் தாக்கம் செலுத்துகின்றன. இதனால் இங்கு இவர்களிடையே நல்ல புரிந்துணர்வு ஏற்பட வழியமைத்து கொடுப்பதில்லை. இதற்கான சூழலை உருவாக்குவதே அடிப்படையான விடயமாகும்.

சமூக நல்லிணக்கமானது அண்மைக் காலமாக உலக நாடுகளிடையேயும் ஒரு நாட்டிற்குள் வாழும் பண்பாட்டுச் சமூகங்களிடையேயும் ஒற்றுமை, புரிந்துணர்வு, சகவாழ்வு ஆகியவற்றை நிலைநிறுத்துவதற்காக பேசப்பட்டு வரும் எண்ணக்கரு சார்ந்த ஒரு விடயமாகும். பல்லின சமூகங்களைக் கொண்ட நாடுகள் முரண்பாடுகளை களைந்து தமது நாட்டை கட்டியெழுப்புவதற்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றபோதே நல்லிணக்கத்திற்கானத் தேவை உணரப்படுகின்றது. எமது இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக நடைபெற்று வந்த கசப்பான யுத்த அனுபவங்கள் இன்று சமூக நல்லிணக்கத்தை அவாவி நிற்கின்றன. இதற்காக தேசிய ஒருங்கிணைப்பு நல்லிணக்க அமைச்சினூடாக பல்வேறு நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதை நாம் மறுத்துவிடமுடியாது. நல்லிணக்கம், சகவாழ்வு, சமாதானம் இந்த மூன்று சொற்பிரயோகங்களும் நாடு சுதந்திரமடைந்த நாள் தொட்டு 73 வருடங்களுக்கும் மேலாக ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. நமது சமூகத்தில் இன, மத, மொழி, சமய ரீதியாக ஒவ்வொரு சமூகமும் தம்மைப் பிளவுப்படுத்திக் கொண்டு வருகின்றமையே இன்றைய சமூகத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதில் பெரும் சிக்கலாக இருந்து வந்துள்ளது ஆகும். பல்லின சமூகத்தில் வாழ்கின்ற ஒரு மனிதன் சமூகத்தோடு முரண்பாடுகள் இன்றி இணக்கப்பாட்டுடன் ஒற்றுமையாக வாழப்பழகிக் கொள்ளும் நிலையே சமூக நல்லிணக்கம் எனப்படுகின்றது. அரசியல் உரிமைகளை கோரிய சிறுபான்மை தேசிய இனமான தமிழ் மக்களை அழித்து அடக்குவதற்காகவே கறுப்பு ஜூலை தாக்குதல்கள் திட்டமிட்ட வகையில் அரங்கேற்றப்பட்டன. ஆனால் அரசியல் உரிமைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் அரசுகளையே திகைத்து திண்டாடச் செய்யும் அளவுக்கு விஸ்வரூபமெடுத்தது. ரத்த ஆறு ஓடி, இதயங்களைப் பிளந்த அந்த எழுச்சியை இலகுவில் கிள்ளிவிடமுடியாது. ஒரு கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக

கிட்டத்தட்ட 30 வருடங்கள் நீடித்த அந்த ஆயுதப் போராட்டத்தை, பல்வேறு நுட்பங்களை பயன்படுத்தியும், மேற்கூலக நாடுகளின் ஆதரவை பெற்றும் தீர்க்கமான முறையிலேயே 2009 இல் மௌனிக்கச் செய்வது சாத்தியமாயிற்று. இருப்பினும் இன்று வரையில் நிலைபேறான சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புதல் என்பது பெரும் சவாலாகவே இலங்கையில் காணப்படுகிறது.

இதுபோன்றே தெரணியகல பிரதேசத்திலும் சமூக நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பதில் பல்வேறு சவால்கள் காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழ், சிங்கள மக்கள் தமது கலாசாரங்களை பின்பற்றி ஒற்றுமையாக வாழ்கின்றனர். எனினும் இஸ்லாமிய மக்கள் அதற்கு அப்பால் இரு சமூகங்களுக்கிடையே இணையாமல் தனித்து வாழும் சூழல் இங்கு காணப்படுகின்றது. எமது நாட்டில் பல்வேறு கலாசாரங்களையும், பண்பாட்டு கூறுகளையும் பின்பற்றுபவர்கள் வாழ்கின்றனர். அவரவர் கலாசாரம், மரபுகளை கடைப்பிடித்து வாழ்வது என்பது முக்கியமான ஒன்றாகும். அத்துடன் ஏனையவரின் கலாசாரத்திற்கு மதிப்பளிப்பது அடிப்படையான விடயமாகும். தெரணியகல பிரதேசத்தில் பல்லின கலாசாரத்தை பின்பற்றி, சக இனத்தவருக்கு மதிப்பளித்து தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் வாழ்கின்றனர் எனினும் தமிழர்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் கலாசார நிகழ்வுகளில் ஒற்றுமையாக பங்கு கொள்கின்றனர். எனினும் முஸ்லீம் மக்கள் ஏனைய இனத்தவர்களின் கலாசார நிகழ்வுகளில் பங்கு கொள்வதில் பெரிதாக நாட்டம் கொள்ளாமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை உருவாக்குவதற்கு, இவ்வாறான கலாசார மற்றும் பண்பாட்டு விடயங்களில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை ஆராய்ந்து தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடையே சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை உருவாக்க தேவையான காரணிகளை கண்டறிந்து அதனை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதே இவ் ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாகும்.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

இலங்கை பல்லின சமூகங்களைக் கொண்ட ஒரு நாடு என்ற ரீதியில் இனங்களுக்கிடையே நல்லுறவுகளை பேணி பாதுகாப்பதற்கான செயற்பாடுகள் தொன்மை காலத்திலிருந்தே தொடங்கப்பட்டுவிட்டது எனலாம். மேற்கத்தேய ஆட்சிக்கு எதிராக நீண்டகாலமாக ஒரே அணியில் ஒற்றுமையாக இருந்து போராடிய சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம்கள் சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஒற்றுமையாகவே வாழ்ந்தனர். அப்போது அவர்களிடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகள் சமூக முன்னோடிகளால் சமூகமாக தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் முரண்பாடுகள் நிலவிய வண்ணமே உள்ளன. அந்தவகையில் இன, மத, கலாசார வேறுபாடுகளை மறந்து சமாதானமான சகவாழ்வு வாழும் போது சமூக நல்லிணக்கம் கட்டியெழுப்பப்படுகிறது.

நாட்டினுடைய பொருளாதார முறைமைக்கு ஏற்ற முயற்சியாளர்களை தோற்றுவிக்கும் மாவட்டங்களில் கேகாலை மாவட்டம் மிக முக்கியமான ஒரு இடத்தினை பெற்றுள்ளது. அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் சான்றாதாரமாக அமைகின்றது. கோப்பி, தென்னை, இறப்பர், நெல், தேயிலை, ஏனைய பயிர்ச்செய்கைகள் என்ற அடிப்படையில் இவ் மாவட்டத்தில் வளம் உயர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது. அதன் வளர்ச்சி மிகையல்ல என்பது அந்த இம் மாவட்டத்தில் உள்ளடக்கப்படும் தெரணியகல எனும் பிரதேசமானது பல வழிகளிலும் முன்னேற்றமடைந்து சென்றாலும் கூட பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் எதிர்நோக்கிய வண்ணம் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். அத்தகையவற்றுள் குறிப்பிட்டு சொல்லக் கூடிய விடயமாக விளங்குவது தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கிடையே காணப்படுகின்ற உறவு எத்தகைய ஒரு நிலையில் செல்கின்றது என்பதை நோக்குவோம்.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் மக்களின் சமூக நல்லிணக்கத்தை பேணுவதில் அடிப்படையான பிரச்சினையாக இருப்பது போதிய வளமின்மையாகும். மக்களின் எண்ணிக்கையிலும் பார்க்க அவர்களுக்கான வளங்கள் பெரும்பாலும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. வளங்கள் எனும் போது இவ்விரு தரப்பினருக்கும் இடையே அவர்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கான வளப்பற்றாக்குறையும் காணப்பட்டாலும் தமிழர்களை விட முஸ்லீம் மக்களிடையே வளப்பற்றாக்குறை குறைவாகவே உள்ளது. காரணம் முஸ்லீம் மக்களிடையே சொத்துக்கள் கணிசமாகவும் தொழிற்சாலைகளை கொண்டும் தொழில் புரிந்து வளங்களை பெருகி கொண்டே செல்கின்றனர். தமிழர்கள் அவர்களுக்கான போதியளவு வளங்கள் இன்மை, மக்களுக்கு வாழ்வதற்கான அடிப்படை வசதிகள் அற்றுப்போதல் என்பன மிகப் பெறும் பிரச்சினைகளாக உள்ளன. குறிப்பாக முஸ்லீம்களை விடவும் தமிழர்கள் இப்பிரச்சினையை பெரிதும் எதிர் நோக்குகின்றனர். இதனால் இவர்களுக்கிடையில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஏற்படலாயின. இந்த மனக்குறைவு இவர்களிடையே ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கான சூழலை தடுக்கின்றது எனலாம். சில முஸ்லீம்கள் செல்வத்தில் உயர்ந்தவராக இருப்பதால் தமிழர்களை மதிப்பது கிடையாது. இதனால் இவர்களிடையே புரிந்துணர்வை வளர்க்க முடியாத நிலை உள்ளது. சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் அனைவரது ஒத்துழைப்பும் அவசியமானதாக காணப்படுகின்றது.

சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை கட்டியெழுப்புவதிலுள்ள சவால்களுள் போதியளவு தொடர்பின்மையும் ஒன்றாகும். அதாவது தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் பெருவாரியாக கிராமப்புறங்களிலும், முஸ்லீம்கள் நகர்ப்புறங்களிலும் வசிப்பதே இதற்கு பிரதான காரணமாகும். அவர்களின் வாழ்வதார நடவடிக்கைகள் அவர்களின் பிரதேசங்களிலே மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றமை இவர்களின் தொடர்பு குறைவாக இருக்கக் காரணம் எனலாம். கிராமப்புறங்களில் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பம் காணப்படுகின்றது. ஒரு சில சிங்களவர்களும் நகர்ப்புறங்களில் வசித்தாலும் பெருவாரியாக சிங்களவர்கள்

கிராமப்புறங்களை அண்டிய பிரதேசங்களிலே வசிக்கின்றனர். இதன் காரணமாக தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடையே தொடர்புகளை பேணுவது சிக்கலாக அமைகின்றது. கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் மக்களுக்கு பாடசாலை கல்வியை விடுத்தால் தமது பிள்ளைகளுக்கான மாற்று கல்வி முறை என்ன? அத்தோடு அவர்களின் எதிர்காலம் எவ்வாறு காணப்பட போகின்றது என அவர்கள் சிந்திக்கும் வேளையில் முஸ்லீம்கள் தமது பிள்ளைகளை தனியார் பாடசாலைகளில் மற்றும் வெளிநாடுகளில் கற்றல் செயற்பாடுகளுக்கு அனுப்பி விடுகின்றனர். இதனால் இளைய சமுதாயமும் எவ்வித தொடர்பும் இன்றி காணப்படுவதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இவ்வாறான கல்வி முறை பற்றி முறையாக நாடளாவிய ரீதியில் விளம்பரப்படுத்தினாலும் அவ்வாறான விளம்பரப்படுத்தல்கள் இம் மக்களுக்கு சென்றடைவதில்லை இதனால் இத்தகைய கல்வியை பெரும்பாலான மாணவர்களால் தொடர முடிவதில்லை.

மேலும் மக்களுடைய குடும்ப வறுமையும் கூட இவர்களுக்கிடையில் காணப்படும் இடைவெளியின் மீது தாக்கம் செலுத்துவதை அவதானிக்க கூடியதாகவுள்ளது. தமது தேவையை நிறைவு செய்தவர்களுக்கும் நிறைவு செய்ய தவறியவர்களுக்கும் எவ்வாறு சமுதாயத்தில் ஒரே நிலையினை பேண முடியும்? போதிய பொருளாதார பலமில்லாதவர்களுக்கு இத்தகைய முறையானது எந்தளவிற்கு வாய்ப்பாக அமைய போகின்றது? இதனடிப்படையில் தொழிலை மேற்கொள்வதற்கு பலரும் வெளியிடங்களுக்கு செல்வதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் அதிகமாக தமிழர்கள் அதிகளவில் தொழில் புரிவதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதற்கு அடிப்படையான காரணம் குடும்ப வறுமையே ஆகும். இத்தகைய சூழலில் ஒருவரோடு ஒருவர் பழகுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை என்றே கூற வேண்டும். தொழில் வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் முஸ்லீம்கள் சிலர் தமிழர்களுக்கு வாய்ப்புக்களை வழங்குவதில்லை. இதனால் இவர்களிடையே நல்ல மனவுணர்வு ஏற்பட வாய்ப்பில்லை எனலாம்.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதிலுள்ள சவால்களுள் மதத்திற்கும், கலாசாரத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் ஒரு ஆய்வு பிரச்சினையாக நோக்கப்படுகிறது. அதாவது தெரணியகல பிரதேசத்தில் பல்லின கலாசாரத்தை பின்பற்றுபவர்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய பிரதேசமாகும். தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் என்ற அடிப்படையில் வாழ்கின்றனர். இவர்களிடையே மதம், கலாசாரம் என்பன அதிகமாக தாக்கம் செலுத்துவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைகள் எழுவதற்கு அடிப்படையான காரணம் மதமும், அதனோடு தொடர்புபட்ட கலாசார செயற்பாடுகளும் பிரதான இடத்தை வகிக்கிறது. இதன் தாக்கம் தெரணியகல பிரதேசத்திலும் மக்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த முடியாத நிலைக்கு காரணமாக அமைகின்றது. அதாவது தன்னுடைய கலாசாரத்திற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம்

கொடுக்கின்ற மக்கள் இங்கு வாழக்கூடிய சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. இதன் தாக்கம் தெரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் பல்வேறு சவால்களைத் தந்துநிற்கின்றது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

- தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையேயான நல்லிணக்கத்திற்குத் தடையாக உள்ள காரணிகளை கண்டறிதல்

ஆய்வு வினாக்கள்

- தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையேயான நல்லிணக்கத்திற்குத் தடையாக உள்ள காரணிகளை எவை?

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

இலங்கையின் கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையே சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை கட்டியெழுப்புவதில் இவ்வாய்வின் முக்கியத்துவம் ஆகும். அத்துடன் தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் போன்று இஸ்லாமியர்களும் ஒற்றுமை, சமாதானம், சகவாழ்வு என்ற அடிப்படையில் இணைந்து செயற்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக நல்லிணக்கம் தொடர்பாக பல நூல்கள் வெளிவந்த போதிலும் தெரணியகல பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவது தொடர்பாக எந்தவித ஆய்வுகளும் நடாத்தப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆய்வுப்பிரதேசம்

இலங்கையின் சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய வகையில் இவ்வாய்வு அமைகின்றது. இங்கு பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற சூழல் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் தமிழ், சிங்கள, இஸ்லாமியர்கள் என அவரவர் கலாசாரங்களை பின்பற்றி வாழுகிறார்கள். தமிழ் மக்கள் கிராமங்களை மையப்படுத்திய தோட்டத் தொழில்களை செய்கின்றனர். அத்துடன் சிறுகைத் தொழில்களை செய்து வருகின்றனர். இஸ்லாமிய மக்கள் தெரணியகல பிரதேசத்தில் சிறு சிறு கடைகளை வைத்து வியாபாரத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். அத்துடன் அவர்கள் மேலதிக இலாபங்களை மேற்கொள்ளும் தொழில்களிலும் கூட ஈடுபடுகின்றனர். அத்துடன் அரச தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்ற பல்வேறு தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் வாழுகின்ற பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் இப்பிரதேசம் முக்கியத்துவம் பெற்று காணப்படுகின்றது.

தகவல் சேகரிக்கும் நுட்பங்கள்

எமது ஆய்வினை முழுமையாக மேற்கொள்வதற்கு ஆய்வாளர்களால் முதல்நிலை தரவுகள், இரண்டாம் நிலை தரவுகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. அத்துடன் இவ்வாய்வில் முதல்நிலை தரவுகளான நேர்காணல் முறை, கலந்துரையாடல், அவதானிப்பு முறை போன்றவற்றின் அடிப்படையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு ஆய்வின் அவசியத்தை உணர்த்தி தரவுகள் திறன்பட சேகரித்து மேற்கொள்ளப்பட உள்ளன. அத்துடன் ஆய்வில் முதல்நிலை தரவுகள் திறன்பட நேரடியான சான்றுகள் மூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட உள்ளன. இரண்டாம் நிலை தரவுகள் சஞ்சிகைகள், முகப்புத்தகம், இணையம், வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றிலிருந்து தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் நிலைதரவுகளை விட முதல்நிலை தரவுகளிலே அதிகம் இவ்வாய்வில் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றன. தெரணியகல பிரதேசத்தில்சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதில் பல்வேறு சவால்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றை அடிப்படையாக கொண்டு அதற்கான தீர்வை பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கமாகவே இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

இவ்வாய்வில் முதல் பகுதியில் தெரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சவால்கள் என்னவென்பது தொடர்பாகவும், அச்சவால்களை இனங்கண்டு அதற்கான தீர்வு எவ்வாறு காண்பது தொடர்பாகவும், மக்களிடையே மனநிலையை வளர்க்க செய்ய வேண்டிய நிபந்தனைகள் தொடர்பாகவும், இதற்கான தீர்வை அவர்கள் கண்முன்னே கொண்டு சென்று அவர்கள் மூலம் இதற்கான தீர்வை பெற்றுக்கொள்ளல் ஆகும். இதன் அடுத்த பகுதியில் தெரணியகல பிரதேசத்தில் கலாசார நிகழ்வுகளில் தமிழ் கலாசார நிகழ்வுகளில் சிங்களவர்களும், சிங்களவர்களின் கலாசார நிகழ்வுகளில் தமிழர்களும் கலந்துகொள்கின்றனர். எனினும் தமிழர், சிங்களவர் போல் ஏன் இஸ்லாமியர்கள் கலாசார நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வதில்லைஎன்றவிடயத்தை அடிப்படையாக கொண்டவகையில் அதன் தொடர்பாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது. இவ்வாய்வில் அதிகமாக தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களின் ஒற்றுமையும் மற்றும் புரிந்துணர்வையும் வளர்க்க உதவுதலே அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும்.

மாதிரித்தெரிவு

சமூகநல்லிணக்கத்துக்கான சூழலைக் கட்டியெழுப்புவதிலான சவால்களை கொண்ட கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தை அடிப்படையாக இவ்வாய்விற்கு ஆய்வு பிரதேசத்தில் காணப்படும் குறிப்பாக தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்களை அடிப்படையாக கொண்ட அவர்களிடையே சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதை நோக்கமாக கொண்டே இவ்வாய்வு அமைய இருக்கின்றமை

குறிப்பிடத்தக்கது. தெரணியகல பிரதேசத்தில் மக்களிடையே எவ்வாறு சமூக நல்லணர்வை பேண மனவுணர்வு காணப்படுகின்றது. அம்மனவுணர்வை கட்டியெழுப்பி அதன் மூலம் சமூக நல்லிணக்கத்தை எவ்வாறு தொடர்ச்சியாக பேணலாம் என்ற அடிப்படையில் இவ்வாய்வு அமைய இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையின் அமைவிடத்தில் கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசம்.

இலக்கிய மீளாய்வு

கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் இடையே சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை கட்டியெழுப்புவதில் ஏற்படக்கூடிய சவால்கள் எனும் இவ்வாய்வு இதுவரை இங்கு மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் பல்வேறு தகவல்களை பெற்றுக் கொள்வதற்காக பல்வேறு நூல்களையும், கவிதை தொகுப்புகளையும் பார்க்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அவ்வகையில் இவைகள் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழல் மற்றும் அதனோடு இணைந்த வகையில் காணப்பட்ட சவால்கள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சூழல் காணப்பட்டது.

மன்கூர் அவர்களின் “இனப்பிரச்சினை ஓர் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்” எனும் நூலில் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை கட்டியெழுப்புவதில் இஸ்லாமியர்களின் வகிபங்கம் சிறப்பாக காணப்படுகின்றது. அத்துடன் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிராக நடைபெறுகின்ற பல்வேறு சூழல்கள் என்பன தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் அதற்கான தீர்வுகள் மற்றும் சமூக நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இஸ்லாமியர்களின் அவசியம் என்பன வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

பாத்திமா “சமூக நல்லிணக்கம்: இலங்கை பௌத்த முஸ்லீம் உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு” சமூகத்துக்கு பல்வேறு கருத்துக்களை கூறுவதாக உள்ளது. இலங்கையில் சமூக நல்லிணக்கம் தொடர்பாக சிங்களவர்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் இடையே காணப்படும் புரிந்துணர்வுற்ற தன்மை சமூக நல்லிணக்கத்தை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்வை இதுவாகும். சபாநக்வி என்பவரால் எழுதப்பட்ட “வாமும் நல்லிணக்கம்” என்ற நூல் அறியப்படாத இந்தியாவைத் தேடி ஒரு பயணம் என்ற அடிப்படையில் நல்லிணக்கம் தொடர்பாக பல்வேறு கருத்துக்களை கூறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு சமுதாயத்தில் நல்லிணக்கம் செழிப்புற செய்ய வேண்டிய செயற்பாடுகள் தொடர்பாக எடுத்து கூறுகின்றது.

Ambedkar என்பவரால் எழுதப்பட்ட “Social Harmony and Nation Building” என்ற நூலில் சமூக நல்லிணக்கம் ஒரு தேசத்தின் தன்மையில் எவ்வாறு பங்களிப்பு செய்கிறது. அத்துடன் மதங்கள், கலாசாரம் கடந்து ஒரு மனிதன் சமூகத்தில் செய்ய

வேண்டிய செயற்பாடுகள் அதனோடு சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்க்க கொண்டிருக்க வேண்டிய தன்மைகள் தொடர்பாக எடுத்துக் கூறுகிறார். சமூக நல்லிணக்கம் தொடர்பாக பல்வேறு நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வுகள், கவிதைகள் என்ற அடிப்படையில் எழுந்திருந்தாலும் அவைகள் பெரும்பாலும் ஒற்றுமை, சமாதானம், சகவாழ்வு என்பவற்றை வலியுறுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

குணரத்னம் அவர்களின் “முரண்பாடும் சமாதானமும்” என்ற நூல் கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் 2007ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூல் முரண்பாடு பற்றி விளங்கி கொள்ளல், முரண்பாடு பற்றிய எண்ணக்கரு, மத்தியஸ்தம், பேச்சுவார்த்தை, சமாதானத்தை ஏற்படுத்தல் என்பன போன்ற விடயங்களை இவ் நூல் ஆராய்கின்றது.

Lederach (1995), Preparing for Peace, Conflict Transformation across Cultures, இந்த நூலில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் இருக்கின்ற முக்கியத்துவம் தொடர்பாகவும், சமுதாயத்தில் பல்வேறு கலாசாரங்களில் காணப்படும் செயற்பாட்டுத் தன்மை என்ற அடிப்படையில் அங்குள்ள மோதல் மாற்றங்கள் என்ற விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கருத்துக்களை பேராசிரியர் தெளிவாக கூறியுள்ளார்.

Jeyadeva (2003) Conflict, Negotiation, Mediation and Peace, இந்த நூலில் ஒரு சமூகத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து அங்கு ஏற்படுகின்ற மோதலுக்கு தீர்வாக பேச்சுவார்த்தை மற்றும் அதற்கு நடுநிலையாக மேற்கொள்ள வேண்டிய செயற்பாடுகள் தொடர்பாக கூறியுள்ளார். அவரின் அடுத்த நூலான Jeyadeva (2005) Conflict, Conflict Resolution Peace Buliding, இதில் மோதலுடன் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களை கூறியுள்ளார். மோதல் ஏற்படும்போது அதற்கு எவ்வாறான தீர்வுகளை எட்ட முடியும் என்ற விடயங்களையும் அதற்கான தீர்வை எவ்வாறு காணலாம் என்ற அடிப்படையில் இவர் கூறியுள்ளார்.

பொதுவாக நல்லிணக்கம், சமாதானம் என்பவற்றை கட்டியெழுப்புதல் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக பல ஆய்வுகள் வெளிவந்த போதிலும் தெரணியகல பிரதேசத்தில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இக்குறைப்பாட்டை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் காலத்தின் தேவை அறிந்து இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கம்

கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை கட்டியெழுப்புவதில் பல்வேறு சவால்கள் இருப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. அச்சவால்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு பல நிமித்தங்கள் அடிப்படையான காரணமாக அமைகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தாகத்

திகழ்கின்ற இலங்கைத் தீவில் இனக்குழுமங்களும், சமயம் சார்ந்த சமூகத்தினரும், மொழிவாரியான மக்களும் தீவுகளாகவே வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கிடையில் காலங்காலமாக நிலவி வந்த நல்லுறவும் நல்லிணக்கமும், ஐக்கியமும் படிப்படியாகத் தேய்ந்துள்ளமையே இதற்குக் காரணமாகும். இனப்பிரச்சினை காரணமாக எழுந்த ஆயுதப் போராட்டத்தின்போது இனவாத அரசியல் கொள்கைகள் அளவுக்கு மீறிய வகையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு, தமிழ் மக்கள் அனைவரையுமே பயங்கரவாதிகளாக நோக்கும் ஒரு நிலைமை உருவாகியிருந்தது. இதனால் சிங்கள, தமிழ் மக்களுக்கிடையில் சமூக ரீதியாக இருந்து வந்த பிணைப்பு அறுந்து போனது. ஒருவரை ஒருவர் சந்தேகத்துடனும் பகை உணர்வோடும் நோக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது.

யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் இரு சமூகங்களுக்கிடையிலும் நிலவிய சந்தேகம், பகை உணர்வு என்பவற்றைக் களைந்து இன நல்லிணக்கம் உருவாக்கப்படவில்லை. மாறாக சிங்கள பௌத்த தேசியம் எழுச்சி பெறவும், வீச்சுடன் அது மேலாதிக்கம் கொள்ளவுமே வழியேற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த நிலையில் ஆட்சி மாற்றம் உள்ளிட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த போதிலும், இனரீதியான சந்தேகமும் பகை உணர்வும் கொண்ட சமூகப் போக்கில் மாற்றம் நிகழவில்லை. இந்தச் சூழலில், இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகள் நடத்திய உயிர்த்த ஞாயிறு தின தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்களின் பின்னர் சிங்கள பௌத்த மதவாதிகள் முஸ்லீம்கள் பல்வேறு வன்முறைச் தாக்குதல்களை நடாத்தினர். அவர்களின் வர்த்தக நிலையங்கள், பள்ளிவாசல்கள், வீடுகள் தாக்கப்பட்டன. இதனால் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் சமூகங்கள் சமூக ரீதியாகவும், மத ரீதியாகவும் பிளவுபட்டுக் கிடக்கின்றன. அதிகாரம் சார்ந்த பிடிவாதப் போக்கினால் இனங்களுக்கிடையில் நிலவ வேண்டிய நல்லிணக்கம் கேள்விக்குறியாகி உள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் இனங்களுக்கிடையில், மதங்களுக்கிடையில், அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையில் நல்லிணக்கப் போக்கு கட்டி எழுப்பப்பட வேண்டிய தேவை, மிக அவசரமாகவும், அவசியமாகவும் எழுந்துள்ளது.

இந்நிலையிலேயே, தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கிடையே ஒற்றுமையே வளர்க்க பல்வேறு பரிந்துரைகள் முக்கியமானதாக விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்களிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட கலந்துரையாடலில் பல்வேறு வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலந்துரையாடலின் போது தமிழர்கள் முஸ்லீம்களையும், முஸ்லீம்கள் தமிழர்களையும் காரணம் காட்டி கூறுவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த கலந்துரையாடலில் இருசாரரிடம் பல்வேறு வினாக்கள் தொடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் இரு பக்கமும் கல்வி கற்று தேர்ச்சியடைந்த படித்த இளைஞர்களிடமும், பாமர

மக்களிடமும் வினாக்கள் தொடுக்கப்பட்டமை விசேடயம்சமாகும். பிரதானமாக தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களிடம் கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள், முஸ்லீம்களிடையே மொழி ரீதியாகவும், கலாசாரரீதியாகவும் இவர்களிடையே சில வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அதனை தவிர்த்து ஒற்றுமையாக வாழக்கூடிய பிரதேசமாகும். சிங்களவர்களுக்கு அடுத்த படியாக இப்பிரதேசத்தில் தமிழர்களே அதிகமாக வாழ்கின்றனர். தமிழர்களின் நிலைப்பாடு எனும் போது சமூகத்தில் இணைந்து வாழ்வதை அதிகமாக விரும்புகின்றனர். “நாங்கள் சிங்களவர்களின் கலாசார நிகழ்களிலும், அவர்களின் துன்ப துயர்த்திலும் நாங்கள் அதிகமாக பங்குகொள்கிறோம். அதேபோல அவர்களும் எமது கலாசார நிகழ்வுகளிலும், துன்ப துயர்த்திலும் எமக்கு துணைபுரிவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் முஸ்லீம்கள் எவ்வீத தொடர்பின்றி அவர்கள் நகர்ப்புறத்திலே வாழக்கூடிய நிலை காணப்படுகின்றது.” ஏன்பதே அப்பகுதியில் வாழும் பெரும்பான்மையான தமிழர்களின் வாதமாகவுள்ளது. இதனால் அவர்களிடையே தொடர்பாடலை பேணுவது கடினமானதாக உள்ளது. தமிழ் மக்கள் பெருமளவிற்கு கிராமங்களிலே வாழ்கின்றனர். முஸ்லீம்கள் அதிகமாக தனி வீடுகளில் வசதியாக இருப்பதால் கிராமங்களில் வசிப்பவர்களிடம் எவ்வாறு பழகுவார்கள் என்ற கேள்வி எழுகிறது. மக்களின் நாளாந்த வேலைப்பழு, தொழில் செயற்பாடு என்பன சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை உருவாக்குவதில் சிக்கல்களை தோற்றுவிக்கிறது. இதற்கு தீர்வாக முஸ்லீம் மக்களின் மனநிலையை மாற்றவேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு தமிழர்களிடையே காணப்படுகின்றது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் முஸ்லீம்கள், தமிழ் மக்களின் மனங்களில் இணைந்து அவர்களுடன் நெருக்கமான முறையில் பழகுவதை நாங்கள் விரும்புகிறோம் என்று முஸ்லீம்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் எமது சமுதாயத்தின் நிலைப்பாடு, தர்க்க ரீதியான தன்மைகள் என்பன தமிழ் மக்களிடம் எங்களை இணைப்பது கடினமானதாக இருக்கின்றது. எமது பிரதேசத்தில் எமது வியாபார நிலையங்களில் அதிகமாக தமிழர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அவர்களுக்கான தொழில் வாய்ப்புக்களை வழங்குவது நாங்களாக இருக்கின்றோம். எனினும் அவர்களிடம் எமது தொழில் புரிகின்ற இடத்தில் சிறப்பாக நட்புறவுடன் பழகுகின்றோம். அதேபோல இங்கு வருகை தருகின்ற வாடிக்கையாளர்களிடமும் நன்றாக பழகுகின்றோம். எனினும் அவர்களின் முக்கியமான வைவங்களில் நாங்கள் கலந்துக் கொள்வதில்லை. அவர்களும் எமது நிகழ்வுகளில் பங்குகொள்வதில்லை. அதற்கான காரணங்கள் என்னவென்று சரியாக புரிவதில்லை. நாங்களும் தேடிப்பார்ப்பதில்லை. அவர்களுடன் நட்பாகவே இருக்க ஆசைப்படுகிறோம். இன்றைய சமுதாயத்தில் அதிகமாக சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதில் அனைவரது பங்களிப்பு அவசியமானதாக காணப்படுகின்றது. ஆகையால் எமது சமுதாயத்தின்

திறன் அடிப்படையில் அனைவரிடமும் ஒற்றுமையாக வாழ்வதை நோக்கமாகக் கொண்டுவள்ளோம் என்று முஸ்லீம்கள் கூறுகின்றனர்.

தேரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழ் மக்களிடையே தொடுக்கப்பட்ட வினாக்களில் முஸ்லீம்களிடையே பல்வேறு பிணக்குகள் ஏற்படுகிறது அதற்கான காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்தபோது பல விடயங்களை அவர்கள் கூறியதை காணக்கூடியதாக இருந்தது. அதாவது கலாசார நிகழ்வுகளில் அவர்கள் பங்குபெறுவதில்லை, சிங்களவர்களும் ஓரளவிற்கு ஒற்றுமையாக பயணிக்கின்றனர். தொழில் புரிகின்ற இடத்தில் தமிழர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவது குறைவாக உள்ளது, ஊதியம் என்பன போதுமான அளவுக்கு வழங்குவதில்லை, வளங்களின் தன்மை காரணமாக அவர்கள் உயர்ந்தவராக சித்தரிக்கின்றனர், அவர்களின் மனங்கள் எப்போதும் அசுத்தமாகவே காணப்படுகிறது, ஏனையவர்களிடமிருந்து தனித்து வாழ பழகியிருக்கின்றார்கள், முதலாளி என்ற எண்ணக்கரு இன்றும் ஒரு சில முஸ்லீம்களிடம் அவர்கள் மனதில் காணப்படுகிறது, பெருமளவிற்கு தமிழர்களிடம் அவர்கள் பேசுவது குறைவாக உள்ளது. முஸ்லீம் மக்களின் நிலைப்பாடு சிங்களவர்களிடமும் இவ்வாறாக தான் காணப்படுகிறது. இவ்வாறாக முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராக தமிழ் மக்களின் மனநிலை இவ்வாறாக அமைந்து காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறாக முஸ்லீம் மக்களிடையே தொடுக்கப்பட்ட வினாக்களில் தமிழ் மக்களிடையே பல்வேறு பிணக்குகள் ஏற்படுவதற்கு பல காரணங்களை அவர்களை போன்று இவர்களாலும் தொடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கலாசார நிகழ்வுகளில் தமிழர்கள் பங்கு கொள்வதில்லை, பொருளாதார விடயங்களில் பண்டமாற்றத்தின் போது தமிழர்கள் சிங்களவர்களுடனான தன்னுடைய தொடர்புகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். இதன் போது முஸ்லீம் மக்களை அவர்கள் புறக்கணிக்கின்றனர். அத்துடன் பொருட்களை கொள்வனவு செய்யும் போது எமது வியாபார நிலையங்களில் தமிழர்கள் வருவது குறைவாக காணப்படுகிறது. மேலும் காலத்தின் தேவை கருதி இன்றைய இளம் சமூகத்தினரும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றனர். சிங்களவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற முக்கியத்துவம் எங்களுக்கு கொடுப்பதில்லை. அவர்கள் ஒரு புறமாகவும், நாங்கள் ஒரு புறமாகவும் காணப்படுகின்றோம். என்று முஸ்லீம் மக்களின் நிலைப்பாடாக இருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேரணியகல பிரதேசத்தில் வளர்ந்து வரும் தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் முஸ்லீம் சகோதரர்கள் அவர்கள் நிலைப்பாட்டில் அப்படியைதான் காணப்படுவார்கள். எவரிடமும் பேசுவதில்லை, ஒரு சில முஸ்லீம் சகோதரர்களே சகஜமாக பழகும் திறன் காணப்படுகிறது. கல்வி கூடங்களில் வருகை தந்தாலும் நாமாக பேசினாலும் முஸ்லீம் சகோதரர்கள் அலட்சியம் செய்து விடுவார்கள். சரியாக ஒற்றுமையுடன் பழகுவதில்லை. முஸ்லீம்கள் அவர்களிடையே பழகி கொள்வார்கள் வேறு யாருடனும்

பழுவதில்லை. முஸ்லீம் இளைஞர்கள் எப்போதும் பணக்காரர்களாக காட்டிக்கொள்ளும் வழக்கம் ஒரு சில இளைஞர்களிடம் இன்றுவரை காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர்களை விடுத்து முஸ்லீம்கள் எப்போதும் சிங்களவர்களிடம் பழுவது குறைவு. அவர்களின் நிலைப்பாடு ஒரேமாதிரியாகத்தான் காணப்படுகிறது. முஸ்லீம்களின் நிலைப்பாட்டில் தமிழர்கள் எனும் போது அவர்கள் எங்களுடன் பழுவதை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. அவர்களுக்கு என ஒரு நிலைப்பாடு என்ற வகையில் அவர்கள் காணப்படுவர். அவர்கள் சிங்கள இளைஞர்களிடையே நன்றாக பேசி பழுவார்கள். எங்களிடம் பழுவது குறைவு. கலாசார செயற்பாடுகளில் அழைப்பு விடுத்தாலும் அவர்கள் வருவது கிடையாது. ஆரம்ப காலத்தில் எவ்வாறு காணப்பட்டார்களோ அதை இயல்பிலே இன்றுவரை காணப்படுகின்றனர். இன்றைய சமூகத்தில் பெரும்பாலும் ஆரம்பகாலத்தில் எந்த முறை காணப்பட்டதே அதேபோல தற்காலத்திலும் அதே வகையான முறையை பின்பற்றி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த நிலை எப்போது மாறும் என்பது யாராலும் ஊக்கித்து கூறமுடியாது.

பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமக்கான கலாசாரங்களை பின்பற்றுகின்றவர்கள் வாழ்கின்றனர். தமிழ் மக்களுக்கென ஒரு கலாசாரமும், முஸ்லீம் மக்களுக்கென ஒரு கலாசாரமும், சிங்கள மக்களுக்கென ஒரு கலாசாரமும் என்ற அடிப்படையில் வாழ்கின்றனர். அவரவர் அவர்களின் கலாசாரம் முக்கிய பெறுவதுடன் அதனை பேணி பாதுகாப்பது ஒவ்வொருவரின் பொறுப்பாக உள்ளது. அத்துடன் ஏனையவரின் கலாசாரத்திற்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும் எனவும் கூறப்படுகின்றது. எனினும் தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழ் மக்களிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளில் கலாசாரம் தொடர்பாக பல கருத்துக்களை முன்வைத்து இருந்தனர். குறிப்பாக தமிழர்களுக்கென ஒரு நிலைப்பாடு காணப்படுவதுடன் அவர்களின் பண்டிகையின்போது முஸ்லீம்கள் ஒரு நிலைப்பாட்டிலே காணப்பட்டனர். தமிழர்களுடைய கலாசார விடயங்களில் முஸ்லீம் மக்கள் கலந்து கொள்ளாமல் இருப்பதுதான் பெரும் சவாலாக இருந்தது. தமிழர்களை பொறுத்த வரையில் எல்லோரிடமும் ஒற்றுமையாகவும் கலாசாரத்தினையும் மதித்து வாழ்கின்றவர்கள். ஆனால் முஸ்லீம்கள் அதற்கு அப்பாற்பட்டு காணப்படுகின்றனர். இதற்கு தீர்வினை நோக்கும் போது சற்று இறுக்கமாகவே உள்ளது. அதாவது தங்களுடைய கலாசாரத்தின் முறைகளே சற்று குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இவ்வாறான முறைகளை மக்களே அறிந்து செயற்படும் போது அவர்களிடத்தில் எந்தவித முரண்பாடுமின்றி சமூக நல்லுறவை கட்டியெழுப்ப முடியும் எனலாம்.

தமிழர் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடத்தே சமூக நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதற்கு பண்டிகைகள் சிறப்பான இடத்தை வகிக்கின்றன. தமிழர்களின் தீபாவளி, தைப்பொங்கல் ஆகிய பண்டிகைகளை கொண்டாடும் போது முஸ்லீம் மக்கள் வாழ்த்துகின்றனர். இவ்வாறு முஸ்லீம்களின் நோன்பு பெருநாளை கொண்டாடுவார்கள்

இதன் போது தமிழ் மக்களும் வாழ்த்தும் போது இன நல்லுறவு ஏற்படுகிறது. அத்தோடு உணவகங்களிலும் தமிழ் மக்கள் உண்ணும் போது அம் மக்களிடத்தே சிறப்பான பண்புகளும் வளர்ந்து சமூக நல்லுறவின் ஊடாக கட்டியெழுப்பப்படுவதை உருவாக்கலாம். அத்தோடு இனங்களுக்கிடையிலான இடைத்தொடர்பும் ஏற்படும். தெரணியகல வாழ் மக்கள் தற்போது காணப்படும் நிலையை கருத்திற் கொண்டு செயற்படும் போதுதான் சிறப்பான வாழ்க்கை முறையை கடைப்பிடிக்கலாம். ஆகவே அம் மக்களிடம் வேலை செய்யும் தமிழ் மக்கள் அவர்களினுடைய வேலை திறனை பார்த்து விரும்பி பாராட்டுக்கின்றவர்களும் உள்ளனர். அத்தோடு தமிழ் மக்களுடைய வேலை அபிவிருத்தியிலே தங்கியுள்ளது. ஆகவே மக்களாகிய நாம் சமூக நல்லுறவோடு செயற்படும் போதுதான் தான் முஸ்லீம் மக்கள் தமிழ் மக்களோடு இணைந்து வாழவேண்டும் என்பதே நிலைப்பாடுயாகும்.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் அதிகமான கிராமங்கள் காணப்படுகின்றன. அங்கு வாழும் மக்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையுடனே வாழ்கின்றனர். இன்றைய காலத்தை பொறுத்தவரையில் தமிழர்கள் பெருந் தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர். அத்தோடு தொழிற்சாலைகளிலும் சிறு கைத்தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர். ஆனால் முஸ்லீம்கள் குறைவானவர்களே தெரணியகல பிரதேசத்தில் வசித்து வருகின்றனர். கண்ணாந்தோட்டை, ருவன்வெல்ல போன்ற பிரதேசங்களிலும் வசித்து வரும் முஸ்லீம் மக்கள் சிறு கடைகளை வைத்து வியாபாரம் செய்து வருகின்றனர். இதன் அடிப்படையில் நோக்கும் போது இரு மக்களிடையே இடைத் தொடர்புகளும் குறைவாகவே காணப்படுகிறது இச் செயற்பாட்டினால் தமிழர் முஸ்லீம் மக்களிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு சிரமமாக உள்ளது. முஸ்லீம் மக்களிடத்தில் உள்ள வியாபார நிலையங்களில் குறிப்பாக தெரணியகல பிரதேசத்தை பொறுத்தவரையில் தமிழ் இளைஞர்களும் யுவதிகளுமே தொழில் புரிகின்றனர். அந்தவகையில் ஒரு தொழிலாளருக்கு சமுதாயத்தில் ஏதேனும் பிரச்சினைகள் குடும்பத்தில் நோய் வாய் படுதல், வீட்டுப்பிரச்சினை போன்றன ஏற்படும் போது தொழிலாளரின் பிரச்சினைகளை அறிந்து உதவிகளை செய்யும் மனப்பான்மை ஒரு சில முதலாளிகளே மேற்கொள்கின்றனர். ஒருவருக்கு உதவி செய்யும் மனப்பான்மை மனிதர்களிடம் காணப்படும் போதே சமூக நல்லுறவு ஏற்படுகிறது. பெரும்பாலும் முஸ்லீம் மக்கள் அவர்களுடைய இனத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கே உதவி செய்கின்றனர். இதன் காரணமாக தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையே விரிசலை ஏற்படுத்துகின்றது. தெரணியகல பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மையான மக்களே அதிகமாக வாழ்கின்றனர். அவர்களே பெரும்பான்மையான அரசியல் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சிறுபான்மை மக்களான தமிழர்கள் முஸ்லீம் மக்கள் அடுத்தக்கட்ட நிலைகளிலே வாழ்கின்றனர். பிரதேசத்தில் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு பெரிதும் ஆதரவாக தமிழ் மக்களே காணப்படுகின்றனர். அவர்களிடமே சேவைகளை பெற்றுக் கொள்கின்றனர். அத்தோடு அவர்களுடனே இணைந்து

கலாசாரத்தை பேணுகின்றனர் அவர்களுக்கே உதவியும் புரிகின்றனர். என்ற தவறான நிலைப்பாடு முஸ்லீம் மக்களிடையே நிலவுவதால் தமிழர் முஸ்லீம் மக்களிடையே சமூக நல்லுறவை பேணுவது சீர் குலைக்கப்படுகிறது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்களின் மனதில் சிங்களவர்கள் எப்போதும் ஒரு நல்ல மனப்பாங்குடன் பார்க்கும் நிலை காணப்படுகிறது. இரு பக்கமும் புரிந்துணர்வும், கலாசார நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ளல், மதிக்கும் மனப்பான்மை, உதவிகளை செய்யும் தன்மை, வேலை வாய்ப்புக்களை அவ்வப்போது வழங்குதல், வளங்களை கூலிக்கு வழங்குதல், பண்டமாற்று அடிப்படையில் பொருட்களை மாற்றிக் கொள்ளல், தமிழர்கள் மற்றும் சிங்கள இளைஞர்களிடையே நல்ல புரிந்துணர்வு காணப்படல் என்பன சிங்களவர்கள் பற்றி தமிழர்களின் நிலைப்பாடுகளாக காணப்படுகிறது.

முஸ்லீம்களின் மனதில் சிங்களவர்கள் எப்போதும் சற்று ஒதுங்கியே இருக்கும் மனப்பான்மை கொண்டவராக சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் கலாசார செயற்பாடுகளில் அவர்களை அழைப்பது இல்லை. அவர்களும் அதே மனப்பாங்கில் காணப்படுகின்றன. தெரணியகல பிரதேசத்தில் அதிகமாக சிங்களவர்களே வாழ்கின்றனர். ஆனால் இங்கு முஸ்லீம்கள் சிங்களவர்களை விட செல்வந்தர்களாக இருக்க வேண்டும் என ஒரு சில முஸ்லீம்கள் கருதுகின்றனர். இனம் மற்றும் கலாசாரத்திற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் கொடுப்பவர்களாக முஸ்லீம்கள் காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறாக இவர்களது மனப்பாங்குகள் சித்தரிக்கப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் அவதானித்த விடயங்களில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் பொதுவாக தேர்தல் காலங்களில் குறிப்பிடத்தக்க முறையில் ஒரே தன்மையுடைய கொள்கையை கடைபிடிக்கின்றனர் எனலாம். அதாவது நாட்டின் அரசியல் தன்மை, நாட்டின் நிலை, சிறுபான்மை மக்களின் வாழ்க்கை முறை என்பவற்றை அறிந்தே செயற்படுகின்றனர். இவ்வாறான முறைகளின் ஊடாக தமிழர் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களின் ஒற்றுமை தன்மை ஆகியவற்றை கூறலாம். அத்தோடு மக்களின் தேவைகளை அறிந்து உரையாடும் போது மேலும் வேண்டிய உதவிகளை பெறுவதற்கு இலகுவாக அமைகிறது. அவ்வாறு சமூர்த்தி கொடுப்பனவுகள், சனசமூக கூட்டங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் இரு மக்களும் பயன் பெறுவதை நோக்கலாம். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மூலம் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் மக்கள் சமூக நல்லுறவை முன்னேற்றி சிறப்பான வாழ்க்கையை கொண்டு செல்வதற்கு இது வழி வகுக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப பல மாற்றங்கள் அரசியல் விடயங்களில் வந்துள்ளதூடன் மக்கள் சமூக நல்லுறவை பேணுவதற்கு பல வழிமுறைகளை அரசாங்கம் செய்து கொண்டு வருகின்றது. பல்வேறு அமைப்புக்கள், அரச சார்பற்ற அமைப்புகளும் மக்கள் மத்தியில் சமூக நல்லுறவை கட்டியெழுப்ப பல்வேறு உதவிகளை செய்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூக நல்லுறவை வளர்ப்பதில் இன்று சஞ்சிகைகள், முகப்புத்தகம், இணையம், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்றவற்றிற்கு அதிகம் முக்கியத்துவம் காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக இவைகள் அதிகமாக பேசுவது இவ்வாறான விடயங்கள் ஆகும். இதன் மூலம் மக்கள் அதனை கற்கின்றனர். சமுதாயத்தில் இவ்வாறாக வாழலாம் எனவும் சமூக நல்லுறவை வளர்ப்பதில் அவர்களுக்கு தனித்துவமான பண்புகள் காணப்படுகின்றன. காலத்தின் தேவை காரணமாக சிறு வயது முதல் அனைவரிடமும் கையடக்கத் தொலைபேசிகள் காணப்படுகின்றன. பல விடயங்களையும் கற்கின்றனர். அறிவுத்திறன் கூர்மையாக வளர்ந்து செல்கின்றது. சஞ்சிகைகள், முகப்புத்தகம் வாயிலாக பல்வேறு விடயங்களை சமூகம் தொடர்பாக கற்கின்றனர். சமூக நல்லுறவை பேணுவதில் அவர்களின் ஒத்துழைப்பு அளப்பரியதாக காணப்படுகின்றது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் போன்றயோர் தமது கலாசாரங்களை பின்பற்றி வாழுவதாக இருந்தாலும் குறிப்பாக சிங்களவர்கள் தமிழர்களோடு இருக்கின்ற ஒத்துழைப்பு முஸ்லீம்களிடம் ஓரளவு இல்லை என்றே கூறலாம். சிங்களவர்கள் தமிழர்களுடனும், தமிழர்கள் சிங்களவர்களுடன் திருமணம் பந்தத்தில் இணைகின்ற முறை காணப்படுகின்றது. கலாசார நிகழ்வுகள், பண்டிகைகள் என்பவற்றுடன் பொருட்களை பரிமாறி கொள்ளும் வழக்கம் ஒரு குடும்பங்களிடம் இன்றுவரை காணப்படுகின்றது. ஒரு சில சிங்களவர்கள் தமிழை உச்சரிக்கும் தன்மையை கொண்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் போக்குவரத்து வசதியின்மையும் ஒரு பிரச்சினையாக எடுத்து கொள்ளலாம். அதாவது பெரும்பான்மையான முஸ்லீம் சகோதரர்கள் தாம் விரும்பிய வாகனங்களில் விரும்பிய நேரங்களில் எங்கும் சென்று தமது செயற்பாடுகளை தொடர வாய்ப்புள்ளது மாறாக தெரணியகல தூர பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் மக்கள் இத்தகையதொரு நிலைப்பாட்டில் இல்லை மற்றும் அவர்களுக்கு இத்தகைய வசதிகள் எட்டாக்கனியாகவே அமைந்து போகின்றது. சில பிரதேசங்களில் வருகை தருவதற்கு பேருந்துகள் சரியான நேரத்திற்கு இல்லை என்றே கூறலாம். அவசர நிலைகளில் முச்சக்கர வண்டிகளில் வருகை தரவேண்டிய நிலையை காணப்படுகிறது. காரணம் என்னவெனில் மக்களுக்கு பேருந்து கட்டணங்களுக்கான பணம் போதியளவு காணப்படாத போது எவ்வாறு சொகுசு வாகனங்களை பெற முடியும் என்ற கேள்வி காணப்படுகின்றது. இங்கு வாழும் தமிழர்கள் சமமான பொருளாதார பலம் கொண்டவர்களும் அல்ல இதனால் முஸ்லீம்கள் மற்றும் தமிழர்களுக்கிடையில் ஒரு சுமுகமான உறவினை இங்கு கட்டியெழுப்புவதில் சிக்கல் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய மனபாங்கு சிறந்த முறையில் சமூக நல்லுறவை கட்டியெழுப்புவதில் சிக்கல்களை தோற்றுவிக்கிறது.

இப்பிரதேசத்தில் வழங்கப்படுகின்ற முறையற்ற வழிகாட்டுதல்கள் மூலம் பெரும்பான்மையான மக்கள் பயன் அடைந்த வீதத்தை விட வாழ்க்கையில் தாம்

இழந்தவையே அதிகம் என்ற நிலைப்பாட்டில் உள்ளனர். உதாரணமாக ஒரு துறையை தெரிவு செய்வதன் மூலம் அவன் எதிர் காலத்தில் எத்தகைய தொழில் வாய்ப்பை பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையை மக்களுக்கு இப் பிரதேச கல்வி கற்ற சமுதாயத்தினரும் கல்வி நிலையங்களும் கூட வழங்குவதில்லை என்றே கூற வேண்டும். உயர் கல்வியே கற்ற மாணவன் அத் தகைமைக்கேற்ற வேலைக்கும் அமர்த்த முடியாமல் மீண்டும் வியாபார நிலையங்களை நோக்கி செல்கின்ற நபர்களே அதிகமாக உள்ளனர். இதனால் இவர்களுடைய எதிர் மறையான விமர்சனங்கள் அவ நம்பிக்கையை தோற்றுவிப்பதனை காணலாம். தமிழர்களிடையே இத்தகைய தன்மைகள் மற்றும் விடயங்கள் தொடர்பாக பூரணமான அறிவு இல்லை என்றே கூறலாம். அத்துடன் இவை தொடர்பாக விடயங்களை கூறுவதற்கும் யாரும் முன்வருவதில்லை. அத்துடன் தமிழர்கள் அதிகமாக இந்த முறையை அதிகமாக பின்பற்றுகின்றனர்.

இலங்கையில் இளவயது திருமணங்கள் அதிகரித்து செல்லும் போக்கு காணப்படுகின்றன. தெரணியகல பிரதேசத்திலும் இத்தகைய முறையும் காணப்படுகின்றது. இம்முறை காரணமாக பல மாணவர்கள் கல்வியை தொடர முடியாமல் இடையிலேயே விட்டுச்செல்லும் ஒரு நிலை உருவாகின்றது. பெரும்பாலும் பெண்கள் இத்தகைய ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்கு விரும்பியோ அல்லது விருப்பமின்றியோ தமது குடும்பத்தினருடைய வற்புறுத்தல் காரணமாக இளவயதில் திருமணங்களை செய்து கொள்வதனால் இன்றைய நிலைப்பாட்டில் வளப்பற்றாக்குறையை விடவும் கல்வி கற்பதற்கான மாணவர்களின் பற்றாக்குறை எழுந்துள்ளது எனலாம். குறிப்பாக தமிழர்கள் தமது பிள்ளைகளை பாதிலேயே இடைநிறுத்தி கொழும்பு போன்ற பிரதேசங்களுக்கு பணிபுரிவதற்காக அழைத்து செல்கின்ற வழக்கம் இன்றுவரை காணப்படுகின்றது. அத்துடன் இளம் வயதிலேயே திருமணம் முடித்து கொடுத்தல் என்பன காணப்படுகின்றன. முஸ்லீம்கள் அவர்கள் இளம் வயதிலேயே அவர்களை திருமணம் முடித்து கொடுக்கும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. தமிழர்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் இணைந்து கலப்பு திருமணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் முஸ்லீம்களோ அவ்வாறு கலப்பு திருமணத்தில் அவர்கள் இணைந்து செயற்படுவதில்லை. மாறாக ஒரு இஸ்லாமியர் ஆண் அம்மதத்தை சார்ந்த இஸ்லாமிய பெண்ணை திருமணம் முடிக்கும் தன்மை இங்கு காணப்படுகின்றது. இதனால் இவர்களிடையே ஒரு புரிந்துணர்வு இல்லை என்றே கூறலாம். இவ்வாறான தடைகளை எல்லாம் கடந்து இயற்கை சூழலும் தெரணியகல பிரதேசத்தில் ஒரு அச்சுறுத்தலாக அமைவதனை மறுக்க இயலாது. அதாவது முஸ்லீம்கள் தமிழர்களுடன் இணைந்து ஒரே பிரதேசத்தில் வாழ பெரும்பாலும் விரும்புவதில்லை மற்றும் மரண மற்றும் திருமண சப காரியங்களிலும் கூட இரு தரப்பினரும் சகஜமாக இணைவது இல்லை என்கின்ற சமயத்தில் எவ்வாறு இரு தரப்பினருக்குமிடையில் ஒரு நட்புறவு உண்டாகும்? இதனால் உள ரீதியில் பாதிப்படைந்து பெறும்

அசௌகரியங்களுக்கு ஆளாகி முடங்கி கிடப்பதனை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. நாளுக்கு நாள் காலத்தின் மாற்றம் என்பன சமுதாயத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களை கொண்டு வந்தாலும் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களிடையே ஒற்றுமை வளர்ப்பது என்பது வெறும் கேள்விக்குரியாகவே உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேரணியகல பிரதேசத்தில் அரசின் ஒத்துழைப்பின்மையும் ஒரு சவாலாக உள்ளன. ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை மாற்றமுறும் ஒவ்வொரு அரசாங்கத்தினதும் கொள்கை உருவாக்கங்களுக்கு அமைவாக சில வேளைகளில் நிதி மற்றும் பொருட்களின் உதவி கிடைக்கலாம் அல்லது கிடைக்காமலும் போக கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. இதனால் போதிய வளங்களின்மை போன்றனவும் தேர்தல் முறை என்பன எதிர் கொள்ளும் பிரதான பிரச்சினைகளாக உள்ளன. இவ்வாறானதாக தேரணியகல பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களுக்கிடையே இன்று வரை சமூகத்தில் தமிழர்கள் அவர்கள் வேறொரு பிரிவினராகவும், முஸ்லீம்கள் வேறொரு பிரிவினராகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களிடையே நல்ல புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்துவதில் அரசின் பங்களிப்பு பூரணமாக இல்லை என்றே கூறலாம். இவ்வாறான நிலையில் இவர்களிடையே புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தி சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான சூழலை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

தேரணியகல பிரதேசத்தில் சமூக நல்லிணக்கம் - சவால்கள்

இவ்வாய்வில் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் மற்றும் பண்புரீதியாக பகுப்பாய்வு முறைகளுக்கூடாக பகுப்பாய்வு செய்யப்படவுள்ளது. அத்துடன் பன்மைத்துவ சமுதாயத்தில் காணப்படும் பிரச்சினைகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டு உண்மைகள் கண்டறியப்பட்டு சமூக நல்லிணக்கத்திற்கான உந்து சக்தியாக இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன் இங்குள்ள மக்களின் மனநிலை என்பவற்றின் வாயிலாக இங்கு காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வை சுட்டிக்காட்டுவது விசேடமான அம்சமாகும். ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைவது சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்த்தல் ஆகும். இன்றைய சமூகத்தில் அரசாங்கம் சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதில் பெரிதும் அக்கறை காட்டுவதாக ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் மறுபக்கம் சமூக நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் பாரிய சவால்களை சந்தித்து வருகிறது. இன்பமும் துன்பமும் இரண்டில் எது சமூகத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தாலும் இந்து, முஸ்லீம், கிறிஸ்தவ என்று மதத்தை பிரித்துப் பார்க்காமல் மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு செயலை செய்வது சமூக நல்லிணக்கம் ஆகும்.

தேரணியகல பிரதேசம் பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற பிரதேசம் ஆகையால் சமூக நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்ப அனைவரும் ஒற்றுமையாகவும், சமத்துவத்துடனும் வாழவேண்டும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆய்வு பிரச்சினை எனும் பகுதியில் மக்களிடையே காணப்படும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் மற்றும் ஆய்வு

கலந்துரையாடல் பகுதியில் பிரச்சினைகள் எவ்வாறு தோன்றுகிறது தொடர்பாகவும் கருத்துக்களை காணக்கூடியதாக இருந்தது. இப்பகுதியில் அதற்கான தீர்வு அல்லது பரிந்துரைகளாக அவர்களிடம் காணப்பட்ட மனநிலை என்ற அடிப்படையில் சில விடயங்களை குறிப்பிட வேண்டும். தெரணியகல பிரதேசத்தில் மேற்கூறப்பட்ட வகையில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை சந்தித்த வண்ணமே தான் இம் மக்கள் காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய பிரச்சினைகள் தீர்வை எட்ட முடியாத வகையிலான இன்னல்கள் அல்ல அந்த வகையில் எதிர் நோக்கிய பல பிரச்சினைகளை பார்த்த மாத்திரத்தில் அவற்றிற்கான தீர்வுகளையும் முன்வைக்க வேண்டிய கடப்பாடு உள்ளது. அத்தகைய தீர்வு முறைகளை பின்வருமாறு நோக்குவோம்.

முதலாவதாக வளப்பற்றாக்குறை எனும் குறைப்பாடு நிலவுகின்றது என்பது முன்னரே அவதானித்த விடயமாகும். இப்பிரச்சினையானது பெரும்பாலும் ஏற்படுவதாக காணப்பட்டாலும் தீர்வும் பெரிதளவில் எட்டப்படுவதாக தென்படவில்லை. அந்த வகையில் வளங்களை எதிர்பார்த்து கிடப்பதை காட்டிலும் மீள்சுழற்சி மூலமாக பல பயன்படுத்த முடியாத வளங்களை மீளவும் பயன்படுத்தி கொள்ள ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. மற்றும் அவற்றை சேமித்து வைத்திருந்த இடங்களும் மீளவும் வேறு பல பயனுள்ள ஆக்கங்களை செய்ய பயன்படலாம் மற்றும் உரிய நிறுவாகத்தின் மீது செலுத்தப்படும் அடைவிடாத அழுத்தங்கள் மூலமாகவும் வளப்பற்றாக்குறை எனும் குறையை நிவர்த்தி செய்யலாம்.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் முறையாக பரவலான முறையில் ஏற்படுத்தப்படாத விளம்பரமின்மை தொடர்பில் போதிய கவனம் எடுத்தல் வேண்டும். இதற்காக மக்களுக்கு அவர்களுடனான ஒரு கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்தி மற்றும் வீதி நாடகங்களை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கான திட்டங்களை வகுப்பது தொடர்பிலும் மேலும் அவர்களிடம் காணப்படும் குறைபாடுகள் தொடர்பாகவும் கூறுவதுடன் அவற்றை நீக்குவதன் மூலமாக அவர்கள் அடைய போகின்ற நன்மைகளையும் திட்டவட்டமாக வெளிப்படுத்துவதன் வாயிலாக முஸ்லீம்கள் மற்றும் தமிழர்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையும் ஏற்படுத்துவதுடன் அவர்களின் வாயிலாகவே அத் தகவலானது மேலும் பலருக்கு சென்றடைய வாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

தமிழ் மக்களை ஓரளவெனும் தெரிந்து வைத்திருந்தாலும் கூட அவர்களினுடைய திருமணச்சடங்கோ மரணச்சடங்கோ முஸ்லீம் மக்கள் கலந்து கொள்வதில்லை. அதாவது அவர்களுடைய மன எண்ணத்துக்கு அமைவாகவே ஒரு சில கட்டுப்பாட்டுக்கு மத்தியில் வாழ்கின்றமையால் இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்கு காரணமெனலாம். அத்தோடு மற்றயவர்களது கலாசார நிகழ்வுகளிலும் கலந்து கொள்ளாததிற்கும் இதுவே காரணமெனலாம். இவ்வாறான சமூக செயற்பாடுகளில் ஈடுபடாவிட்டால் இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையுணர்வையே நிலைநாட்டுவது வெறும் கேள்விக்குறியே காட்டுகிறது. இத்தகைய மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து விடுபட்டு

முற்றாக அவர்களின் மன உணர்வுகளில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். மாற்றம் ஏற்படும் போது சமூகத்தில் நல்லதொரு கட்டமைப்பை ஏற்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கின்றது.

தெரணியகல பிரதேசத்தில் அடுத்தாக அடையாளப்படுத்தியது குடும்ப வறுமையாகும். நிச்சயமாக குடும்பம் ஒன்றால் இந்த பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாவிட்டாலும். அதற்கான உள வள ஆலோசனைகளை பிரதேசத்தில் உள்ள கல்வி கற்ற சமுதாயம் வழங்குவதுடன் முன்கொண்டு செல்ல முடியும். போக்குவரத்து வசதியற்ற மக்கள் மனமுடைந்த வகையில் காணப்படுவர். இத்தகைய பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக அத்தகைய போக்குவரத்து நடவடிக்கைகள் முறையாக மேற்கொள்ளப்படாத பின்தங்கிய பிரதேச மக்களுக்கு அப்பிரதேசங்களை அண்டிய பகுதிகளில் கிளை ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றுக்கான வளங்களை எல்லாம் முறையாக கொண்டு சேர்ப்பதன் வாயிலாக போக்குவரத்து பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். அவர்களும் மகிழ்ச்சியாக காணப்படுவர்.

அடுத்ததாக சகல மக்களும் ஒரு இடத்தில் சேர்ந்து வாழ பழக வேண்டும் இனம் மதம் மொழி என்பவற்றை கடந்து சகலரும் மனிதர்கள் சுற்றத்தினர் என்ற ரீதியில் வாழ முற்படும் போது இப் பிரதேசத்தில் முஸ்லீம் மற்றும் தமிழர்களிடையில் நட்புறவு தோற்றமாவதுடன் சமூகமான உறவினையும் கொண்டு செல்ல முடியும். தமிழருக்கும் முஸ்லீம் மக்களிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இரு தரப்பினரும் தங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதாவது தமிழ் மக்களோடு இணைந்து இரு குழுக்களிடையேயும் நடைபெறும் விழாக்களில் கலந்து கொள்வதன் மூலம் இரு மக்களிடையே பரஸ்பர தொடர்புகள் ஏற்பட்டு சமூக நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும். மேலும் பெரும்பான்மை சமூகத்திற்கு அடுத்தப்படியாக சிறுபான்மை மக்களாகிய நாம் எந்தவித பாகுபாடு இன்றி வாழும் போது தெரணியகல பிரதேசம் எவ்வித முரண்பாடின்றி வாழமுடியும்.

முஸ்லீம் மக்கள் அதிகமானோர் சிறுகடைகளை வைத்து வியாபாரம் செய்கின்றனர். தமிழ் மக்கள் பெரும்பாலும் அவர்களிடத்தே பொருட்களை வாங்க விரும்புவார்கள். குறிப்பாக ஒப்பனை பொருட்கள், ஆடை வகைகள், வீட்டுப் பயன்பாட்டு பொருட்கள் போன்ற பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றனர். அப்பொழுது தமிழ் மக்களுக்கு விற்பனை செய்யும் போது நன்கு திறம்பட உள்ள பொருட்களை கொடுப்பதோடு விலையையும் சற்று குறைத்து வழங்குவதனால் தமிழ், முஸ்லீம் மக்களிடையே சிறப்பான பொருளாதாரத்துடன் கூடிய சமூக நல்லிணக்கமும் மகிழ்ச்சியும் பெருகும். தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் வணிகர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்தை சிறப்பான முறையிலும் ஒற்றுமையுடன் கொண்டு சென்றால் தான் வியாபாரத்தில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற எண்ணம் இரு மக்களிடையேயும் காணப்பட்டால்தான் வியாபார ரீதியான பிரச்சினைகள் ஏற்படும் போது கடன் பிரச்சினை பண உதவிகள் என்பனவற்றை தீர்ப்பதற்கும் ஒருவரையொருவர் உதவி செய்யும் போது

இருவரிடத்தேயும் புரிந்துணர்வு, விட்டுக் கொடுப்பு, சகோதரத்துவம் என்பன கட்டியெழுப்பி சமூக நல்லுறவு ஏற்பட வழிவகுக்கும்.

தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் இணைந்து வியாபாரம் செய்யும் போது அதாவது கடை வாடகை முறைகள், பிரதேச சபை வரிகள் போன்றவற்றை தமது இரு பிரிவினரிடையே பகிர்ந்து கொள்வதற்கு வியாபார சங்கம் ஒன்று நிறுவி அனைவரும் கலந்துரையாடி சரியான முடிவெடுத்து திட்டமிட்டப்படி வர்த்தக நடவடிக்கைகளை சிறப்பான முறையில் செயலாற்றுவதற்கு வழிவகுப்பதோடு அனைவரும் இணைந்து தமது கருத்துக்களை வெளியிடும் போது சிறப்பான தலைமைத்துவம் ஏற்பட்டு சமூக நல்லிணக்கத்துக்கான ஒரு பாதையை இட்டுச் செல்லும் எனலாம்.

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய கொள்கையின் முன்னெடுப்பே நாட்டுக்குத் தேவை என்ற அடிப்படையில், அமைச்சுகள் சார்ந்தும் அமைப்புக்கள் பல திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் இவற்றினால் முழுமையானதும் ஆக்கபூர்வமானதுமான நடவடிக்கை இருக்கிறதா, இது நிறைவுக்கு வருமா என்பதுதான் சந்தேகம். இந்த நாட்டில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மதங்கள் கடைபிடிக்கப்படுவதையும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இனங்கள் வாழ்வதையும் நிதர்சனமாகப் பார்க்கும் ஒருவர் இன, மத, மொழி, சமூக, அரசியல், பொருளாதார காரணிகளால் வரலாற்று ரீதியாக பல்வேறு பிரிவுகள் தேசிய வாழ்விலிருந்து புறந்தள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதையும் ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். தேசிய நல்லிணக்கத்தினூடாக சகவாழ்வுக்கு முன்னோடியாக, மும்மொழிக்கொள்கை கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தேசியக் கொள்கையாக நமது நாட்டில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தமிழர்கள், சிங்களவர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்கள் ஆகிய எல்லா இனத்தவர்களும் ஒன்றிணைந்து “சர்வதேச பிரசைசுகள் அமைப்பை” ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டும். சிறுபான்மையினர் என்ற மனநிலையில் இருந்து விடுபட்டவர்களாக நாம் சிறந்த புத்தாக்க சிந்தனை உடையவர்களாக நாட்டின் அபிவிருத்தி சுபீட்சம் என்பவற்றை இலக்காகக் கொண்டு முன்னோக்கி நகர வேண்டியிருக்கின்றது. பரந்துபட்ட உணர்வின் அடிப்படையிலான மனநிலை பிரிவினை உணர்வை ஏற்படுத்தாது. மதம் அல்லது இனம் என்ற வேறுபாடுகளைப் புறந்தள்ளி சர்வதேச பிரசைசுகள் அல்லது சர்வதேசத்துடன் இணைந்த சமூகம் என்ற உணர்வு ஏற்பட வேண்டும். அத்துடன் இவ்வாய்வின் அடிப்படையில் பல்வேறு பரிந்துரைகளை முன்வைக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

- இம்மக்களிடையே சமூக நல்லிணக்கம் தொடர்பாக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல்.
- சமூக நல்லிணக்கத்தின் அவசியத்தை இப்பிரதேசத்தில் உணர்த்துதல்.
- மத நிறுவனங்கள் தொடர்பாக மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும் முரண்பாடுகளை கண்டறிந்து நீக்குவதற்கான வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

- இம்மக்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக செயலமர்வுகளையும், பயிற்சி பட்டறைகளையும் நடாத்துதல்.
- கலாசார நிகழ்வுகளில் பங்குகொள்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கி கொடுத்தல்.
- பொருளாதார விடயங்களில் ஒத்துழைப்பாக செயற்பட வழிவகுத்தல்.

முடிவுரை

எமது நாடு ஒரு பல்கலாசாரச் சமூகத்தை கொண்ட நாடாகும். பல்வேறு கலாசாரப் பண்புகளைக் கொண்ட சமூகமே பல்பண்பாட்டுச் சமூகம் எனப்படும். அவ்வாறான சமூகத்தில் எல்லா இனத்தவரும், சமூகத்தவரும் எல்லா மொழி பேசுவோரும் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதன் மூலமே முரண்பாடுகள் குறைவடையும். ஒற்றுமை வளரும். நிலையான சமாதானம் உருவாகும். நாடும் அபிவிருத்தியடையும். மேலும் எமது நாட்டில் உள்ள மரபுரிமைச் சொத்துகளையும், பாரம்பரிய கலாசாரங்களையும் பாதுகாத்து அவற்றை அறிந்து நடக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எமது தேசம் என்ற தேசிய உணர்வும் விதைக்கப்படும். இலங்கை ஒரு பல்பண்பாட்டு சமூகம் என்பதை அறிந்து சமூக நல்லிணக்கம் நிலைக்க வேண்டி எமது நாடு என்னும் உணர்வுடனேயே “தேசத்தின் உயிர்” என்ற அடிப்படையில் செயற்பட முடியும். நல்லிணக்கம் தொடர்பான கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டபோது அதில் கவனம் செலுத்தப்பட்ட இன்னுமொரு முக்கியமான அம்சம் பால்நிலை சமத்துவமாகும். இதனை 2017 ஆம் ஆண்டு வகுக்கப்பட்ட அதே சகவாழ்வு மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான தேசியக் கொள்கையில், “கொள்கை வகுப்பின் போதும் நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு வழிவகைகளை திட்டமிடல் ஆகிய அனைத்து நடவடிக்கைகளின் போதும், மகளிரின் மனித உரிமைகளுக்கு மதிப்பளித்து, பாதுகாப்பான வகையிலும் அவற்றை நிறைவேற்றும் வகையிலும் ஆண், பெண் பால்நிலையினரை ஈடுபடுத்துவது பற்றியும்....” என நீண்ட அறிக்கையொன்று மக்கள் கவனத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. உண்மையில் சமூக நல்லிணக்கமும் சகவாழ்வும் ஒரு நாட்டிற்கு தேவையாயின் அந்நாடு பால்நிலை சமத்துவத்தையும் சரியான முறையில் விளங்கி அவற்றை கடைபிடிக்க வேண்டும். இதனையே இத் தேசியக் கொள்கையும் குறிப்பிடுகின்றது. இதே கருத்தை வலியுறுத்துவதாக பல்வேறு செயற்பாடுகள் அமைகின்றன.

இவ்வாய்வில் தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சிங்களவர்கள் என்ற அடிப்படையில் பல்லின கலாசாரத்தை பின்பற்றுபவர்கள் இருந்தாலும் சமூக நல்லிணக்கத்தை பேணுவதில் அனைவரது முக்கியத்துவம் அதன் வகிப்பகு என்பன தெளிவாக கூறப்பட்டது. இவ்விடயத்தை ஆரம்ப காலம் முதல் மேற்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாட்டில் புதிதாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் அபிவிருத்தி

சார்ந்த விடயங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதில் அந்நாட்டில் வாழும் இளைஞர்களும், சிறுவர்களும் கணிசமான பங்களிப்பு செலுத்த வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சமூக நல்லிணக்கத்தினால் மட்டுமே ஒற்றுமையின்மை எனும் பேராபத்தைத் தடுக்க முடியும். நமக்கான மத, இன மொழிப் பெருமை என்பது நமக்கானது மட்டுமே, அதனை மற்றவர்களின் மீது திணிப்பது, அத்தகைய பார்வையைச் செலுத்தி மாற்றார் மீது வெறுப்பை வளர்ப்பது சமூக நல்லிணக்கத்திற்குக் பாதிப்பை செலுத்தும். சக மனிதர்களின் மதமோ, மொழியோ, அவர்களின் தனிப்பட்ட உரிமை அவற்றில் தலையிட யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. நாட்டின் குடிமக்களிடம் சமூக நல்லிணக்கம் இருக்குமானால் நாட்டின் உற்பத்தித் திறன் மேம்பாட்டு, பொருளாதார வளர்ச்சி சீராக அமையும், குடிமக்களிடம் சமூக நல்லிணக்கம் பாதிக்கப்படுமாயின் அது மோதலுக்கு வழி வகுக்கும். இன்றைய சூழலில் சமூக அமைதியையும், சமூக நல்லிணக்கத்தையும் காப்பது நமக்கு மட்டுமல்ல, வரவிருக்கும் தலைமுறைக்கும் நாம் செய்யும் சிறந்த தொண்டாக அமையும். “கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை” என்பதை உணர்த்தி அனைவரும் எவ்வித வேறுபாடுகளும்யின்றி ஒற்றுமையாகவும் சமூகத்தின் தன்மையை உணர்ந்து அதனடிப்படையில் இணைந்து செயற்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

உசாத்துணைகள்

- இஸ்மாயில்,பி.(N.A). இரண்டாம் குடியரசு யாப்பு, அரசியல் நெருக்கடிகளும் முரண்பாடுகளும் ஒரு சமகாலப் பார்வை.
- உபுல் அபேர்தன், (2004). “இனத்துவ பிரச்சினையும் இலங்கையின் அரசியல் கலாசாரமும், கொழும்பு, லங்கா புத்தகசாலை.
- கீதபொன்கலன்.எஸ்.ஐ, மோதல் தீர்வு சமாதான செயன்முறையும், இலங்கை, ஜக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டம்.
- மனித உரிமைகளுக்கான கற்கை நிலையம், (2004),“முரண்பாடுகளை சமாதானமாகத் தீர்த்தல்”, மனித உரிமைகளுக்கான கற்கை நிலையம். கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்.
- ஜெயபாலன். நா, (1998), பன்னாட்டு அரசியல் உறவுகள், சென்னை, மோகன் பதிப்பகம்.
- வேலுப்பிள்ளை குணரத்தினம், (2007), முரண்பாடும் சமாதானமும்: ஓர் அறிமுகம், இலங்கை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

பாத்திமா மின்சாரா, ஜே, “சமூக நல்லிணக்கம்: இலங்கை பௌத்த முஸ்லீம் உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு” நான்காவது சர்வதேச மாநாடு, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

தினகரன் ஆசிரியத் தலைப்பு, “நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்பது சவால் மிக்கதொரு காரியம்”, 10.08.2018 அன்று வெளியிடப்பட்டது, www.thinakaran.lk.

நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய கொள்கை -2017, இலங்கை.

மன்கூர், எம்.ஏ.எம், “இனப்பிரச்சினை ஓர் இஸ்லாமியக் கண்ணோட்டம்”, மீள்பார்வை வெளியீடு, 1999, கொழும்பு.

Blanchard, Margaret A. (1998). History of the Social in the United States: Encyclopedia.

Bosch, Frank. (2015), Social and Historical Change: Germany in an International Perspective.

Galtung, J (1996). Peace by Peaceful Means: Peace and Conflict Development and Civilization, London.

Jeyadeva, U. (2003). Conflict, Negotiation, Mediation and Peace, Social Scientist's Association, Colombo.

Jeyadeva, U. (2005). Conflict, Conflict Resolution Peace Building, University of Colombo.

Lederach, J.P. (1995). Preparing for Peace, Conflict Transformation across Cultures, Syracuse University Press, New York.

20

இலங்கையின் இனமுரண்பாடு பற்றிய இளைஞர்களின் நோக்குநிலை: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு

வஜிதா தெய்வேந்திரம், மேரின் அல்போன்ஸ் அனோஜா, விதுஜா வேவலம்புராசன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலங்கை என்பது பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற ஒரு நாடாக விளங்குகின்றது. சகல மக்களினமும் உரிமைகளும் உரியவாறு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் பல்லின கலாசாரங்களிற்கும் மதிப்பளிக்கப்பட வேண்டும். இலங்கை பல்லின மக்கள் வாழுகின்ற பன்மைத்துவம் கொண்ட நாடாக இருந்த போதும், இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்க நிலைமைகள், அவர்களுக்கான வாய்ப்புகள் என்பன எவ்வாறு உள்ளன எனச் சிந்திக்குமிடத்து திருப்திகொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமையை உணர முடிகின்றது. சமகாலத்தில்

சமூகங்களுக்கிடையிலான பன்மைத்துவம் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு உரிய காரணியாக கொள்ளப்படுவதற்கு மாறாக இந்த இயல்பான வேறுபாடுகள் பிளவுக்கும் பிரச்சினைக்குமான காரணியாகவும் இனங்களுக்கிடையேயான சகவாழ்வுக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்குமான தடைக்கற்களாகவும் மாற்றப்படுகின்றன.

தற்போதைய இனமோதல் நாட்டின் முதன்மையான நிகழ்வாக இருப்பினும், காலனித்துவ காலத்தின் வேர்களும் இங்கு கவனத்தில்கொள்ளப்படவேண்டும். இலங்கையின் இனங்களுக்கிடையே மோதலுக்கான மூல காரணங்களும், விளைவுகளும் நெருக்கமாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு உள்ளது. இருப்பினும், இலங்கை பல்லின தன்மையுடன் மக்கள் வாழுகின்ற ஒரு நாடாக விளங்குகின்றது. குறித்த ஆய்வு அமைவிடத்தினை பொறுத்தவரையில் சமத்துவமின்மை, பாரபட்சமாக நடத்தப்படுதல் போன்ற விடயங்கள் இன்னும் இடம்பெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன. மாணவர்களிடத்தில் காணப்படும் முற்சாய்வான எண்ணங்கள், சிறந்த தொடர்பாடலின்மைகள் இனமுரண்பாட்டினை வரலாற்றுரீதியாக கடத்திச்செல்வதாக காணப்படுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தில் கொண்டாடப்படும் நிகழ்வுகள் குறிப்பிட்ட இனங்களுக்கும், சமயங்களுக்கும் மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றவையாக காணப்படுகின்றன. இவை இனங்களுக்கிடையில் மட்டுமல்ல சமயங்களுக்கிடையிலும் முரண்பாட்டினை மேலும் மேலும் உருவாக்குவதாக காணப்படுகின்றன. சமூக அமைப்பு இன்னும் மாற்றப்பட்டுள்ள நிலையில் இவ்வாறான பிழையானதும், முறையற்றதுமான செயற்பாடுகள் இன்னும் குறைவதாக இல்லை. இப்பன்மைத்துவங்களில் இன, மத, மொழி, கலாசாரத் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இலங்கையின் வரலாற்று முழுவதிலும் இனமுரண்பாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. இலங்கையில், பல துறைகளிலும் பல பரிமாணங்களிலும் எதிர்கொண்டு வருகின்ற இனமுரண்பாட்டிற்கான தீர்வுகளும், தீர்விற்கான பரிந்துரைகளும் பல தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், இன்றுவரை இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. மாறாக இப்பிரச்சினை வித்தியாசமான வடிவங்களை பெற்றுவந்துள்ளது. ஆதலால் இதற்கான ஆக்கபூர்வமான தீர்வினை முன்வைக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

இளைஞர்களிடையே நிலைபேறான சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புதல் மற்றும் அதனை நிலைநிறுத்துதல் முதன்மையானதாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், இலங்கை ஒரு பன்முகக் கலாசார மற்றும் பன்மைத்துவ சமூகமாக இருப்பதால் மக்களுக்கு பல மாறுபட்ட அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை சமூகங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த தேசத்திலும் இன, மத பிளவு ஏற்பட காணமாகின்றது. இளைஞர்களிடையே புரிந்துணர்வின்மை, மொழிநீதியிலான புரிதலின்மை மற்றும் மற்றொரு மதம் அல்லது இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் இருப்பதும் இன முரண்பாட்டிற்கான காரணமாக அமைகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட இன, மத, சமூகம் ஒரு சிக்கலை எதிர்கொள்ளும் நேரத்தில் இந்த தொடர்பில்லாமை அதிகரிக்கப்படுகின்றது.

அந்த வகையில் இலங்கையின் உயர்கல்வி நிறுவனத்தில் இனமுரண்பாட்டிற்கான இளைஞர்களின் பார்வையிலான சாத்தியமான தீர்வுகளை அடையாளம் காணல் என்பதனை பிரதான நோக்காகக்கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த நோக்கத்திற்காக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் ஆகிய மூவின்

மாணவர்களிடையே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் எளிய எழுமாற்று மாதிரி அடிப்படையில் 30 மாதிரிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வு வடிவம் மற்றும் கணியம்சார் ஆய்வு வடிவம் இணைந்த கலப்பு முறையில் ஆய்வு வடிவம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. முகாமைத்துவ மற்றும் கலைப்பீட மாணவர்கள் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் அம்மாணவர்களில் தமிழ் பேசுகின்ற அல்லது எழுதத் தெரியாதவர்கள் ஆய்விலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளனர். குறித்த ஆய்வில் முதலாம் நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளில் வினாக்கொத்து, ஆழமான நேர்காணல் முக்கியமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளில் ஆய்வு அறிக்கைகள் , இணையத்தளம், சஞ்சிகைகள் முக்கியமாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அறிந்தளிக்கப்பட்ட வினாக்கொத்து மூலம் பெறப்பட்ட கணியம்சார் தரவுகள் சமூக விஞ்ஞானங்களுக்கான புள்ளிவிபரவியல் மென்பொதி முறையைப் பயன்படுத்தி குறித்த ஆய்வு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுக்கு உட்படுத்துபவரின் பெயர், தரவுகளின் விபரங்கள் என்பன இரகசியமான முறையில் பேணப்பட்டு தகவல்தருனருக்கும், பெறுநருக்கும் இடையில் நம்பகத்தன்மை பேணப்படும் வகையில் ஆய்வு ஒழுக்கவியல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறித்த ஆய்வு அமைவிடத்தில் இனமுரண்பாடு தொடர்பாக இளைஞர்களின் நோக்குநிலை, இனமுரண்பாட்டிற்கான தீர்வுகள் தொடர்பான அணுகுமுறைகள், இனமுரண்பாட்டிற்கான தீர்வுகள் தொடர்பான அணுகுமுறைகள், குறித்த இளைஞர்களின் சிந்தனைகள் தொடர்பாக ஆய்வானது தெளிவான முறையில் ஆராய்ந்துள்ளது. ஆய்வுப் பிரச்சினையை தெளிவான முறையில் விளக்குவதற்காக மோதல் முகாமைத்துவ கோட்பாடு பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. தடைகளையும், தடங்கலையும் சாதனைகளாக மாற்றக்கூடிய வல்லமை பெற்றவர்களாக ஒரு நாட்டின் நிர்ணய சக்திகளாக இளைஞர்கள் காணப்படுகின்றனர் என்ற விதத்தில் சமகாலத்தில் இன, மத, கலாசார, மொழி மற்றும் பன்முகத் தன்மையோடு கல்வி கற்கும் இளைஞர்களான பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடம் இனமுரண்பாட்டிற்கான சாத்தியமான தீர்வுகளை அடையாளம் காண்பது அவசியமாகும். அதாவது குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகமான தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் என பல்லின மாணவர்களும் கல்வி பயில்கின்ற உயர்கல்வி நிறுவனத்தில் இனமுரண்பாட்டிற்கான சாத்தியமான தீர்வுகளை அடையாளம் காண்பது அவசியமாக உள்ளது. சமகாலத்தில் இன முரண்பாடு தொடர்பான பிரச்சினைகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இவ்வாறாக இனங்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் நிலையில் இதுதொடர்பாக இளைஞர்களின் பார்வையிலான சாத்தியமான தீர்வுகளை ஆராய்வது முக்கியமாகும். ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, கட்டமைக்கப்பட்ட அணுகல் ஊடாக குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக இளைஞர்களின் சாத்தியமான தீர்வுகள் தொடர்பாக ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படாத நிலையில் இந்தப் பன்மைத்துவ சமூகத்தில் வாழும் இளைஞர்கள் மத்தியில் இனமுரண்பாட்டிற்கான சாத்தியமான தீர்வுகள் தொடர்பாக ஆய்வினை மேற்கொள்வது இன்றைய காலத்தின் தேவைப்பாடாக உள்ளது. சமாதானத்தை உருவாக்கும் செயற்பாட்டில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்துவது ஏன் முக்கியம்? முரண்பாட்டிற்கு பிந்தைய சமூகங்களில் இளைஞர்கள் வகிக்கும் பங்கு முன்னரே தீர்மானிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இளைஞர்களின் சூழமைவு மற்றும் சமூகம் ஆகிய இரண்டும் சமூகத்திற்குள் உருவாகும் சாத்தியமான கூறுகளால் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் எனவும்

அரசியல்வாதிகள் மற்றும் கல்வியலாளர்கள் இளைஞர்களை முக்கியமாக தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை என்று பார்க்கிறார்கள். முரண்பாட்டிற்கு பிந்திய அமைப்புகளில் இளைஞர்கள் மீது இருந்த படைப்பாற்றல் இளைஞர்களை எதிர்மறையாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அல்லது வன்முறையில் ஈடுபடுபவர்கள். இதன் விளைவாக இளைஞர்கள் சமாதானத்தின் அச்சுறுத்தலாகவே கருதப்படுகின்றனர். இவ்வாறான நிலை மாற்றப்பட்டு இளைஞர்களிடையே முரண்பாட்டிற்கான சாத்தியமான தீர்வுகள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும்.

திறவுச் சொற்கள்: அணுகுமுறைகள், இணக்கம், இளைஞர்கள், இனமுரண்பாடு, பாரபட்சம்

வஜிதா தெய்வேந்திரம், மேரின் அல்போன்ஸ் அனோஜர், விதுஜா வேவலம்புராசன் (✉)
சமூகவியல் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: tsvajitha@gmail.com vvithuja23@gmail.com anojamarynalphons@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

இன மற்றும் கலாசார வேறுபாடுகள் காரணமாக இனவெறி மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்க அல்லது அகற்றுவதற்கான முயற்சிகள் தொடர்ந்து சமூக மாற்றத்தை தூண்டுகின்றன OHCR மற்றும் UNESCO (2005) இன்படி பொதுவாக 3 வகையான இனவாதம் காணப்படுகின்றது. **கட்டமைப்பு இனவாதம்** - இது நிறுவன கொள்கைகள் மற்றும் ஒழுங்கு முறைகள் எவ்வாறு இன ரீதியான வழிகளில் சமூகத்தை நிலைநிறுத்தின என்பதற்கான வரலாற்று கணக்கை குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக முழு அமைப்புகளும் இன சிறுபான்மையினருக்கு மோசமாக செயற்பட வழிவகுத்தது. **நிறுவன இனவாதம்** - இது சிறுபான்மை இனக் குழுக்கள் மீது பெரும்பான்மை மக்களுக்கு சாதகமான உள் நிறுவன விதிகள் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்கு முறைகளை வலியுறுத்துகிறது. **தனிப்பட்ட இனமுரண்பாடு** - இது சலுகை மற்றும் அடக்குமுறையின்

கவனிக்கப்பட்ட உள் மயமாக்கப்பட்ட உணர்வை கட்டளையிடுகிறது ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் அல்லது குழுவாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கான முன்சூட்டியே கருத்துக்களின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இங்கிலாந்து போன்ற மேற்கத்திய மற்றும் பன்முக கலாசார சமூகங்களில் உடல்நலம் மற்றும் வீட்டு வசதி முதல் கல்வி வரை இன மற்றும் இன சமத்துவத்தின் படிப்படியாக ஆனால் திருப்தியற்ற முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இனவெறி என்பது தன்னுள் வாய்மொழி, உணர்ச்சி, உடல் மற்றும் குறியீட்டு வடிவம் மூலமான துஷ்பிரயோகம் அல்லது வன்முறை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியுள்ளது இங்கிலாந்தின் சமத்துவ சட்டத்தின்படி அங்குள்ள இளைய தலைமுறையினர் பழைய தலைமுறையினரை விட முற்போக்கான தாராள வாதியாக கருதப்படுகின்றனர் இந்த வகையிலே சமகால பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் இனம் இனத்துவம் என்பது பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இங்கிலாந்தின் உயர்கல்வி முழுவதும் வேறுபட்ட பட்டப்படிப்பு விளைவுகள் காணப்படுகின்றன. இது வெள்ளை மற்றும் கறுப்பு ஆசிய மற்றும் சிறுபான்மையின மாணவர்களின் விகிதத்தில் உள்ள வேறுபாட்டினை குறிக்கின்றது. சிறுபான்மை இனக் குழுக்களுக்கு இடையே கணிசமாக வேறுபடுகிறது வெள்ளை இன மற்றும் கருப்பின மாணவர்களுக்கு இடையேயான இடைவெளி 28 தசம் 3 சதவீத வெள்ளை இன மற்றும் சீன மாணவர்களுக்கு இடையான வேறுபாடு 6.6 சதவீதம் ஆகும்.

இது குறித்து வளர்ந்துவரும் பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் மாணவர் சங்கங்கள் ஆராய்ந்து வருகின்றன. நிறுவன ரீதியாக உயர்கல்வி என்பது இனரீதியாக சார்புடையது பெரும்பான்மையினர் முக்கிய பயனாளிகளாகவும் சிறுபான்மை இன பின்னணியைச் சேர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் பின்தங்கிய ஓரங்கட்டப்பட்டவர்களாகவும் உள்ளனர். EHRC இன் கருத்துப்படி இங்கிலாந்து பல்கலைக்கழகங்கள் அவற்றின் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் இனரீதியான துஷ்பிரயோகத்தின் அளவை பொருட்படுத்தவில்லை 43சதவீதம் பல்கலைக்கழகங்கள் தமது இன ரீதியான துன்புறுத்தல் நடைமுறைகள் குறித்து நம்பிக்கை கொண்டு இருந்தாலும் மாணவர்கள் அனுபவித்த பாகுபாட்டு சம்பவங்கள் குறைவாகவே இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

இந்த வகையில் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் சமத்துவமின்மை நுட்பமாக அல்லது மறைமுகமாக காணப்படுகின்றது பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் சிறுபான்மை இன பின்னணியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இளங்கலை முதல் முதுகலை படிப்பு வரை அனுபவித்த சமத்துவமின்மைக்கான சான்றுகளும் காணப்படுகின்றன. அறிவியல் தொழில்நுட்பம் பொறியியல் மற்றும் கணிதத்துறைகளில் உள்ளவர்கள் உட்பட அனைவருமே சமத்துவமின்மையை அனுபவித்துள்ளனர். 1960 களிலிருந்து அமெரிக்காவில் கல்லூரி வருகை மற்றும் பட்டம் பெறுவதற்கான சிறுபான்மை மாணவர் முறைகளில் ஆழமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த மாற்றம் அமெரிக்க கல்வி வளாகங்களில் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மாணவர் மற்றும் இன

சிறுபான்மை மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்துள்ளது. 1997ஆம் ஆண்டில் தேசிய கல்வி புள்ளிவிபர மையம் ஆபிரிக்க அமெரிக்க மாணவர்கள் ஸ்பானிய மாணவர்கள் ஆசிய பசுபிக் மாணவர்கள் மெக்ஸிகம் பூர்வீக அமெரிக்க மாணவர்கள் பட்டப்படிப்பு வழங்கும் நிறுவனங்களில் மொத்த கல்லூரி சேர்க்கையில் சுமார் 20சதவீதம் கொண்டிருந்ததாக அறிவித்தது.

இலங்கையில் இளைஞர்களின் வரையறை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் சபையின் இளைஞர்களின் ஐயோபல் வரையறையில் இருந்து வேறுபட்டது. இதன்படி இலங்கையின் தேசிய இளைஞர் சேவைகள் கவுன்சில் படி இளைஞர்கள் 13 முதல் 29 வயது உடையவர்கள் என வரையறுக்க படுகின்றார்கள். இதன்படி இலங்கையில் இன மோதல் என்பது சர்வதேச அரசியல் அரங்கில் நன்கு அறியப்பட்ட பிரச்சனை ஆகக் காணப்படுகின்றது. தற்போதைய இனமோதல் நாட்டின் முதன்மையான நிகழ்வாக இருப்பினும், காலனித்துவ காலத்தில் அதன் வேர்கள் சில உள்ளன. இலங்கையின் இனங்களுக்கிடையேயான மோதலுக்கு மூல காரணங்களும் விளைவுகளும் நெருக்கமாக ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டு உள்ளது. இருப்பினும், இலங்கை பெண் தன்மையுடன் மக்கள் வாழுகின்ற ஒரு நாடாக விளங்குகின்றது. இன மக்களினதும் உரிமைகளும் உரியவாறு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். மற்றும் பல்லின கலாசாரங்களுக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். இவ்வாய்வு பிரதேசத்தினை பொறுத்தவரையில் சமத்துவமின்மை பாரபட்சமாக நடத்தப்படும் போன்ற விடயங்கள் இன்னும் இடம்பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன. சமூக அமைப்பு இன்னும் மாற்றப்பட்டுள்ள நிலையில் இலையானது முறையற்ற செயற்பாடுகள் இன்னும் குறைவதாக இல்லை இப் பன்மைத்துவங்களில் இன, மத, மொழி, கலாசார தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இலங்கையின் வரலாற்று முழுவதிலும் இன முரண்பாடுகள் நிகழ்ந்துள்ளன.

ஆய்வுப்பிரச்சினை

இலங்கை ஒரு பன்முக கலாச்சார மற்றும் பன்மைத்துவ சமுதாயமாக இருப்பதால் மக்களுக்கு பல மாறுபட்ட அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை காரணமாக சமூகங்கள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த தேசத்திலும் இன, மத ரீதியான பிளவு காணப்படுகின்றது. இதுவே மற்றொரு மதம் அல்லது இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் உடன் தொடர்பு கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் காரணமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இன, மத, சமூகம் ஒரு சிக்கலை எதிர்கொள்ளும் நேரத்தில் இந்த தொடர்பு இல்லாமை மேலும் அதிகரிக்கப்படுகிறது.

இலங்கை வரலாற்றில் வெவ்வேறு சமூகங்கள் பிரதானமாகக் கருதப்படவில்லை என்றும் தமது சமூகத்தில் சில பிரிவுகள் இதன் விளைவாக ஓரங்கட்டப்பட்டு உள்ளன

என்றும் தங்கள் உரிமைகளை சமமாக பயன்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பங்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றும் சில இளைஞர்கள் கருதுகின்றனர். இளைஞர்கள் குறிப்பாக போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களிலும் தெற்கிலும் 30 ஆண்டு காலமோதல் மற்றும் 1970களின் முற்பகுதியில் 1980களின் பிற்பகுதியில் நடந்த மக்களின் கிளர்ச்சிகள் தொடர்பாக மிகக்குறைந்தளவு புரிதலைக் கொண்டுள்ளனர். தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கான முயற்சிகளையும் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்ட போதிலும் அவ்வாறான முயற்சிகள் வெற்றிகரமானதாக அமையவில்லை. இலங்கையில் நல்லிணக்கம் பற்றி பேசப்படும் அதேவேளை இன முரண்பாட்டை கூறிய விடயங்கள் அவ்வாறே தீர்வின்றி காணப்படுகின்றன. இன ரீதியிலான ஒடுக்குமுறைகளால் ஏற்பட்டுள்ள முரண்பாடுகள் அணுகப்படாது நல்லிணக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறான முரண்பாட்டு நிலைமைகள், உரியவாறு அணுகப்படாமல் மூடப்படும் போது அதுவே ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் முரண்பாடாக தோன்றக் காரணமாக அமைகின்றது.

இலங்கை என்பது பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற ஒரு நாடாக விளங்குகின்றது இன மக்களினதும் உரிமைகளும் உரியவாறு உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். மற்றும் பல்லின கலாசாரங்களிற்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். இலங்கை பல்லின மக்கள் வாழுகின்ற பன்மைத்துவம் கொண்ட நாடாக இருந்த போதும், இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கம் நிலைமைகள், அவர்களுக்கான வாய்ப்புகள் என்பன எவ்வாறு உள்ளன என சிந்திக்கும் இடத்து திருப்தி கொள்ள முடியாத ஒரு நிலைமையை உணரமுடிகின்றது.

சமகாலத்தில் சமூகங்களுக்கிடையிலான பன்மைத்துவம் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு உரிய காரணியாக கொள்ளப்படுவதற்கு மாற்றாக இந்த இயல்பான வேறுபாடுகள் பிளவுக்கும் பிரச்சினைக்குமான காரணியாகவும் இனங்களுக்கிடையேயான சக வாழ்வுக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்குமான தடைக்கற்களாக மாற்றப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக இலங்கை இனம் தொடர்பான இன முரண்பாடுகளையும் பல துறைகளிலும் பல பரிமாணங்களில் எதிர்கொண்டு வருகின்ற பிரச்சனைக்கான தீர்வுகளும் தீர்விற்கான ஆலோசனைகளும் பல தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், இன்றுவரை பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை மாறாக இப்பிரச்சினை வித்தியாசமான வடிவங்களை பெற்று வந்துள்ளது ஆதலால் இதற்கான ஆக்கபூர்வமான தீர்வினை முன் வைக்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும். இதற்கான தீர்வினை இளைஞர்கள் மத்தியில் இருந்து பெறும் நோக்கில் இந்த ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட உள்ளது.

பிரதான நோக்கம்

இலங்கையின் உயர்கல்வி நிறுவனத்தில் இனமுரண்பாட்டிற்கான இளைஞர்களின் பார்வையிலான சாத்தியமான தீர்வுகளை அடையாளம் காணல்.

துணை நோக்கங்கள்

- 1) இனமுரண்பாடு தொடர்பாக இளைஞர்களின் நோக்குநிலைகளை அறிதல்.
- 2) இனமுரண்பாட்டிற்கான தீர்வுகள் தொடர்பான அணுகுமுறைகளினை இனங்காணல்.
- 3) இனமுரண்பாட்டிற்கான தீர்வுகள் தொடர்பான அணுகுமுறைகள் குறித்து இளைஞர்களின் சிந்தனைகளை அறிதல்.
- 4) இனமுரண்பாட்டிற்கான இளைஞர்களின் பரிசீலனைகளை முன்வைத்தல்.

ஆய்வு வினாக்கள்

- 1) இனமுரண்பாடு தொடர்பாக இளைஞர்களின் நோக்குநிலை எவ்வாறுள்ளது?
- 2) இனமுரண்பாடுகளை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு கைக்கொள்ளப்படும் அணுகுமுறைகள் தொடர்பாக இளைஞர்களின் நோக்குநிலை எவ்வாறுள்ளது?
- 3) அரசாங்கம் மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களால், எவ்வாறான இனமுரண்பாட்டிற்கான தீர்வுகள் இளைஞர்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன?
- 4) இனமுரண்பாடு தொடர்பாக இளைஞர்கள் எவ்வாறான அணுகுமுறையினை மேற்கொண்டுள்ளார்கள்?
- 5) இனமுரண்பாட்டிற்கு இளைஞர்களின் தீர்வு எத்தகையது?
- 6) பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான இளைஞர்களின் கருத்து எத்தகையது?

ஆய்வின் மட்டுப்பாடுகள்

அனைத்து இளைஞர்களையும் ஆய்வுக்குட்படுத்தாமல் பல்கலைக்கழக இளைஞர்களை மாத்திரம் ஆய்விற்கு உட்படுத்தியமை. அதிலும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இளைஞர்களை மட்டும் ஆய்விற்கு உட்படுத்தியமை.

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள அனைத்து பீட மாணவர்களையும் ஆய்விற்குட்படுத்தாமல் கலை மற்றும் முகாமைத்துவ பீட மாணவர்களை மாத்திரம் ஆய்விற்கு உட்படுத்தியமை.

தற்போது நிலவி வருகின்ற கொவிட் -19 பெருந்தொற்றுக் காரணமாக பல்கலைக்கழகத்திற்குச் செல்வதற்கு உரிய காலப்பகுதியில் அனுமதி கிடைக்காமை. அத்துடன் பரீட்சைகள் நடைபெற்றமையினால் தகவல்களை விரைவாகப் பெற்றுக்கொள்வதில் சிரமங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. எனவே தகவல்களைப் பெறுவதற்கு மூன்று மாத காலம் தேவைப்பட்டது.

இலக்கிய மீளாய்வு

ஆய்வுடன் தொடர்புபட்ட ஏற்கனவே மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. முறையியல்கள் மற்றும் இந்த ஆய்வில் பயன்படுத்தப்படாத

விடயங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறாக சர்வதேச ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சில ஆய்வுகளையும் உட்புகுத்தி மீளாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

Bruce Gulley (2007) என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் இனமுரண்பாட்டின் அளவை அளவிட பல வழிகள் உள்ளன. சம்பவங்களின் எண்ணிக்கை, சம்பந்தப்பட்ட நபர்களின் உயிரிழப்புகளின் எண்ணிக்கை போன்றவையாகும். மாநிலங்களுக்கிடையேயான போர்களை காட்டிலும் உள்நாட்டுப் போர்கள் அதிகமாகிவிட்டன. போட்டியிடும் இனக்குழுக்களுக்கிடையே நியாயமான விகிதம் இருக்கலாம். அகதிகள் அல்லது மாநில தோல்விகள் போன்ற குறிகாட்டிகளால் பெரும்பாலான சான்றுகள் இனமுரண்பாட்டில் ஓட்டுமொத்த சரிவை காட்டுகின்றன. அதிகரித்துவரும் இனமுரண்பாடுகள் குறித்த கவலைகள் பெரும்பாலான முரண்பாடுகளில் இருந்து வந்தன. கிழக்கு ஐரோப்பா மற்றும் சோவியத் ஒன்றியம், கம்யூனிசத்தின் சரிவுடன் சேர்ந்து கொண்டன. Van Evera 1994 இல் கணித்துள்ளதன்படி, பிராந்தியத்தில் பல தசாப்தங்களாக இடம்பெற்ற கணிசமான அளவு வன்முறையில், கூடுதலான இனக்குழுக்கள் மாநிலத் தன்மை மற்றும் சொந்த பிரதேசத்தை மீட்டெடுப்பதற்காக போராடியது. டிசைடெ றுயட்ட இன் குழுவில் இருந்து ஞுலெனநச என்பவர் தேசியவாத யுத்தம் என்பது உள்;ர் ஆகிவிட்டது என்று கூறுகிறார். ஆயினும், இந்த எழுச்சிகள் 2000 களின் முற்பகுதியில் இருந்தன. இது பெரும்பாலும் குடியேறிய அரசியலுக்கு வழிவகுத்தது. இது ருமசயநெ மற்றும் Romania போன்ற நாடுகளில் நீண்டகாலமாக இனமுரண்பாட்டின் உச்சகட்டமாக நம்பப்பட்டது. ஆபிரிக்காவில் அதிகமான மக்கள் தங்கள் இனத்தை (25%) விட தொழில் அல்லது வகுப்பு அடிப்படையில் (40%) தங்களை அடையாளப்படுத்துகிறார்கள். Zimbabwe மற்றும் Kenya போன்ற நாடுகளில் காணப்படும் அரசியல் நெருக்கடிகள் இனமுரண்பாடுகளை அதிகரிக்க வழிவகுக்கவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

Michael Blanton (2000) என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட Ethnic Conflict United Kingdom எனும் ஆய்வில் அண்டை நாடு (neighbourliness), தேசிய தோற்றம், இனம் மற்றும் மதம் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமூக உறவுக்கான பரிமாணத்தை பரிமாணங்களில் இருந்து வேறுபடுத்தலாம். ஆனால் இனமுரண்பாடுகள் உயர் வகுப்பின் முரண்பாடுகள் அல்ல. சமூக உறவுகளின் இருப்பிடம் மற்றும் அளவு என்பவற்றின் பகிரப்பட்ட இனத் தோற்றத்தின் வேறுபாடுகள் முக்கியமாகின்றன. உள் சமூகங்களில் உறவுகள் பல பரிமாணத்தை கொண்டவை. இது வெவ்வேறு பண்புகளை அடிப்படையாக கொண்டது. தனிப்பட்ட அறிமுகத்தின் எல்லைக்கு வெளியே ஒரு பகிரப்பட்ட இனத்தோற்றம் கூட்டு அடிப்படையாக இருக்கலாம். கூட்டு நடவடிக்கை மற்றும் மற்ற குழுக்களுடன் பேரம் பேசுவதற்காக தனிநபர்கள் அணிதிரட்டப்படுகிறார்கள். வெளிநாட்டு அரசாங்கங்கள் உள்ளிட்ட வெளி நிறுவனங்கள்

இன பேரம் பேசுவதற்கு உதவுவதாக உத்தரவாதம் அளிப்பதன் மூலம் இன முரண்பாட்டை தீர்க்க உதவுகிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரில் ஒரு குழுவை அங்கீகரிப்பதான முடிவு என்பது ஒரு அரசியல் நடவடிக்கையாகும். பெரும்பாலும் இது ஒரு மாற்றீட்டை நிராகரிக்கிறது. ஒரு குழுவின் வகைப்பாடு அதன் உறுப்பினர்களின் நிலை மற்றும் உரிமைகள் வரையறுக்கப்படலாம். டீநடபசயனந அரசாங்கத்தின் கொள்கை நாடு மற்றும் தேசிய சிறுபான்மை இரண்டுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை அடிப்படையாக கொண்டது. இதனால் முழளமுழ இன் விடயம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக காணப்படுகிறது. சோவியத் யூனியனில் உள்ள இனக்குழுக்கள் மற்றும் தேசியங்களின் அங்கீகாரத்தை விவரிக்கிறது. இந்தச் செயல்பாட்டில் மக்கள் குழுவினால் பகிரப்பட்ட பெயரின் இருப்பு பொதுவானதாக இல்லை. இதன் மூலம் ஆதிகால நிறுவனம் இருப்பதனை குறிக்கிறது. முக்கியமான காரணி எப்போதும் “வெளிநபர்கள்” அல்லது உயர்குழாம் வகுப்பினர் மற்றும் அறிவுசார் / கேள்வி பயிற்சிகளின் அரசியல் விருப்பமாக காணப்படும் என வுளளாமழள வலியுறுத்தியுள்ளார்.

Marie என்பவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் அடையாளத்துடன் ஒப்பிடும்போது பகுத்தறிவு ரீதியாக முடிவெடுத்தல் மற்றும் தொடர்புடைய காரணிகளின் ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவம் குறித்த சமூக-உளவியல் மற்றும் ஆக்கபூர்வமான விளக்கங்களுக்கு எதிராக தர்க்கவாதிகளை இணைத்து விட்டது- குழு நியமங்கள், இன அடையாளங்கள், சமூகமயமாக்கல், வெறுக்கத்தக்க சொல்லாட்சி போன்ற செயல்முறைகளுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது. இந்தப் பிளவு சமீபத்தில் ஒரு புதிய விவாதத்தையும் “உளப்பாங்குகள்” மற்றும் “நிபந்தனைகள்” போன்ற சொற்களையும் ஒன்றிணைத்துள்ளது. இதன் மூலம் இது நிலை மாற்றத்தின் ஆதாரங்கள் குறிப்பாக, மனித இயக்கிகள், முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகள் மற்றும் அணுகுமுறைகள் மற்றும் பிந்தைய முரண்பாட்டிற்கான வாய்ப்புகளை வடிவமைக்கும் கட்டமைப்பு மற்றும் நிறுவன நிலைமைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது. பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் உளப்பாங்கு தொடர்பான அறிஞர்கள் இப்பிரச்சினைக்கான காரணங்கள், காரண காரியங்கள், இனமுரண்பாடுகளின் அணிதிரட்டல்களின் அடையாளங்களை அடையாளம் காணமுற்படுகின்றன. இதற்கு நேர்மாறாக நிபந்தனை அறிஞர்களின் அணுகுமுறைகள் large-N பகுப்பாய்வுகளை நம்பியுள்ளனர். இவர்கள் முரண்பாட்டின் தொடக்கத்துடன் தொடர்புபடுவதாக நம்பும் காரணிகளை அடையாளம் காண்பதில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள்.

மேற்கூறப்பட்ட ஆய்வுகள் இவ்வாய்வுக்குத் துணை புரியும் ஆய்வுகளாக அமைந்த போதிலும் இவ்வாய்வுத் தலைப்பு தொடர்பாக இதுவரை தனியானதும் விரிவானதுமான ஆய்வுகள் எவையும் இடம்பெறவில்லை. அந்த வகையில் குறித்த ஆய்வு முக்கியம் பெறுகின்றது.

கோட்பாட்டுப் பிரயோகம்

சமூகப் பிரச்சினை என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய ரீதியில் பரவிக் காணப்படும் ஒன்றாகும். ஒரு பிரச்சினையானது அதிகமான மக்களுக்கு அதிக பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்ற போதே அது சமூகப்பிரச்சினையாக மாற்றமடைகின்றது. கோட்பாடுகள் என்பவை சமூகப் பொருண்மை ஒன்றினை விளங்கிக் கொள்வதற்கான அம்சமாக உள்ளன. அந்த வகையில் சமூக பொருண்மையான சமூகப் பிரச்சினைகளின் ஜதார்த்தினை பிரதிபலிப்பதாக உள்ளன. இதற்கேற்ப யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் இனமுரண்பாட்டிற்கான இளைஞர்களின் பார்வையிலான சாத்தியமான தீர்வுகள் தொடர்பாக ஆய்வுடன் பொருந்தக்கூடிய கோட்பாடுகளை விளக்கக் கூடியதாக இப்பகுதி அமைகின்றது.

இது மோதல் மாற்றம் மற்றும் மோதல் தீர்மானத்தின் ஆழமான நிலை என விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்கான சிக்கல்களைப் பற்றி சிந்திக்கவும் வேறு வழியான நீண்டகால நோக்கங்கள் என்ன, அத்தகைய மாற்றங்கள் எவ்வாறு அடையப்படலாம் என்பதில் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது. மோதல் மாற்றம் என்பது செயல்கள் மற்றும் செயன்முறைகள் என வரையறுக்கப்படுகிறது. பல்வேறு பண்புகள் மற்றும் மோதலின் வெளிப்பாடுகளின் மூல காரணங்களை நிவர்த்தி செய்வதன் மூலம் நீண்ட காலத்திற்கு குறிப்பிட்ட மோதல் எதிர்மறை அழிவு மோதலை மாற்றுவதை இது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நேர்மறையான ஆக்கபூர்வமான மோதல் மற்றும் கட்டமைப்பு நடத்தை மற்றும் அணுகுமுறை அம்சங்களுடன் செயல்படுகிறது. மோதல் செயல் மற்றும் செயன்முறை நிறைவு ஆகிய இரண்டையும் குறிக்கிறது.

மோதல் மாற்றத்தின் பகுதியை சர்வதேச அமைப்புகளாகக் கருதுவது முக்கியம். அவர்களின் அமைதி கட்டமைப்பின் தலையீடுகளை அதிகளவில் கட்டமைத்து பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மோதல் மாற்றத்தை முதன்முதலில் ஜீன் பால் லெடராக் 1980களில் முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் முன்மொழிந்தார். மோதல் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் வழக்கமான சிந்தனைக்கு மாற்றமாகும். மோதல் தீர்மானம் முதன்முறையாக ஒப்பீட்டளவில் குறுகிய காலத்தில் மோதல்களை முடிவுக்கு கொண்டு வருகிறதுஇ அதே நேரத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. மோதலின் உள்ளடக்கம் சர்ச்சைக்குரியது மற்றும் சிக்கலுக்கு வழி வகுத்தது. இதனால் பேச்சுவார்த்தைஇ இராஜதந்திரம் மற்றும் மத்தியஸ்தம் ஆகியவற்றின் பாரம்பரிய முறைகள் அடிப்படை சர்ச்சைக்கு அமைதியான முறையில் தீர்வு வழங்குகின்றது.

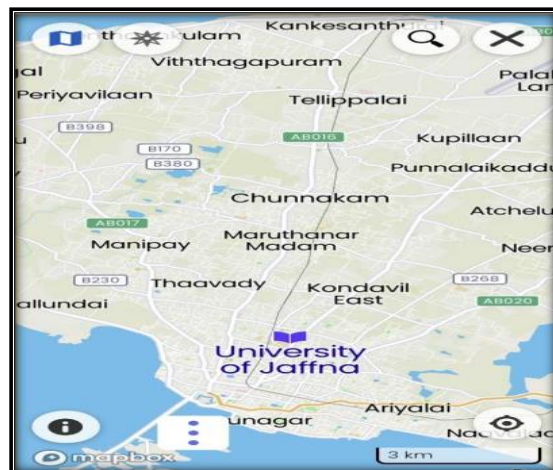
முரண்பாட்டு மாற்றம் இதற்கு மாறாக மோதலின் உள்ளடக்கத்தில் மட்டும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட பரந்த சூழல் மற்றும் உறவைப் பற்றி மேலும் ஒரு மோதலை பற்றிய மிக நீண்ட பார்வை மற்றும் அதன் குறிக்கோள்களை காட்டிலும் விரும்பியதை உருவாக்குவதும் விரும்பத்தகாத ஒன்றை முடிப்பதாகவும் கூறுகின்றது.

இது இளைஞர்களின் வேறுபாட்டிற்கான சில முக்கிய விளக்கங்களை சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மோதல் முன்னோக்குகளுக்கு இடையில் பெரும்பாலும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு உள்ளது, ஆனால் வேறுபட்டது. முக்கியத்துவம் வெவ்வேறு நிரல் பதில்களுக்கு வழிவகுக்கும் எனவே சிலவற்றை கருத்தில் கொள்வது அவசியம். மக்கள்தொகையில் இளைஞர்களின் வன்முறையை காட்டுகின்றன. மோதல் என்பது அவசியமான அல்லது போதுமான காரண உறவை ஏற்படுத்தாது. இளைஞர்களின் வீக்கம் இருப்பினும், அவை மோசமான நிர்வாகத்துடன் ஒத்துப் போகும் போது ஆபத்தானவை வீழ்ச்சியடைந்துவரும் - பொருளாதாரம் அல்லது மதரீதியான பட்டங்கள். எனவே இளைஞர் தொகை மற்றும் மோதலுக்கான உச்சநிலை ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான உறவு காணப்பட்டாலும் இளைஞர்கள் பிற காரணிகளுடன் இணைந்து மக்கள்தொகையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அமைதி கட்டமைப்பில் இளைஞர்களின் முக்கிய பங்கை அங்கீகரிப்பது மிக சமீபத்தியமான அமைதி கட்டமைப்பில் இளைஞர்களை ஈடுபடுத்துவதற்கான கோட்பாடுகள், அணுகுமுறைகள் மற்றும் வழிமுறைகள் இன்னும் அவற்றில் உள்ளன. ஆரம்ப கட்டங்களில் வெவ்வேறு நிறுவனங்கள் பொதுவாக தலையீட்டிற்கு வெவ்வேறு பகுதிகளை வலியுறுத்துகின்றன. இளைஞர்களை பாதிக்கக்கூடிய மற்றும் வளமானவர்களாக ஈடுபடுத்துவதற்கு மிகவும் திறம்பட செயல்படுவதன் முக்கியத்துவம் அமைதிக்கான முக்கிய புள்ளிவிபர மற்றும் அணுகுமுறை சார்ந்த விடயங்களாக அமைகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

இந்த அத்தியாயம் அனைத்து ஆய்வு முறைகளையும் உள்ளடக்குகிறது. இது சில துணை அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவை ஆய்வு வடிவம், ஆய்வு அமைப்பு, தரவுசேகரிப்பு கருவிகள், மாதிரித் தெரிவும் மாதிரி நுட்பமும், உள்ளகப்படுத்தல் மற்றும் வெளியகப்படுத்தல் மற்றும் ஆய்வு ஒழுக்கவியல் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வு அமைவிடம்

ஆய்விற்காக இலங்கையின் 17 பல்கலைக்கழகங்களில் ஒன்றான யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பல்லின, மொழிஇ மதம் மற்றும் கலாசாரத்தினை உடைய மாணவர்கள் இங்கு கல்வி கற்கின்றனர். இங்கு சிங்களம்இ தமிழ்இ முஸ்லீம் ஆகிய மூவின் மாணவர்கள் உள்ளனர். விவசாயம்இ இணைந்த சுகாதார விஞ்ஞான கற்கைகள் பீடம்இ பிரயோக விஞ்ஞான கற்கைகள்பீடம்இ கலைப்பீடம்இ வணிகப்பீடம்இ மருத்துவப்பீடம்இ தொழில்நுட்பப்பீடம் போன்ற பீடங்களைக் கொண்டமைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. கலை மற்றும் முகாமைத்துவ பீடங்கள் ஆய்வு அமைவிடமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் 7972 மாணவர்கள் தமது கற்கை நெறியைத் தொடர்கின்றனர். அவ்வகையில் கலைப்பீடத்தில் 2657 மாணவர்களும் மற்றும் முகாமைத்துவ பீடத்தில் 2658 மாணவர்களும் காணப்படுகின்றனர்.

ஆய்வு வடிவம்

இலங்கையின் இனமுரண்பாடு பற்றிய இளைஞர்களின் நோக்கு நிலை எனும் ஆய்வில் பண்புசார் ஆய்வு வடிவம் மற்றும் கணியம்சார் ஆய்வு வடிவம் இணைந்த கலப்பு முறையில் ஆய்வு வடிவம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆழமான நேர்காணல்இ விடய ஆய்வு போன்ற பண்புசார் ஆய்வு வடிவம் மற்றும் வினாக்கொத்து போன்ற கணியம் சார் ஆய்வு வடிவம் சார்ந்த வகையிலே கலப்பு முறை ஆய்வாகக் காணப்படுகின்றது.

மாதிரித் தெரிவும் மாதிரி நுட்பமும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் தமிழ்இ சிங்களஇ முஸ்லிம் ஆகிய மூவின் மாணவர்களிடையே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் எளிய எழுமாற்று மாதிரி அடிப்படையில் 30 மாதிரிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வு வடிவம் மற்றும் கணியம்சார் ஆய்வு வடிவம் இணைந்த கலப்பு முறையில் ஆய்வு வடிவம் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முகாமைத்துவ மற்றும் கலைப்பீட மாணவர்கள் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் அம்மாணவர்களில் தமிழ் பேசுகின்ற அல்லது எழுதத் தெரியாதவர்கள் ஆய்விலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளனர்.

தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள்

ஆய்வின் தலைப்பிற்கேற்ப மிகப்பொருத்தமான ஆய்வு நோக்கங்களை அடைந்துகொள்ளும் வகையில் முதலாம்நிலைத் தரவுசேகரிப்பு கருவிகள் மற்றும் இரண்டாம்நிலை தரவுசேகரிப்புக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

முதலாம் நிலைத் தரவுகள்

1. விடய ஆய்வு
2. வினாக்கொத்து

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள்

1. ஆய்வுக் கட்டுரைகள்
2. இணையத்தள முகவரி
3. ஆய்வுடன் தொடர்புடைய நூல்கள்

ஆய்வு ஒழுக்கவியல்

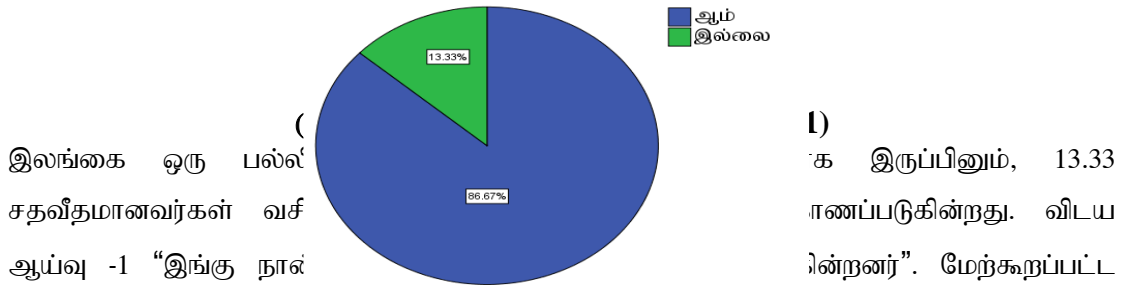
- ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்படுகின்ற மாணவர்களின் அறிந்தளிக்கப்பட்ட வினாக்கொத்து மூலம் அனுமதியைப் பெற்ற பின்னரே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
- ஆய்விற்குட்படுத்தப்படுபவர்களின் பங்குபற்றல் சுதந்திரமானதும் தற்காலிகமானதும் ஆகும். இங்கு எவ்விதமான நிர்ப்பந்தமும் காணப்படமாட்டாது.
- ஆய்வுச்செயன்முறையில் எந்த நேரத்திலும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுபவர் விலகிச் செல்வதற்கு பூரண உரிமை வழங்கப்பட்டது.
- குறித்த பகுதியில் சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள், வினாக்கொத்து மூலம் பெறப்பட்ட விடயங்கள் வேறு ஆய்விற்கோ ஏனைய செயற்பாடுகளுக்கோ பயன்படுத்தப்படமாட்டாது.
- ஆய்விற்கு உட்படுத்துபவரின் பெயர், தரவுகளின் விபரங்கள் என்பன இரகசியமான முறையில் பேணப்பட்டுள்ளது.
- தரவு சேகரிப்புக் கருவிகளில் தரவு வழங்குபவர்களை அசௌகரியப்படுத்தும் எந்தவொரு வினாக்களும் கேட்கப்படவில்லை.
- பெறப்பட்ட தரவுகளும் தகவல்களும் உபயோகத்தின் பின் பொருத்தமான முறையில் அழிக்கப்பட்டது.
- தகவல் தருநருக்கும் தகவல் பெறுநருக்கும் இடையில் நம்பகத்தன்மை பேணப்படும்.

ஆய்வு முடிவுகளும் கலந்துரையாடல்களும்

ஆய்விற்காக இலங்கையின் 17 பல்கலைக்கழகங்களில் ஒன்றான யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் எளிய எழுமாற்று மாதிரி அடிப்படையில் 30 மாதிரிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, இவ் ஆய்வானது அளவுசார்,

பண்புசார் ஆய்வு முறையியல் நுட்பங்களினை இணைத்து கலப்புமுறையினைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவை விபரணப் புள்ளிவிபரவியல் முறையிலும் பண்புசார் தரவுகள் கருப்பொருள் ரீதியான தரவுப் பகுப்பாய்விற்கும் உட்படுத்தப்பட்டது.

வசிக்கும் பிரதேசம் அல்லது கிராமத்தில் ஏனைய இனத்தவர்களும் வசித்தல் தொடர்பானது

(இலங்கை ஒரு பல்லி சதவீதமானவர்கள் வசி ஆய்வு -1 “இங்கு நாள்

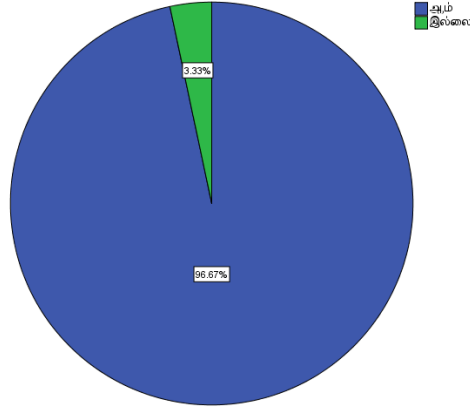
1) க இருப்பினும், 13.33 காணப்படுகின்றது. விடய ின்றனர்”. மேற்கூறப்பட்ட

தரவுகளின் அடிப்படையில் 43.33 சதவீதமானவர்கள் சிங்களவர்களாகவும், 33.23 சதவீதமானவர்கள் தமிழர்களாகவும், 16.67 சதவீதமானவர்கள் முஸ்லீம்களாகவும், 6.67 சதவீதமானவர்கள் ஏனைய இனத்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். விடய ஆய்வு-2 “இலங்கையை பொறுத்த வரையில் பல்லின மக்களை கொண்ட சமூகமாக உள்ளது. குறிப்பாக என்னுடைய பிரதேசத்தினை பொறுத்த வரையில் இந்துக்கள், பௌத்தர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர்.”

ஏனைய இனத்தவர்களுடன் நட்பாகப் பழகுதல் தொடர்பாக நோக்கும் போது 46.67 சதவீதமானவர்கள் ஆம் எனவும் 53.33 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனவும் பதிலளித்துள்ளார்கள். இவர்களில் 53.33 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனக் கூறியமைக்கான காரணங்களாக பகையுணர்வு, நம்பிக்கையற்றதன்மை என்பனவே காரணமாக அமைகின்றது. நேர்காணல்- 1 “இன்றைய வட, கிழக்கு சாதாரண தமிழ் மக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களை பொறுத்தவரையில் தென்னிலங்கை சிங்களவர்கள் அத்தனைபேரும் கொலைகாரர்கள். அப்படியே தென்னிலங்கை சிங்கள சமூகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வட, கிழக்கில் வாழும் தமிழர்கள் நாட்டை பிரிக்க நினைக்கும் தீவிரவாதிகள். இப்படிப்பட்ட மாயை தான் உண்மையென்று எமக்கு அடிக்கடி கற்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.” விடய ஆய்வு-4 “இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை பற்றி பார்த்தா பெரும்பான்மை இனம், சிறுபான்மை இனங்களை அடக்கியாள்கின்ற நிலைதான் காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் சிங்கள இனம்

பெரும்பாரும்பான்மையாக உள்ளதால் தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் இனங்கள் ஓரங்கட்டப்படுவதை கண்கூடாக பார்க்க முடிகின்றது.”

கடந்த காலத்தில் ஒரு இனத்தவருடன் ஏதேனும் முரண்பாட்டினை சந்தித்தல் தொடர்பானது

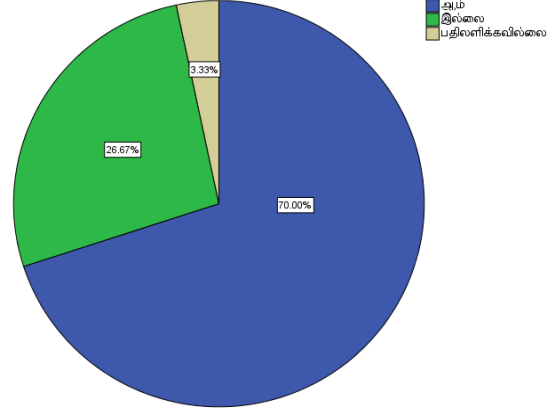
(மூலம் : களஆய்வு, வினாக்கொத்து, 2021)

கடந்த காலத்தில் ஒரு இனத்தவருடன் ஏதேனும் முரண்பாட்டினை சந்தித்துள்ளார்களா என பார்க்கும் போது 96.67 சதவீதமானவர்கள் ஆம் எனவும் 3.33 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனவும் கூறியுள்ளார்கள். நேர்காணல்- 1 “இலங்கையின் அரசியல்வாதிகளும் பொய் பிரச்சார ஊடகங்களும் சுய லாபத்திற்காக மக்கள் மனதில் வஞ்சம், வன்மம் அனைத்தையும் விதைப்பதை அவர்களின் தொழில் தர்மமாக செய்து வருகின்றனர். இப்படிப்பட்ட சமூகப்பின்னணியில் வாழும் மெத்தப்படித்த மேதாவிகள் என்று குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும் ஒப்பீட்டளவில் ஓரளவு நன்றாகப் படிக்கும் மாணவர்களை தெரிவு செய்து பல்கலைக்கழகம் அனுப்புவது எம் நாட்டின் வழக்கம். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் முரண்பாடு ஏற்படுகின்றது.” விடய ஆய்வு-5 “கடந்த ஆண்டு எங்கட நாட்டில் நடந்த குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தைப் பார்த்தால் அதுவும் ஒரு இனமுரண்பாடெண்டுதான் சொல்லோணும். இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு முஸ்லீம் இனம்தான் அதுக்குக் காரணம் எண்டும் எல்லா இனமும் முழு முஸ்லீம் இனத்தையும் குற்றம் சுமத்திய நிலையும் நாம் காணக் கூடியதா இருந்திச்சு இதுக்கெல்லாம் காரணம் எங்கட நாட்டு மக்களிடையே நல்லிணக்கம் இல்லாத நிலைதான்.”

முரண்பாட்டின் பின்னர் ஏற்பட்ட இணக்கம் தொடர்பாக நோக்கும் போது 46.67 சதவீதமானவர்கள் ஆம் எனவும், 53.33 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனவும் கூறியுள்ளனர். முரண்பாட்டின் பின்னரான சூழமைவில் பேச்சுவார்த்தை, மற்றும் முரண்பாட்டின் தன்மையினை விளங்கிக்கொள்ளுதல் போன்ற காரணங்களினூடாக இணக்கப்பாட்டினை மேற்கொண்டுள்ளனர். மாறாக வேரூன்றிய காலவரையறையற்ற பகையுணர்வு காரணமாக முரண்பாட்டிற்கான இணக்கப்பாட்டினை மேற்கொள்ளவில்லை. விடய ஆய்வு-2 “இனமுரண்பாட்டிற்கான பிரதான காரணமாக நான் பார்ப்பது

புரிந்துணர்வின்மையே ஒரு காரணமாக இருக்கின்றது.”, விடய ஆய்வு -5 “சிறுவர்கள் கூட இனங்களிடையே பாரபட்சம் காட்டுற நிலை இருக்கு.”

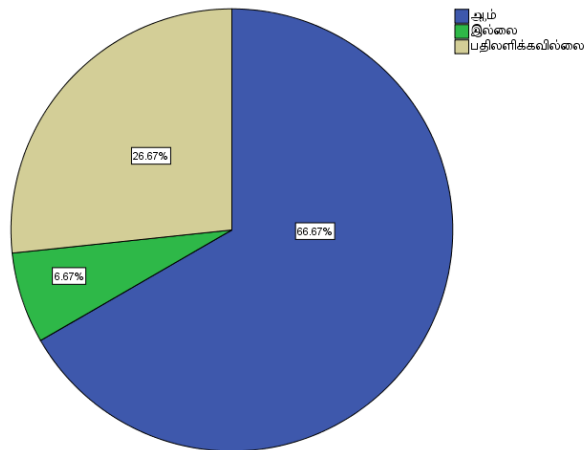
அடையாளம் மற்றும் சுய தீர்மானம் தொடர்பான பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளல் தொடர்பானது

(மூலம்: களஆய்வு, வினாக்கொத்து, 2021)

அடையாளம் மற்றும் சுயதீர்மானம் தொடர்பாக எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் தொடர்பாக நோக்கும் போது 70 சதவீதமானவர்கள் ஆம் எனவும்இ 26.67 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனவும்இ 3.32 சதவீதமானவர்கள் இது தொடர்பாக எவ்விதமான பதிலினையும் வழங்கவில்லை. இதனடிப்படையில் ஒவ்வொரு இனத்தினைச் சேர்ந்தவர்களும் தமக்கான அடையாளத்தினையும்இ சுய நிர்ணயத்தினையும் பேணுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுகள் பாரதூரமான விளைவுகளினை சமூக மட்டத்திலே ஏற்படுத்துகின்றது. விடய ஆய்வு- 5 “எனது இனம் இலங்கைத்தமிழர்.”

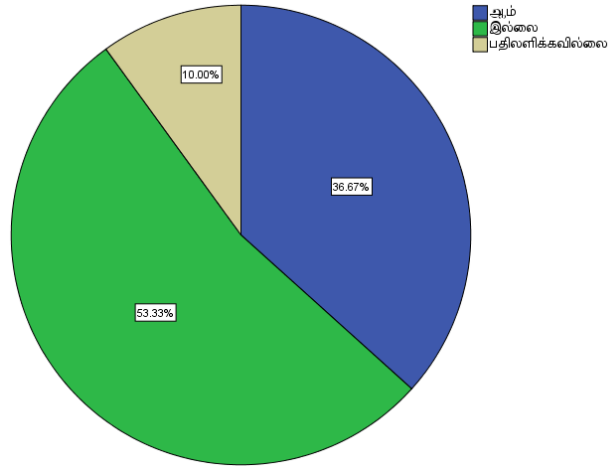
இன முரண்பாட்டை தீர்த்தல் தொடர்பானது

(மூலம்: களஆய்வு, வினாக்கொத்து, 2021)

இனமுரண்பாட்டிற்கான சாத்தியமான தீர்வுகள் என நோக்கும் போது பரஸ்பர நம்பிக்கையினைக் கட்டியெழுப்புதல்இ சிறந்த சமூகமயமாக்கல் செயற்பாட்டினை மேற்கொள்ளுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும். முற்சாய்வான எண்ணங்கள் காணப்படுகின்றமையினால் முரண்பாட்டிகைத் தீர்ப்பதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. நேர்காணல்- 1 “முறையான திட்டமிட்ட கல்வி, சரியான தகவல் பரிமாற்றம், இன நட்பு நிகழ்வுகள் இதனை வெகுவாக குறைக்க உதவி செய்யும். அத்தோடு இன நல்லிணக்க செயற்பாடுகள் நிச்சயமாய் சமூக மட்டத்திலே முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அதுவே பல்கலைக்கழகங்களிலும் எதிர்கால சமூகத்திலும் பிரதிபலிக்கும்.” விடய ஆய்வு- 2 “கடந்த ஊழினை 19 முடக்க நிலையிலும் சில உள்நர் பேழுள மூலமான சில வலுப்படுத்தல் மற்றும் தலைமைத்துவ பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறான சில விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளினூடாகவும் சாத்தியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம்.”

தற்போது இடம் பெறும் செயற்பாடுகள் இன முரண்பாட்டை ஊக்குவித்தல் தொடர்பானது

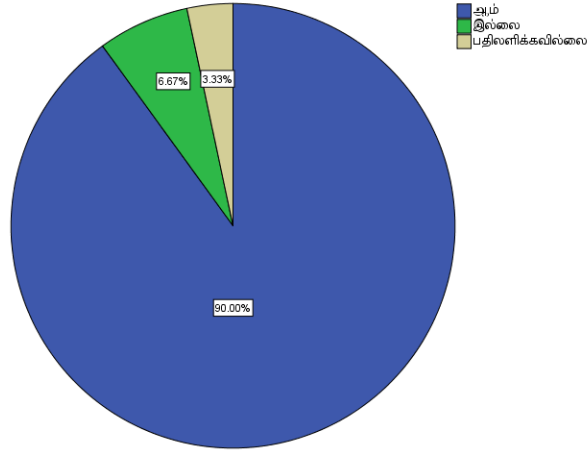
(மூலம் : களஆய்வு, வினாக்கொத்து, 2021)

தற்போது இடம் பெறும் செயற்பாடுகள் இன முரண்பாட்டை ஊக்குவிப்பதாக காணப்படுகின்றதா என நோக்கும் போது 36.67 சதவீதமானவர்கள் ஆம் எனவும், 53.33 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனவும், 10 சதவீதமானவர்கள் பதிலளிக்கவில்லை. ஊடகங்களின் தவறான செயற்பாடுகள் இன முரண்பாட்டினைத் தோற்றுவிப்பதில் பிரதானமான பங்கினை வகிக்கின்றது. அத்தோடு அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் திருப்தியற்ற நிலை என்பன இன முரண்பாட்டினைத் தோற்றுவிப்பதற்கான ஏதுவான காரணங்களாக அமைகின்றன. விடய ஆய்வு -2 “இன முரண்பாடு எனும் போது பல்லின கலாச்சாரங்களை கொண்ட இலங்கையில் இனங்கள் ஒவ்வொருவரும் தான்

தான் மேல் எனவும் ஏனையோர் கீழே அடங்கியிருக்க வேண்டும் என்ற மன நிலையாலேயே ஏற்படுகிறது.”

பொதுவாக நம்பிக்கையின்மையே முரண்பாட்டிற்கான காரணமாக அமைகின்றது என்பதனை 33.33 சதவீதமானவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்இ 43.33 சதவீதமானவர்கள் குறைவாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், 16.67 சதவீதமானவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லைஇ 6.67 சதவீதமானவர்கள் முற்றிலும் நிராகரிக்கிறார்கள். இவர்களின் கருத்துப்படி நம்பிக்கையின்மையே முரண்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது. அதாவது நாட்பட்ட முரண்பாட்டிற்கான காரணங்கள் நம்பிக்கையின்மையினைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இதுவே ஓர் இனத்தின் மீது இன்னொரு இனத்தின் காழ்ப்புணர்ச்சியினை வெளிப்படுத்துகின்றது. விடய ஆய்வு – 3 “இளைஞர்கள் மத்தியில் இனமுரண்பாட்டினை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு மற்றும் முரண்பாடுகளை முகாமை செய்தல் போன்றவற்றில் அரசாங்கத்தினுடைய வகிபங்கு குறைவாகவே உள்ளது. பல அரசியல் தலைவர்கள் வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவுமே இனமுரண்பாட்டினை இளைஞர் மத்தியில் விதைக்கின்றனர்.”

இன முரண்பாட்டுக்கு இளைஞர்களின் பங்கு தொடர்பானது

(மூலம்: களஆய்வு, வினாக்கொத்து, 2021)

இனமுரண்பாட்டிற்கு இளைஞர்களின் சாத்தியமான தீர்வுகள் என நோக்கும் போது வீதி நாடகங்களின் ஊடாக விழிப்புணர்வுகளை மேற்கொள்ளுதல், பன்மைத்துவமான நட்புறவான சூழலினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினால் தலைமைத்துவம்சார் பயிற்சிகளினை வழங்குதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதனடிப்படையில் 90 சதவீதமானவர்கள் சாத்தியமான தீர்வுகளை முன்வைக்கலாம் எனவும், 6.67 சதவீதமானவர்கள் இல்லை எனவும் கூறியுள்ளனர். அத்தோடு 3.33 சதவீதமானவர்கள் எவ்விதமான பதிலையும் வழங்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். விடய ஆய்வு – 2 “கடந்த Covid 19 முடக்க நிலையிலும் சில உள்ர் NGOs மூலமான சில வலுப்படுத்தல் மற்றும்

தலைமைத்துவ பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறான சில விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளினூடாகவும் சாத்தியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம்.”

எனவே இவ்வாய்வு சமகாலத்தில் சமூகங்களுக்கிடையிலான பன்மைத்துவம் நாட்டின் அபிவிருத்திக்குரிய காரணியாக கொள்ளப்படுவதற்கு மாற்றாக இந்த இயல்பான வேறுபாடுகள் பிளவுக்கும் பிரச்சனைக்குமான காரணியாகவும் இனங்களுக்கிடையேயான சகவாழ்வுக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்குமான தடைக்கற்களாக மாற்றப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக இலங்கை இனம் தொடர்பான இன முரண்பாடுகளையும் பல துறைகளிலும் பல பரிணாமங்களிலும் ஏற்படக் காரணமாக அமைகின்றது.

முடிவுரையும் பரிந்துரையும்

முரண்பாடுகள் நிறைந்த சமுதாயத்தில் இலங்கையின் இனமுரண்பாடு பற்றிய இளைஞர்களின் நோக்குநிலை கட்டியெழுப்பப்படுவது காலத்தின் தேவையாக உள்ளது. தற்காலத்தில் சிறு சிறு முரண்பாடுகள் கூட சமூகங்களுக்கிடையே பெரும் முரண்பாடுகளையும் விரிசல்களையும் தோற்றுவிக்கக் கூடிய வகையில் பல அழுக்கக் குழுக்களும் ஊடகங்களும் தொழிற்பட்டு வருவது வெளிப்படையான உண்மை. அந்த வகையில் இலங்கையின் இனமுரண்பாடு பற்றிய இளைஞர்களின் நோக்குநிலையினைக் கண்டறிந்து அவற்றுக்கான தீர்வுகளை முன்வைப்பதன் ஊடாக சமூக நல்லிணக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவது மிகவும் அவசியமாகதாகக் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு ஒரே தேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வையும் அபிவிருத்தி செய்வதும் முக்கியமானதாகும். இளைஞர் இயுவதிகள் தமக்கும் ஏனையோருக்கும் மதிப்பு மற்றும் கௌரவம் என்னும் கருப்பொருட்களினடிப்படையிலான பகிரப்படும் விழுமியங்கள் குறித்த ஓர் முறைமையை உள்வாங்கிக்கொள்ளுதல் வேண்டும். இளைஞர் இயுவதிகள் கடந்தகாலம் குறித்துக் கற்றுக்கொள்வதும் தவறுகளை ஏற்றுக்கொள்வதும் முன்னேறும் வழிகளைத் தேடியறிவதும் முக்கியமானதாகும். இளைஞர்கள் ஏனையோரை மதிக்கும் அதேவேளையில் மீளிணக்கத்தை நோக்கிச் செல்லும் வகையில் வழிநடத்தப்படுதல் வேண்டும். எனினும் இது பற்றிய ஆய்வுகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அதனால் இவ்வாறான ஓர் ஆய்வினை செய்வதனூடாக இலங்கையின் தற்போதைய சூழலைப் பொறுத்தவரையில் பன்மைத்துவ சமூகத்திற்கு ஏற்புடையதாக மிகவும் முக்கியத்துவமுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் சில பரிந்துரைகளாக இ

- இனமுரண்பாட்டிற்கான தடைகளைத் தளிக்கொண்டு கருத்துப் பொறிமுறைகளை உறுதி செய்தல்

- இளைஞர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கிடையே இணைந்து ஒருங்கிணைப்புஇ ஒத்துழைப்பு மற்றும் கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பனவற்றை இளைஞர் சமூகத்தில் வழங்க வேண்டும்
- சர்வதேச ரீதியாக, தலைமுறை ரீதியாக அமைதி பேணுபவர்கள் மற்றும் மத குருமார்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுதல்
- தலைமுறைரீதியாக நம்பிக்கையினைக் கட்டியெழுப்புதல்
- கடந்த காலத்துடன் தொடர்புடைய நிகழ்காலத்தைப் புரிந்து கொண்டு எதிர்காலத்தை உருவாக்க நேர்முகமான எண்ணங்களினை இளைஞர்களிடையே ஏற்படுத்துதல்
- இளைஞர் பயிற்சி திட்டங்கள், தலைமத்துவக் கொள்கைகளை மேம்படுத்துதல்

நேர்காணல் 01

பதவி :- யாழ்ப்பாணம் கே.கே.பி.இளைஞர் கழகம்- முன்னாள் தலைவர், தற்போதைய ஒருங்கமைப்பாளர்

பால் நிலை :- ஆண்

வயது :- 25

01) முரண்பாடு தொடர்பாக உங்களது கருத்து யாது?

இன்றைய வட, கிழக்கு சாதாரண தமிழ் மக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களை பொறுத்தவரையில் தென்னிலங்கை சிங்களவர்கள் அத்தனைபேரும் கொலைகாரர்கள். அப்படியே தென்னிலங்கை சிங்கள சமூகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வட, கிழக்கில் வாழும் தமிழர்கள் நாட்டை பிரிக்க நினைக்கும் தீவிரவாதிகள். இப்படிப்பட்ட மாயை தான் உண்மையென்று எமக்கு அடிக்கடி கற்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையின் அரசியல்வாதிகளும் பொய் பிரச்சார ஊடகங்களும் சுய லாபத்திற்காக மக்கள் மனதில் வஞ்சம், வன்மம் அனைத்தையும் விதைப்பதை அவர்களின் தொழில் தர்மமாக செய்து வருகின்றனர். இப்படிப்பட்ட சமூகப்பின்னணியில் வாழும் மெத்தப்படித்த மேதாவிகள் என்று குறிப்பிட முடியாவிட்டாலும் ஒப்பீட்டளவில் ஓரளவு நன்றாகப் படிக்கும் மாணவர்களை தெரிவு செய்து பல்கலைக்கழகம் அனுப்புவது எம் நாட்டின் வழக்கம். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் முரண்பாடு ஏற்படுகின்றது.

02) முரண்பாடு ஏற்படுவதற்கான பொதுவான காரணங்களாக எவற்றைக் கருதுகின்றீர்கள்?

மொழி, அநேகமான இலங்கையர் தாய்மொழியைத் தாண்டி ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்கின்றார்களே தவிர சகோதர மொழியை கற்பதில் அவ்வளவாக ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. அது ஒரு பெரிய விடயமாகத் தெரிவதில்லை. ஏனெனில், இரு வேறு மொழி பேசுபவர்கள் ஓரிடத்தில் சந்திக்கும் போது மொழி அதில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இதனால் தவறான புரிந்துணர்வு முரண்பாடு ஏற்படுவதற்கு காரணமாக அமைகின்றது.

03) முரண்பாட்டினை குறைத்துக் கொள்வதற்கு யாதேனும் படிமுறைகள் காணப்படுகின்றதா?

முறையான திட்டமிட்ட கல்வி, சரியான தகவல் பரிமாற்றம், இன நட்பு நிகழ்வுகள் இதனை வெகுவாக குறைக்க உதவி செய்யும். அத்தோடு இன நல்லினக்க செயற்பாடுகள் நிச்சயமாய் சமூக மட்டத்திலே முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அதுவே பல்கலைக்கழகங்களிலும் எதிர்கால சமூகத்திலும் பிரதிபலிக்கும்.

விடய ஆய்வு- 01

எனது பெயர் ரமேஸ் (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது). நான் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் 4ம் வருடத்தில் என்னுடைய பட்டப் படிப்பை தொடர்ந்து வருகின்றேன். என்னுடைய சொந்த இடம் நுவரெலியா. நான் இந்து மதத்தினை சேர்ந்தவன். கல்விக்காக 2016 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நான் யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்து வருகின்றேன்.

இலங்கையை பொறுத்த வரையில் பல்லின மக்களை கொண்ட சமூகமாக 3ளது. குறிப்பாக என்னுடைய பிரதேசத்தினை பொறுத்த வரையில் இந்துக்கள், பௌத்தர்கள், முஸ்லிம்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். என்னுடைய பிரதேசத்தில் இனரீதியான பாகுபாடு பார்க்கப்படுவது குறைவு. அத்தோடு இன ரீதியான முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டதும் குறைவு. குறிப்பாக யுத்தக்காலப்பகுதியில் அதிகமாக தமிழர் வசிக்கும் பிரதேசங்களில் இராணுவ சோதனைகள் அதிகமாக இடம்பெறும். ஆனால் 2009க்கு பின்னர் அவ்வாறான சோதனைகள் ஏற்பட்டதில்லை. ஆனால் சிறு சிறு முரண்பாடுகள் மோதல்கள் தனிப்பட்ட நோக்கங்களுக்காக இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள் வந்து பிணக்குகளை தீர்த்து வைப்பார்கள். ஆனால் மோசமான அளவில் பாதிப்புக்கள் இது வரையிலும் ஏற்படவில்லை. குறிப்பாக 2019 ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் நாடெங்கிலும் முஸ்லிம் சமூகத்தவர் மீதான அச்ச நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் பிரதிபலிப்பை என்னுடைய ஊரிலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. குறிப்பாக முஸ்லிம் சமூகத்தவரின் வியாபார நிலையங்களையும் உற்பத்திகளையும் புறக்கணிக்கும் போக்கினையும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

இன முரண்பாடு எனும் போது பல்லின கலாச்சாரங்களை கொண்ட இலங்கையில் இனங்கள் ஒவ்வொன்றும் தான் தான் மேல் எனவும் ஏனையோர் கீழே அடங்கியிருக்க வேண்டும் என்ற மன நிலையாலேயே ஏற்படுகிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. எவ்வளவு காலம்தான் அடக்குமுறைக்கு உட்பட்டிருக்க முடியும், ஒரு கட்டத்தின் மேல் அடக்குமுறையை தாங்கி கொள்ள முடியாமலேயே 3 தசாப்த கால யுத்தம் நாட்டினுடைய சமூக, பொருளாதார, அரசியல் கட்டமைப்பை பெரிதும் பாதித்தது. உண்மையில் இன முரண்பாட்டினை தோற்றுவித்தவர்கள் இறந்து விட்டனர். அவர்களை ரோல்மொடலாக வைத்து வாழுபவர்களே முரண்பாட்டினை தொடர்ந்து பேணி

வருகின்றனர். யுத்தம் நிறைவடைந்து 12 ஆண்டுகள் ஆக போகின்றது. இன்னும் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இலங்கையில் ஆட்சியிலிருந்த அனைத்து அரசாங்கமுமே தோற்றுவிட்டது. இன நல்லிணக்கமே இனமுரண்பாட்டினை தீர்ப்பதற்கான சிறந்த வழிமுறையாக அமையும். இனமுரண்பாட்டினை தீர்மானிக்கும் சக்தியாகவும் அவற்றை வழி நடாத்தும் பிரிவினராக இன்று இளைஞர்களே உள்ளனர். பிழையான வழிநடாத்தல்களே இளைஞர்களை இனரீதியான பிரிவினையை காட்டுவதற்கு காரணமாக அமைகின்றது. நான் அனைவருடனும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் பழகுகின்றேன். எனக்கும் வேறு மத நண்பர்கள் இருக்கின்றனர். இதுவரையிலிலும் நான் எந்த இடத்திலேயும் பாரபட்சம் காட்டப்படவில்லை. நான் சிறுபான்மை இனத்தவன் என என்னை பெரும்பான்மையின இளைஞர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்ததுமில்லை. எனக்கு சிங்கள மொழி நன்றாக பேச தெரியும். அதனால் இலகுவாக அனைவருடனும் கதைத்து, பேசி சகஜமாக வாழும் குணம் எனக்கு உள்ளது. என்னை பொறுத்த வரையில் எனக்கு இருக்கும் இந்த குணமே நான் யாரையும் இனரீதியாக பாரபட்சப்படுத்தி பார்க்கின்ற மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தவில்லை என நினைக்கின்றேன். இனமுரண்பாட்டிற்கான பிரதான காரணமாக நான் பார்ப்பது புரிந்துணர்வின்மையே ஒரு காரணமாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த மொழியறிவு அவசியம். தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மொழியினையும் சிங்கள மாணவர்கள் தமிழ் மொழியையும் கட்டாயம் கற்று கொள்ள வேண்டும். நட்பு வட்டத்தில் மொழி ஒரு தடையில்லை. ஆனால் இனரீதியான புரிந்துணர்வினை ஏற்படுத்த மொழியறிவு அவசியமாகும். இன முரண்பாட்டினை தீர்க்க இன்னொரு வழியாக மதரீதியான சகிப்புதன்மையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டில் மதரீதியான கடும்போக்கு வாதமே கடந்த காலத்தில் மறக்க முடியாத வடுவை எங்களுடைய மனதில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. மதத்தினூடாக அகிம்சை, அமைதி, சகிப்புதன்மையை கூறினாலும் அதனை மக்கள் மத்தியில் குறிப்பாக இளைஞர்களின் மத்தியில் மிக ஆழமாக மனப்பதிவை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதுவும் என்னை பொறுத்த வரையில் இன நல்லிணக்கத்திற்கு வாய்ப்பாக அமையலாம்.

கடந்த காலங்களில் எனக்கு தெரிந்து இளைஞர் மத்தியில் இனமுரண்பாட்டினை இல்லாதொழிப்பதற்கான நிகழ்ச்சி திட்டங்கள் அரசாங்கத்தினாலோ அல்லது பேமுள மூலமாகவோ இடம் பெறவில்லை. ஆனால் நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் போது 2017 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் International Youth Alliance for Peace எனும் அமைப்பின் கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட போது இளைஞர் மத்தியிலான வலுவூட்டலை வழங்குவது மற்றும் இன முரண்பாட்டு மனப்பான்மைமையை மாற்றுவது தொடர்பான பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. கடந்த COVID -19 முடக்க நிலையிலும் சில உள்ளனர் NGOs மூலமான சில

வலுப்படுத்தல் மற்றும் தலைமைத்துவ பயிற்சிகளும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறான சில விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளினூடாகவும் சாத்தியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தலாம். பன்மைத்துவமான சமூகத்தினை இளைஞர்களாகிய நாங்களே கட்டியெழுப்ப வேண்டும். இன வேற்றுமையை புறமொதுக்கிவிட்டு இன ஒற்றுமைக்கான வாய்ப்புக்களையும் சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதனை அனைத்து மதத்தவரும் புரிந்து கொண்டு பன்மைத்துவ சூழலை உருவாக்க முன்வர வேண்டும் என்பதே என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

விடய ஆய்வு- 02

என்னுடைய பெயர் ராஜா (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது). நான் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் 4ம் வருடத்தில் என்னுடைய பட்டப்படிப்பை தொடர்ந்து வருகின்றேன். என்னுடைய சொந்த இடம் கண்டி. நான் கிறிஸ்தவ மதத்தினை சேர்ந்தவன். 2017ஆம் ஆண்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வசித்து வருகின்றேன்.

எங்களுடைய நாட்டை பொறுத்தவரையில் சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னராக இருந்தே இனமுரண்பாடு காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக மக்கள் இனத்துவ ரீதியில் பிரிந்து செயற்படுகின்றமையே இன முரண்பாட்டினை தோற்றுவித்தது. கடந்த 30 வருடகால யுத்தம் ஒட்டு மொத்த சமூகத்தினையும் பாதித்தது. சமூக, பொருளாதாரரீதியாக பின்னடைவை ஏற்படுத்தியதுடன் சமூகத்தில் ஒரு பாதிப்புறும் குழுவினையும் உருவாக்கியுள்ளது. எனக்கு தற்போது 25 வயதாகின்றது. என்னுடைய வயதினையொத்த பல இளைஞர்கள் குறித்த காலப்பகுதியில் அதிகமாக இனமுரண்பாட்டில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவே பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் அனைவரும் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தில் முக்கிய வகிப்பனை வகிக்கக்கூடிய விஞ்ஞானிகள், வைத்தியர்கள், பொறியவாளர், கலைத்துறையினர் என பலரினுடைய எதிர்காலம் சீரழிக்கப்பட்டது. மீண்டும் இவ்வாறான முரண்பாட்டினை இல்லாதொழித்து நாட்டினுடைய எதிர்காலத்தினை பாதுகாக்கப்பதுடன் உறுதியான சமூகத்தினை உருவாக்குவது இளைஞர்களாகிய எம்முடைய கடமையாகும்.

என்னுடைய பிரதேசத்தினை பொறுத்தவரையில் இந்துக்கள், கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள், பௌத்தர்கள் என அனைவரும் ஒன்றிணைந்து வாழ்கின்றனர். இங்கு உள்ள மக்கள் அன்றாடம் ஒருவரை ஒருவர் தங்கியிருந்தே வாழவேண்டும். ஒருவரை புறக்கணித்து இன்னொருவர் தனியாக வாழமுடியாது. குறிப்பாக பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் கூறலாம். இவ்வாறான சூழ்நிலையியே என்னுடைய பிரதேசத்தில் உள்ளது. ஆனாலும் கடந்த காலத்தில் அதிகளவில் இடம்பெற்ற முரண்பாடு 2018ஆம் ஆண்டில் பெரியளவான தாக்கத்தினையே கண்டி நகரில் ஏற்படுத்தியிருந்தது. இதன் விளைவாக இனங்களுக்கு இடையில் அச்சத்தினையும் தோற்றுவித்தது. மக்கள் மீள

இயல்பு வாழ்கைக்கு மீண்டு வந்து கொண்டிருக்கும் நிலையிலேயே ஈஸ்டர் தின தாக்குதல் இடம்பெற்றது. இந் நிலைமையானது மேலும் இனரீதியான மோதல்களையே ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது. ஒரு தொடர்ச்சியான இன முரண்பாட்டினை பேணும் நிலையிலேயே இவ்வாறான சூழ்நிலைகள் காணப்படுகின்றது. என்னுடைய நிலைப்பாட்டில் இருந்தே இதனை நான் கூறுகின்றேன்.

நான் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட பின்னர் என்னுடைய துறைசார்ந்த கற்கை மூலமாக சமூகத்தின் தோற்றப்பாடு குறித்த பல விமர்சனரீதியான எண்ணங்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடிந்தது. அதன் மூலமாக என்னுடைய சமூகத்தினை ஆழமாக கற்று கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. இவ்வாறான ஓர் அறிவு துறைசார்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். குறிப்பாக இளைஞர்கள் மத்தியில் இவ்வறிவு ஏற்படுத்தப்படும் போது இனமுரண்பாட்டினை இளைஞர் மத்தியில் இல்லாமல் செய்வதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். இதற்கான ஏற்பாடுகளை பாடசாலை கலைத்திட்டத்தில் இருந்து ஆரம்பித்தால் நல்ல பலனை பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

பன்மைத்துவம் தொடர்பான கருத்துக்களை அதிகமாக இளைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அரசாங்கம் மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் ஒத்துழைப்புகள் அதிகமாக கிடைத்தால் முன்னேற்றகரமான இலக்கினை நோக்கி பயணிக்கலாம். நான் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் போது சில கருத்தரங்குகளில் பங்கேற்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. “அமைதிக்கான கல்வி திட்டம், International Youth Alliance for Peace” போன்ற கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொண்டதன் மூலமாக இளைஞர் மத்தியிலான வலுவூட்டலை ஏற்படுத்தல் மற்றும் இன முரண்பாட்டு மனப்பான்மைமையை மாற்றுவது தொடர்பான பல விடயங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. மேலும் சமாதானம், அமைதி, புரிந்துணர்வு போன்ற பல விடயங்களை கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இக்கருத்தரங்கில் பல் மதத்தினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாணவர்களும் கலந்து கொண்டனர். 2009 பின்னர் இவ்வாறான கருத்தரங்குகள் இரு மொழிகளிலும் அனைத்து பிரதேசங்களிலும் மேற்கொண்டிருந்தால் மக்கள் மத்தியில் சாத்தியமான தீர்வுகளை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கலாம். இவ்வாறான கருத்தரங்குகளை தொடர்ந்து செயற்படுத்தி மக்கள் மத்தியில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்கு அரசு மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களினுடைய பங்களிப்பு அவசியமானதாகும். இளைஞர்கள் மூலமாகவே இனரீதியான சகிப்புதன்மை, புரிந்துணர்வு ஆகியவற்றை ஏற்படுத்த முடியும்.

இளைஞர்கள் மத்தியில் இனமுரண்பாட்டினை தீர்த்துக்கொள்வதற்கு மற்றும் முரண்பாடுகளை முகாமை செய்தல் போன்றவற்றிற்கு அரசாங்கத்தினுடைய வகிப்பங்கு குறைவாகவே உள்ளது. பல அரசியல் தலைவர்கள் வெளிப்படையாகவும், மறைமுகமாகவுமே இனமுரண்பாட்டினை இளைஞர் மத்தியில் விதைக்கின்றனர்.

என்னுடைய அனுபவத்தில்படி கிறிஸ்தவ திருச்சபைகளும் பாதிரியார்களுமே அதிகளவில் சமாதானம், அமைதி, புரிதல் போன்ற விடயங்களை பற்றி அதிகமாக கருத்துக்கள் மற்றும் போதனைகளை கூறுகின்றனர். ஏனெனில், ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனைகளிலும் அமைதி, சமாதானம் போன்ற நல்ல விடயங்களையே கூறுகின்றனர். இவ்வாறான கருத்துக்கள் இளைஞர்கள் மத்தியில் நேர்முகமான மாற்றத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை என்னுடைய அனுபவத்தின் ஊடாக கூறுகின்றேன். அதே வேளையில் பிற பல்கலைக்கழக சகமாணவர்களுடனான தொடர்பாடலில் இருக்கின்றபோது இந்து மதத்தினரிடையே மதரீதியான சமாதானம், அமைதி போன்ற கருத்துக்கள் கோயில்களிலோ மற்றும் விசேட கூட்டங்களிலோ தெரிவிப்பது மிகவும் குறைவாக உள்ளது என்பதை அறிய முடிந்தது. அத்தோடு முஸ்லிம் மாணவர்கள் மத்தியில் திகண போன்ற சம்பவங்களுக்கு பின்னர் வெள்ளிக்கிழமை தொழுகைகளில் சமாதானம் மற்றும் அமைதி தொடர்பான கருத்துக்கள் அதிகமாக தெரிவிக்கப்படுவதாகவும் கூறினர். இதனூடாக மதரீதியிலான செயற்பாடுகள் என்னை பொறுத்த வரையில் இளைஞர் மத்தியில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் குறைவான தாக்கத்தினை கொண்டுள்ளது என்றே கூறுவேன். உண்மையில் மத நல்லிணக்கத்தின் மூலமாகவே இன முரண்பாட்டினை குறைக்க முடியும். பாடசாலை கலைத்திட்டம் மற்றும் சமூக நிகழ்வுகள் மூலமாகவே ஏற்படுத்த முடியும். குறிப்பாக இவ்வாறான செயற்றிட்டங்களில் இளைஞர்களினுடைய பங்குபற்றலினை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

விடய ஆய்வு- 03

எனது பெயர் சங்கீத் (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது). எனக்கு இருபத்துநான்கு வயது. நான் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் முகாமைத்துவப்பீடத்தில் மூன்றாம் வருடம் இரண்டாம் அரையாண்டில் கல்வி கற்கிறேன். நான் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் வசிக்கிறேன். இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை பற்றி பார்த்தா பெரும்பான்மை இனம், சிறுபான்மை இனங்களை அடக்கியாள்கின்ற நிலைதான் காணப்படுகின்றது. இலங்கையில சிங்கள இனம் பெரும்பாரும்பான்மையாக உள்ளதால் தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் இனங்கள் ஓரங்கட்டப்படுவதை கண்கூடாக பார்க்க முடிகின்றது. நாங்கெல்லாம் இறுதிப்போரில் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டனாங்கள். இலங்கையின் இராணுவத்திற்கும் தமிழ் போராளிகளுக்கும் இடையில் நடந்த போரில் எங்கட உறவுகளை இழந்ததுடன் சொத்துக்கள், உடமைகள் என அனைத்தையும் இழந்தோம். அப்பேக்க நாங்கள் சின்ன பிள்ளையாள். அவ்வளவா விவரம் தெரியாது. பயத்தில் அம்மாக்கும், அப்பாக்கும் பின்னால் அழுதுகொண்டு திரிஞ்சம். அவயளும் எங்கள் பாதுகாக்க சரியா கஷ்டப்பட்டவை. எல்லா இடத்தில் இருந்தும் செல் விழும், ஒரே துவக்கு சத்தமும், குண்டு வெடிக்குற சத்தமுமா இருந்தது. இதெல்லாம் ஏன் நடக்குது என்று தெரிஞ்சு கொள்ளுற பக்குவம் அப்பேக்க எங்களிட்ட இல்ல. ஆனாலும் நிறைய

இழப்புக்களையும் கதறல்களையும், பலரோட கண்ணீரையும் நேரா பாத்தம். ஆனா ஒண்ணும் விளங்கல. ஆனா இப்ப யோசிக்குறும் இப்படியான இனமுரண்பாடுகளால் இழப்புக்களை சந்தித்தவர்களின் மனநிலை எவ்வாறு இருந்திருக்கும் என்று.

இனமுரண்பாடு என்பது ஒரு நாட்டில இருந்து களையப்பட வேண்டியது கட்டாயமானது. ஏனெண்டா அது நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் பாதிமான விளைவுகளை அதிகளவில் ஏற்படுத்தும். என்னதான் நாட்டில பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்ற இனப்பாகுபாடு இருந்தாலும் அதில சமத்துவம் ஏற்படுத்த வேண்டியது கட்டாயமானது. பல மொழி, பல இனம் இருந்தாலும் எல்லாரும் ஒற்றுமையாக வாழலாம். ஆனாலும் அதற்கான சரியான வழிகாட்டுதல்களோ, புரிதல்களோ இங்க இருக்குறேல. அதுதான் பெரிய கவலைக்குரிய விசயமாய் இருக்கு. இப்ப பாத்தா இலங்கையின் அரசியல், பொருளாதாரம் என அனைத்திலும் ஒரு இனம் சாரந்து இடம்பெறுவது உண்மை என்றே சொல்லலாம். இந்த பக்கசார்புகள் காலம் செல்லச்செல்ல அதிகரித்துக்கொண்டே போவதுதான் இந்த முரண்பாடுகளை தோற்றுவிக்கவும், வலுப்படுத்தவும் காரணமாக அமையுது என்பது எனது கருத்து. இலங்கையில் இடம்பெறுகின்ற ஆட்சி மாற்றங்களும் ஒரு சரியான முறையில் இடம்பெறுவதாக இல்லை எண்டுதான் நான் சொல்லுவன். பரம்பரை ஆட்சியைக் கொண்டுவாறது, தொடர்ந்து ஆட்சில இருக்கிறது போன்ற செயற்பாடுகள் இலங்கையில் இடம்பெறுகின்றது. புதிய ஆட்சி மாற்றங்கள் இடம்பெற வேண்டும் என்றது என்னைப்போன்ற இளைஞர்களின் அபிலாசையாக இருக்கு. ஆனா அதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் குறைவு. இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்புக்கள் கட்டாயம் காணப்பட வேண்டும். இப்போது அது இல்லையெண்டாலும் இனிவரும் காலங்களில் அதன் முக்கியத்துவம் இன்றியமையாதது. நான் குறிப்பிடுவது இளைஞர்கள் அரசியலுக்கு வரவேண்டும் என்பதல்ல. நாட்டின் முன்னேற்றம், அபிவிருத்தி மூலம் இளைஞர்களின் பங்களிப்பை பெற்றுக்கொள்வதாகும்.

ஆனா சில சமயங்களில் இன முரண்பாடு ஏற்படுவதற்கே இளைஞர்கள் காரணமாக அமைவதைக் காணலாம். விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டால் அது தமிழ் இளைஞர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு குழுவாகவே இருந்தது. அவர்கள் தமிழ் மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதை எதிர்த்து அவர்களுக்கு ஒரு தனித்தேசம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையுடன்தான் சிங்கள பெரும்பான்மை அரசுடன் இனமுரண்பாட்டில் ஈடுபட்டார்கள். அதிலும் பெரும்பான்மையில்லாம தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள். அப்படி பார்த்தா அந்த பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்ற வேறுபாடுகளை இல்லாமல் செய்ய இளைஞர் மட்டம் செயற்பட முடியும் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். அதற்கு அவர்களிடமுள்ள தலைமைத்துவ பண்பை சிறப்பாக வளர்த்தெடுப்பது அவசியமாயுள்ளது.

சிறந்த கருத்துக்கருத்துக்களை மக்களிடையே விதைக்கவும் அதனூடாக மக்களை சிந்திக்க செய்யவும் இளைஞர்கள் பங்காற்ற முடியும். ஒவ்வொரு இன இளைஞர்களிடையேயும் ஏற்படுகின்ற ஒன்றுபட்ட சிந்தனைகள் இவ்வாறான முரண்பாடுகளை தவிர்க்க உதவும். இளைஞர்களிடையே ஏற்படுகின்ற ஒற்றுமை உணர்வே எதிர்கால தலைமைப்பொறுப்புக்களை வகிக்கவும் நாட்டில் முரண்பாடுகளைத் தவிர்க்கவும் உதவும். இனரீதியான பாகுபாடுகளை இல்லாது செய்து பாரபட்சத்தை நீக்கி, சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த இன்றைய இளைஞர்கள் செயற்பட வேண்டும். இனங்களுக்கிடையே புரிதலை ஏற்படுத்த முன்னின்று செயற்படுத்த வேண்டும்.

அனைத்து இனங்களுக்கும் சமத்துவம் வழங்கப்படுவதனூடாகவே இனமுரண்பாடுகளை இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்பது எனது கருத்து. இனமுரண்பாடுகள் நாட்டில் அழிவுகளை ஏற்படுத்துவதுடன் அபவிருத்தி செயற்பாடுகளுக்கும் பாரிய தடைக்கல்லாக உள்ளதென்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. தற்காலம் இலங்கையை ஒரு அரசு மட்டும் ஆளுகின்ற நிலை காணப்படுகின்றது. எனினும் இனங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் இன்னும் அதிகரித்தக்கொண்டு வருவதையே காணலாம். அதாவது ஒரு இனத்தை முக்கியத்துவப்படுத்தியே அபிவிருத்தி, கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, உட்கட்டமைப்பு விருத்தி, சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்ற அனைத்து சேவைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் இந்த சேவைகளை பெற முடியாதா சிறுபான்மை இன மக்கள் இதற்காக போராடவேண்டியுள்ளது. இது தொடர்ந்து கொண்டே வருகையில்தான் இது இனமுரண்பாடாக பரிணமிக்கின்றது. எனவே ஒட்டுமொத்தமாக இனப்பிரச்சினைகளை இல்லாமல் செய்ய ஒரு நாட்டின் அனைத்து பிரஜைகளும் சமமாக நடத்தப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இதனை இளைஞர்களின் பங்களிப்புடன் செயற்படுத்த நாட்டின் பாரிய எதிர்கால வளமான எண்ணப்போன்ற இளைஞர்கள் ஊக்குமுடன் செயற்பட வேண்டும் என்பது எனது விருப்பமாகும். நானும் இனமுரண்பாடுகளை தவிர்ப்பதற்கும், இனங்களுக்கிடையே சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவும் என்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொள்வேன்.

விடய ஆய்வு- 04

எனது பெயர் கயந்தன் (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது). எனது வயசு 25. எனது இனம் இலங்கைத்தமிழர். எங்கட நாட்டில் இன முரண்பாடென்பது தீர்க்கப்படாத ஒரு பிரச்சினையா இருக்கு. இதுக்குக் காரணம் ஒரு இனம் மற்ற இனத்தை மதிக்காம நடக்கிறதும் ஒற்றுமை இல்லாத நிலையும் தான் காரணம். முதலில் மக்களிடத்தில் இனங்கள் தொடர்பான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த வேணும். எல்லா மக்களும் எங்கட நாட்டு மக்கள் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்த வேணும். இனங்கள் தொடர்பில் மக்களிடம் விழிப்புணர்வு இல்லாம நடந்து கொள்ளுறதால் இனமுரண்பாடு ஏற்படுது. பன்மைக்கலாசாரம் உள்ள எங்கட நாட்டில் மக்கள் ஒரு இனத்தைக் குற்றம்

சொல்லுற நிலை இருக்கு. உதாரணமா முஸ்லீம் எண்டா தொப்பி பிரட்டிகள் எண்டு சொல்லுற வழக்கம் இருக்கு. ஒரு இடத்தில் புதிசா ஒரு இனத்தவர் வந்து குடியேறிவிட்டால் அவையோட இருக்கேலாது என்ற எண்ணப்பாடு எங்கட மக்களிடத்தில் இருக்கு. இதால தான் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியேல.

பன்மைக்கலாசாரமுள்ள எங்கட நாட்டில மக்கள் எல்லாரும் தங்கட இனம்தான் மேலானது என்ற எண்ணத்தோட வாழுறதால நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியாம இருக்கு. இங்க ரெும்பான்மை இனம் சிறுபான்மை இனத்தை அடக்கி ஒடுக்கிற நிலையும் எங்கட நாட்டில இருக்கு. ஆட்சி நடவடிக்கையாக இருந்தாலும்சரி, மதநடவடிக்கையாக இருந்தாலும்சரி பெரும்பான்மை இனமாகிய சிங்கள இனமே எல்லா நடவடிக்கையிலும் அதிகாரமுடையதா இருக்கு. உதாரணமா சொல்லப் போனால் ஒரு இடத்தில் புத்தர் சிலை அமைக்கப்படுதென்றால் தமிழர்கள் அதற்கெதிராப் போராடும் போது காவந்துறையினர் மக்களை கட்டுப்படுத்தி போராட்டத்தை நிப்பாட்டினம். அதேநேரம் தமிழர்கள் தங்கட ஆலயங்களை அமைப்பதற்கு பல கட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

கடந்த ஆண்டு எங்கட நாட்டில நடந்த குண்டு வெடிப்புச் சம்பவத்தைப் பார்த்தால் அதுவும் ஒரு இனமுரண்பாடெண்டுதான் சொல்லோணும். இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு முஸ்லீம் இனம்தான் அதுக்குக் காரணம் எண்டும் எல்லா இனமும் முழு முஸ்லீம் இனத்தையும் குற்றம் சுமத்திய நிலையும் நாம் காணக் கூடியதா இருந்திச்சு. இதுக்கெல்லாம் காரணம் எங்கட நாட்டு மக்களிடையே நல்லிணக்கம் இல்லாத நிலைதான். அடுத்து பல தசாப்தங்களாக இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்தைப் பார்த்தா அதிலும் இன முரண்பாட்டையே அவதானிக்க முடியுது. காரணம் பல உயிர்கள் யுத்தத்தால் காவு கொள்ளப்பட்டதுக்கு இனமுரண்பாடே அடிப்படையானது. இந்த யுத்தத்தில் அதிகளவு தமிழ் மக்களே கொல்லப்பட்டனர்.

இன்றுவரை இந்த இனமுரண்பாடு தொடர்ந்து செவ்வதை அவதானிக்க முடியுது. சிறுவர்கள் கூட இனங்களிடையே பாரபட்சம் காட்டுற நிலை இருக்கு. எவ்வளவு உயிர் இழப்புக்கள், பொருள் இழப்புக்களைச் சந்திச்சும் எங்கட நாட்டு மக்களிடையே இனரீதியான ஒற்றுமைத் தன்மை இன்னமும் வரேல. முதலில் பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்ற எண்ணங்களை விட்டு எல்லாரிடத்திலும் ஒரு இனரீதியான சகிப்புத்தன்மையைக் கொண்டு வரவேணும். அப்பதான் இனமுரண்பாட்டைக் குறைக்க முடியும். சிறு குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமையைப் பேணுவதற்கு அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேணும்.

இந்த விடயத்தில் தனியாள் ஒருவர் முயற்சி எடுத்து இனமுரண்பாட்டைத் தீர்க்க முடியாது. எல்லாருடைய ஒத்துழைப்பும் வேணும். சுயமா எல்லாரும் சிந்திச்சுச் செயற்படோணும். அப்படி செயற்பட்டால் வன்முறைகள் தடுக்கப்படும். மதநடவடிக்கைகள், ஆட்சி அதிகாரங்கள் எல்லாவற்றிலும் இனரீதியான பாகுபாட்டை இல்லாமச் செய்ய வேணும். இங்கட நாட்டில எல்லா இனமும் வாழுறதால நாம்

எல்லாப் பண்பாடுகளையும் அறிந்து கொள்ள முடியும். இப்படியான நன்மைகளைப் பெற எல்லா இனங்களோடும் ஒற்றுமையா இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இனநல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தி முரண்பாடில்லாத நாடாக வளரலாம். எந்த விடயத்தை எடுத்தாலும் இனம் பற்றிய வெளிப்படுத்தல்களே அதிகமா இருக்கு. குறிப்பா எங்கட நாட்டில அரசுசார்ந்த எந்தொரு விடயத்தைப் பார்த்தாலும் குடும்ப ஆட்சி முறையே காணப்படுது. இதனால் இனமுரண்பாடு அதிகரித்துச் செல்ல வாய்ப்புள்ளது. எப்போது எல்லா மக்களும் எங்கட நாட்டு மக்கள்தான் என்று உணர்ந்து செயற்படுகிறார்களோ அப்போதுதான் எங்கட நாட்டில இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம். ஆட்சி அதிகாரங்கள் எல்லா இனங்களிடமும் சமஅளவில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.

பிரதேசவாரியாக இனங்களைப் பாகுபடுத்தாமல் எந்த இடத்திலும் எல்லா மக்களும் ஒன்றா இருக்கணும். அப்பதான் மக்கள் மனங்களில் ஒரு இனரீதியான ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தலாம். எனவே இனமுரண்பாடென்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் முற்றாகத் தீர்க்க முடியா என்பதல்ல. மக்கள் மனங்களிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி சரியான விழிப்புணர்வுகளை வழங்கி இனநல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தவதன் மூலம் இனமுரண்பாட்டுக்குத் தீர்வினைப் பெறலாம்.

உசாத்துணைகள்

- Bruce Gulley, 2007, Against the concept of ethnic conflict, Third World Quarterly, Retrieved from- <https://doi.org/10.1080/0143659042000256959>
- Gunawardena, R.A.L.H, The People of the Lion' Sinhala Consciousness in History and Histography in "Ethnicity and Social Change", Colombo, Retrieved from- <https://books.google.lk>
- Kumari J, 1972, The Rise of the Labour Movement in Ceylon, United States of America, Retrieved from- <https://www.ide.go.jp>
- Kumari J, 1985, Ethnic and Class Conflicts in Sri Lanka: Some aspects of Sinhala Buddhist conscoiusness over the past 100 years, Colombo, Retrieved from- <https://catalogue.nla.gov.au>
- McGarry. J, B O'leary, 1993, Introduction: The macro-political regulation of ethnic conflict, Retrieved from- <https://www.taylorfrancis.com>
- McGarry. J, B O'leary, 1993, The Politics of Ethnic Conflict Regulation: Case Studies of Protracted Ethnic Conflicts, United States of America, Retrieved from- <https://www.sneps.net>

Marie - Eve Desrosiers and Srdjan Vucetic, 2018, Casual claims and the study of ethnic conflict, Journal of Global Security Studies, Retrieved from- <https://doi.org/10.1093/jogss/ogy027>

Blanton. R, David Mason. T, Athow. B, 2001, Colonial Style and Post-Colonial Ethnic Conflict in Africa, Retrieved from- <https://doi.org/10.1177/0022343301038004005>

ஜோரஜ் ப்ரெக்ஸ், பார்ட் க்ளெம், 2004, பல்வகையினைக் கையாளுதல் இலங்கையில் சமாதானமும் முரண்பாடும் பற்றிய சொல்லாடல், கிளின் ஜென்டால்: நெதர்லாந்து சர்வதேச உறவுகள் நிலையம்

நடேசன். ஜி, 2000, இன முரண்பாடுகளின் வரலாறு, மட்டக்களப்பு, அபிராமி விளம்பர நிறுவனம்

முகம்மது சமீம், 1997, ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகள், குமரன் பப்ளிஸ்

21

கொவிட்-19 ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பான பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கருத்தாடல்: யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை மையப்படுத்திய ஆய்வு

பொன்சுகீதா வீரசொக்கன், தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலங்கை பல இனங்கள், மதங்கள், மொழிகள், கலாச்சாரங்கள் கொண்ட பல்வின நாடாகும். கொவிட்-19 இனால் மரணிக்கும் முஸ்லிம்களின் ஜனாஸாக்களை எரிக்கும் விடயமானது இலங்கையின் பன்மைத்துவ சமூகத்தில் பலவகையான பிரச்சினைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. சமூகத்தினை கற்பவர்கள் என்ற அடிப்படையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையேயும் இது தொடர்பான வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பான பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கருத்தாடல் என்ற ஆய்வானது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலுகின்ற முவின மாணவர்களிடையேயும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் பொதுநோக்கமாக இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு பற்றிய மாணவர்களின் சமய மற்றும் அரசியல் நோக்குநிலைகளை இனங்காணுதல் காணப்படுகின்றது. ஆய்விற்கான முதல்நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளாக ஆழமான நேர்காணல்,

அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடல் ஆகியனவும், இரண்டாம்நிலை தரவுசேகரிப்புக்கருவிகளாக ஆய்வறிக்கைகள், அறிக்கைகள், இணையம் மூலமும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளதூடன், வசதி கருதிய மாதிரி எடுப்பின் அடிப்படையில் 30 மாதிரிகள் உள்வாங்கப்பட்டு பண்புசார் முறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தி பண்புசார் ஆய்வாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின்படி நோக்குகின்றபோது மாணவர்கள் மத்தியில் சமய ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் வேறுபட்ட கருத்தாடல்கள் நிலவுவதை காணமுடிகின்றது. மக்களிடையே உள்ள வேறுபட்ட சமய நம்பிக்கைகள், ஜனாஸா எரிப்புக்கொள்கையின் தாக்கம் பற்றிய யதார்த்த தன்மையை புரிந்துள்ளனர். இது மக்களிடையே மதஒற்றுமை மற்றும் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்திய அதேசமயம் முரண்பாட்டையும் ஏற்படுத்தியதாக கருத்து தெரிவிக்கின்றனர். அதேபோல மனித உரிமைசார் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கின்றனர். இதனால் அரசிற்கும் மக்களுக்கும் இடையில் இடைவெளியை அதிகரித்துள்ளது. அதற்கு பிரதான அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட கொவிட்-19இனால் இறந்த உடல் மேற்பரப்பில் வைரஸ் காணப்படும், புதைப்பதன் மூலம் நிலத்தடி நீர் மாசுபடும் மற்றும் சமூகபாதுகாப்பு போன்ற சுகாதார காரணங்கள் மதநம்பிக்கையை மறுப்பதாக அமைந்தமையாகும். இவ்வாறான வேறுபட்ட கருத்தாடல்களின் நடுவே தெளிவான புரிந்துணர்வை மாணவர்களது பார்வையில் இருந்து உருவாக்கமுடியும்.

திறவுச் சொற்கள் - கொவிட்-19, ஜனாஸா, பலவந்த அடக்கம், பன்மைத்துவம்

பொன்சுகீதா வீரசொக்கன், தோமஸ் ஜெயசீலன் சோபிகா டானியல் (✉)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: sukeetha23@gmail.com sobikacool15@gmail.com

அறிமுகம்

கொவிட்-19 பெருந்தொற்றானது உலகளாவிய ரீதியில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி வரும் சூழலில், நோய்த்தொற்றுக் காலத்தில் கடைபிடிக்கப்படும் சில சுகாதார நடைமுறைகளும் மக்களது சமூக மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்வில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அண்மையில் கொண்டு வரப்பட்ட கொவிட்-19 தொற்றால் மரணிக்கும் முஸ்லிம்களின் ஜனாஸாக்களை எரிப்பது தொடர்பான நடைமுறை சமூக நல்லிணக்கத்தில் சவாலாக அமைந்துள்ளது.

உலக சுகாதார அமைப்பு 30.01.2020அன்று கொவிட்-19 எனப் பெயரிடப்பட்ட புதிய வைரஸ் தொடர்பாக சர்வதேச அக்கறையின்கீழ் பொதுசுகாதார அவசரநிலையை அறிவித்தது. இலங்கையிலும் 2020 ஜனவரிமாதம் முதல் கொவிட்-19 தொற்றாளி இனங்காணப்பட்டார். இலங்கையில் முதல் கொவிட்-19 மரணம் 28.03.2020அன்று பதிவாகியது (Srinivasan, 2020). ஆரம்பத்தில் வெளியிடப்பட்ட சுகாதார வழிகாட்டுதல்களில் அடக்கம் செய்தல் அல்லது தகனம் செய்வது தொடர்பில் சுகாதார வழிகாட்டல் அமைந்தபோதும் 2020.03.30 அன்று முதல் கொவிட்-19 நோயால் இறந்தவர், குடும்பத்தவரின் அனுமதியின்றி பலவந்தமாக எரிக்கப்பட்டார். அதனைத்தொடர்ந்து ஏப்ரல் மாதம் புதிய விதிமுறைகளை உள்ளடக்கிய சுகாதார வழிகாட்டியை சுகாதார அமைச்சு வெளியிட்டது. அதன்படி கொவிட்-19 தொற்றினால்

இறந்த அல்லது இறந்ததாக சந்தேகிக்கப்படும் நபர்களது உடல்கள் தகனம் செய்வதன்மூலம் அகற்றப்பட்டன. குடும்பத்தவர்கள் ஆட்சேபனை செய்யும் பட்சத்தில் அவை குளிர்ட்டல் மூலமாக பதப்படுத்த அனுமதியளிக்கப்பட்டது. இது இஸ்லாமியரிடையே அமைதியற்றநிலையை தோற்றுவித்தது (Marsoof, 2020, p. 04). குறிப்பாக இலங்கையில் இரண்டாம் அலையின்போது இஸ்லாமியர்களே அதிகம் பாதிக்கப்பட்டனர். கொவிட்-19 காரணமாக 50வீதமான இறப்புக்கள் இஸ்லாமியரிடையே இடம்பெற்றதாக கூறப்படுகின்றது (Slater & Fonseka, 2020). இதன் பின்னணியில் பெருந்தொற்றுக் காலத்தின் போதான தகனகொள்கையானது இஸ்லாமியரிடையே மனவருத்தத்தை தோற்றுவித்தது.

ஜனாஸா என்பது இஸ்லாமிய சமூகத்தில் இறந்த உடல்களை குறிக்கும் சொற்பதமாகும். உலகெங்கிலும் உள்ள பல்வேறு கலாச்சாரங்களில் இறந்த உடல்களுக்கு பல்வேறு இறுதிச்சடங்குகள் நடைபெறுகின்றது. இஸ்லாமிய சமய விதிப்படி ஜனாஸாக்கள் அடக்கம் செய்யப்படவேண்டும். எந்த உயிரினத்தையோ அல்லது இறந்த உடலையோ எரிக்கக்கூடாது அவை அடக்கம் செய்யப்படவேண்டும் என்பது இஸ்லாமியக் கோட்பாடு (Marsoof, 2020, p. 06). ஏனெனில் இறந்த மனித உடலின் கண்ணியத்தை மதிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தரையில் புதைக்கவேண்டும் என்கிறது. இத்தகைய நிலையில் கொரோனா தொற்றுநோயினால் இறக்கும் முஸ்லிம்களின் ஜனாஸாக்கள் எரிக்கப்படுவது பன்மைத்துவமான இலங்கை சமூகத்தில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கொரோனா வைரஸானது வீரியமிக்கதாகும். தொற்றுநோயினால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்த மனித உடல் மேற்பரப்பிலும் கொரோனாவை உள்எமை இனங்காணப்பட்டுள்ளது (The Malay Mail, 2020). இதனால் சமூகத்தின் பாதுகாப்பு கருதியும், நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட உடலை விரைவாக அகற்றல், மண்ணின் மேற்பரப்பு, நிலத்தடி நீர் பாதுகாப்பு போன்ற காரணங்களால் கொவிட்-19இனால் பாதிக்கப்பட்ட உடல்கள் எரிக்கப்படுவதற்கான தீர்மானம் அரசாங்கத்தால் எடுக்கப்பட்டது. அதிகரித்த மனித இறப்புக்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் இறந்த உடலில் வைரஸ் இருப்பதால் இதன் பரவலை தடுப்பதற்கான இறுதித் தீர்வாகவும் தகனம் மேற்கொள்ளப்பட்டது (Hoe et al, 2021, p. 01). மக்கள் மத்தியில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்திய இந்த விடயம் தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் சமய ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவுமுள்ள கருத்தாடல்களை அறிவது அவசியமாக உள்ளது.

இஸ்லாமியரை பொறுத்தவரை இறுதிக்கடமைகள் கூட்டுக் கடமையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அவர்களது பண்பாட்டின்படி தமது கடமைகளுக்கான தடையாகவே ஜனாஸா எரிப்பை பார்க்கின்றனர். அவர்கள் இறந்தவர்களுக்காக நான்கு பிரதான சடங்குகளை செய்கின்றனர். இறந்த உடலை நீரினால் சுத்தம் செய்தல், வெண்ணிற துணியினால் மறைத்தல்(கவனிடல்), பிரார்த்தனை செய்தல்(துவா செய்தல்),

நல்லடக்கம் செய்தல் என்பனவாகும் (Marsoof, 2020, p. 06). இதில் முதலில் செய்யப்படும் இரு சடங்குகளினால் நோய்த் தொற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் உள்ளதால் அவை தொடர்பில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை உள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. ஆனால் ஏனைய இரு சடங்குகளும் வேண்டப்படுகின்றன (Marsoof, 2020, p. 06). மதங்கள் தேவையான நேரங்களில் நெகிழ்வானவை எனவும் குறிப்பிடுகின்றது (ரநயசவலஇ 2020). மக்கள் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதற்கான உரிமை வேண்டி நின்றாலும், நோய் பரவும் என்ற அடிப்படையில் சடங்குகளிலுள்ள நெகிழ்வுத்தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். தகனக்கொள்கை காரணமாக மதச்சட்டங்கள் மீறப்படுவது அவர்களை துயரத்திற்கு உள்ளாக்கியுள்ளதுடன் தாம் மதரீதியாக புறக்கணிக்கப்படுவதான எண்ணப்பாட்டை தோற்றுவித்துள்ளது.

ஒவ்வொரு மதமும் தனித்துவமான கலாச்சாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இஸ்லாத்தில் இறந்த உடல் படைத்த இறைவனுக்கு மீளக்கொடுக்கப்படுவதாக நம்பிக்கை உள்ளது. இதன்காரணமாக இறந்தவர்களது கண்ணியம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்கிறது. மக்களது வாழ்க்கையில் மதம் முக்கிய பங்குவகிக்கின்றது. கொவிட்-19 காலத்தின்போது சமூகத்தினது பாதுகாப்பிற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் மதரீதியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. தொற்றுநோயின்போது பொதுஅவசரநிலையின்கீழ் சில மதங்களின் நம்பிக்கை மற்றும் சுதந்திரத்தை வெளிப்படுத்துவதில் கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்படலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது (Statement of Forced Cremation, 2020). லைபீரியாவில் 2015 காலபகுதியில் எபோலா வைரஸ் பரவியபோது பொது சுகாதார காரணங்களுக்காக தகனம் கட்டாயமாக்கப்பட்டது. எபோலா வைரஸின் சாத்தியத்தை குறைப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட அணுகுமுறைகள் மத உரிமைகளை மட்டுபாடுகளுக்கு உள்ளாக்கியதுடன் உணர்வு ரீதியாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது (Kelly, 2020:02). இலங்கையிலும் பின்பற்றப்படும் தகனக் கொள்கையானது இஸ்லாமிய மக்களது பண்பாட்டை புறக்கணிப்பதாக உள்ளது. கொவிட்-19 பாதிப்பினால் இறக்கும் மனித உடல்களை தகனம் செய்வது சமூகத்திற்கு பாகுபாடு காட்டுவதாக குறிப்பிடுகின்றது (மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அறிக்கை, 2021).

ஜனாஸா எரிப்பானது சில சுகாதார காரணிகளின் அடிப்படையிலே முன்னெடுக்கப்பட்டது. பொதுமக்களது பாதுகாப்பு அரசினது பொறுப்பு என்ற வகையில் குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்கள் விஞ்ஞான ரீதியில் சான்றுபடுத்தப்பட்டதாயின் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. உலக சுகாதார தாபனத்தினால் தகனம் மற்றும் அடக்கம் செய்யப்படலாம் எனக் குறிப்பிட்டபோதும் உள்நாட்டு சுகாதார அதிகாரிகளால் இலங்கையின் அதிக பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர்மட்டம் அதிகமாக உள்ளது. இது அபாயகரமானது எனக்கூறப்பட்டது (ளுடையஇ 2020:55-59). உலக சுகாதார பரிந்துரைகள் அனேகமான நாடுகளில் பொறுத்தபாடுடையதாக காணப்பட்டாலும்

இவை அதிக வெப்பமண்டல மற்றும் மழைபொழிவுள்ள நாடுகளுக்கு பொருந்தக்கூடியதாக அல்ல. நிலத்தடி நீர் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு நீர்-தரைத்தோற்ற அறிவு அவசியம். கொவிட்-19 தொடர்பான போதிய விளக்கங்கள் இல்லாமையால் இறந்த உடல்கள் சுகாதார கழிவுகள் காணப்படும்போது நோய்த் தொற்றுவதற்கான வாய்ப்புள்ளது. இருப்பினும் கொவிட்-19 வைரஸ் சுற்றுப்புற வெப்பநிலையிலே அதிகம் இயங்குகின்றது (Vithanage, 2020).

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பானது அரசிற்கும் மக்களிற்குமிடையே இடைவினையில் இடைவெளியை அதிகரித்துள்ளது. அரசு சட்டங்களை புறக்கணிப்பது முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே மனஉளைச்சலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் அமைதியாக வாழ்வதில் கடினமானநிலை ஏற்பட்டுள்ளதுடன் மத அச்சுறுத்தல்கள், பாகுபாடு, வன்முறைகள் பற்றிய அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. மக்களுக்கும் அரசுக்குமான தூரப்படுத்தல் அதிகரித்துள்ளது (Razak & Saleem, 2021).

இலங்கையில் குறித்த பிரச்சினை தொடர்பில் பல அறிக்கைகள், ஆய்வுகள் பல கோணங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும் இளைய சமூகத்தினரது கருத்தாடல்கள் வரவேற்கப்படவேண்டும். பன்மைத்துவமான சமூகம் என்ற வகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலுள்ள மாணவர்களிடையே சமய ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் நிலவும் வேறுபட்ட கருத்தாடல்களை மையமாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

கொவிட்-19 காலத்தில் இஸ்லாமியரது உடல்கள் பலவந்தமாக தகனம் செய்யப்படுவதற்கான தீர்மானங்கள் அரசாங்கத்தினால் சுகாதார விதிமுறைகளுக்கு அமைவாக எடுக்கப்பட்டது. எனினும் இந்த நடைமுறைகள் மூலம் உடல்களை எரிப்பதா அல்லது புதைப்பதா என்பது தொடர்பில் நாடுகள் தமது தீர்மானத்திற்கு ஏற்ப செயற்படலாம் என உலக சுகாதார தாபனம் கூறியுள்ளது. நாடுகளின் உள்நாட்டு சூழ்நிலைக்கேற்ப தீர்மானங்கள் எடுக்கலாம் எனக் கருதப்பட்டாலும் இலங்கையில் கொண்டுவரப்பட்ட தகனக் கொள்கை என்பது மதங்களிடையே, இனங்களிடையே நல்லிணக்கத்தை பாதிப்பதாகவும் அரசின்மீது அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதாகவும் பல்லினத்துவ சூழலில் விமர்சனமான பார்வையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த விடயம் தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே எவ்வாறான கருத்துக்கள் இடம்பெறுகின்றன என்பதை அறிவது இனநல்லிணக்கத்திற்கு முக்கியமானது என்ற அடிப்படையில் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சமயரீதியில் நோக்கும்போது கொவிட்-19இனால் இறப்பவர்களை எரிப்பது தொடர்பான கொள்கையானது இஸ்லாமிய சமூகத்திற்கு பாகுபாடு காட்டுவதாகவும், புறமொதுக்கப்படுவதாகவும் நோக்கமுடிகிறது என்பது மாணவர்களது கருத்தாடலாக

உள்ளது. குறித்த கொள்கை இறந்தவர்களுக்கான கடமைகளை மேற்கொள்வதில் இடர்பாடாக உள்ளதாகவும் மாணவர்களது வாதம் உள்ளது. இன்று மக்கள் மருத்துவமனைகளுக்கு சென்று சிகிச்சையை பெற்றுக்கொள்வதில் தயக்கத்தையே வெளிப்படுத்தும் நிலையை இனங்காணமுடிகிறது. இருப்பினும் குறித்த சூழலில் மக்கள் உரிமைக்காக ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டதுடன் மதங்களிடையே ஒத்துழைப்பினையும் வெளிப்படுத்தியதாக சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அதேசமயம் நோயின்தாக்கத்தின் காரணமாக சில பிரிவினையே கருத்து வேறுபாடுகளும் அவர்களால் அவதானிக்கமுடிந்தது. இருப்பினும் இறந்த சடலங்களை அடக்கம் செய்யும்போது நோய்த் தொற்றுக்குள்ளாகும் வாய்ப்புள்ள சமய சடங்குகளினை செய்வதில் தளர்வினை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழலை அவதானிக்கமுடிவதாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாறாக ஆய்வில் மாணவர்களிடையே யதார்த்த ரீதியிலான சமய கருத்தாடல்கள் நிலவுகின்றன.

மேலும் ஜனாஸா எரிப்பினை மாணவர்கள் மத்தியில் அரசியல் ரீதியிலும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அவர்களிடையே கொவிட்-19 தொடர்பில் அரசினால் கட்டாயத் தகனத்திற்கு கூறப்பட்ட அறிவியல் காரணங்கள் தொடர்பில் வேறுபட்ட கருத்தாடல்கள் உள்ளன. குறிப்பாக, உலக சுகாதார தாபனத்தின் கருத்தழன்படி பார்க்கின்றபோது அவை ஊகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்ததால் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியவில்லை என்ற கருத்து உள்ளது. ஆனால் விஞ்ஞானரீதியாக நிரூபிக்கப்படும்பட்சத்தில் ஜனாஸாக்களை எரிப்பது தொடர்பில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மனநிலை உருவாகிடுக்கும் என்ற வாதமும் உள்ளது. ஜனாஸா எரிப்பானது மனித உரிமை அடிப்படையிலும் மாணவர்கள் நோக்குகின்றனர். பெருந்தொற்று காலத்தில் சிறுபான்மையினர் ஓரங்கட்டப்படல், மக்களுடைய அரசியல் பங்குபற்றல் குறைந்துள்ளமை, மக்களுக்கும் அரசிற்கும் இடையிலான இடைவினையில் விரிசல் ஏற்பட்டுள்ளமை போன்ற அம்சங்கள் அரசியல் ரீதியாக மாணவர்களது கருத்தாடல்களை நோக்கமுடிகின்றது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பான பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கருத்தாடல்கள் என்ற ஆய்வானது கொவிட்-19 தொற்றினால் மரணிக்கும் இறந்த உடல்களை எரிக்கும் தீர்மானம் தொடர்பாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கருத்தாடல்களை அறிவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. கொவிட்-19 தொற்றுநோயானது இலங்கையில் பெரும்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது மதமுரண்பாடு, இனமுரண்பாடு போன்றவற்றிற்கு வழிவகுத்துள்ளதுடன் இன்று முக்கியமான விவாதப்பொருளாகவும் மாறியுள்ளது. இது தொடர்பாக பல்வேறு தரப்பினரும் பத்திரிகைகள், கட்டுரைகள் விவாதங்கள், அரசியல் பிரச்சாரங்கள், சமூகஊடகங்கள் என்பவற்றில் தத்தமது ஆதங்கங்களை தெரிவித்துவரும் நிலையில்

பலவேறுபட்ட மதப்பிரிவினரிடையே முரண்பாடுகளையும், சமூக பிரிவினைகளையும் நம்பிக்கையீனங்களையும் தோற்றுவித்துள்ளது. அரசிற்கும் மக்களுக்குமிடையில் இடைவெளி மேலும் அதிகரித்துள்ளது.

ஆகவே பலவந்த தகனம் முன்னெடுக்கப்படுவது தொடர்பாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, கட்டமைக்கப்பட்ட அணுகல் ஊடாக பன்மைத்துவ சமூகத்தில் வாழும் இளைஞர்கள் மத்தியிலான நோக்குநிலை தொடர்பாக ஆய்வு செய்வது முக்கியமானதாகும். மேலும் குறிப்பிட்ட ஆய்வு தொடர்பில் இளைஞர்களின் கருத்தாடல்கள் தொடர்பாக ஆய்வுகள் எதுவும் முன்னெடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே குறிப்பிட்ட ஆய்வானது பன்மைத்துவ சமூகமான யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் மேற்கொள்வது முக்கியமானதாகும்.

ஆய்வின் நோக்கம்

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு பற்றி பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் சமய மற்றும் அரசியல் ரீதியான கருத்தாடல்களை இனங்காணுதல்

ஆய்வு வினாக்கள்

ஜனாஸா எரிப்பிற்கான காரணங்கள் அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட போதிலும் அவற்றை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமலான காரணங்கள் யாவை?

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர் மத்தியிலுள்ள சமய ரீதிலான கருத்துக்கள் யாவை?

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் எவ்வாறான அரசியல் பார்வையை கொண்டுள்ளனர்?

ஆய்வின் வரையறை

குறித்த ஆய்வானது பல்கலைக்கழக மாணவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சமய மற்றும் அரசியல் ரீதியான கருத்தாடல்களை வரையறையாகக் கொண்டுள்ளது. ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பான சமூக, ஊடகம் பற்றிய கருத்தாடல்கள் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. மேலும் குறித்த ஆய்வு பல்கலைக்கழக மாணவர்களை மையப்படுத்தி மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சாதாரண பொதுமக்கள் மத்தியில் உள்ள கருத்தாடல்கள் பற்றி ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் குறித்த விடயங்கள் தொடர்பிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளமுடியும்.

இலக்கிய மீளாய்வு

Hoe et al (2020) போன்றோரது Covid-19and cremation of human corpse during disaster: National Security VS Religious Belief இறந்த உடலை எரிப்பது தொடர்பில் சமயங்கள் வெவ்வேறான கண்ணோட்டங்களை கொண்டுள்ளதாகக்

குறிப்பிடுகின்றனர். உலக மக்கள் தொகையானது 5 பெரிய சமயங்களால் இணைக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறப்படுகின்றது. இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யும் முறையையே சில மதங்கள் அங்கீகரித்துள்ளன. கிறிஸ்தவர்கள் உடல்களை புனிதமாகக் கருதுகின்றனர். எனவே எரித்தலை தடைசெய்துள்ளது. பைபிள் கூட இதனை ஊக்கப்படுத்தவில்லை. இஸ்லாமிய நம்பிக்கையின்படி இறந்த உடலை எரிப்பது சிதைக்கும் செயலாக உள்ளது என்கிறார். கொவிட்-19 காரணமாக அதிகரித்த மனித இறப்புகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் இறந்த உடலில் வைரஸ் இருப்பதால் இதன் பரவலை தடுப்பதற்கான இறுதித் தீர்வாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவசர நிலைகள் சுகாதார காரணிகளால் மதக்காரணிகளுக்கு விதிவிலக்காக எரிக்கப்படுகின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. ஒருவர் உயிருடன் இருக்கும்போது மட்டுமல்லாது இறந்த பிற்பாடும் கூட மனிதவுடல் மிகுந்த மரியாதையுடன் நடத்தப்பட வேண்டும் எனக் கூறப்படுகின்றது. எரித்தல் மனிதாபிமானமற்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு சமுதாயத்தின் மதநம்பிக்கையை முன்னெடுக்க ஒதுக்கி வைப்பது தேசிய பாதுகாப்பு தொடர்பாக கேள்வி எழுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த ஆய்வுகள் மக்கள் எவ்வாறு இதனை தேசிய பாதுகாப்பிலுள்ள பிரச்சினையாக பார்க்கின்றனர் என கொவிட்-19 மற்றும் பேரழிவுகளின்போது மனித உடல் தகனம் தொடர்பான ஆய்வில் கூறுகின்றன.

Razak மற்றும் Saleem (2020) போன்றோரது Covid-19 தொடர்பான ஆய்வில் இஸ்லாமியர்களைப் பொறுத்தவரை உடலை ஓய்வெடுக்க வைப்பதற்கான பாரம்பரிய வடிவம் அடக்கம் செய்வதாகும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அரசு சட்டங்களை புறக்கணிப்பது முஸ்லிம் சமூகத்தினிடையே மனஉளைச்சலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் அமைதியாக வாழ்வதற்கு கடினமான நிலை ஏற்பட்டுள்ளதுடன் மத அச்சுறுத்தல்கள், பாகுபாடு, வன்முறைகள் பற்றிய அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலையால் முஸ்லிம் சமூகத்துக்கும் பெரும்பான்மை சமூகத்துக்கும் இடையிலான உறவுநிலை மோசமடைந்துள்ளது எனக் குறிப்பிடப்படுவதன் மூலம் அரசு-மக்களுக்கிடையிலான தொடர்பில் உள்ள இடைவினை பற்றி கொவிட்-19: சிங்கள-முஸ்லிம் இடையிலான உறவுநிலை குறித்த ஆய்வில் கூறியுள்ளதை காணலாம்.

Al-Dawoody (2018) என்பவர் இஸ்லாமியக் கலாச்சாரத்தில் இறந்தவர்களை தரையில் புதைப்பது சரியான வழியாகும் எனக் கூறியுள்ளார். உசுத் போரில் தியாகிகள் சடங்கு, சுத்திகரிப்பு இல்லாமலே அடக்கம் செய்ததாக கூறப்படுகின்றது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தண்ணீர் கொண்டு செல்ல வசதி இராததால் அவர்களை இரத்தத்துடன் புதைப்பது அவர்களுக்கான மரியாதையாகக் கொள்ளப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. அதாவது சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப சடங்குகளின்றி, சடலங்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இது சந்தர்ப்பங்களிற்கேற்ப சடங்குகளினை மேற்கொள்வதில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதை காட்டுகின்றது. அதற்கேற்ப தற்கால

தொற்றுக்காலத்தில் சடங்குகள் செய்வதில் மக்கள் நெகிழ்ச்சித்தன்மையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளமையை வெளிக்காட்டுவதாக அமைகின்றமை குறிப்பிட்ட ஆய்வுடன் உடன்பட்டுள்ளதை காணமுடிகின்றது. இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்தில் இறந்தவர்களை புதைப்பது சரியான வழியாகும். தகனம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இது மனித உடலின் கண்ணியத்தை மீறுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. அத்துடன் எதிரிகளது இறந்த உடல்களைக்கூட அடக்கம் செய்யவேண்டும். இது இறந்தவர்களது கௌரவத்தை பாதுகாப்பதாகும் எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. இறந்தவர்கள் நோயை பரப்புகின்றனர். பொது சுகாதார அபாயங்களை ஏற்படுத்துகின்றனர் போன்ற பொதுவான, தவறான புரிதல்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு விதிவிலக்குகள் உள்ளன எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. இன்றைய கொவிட்-19 காலத்தில் உள்ள யதார்த்த நிலையை இந்த ஆய்வுடன் ஒப்பிடமுடிகின்றது.

Mahamoor (2020) என்பவரது இலங்கையில் கட்டாய தகனம் என்ற கட்டுரையில் அரசாங்கத்தின் தலைமை தொற்று நோயியல் நிபுணர் நிலத்தடி நீரை மாசுபடுத்தும் எனக் கூறியமை எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்த அடிப்படையில் கட்டாயத் தகனம் இடம்பெறுகின்றது. கொவிட்-19 மூலமாக இறக்கும் உடல்கள் மதநம்பிக்கைக்கு ஏற்ப அடக்கம் செய்வது தடுக்கப்படுகின்றது. வலுக்கட்டாயமாக தகனம் செய்யப்படுகின்றது. இது இஸ்லாத்தில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் அரசு மதச்சட்டங்களை மதிக்காமல் புறக்கணிப்பது முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே பெரும்துயரத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறாக இந்த அறிக்கைகளில் மத நம்பிக்கை தொடர்பான கட்டுப்பாடுகள், பாகுபாடுகள் பற்றி கூறப்படுவதை காணமுடிகின்றது.

Bhanot et al (2020) ஆகியோரின் கொவிட்-19 போதான பாகுபாடு மற்றும் களங்கம் தொடர்பான ஆய்வில் கொவிட்-19 பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகளது இறந்த உடல்களுக்கான இறுதிச்சடங்குகளை செய்தல், அடக்கம் செய்தல் போன்றவற்றில் இடையூறுகள், தடைகள் உள்ளன. கொவிட்-19 நெருக்கடியின்போது மக்கள் மத்தியில் பாரபட்சம், மதம், தொழில், இனம் என்ற அடிப்படையில் தவறான எண்ணத்தை உருவாக்கியுள்ளது. கொவிட்-19 மக்களுடைய கூட்டுவாழ்விலும் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மனிதநேயம் இன்றைய நூற்றாண்டில் மிகப்பெரிய சவால்களை எதிர்கொள்கின்றது. மக்களுடைய வாழ்வில் திடீர் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதுடன் அச்சம், பதற்றம் மற்றும் சோகம் தவிர மக்களின் எரிச்சல் உணர்வு குவியத்தொடங்கியுள்ளது அத்துடன் குறித்த ஆய்வு மக்கள் மத்தியில் தவறான புரிதல்களையும் இனங்காட்டுவதை காணலாம். டெல்லியில் நிகம்போத் சுடுகாட்டில் வைரஸ் எவ்வாறு பரவுகின்றது என்பதை அறியாததால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான இறுதிச்சடங்குகளை செய்யமறுத்தனர். இந்த ஆய்வுகளில் மக்கள் மத்தியிலுள்ள தவறான புரிதல்கள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது.

Al-Dawoody மற்றும் Finegan (2020) என்பவர்களது கட்டுரையில் இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்தின்படி இறந்த நபரை அடக்கம் செய்வது முஸ்லிம் சமூகத்தின்

கூட்டுக்கடமை என்றும் அறிவியல் சான்றுகள் அவர்களது கடமையை நிறைவேற்றாமல் தகனம் செய்வது ஒட்டுமொத்த சமூகத்தினரையும் குற்றவாளியாக்குவதாகும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும் கொவிட்-19 பாதித்து இறந்தவர்களது உடல்களை புதைக்க மறுப்பது அருகிலுள்ள மக்கள் வாழும் அப்பகுதிகளில் தொற்றுநோயை பரப்பும் என்ற தவறான கருத்துக்களால் ஆகும். இதற்கு எதிரான அறிக்கைகள் வெளியிடப்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். கொவிட்-19 பாதிக்கப்பட்டவர்களது எச்சங்களை கையாள்வதில் சுகாதார அதிகாரிகள் மற்றும் மத அதிகாரிகளிடையே போதுமான ஒருங்கிணைப்பு இல்லாவிட்டால் அடக்கம்செய்வது பற்றிய போதிய விளக்கமளிக்கப்படாவிட்டால் உலகளாவிய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் நாம் கலாச்சாரம் மற்றும் மதத்தின் அற்புதமான பன்முகத்தன்மை மற்றும் செழுமை நிறைந்த உலகில் வாழ்கிறோம் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இந்த முக்கியமான மரபுகளுக்கேற்ப இறந்தவர்களை மறந்துவிடக்கூடாது. அது அவர்களது கண்ணியத்தையும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தின் தேவைகளையும் குறைமதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்துகின்றது. போன்ற ஏனைய இலக்கியங்களிலிருந்து வேறுபட்டக் கருத்துக்களை கூறுகின்றது.

Slater மற்றும் Fonseka (2021) போன்றோரின் இலங்கையில் தனிப்பட்ட தொற்றுநோய் அதிர்ச்சி: கட்டாயமாக்கப்பட்ட தகனம் என்ற அறிக்கையில் உலக சுகாதார அமைப்பின் வழிகாட்டுதல்களின்படி கொவிட்-19 ஆல் பாதிக்கப்பட்டவர்களை புதைப்பது பாதுகாப்பானது என்று கூறுகின்றது. ஆனால் நீர் விநியோகத்திற்கு ஆபத்து இருப்பதாக கூறி இலங்கை அந்த நடைமுறையை தடைசெய்கின்றது எனக் கூறப்படுகின்றது. உடல்களை தகனம் செய்வது நம்பிக்கை மரபு மற்றும் இறந்தவரின் கடமையை மறுப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் இறப்பது பற்றி சித்தபிரமை ஆகிவிட்டனர். ஏனென்றால் அவர்கள் தகனம் செய்வதை விரும்பவில்லை. இதன் காரணமாக மக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டாலும் மருத்துவமனைகளில் இருந்து விலகி நிற்கின்றனர் என்ற யதார்த்த நிலையை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

Hegarty (2020) என்பவரது கட்டுரையில் உயிருடன் ஒருவருக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகளைப்போல மரணத்திலும் உரிமைகள் வழங்கப்படவேண்டும் என்கின்றார். இருப்பினும் கொவிட்-19இன் போது சடலங்களை, அடக்கம் செய்யும் தொழிலாளிகளே கையாள்வதால் வைரஸ் அவர்களை இலகுவில் தழுவிக்கொள்ளக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளதால் சடல்களில் நெகிழ்வுத்தன்மை ஏற்படுத்தப்படலாம் என்கிறது. மதங்கள் தேவையான நேரங்களில் நெகிழ்வானவை எனவும் குறிப்பிடுகின்றது.

மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு அறிக்கை (2021) இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்ப அடக்கம் செய்வது பொதுசுகாதார அபாயத்தை ஏற்படுத்துவது என்ற அரசாங்கத்தின் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினருக்கு பெரும்துயரம் அளிக்கின்றது. கொவிட்-19 பாதிப்பினால் இறக்கும் மனித உடல்களை தகனம் செய்வது சமூகத்திற்கு பாகுபாடு

காட்டுவதாக குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் இஸ்லாமிய சமூகம் ஓரங்கட்டப்படுவதை சாத்தியமாக்குவதாக உள்ளது. இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்ப அடக்கம் செய்வது பொதுசுகாதார அபாயத்தை ஏற்படுத்துவது என்ற அரசாங்கத்தின் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபான்மையினருக்கு பெரும்துயரம் அளிக்கின்றது.

Mikies (2021) இந்தியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தனது ஆய்வில் பெரும்பான்மை இந்துக்கள் உடலை அகற்றும் ஒரு வழிமுறையாக தகனத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அங்குள்ள இஸ்லாமியர் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்யவே விரும்புகின்றனர். கொவிட்-19 தொற்றுநோயால் ஏற்படும் மரணஅலை நீண்டகால மதச்சடங்குகளை மாற்றியமைத்துள்ளது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக மதரீதியில் இறந்தவர்கள் தொடர்பிலான நம்பிக்கை, பாரம்பரியம், மத மரபுகள் பற்றி கூறியுள்ளமை ஒத்த தன்மையில் அமைந்துள்ளது.

Statement of Forced Cremation (2020) இல் தொற்றுநோயின்போது உள்ள பொது அவசரநிலையின் கீழ் சில மதங்களின் நம்பிக்கை மற்றும் சுதந்திரத்தை வெளிப்படுத்துவதில் கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுத்தப்படலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது

Silva (2020) என்பவரது ஆய்வறிக்கையில் உலக சுகாதார தாபனத்தினால் தகனம் மற்றும் அடக்கம் செய்யப்படலாம் எனக் குறிப்பிட்டபோதும், உள்நாட்டு சுகாதார அதிகாரிகள் இலங்கையின் அதிக பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர்மட்டம் அதிகமாக உள்ளது. இது அபாயகரமானது எனக் குறிப்பிட்டனர் என்கிறார். இதனடிப்படையில் தகனம் இடம்பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் சிறுபான்மையினரின் இருத்தல் கேள்விக்குறி ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சிறுபான்மையினர் ஓரங்கட்டப்படுகின்றனர் எனக் ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளது. இலங்கையில் சிறுபான்மையினரது உரிமைகள் மற்றும் கலாச்சார பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரிக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. கொவிட்-19 போன்ற உலகளாவிய தொற்றுநோயைக் கட்டுப்படுத்துவதில் சமூக பங்களிப்பு, நம்பிக்கை, ஏற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் கலாச்சார பல்வகைத்தன்மை என்பன அவசியம் எனக் குறிப்பிட்டப்பட்டுள்ளது.

மேலே ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்டுள்ளதை போன்று சமய ரீதியான கண்ணோட்டங்களாக மதநம்பிக்கைகள் புறக்கணிப்பு கொவிட்-19 காலத்தில் இறப்பு சடங்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் மற்றும் மதங்களிடையே ஒத்துழைப்பு மதங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு போன்றனவும் அரசியல் ரீதியாக நோக்கும்போது அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்கள், அரச-மக்களிடையேயான இடைவினைகள் மற்றும் உரிமை சார்ந்த ரீதியில் நோக்கப்படுகின்றமை போன்றன ஆய்வுடன் ஒத்த தன்மையிலுள்ளன.

கோட்பாட்டுப் பிரயோகம்

தொழிற்பாட்டுவாத கோட்பாடானது சமூக ஒழுங்கு பற்றிய பழமைவாத கோட்பாடாக உள்ளது. சமூகத்தின் பருநிலை அம்சங்களைக்கொண்டு சமூகத்தின் ஒழுங்கு

பற்றியதாக அமைந்துள்ளது. சமூகத்தின் ஒவ்வொரு கூறுகளும் சமூகத்தின் நிலைத்தன்மைக்காக தொழிற்படுகின்றது. துர்கைம் சமூகத்தை உயிரினமாக நோக்குகின்றார். ஏனெனில் ஒவ்வொருகூறுகளும் அதற்குரிய பாத்திரங்களை சரிவர ஆற்றுகின்றன. அந்தவகையில் சமூகத்தில் குடும்பம், அரசு, சமயம், பொருளாதாரம், ஊடகம், கல்வி, மதம் ஆகிய கூறுகள் தொழிற்படுகின்றன. ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபடுகின்றன (Basir et al, 2020:02). இலங்கை சமுதாயத்தை பொறுத்தவரையில் அரசியல், மதம் என்பன பாரிய பங்காற்றுகின்றன. மதம் தொடர்பாக எமில்துர்கைம், மக்ஸ்வெபர், டால்கொட் பார்சன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். துர்கைமினின் கருத்துப்படி மதம் என்பது 'புனித விடயங்களின் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் ஒருங்கிணைந்த தொழிற்பாடாகும்' என்கிறார் (Wallis, 2013). மதமானது நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளுக்கூடாக சமூகக்கட்டுபாட்டை பேணுவதுடன் சமூகஒழுங்கிற்கும் துணைபுரிகிறது. உலகளாவிய நிறுவனம் என்ற அடிப்படையில் சமூக உறுதிப்பாடு, ஒற்றுமை, அடையாளம் போன்றவற்றை ஏற்படுத்தி சமூக வலைப்பின்னலை பலப்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. இதனை இலங்கை சமுதாயத்தில் பார்க்கும்போது சமய ரீதியான ஒருமித்த நிலை காணப்படுகின்றது. அரசும் அதனோடிணைந்து தொழிற்படும் தன்மை உள்ளது. இருந்தபோதிலும் சமூகத்தின் சில செயற்பாடுகள் எதிர்தொழிற்பாட்டு நிலையை உருவாக்குவதாக உள்ளன. தொழிற்பாட்டுவாதிகளது கருத்துப்படி அரசு விதிமுறைகளை அமுல்படுத்துவதற்கும் மோதலை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குமான முறையாக கருதுகின்றனர். இதனால் மேற்கொள்ளப்படும் சில மாற்றங்களின் விளைவாக விரும்பத்தகாத விடயங்களை ஈடுசெய்யவேண்டியிருக்கும். இதனை கொவிட்-19 தொற்றில் இறந்தவர்களை எரிக்கும் கொள்கை எதிர்த்தொழிற்பாட்டு நிலையை தோற்றுவித்துள்ளதை நோக்கமுடிகின்றது.

அதாவது அரசு நடைமுறைபடுத்திய தகனக்கொள்கையானது இலங்கை சமுதாயத்தில் தொழிற்பாட்டுநிலையும் எதிர்த்தொழிற்பாட்டு நிலையையும் தோற்றுவிப்பதாக உள்ளது. சமூகத்தின் பொதுவான நம்பிக்கைகள் மற்றும் உணர்வுகளின் கூட்டுநிலையானது சொந்த வாழ்வுடனான உறுதியான நிலையை உருவாக்குகின்றது. இது கூட்டுணர்வு எனப்படுகின்றது என துர்கைம் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வகையில் குறித்த சூழ்நிலையின்போது இஸ்லாமியரிடையே கூட்டுணர்வு நிலையை காணமுடிகின்றது. தமது மதநம்பிக்கைக்காக ஒன்றிணைந்து குரல்கொடுக்கின்றனர். அதேபோல ஏனைய மதத்தினரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படும் தன்மையை காணலாம். இருப்பினும் அரசுக்கும் சமய நம்பிக்கைகளுக்குமிடையே எதிர்த்தொழிற்பாட்டுநிலை தோன்றியுள்ளது. தகனக்கொள்கை சமூகத்தின் முறைமையாகவுள்ள அரசு மற்றும் சமயம் என இரு பெரிய அமைப்புக்களுக்கிடையிலான ஒரு எதிர்மறை உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் மத்தியில் வேறுபாட்டு உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன் அரசுக்கும் மக்களுக்கும்மிடையிலான இடைவினை கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. இதனால் சமூகத்தில்

முரண்பாடான நிலை ஏற்பட்டு பன்மைத்துவ சமூகத்தில் சவாலைத் தோற்றுவித்துள்ளது. சமூக கூட்டிணைவு குலைக்கப்படுகின்றது. தமது உரிமைகளுக்காக போராட்டங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் என சமூக ஒழுங்கிற்கு எதிராக செயற்படும் நிலை உருவாகுகின்றது. எனவே ஒருங்கிணைவு இல்லாதநிலை தோற்றம் பெறுகின்றது.

சமூகம் அமைதியாக ஒருங்கிணைவுடன் வாழ மக்கள், அரசு என அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து தொழிற்பட வேண்டும். ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பிலும் சமூக நலன்கருதி புரிந்துணர்வுடனான கொள்கைகளை நடைமுறைபடுத்துவது அவசியமாகும். இவ்வகையில் தொழிற்பாட்டுவாதத்தை பிரயோகிக்க முடிகின்றது.

ஆய்வின் முறையியல்

ஆய்வு பிரதேசம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு குறித்த ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பல்லின சமூகத்தை சேர்ந்த, பல்மொழி பேசும் மாணவர்களும் இணைந்த பன்மைத்துவ சமூகமாக விளங்குவதால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தி ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்பட்டன.

ஆய்வு வடிவம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினை மையமாகக் கொண்டு இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களது கருத்தாடல் தொடர்பில் தரவுகள் பெறப்பட்டு பண்புசார் வடிவில் அமைந்த ஆய்வாக உள்ளது.

தரவுசேகரிப்புக் கருவிகள்

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களது கருத்தாடல் என்ற ஆய்விற்காக முதலாம்நிலை தரவுசேகரிப்பு கருவிகளாக அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், ஆழமான நேர்காணல், குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடல் போன்றனவும், இரண்டாம்நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளாக நூல்கள், இணையத்தளம், அறிக்கைகள் மூலமாகவும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

மாதிரியெடுப்பு

ஆய்விற்கான மாதிரி எடுப்பானது தற்கால கொவிட்-19 சூழல் காரணமாக வசதி கருதிய மாதிரி எடுப்புமுறையின் அடிப்படையில் 30 மாதிரிகள் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திற்குட்பட்ட கிறிஸ்தவம்,

இஸ்லாம், இந்து என சமய ரீதியிலும் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்களம் என மொழி அடிப்படையிலும் மாதிரிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

உள்ளகப்படுத்தல்- கொவிட்-19 காலத்தில் தொலைபேசி மற்றும் இணையத்தினூடாக தொடர்பாடலை மேற்க்கொள்ளக்கூடிய மாதிரிகள் உள்ளகப்படுத்தப்படுத்தப்பட்டனர்.

வெளியகப்படுத்தல்- கொவிட்-19 காலத்தில் தொலைபேசி மற்றும் இணையத்தினூடாக தொடர்பாடலை மேற்க்கொள்ள முடியாத மாதிரிகள் உள்ளகப்படுத்தப்படவில்லை.

தரவுப் பகுப்பாய்வு

குறித்த ஆய்விற்காக சேகரிக்கப்பட்ட பண்புசார் தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வின் ஊடாக தரவு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முடிவுகளும் கலந்துரையாடல்களும்

கொவிட்-19 பாதிப்புக்களை கட்டுப்படுத்துவதற்காக கொண்டுவரப்பட்ட சில நடைமுறைகள் மக்கள் மத்தியில் எதிர்மறையான கருத்தாடல்களை தோற்றுவித்துள்ளது. இறந்தவர்களை உடலை புதைப்பது அல்லது எரிப்பது தொடர்பிலான முடிவு உறவினர்களால் எடுக்கப்படவேண்டியதாக இருப்பினும் பெருந்தொற்றுக்காலத்தில் பல சட்டவிதிமுறைகள் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. ஒருவரின் மதச்சடங்குகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்குமான உரிமை அரசியலமைப்பில் காணப்பட்டபோதும் பொதுச்சுகாதார நலனுக்காக அவை மட்டுப்படுத்தப்படலாம் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது(மர்கூப், 2020). இந்த ரீதியில் இலங்கையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட தகனக்கொள்கையானது வேறுபட்ட கருத்தியல்களை தோற்றுவித்துள்ளது.

இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களது கருத்தாடல்கள் என்ற ஆய்வானது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது. அண்மைக்காலத்தில் உருவெடுத்துள்ள குறித்த சூழ்நிலை தொடர்பில் இளைய சமுதாயம் கொண்டுள்ள சமய ரீதியிலான கருத்தாடல்கள் மற்றும் அரசியல் ரீதியிலான கருத்தாடல்கள் என்ற அடிப்படையில் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டுள்ளது

சமய ரீதியான நோக்குநிலைகள்

குறித்த ஆய்வின்படி கற்கும் சமூகம் என்ற அடிப்படையில் இலங்கையில் ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக ஆழமாக அறிந்துள்ளதை காணமுடிகின்றது. சாதாரண மக்களது கருத்துக்களை போலன்றி யதார்த்தத்தை புரிந்துகொண்டு அதனை நோக்குகின்றனர். அந்தவகையில் பன்மைத்துவ சமூகம் என்ற அடிப்படையில் இறப்பு பற்றிய நம்பிக்கை,

மதம் மற்றும் கலாச்சாரப் புரிந்துணர்வு, மக்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகள், சமயச் சடங்குகளில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை போன்ற கருத்தாடல்களை காணமுடிகின்றது.

இறப்பு பற்றிய சமய நம்பிக்கை

இறந்தவர்களது உடல்களை அகற்றுவது தொடர்பில் வேறுபட்ட மதங்கள் கலாச்சாரங்களும் வேறுபட்ட நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளன. இஸ்லாம் என்பது மதம் மட்டுமல்ல சம்பூர்ண வாழ்க்கைத்திட்டம் எனப்படுகின்றது. இலங்கை இஸ்லாமியர்கள் ‘ாபிமத்பின்’ போதனைகளை கொண்டவர்கள். அதிலுள்ளபடி இறந்தவர்கள் கண்ணியமாக அடக்கம் செய்யப்படவேண்டும் எனப்படுகின்றது (Marsoof, 2020). இறந்த உடலை இஸ்லாமியர்களது பண்பாட்டில் ஜனாஸா எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். கொவிட்-19இற்கு பின்னரே பலராலும் அறியப்பட்டதுடன் மாணவர்கள் மத்தியிலும் பரவலாக பேசப்பட்ட விடயமாக உள்ளது. ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக மாணவர்கள் கூறுகிறபோது,

‘.....இஸ்லாமியரின் பாரம்பரியம் நல்லடக்கம் செய்வதாகும். இஸ்லாமிய சட்டத்தின்படி மனிதன் இறந்தபின் நான்கு கடமைகள் கூறப்பட்டுள்ளது. இறந்தவரை குளிப்பாட்ட வேண்டும். அடுத்தது தூய்மையான ஆடையினால் மறைத்தல். அடுத்தது இறந்தவருக்கான தொழுகை நடாத்தப்படுவதாகும். இறுதியாக நல்லடக்கம் செய்வதாகும். புதைப்பது என்பது இஸ்லாமியரது கடமை.....’ (முலம் - ஆழமான நேர்காணல் (2021).

‘.....இஸ்லாமியர்களது நம்பிக்கைப்படி ஜனாஸா புதைப்பது அவர்களது கொள்கையாகும்.....’ (முலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘....பண்பாட்டினடிப்படையில் இஸ்லாமியரது மரபு அடக்கம் செய்வதாகும்...’ (முலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

போன்ற கூற்றுக்களினூடாக அறியமுடிகின்றது. இறந்த பின்னர் உடல்களை அடக்கம் செய்வது தொடர்பில் ஒவ்வொரு பண்பாடும் தனித்துவமான நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளன. அவ்வகையில் இஸ்லாமியர்களது நம்பிக்கை உடல்களை புதைப்பது ஆகும்.

ஜனாசா எரிப்பும் மக்கள் மத்தியிலான தாக்கமும்

ஜனாஸாக்களை எரிக்கும் செயலானது கொவிட்-19 அழுத்தத்திலுள்ள மக்களை மேலும் அழுத்தத்திற்குள்ளாக்கும் செயலாகவே நோக்குகின்றார்கள். மக்கள் மத்தியில் தற்போதைய வாழ்க்கை மற்றும் மறுமைவாழ்வு பற்றிய நம்பிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக்காலத்தில் இறந்த உடல்களை தகனம்செய்யும் நடைமுறை பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளை மீறும்வகையில் அமைந்துள்ளதால் உளரீதியாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அன்புக்குரியரின்

இழப்பு என்பது இயல்பிலேயே மனஅழுத்தத்தை கொண்டுவரும் நிகழ்வாகும். இது தொற்றுக்காலத்தில் அல்லது தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் இடம்பெறும்போது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் விரக்திநிலைக்கே சென்றுவிடுவர். இஸ்லாமியமுறைப்படி அடக்கம் செய்யபடாது எரிக்கப்பட்டமை அன்புக்குரியவர்களது உணர்ச்சி மற்றும் துயரத்தை அதிகரிக்கும் (Marsoof, 2020). மாணவர்களது கருத்தாடல்களும் இந்த நோக்குநிலையிலே அமைந்துள்ளது.

‘.....ஜனாஸா எரிப்பானது உளரீதியான தாக்கத்தை மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. புதைத்தல் என்பது பண்பாட்டு ரீதியில் காலங்காலமாக பின்பற்றப்படுகின்றது. இதனை கொவிட்-19 காரணங்காட்டி எரிக்கும் செயலானது மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. நெருங்கிய உறவினர் இறப்பது கவலையான விடயம். ஆனால் மக்கள் அந்த சூழ்நிலையிலும் பிசிஆர் பரிசோதனையில் எதிர்மறையான முடிவு வந்தால் சந்தோமடைகின்றனர்.....’(மூலம் - ஆழமான நேர்காணல் (2021). இது மக்கள் மத்தியில் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை காட்டுகின்றது.

‘...இஸ்லாமியர் மத்தியில் பாரம்பரியமாக உள்ள நம்பிக்கை மீறப்படும்போது கவலையாகவுள்ளது. தமது உறவினருக்கு எப்படி நடக்குமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகின்றது....’(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘...தமக்கு சாதாரணநோய் ஏற்படுகின்றபோதுகூட அவர்கள் வெளிக்காட்ட தயங்குகின்றார்கள்...’, (மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....இஸ்லாமிய இறுதி ஆசை மண்ணோடு கலப்பதாகும். தொற்றுநோய் காரணமாக காட்டி எரிக்கும்போது மக்கள் நோய்களை வெளிக்காட்டமாட்டார்கள்.....’ (மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

என்ற கூற்றுக்களினூடாக மக்கள் மத்தியில் எவ்வாறான மனநிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதை அறியமுடிகின்றது. நோயைக் காரணங்காட்டி எரிக்கப்படுவதால் சாதாரண நோயினைக்கூட அவர்கள் வெளிக்காட்ட முன்வரவில்லை. அனைத்து இஸ்லாமியரது இறுதிநம்பிக்கை மண்ணில் நல்லடக்கம் செய்யப்படுவதாகும். இதன் அர்த்தம் அன்றிலிருந்து அவர்களது மறுமை வாழ்வு ஆரம்பமாகின்றது என்பதாகும். ஆனால் உடலை எரிக்கின்ற போது அந்த நம்பிக்கை கேள்விக்குறியாகுவதாகக் கூறப்படுகின்றது. பொதுச்சுகாதார கண்ணோட்டத்தில் இந்த மனஅழுத்த நிகழ்வுகளின் நீண்டகால விளைவை ஒருபோதும் புறக்கணிக்க முடியாது (Marsoof, 2020).

மதரீதியான புரிந்துணர்வு

மதரீதியான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கின்றபோது ஜனாஸா எரிப்பு மக்களிடையே மதரீதியான புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டுள்ளதை காணமுடிகிறது என்ற கருத்து மாணவர்களிடையே உள்ளது. இலங்கை பல்லினத்துவ நாடு என்ற வகையில் ஜனாஸா எரிப்பானது மக்களிடையே ஒருங்கிணைப்பையும் பண்பாட்டு புரிதலையும்

ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனை இஸ்லாமிய மக்கள் இறந்த உடல்களை அடக்கம் செய்வதற்கு கோரிக்கை வைத்து போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட போது அதில் மதபேதமின்றி வேற்று மதத்தினரும் கலந்துகொண்டமை, அவர்களுடன் இணைந்து கறுப்புத்துணி கட்டி துக்கத்தை வெளியிட்டமை போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் சமய புரிதலை காணமுடிந்ததாக குறிப்பிடுகின்றனர். இதனை,

‘...இலங்கை பல்லின நாடு. அந்தவகையில் ஜனாஸா எரிப்பின்போது ஏனைய இனத்தவர்களது ஒத்துழைப்பு கிடைத்தது.....’ (மூலம் -அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘....மக்களிடையே ஒத்துழைப்பு காணப்பட்டது. போராட்டங்களில் மதவேறுபாடின்றி பங்களிப்பு செய்தனர். வேறு சமயத் தலைவர்களும் இதன்போது குரல் கொடுத்ததை காணலாம்.....’, ‘...வேறு மதத்தவர்களும் ஆதரவு தெரிவித்தனர். மக்களிடையே பரஸ்பர புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டது...’ (மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

போன்ற கூற்றுக்களினூடாக அறியமுடிகின்றது. குறிப்பாக சிறுபான்மை மக்களிடையேயான உறவு கட்டியமைக்கப்பட்டதைக் காணலாம். அதனை போலவே மாணவர்கள் மத்தியில் வேறுபாடுகளின்றி புரிந்துணர்வு உருவானது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்கள் பன்மைத்துவமான சமூகம் என்ற வகையில் மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஒரு புரிதல் ஏற்பட்டதாக குறிப்பிடுகின்றனர். இதனை,

‘..... பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகளின்றி அனைத்து சமயங்களையும் ஒரே கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கின்றனர். பொதுவான பிரச்சினைகளின்போது குரல்கொடுக்கும் சமூகம் என்ற வகையில் புரிதல் நிலையை ஏற்படுத்தி இஸ்லாமிய மாணவர்களுக்கு ஆதரவாக தமிழ்-சிங்கள மாணவர்கள் இருப்பதற்கான சந்தர்ப்பமாக அமைந்தது....’(மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....பல்கலைக்கழகத்தில் பல கலாச்சாரங்களையும் புரிவதற்கான சூழல் உள்ளது. அதனை கொவிட்-19 கால சூழலில் காணமுடிந்தது....’ (மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘...மாணவர்கள் மத்தியில் ஆதரவான மனநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஏனைய வெளிச்சமுகத்தினரை விடவும் அவர்கள் சமயத்தினை புரிந்துகொண்டிருப்பர். ஏனெனில் வெளியிலுள்ள மக்கள் இனக்குழுமங்களுடன் பழகுவவர்களாக காணப்படுவதால் அவர்களது சிந்தனை ஒரு குறித்த வட்டத்தினுள் காணப்படும். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பல்வேறு இனம், மதம் சார்ந்து பழகுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளதால் இப்பிரச்சினையின்போது அதிக புரிதலுடன் உள்ளனர்...’(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....மாணவர்கள் மத்தியில் இது ஒருவகை புரிதலுக்கான வழியாகவே அமைந்தது. ஜனாஸா எரிப்பு பிரச்சினையாக பெரிதாக பேசப்பட்டதை தொடர்ந்து பலர் இது தொடர்பாக ஆராய்ந்தனர். இஸ்லாமிய மாணவர்களுடன் அதிகம் பேசி ஜனாஸா என்றால் என்ன?, அவர்களது பாரம்பரியம் தொடர்பாக அறிய முற்பட்டனர். நானும் அவ்வாறு தேடி அறிந்தேன்...’ (மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

போன்ற கூற்றினூடாக ஜனாஸா எரிப்பானது மாணவர்களிடையே கலாச்சாரப் புரிந்துணர்வை மேலும் பலப்படுத்தியதை காணலாம்.

தொற்றுநோய்கள் சமூக ஒற்றுமையையும் ஒருவருக்கொருவர் இரக்கத்தையும் வலுப்படுத்தும் அதேவேளையில் அவை தீவிரத்தையும் உருவாக்கக்கூடும். சிலசமயம் சகல குழுக்களும் இதில் பாதிக்கப்படலாம். தொடர்ச்சியாக இந்நிலைமை சமூகக் கூட்டுணர்வை உருவாக்குகின்றது (Moinudeen, 2020, p. 113). தொழிற்பாட்டுவாதக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்குகின்றபோது சமூகத்தின் பொதுவான நம்பிக்கைகள் மற்றும் உணர்வுகளின் கூட்டுநிலையானது சொந்த வாழ்வுடனான உறுதியான நிலையை உருவாக்குகின்றது. இது கூட்டுணர்வு என துர்கைம் குறிப்பிட்டுள்ளார். மதநம்பிக்கைக்காக இஸ்லாமியர் ஒன்றிணைந்து குரல்கொடுக்கின்றனர். அதேபோல ஏனைய மதத்தினரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படும் தன்மையை காணலாம். தகனக் கொள்கை சமூகத்தின் முறைமையாகவுள்ள அரசு மற்றும் சமயம் என இரு பெரிய அமைப்புக்களுக்கிடையிலான ஒரு எதிர்மறை உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அரசுக்கும் மக்களுக்குமிடையிலான தொடர்பு கேள்விக்குறியாகியுள்ளது. இதனால் சமூகத்தில் எதிர்தொழிற்பாட்டுநிலை ஏற்பட்டு பன்மைத்துவ சமூகத்தில் சவாலைத் தோற்றுவித்துள்ளது. தமது உரிமைகளுக்காக போராட்டங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் என சமூக ஒழுங்கிற்கு எதிராக செயற்படும் நிலையை உருவாக்குகின்றது. சமூகத்தில் எதிர்தொழிற்பாட்டுநிலை, ஒருங்கிணைவு இல்லாதநிலை தோற்றம் பெறுகின்றது.

மக்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகள்

மதபுரிந்துணர்வு ஏற்பட்டபோதும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மக்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகள் வெளிப்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்ததாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். அதாவது அனைவரும் உடன்பாட்டுடன் தொழிற்பட்டதாக குறிப்பிடமுடியாது என்பது சிலரது கருத்தாக இருந்தது. ஏனெனில் சிந்தனைகள் மாறுபட்ட தன்மை கொண்டவை. முரண்பாடான கருத்து நிலவுவதற்கு மக்களிடம் காணப்படுகின்ற முற்சாய்வான எண்ணங்கள் காரணமாகின்றது.

‘.....இது முரண்பாடாக அமையும் சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. ஏனெனில் மக்கள் மத ரீதியாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளனர். எனவே முன்னர் இடம்பெற்ற பிரச்சினைகள் காரணமாக அவர்களிடம் காணப்படுகின்ற முற்சார்வான எண்ணங்கள், தவறான

புரிதல்கள் காரணமாக பௌத்த-இஸ்லாமியர் உறவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.....'(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

'... சிலர் விஞ்ஞான ரீதியாக வெளியிட்ட சுகாதார வழிகாட்டல் தொடர்பில் ஒரு தெளிவுற்ற நிலையில் இருந்ததால் புதைக்க வேண்டாம் என எதிர்ப்பு தெரிவித்தோரும் உள்ளனர். சிலர் மக்களின் பாதுகாப்புதான் முக்கியம் என்ற அடிப்படையில் எதிர்த்தனர். அதனாலும் கருத்து முண்பாடுகள் தோற்றம் பெற்றன....'(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021))

'.....ஒவ்வொரு மதமும் தனித்துவமானது. ஒவ்வொரு மதத்துக்கென கலாச்சாரம் காணப்படுகின்றது. இது பற்றிய புரிதல் சாதாரண மக்களிடம் காணப்படுவதில்லை. மத புரிந்துணர்வு இல்லாமை முரண்பாட்டிற்கு காரணமாகின்றது.....'(மூலம் - ஆழமான நேர்காணல் (2021).

'.....புதைப்பதற்கான இடம் குறித்த பகுதி தெரிவுசெய்யப்பட்டாலும் அப்பகுதி மக்கள் எதிர்ப்பு வெளியிடும்நிலை காணப்பட்டது. இது மக்களின் முரண்பட்ட தன்மையை காட்டுகின்றது....' (மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021) போன்ற கூற்றுக்களினூடாக அறியமுடிகின்றது.

அரசு சட்டங்களை புறக்கணிப்பது முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே மனஉளைச்சலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் அமைதியாக வாழ்வது கடினமானநிலை ஏற்பட்டுள்ளதுடன் மத அச்சுறுத்தல்கள், பாகுபாடு, வன்முறைகள் பற்றிய அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. இச்சூழ்நிலையால் முஸ்லிம் சமூகத்துக்கும் பெரும்பான்மை சமூகத்துக்கும் இடையிலான உறவுநிலை மோசமடைந்துள்ளது (Razak & Saleem, 2021).

சமய சடங்குகளில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை

ஜனாஸா எரிப்பினை சமய சடங்குகளில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை ஏற்படுத்திய ஒன்றாகவே மாணவர்கள் நோக்குகின்றனர். இஸ்லாமியர் இறந்தவர்களுக்காக நான்கு பிரதான சடங்குகளை செய்கின்றனர். இறந்த உடலை நீரினால் சுத்தம் செய்தல், வெண்ணிற துணியினால் மறைத்தல் (கவனிடல்), பிரார்த்தனை செய்தல்(துவா செய்தல்), நல்லடக்கம் செய்தல் என்பனவாகும். தொற்றுநோயின்போது முன்னருள்ள இரு சடங்குகளினால் நோய்த்தொற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பமாகையால் அவை தொடர்பில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை உள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. ஏனைய இரு சடங்குகளும் வேண்டப்படுகின்றன (Marsoof, 2020, p. 06). இறுதி சடங்குகள் மூலம் மக்கள் இறந்தவர்களை நினைத்து உளரீதியாக ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்த பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் நோய்பரவலினால் மக்கள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டதாக கருதுகின்றனர். இதனை,

'...ஆரம்ப கட்டங்களில் மக்கள் இதனை ஏற்றுக்கொள்வதில் சஞ்சலப்பட்டாலும் தொற்று பரவலின் காரணமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். குளிப்பாட்டல், வெள்ளை

துணியினால் மறைக்கும் சடங்குகளின்போது தொற்றுவதற்கான வாய்ப்புள்ளதால் மக்கள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.....'(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

'...கொவிட்-19 பாதிக்கப்பட்ட இறந்த உடலை தொடுதல், வீட்டில் வைத்து கிரியைகளை செய்வது சுகாதார ரீதியாக ஏற்படையதல்ல. அனைத்து மதங்களுமே வருமுன் காத்தல் வேண்டும் என்கிறது. மதக்கிரியைகள் ஆற்றும்போது சுகாதார பிரச்சினைகள் வருமாயின் அவற்றை தவிர்த்துக்கொள்வது நல்லது எனப்படுகின்றது.....' (மூலம் - ஆழமான நேர்காணல் (2021).

'...சாதாரணமாக சடங்குகளை செய்யமுடியாமை கவலையாக காணப்பட்டாலும் இந்த நெருக்கடியான சூழலில் சடங்குகள் செய்வதிலுள்ள பிரச்சினைகளை மக்கள் உணர்ந்துள்ளனர்..' (மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

போன்ற கருத்துக்கள் ஊடாக அறியமுடிகின்றது. கொவிட்-19போது அனைத்து சமயங்களுக்குமே சடங்குகளை மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளது. விஞ்ஞான அடிப்படையில் சர்வதேசரீதியாக இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தியா உலக சுகாதார தாபனங்களுக்கு இணங்க அடக்கம் செய்வதற்கு அனுமதித்தாலும் நோய் தொற்றும் அபாயத்தினால் உடலை கழுவுதல், ஆறத்தழுவுதல் என்பவற்றை தடுத்துள்ளது. ஹொங்கொங்கிலும் 2014 மற்றும் 2020 உலக சுகாதார வழிகாட்டலுக்கிணங்க சடங்குகளினை தவிர்த்து அடக்கம் செய்வதை அனுமதித்துள்ளது. இஸ்லாத்தின் உயிரியல் நியமங்கள் உயிரகளைப் பாதுகாப்பதற்காக தொற்றுப்பரவலை தடுப்பது பொதுநலன் அடிப்படையில் அங்கீகரிக்கின்றது (Marsoof, 2020). சமூக பாதுகாப்பிற்கேற்ப உள்ளமையால் மக்களினால் இது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்பது மாணவர்களது கருத்தாக உள்ளது.

அரசியல் நோக்குநிலைகள்

ஜனாசா எரிப்பு தொடர்பாக அரசியல் ரீதியான கருத்தாடல்களையும் காணமுடிகின்றது. ஏனெனில் மாணவர்கள் நிகழ்கால அரசியல் தொடர்பில் அதிகம் கற்கக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள்ளதுடன் ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக வலைதளங்களினூடாக உடனடி தகவல்களை பெற்றுக்கொள்கின்றனர். அந்த வகையில் ஜனாசா எரிப்பு தொடர்பில் அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்கள் தொடர்பாக எத்தகைய நோக்குநிலை கொண்டுள்ளனர் என அறியவேண்டியுள்ளது. அதுபோல மக்களது உரிமைசார்ந்த பார்வை, மக்கள் மத்தியல் முரண்பட்டநிலை உருவாக காரணம், குறித்த பிரச்சினையின் பின்னர் அரசிற்கும் மக்களிற்குமான இடைவினை எவ்வாறுள்ளது போன்றவற்றின் அடிப்படையில் கொண்டுள்ள நோக்குநிலைகளை அறியமுடிகின்றது.

ஜனாசா எரிப்பிற்குச்சார்பாக முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்கள்

உலக சுகாதார பரிந்துரைகள் அனேகமான நாடுகளில் பொருத்தபாடுடையதாக காணப்பட்டாலும், இவை அதிக வெப்பமண்டல மற்றும் அதிக மழைபொழிவுள்ள நாடுகளுக்கு பொருந்தக்கூடியதாக அல்ல. நிலத்தடி நீர் பாதுகாக்கப்பதற்கு நீர்-தரைத்தோற்ற அறிவு அவசியம் எனப்படுகின்றது. கொவிட்-19 தொடர்பான போதிய விளக்கங்கள் இல்லாமையால் இறந்த உடல்கள், சுகாதார கழிவுகள் காணப்படும்போது நோய்த்தொற்றுவதற்கான வாய்ப்புள்ளது. இருப்பினும் கொவிட்-19 வைரஸ் சுற்றுப்புற வெப்பநிலையிலே அதிகம் இயங்குகின்றது (Vithanage, 2020). அதாவது ஜனாஸா எரிப்பானது இறந்த உடல்களின்மீது வைரஸ் காணப்படும், மண்ணில் புதைக்கும்போது நிலத்தடிநீரை மாசுபடுத்தும், சமூக பாதுகாப்பு போன்ற காரணங்களின் அடிப்படையில் எரிக்கப்பட்டது. அதற்காக முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்கள் விஞ்ஞான ரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட்டவையாக காணப்படுமாயின் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவே குறிப்பிடுகின்றனர். அதாவது சமூகத்தின் பாதுகாப்பு அரசினது பொறுப்பாகும். எனவே விஞ்ஞானரீதியாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட காரணங்களாக உள்ளபோது அவை மறுக்கமுடியாதவையாகவே அமைந்திருக்கலாம் என்ற கருத்து மாணவர்களிடையே உள்ளது.

‘.....அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்கள் ஊக அடிப்படையிலே காணப்பட்டன. விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்கப்பட்டிந்தால் அவை மறுக்காது ஏற்கவேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றி இருக்கலாம்....’ (மூலம் - ஆழமான நேர்காணல் (2021))

‘.....ஆரம்பத்தில் சுகாதார காரணங்களுக்காக எரிப்பது ஒரே நாடு ஒரே சட்டம் என்பதன் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக இருந்தது.....’ (மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021))

போன்ற கூற்றுக்களினூடாக அறியலாம். கொவிட்-19இனால் இறந்த உடல்களை எரிக்கும் செயலானது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது என்ற கருத்தாடல் உள்ளது. ஏனெனில் இடப்பற்றாக்குறை முக்கியமான பிரச்சினையாக உள்ளது. நகரங்களில் சனத்தொகை அதிகமாக உள்ள காரணத்தினால் அதிகரிக்கும் கொவிட்-19 மரணங்களை பிறருக்கு பரவாத வகையில் கையாளும் முறையாக உள்ளது. இருப்பினும் குறித்த காரணங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில் உள்ள மாற்றுக்கருத்தையும் நோக்கக்கூடியதாக உள்ளது எனவும் கருதுகின்றனர்.

ஜனாஸா எரிப்பானது பலதரப்பினரது எதிர்ப்புக்குள்ளாகியமை அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்களால் ஆகும். ஏனெனில் அவை தொடர்பில் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சான்றாதாரங்கள் காணப்படவில்லை. அதனை ஏனைய நாடுகள் அனுமதித்து, இலங்கை அரசு அனுமதி கொடுக்காமைதான் முரண்பாடாக இருந்தது. காரணங்கள் ஊகங்களினடிப்படையில் இருந்ததால் ஏற்றுக்கொள்வதில் இடர்பாடு காணப்பட்டது. சுகாதாரத் துறையில் முன்னேற்றகரமான நாடான சிங்கப்பூர் தேசிய சுற்றாடல் முகவரகத்தின் கொள்கைக்கு ஏற்ப இறந்த உடல்களை அடக்கம் செய்ய

அல்லது தகனம் செய்ய அனுமதித்ததுடன் அதற்குரிய நடைமுறைகளை பின்பற்றியது. இந்தோனேசியா, மலேசியா, இந்தியா போன்ற பல நாடுகளும் ஏற்றுக்கொண்டன (Marsoof, 2020). இதனை

‘.....இறந்த உடலை 1 மீற்றரையும் விடக்கூடிய ஆழத்தில் புதைக்கின்றனர். அரசு நபர்களுக்கிடையில் 1 மீற்றர் சமூக இடைவெளியை பரிந்துரை செய்துள்ளது. எனவே புதைப்பதனால் பிரச்சினை வருவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை எனலாம். நிலத்தடி நீருக்கும் குழியின் ஆழத்திற்கும் பல இடைவெளி வைத்தே புதைக்கும் இடம் தெரிவு செய்யப்படுகின்றது. எனவே நிலத்தடி நீர் மாசுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பம் காணப்படாது.....’ (மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....நிலத்தடி நீர் மாசுபடுகின்றது எனில் எரிப்பதன் மூலம் காற்றால் பரவும் என்ற ஒரு கருத்தும் கூறக்கூடியதாக உள்ளது. வெப்பத்தால் வைரஸ் இறக்கும் என்பது உறுதிபடுத்தப்படவில்லை. எனவே காற்றின் ஊடாகவும் பரவக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. அதன்படி 6அடி நலத்தின்கீழ் அடக்கம் செய்கின்றனர். அது நிலத்தடி நீருடன் தொடர்புபடும் தன்மை, மாசுபடுத்தும் தன்மை என்பன உறுதிபடுத்தப்படவில்லை. எனவே காரணங்களை விஞ்ஞான அடிப்படையில் பார்க்கும்போது மட்டுபாடாக உள்ளது.....’ (மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....வைரஸ் செயற்பாடு உயிருள்ள உடம்பில் இருக்கும். ஒருவர் இறக்கும்போது இரத்தமற்ற உடலில் அதன் செயற்பாடு காணப்படாது....’(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

போன்ற கருத்துக்களினூடாக அறியமுடிகின்றது. முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்களது உறுதியற்ற தன்மையினால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக மாணவர்கள் கருதுகின்றனர். கொவிட்-19இனால் இறந்த அனைவரையும் தகனம் செய்வது அதற்கான நியாயமான காரணங்கள் உருவாக்கப்படாத நிலையில் அறிவுபூர்வமானதல்ல. இவ்வாறான சூழலில் இஸ்லாமிய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிப்பது முக்கியமானது. எனினும் நோய்க்கட்டுப்படுத்துவதற்கு விதிவிலக்கானதும் அசாதாரணமான நடவடிக்கைகளை வேண்டிநிற்கின்ற பொதுசுகாதார அபாயம் என்ற வகையில் எதிர்காரணிகளும் தொடர்புபடுவதாக விவாதிக்கப்படுகின்றது (Marsoof, 2020).

மனித உரிமைகள் தொடர்பான கருத்தாடல்

ஜனாஸா எரிப்பினை மனித உரிமைகள் மீறப்பட்ட செயல் என்ற கருத்தாலும் உள்ளது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பு விதிகளின்படி மதசுதந்திரங்கள், நம்பிக்கைகள் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாக்க முயல்கிறது (Marsoof, 2021, p. 07). அதாவது இறுதிக் கடமை என்பது அவர்களுக்கான உரிமை என்ற

அடிப்படையில் இது தமக்கான பொறுப்பாகவும், புறக்கணிப்பாகவும் மாணவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

‘.....ஒரு கலாச்சாரத்தின், மதத்தின் நம்பிக்கை மீறப்படுவதாக மக்களது பார்வை உள்ளது.....’(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....சுகாதார ரீதியான தீர்மானம் பண்பாட்டை மீறுவதற்கான சந்தர்ப்பமாக அமைந்துள்ளது.....’(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘...புதைப்பது எரிப்பது மதங்களின் நம்பிக்கைகள் மீறலாக பார்க்கும்நிலை ஏற்படுத்தியுள்ளது.....’(மூலம்-அரைக்கட்டமைக்கப்பட்டநேர்காணல் (2021).

‘...கொவிட்-19 உறுதி செய்யப்படாதவர்கள் எரிக்கப்பட்டதாக ஊடகங்களில் அறியமுடிந்தது. அது அவர்களது இறுதிக் கடமைகளில் முட்டுகட்டாக அமைந்தது.....’(மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021) போன்ற கூற்றுக்களினூடாக அறியமுடிகின்றது. சுகாதார காரணிகள் பண்பாட்டிற்கு முரணாக அமைந்தமையால் மக்கள் உரிமைகள் மீறப்பட்டதாக உணர்ந்துள்ளனர்.

அதேசமயம் இதனை வேறு கண்ணோட்டத்தில் நோக்குபவர்களும் உள்ளனர். வாழ்பவர்களது சுகாதார ரீதியான பாதுகாப்பு கருதி அரசினால் முன்வைக்கப்பட்ட காரணங்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

‘.....மனித உரிமைகள் எனும்போது அது ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. அது அடுத்தவரின் உரிமையை பாதிக்காதவகையில் அமையவேண்டும். இதன்படி உண்மையாகவே புதைப்பதன் மூலம் ஏனைய மனிதர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டால் எரித்தலை ஏற்றுக்கொள்ளவேன் என நான் கூறுவேன்...’(மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

ஒருவர் தான் நோயின்றி வாழ்வதற்கான உரிமையுள்ளது. குறித்த தொற்றினால் இறப்பவர்களை புதைப்பது மற்றொருவரது வாழ்க்கைக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையுமாயின் வாழ்வுரிமை அடிப்படையில் இதனை ஏற்றுக்கொள்ள கூடியதாக உள்ளது என்ற கருத்துக்கள் அடிப்படையில் வேறுபட்ட மனித உரிமை கண்ணோட்டத்தில் இதனை ஆராயமுடிகின்றது. மதசடங்குகள் மற்றும் மதநம்பிக்கைகளை நடைமுறைபடுத்தும் வெளிப்படுத்துவதற்கான உரிமையுள்ளபோதிலும் பொதுசுகாதார காரணங்களுக்காக பரிந்துரைக்கப்பட்ட பிற காரணங்களுக்காக குறைக்கப்படலாம் என்ற எதிர் விவாதமும் உள்ளது (Marsoof, 2020).

அரசு-மக்களிடையேயான இடைவினை

அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எரிப்புக்கொள்கை தொடர்பில் அரசு மற்றும் மக்களிடையே உள்ள இடைவினை பற்றி பார்க்கின்றபோது முன்னர் இருந்த நிலையிலும் முரண்பாடான நிலையே தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இலங்கையில் ஜனாஸா

எரிப்பானது அரசிற்கும் மக்களிற்குமிடையே இடைவினையில் இடைவெளியை அதிகரித்துள்ளது. அரசு சட்டங்களை புறக்கணிப்பது முஸ்லிம் சமூகத்தினரிடையே மனஉளைச்சலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் அமைதியாக வாழ்வதில் கடினமானநிலை ஏற்பட்டுள்ளதுடன் மத அச்சுறுத்தல்கள், பாகுபாடு, வன்முறைகள் பற்றிய அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. மக்களுக்கும் அரசுக்குமான தூரப்படுத்தல் அதிகரித்துள்ளது (Razak & Saleem, 2021). இந்தவிதத்திலே மாணவர்களது நோக்குநிலையும் அமைந்துள்ளது.

‘.....கொவிட்-19 அழுத்தத்தில் உள்ள மக்கள் குறித்த பிரச்சினையால் மீண்டும் அழுத்தத்திற்கு உள்ளாகுவதாக உணர்கின்றனர். இதனால் அவர்களிடையே நம்பிக்கையீனம் ஏற்பட்டுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது.....’ (மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....மக்களுக்கும் அரசிற்கும் இடையே இடைவெளி அதிகரித்துள்ளதாக உணர்கின்றனர்.....’, (மூலம் - அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

‘.....புதைப்பதற்கான அங்கீகாரம் இல்லை. புறக்கணிப்பதாக உணர்கின்றனர். மக்களுக்கும் அரசிற்குமான இடைவெளி அதிகரிக்கின்றது.....’(மூலம் - ஆழமான நேர்காணல் (2021).

‘.....மக்கள் அரசிலிருந்து தூரமாக்கப்பட்ட நிலையை காணமுடிகின்றது.....’(மூலம்- அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021).

போன்ற கருத்துக்களினூடாக அறியமுடிகின்றது. அரசுகொள்கைகள் மக்களது நலனுக்காகவே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. அவை மக்களது நலன்கள் மட்டுமன்றி சமூக வாழ்வையும் கவனத்திற் கொள்ளும்போது பிரச்சினைகளை தவிர்க்கலாம். மக்கள் மத்தியிலும் தமது உரிமைகள் போராட்டங்களினூடாகவே பெறலாம் என்ற முற்சாய்வான எண்ணம் உள்ளமையால் குறித்த பிரச்சினைக்கான உடனடி தீர்வுகளை பெறுவதில் மந்தநிலையை ஏற்படுத்துவதாக மாணவர்களது கருத்தாடல் அமைந்துள்ளது.

இந்த சூழலில் உலக சுகாதார தாபனத்தின் வழிகாட்டுதல்களே தீர்க்கமானவையாகும். தற்போது நடைமுறையிலுள்ளவை கடுமையான சுவாசநோய்த்தொற்றுக்கமைய தடுப்பதற்கான 2014ஆம் ஆண்டின் தொற்றுநோய் மற்றும் உலகளாவிய தொற்றுநோய்களை கட்டுப்படுத்துவதற்குமான சுகாதார வழிகாட்டல்களாகும். இதில் 2021 பெப்ரவரி 25இல் பாகிஸ்தான் பிரதமரின் உத்தியோகபூர்வ வருகைக்குபின் அடக்கம் செய்வதற்கான புதிய விதிமுறைகள் வெளியிடப்பட்டன (Marsoof, 2021, p. 05). பலவாறான முன்னெடுப்புக்களின் பின், கிழக்கு மாகாணத்தில் ஓட்டமாவடி பகுதியில் கொவிட்-19இனால் இறந்தவர்களை அல்லது இறந்ததாக சந்தேகிக்கப்படுவர்களை அடக்கம் செய்வதற்கான அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது (Marsoof, 2021, p. 05).

மாணவர்கள் மத்தியில் குறித்த பிரச்சினை தொடர்பின் வேறுபட்ட கருத்தாடல்கள் உள்ளது. ஏனெனில் சமுதாயத்தை கற்றுக்கொள்கின்றனர். சாதாரண மக்கட் பிரிவினரை விட சமகால விவகாரங்கள் தொடர்பில் அவர்களுக்கான அறிவும் ஈடுபாடும் அதிகமாகவே உள்ளதை ஜனாசா எரிப்பு தொடர்பில் சமய ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் உள்ள கருத்தாடல்களினூடாக அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரையும் பரிந்துரைகளும்

இலங்கையில் ஜனாசா எரிப்புத் தொடர்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே கருத்தாடல்கள் என்ற ஆய்வானது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின்படி மாணவர்கள் பன்மைத்துவமான சமூகம் என்ற அடிப்படையில் ஜனாசா எரிப்பானது மாணவர்களிடையே புரிதலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மாணவர்கள் பல்லின ரீதியாக நட்பு கொண்டிருந்தாலும் குறித்த பிரச்சினையின் பின்னர் இஸ்லாமியர்களது பண்பாடு பற்றி மேலும் அறிந்ததாகவும், அது பற்றிய புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்த வகையில் மதங்களுக்கென தனித்துவமான பாரம்பரியம் மற்றும் கலாச்சாரம் உள்ளது. சில மதங்கள் புதைப்பதையும் சில மதங்கள் எரிப்பதையும் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இந்த வகையில் ஜனாசா எரிப்பு இஸ்லாமியரிடையே எதிர்மறை உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர்கள் பண்பாட்டை மீறும் செயலாகப் பார்க்கின்றனர். மதரீதியாக புறக்கணிக்கப்படுவதாக அவர்களது எண்ணப்பாடு அமைந்துள்ளது. இறுதி கடமை என்பது இஸ்லாமியர் மத்தியில் முக்கியமான கடமையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஜனாசாக்கள் எரிக்கப்படுவதானது தமது கடமைகளை மீறுவதாக அமைகின்றது. இதனால் மக்கள் மத்தியில் சாதாரணமாக நோய் அறிகுறி தென்பட்டாலும் மருத்துவ உதவிகளை நாடி செல்வதில் தயக்கம் காட்டுகின்றனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

இருப்பினும் ஜனாசா எரிப்பானது மக்களிடையே மதரீதியாக பரஸ்பர புரிந்துணர்வு ஏற்பட வழிவகுத்துள்ளதாக மாணவர்களது கருத்துக்களினூடாக அறிய முடிந்தது. இஸ்லாம் மதம் தமது பண்பாட்டிற்காக போராடும் நிலையில் ஏனைய மதத்தவர்களும் ஆதரவு வழங்கியுள்ளார்கள். கறுப்புத்துணி கட்டி தாமும் அவர்களோடு இணைந்து தமது துக்கத்தை வெளியிட்டுள்ளதாக மாணவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஏனைய மதமக்கள் மட்டுமன்றி மதத்தலைவர்கள், அரசியல் தலைவர்களும் ஆதரவு வழங்கியதாக தரவின்வழி அறியமுடிகின்றது. அதுபோலவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஒரு பன்மைத்துவ சமூகம் என்ற வகையில் மாணவர்களிடையேயும் கலாச்சார ரீதியான ஒருங்கிணைப்பை பலப்படுத்தியுள்ளது. சாதாரண நட்பு நிலையிலிருந்து பண்பாட்டு ரீதியான புரிதல் அவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் முரண்பாடான சூழலையும் காணமுடிவதாக மாணவர்களது விவாதமும் உள்ளது. சமூகத்தில் அனைவரது சிந்தனைகளும் ஒன்றாக அமைவதில்லை. அந்த

அடிப்படையில் முற்சாய்வான எண்ணங்கள் மற்றும் தர்க்க ரீதியான சிந்தனை கொண்ட மக்களிடையே வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதும் அவர்களது கருத்தாகும். ஏனெனில் சமூகமானது இன, மத, மொழி அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னிருந்தே சமூகத்தில் இடம்பெற்ற குழப்பகரமான நிலைகள் மற்றும் முரண்பாடுகள் மூலம் இஸ்லாமிய மக்கள் பற்றிய எதிர்மறை உணர்வுகள் கொண்டோர் மத்தியில் வேறுபாட்டையும் ஏற்படுத்தியுள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றனர்.

இருப்பினும் மக்களது நெகிழ்ச்சித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் ஒருவர் இறக்கின்றபோது இறுதி சடங்குகள் ஊடாக உளரீதியாக ஆற்றுப்படுத்தப்படுகின்றனர். இந்த பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் சடங்குகள் செய்யும்போது நோய்பரவுவதற்கான வாய்ப்புள்ளதால் மக்கள் சமூகபாதுகாப்பிற்காக அதனை ஏற்று கொண்டுள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசு ஜனாஸா எரிப்பினை சில சுகாதார காரணங்களின் அடிப்படையிலே முன்னெடுத்தது. இறந்த உடல் மேற்பரப்பில் வைரஸ் காணப்படும், புதைப்பதன் மூலம் நிலத்தடி நீர் மாசுபடும் மற்றும் சமூகபாதுகாப்பு என்பவற்றைக் கொண்டு எரிப்புக் கொள்கை முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வின் தரவுகளின்படி இந்த காரணங்கள் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவையாக உள்ளன. உலக சுகாதார தாபனம் கொவிட்-19இனால் இறந்தவர்களை புதைக்க அல்லது எரிப்பதற்கான அனுமதி வழங்கிய போதும், ஏனைய பல நாடுகளும் அனுமதித்த நிலையிலும், இலங்கை அரசு புதைக்க அனுமதிக்காமை என்பதே எதிர்மறை உணர்வு தோன்ற முக்கிய காரணமாக தரவினூடாக அறியமுடிகின்றது. மக்கள் பாதுகாப்பு அரசினது பொறுப்பு என்ற வகையில் காரணங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை காணப்பட்ட போதிலும் அவற்றுக்கான சரியான சான்றுகள் உறுதிபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பது மாணவர்களது கருத்தாகும். எனவே சிலரது கருத்துப்படி குறித்த காரணங்கள் விஞ்ஞான சான்றுபடுத்தப்பட்டிருந்தால் இறந்தோரினை புதைப்பது மக்களுக்கு நோய்பரவுவதற்கான ஒரு காரணியாக இருக்கும்பட்சத்தில் அவை விஞ்ஞானப் பூர்வமாக நீருபிக்கப்பட்டால் காலத்தின் தேவைகருதி ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவையாகவே அமைந்திருக்கும் என்ற கருத்தாடலும் நிலவுகின்றது. அவ்வாறான பெருந்தொற்று தொடர்பான உறுதிபடுத்தல்கள் முன்வைக்கபடாது சரியான அறிவுறுத்தல்களை மக்கள் பெறமுடியாததால் மதநம்பிக்கைகள் மறுக்கப்படும் நிலையில் இதனை மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத விடயமாக குறிப்பிடுகின்றனர்.

பெருந்தொற்று பரவல் தொடர்பான சுகாதார காரணங்களினூடாக முன்னெடுக்கப்பட்ட ஜனாஸா எரிப்புக்கொள்கையால் அரசு-மக்கள் இடைவினையில் விரிசல் ஏற்பட்டுள்ளதையும் ஆய்வின்வழி அறியமுடிகின்றது. ஆரம்பத்திலிருந்தே சிறுபான்மை மக்களுக்கும் அரசிற்கும் இடையேயான தொடர்பில் காணப்பட்ட இடைவெளி அதிகரித்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. தமது பண்பாட்டு உரிமைகள் பாதிக்கப்படுவதாக ஒரு பிரிவினர் நோக்குகின்றனர். மக்கள் காலந்தோறும் பேணிவந்த

பாரம்பரியம் கட்டுபடுத்தப்படுவதான பார்வை உள்ளதாக தெரிவிக்கின்றனர். இறந்தவர்களது உரிமைகள் மதிக்கப்படும் அதேவேளை வாழ்பவர்களது சுகாதாரமும் கவனத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும் என்ற கருத்தாலும் மாணவர்களிடையே நிலவுகின்றது. அதாவது ஒருவரது உரிமை இன்னொருவரது உரிமையை பாதிக்காத வகையில் அமையவேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இறந்தவர்களினால் ஏனையவர்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படுமாயின் குறித்த செயலினை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது காலத்தின் தேவை என்ற கருத்தும் ஆய்வில் அறியமுடிகின்றது. இது மாணவர்களிடையே நிலவும் வேறுபட்ட கருத்தாடல்களை வெளிக்காட்டுகின்றது. குறித்த பிரச்சினைகளை அரசு மற்றும் மக்கள் சமூகமான முறையில் கையாண்டிருக்கலாம். அதாவது ஒரு தீர்வு முன்வைக்கப்படும்போது அனைத்து தரப்பினரது கருத்துக்களும் வரவேற்கப்படவேண்டும். கொவிட்-19 பெருந்தொற்று தொடர்பில் ஆலோசனைகளை முன்வைக்கின்றபோது அதன் தாக்கம் குறித்து கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதனைபோல மக்களை பொருத்தவரை தமக்கான உரிமைகளை போராட்டங்கள் மற்றும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் போன்றவற்றின் மூலமே பெறமுடியும் என்ற எண்ணம் உள்ளமையும் பிரச்சினையின் அதிகரித்த போக்கிற்கு காரணம் எனலாம்.

இவ்வாறாக ஆய்வினூடாக முடிவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. பிரச்சினைக்கான தீர்வு இரு தரப்பினரிடையேயும் இருந்து பெறப்படவேண்டும் என்பதே மாணவர்களது கருத்தாக உள்ளது. அவ்வகையில் பிரச்சினைக்கான பரிந்துரைகளாக பின்வருவன முன்வைக்கப்படுகின்றன.

- பொதுத் தீர்மானங்களின்பேர்து மக்களுக்கு தெளிவானதும் தேவையானதுமான தகவல்களை சந்தேகமின்றி அறியப்படுத்தல் வேண்டும். இதன்போது முன்னர் இடம்பெற்ற ஆய்வுகளை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.
- மக்களை இலகுவில் சென்றடையும் வழி ஊடகங்கள். எனவே ஊடகங்களில் குறித்த விடயம் தொடர்பான சரியான தகவல்கள் மக்களிடம் கொண்டுசெல்கின்றனவா என்பதனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.
- ஜனாஸா எரிப்பு தொடர்பாக மக்களிடையே கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள், சமூகஊடகங்கள் மூலம் அறிவூட்டி குறித்த பிரச்சினை தொடர்பான தெளிவுபடுத்தலை வழங்குதல்.
- குறித்த கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்த முன்னர் மதத் தலைவர்கள், சமய குழுக்கள் மற்றும் பண்பாட்டு அலுவலகங்களுடன் தொடர்புபட்டு பேச்சுவார்த்தைகளை மேற்கொள்ளல்.
- குறித்த கொள்கை தொடர்பில் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் கலந்தாலோசிப்பதன் மூலம் அதனை மக்களிடம் நடைமுறைப்படுத்துவதிலுள்ள உள்ள சாத்தியத்தன்மையை அறியலாம்.

- நிரூபிக்கப்பட்ட தகவல்களை வழங்குவதற்கான விஞ்ஞானரீதியான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல். இவ்வாறான ஆய்வுகளை இளைய சமூகத்தின் மத்தியில் ஊக்குவித்தல்.
- புதைத்தலுக்கான அனுமதி வழங்கி, உரிய சுகாதார அதிகாரிகள் உதவியுடன் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தவருடனான வினைத்திறனான தொடர்பாடல் அனுகுமுறையை கையாண்டு நல்லடக்க முறையினை நடைமுறைப்படுத்தல்.
- குறித்த கொள்கைகள் அமுலாக்க முன்னர் அவற்றின் பொருத்தப்பாடு தொடர்பில் சமூகத்தாக்க மதிப்பீடுகளை மேற்கொண்டு, மக்களது சமூக, பண்பாட்டு வாழ்வில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை அறிவதன் மூலம் பிரச்சினைக்கான தீர்வினை நோக்கி நகரமுடியும்.

உசாத்துணைகள்

- Abdul Razak, M. I., & Mohamed Saleem, A. (2021). Covid-19: The Crossroads for Sinhala–Muslim Relations in Sri Lanka. *Journal of Asian and African Studies*.
- Al-Dawoody, A. (2018). Respect for the dead under Islamic Law: Considerations for humanitarian forensics. *Humanitarian Law and Policy*. (Accessed November 01, 2018).
- Al-Dawoody, A., & Finegan, O. (2020). Covid-19 and Islamic burial laws: safeguarding dignity of the dead. *Humanitarian Law and Policy*. (Accessed July, 19, 2020).
- Basir, S. N. M., Bakar, M. Z. A., Ismail, F., & Hassan, J. (2020). Conceptualizing on Structure Functionalism and Its Applications on Patriotism Study during Covid-19 Pandemic in Malaysia. *South Asian Journal of Social Studies and Economics*, 1-7.
- Bhanot, D., Singh, T., Verma, S.K and Sharad,S. (2021). Stigma and Discrimination During Covid-19 Pandemic. *Front. Public Health* 8:577018.doi: 10.3389/fpubh.2020.577018
- Hegarty.S. (2020). Coronavirus cremations would be “horrific” for Muslims, but burial rituals are changing. *ABC radio national*. (March, 31, 2020).
- Hoe, L., Lian, C. J., Kamarudin, M. K. A., & Umar, R. (2021). Covid-19 And Cremation of Human Corpse During Disaster: National Security vs Religion Belief. *Journal of Sustainability Science and Management*, 16(1), 38-45.
- Kelly, L. (2020). COVID 19 and the rights of belief minorities. K4D Helpdesk Report. Brighton, UK: Institute of Development Studies.

- Marsoof, A. (2021). The Disposal of Covid-19 dead bodies: The Impact of Sri Lanka's Response on Fundamental Rights. *Journal of Human Rights Practice*.
- Moinudeen, S. (2021). Ethno-centric pandemic governance: The Muslim community in Sri Lanka's Covid. *Is the cure worse than the disease?*, CPA.
- Ripoll, S. (2020). Death and Funerary Practices in the Context of Epidemics: Upholding the Rights of Religious Minorities. Institute of development studies. CREID.
- Silva, K. T. (2020). Identity, Infection and Fear: A Preliminary Analysis of COVID-19 Drivers and Responses in Sri Lanka. *International Centre for Ethnic Studies*. <http://ices.lk/wpcontent/uploads/2020/05/IDENTITY-INFECTON-AND>. (16-10-2020).
- Slater, J., & Fonseka, P. (2021). In Sri Lanka, a unique pandemic trauma: Forced cremation. *The Washington post*. https://www.washingtonpost.com/world/asia_pacific/srilanka-cremations-covid/2021/02/12/b.97719a611ebbab8707f8769d785_story.html(referenced 3 march 2021)
- Sri Lanka: Compulsory cremation of COVID-19 bodies cannot continue, say UN experts. (2021). United Nations Human Rights Officer of High Commissioner <https://www.ohchr.org>
- Sri Lanka: Covid-19 Forced Cremations of Muslims Discriminatory. (2021). *Human Rights Watch*. (January, 18, 2021)
- Srinivasan, M. (2020). Sri Lanka reports first death, terms Chennai COVID-19 'high-risk zone'. The Hindu. <https://www.thehindu.com/news/international/coronavirus-sri-lanka-terms-chennai-covid-19-high-risk-zone/article31195781.ece> (referenced 3 March 2021) (in-text reference: Srinivasan 2020a)
- Statement on Forced Cremations. (2020). CPA. <https://www.cpalanka.org>.
- The Malay Mail. (2020). MOH: Post-mortem shows coronavirus stays on skin, funeral rites can only involve body bags. Retrieved from <https://www.malaymail.com/news/malaysia/2020/04/10/moh-post-mortem-shows-coronavirus-stays-on-skin-funeral-rites-can-only-involve/1855513>.

Vithanage, M. (2020). Science behind burying the COVID-19 infected dead bodies. *The Sri Lankan Scientist*. <https://scientist.lk/2020/04/07/science-behind-burying-the-covid-19-infected-dead-bodies/> (referenced 3 March 2021).

Wallis, W. D. (2013). Durkheim's View of Religion». *Journal of Religious Psychology, including its Anthropological and Sociological Aspects* (Worcester, Mass., novembre 1914). *Archives de sciences sociales des religions*. *Open Edition Journals*.

மர்கூப், ஸ. (2020). கொவிட் -19இனால் இறந்தவர்களின் உடலை அகற்றுவது தொடர்பாக. மீள்பார்வை. <https://.meelparvai.net/?p=25081>.

**நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம்: இளைஞர்களின்
ஓர் பார்வை: J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர்
பிரிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு**

அன்ரனி சந்தோஷ்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கையில் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம் இங்கு வாழும் தமிழ், முஸ்லீம், சிங்கள சமூகங்களிடையே புரிந்துணர்வின்மையையும் இனங்களிடையே நல்லிணக்கணச் செயற்பாடுகளிலும் இடைவெளியினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பன்மைத்துவ சமூக அமைப்பில் நல்லிணக்கம், சமாதானம் போன்ற எண்ணக்கருக்களை மக்களிடையே பரப்புவதும் அதனை ஸ்திரிப்படுத்துவதற்கான சகல முன்னெடுப்புக்களையும் மேற்கொள்வது சமகாலத்தில் இன்றியமையாத தேவைகளாகும். இதனை இன்றைய தொழில்நுட்ப உலகில் கொண்டு செல்வதில் சமூக ஊடகங்களும் முக்கிய பங்கு ஆற்றுகின்றது. சமூக ஊடகங்கள் ஒரு பரந்த பார்வையாளர்களிடையே செய்தி மற்றும் பார்வைகளை பரப்புவதற்கான ஒரு முக்கிய ஊடகமாகும். சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதில் இளைஞர்கள் ஒரு முக்கிய பிரிவினராக உள்ளனர். ஆய்வானது நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் பற்றி இளைஞர்களின் நோக்கு நிலையில் இனங்காண்பதனை நோக்கமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லீம்கள் வாழும் J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவினை ஆய்வுப் பிரதேசமாக கொண்டு பண்புசார் ஆய்வு வடிவத்தினை பயன்படுத்தி எளிய எழுமாற்று மாதிரி எடுப்பு முறையில் 30 இளைஞர்கள் மாதிரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு முதல் நிலைத் தரவுகளான நேரடி அவதானம், விடய ஆய்வு, பிரதான தகவல் தருநருடனான நேர்காணல், குவிமையக் குழுக் கலந்துரையாடல் மூலமும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக முன்னைய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தளம் மூலமான தரவுகள், யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலக தரவுகள், ஆய்வுத் தலைப்புடன் தொடர்புடைய தகவல்களைக் கொண்ட நூல்கள் என்பவை மூலமும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டு கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு மூலம் தரவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுக்குட்பட்ட இளைஞர்கள் அனைவரும் சமூக ஊடகப் பாவனையை கொண்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர். இளைஞர்கள் சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்களாக தகவல்களை அறிதல், பொழுதுபோக்கு, கல்விச் செயற்பாடுகள், உரையாடல்கள், கருத்துப் பகிர்வு தொடர்பான விடயங்கள் போன்ற பல விடயங்களுக்காக சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதும் ஆய்வு மூலம் கண்டறிப்பட்டுள்ளது. மேலும் சமூக ஊடகங்கள் நல்லிணக்கம்

தொடர்பில் சாதகமான விடயங்களைப் பரப்புவதாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் சமூக ஊடகங்கள் வழியான தகவல் திரிபடுத்தல்கள், வெறுப்புப் பேச்சுக்கள், முற்சாய்வான கருத்துப் பகிர்வுகள் போன்றவை நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் தடையை ஏற்படுத்துவதாகவும் இனங்களிடையேயான சகவாழ்விலும், நல்லிணக்கத்திலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதாகவும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. சமூக ஊடகங்கள் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் விடயங்களை அதிகம் விரிபடுத்துவதுடன் சமூகத்தில் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகள் பக்கச் சார்பற்ற வகையில் இடம்பெற வேண்டும் அதனை சமூக ஊடகங்கள் சிறப்புற மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் முக்கியமான விடயமாக உள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: இளைஞர்கள், சமூக ஊடகங்கள், வெறுப்பு பேச்சு, நல்லிணக்கம்

அன்ரனி சந்தோஷ் (✉)
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: antonysanthosh480@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

சமூக ஊடகங்களை பாவிப்பது என்பது இன்று உலகளாவிய ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்து வருவதுடன் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகவும் உள்ளது. சமூக ஊடகங்கள் வழி பல்வேறு செயற்பாடுகள் இடம்பெறுகின்ற போதிலும் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதிலும் தமது வகிபங்கினை ஆற்றி வருகின்றது. அந்தவகையில் சமூக ஊடகம் என்பது இணையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்பாடாகும். இது ஒரு பரந்த பார்வையாளர்களிடையே செய்தி மற்றும் பார்வைகளை பரப்புவதற்கான ஒரு முக்கிய ஊடகமாகும் (Katheravelu, 2019). உலகளாவிய ரீதியில் 3.80 பில்லியன் சமூக ஊடகப் பாவனையாளர்கள் காணப்படுகின்றனர். உலகளாவிய ரீதியில் இளைஞர்கள் அதிகமான நேரத்தை சமூக ஊடகங்களில் செலவிடுகின்றனர் (Tartari, 2015). இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 2.3 மில்லியன் மக்கள் சமூக ஊடகப் பாவனையாளர்களாகவும் அதில் 60% ஆணவர்கள் ஆண்களாகவும் காணப்படுகின்றனர் (Rajiv, 2014). நல்லிணக்கம் என்பது ஒரு சமூக செயல்முறையாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. இது இனக்குழுக்களின் சகவாழ்வு மற்றும் பொதுவான எதிர்காலத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான விருப்பம் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நல்லிணக்கம் ஒரு குணப்படுத்தும் செயல்முறையாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது (Wakkumbura & Wijgoonawardana, 2017). இலங்கையில் தேசிய நல்லிணக்கச் செயல்முறையானது ஆறு முக்கிய அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதாவது சமயங்கு, மனித உரிமைகள், பன்முகத்தன்மை, நீதி மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி, உரிமை போன்றவையாகும். இங்கையில் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளின் பின்னணியில் இலங்கையில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உள்நாட்டு யுத்தம் ஆனது முக்கிய காரணியாக உள்ளது. இலங்கையில் யுத்தம் முடிவடைந்த 2009 ஆண்டிற்கு பின்னரே நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயம் பரவலாக பேசப்பட்டது. எனினும் யுத்தத்தின் நேரடி மற்றும் மறைமுக பாதிப்புகள் இன்றும் தொடர்கின்றது. பல்லின மக்கள் வாழ்கின்ற இந்த நாட்டில் அடிப்படை உரிமை, அரசியல் உரிமை, அபிவிருத்தி உரிமை, ஆட்சி உரிமை என்ற நான்கு தூண்களில் நல்லிணக்கம் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் (Priyatharshan, 2019). இன்றும் இலங்கையில் நல்லிணக்கம் பூரணமாக கட்டியெழுப்பப்பட்டுள்ளதா? என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விடயமாக உள்ளது.

இலங்கையில் நல்லிணக்கம் எவ்வாறு போருக்கு பின்னரான சமூகத்தில் அதனை இளைஞர்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதில் சமூக ஊடகங்களின் வகிப்பங்கு முக்கியம் பெறுகின்றது. இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப சூழலில் மக்கள் வாழ்க்கை நடைமுறைகள் அனைத்தும் சமூக ஊடகங்கள் சார்ந்ததாகவே அமைந்துள்ளன. சமூக ஊடகங்கள் என்பது மக்கள் இயங்கலை (Online) மூலம் ஒருவர் ஒருவரோடு இடைவினை கொள்வதற்கு பயன்படுத்தும் ஊடகங்களாக உள்ளன (டசியா, 2017). சமூக ஊடகங்கள் எனும் போது Facebook, Whatsapp, Viber, Twitter, Instagram, Flickr, IMO, Line, Youtube, Wechat, Snapchat, Skype போன்ற பல சமூக ஊடகங்கள் இன்று பாவனையில் உள்ளன. சமூக ஊடகங்கள் இலங்கையில் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் நேர்முக மற்றும் எதிர்மறையான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துபவையாக உள்ளன. சமூக ஊடகங்கள் வழி இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் சாதகமான தகவல்கள் பகிரப்படுவதுடன் பாதகமான விடயங்களும் பகிரப்படுவதனால் வன்முறை நிலைகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் நிலை காணப்படுகின்றது. சமூக ஊடகங்கள் வழியான வெறுப்பு பேச்சுக்கள், ஒத்துணர்வற்ற நிலை மீள் நல்லிணக்கம் தொடர்பிலான கவனம் செலுத்தல்களில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது.

எனவே இந்த ஆய்வு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் பார்வையினை அறிந்து அதற்கான தீர்வுகளை கண்டறிந்து முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

இலக்கிய மீளாய்வும் புதிய அறிவிற்கான பங்களிப்பும்

இலக்கிய மீளாய்வும் புதிய அறிவிற்கான பங்களிப்பு தொடர்பான பகுதியானது நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நோக்கு நிலையில் அறிந்து கொள்வதற்காக அது தொடர்பான பல முன்னைய ஆய்வுகளை மீளாய்வு செய்வதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளது. இங்கு மீளாய்வு செய்யப்பட்டுள்ள ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்ட சில ஆய்வுகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பான விடயங்களுடன் தொடர்புபட்டு உள்ளதுடன் சில ஆய்வுகள் வேறுபட்டும் அமைகின்ற நிலையினைக் கொண்டுள்ளது.

ரமீஸ் (2015) என்பவரின் ஆய்வானது இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவர்களிடையே முகப்புத்தக பாவனையின் செல்வாக்கு மற்றும் அது அவர்களில் ஏற்படுத்தும் தாக்கம் குறித்து ஆராய்கின்றது. பேஸ்புக் மாணவர்களிடையே மனச்சோர்வு மற்றும் சிக்கல் தன்மையை எதிர்கொள்ளச் செய்கின்றது என ஆய்வின் மூலம் கண்டறிப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக ஆண் மாணவர்கள் முழுமையாக இதில் முழுகியிருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது இளைய தலைமுறையின்

சமூகமயமாக்கல் செயன்முறை மற்றும் தனியுரிமை என்பவற்றில் பாரிய சவால்களை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதனையும் இந்த ஆய்வு கண்டறிந்துள்ளது. இளைய தலைமுறையினரின் பேஸ்புக் பயன்பாடு அவர்கள் அதனை எவ்வாறு சாதகமாக அல்லது எதிர்மறையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதைப் பொறுத்தது எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்வு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நோக்கு நிலையில் அறிந்து கொள்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட மீளாய்வுக்குட்பட்ட ஆய்வில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் குறித்து இளைஞர்களின் நோக்கு நிலையில் ஆராயப்படவில்லை எனும் ஆய்வு இடைவெளியினை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

ரோஹ்வெர்ட்டர் (2015) என்பவரின் ஆய்வில் சமூக ஊடகங்கள் அமைதி இயக்கத்தை தடுக்கவும் இவன்முறையை ஊக்குவிக்கவும், தவறான தகவல்களை பரப்பவும் உதவுகின்றது. போருக்கு பிந்தைய சமூகங்களில் சமூக ஊடகங்களின் பங்கு சமாதான செயற்பாடுகளில் அவசியம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமூக ஊடகங்கள் சமூக மாற்றத்திற்கு பங்களிக்கின்றது. சமூக ஊடகங்கள் தனிநபர்கள் எல்லைகளைத் தாண்டி இணைவதற்கான ஒரு தளத்தையும் மேம்படுத்துகின்றது. ஊடகங்கள் உண்மை மற்றும் நல்லிணக்கச் செயன்முறைகளுக்கு பயன்படுத்தும் போது லைபீரியாவில் சுய செயல் திறன் உணர்வை மேம்படுத்தியுள்ளது எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஆய்வு அதாவது J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் பார்வையினை அறிந்து கொள்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட மீளாய்வுக்குட்பட்ட ஆய்வில் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் குறித்து ஆராயவில்லை எனினும் பொதுவாக சமூக ஊடகங்கள் நல்லிணக்க மற்றும் அமைதிச் செயற்பாடுகளில் எவ்வாறுள்ளது எனும் விடயம் இங்கு மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது.

வகும்புர, விஜயகுணவர்த்தன, 2017 என்பவர்களின் ஆய்வானது 2009க்குப் பின்னர் இலங்கையில் அமைதியை கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகளுக்கு நல்லிணக்கத்தில் நீதி எவ்வாறு நேர்மறையாக அமைதிக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதனை நடைமுறை மற்றும் தத்துவார்த்த வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் விமர்சன ரீதியாக ஆராய்கின்றது. இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தில் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்யும் காரணியாக நீதி காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் நல்லிணக்கத்தில் பல சவால்கள் காணப்படுவதனால் அவை நீதிக்கு தீவிர முக்கியத்துவம் அளிப்பது நல்லிணக்கத்தை நேர்மறையான சமாதானத்தை அடைவதில் நெருக்கமாக அனுமதிக்கும். நல்லிணக்க முயற்சிகள்

மற்றும் நீதி அம்சம் என அழைக்கப்படும் அதன் முக்கிய முன் நிபந்தனை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகவும் கருதுகின்றனர்.

இந்த ஆய்வு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நோக்கு நிலையில் அறிந்து கொள்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட மீளாய்வுக்குட்பட்ட ஆய்வில் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் குறித்து ஆராயவில்லை எனும் ஆய்வு இடைவெளியினை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

ரமனீஸ் கதிர்வேலு (2019) என்பவர் இலங்கையில் நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு பற்றிய பிரச்சினை உண்டு எனவும் வரலாற்றில் ஏனைய காலகட்டங்களை விட வெறுப்புணர்வுகளை வேகமாக பரப்ப சமூக ஊடகங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றது எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமூக ஊடகங்களின் பயன்பாடு வேகமாக அதிகரித்து வருகின்றது. இத் தளங்களில் இளைஞர்களின் வெளிப்பாடு அதிகமாக உள்ளது. இலங்கையில் வெறுப்புப் பேச்சு பல ஆண்டுகளாக உள்ளது. கடந்த காலங்களை விட வெறுப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பெரும் சக்திகளின் பரிமாணத்திற்கு பங்களிப்பவையாக நிகழ்நிலைத் தளங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்களின் வருகை அதிக கவனத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இலங்கையில் சமூக ஊடகங்களை வன்முறையைத் தூண்டுகின்றன. மேலும் இளைஞர்களின் ஈடுபாடு மற்றும் வெறுப்பு பேச்சுக்கும் பங்களிக்கின்றது. வெறுப்புப் பேச்சு இலங்கையில் வன்முறை இ பிரிவினையை வேண்டுமென்றே தூண்டுகின்றது எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் உள்ள முஸ்லீம் சமூகம் பெரும்பாலான வெறுப்புப் பேச்சுக்களின் நேரடி இலக்கு எனவும் குறிப்பிடுகின்றது. சமூக ஊடகங்கள் மூலம் இலங்கை முழுவதும் அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் இளைஞர்கள் சிலர் மட்டுமே என மதிப்பீடுகள் காட்டுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சமூக ஊடகங்கள் நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே இந்த அறிக்கையில் இளைஞர்களிடையே வெறுப்புப்பேச்சு அதிகரிக்க சமூக ஊடகங்கள் முக்கிய காரணமாக உள்ளன என்பதனை அறிய முடிகின்றது. இது எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதோடு நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்விலும் பிரச்சினையை ஏற்படுத்துகின்றது என்னும் விடயங்கள் J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் பார்வை எனும் ஆய்வுடன் தொடர்புபட்டு அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

கசாடா, 2020 என்பவர்களின் ஆய்வானது உகண்டாவில் மோதலுக்கு பிந்தைய சமூகங்களை இணைக்க சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்துவதன் செயல்திறனை நிரூபித்து சமூக, அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் இணக்கமான சகவாழ்வு

ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றது. ஆபிரிக்காவில் அதிகரித்த நிகழ்நிலைத் தளங்கள் மீதான ஈடுபாடு எவ்வாறு போருக்கு பிந்தைய சமூகங்களில் நல்லிணக்க செயல்முறையை வளர்க்க கூடும் என்பதை ஆராய்கின்றது.

இந்த ஆய்வு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நோக்கு நிலையில் அறிந்து கொள்வதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. மேற்குறிப்பிட்ட மீளாய்வுக்குட்பட்ட ஆய்வில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நோக்கு நிலை குறித்து ஆராயவில்லை எனும் ஆய்வு இடைவெளியினை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

மின்சாரா (2020) என்பவரின் ஆய்வில் சமூக நல்லிணக்கத்தை இலங்கையில் பௌத்த மற்றும் முஸ்லீம் உறவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு இனங்கள் இடையிலான உறவுநிலை பற்றிய விடயங்கள் முக்கியம் பெறும் ஒன்றாக உள்ளன. இவ் உறவுநிலை பல் இன மக்கள் வாழும் நாட்டில் பல சாதகமான மற்றும் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். சமூக நல்லிணக்கம் என்பதன் அவசியம் இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பௌத்த மற்றும் முஸ்லீம் முரண்பாடு மற்றும் விரிசல்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் அழுக்கக் குழுக்களும் ஊடகங்களும் தொழிற்பட்டு வருகின்றமையும் வெளிப்படையான உண்மை எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே சமூகங்களிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படுத்துவதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து சமூக நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவது அவசியம் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வில் சமூக நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயங்களை பௌத்த மற்றும் முஸ்லீம் ஆகிய இரு இனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இங்கு பௌத்த மற்றும் முஸ்லீம் முரண்பாடு மற்றும் விரிசல்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் ஊடகங்களும் தொழிற்பட்டு வருகின்றமையும் வெளிப்படையான உண்மை எனும் விடயம் J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் பார்வை எனும் இவ் ஆய்வுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது. இவ்வாறு இலக்கிய மீளாய்வும் புதிய அறிவிற்கான பங்களிப்பு தொடர்பான விடயங்கள் தொடர்பில் நோக்க முடியும்.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

இன்று தொழில்நுட்பத்தின் ஊடுருவல் மூலம் உலக நாடுகள் முன்னேறிக் கொண்டு செல்கின்ற போக்கு காணப்படுகின்றது. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் செல்வாக்கினால் சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்துவது உலகளாவிய ரீதியில் அதிகரித்துள்ளது. ஆரம்ப காலங்களில் ஒரு சிலரால் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்ட சமூக ஊடகங்கள் இன்று பலராலும் இன்று பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதில் இளைஞர்களும் பங்கும்

முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. சமூக ஊடகங்கள் இளைஞர்களுக்கு பொழுதுபோக்கு மற்றும் தகவல் தொடர்புகளை வழங்குகின்றது. அத்துடன் இது சமீபத்திய ஆண்டுகளில் வேகமாக வளர்ந்துள்ளது (Rameez, 2015). உலகின் பல நாடுகளில் சமூக ஊடகங்கள் வழியான தகவல் தொடர்பு செயற்பாடுகளில் நல்லிணக்கம் சார் விடயங்களும் சமூக ஊடகங்களில் பகிரப்படும் நிலை காணப்படுகின்றது. சமூக ஊடகங்கள் தனிநபர்கள் எல்லைகளைத் தாண்டி இணைவதற்கான ஒரு தளத்தையும் மேம்படுத்துகின்றது. ஊடகங்கள் உண்மை மற்றும் நல்லிணக்கச் செயன்முறைகளுக்கு பயன்படுத்தும் போது லைபீரியாவில் சுய செயல் திறன் உணர்வை மேம்படுத்தியுள்ளது (Rohwerder, 2015).

இலங்கையில் முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தம் இங்கு வாழும் தமிழ், முஸ்லீம், சிங்கள சமூகங்களிடையே புரிந்துணர்வின்மையையும் இனங்களிடையே நல்லிணக்கண்ச் செயற்பாடுகளிலும் இடைவெளியிணை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அந்தவகையில் சமூக ஊடகங்களின் பயன்பாடு பரவலாக உள்ளது. இளைஞர்களும் இதனை அதிகம் பயன்படுத்தும் போக்கு காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் 2017ம் ஆண்டு 6 மில்லியனுக்கும் அதிகமானோர் இணையத்தளங்களை பார்வையிடுவதாகவும் அதிலும் சமூக ஊடகங்களை 1.4 மில்லியன் மக்கள் பார்வையிடுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது (டசியா, 2017). இன்று சமூக ஊடகங்களில் வன்முறை மற்றும் நீண்டகால வகுப்புவாத அச்சங்களும் போன்ற விடயங்களும் காணப்படுகின்றது இலங்கையில் 2018 இல் கண்டி திகன முஸ்லீம்களுக்கு எதிரான வெறுப்பு மற்றும் கும்பல் வன்முறையைத் தூண்டுவதற்கு சமூக ஊடக தளங்கள் முக்கிய காரணிகள் ஆகும் (Hattotuwa, 2018). இலங்கையில் சமூக ஊடகங்களால் ஏற்பட்ட வன்முறையைகுறைக்க அரசு சமூக ஊடகங்களை சில நாட்கள் தடை செய்தும் உள்ளது (Hattotuwa, 2018). இலங்கையில் வரலாற்றில் ஏனைய காலகட்டங்களை விட வெறுப்புணர்வுகளை வேகமாக பரப்ப சமூக ஊடகங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றது (Ramanaisk Katheravelu, 2019). எனவே இது பல்வேறு இன இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இலங்கையில் சமூக ஊடகங்களை வன்முறையைத் தூண்டுகின்றன. மேலும் இளைஞர்களின் ஈடுபாடு மற்றும் வெறுப்பு பேச்சுக்கும் பங்களிக்கின்றது. வெறுப்புப் பேச்சு இலங்கையில் வன்முறை, பிரிவினையை வேண்டுமென்றே தூண்டுகின்றது எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அண்மைக்காலமாக இலங்கையில் உள்ள முஸ்லீம் சமூகம் பெரும்பாலான வெறுப்புப் பேச்சுக்களின் நேரடி இலக்கு எனவும் குறிப்பிடுகின்றது (Katheravelu, 2019).

இளைஞர்கள் சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்துவதற்கான காரணங்களாக தகவல்களை அறிதல், பொழுதுபோக்கு, கல்விச் செயற்பாடுகள், உரையாடல்கள்,

வியாபாரம் தொடர்பான விடயங்கள் போன்ற பல விடயங்களுக்காக சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு ஆய்வுக்குட்பட்ட J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவிலும் மேற் குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக இளைஞர்கள் Facebook, Whatsapp, Viber, Twitter, Instagram, Flicker, IMO, Line, Youtube, Wechat, Snapchat, Skype போன்ற பல சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு ஆய்வுக்குட்படும் J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவிலும் முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் இப்பிரதேச மக்கள் போர் நடைபெற்ற காலங்களில் பல்வேறு இடப்பெயர்வுகளுக்கு உட்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இங்கு வாழும் முஸ்லீம் இளைஞர்கள் மத்தியில் சமூக ஊடகப் பாவனை பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. ஒரு பெரும்பான்மையாக தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதியில் இவ் முஸ்லீம் சமூகத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனவே அங்கு வாழும் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்கள் ஏற்படுத்தும் நேர்முக தாக்கங்களாக நல்லிணக்கம் பற்றிய தகவல் பகிர்வுகளை பார்வையிடல், சமூக வலைப்பின்னல்களை விரிவாக்கல், நல்லிணக்கம் தொடர்பான செயற்பாடுகள் மற்றும் முன்னெடுப்புக்கள் தொடர்பான பதிவுகளைப் பார்வையிடல், நல்லிணக்கம் தொடர்பான கட்டுரைகளை வாசிப்பதற்கும், ஏனைய நண்பர்களுக்கும் பகிர்வதற்கு உதவுகின்றது போன்ற நேரான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்களின் எதிரான தாக்கங்களாக வெறுப்புப் பேச்சுக்கள், இனங்கள் மீதான பாரபட்சமான கருத்துப் பகிர்வுகள், இனவாதக் கருத்துக்கள், தகவல் திரிவுபடுத்தல்கள் போன்றவற்றை எதிர்கொள்ளும் நிலை காணப்படுகின்றது. இதற்கான காரணங்கள் தொடர்பில் நோக்கும் போது சகிப்புத் தன்மையின்மை, தமது இனத்தை மட்டும் மையப்படுத்திய சிந்தனைகள் போன்றன செல்வாக்குச் செலுத்தும் முக்கிய காரணிகளாக உள்ளன.

சமூகத்தில் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகள் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும் அதனை சமூக ஊடகங்கள் சிறப்புற மேற்கொள்ள வேண்டும். சமூக ஊடகங்களில் பதிவிடும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயங்களில் முற்சாய்வற்ற தன்மை பேணப்படுவது முக்கியம் பெறுகின்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கத்தினை இனங்காணல்

ஆய்வின் சிறப்பு நோக்கங்கள்

இளைஞர்களின் சமூக ஊடகப் பாவனையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளை இனங்காணல்

இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்களின் நேரான தாக்கத்தினை இனங்காணல்

இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்களின் எதிரான தாக்கத்தை இனங்காணல்

இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை மேம்படுத்துவதற்கான பொறிமுறைகளைக் கண்டறிதல்

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு தெரிவு செய்யப்படுகின்ற ஆய்வு முறையியல் என்பது மிக முக்கியமானதாகும். அந்த வகையில் ஆய்வு முறையியல் என்பது ஒரு ஆய்வுப் பிரச்சினையை இனங் கண்ட பின்னர் அது தொடர்பான விடயங்களைச் சேகரித்து ஒழுங்கு முறையான ஓர் படிமுறையில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கையே ஆய்வு முறையியல் எனப்படுகின்றது. இது சிறப்பானதாகவும், பொருத்தமானதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் உண்மையான தகவல்களைப் பெறுவதுடன் ஆய்வினைச் சிறப்பாகவும் மேற்கொள்ள முடியும். அத்துடன் ஆய்வானது சிறப்பாகவும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் அமைவதற்கு பொருத்தமான ஆய்வு முறையியல் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்தவகையில் ஆய்வு முறையியல் ஆய்வுப் பிரச்சினை தொடர்பாக ஆய்வாளன் தரவுகளை எவ்வாறு திரட்ட முயன்றுள்ளார் என்பதனையும் வெளிப்படுத்தும் பகுதியாக அமைந்துள்ளது. எனவே இந்த ஆய்வு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் இளைஞர்களின் பார்வையில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கத்தை அறிந்து அதற்கான தீர்வுகளை கண்டறிந்து முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

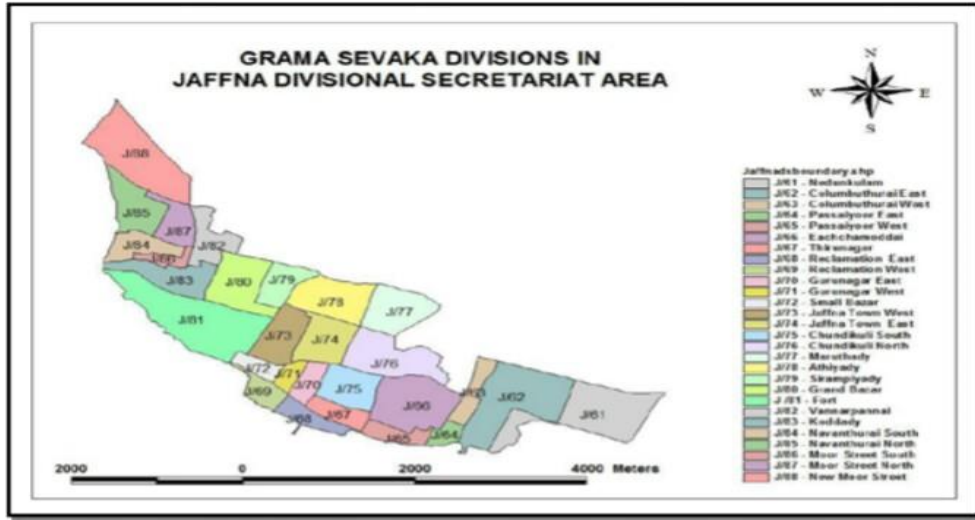
ஆய்வு வடிவம்

ஆய்வு என்பது மெய்மையினைக் கண்டறியும் தேடல் பயிற்சியாகும். அந்தவகையில் ஓர் இனங் காணப்பட்ட பிரச்சினைக்கான தகவல்களையும் அதனுடைய கருத்துக்களையும் உண்மையாகவும் யதார்த்த பூர்வமாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் இனங்காணல் அல்லது தேடுதல்ஆகும். விதிகள், சந்தர்ப்பங்கள், தோற்றப்பாடுகள், பண்புகள், அமைப்புக்கள், கூறுகள், அலகுகள் போன்றவற்றில் எதனையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளலாம். பொதுவாக சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் கணியம்சார் மற்றும் பண்புசார் ஆய்வு வடிவமைப்பு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அந்தவகையில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் : இளைஞர்களின் ஓர் பார்வை என்ற J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவினை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த ஆய்வில் பண்புசார் ஆய்வு

வடிவத்தினை மட்டும் பயன்படுத்தி ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இங்கு பண்புசார் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகளான நேரடி அவதானம், பிரதான தகவல் தருனருடனான நேர்காணல், குவிமையக் குழுக் கலந்துரையாடல் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டு ஆய்வுக்கான தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரதேசம்

வரைபடம்: சோனகத்தெரு J/87 கிராம சேவகர் பிரிவின் அமைவிடம்

மூலம்: திட்டமிடல் பிரிவு (யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகம், 2021)

நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் : இளைஞர்களின் ஓர் பார்வை எனும் ஆய்வுக்காக இங்கு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இக் கிராம சேவகர் பிரிவின் மொத்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 819 ஆகும் (யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகம், 2021). ஆய்வுக்காக இளைஞர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஆய்வுப் பிரதேசம் முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் இப் பிரதேச மக்கள் போர் நடைபெற்ற காலங்களில் பல்வேறு இடப்பெயர்வுகளுக்கு உட்பட்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இங்கு வாழும் முஸ்லீம் இளைஞர்கள் மத்தியில் சமூக ஊடகப் பாவனை பரவலாகக்

காணப்படுகின்றது. ஒரு பெரும்பான்மையாக தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதியில் இவ் முஸ்லீம் சமூகத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனவே அங்கு வாழும் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்கள் எத்தகைய தாக்கங்களை செலுத்துகின்றன என்பதனை கண்டறிவது அவசியமாகின்றது என்ற வகையில் இக் கிராம சேவகர் பிரிவு ஆய்வுக்கான பிரதேசமாக தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மாதிரித் தெரிவு

நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் : இளைஞர்களின் ஓர் பார்வை எனும் ஆய்வுக்காக இங்கு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் எளிய எழுமாற்று மாதிரி எடுப்பு முறையில் 30 இளைஞர்கள் மாதிரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். இங்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட இளைஞர்கள் 18 தொடக்கம் 29 வயதுக்குட்பட்டவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

தரவு சேகரிப்பு நுட்பங்கள்

தரவு சேகரிப்பில் எவ்வகையான தரவுகள் மற்றும் தரவு சேகரிப்பு நுட்பமுறை, தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் போன்றவற்றை பயன்படுத்தல் தொடர்பில் சரியான தேர்வு செய்து பயன்படுத்தல் அவசியமாகும். ஆய்வுக்கு தேவையான தரவுகளைச் சேகரிக்கும் முறையின் அடிப்படையில் தரவுகளை இரண்டாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவையாவன, முதலாம்நிலைத் தரவுகள் மற்றும் இரண்டாம்நிலைத் தரவுகள் ஆகும். அந்த வகையில் முதலாம் நிலைத்தரவுகள் ஆனவை ஆய்வளரால் நேரடியாக ஆய்வுக் களத்திற்குச் சென்று அதனை மையமாகக் கொண்டு சேகரிக்கப்படும் தரவுகளை குறித்து நிற்கின்றது. ஆய்வாளன் ஆய்வுக் களத்துக்கு நேரடியாகச் சென்று பெற்றுக் கொள்ளும் தரவுகள் உண்மைத்தன்மை மற்றும் நம்பகத்தன்மை அதிகம் கொண்டதாகக் காணப்படும். இந்தவகையில் இந்த ஆய்வில் நேரடி அவதானம், பிரதான தகவல் தருநருடனான நேர்காணல், குவிமையக் குழுக் கலந்துரையாடல், விடய ஆய்வு போன்றவை மூலம் முதலாம் நிலைத் தரவுகள் பெறப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வுக்காக யாழ்ப்பாண பிரதேச இளைஞர் சேவை உத்தியோகத்தர் இளையோர் வலுவூட்டல் வலையமைப்பின் வடமாகாண ஸ்தாபகர் மற்றும் யாழ்ப்பாண முஸ்லீம் இளைஞர் கழக தலைவருடனான ஆகியோருடன் பிரதான தகவல் தருநருடனான நேர்காணல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஆய்வுக்கான தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவில் வசிக்கும் 18 தொடக்கம் 29 வயதுக்குட்பட்ட யாழ்ப்பாண முஸ்லீம் இளைஞர் கழக இளைஞர்கள் 12 பேரை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலும் சாதாரணமாக இளைஞர் கழகங்களுடன் தொடர்பற்ற 10 இளைஞர்களைக் கொண்டு மற்றுமொரு குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடல் என

மொத்தம் இரு குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடல் மேற்கொள்ளப்பட்டு தகவல் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் 8 விடய ஆய்வுகள் மூலமும் தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக முன்னைய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தளம் மூலமான தரவுகள், யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலக தரவுகள், ஆய்வுத் தலைப்புடன் தொடர்புடைய தகவல்களைக் கொண்ட நூல்கள் என்பவை மூலமும் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தரவுப்பகுப்பாய்வு

ஆய்வின் போது பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள தரவுகள் மற்றும் தகவல்கள் பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு பண்புசார் ஆய்வு வடிவத்தை மட்டும் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு ஆகையால் சேகரிக்கப்பட்ட பண்புசார் தரவுகள் அனைத்தும் கருப்பொருள் ரீதியான பகுப்பாய்வு முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு ஒழுக்கவியல்

கல்வித் தேவை நிமித்தம் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ள உரிய தரப்பினரிடம் ஆய்வின் நோக்கம் தொடர்பில் தெளிவுபடுத்தப்பட்ட பின்னரே தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெறப்படும் தரவுகள் மற்றும் தகவல்களினதும் இரகசியத்தன்மையானது பேணப்பட்டுள்ளது. தரவுகளை சேகரிக்கும் போது தகவல் தருபவரின் சுய விருப்பம் இன்றி எந்தத் தகவலும் பெற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. மேலும் தகவல்தருநரை உடல், உள ரீதியில் பாதிக்காத வகையில் தகவல் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுக்கு உட்படுபவரின் பெயர் தனிப்பட்ட விபரங்கள் வினாவப்படவில்லை. இங்கு பெறப்பட்டுள்ள தகவல்கள் இந்த ஆய்வுக்கு மட்டும் பயன்படுத்தப்படும் அத்துடன் ஆய்வு நடவடிக்கைகள் மற்றும் அதன் பின்னரான வெளியீட்டின் போதும் ஆய்வுப்புலத்தார் பாதிக்கப்படாத வண்ணம் வெளியீட்டு செயற்பாடுகள் அமையும். இந்த ஆய்வுக்கு உட்பட்டோர் இந்த ஆய்வில் தற்காலிக பங்குபற்றுனர்களாகவே காணப்படுவார்கள். ஆய்வு நடவடிக்கையின் போது எவ்வித பொய் வாக்குறுதிகளும் அளிக்கப்படாமல் ஆய்வு ஒழுக்கவியல் உரிய முறையில் கடைபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் மட்டுப்பாடுகள்

நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் : இளைஞர்களின் ஓர் பார்வை எனும் ஆய்வுக்காக இங்கு J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அண்மைக்காலமாக காணப்படும் கொவிட்-19 பெருந்தொற்று நோயினால் ஏற்பட்டுள்ள சிரமங்கள் குறிப்பாக தரவுகள் சேகரிப்பதில் உள்ள சிக்கல்த்

தன்மை, கட்டுப்பாடுகள் நிமித்தம் தகவல்களை விரைவாகப் பெற்றுக் கொள்வதில் மட்டுப்பாடுகள் காணப்பட்டமை. மேலும் இலங்கையில் இளைஞர்களின் பார்வையில் நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் ஆராய்வதற்கு பல இடங்கள் காணப்பட்டனும் கால மற்றும் நேர மட்டுப்பாடுகள் கருதி J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவு மட்டும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதும் இந்த ஆய்வின் மட்டுப்பாடாக இருந்துள்ளது.

தரவுப்பகுப்பாய்வும் கலந்துரையாடலும்

நல்லிணக்கம் பற்றிய புரிதல்

நல்லிணக்கம் என்பது ஒரு சமூக செயல்முறையாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. இது இனக்குழுக்களின் சகவாழ்வு மற்றும் பொதுவான எதிர்காலத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கான விருப்பம் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. நல்லிணக்கம் ஒரு குணப்படுத்தும் செயல்முறையாகவும் பார்க்கப்படுகின்றது எனப் பலவாறு குறிப்பிட்டாலும் இங்கு ஆய்வுக்குட்பட்ட இளைஞர்கள் மத்தியிலும் நல்லிணக்கம் தொடர்பில் பல்வேறுபட்ட புரிதல் காணப்படுகின்றது. இது தொடர்பில் ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதியில் இளைஞர்களுடன் மேற்கொண்ட குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய இருபத்தைந்து வயதுடைய இளைஞரின் கூற்றுப்படி “ இனம், மதம், மொழி என்ற வேறுபாடுகளைக் களைந்து எல்லோரும் ஒன்றாக சமத்துவமாக வாழும் நிலை நல்லிணக்கம் ...” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதே குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்ட இருபது வயதுடைய இளைஞர் நல்லிணக்கம் தொடர்பில் குறிப்பிடும் போது “ போரினால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் நல்லிணக்கம் அவசியம் ஆகும். எல்லா மக்களும் ஒத்திசைவாக அனைத்து சமூகங்களையும் மதித்து வாழ்வதாகும்..” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் விடய ஆய்வு 01 இல் “ பக்கச் சார்பான செயற்பாடுகளை விட்டு எல்லா இனங்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்வது நல்லிணக்கம்.. ” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாண முஸ்லீம் இளைஞர் கழக தலைவருடனான பிரதான தகவல் தருநருடனான நேர்காணலின் போது “நல்லிணக்கம் என்பது எங்களுடைய சமூகத்தில் நீண்டகால எதிர்பார்ப்பாகவும் உணர்வு ரீதியான ஒன்றாகும். நல்லிணக்கம் ஏற்படுவதற்கான செயற்பாடுகள் தனிமனித எண்ணங்களில் இருந்து தோற்றம் பெற வேண்டும்..” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட பண்புசார் தரவு சேகரிப்பு கருவிகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்கள் நல்லிணக்கம் பற்றி ஒவ்வொருவரும் தத்தம் புரிதல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாக உள்ளது. இலங்கை முப்பது ஆண்டு கால போரின் பிடிக்குள் சிக்குண்ட நாடு என்ற ரீதியில் இங்கு நல்லிணக்கம் என்பது காலத்தின் கட்டாயமான தேவையாக உள்ளது. எனவே இங்கு ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதி வாழ் இளைஞர்களிடையே நல்லிணக்கம் என்பது ஒற்றுமை மற்றும் சமத்துவமாக எல்லா இன மக்களும்

வாழவேண்டும் என்ற புரிதலைக் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தகவல்களின் அடியாக விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

சமூக ஊடகங்கள் பற்றிய புரிதல்

இன்று சமூக ஊடகங்களின் பயன்பாடு என்பது தவிர்க்க முடியாத நிலையில் உள்ளது. இங்கு ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதி வாழ் இளைஞர்களும் சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர். அந்தவகையில் சமூக ஊடகங்கள் என்றால் என்ன என்பது தொடர்பில் ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதியில் இளைஞர்களுடன் மேற்கொண்ட குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய இருபத்தாறு வயதுடைய இளைஞனின் கூற்றுப்படி “ சமூக ஊடகங்கள் தகவல்களைப் பெறுவதற்கான ஊடகங்களாக உள்ளதுடன் தகவல்களை கடத்தும் ஊடகங்களாகவும் உள்ளன..” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதி வாழ் இளைஞர்கள் Facebook, Whatsapp, Viber, Twitter, Insrargram, Youtube ஆகிய சமூக ஊடகங்களை அதிகம் பயன்படுத்துபவர்களாக உள்ளனர். மேலும் இவ் இளைஞர்கள் தமது பாடசாலைக் கல்வி நிறைவின் பின்னர் சமூக ஊடகங்களை பயன்படுத்த ஆரம்பித்தாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது தொடர்பில் விடய ஆய்வு 02 இல் “ நான் A/L படிச்சாப் பிறகு தான் இந்த சமூக ஊடகங்கள பாவிக்கத் தொடங்கினான். நான் Facebook, Whatsapp, Viber, Instargram, Youtube போன்ற சமூக ஊடகங்களைப் பாவிக்கிறேன். இப்போது ஏழு வருடங்களாக இவற்றை பாவித்து வருகிறேன்...” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. எனவே இங்கு எத்தகைய சமூக ஊடகங்கள் அதிகம் இங்கு பயன்படுத்துகின்றனர் என்ற விடயம் வெளிப்படுகின்றது. சமூக ஊடகங்கள் மூலம் தகவல்களை ஒரு சமூக தளத்திற்கு கொண்டு வருதல் என்பது வெளிப்படுகின்றது. இதன் மூலம் தகவல்கள் பரப்புகின்றது என்பதுடன் பிறருடனான தொடர்புகளைப் பேணவும் உதவுகின்றது என்பதும் முக்கியம் பெறுகின்றது. மேலும் எத்தகைய சமூக ஊடகங்களை ஆய்வுப் பிரதேச இளைஞர்கள் அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதும் வெளிப்படுகின்றது.

சமூக ஊடகங்களின் பாவனைக்கான காரணங்கள்

சமூக ஊடகங்களினைப் பயன்படுத்துவதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. அந்தவகையில் சமூக ஊடகங்கள் கல்விச் செயற்பாடுகள் தகவல்களை அறிவதற்கு, கருத்துக்களை பரிமாறுவதற்கு, பொழுதுபோக்கு, நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்களுடனான தொடர்புகளைப் பேணுவதற்குஇ வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு, தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தலஇ செய்திகளைப் பகிரல் போன்ற பல்வேறு காரணங்களுக்காக பயன்படுத்துகின்றனர். இங்கு ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதி இளைஞர்களுடன் இடம்பெற்ற குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில்

பங்குபற்றிய பதினெட்டு வயதுடைய நபர் “தினசரி நாட்டு நடப்புக்கள் பற்றி அறிய, பொழுதுபோக்கு, எங்கட கருத்துக்களைப் பகிர..” போன்ற விடயங்களுக்காக சமூக ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது தொடர்பில் விடய ஆய்வு 03 இல் “சமூக ஊடகங்களை நண்பர்களோட தொடர்பில் இருக்கவும்இ கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு மற்றும் ஏதும் கருத்துக்களை பகிர என்று பல விடயங்களுக்கு பயன்படுத்துகின்றோம்..” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே சமூக ஊடகங்கள் பல்வேறு காரணங்கள் நிமித்தம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதனை மேலே பண்புசார் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்களின் நேரான தாக்கங்கள்

இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்கள் நேரான மற்றும் எதிரான தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. அந்தவகையில் இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்களின் நேரான தாக்கங்கள் தொடர்பில் நோக்கும் போது நல்லிணக்கம் தொடர்பான தகவல் பகிர்வு, சமூக வலைப்பின்னல்களை விரிவாக்கல், நல்லிணக்கம் தொடர்பான செயற்பாடுகள் மற்றும் முன்னெடுப்புக்கள் தொடர்பான பதிவுகளைப் பார்வையிடல், நல்லிணக்கம் தொடர்பான கட்டுரைகளை வாசிப்பதற்கும், ஏனைய நண்பர்களுக்கும் பகிர்வதற்கு உதவுகின்றது போன்ற நேரான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. அந்தவகையில் ஆய்வுக்குட்பட்ட பகுதியில் இளைஞர்களுடன் மேற்கொண்ட குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய இருபத்தொரு வயதுடைய இளைஞனின் கூற்றுப்படி “ நல்லிணக்கம் பற்றிய சாதக விடயங்களை சமூக ஊடகங்கள் பரப்புவது குறைவு எனினும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான செயற்பாடுகள் மற்றும் முன்னெடுப்புக்கள் தொடர்பான பதிவுகளைப் போடுதல் அவற்றை அனைவரும் பார்வையிடுதல் போன்றவை ஒருவித சாதகமான மாற்றத்திற்கு உதவுகின்றது..” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளையும் சமூக ஊடகங்கள் வாயிலாக இளைஞர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கும் தமது கருத்துக்களை பகிரவும் சமூக ஊடகங்கள் உதவியுள்ளது என்பது வெளிப்பட்டுள்ளது.

இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் சமூக ஊடகங்களின் எதிரான தாக்கங்கள்

சமூக ஊடகங்கள் இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கத்தில் எதிரான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துபவையாக உள்ளன. அந்தவகையில் குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய இருபத்தாறு வயதுடைய மற்றுமொரு இளைஞனின் கூற்றுப்படி “ சமூக ஊடகங்களினால்தான் இனங்களிடையே புரிந்துணர்வு இல்லை

என்ற உணர்வு என்னிடம் நீண்டகாலமாக உண்டு. அதாவது ஒரு முஸ்லீம் நபர் தவறு செய்தால் அவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவர் செய்த தவறுகளை சமூக ஊடகங்கள் குறிப்பிடாமல் முஸ்லீம் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்இ குறிப்பிட்ட ஊரைச் சேர்ந்தவர் இந்த தவறை செய்துள்ளார் என சமூக ஊடகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால் இதே தவறை ஒரு தமிழ் இனத்தவர் செய்தால் அவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவர் செய்த தவறை சமூக ஊடகங்கள் குறிப்பிடுகின்றன அதாவது தமிழர் அந்த தவறை செய்து விட்டார் என சமூக ஊடகங்கள் குறிப்பிடுவதில்லை. இது எம்மை போன்ற நல்லிணக்கத்தை விரும்பும் இளைஞர்கள் மத்தியில் விரக்தியை ஏற்படுத்தும் வகையில் சமூக ஊடகங்கள் செயற்படுகின்றன என்றே கூற வேண்டும்..” குறிப்பிட்டள்ளார். மேலும் குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய தையல் கடையில் பணிபுரியும் இளைஞர் “ வியாபார நோக்கங்களுக்காக ஆடுஇ மாடு வாங்க போகும் நபர்கள் யாராவது ஒருவர் செய்யும் தவறை மையப்படுத்தி குயஉநடிம இல் இனம்இ மதத்தை கொச்சைப்படுத்தும் கருத்துக்களை பதிவிடுவது ஒருவித முரண்பாட்டு உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றது..” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் விடய ஆய்வு 04 இல் “ (Hate Speech) வெறுப்பு பேச்சுக்கள் சமூக ஊடகங்கள் மூலம் அதிகரிக்கின்றது. இது நல்லிணக்கத்துக்கு பாரிய தடையாக உள்ளது. அத்துடன் இனங்களிடையே சண்டை, சச்சரவுகளையும் ஏற்படுத்துகின்றது..” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட பண்புசார் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடியாக நோக்கும் போது சமூக ஊடகங்கள் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் எதிரான தாக்கங்களை அதிகப்படுத்துகின்றன என்ற முடிவுக்கு வர முடிகின்றது. வெறுப்புப் பேச்சுக்களஇ இனங்கள் மீதான பாரபட்சமான கருத்துப் பகிர்வுகள், இனவாதக் கருத்துக்களஇ தகவல் திரிவுபடுத்தல்கள் போன்றவை நல்லிணக்கத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. மேலும் சமூக ஊடகங்கள் மூலம் பல்லின சமூகம் வாழும் இந் நாட்டில் போருக்குப்பின்னரான சூழலில் நல்லிணக்கத்தை பாதிக்கும் வகையிலான செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதாவது திகன சம்பவமும் அதனால் ஏற்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனவே சமூக ஊடகங்களில் நல்லிணக்கத்தைப் பாதிக்கும் வகையிலான செயற்பாடுகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. அத்துடன் குறிப்பிட்ட இனங்களை மையப்படுத்தி இனவாதங்களை மீண்டும் வகையிலான விடயங்களும் இவ் சமூக ஊடகங்கள் மூலம் இடம்பெறுகின்றன என்பதனை மேற்குறிப்பிட்ட பண்புசார் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடியாக நோக்க முடிகின்றது.

இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை மேம்படுத்துவதற்கான பொறிமுறைகள்

இன்றைய காலத்தில் தொழில்நுட்பம் மற்றும் அதன் வழியான தகவல் தொடர்பாடல்கள் அதிகரித்துள்ளது. குறிப்பாக Covid - 19 தொற்று நோய்ப் பரவல் நிகழ்நிலைத்தளங்கள் ஊடான தொடர்புகளை அதிகரித்துள்ளது என்று கூறலாம். அந்தவகையில் போருக்குப் பின்னரான காலப்பகுதியில் இளைஞர்கள் மத்தியிலான நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் சமூக ஊடகங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. அவை நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் நேர்முக மற்றும் எதிரான விளைவுகளை ஏற்படுத்தினாலும் நேர்முக மாற்றங்களை மேம்படுத்திச் செல்வது சிறந்த வழிமுறையாகும். அந்த வகையில் இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை மேம்படுத்துவதற்கான பொறிமுறைகள் தொடர்பில் யாழ்ப்பாண பிரதேச இளைஞர் சேவை உத்தியோகத்தர் ஒருவருடனான பிரதான தகவல் தருநருடனான நேர்காணல் வழி பெறப்பட்ட கருத்து பின்வருமாறு, அதாவது “ (Hate Speech) வெறுப்பு பேச்சுக்களை தடுப்பதற்கான உரிய விழிப்புணர் செயற்பாடுகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் அவசியமாகின்றது.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் குவிமையக்குழுக் கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிய இருபத்தைந்து வயதுடைய இளைஞனின் கூற்றுப்படி “ சமூக ஊடகங்களில் இன, மத ரீதியிலான பிளவுடனான பெயரிலான கருத்துப் பதிவுகளை தவிர்த்து அனைவரும் இலங்கையர் என்ற எண்ணப்பாட்டுடனான முற்சாய்வற்ற வகையில் சமூக ஊடகங்கள் செயற்பட வேண்டும்.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். விடய ஆய்வு 05 இல் “பாடசாலை மட்டத்தில் இருந்தே நல்லிணக்கம் தொடர்பான ஊக்கப்படுத்தல் செயற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். சமூக ஊடகங்களுக்கு அப்பாலும் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற வேண்டும். அத்துடன் சமூக ஊடகங்களில் பேசப்படும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயங்களை செயற்பாட்டில் கொண்டு வரவும் உரிய தரப்பினர் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே மேற்குறிப்பிட்ட பண்புசார் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடியாக நோக்கும் போது நல்லிணக்கம் மற்றும் அது தொடர்பான சமூக ஊடகங்கள் வழியாக மேம்படுத்துவதற்கு அனைவரும் ஒரு நாட்டவர் என்ற பிரிவுகளற்ற எண்ணம் இளைஞர்களிடம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதுடன் வெறுப்பு பேச்சுக்களை தவிர்ப்பதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளும் அவசியமாகின்றது. சமூக ஊடகங்களில் பதிவிடும் நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயங்களில் முற்சாய்வற்ற தன்மை பேணப்படுவது முக்கியம் பெறுகின்றது என்பது இங்கு வெளிப்படுகின்றது. அத்துடன் இளைஞர்கள் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் தகுந்த சாதகமான சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டும் என்பதனையும் வலியுறுத்துகின்றது. நல்லிணக்கம் தொடர்பில் தனிமனித அகவயத்திலிருந்து மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். தனிமனிதர்களில் ஏற்படும் மாற்றம் காலப்போக்கில் சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திடும்.

முடிவுரை

இலங்கையில் உள்நாட்டு யுத்தம் இடம்பெற்று ஒரு தசாப்தம் நிறைவடைந்துள்ள போதில் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகள் போர் முடிவுற்ற சமூகங்களில் இன்றியமையாத ஒன்றாக உள்ளது. பல்லினங்கள் வாழும் இந்நாட்டில் இனங்களிடையே நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பது எதிர்காலத்தில் மீண்டும் ஒரு கொடிய யுத்தம் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புக்களைத் தடுக்க அவசியமாகின்றது. மக்கள் மத்தியில் சகிப்புத்தன்மை என்ற விடயம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் நல்லிணக்கம் இயல்பாகவே ஏற்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இன்றைய காலத்தில் இளைஞர்கள் மத்தியில் தகவல்களை உடனுக்குடன் அறியச் செய்வதில் சமூக ஊடகங்கள் முக்கியம் பெறுகின்றன. எனவே சமூக ஊடகங்களும் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. அந்தவகையில் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வானது நல்லிணக்கத்தில் சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பில் இளைஞர்களின் நோக்கு தொடர்பில் கண்டறிந்து தீர்வுகளை முன்வைப்பதில் கவனம் செலுத்தியுள்ளது.

நல்லிணக்கம் தொடர்பில் ஆய்வுக்குட்பட்ட J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவு பகுதி வாழ் இளைஞர்களின் கருத்து நிலையின் முடிவு தொடர்பில் நோக்கும் போது நல்லிணக்கம் என்பது ஒற்றுமை மற்றும் சமத்துவமாக எல்லா இன மக்களும் வாழவேண்டும் என்ற புரிதலைக் கொண்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்பட்டுள்ளது. எனவே இலங்கை முப்பது ஆண்டு கால போரின் பிடிக்குள் சிக்குண்ட நாடு என்ற ரீதியில் இங்கு நல்லிணக்கம் என்பது காலத்தின் கட்டாயமான தேவையாக உள்ளது. அந்தவகையில் ஒற்றுமை, சகவாழ்வு, சகிப்புத் தன்மை போன்றவை நல்லிணக்கத்திற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றன என்பதுடன் அவற்றில் இளைய சமூகம் கவனம் செலுத்துதல் அவசியமாகின்றது. சமூக ஊடகங்களை ஆய்வுப் பகுதி இளைஞர்கள் அனைவரும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக அதாவது கல்விச் செயற்பாடுகள் தகவல்களை அறிவதற்கு, கருத்துக்களை பரிமாறுவதற்கு, பொழுதுபோக்கு, நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்களுடனான தொடர்புகளைப் பேணுவதற்கு, வியாபார நடவடிக்கைகளுக்கு, தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தல், செய்திகளைப் பகிரல் போன்றவற்றுக்காக பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதுடன் அவற்றின் மூலம் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் அவை ஏற்படுத்தும் நேர்முக மற்றும் எதிரான தாக்கங்களையும் எதிர் கொள்கின்றனர். அந்தவகையில் நேரான தாக்கங்கள் தொடர்பில் நோக்கும் போது தகவல் பகிர்வு, சமூக வலைப்பின்னல்களை விரிவாக்கல், நல்லிணக்கம் தொடர்பான செயற்பாடுகள் மற்றும் முன்னெடுப்புக்கள் தொடர்பான பதிவுகளைப் பார்வையிடல், நல்லிணக்கம் தொடர்பான கட்டுரைகளை வாசிப்பதற்கும், ஏனைய நண்பர்களுக்கும் பகிர்வதற்கு உதவுகின்றது போன்ற நேரான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது எனக்

குறிப்பிட்டுள்ளனர். சமூக ஊடகங்கள் வழி இளைஞர்கள் மத்தியில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் சாதகமான தகவல்கள் பகிரப்படுவதுடன் பாதகமான விடயங்களும் பகிரப்படுவதனால் வன்முறை நிலைகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் நிலை காணப்படுகின்றது. சமூக ஊடகங்கள் வழியான வெறுப்பு பேச்சுக்கள், முற்சாய்வான பொதுமைப்படுத்தல் பகிர்வுகள், ஒத்துணர்வற்ற நிலை, இனவாதக் கருத்துக்கள், தகவல் திரிவுபடுத்தல்கள் போன்றவை நல்லிணக்கம் தொடர்பிலான கவனம் செலுத்தல்களில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதுடன் எதிரான தாக்கங்களாகவும் அமைகின்றது. இத்தகைய நிலை இளைஞர்கள் மத்தியில் வெறுப்புணர்வுகளை அதிகரிக்கவும் காரணமாகின்றது. எனவே சமூக ஊடகங்களில் முற்சாய்வற்ற கருத்துப் பகிர்வுகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளை அதிகரிக்கும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

ஆய்வுக்குட்பட்ட ஆய்வுக்குட்பட்ட J/ 87 சோனகத்தெரு வடக்கு கிராம சேவகர் பிரிவு பகுதி வாழ் இளைஞர்கள் யுத்தகாலங்களில் தமது இடங்களில் இருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் போன்றவையும் அவர்கள் மத்தியில் உளவியல் ரீதியில் ஆறாத வடுவாக உள்ளது என்பதும் ஆய்வின் வழி கண்டுபி்க்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இத்தகைய நிலை சமூக ஊடகங்களின் வழியாக மாற்றப்படுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளல் அவசியமாகின்றது. நல்லிணக்கம் மற்றும் அது தொடர்பான விடயங்களை சமூக ஊடகங்கள் வழியாக மேம்படுத்துவதற்கு அனைவரும் ஒரே தேசத்தவர் என்ற பிரிவுகளற்ற எண்ணம் இளைஞர்களிடம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதுடன் வெறுப்பு பேச்சுக்களை தவிர்ப்பதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளும் அவசியமாகின்றது என்ற விடயம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. எனவே இளைஞர்கள் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் தகுந்த சாதகமான சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டும் என்பதனையும் வலியுறுத்துகின்றது. டிஜிட்டல் யுகமாக உள்ள சமகாலத்தில் எதிர்கால தலைமுறையினர் சமூக ஊடகங்கள் வழி எவ்வாறு நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயங்களை மேம்படுத்தலாம் மற்றும் பயனுள்ள வகையிலான, பல்லின சமூகத்தில் ஒத்துணர்வுடனான கருத்துப் பகிர்வுகள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளில் ஆர்வமுள்ள விடயங்களை விரும்பும் இளைஞர்களை ஒன்றிணைப்பதற்கான பொறிமுறைகளைக் கையாள்தலும் நல்லிணக்கச் செயற்பாடுகளை மேம்படுத்த உதவும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். எதிர்காலத்தில் சமூக ஊடகங்கள் வழியாக நல்லிணக்கத்தை மேம்படுத்தும் விடயங்கள் தொடர்பிலான மேலதிக ஆய்வுகளுக்கு இந்த ஆய்வு வழிகாட்டியாக அமையும் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

உசாத்துணைகள்

- Duncan, R. Cardozo, M. (2017) Reclaiming reconciliation through community education for the Muslims and Tamils of post – war Jaffna, Sri Lanka. Resarch in Comparative & International Education. Retried From [:journals.ssgepub.com/home/rci](http://journals.ssgepub.com/home/rci).
- Hattotuwa, S. (2018) Digital Blooms: Social Media and Violence in Sri Lanka. Toda Peace Institute/Alliance for Peacebuilding. Retried From [:https://allianceforpeacebuilding.org](https://allianceforpeacebuilding.org)
- Kathervelu, R. (2019) Cyber Guardians: Empowering Youth to Combat Online Hate Speech in Sri Lanka. Rapid Context Assessment Report.
- Minsara, J. (2020) A Study on social harmony based on buddhist and muslim relationship Sri lanka, Department of Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka.
- Rameez, A. (2015) The impact of social media on younger generation: The use of facebook among the Undegrauates of South Eastern University Sri lanka, Department of Social Science, South Eastern University of Sri Lanka.
- Rohwerder, B. (2015) Social media and conflict management in post-conflict and fragile context. Applied Knowladge Services. Retried From : www.gsdrc.org
- Tartari, E. (2015) Benefits and Risks of Children and Adolescents using Social Media.Facaulty of Education, Aleksnder Moisiu University, Durres. European Scientific Journal.
- Wakkumbura, M. Wijegoonawardana, N. (2017) A Study on Reconciliation of Post – War Peacebuilding in Sri Lanka. Retried From, <https://www.researchgate.net/publication/3430>
- ஹபிதுல்லாஇ மு. (2019) இன நல்லுறவுஇ சமாதானம் என்பவற்றைக் கட்டியெழுப்புவதில் முஸ்லீம் சமய நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு (கிண்ணியா ஜம்இய்யத்துல் உலமாவின் இன நல்லுறவு சமாதானச் செயற்பாடுகளை மையப்படுத்திய ஓர் ஆய்வு) கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை.
- டசியா, பு. (2017) தற்காலத்தில் பாடசாலை மாணவர்களிடம் காணப்படும் சமூக ஊடகங்களின் பாவனையும், அவற்றின் விளைவுகளும் - கல்லடி பிரதேசத்தை மையமாகக் கொண்ட சமூகவியல் ஆய்வு, சமூக விஞ்ஞானங்கள் துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் இலங்கை.
- நல்லிணக்கம் மற்றும் சகவாழ்வு தொடர்பான தேசிய கொள்ளை இலங்கை, 2017.

**சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின்
பங்கேற்பு - யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகத்தை
அடிப்படையாகக்கொண்ட ஆய்வு**

ராமசாமி விஜயகுமார் , மங்களதர்சினி சரந்தாமன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சமாதானம் என்பது போருக்கு எதிரான சொல், அரசியல், பொருளாதார அல்லது இனரீதியான கருத்தாய்வுகளுக்கு அமைதியின்மை மற்றும் வன்முறை, பயங்கரவாதம், பிராந்திய மோதல் போன்றவை இல்லாத ஒரு அமைதியானதும் மற்றும் நல்லிணக்கம், பாதுகாப்பானதும் ஸ்திரத்தன்மை என்பவற்றை கொண்டதாக காணப்படும் சூழ்நிலை சமாதானம் என குறிப்பிடலாம். சமகால சூழலில் முக்கியமான சமூக பொருண்மையாக சமாதானம் காணப்படுகிறது. சமாதானத்தை நிலைநிறுத்துவதில் சமூகத்தில் உள்ள பல்பங்காளர்களது ஒத்துழைப்பு அவசியமானதாகும். அந்தவகையில் சமூகத்தின் முக்கியமான கூறான

இளைஞர்கள் சமாதானத்துக்கான கட்டமைப்புக்களில் பங்குபற்றல் அவசியமான ஒன்றாகும். இளைஞர்களின் சமூகப் பங்குபற்றல் இன்றி சமாதானத்தினை அடைவதென்பது சவால்மிக்க விடயமாகும். அந்தவகையில் இவ்வூய்வானது சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களுடைய பங்களிப்பினை இணங்கானுவதை பிரதான நோக்கமாக கொண்டுள்ளது. இது பண்புசார்ந்த முறையியல் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனடிப்படையில் ஆய்வுக் குடித்தொகையிலிருந்து 21 இளைஞர்கள் ஆய்வு மாதிரியாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர். முதலாம் நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளாக ஆழமான நேர்காணல், விடய ஆய்வு, குவிமையக் குழு கலந்துரையாடல், அவதானம் என்பனவும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக ஆய்வறிக்கைகள், புத்தகங்கள், இணைய மூலம் என்பனவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலகத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டு இவ்வூய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வுக்குட்படுத்தி ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்பட்டன. ஆய்வு முடிவுகளாக வன்முறையான தொடர்பாடல் முறைகள், நிகழ்நிலை ஊடகங்களின் செல்வாக்கு, இரண்டாம் மொழிரீதியான அறிவின்மை, அரசியல் தலையீடுகள், சாதிரிதியான பாரபட்சம், பால்நிலை ரீதியான பாரபட்சம் என்பன இளைஞர்களின் சமாதான கட்டமைப்புக்கு சவாலாக அமைகின்றது. ஆய்வின் பரிந்துரைகளாக இளைஞர்களது மத்தியில் சமாதானம் தொடர்பான விழிப்புணர்வினை ஏற்படுத்தல், இனங்களுக்கிடையில் புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையில் திட்டங்களை மேற்கொள்ளல், கலாசார நிகழ்வுகளில் அனைத்து இளைஞர்களையும் பங்குகொள்ளச் செய்தல், இரண்டாம் மொழியினை கட்டாய மொழியாகப் பயிற்றுவித்தல் போன்றவற்றினை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். இளைஞர்களினுடைய பங்கேற்பின்றி சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதென்பது ஒரு அடையப்பட முடியாத சமாதானத்தை பெற்றுக்கொள்ள முனைவதாக காணப்படும். இளைஞர்களது பங்களிப்புடன் கட்டமைக்கப்படும் சமாதானம் நிலைத்த அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்பதுடன் இன நல்லிணக்கத்தையும், அமைதியான சமூக சூழலையும் உருவாக்குவதாக காணப்படும். சமாதானம் நீண்டகால செயன்முறையாக காணப்படுகிறது. சுதந்திரம், சமூக நீதி, பாதுகாப்பு, சகவாழ்வு, நல்லிணக்கம், மனித உரிமைகள் என்பவற்றை பெற்றுக்கொள்வதில் சமாதானம் என்பது முக்கியமானதாகும். இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் சமமான வாய்ப்புக்கள், சமத்துவமாக சமூகத்தில் நடாத்துதல் என்பவற்றோடு இனம், பால் பாரபட்சமற்ற வகையில் சமாதானத்துக்கான செயற்பாடுகள் நடைமுறைப்படுத்தும் போது இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவது சாத்தியப்பாடான ஒன்றாக காணப்படும்.

திறவுச்சொற்கள்: இளைஞர்கள், சமாதானம், நிலைத்த அபிவிருத்தி, பங்களிப்பு

ராமசாமி விஜயகுமார் , மங்களதர்சினி சரந்தாமன்)
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: vijayakumar21vine@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

இளைஞர்கள் நாட்டின் வினைத்திறனான சமூகப் பிரிவினராக காணப்படுகின்றனர். இளைஞர்கள் என்ற எண்ணக்கரு தொடர்பான வரைவிலக்கணங்கள் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபட்டு காணப்படுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையானது 15-24 வயதுக்கு இடைப்பட்ட பிரிவினரையே இளைஞர்கள் என வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறது. இலங்கை தேசிய இளைஞர் கொள்கை (Ministry of Youth Affair & Skills Development, 2014) 15-29இடைப்பட்ட வயதுப்பிரிவினரையே இளைஞர்கள் என வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறது. Youth and Peace Building Report (2015) உலகின் சனத்தொகையில் இன்று 48% இளைஞர்கள் 24 வயது உடையவர்கள். இளைஞர்கள் தொடர்பிலான சமூக பண்பாட்டு பொருளாதார மற்றும் சட்ட ரீதியான பார்வைகள் வேறுபாடானதாகக் காணப்படுகின்றன. சமூகப் பண்பாட்டு ரீதியில் வினைத்திறனான சமூகக் குழுவாகவும் ஒரு தேசத்தின் எதிர்காலமாகவும் பண்பாட்டு சமூக பாரம்பரியங்களினை தொடர்ந்து கடத்தும் ஒரு பிரிவினராகவும் சமூகத் தலைமை

ஏற்கும் நாளைய சமூகமாகவும் சமூக பண்பாட்டு ரீதியில் ஒரு முக்கியமான பிரிவினராகவும் இளைஞர்கள் காணப்படுகின்றனர்.

சமாதானம் என்பது போரைக் கட்டுப்படுத்துதல் அல்லது பேரம்பேசி முடிவுக்கு கொண்டுவருதல் அல்லது இரு நபர்களுக்கிடையிலோ, குழுக்களுக்கிடையிலோ, இரு தேசங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டை கட்டுப்படுத்துதல் அல்லது பேரம்பேசி முடிவுக்கு கொண்டுவருவதாகும் (Khemando, 1995). பங்குபற்றல் என்பது உடல்ரீதியாகவும், நேரடியாகவும் அல்லது மறைமுகமாகவும் கருத்து தெரிவித்தல், விமர்சனம் செய்தல் போன்ற வாய்மொழி ஊடாகவோ ஒரு பொருண்மை தொடர்பாக செயற்படுதல் ஆகும். அந்தவகையில் ஆய்வானது சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்பினை ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

அனுபவ ஆய்வுகள் முடிவின்படி 90%-95% ஆன இளைஞர்கள் நைஜீரியாவில் வன்முறையிலும், மோதல்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர் ஆனால் வன்முறைக்கு எதிராக மற்றும் முரண்பாட்டைத் தீர்த்து சமாதானத்தை கொண்டுவருவதில் இளைஞர்களுடைய ஈடுபாடானது மிக குறைவாகக் காணப்படுகிறது (Obaje & Okeke-Uzodike, 2013). கென்யாவில் 2007 மற்றும் 2008 ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிபேரா என்ற இடத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலுக்குப் பின் வன்முறையானது அதிகரித்ததோடு பெண்யுவதிகள் பிரதிநிதித்துவம் மோசமான வகையில் இடம்பெற்றது. கென்யா இளைஞர் அறக்கட்டளை அமைப்பு உருவாகி இளைஞர்கள் தேசிய கொள்கை உருவாக்கம், தீர்மானம் எடுக்கும் திட்டங்களின் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்பை உறுதிப்படுத்தியது. தலிபான் எழுச்சியானது ஆப்கானிஸ்தானில் மதத் தீவிரவாதம் காரணமாக இளைஞர்கள் தீவிரவாதச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் சமூகத்தில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் அதிகளவு பாதிக்கப்பட்டனர் (Saroj Deo, 2020).

பல்லினச் சமூகங்கள் வாழ்கின்ற இலங்கையில் மதம்சார்ந்த, இனம்சார்ந்த முரண்பாடுகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் பல்வேறு இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன (Madusanka & Panampitiya, 2019). இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள மற்றும் இனம், மொழி, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் இவற்றுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளினால் மோதல்கள், முரண்பாடுகள் தோற்றம் பெற்றதோடு சமகாலத்திலும் இந்த மனப்பான்மை இளைஞர்களிடத்தில் பிரதிபலிப்பதாகவும் காணப்படுகின்றது (Frendy, 2012). சர்வதேச பெண்கள் உரிமைகள் தொடர்பான சட்டத்தில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும் எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால் இலங்கையில் பெண் யுவதிகளின் பங்குபற்றலானது குறைவாகக் காணப்படுவதால் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை பெண்களின் பங்குபற்றல் தொடர்பான திட்டங்களை முன்னெடுத்தது (Geneva Peace Conference, 2015).

பல்லினப்பின்னணியினை உடைய தேசங்களில் இளைஞர் சக்தியினை ஒரு கூடையின் கீழ் ஒருங்கிணைப்பதில் பல்வேறு சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் காரணங்கள்

செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன அந்தவகையில் இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளில் காணப்படும் சமூக நீதி, சமூக சமமின்மை, உரிமைசார் இடைவெளிகள் மற்றும் சாதி, பால்நிலை, இன, மத பாரபட்சங்கள் போன்ற விடயங்கள் இளைஞர்கள் மத்தியில் வேறுபாடுகள் உடைய எண்ணக்கருக்களாக விளக்கிக்கொள்ளப்படும் சூழலில் சமாதானம் மற்றும் நல்லணக்கத்துக்கான இளைஞர்களின் செயற்பாடுகளின் தீவிரத்தன்மை குறைவானதாகவும் காணப்படுகின்றது. பிரதேச ரீதியான மேம்பாட்டுச் சமமின்மைகள், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வாய்ப்புக்களின் கிடைப்பனவுகளில் காணப்படும் சமமின்மைகள் இளைஞர்களை ஒருங்கிணைப்பதில் தடையாகக் காணப்படுவதுடன் சமாதானத்துக்கான அவர்களின் பங்குபற்றலை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றது. இளைஞர்கள் தங்களின் ஒற்றுமையின் பலத்தினை உணர்வதில் மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் மறைமுகமாக ஆழமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும் இளைஞர்கள் பிரதேச, இன, மத பின்னணியினால் தூரமாக்கப்படுகின்றனர்.

இளைஞர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு மையப்பொருளாக காணப்பட்டாலும் குறைவான பொருளாதார வாய்ப்புக்களால் இளைஞர்கள் சமாதானத்தை உருவாக்குவதில் இது தடையாகக் காணப்படுகிறது. இவ்வாறான விடயங்கள் சமாதானத்தைக் கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றலினூடாகவே மேற்கொள்ள முடியும் (Rabe & Kamanzi, 2012).

ஆய்வு பிரதேசமான யாழ்ப்பணம் போருக்குப் பிந்தைய சமூக சூழலை கொண்ட மாவட்டமாக காணப்படுகின்றது. இந்து, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், பௌத்தம் போன்ற பல்லின மத மற்றும் கலாச்சாரங்களை கொண்ட பிரதேசமாகவும் காணப்படுகிறது. இளைஞர்களிடத்தில் அதிகளவான இடர்நடத்தைகள் மேலெழுந்துள்ளதன் குழு மோதல், போதைப்பொருள் பாவனை போன்றன சமூகத்தின் நிலைத்த தன்மைக்கும் இடையூறாக அமைகின்றன. சமாதானமான சமூகச் சூழலை உருவாக்குவதில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றலானது சவால் மிக்கதாக உள்ளநிலையில் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றலினை யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகத்தினை அடிப்படையாக கொண்டு ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

இளைஞர்கள் சமூகத்தின் முக்கியமான மனித வளமாகக் காணப்படுகின்றனர். இளைஞர்கள் சமூகத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்யும் சமூகப் பிரிவினராகக் காணப்படுகின்றனர். இளைஞர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும் சமூகத்தின் முகவராகவும் தொழிற்படுகின்றனர் (UN, 2008). இவ்வாறான இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானம் நிலைத்ததாக காணப்படும்போது வன்முறைகளற்ற, சுதந்திரமான, அபிவிருத்தியடைந்த, ஜனநாயகத்தன்மைகொண்ட மற்றும் சிறந்த நாடாகவும் இப்பிரதேசம் மாற்றமடையும்.

உலகில் அபிவிருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் அதிகளவு உள்நாட்டு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டவையாக காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான நாடுகளில் சமாதானத்தை க்கட்டமைக்கும் செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பை அவசியமாக பெற்றுக்கொள்ளவும், நிலைத்த சமாதானத்தை ஏற்படுத்தவும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை விவாதங்களை மேற்கொண்டுவருகின்றது (Coning & Call, 2017). நைஜீரியாவில் ஆயுத மோதல்களில் இளைஞர்கள் அதிகளவில் ஈடுபடுகின்றனர். வன்முறையின் தீவிரத் தன்மைக்கும் இளைஞர்கள் ஒரு இடர் காரணியாகக் காணப்படுகின்றனர். இதன் காரணமாக நைஜீரிய சமூகங்கள் இனம், தேசியம், சமூக-பொருளாதாரரீதியில் சவால்களை எதிர்கொண்டுள்ளன. இவ்வாறான செயற்பாடுகளைத் தடுப்பதற்கு இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் சமாதான செயற்பாடுகளில் அவசியமானதொன்றாகும் (Ukiwo, 2003). உகண்டா நாட்டில் 20 வருட உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்தபிறகும் இங்குள்ள இளைஞர்களின் மத்தியில் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த காரணிகள் தடையாக காணப்படுகின்றன.

இலங்கையானது பல்லினச்சமுதாய குழுக்கள் வாழும் நாடாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் இளைஞர்கள் மத்தியிலான சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகள் அவசியமானதாகும். பல்லினச் சமூகக் குழுக்கள் வாழ்கின்ற இலங்கையில் மதம் மற்றும் இனம்சார்ந்த முரண்பாடுகளில் இளைஞர்கள் அதிகம் ஈடுபடுகின்றனர் (Madusanka & Panampitiya, 2019). இளைஞர்கள் மத்தியிலான சமுதாய ஈடுபாடினமை, கசப்பான வரலாற்று சம்பவங்கள், சமூகமயப்படுத்தப்படும் விதம் என்பன இளைஞர்களின் இடர் நடத்தைகளிற்கும் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கும் தடையாகக் காணப்படுகின்றன.

சமாதானத்தைக் கட்டமைக்கும் செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களை பங்கு கொள்ளச்செய்வதில் ஆய்வுப்பிரதேசமானது அதிகளவான பிரச்சினையை எதிர்நோக்குவதுடன் இளைஞர்களிடத்தில் குற்றச்செயல்கள் அதிகரித்து காணப்படுகின்றமை, இளைஞர்களிடத்தில் வேலையின்மை பிரச்சினையும் அவர்களுடைய இடர் நடத்தைக்கும் காரணமாக அமைகின்றது. இளைஞர்களிடம் வேறு மதம், இனம்சார்ந்த புரிந்துணர்வின்மை அவர்களுடைய பிரச்சினையாக காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் வாழும் இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு இவர்களின் பங்குபற்றல் அவசியமானதாகும். யுத்தம் முடிவடைந்து ஒரு தசாப்தம் கடந்தும் இளைஞர்களிடையே யுத்தம் தொடர்பான மனப்பதிவுகள் என்பன அவர்களுடைய சமாதான செயற்பாட்டிற்கு தடையாக அமைகின்றன. இளைஞர்களின் பங்கேற்பு இன்மையால் சமூக உடைவுகள், தனியாள், குடும்பம், பொருளாதார மற்றும் காலச்சாரம் தொடர்பான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனவே சமாதானத்தைக் கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் பிரச்சினையாகக்

காணப்படுவதோடு பிரச்சினையின் தீவிரத் தன்மையினையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இளைஞர்களிடத்தில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும்போது நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும், நிலைத்த சமாதானத்தை அடையவும் முடியும். இதன் வழி ஆரோக்கியமான சமூகச் சூழல் உருவாகும். நாட்டின் எதிர்காலம் சிறந்து விளங்கும். பொருளாதாரம், சமூகம், கல்விச் செயற்பாடுகள் பன்மைத்துவ சமூகத்தின் வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும். எனவே சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு அவசியமானதாகும்.

ஆய்வு நோக்கம்

பொது நோக்கம்

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களுடைய வகிபங்கினை இனங்காணல்

சிறப்பு நோக்கங்கள்

1. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்கேற்புக்குச் சவாலாக அமையும் காரணிகளை இனங்காணல்.
2. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களின் பங்கேற்பை ஊக்குவிக்கும் காரணிகளை இனங்காணல்.
3. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞரின் வகிபங்கினை மேம்படுத்துவதற்கான நிறுவன ரீதியான செயற்பாடுகளை இனங்காணல்.

ஆய்வு வினாக்கள்

1. சமாதானச் சமூகத்திற்கான இளைஞர்களின் வகிபங்கு யாது?
2. சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் காரணிகள் எவை?
3. சமாதானத்தைக் கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்புக்குத் தடையாக அமையும் காரணிகள் எவை?

தர்க்கரீதியான நியாயப்பாடு

இளைஞர்களிடத்தில் ஏற்படும் நடத்தை மாற்றங்கள் சமூகத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்துகின்றது. சமூகத்தில் வன்முறை நடத்தை, மோதல், முரண்பாடுகள், போதைப்பொருள் பாவனை, குழு முரண்பாடுகள் போன்றன ஏற்படுவதற்கு இளைஞர்களுடைய நடத்தை மாற்றங்கள் காரணமாக அமைகின்றன.

இளைஞர்கள் சமூகத்தில் பல்வேறு எதிர்மறையான நடத்தைக் கோலங்களுடன் செயற்படுவதை தடுத்து சமாதானமான சமூகச் சூழலை உருவாக்கி நாட்டின் அனைத்து செயற்பாடுகளிலும் இளைஞர்களுடைய பங்களிப்பினை கொண்டுவருவதற்கு ஆய்வானது அவசியமாக அமைகின்றது. இளைஞர்களிடையே ஒருமைப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதற்கும், சுயமாக அணிதிரட்டி சமாதானம் தொடர்பான தெளிவான

அர்த்தத்தை வழங்கி நாட்டின் பொருளாதார செய்பாட்டிற்கும், நிலைத்த அபிவிருத்திக்கும் பங்களிக்கும் நோக்கில் ஆய்வானது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. சிவில் யுத்தம் முடிவடைந்து ஒரு தசாப்தம் கடந்தும் இளைஞர்களிடையே வன்முறை செயற்பாடுகள், குழு முரண்பாடுகள், போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்து காணப்படுகின்றன. இந்த சூழ்நிலையினை மாற்றி அமைப்பதற்கு இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் தொடர்பான ஆய்வு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகின்றது.

சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான ஆய்வுகள் சிவில் யுத்தம் நடைபெற்ற காலப்பகுதியில் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. சிவில் யுத்தத்துக்கு பிற்பட்ட காலத்தில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் தொடர்பான ஆய்வு குறைவாக காணப்படுகின்றது. ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் சமாதானத்தில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் தொடர்பான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை ஆகவே சமாதானம் தொடர்பான ஆய்வு அவசியமானதாக காணப்படுவதோடு ஆய்வு இடைவெளியையும் பூர்த்தி செய்யக்கூடியதாக அமைகின்றது. இதன் வழி சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் ஆய்வானது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

சமகாலத்தில் இளைஞர்களிடையே பல விலகல் நடத்தைகோலங்களை அவதானிக்க முடிகிறது. இவர்களின் இந்நிலையும் சமூக-பொருளாதாரத்தில் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதோடு நாட்டினுடைய மேம்பாட்டிற்கும் தடையாக காணப்படுகிறது. இளைஞர்களிடையே சமாதானமான சூழ்நிலையினை உருவாக்குவதன் மூலம் எம்முடைய சமூகத்தில் ஒரு நிலைத்த சமூக-பொருளாதார மேம்பாட்டினையும் மற்றும் நாட்டினுடைய மேம்பாட்டினையும் முன்னேற்ற முடியும். இதன் வழி இளைஞர்களிடையே சமாதானம் என்பது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு சமூகச் செயற்பாடாக விளங்குகிறது. இளைஞர்களை சமாதான செயற்பாடுகளில் பங்குகொள்ளச் செய்வதன் மூலம் நிலையான சமூகத்தையும் மற்றும் பன்மைத்துவ சமூகத்தையும் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதால் ஆய்வானது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகின்றது.

இலக்கிய மீளாய்வு

Saroj Deo (2020) என்பவரது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மனிதர்களிடத்தில் சமாதானம் பற்றிய கருத்து பண்டைய காலம் தொட்டு இன்று வரை பேசப்படும் ஒரு எண்ணக்கருவாக காணப்படுகின்றது. Peace எனும் ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருள் pax (which means pact) லத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து தோற்றம் பெற்றதாகும். அமெரிக்க இராணுவ வரலாற்றின் படி (peace) சமாதானம் என்ற சொல்லின் பொருளாக போர் இன்றைய சூழல் என குறிப்பிடப்படுகின்றது. இராணுவத்தின் பார்வையில் சமாதானம் என்பது சமாதானத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக

நடத்தப்படுகின்ற ஒரு நிறுவனம் என குறிப்பிட்டுள்ளது. அமைதியை நிலைநாட்டும் சக்தியாக பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்பு உலகளாவிய நாடுகள் சமாதானத்துக்காக ஐக்கிய நாடுகள் சபையை (UN) தாபித்தனர்.

Ukiwo (2003) என்பவரின் ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற விடயமானது ஆய்வுக்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஆயுத மோதலில் அதிகமாக இளைஞர்கள் ஈடுபடுகின்றனர். வன்முறையின் விரிவாக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும் காரணியாக இளைஞர்கள் காணப்படுகின்றனர். இதனால் சமூகங்களில் இனம், தேசியம், சமூகம் அல்லது பொருளாதாரப் பின்னணியில் இளைஞர்களின் சமாதானத்திற்கான பங்குபற்றல் தன்மையின் குறைப்பாட்டை விளக்குகின்றது. இவ்வாய்வானது எமது ஆய்வுடன் ஒத்துப்போவதோடு சமாதானம் பற்றிய ஆய்வுக்கு மிக அடிப்படையாக அமைகின்றது.

Kustrin (2004) இளைஞர்கள் தங்களின் சமூகங்களில் ஏற்படும் நெருக்கடிகளிலும் மற்றும் முரண்பாடுகளிலும், வன்முறைகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இவரின் ஆய்வில் குறிப்பிடப்படும் விடயமானது ஆய்வுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக காணப்படுகின்றது.

Omeje (2005) என்பவரது ஆய்வில் குறிப்பிட்ட விடயமானது அனுபவ ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் 90% தொடக்கம் 95% இளைஞர்கள் நைஜீரியாவில் வன்முறையில் ஈடுபடுகின்றனர். நைஜீரியாவில் மோதல் வன்முறை இருந்தாலும் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்றல் பிரச்சினையில் கவனம் செலுத்துகின்றது. மேலும் இவர் குறிப்பிடுகையில் வன்முறைக்கு எதிராக மற்றும் முரண்பாட்டை தீர்த்து சமாதானத்தை கொண்டுவருவதில் ஈடுபடுவது குறைவாக காணப்படுகின்றது. இளைஞர்களின் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பளிப்பதற்கான தன்மை குறைவாக காணப்படுகின்றது. இவரது ஆய்வானது ஆய்வுக்கு ஒத்துப்போவதோடு சில விடயங்கள் ஆய்விலிருந்து விலகியுள்ளதாகவும் அமைகின்றது.

Booth (1974); Weaver மற்றும் Maddatenno (1999) ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியல் வன்முறைகளில் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதால் நாட்டினுடைய அரசியல், பொருளாதாரம் நாட்டின் சமூக கூறுகளும் பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்விடயமானது எமது ஆய்வுக்கு நெருக்கமானதாக காணப்படுகின்றது.

Duncan et al (2008) என்பவரது ஆய்வில் குறிப்பிடுவது நிறுவன ரீதியான தேசிய கொள்கைகள் உருவாகும்போது இளைஞர்களுடைய கருத்துக்களை உள்வாங்கி செயற்படுத்தும்போது சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பலாம். இவ்விடயமானது எமது ஆய்வுடன் ஒத்துப்போவதாக அமைகின்றது.

Obaje மற்றும் Okeke-Uzodike (2005) என்பவரது ஆய்வில் வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ள விடயமானது நாட்டிலுள்ள எல்லா நிறுவனம்சார் செயற்பாடுகளிலும் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்பு அவசியமானதாகும்.

Madusanka மற்றும் Panampitiya (2013) பல்லின சமூக குழுக்கள் வாழ்கின்ற இலங்கையில் மதம் சார்ந்த இனம் சார்ந்த முரண்பாடுகள் பல்வேறு இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. முரண்பாடு வந்ததற்கு பின்னரே சமாதானத்திற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. முரண்பாடுகளுக்கு முன்பே சமாதானம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில் பல்லின கலாசாரம் கொண்ட ஒரு நாட்டில் மதங்களுக்கு இடையிலான மற்றும் மதங்களுக்கும் மதங்களின் நல்லுறவை ஏற்படுத்துவதற்கும் இளைஞர்கள் செயற்பட வேண்டும் என்பது ஆய்வுடன் நெருக்கமாக உள்ளதாக காணப்படுகின்றது.

NGO Peace building Programe 38% சிறுபான்மை மக்களுக்கு எதிர்மறையான விளைவுகளை தந்துள்ளது என குறிப்பிடுகின்றார் Rubesinghe (1998) சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கும் சமாதானத்தை மீளருவாக்கம் செய்வதற்கும் மிகப்பெரிய ஆதரவு தரும் குழுவாக சிவில் சமூகம் காணப்படுகின்றது.

Camilla Orjusela (2003) என்பவரது ஆய்வின்படி யுத்தத்தினால் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு மக்களை அணிதிரட்ட முடியாமல் இருந்தது. அத்தோடு சமாதானம் தொடர்பான நிகழ்ச்சி திட்டங்களை உருவாக்குவதில் இடர்பாடுகளை எதிர்கொண்டனர். மேலும் இவர் குறிப்பிடும் போது நாட்டினுடைய சட்டத்திட்டங்கள், பெரும்பான்மை இனம்சார்ந்த சலாசாரமும் மதம், மொழிக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவதால் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்ப முடியவில்லை என குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இவர் இனங்களுக்கிடையிலான தொடர்பின்மை இவர்களுக்கிடையிலான புரிதலின்மைக்கு காரணமாக அமைந்தது. மக்கள் ஊடகத்தால் அறியப்பட்ட மற்றும் வரலாற்றில் அறிந்துக்கொண்ட முற்கற்பிதங்கள் என்பன இவர்களின் உறவை கட்டியெழுப்புவதில் சிக்கல் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த விடயங்கள் ஆய்வுடன் ஒத்துப்போவதாகவும் ஆய்வுக்கு வழிகாட்டியாகவும் காணப்படுகின்றது.

UNOY Peacebuilders (2015) உலகில் 48% 15-24 வயதுக்கு இடைப்பட்டவர்கள் இளைஞர்களாக காணப்படுகின்றனர். பொருளாதாரம், அபிவிருத்தி, புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கு வாய்ப்புக்கள் இருந்தும் இன்றைய இளைஞர்கள் வன்செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் பங்குதாரர்கள் சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்கு இளைஞர்களை உட்படுத்தினால் கட்டாயம் நேர்மறையான விளைவை பெற்றுக்கொடுக்க முடியும். மேலும் வன்முறைகளிலும், மோதல்களிலும் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதற்கு பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் வாய்ப்புக்கள் இன்மை இளைஞர்களை வன்முறைக்கு ஊக்குவிக்கும் காரணியாக அமைகின்றது. இளைஞர்களால் மோதல் மற்றும் வன்முறையை பாதுகாக்க முடியும் என்பதோடு இளைஞர்கள் பங்கெடுப்பதன் மூலம் எதிர்காலத்தில் தரமான வாழ்வாதார வாய்ப்புக்களை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். முரண்பாட்டை உண்டாக்கும் சமூக மற்றும் அரசியல் காரணிகளில் இளைஞர்கள் ஈடுபடாமல் இருக்கும் பொழுது சமாதானத்தை

உருவாக்க முடியும். சமதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்கள் குழுவாக செயற்படும் போது சமதானத்தை உருவாக்க முடியும். மும்மொழி கற்கை ஊக்குவிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்தல் வேண்டும். சமூக நல்லசைவுக்கு மதம், இனம், மொழியியல் தொடர்பான ஒத்திசைவு தன்மை அனைத்து குழுக்களிடமும் காணப்பட வேண்டும். இதன் வழியாக ஆய்வுக்கு இந்த விடயங்கள் முக்கியத்துவமாகின்றது.

Julie Cencula and Douglas Olberding (2012) என்பவரது கருத்துப்படி இலாபநோக்கமற்ற மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனத்தின் நோக்கம் சமாதானம் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பாக இளைஞர்களுடைய அறிவு, பங்களிப்பு, புரிந்துணர்வு போன்றவற்றை இளைஞர்களிடத்தில் கொண்டு வருவதாகும்.

Lori Drummond-Mundal and Guy Cace (2015) இளைஞர்களுடைய நடத்தைகளின் உருமாற்றத்தை சமாதானம் தொடர்பான வேலைத்திட்டங்களில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றலுடன் சமாதான கற்கையினையும் வழங்குவதனுடாக மாற்றத்தை கொண்டுவர முடியும். மேலும் இவர் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் இல்லாமல் ஒரு நிலைத்த சமாதானத்தை ஒரு நாட்டில் கொண்டுவர முடியாது என ஆய்வானது வெளிப்படுத்துகின்றது.

கோட்பாட்டுப் பிரயோகம்

சமாதானத்தை கட்டமைத்தல் கோட்பாடானது (Peace Building Theory) பணிப்போரின் முடிவுக்கு பின்னர் 1992^{ம்} ஆண்டு Boutros-Ghali என்பவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. கோட்பாடானது போருக்கு பின்னர் சமாதானத்தை கட்டியமைக்கவும், சமாதானம் தொடர்பான செயற்பாடுகளை அடையாளம் கண்டு அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதாக காணப்படுகின்றது. போருக்கு பிந்தைய சூழலில் மோதல் மீண்டும் வருவதை தடுப்பதாக காணப்படுகிறது. சமாதானத்தை வலுப்படுத்தி அதனை உறுதிப்படுத்தற்காக இக்கோட்பாடானது உருவாக்கப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபை மோதலுக்கு பிந்தைய சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது.

யுத்தத்திற்கு பின்னரான சமூகத்தில் சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் செயற்பாடுகளாக மறுவாழ்வுக்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்துதல் (relief) மற்றும் மனிதாபிமான செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதாக காணப்படுதல் வேண்டும். ஆய்வு பிரதேசத்தில் இவ்வாறான செயற்பாடுகளானது இளைஞர்களுக்காக நிகழ்த்தப்படவில்லை. யுத்தத்தின் பின்னரான இளைஞர்களின் மறுவாழ்வுக்கான சந்தர்ப்பம் மற்றும் உதவி திட்டங்களை கொடுக்கும் போது சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் அதிகரிக்கும்.

சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் கோட்பாட்டில் மனித உரிமைகளை வலுப்படுத்துதல் மற்றும் ஒருங்கிணைத்தல், குற்றத்தடுப்பு, ஜனநாயகத்துக்கான ஆதரவு, நீதியான நிர்வாக முறையினை உள்ளடக்கியதாக யுத்தத்திற்கு பிந்தைய சமூகத்தில்

ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கோட்பாட்டு எண்ணக்கருக்களின் பயன்பாடு ஆய்வு பிரதேசத்தில் மிகக் குறைவாக காணப்படுகின்றது. போருக்கு பிந்தைய சமூகத்தில் இளைஞர்கள் குழப்பநிலையிலுள்ள சமூக குழுவாக காணப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் இளைஞர்களை சமாதானத்துடன் இணைப்பது சவாலான விடயமாக காணப்படும். இந்நிலையிலே கோட்பாட்டின் எண்ணக்கருக்களினுடைய பயன்பாட்டின் அவசியத்தினை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

Rolf Schwarz (2004) யுத்தத்துக்கு பின்னரான சமூகத்தில் பாதுகாப்பு, நலன்புரி மற்றும் பிரதிநிதித்துவம் போன்றன உரிய முறையில் காணப்பட வேண்டும் என குறிப்பிடுகின்றது. சமாதானத்தை பெற்றுக்கொள்வதிலும் சமாதானத்தை கட்டமைப்பதிலும் அனைவருக்கும் வாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படும். ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் சமூக சூழ்நிலையானது போருக்கு பிந்தைய சமூகமானது பாதுகாப்பற்ற அச்சுறுத்தல் அதிகம் காணப்படும் நிலையினை கொண்டதாக காணப்படுகிறது. நலன்புரி திட்டங்களில் இளைஞர்கள் அதிகளவு பாரபட்சம் பார்க்கப்படும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. சமூகத்திற்குள்ளேயும் பாரபட்ச நிலை இளைஞர்கள் மத்தியில் காணப்படுகிறது. பிரதிநிதித்துவம் உரியமுறையில் இன்மை இளைஞர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு சவாலாக அமைகின்றது. இளைஞர்களுடைய சமாதான பங்குபற்றல் மற்றும் சமூக பங்குபற்றல் நிலையில் உள்ளூர் அரசியல் தலையீடுகள் காணப்படுகின்றன. இளைஞர்களுடைய அரசியல் பங்குபற்றல் இன்மை இளைஞர்களுடைய சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் பங்கெடுப்பதற்கு பாரிய சவாலை இளைஞர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

Luc Reyhle (2015) நிலைத்த சமாதானம் (Sustainable Peace building) என்பது உடலியல் ரீதியான வன்முறைகள் அற்ற நிலையினை குறிக்கும். இவ்வாறான நிலைத்த அபிவிருத்தியை கொண்டுவருவதற்கு அரசியல், கலாசாரம் மற்றும் பொருளாதாரம் போன்றவற்றில் பாரபட்சம் அற்ற நிலை காணப்பட வேண்டும். ஆய்வு பிரதேசத்தில் இளைஞர்களிடத்தில் அரசியல் ரீதியான பிளவுகள், உள்ளூர் அரசியல் தலையீடுகள் அரசியல் பாரபட்சம் போன்றன இடம்பெறுகின்றன. பொருளாதாரத்திலும் சமத்துவமின்மை காணப்படுவதோடு பொருளாதாரத்தை ஈட்டுவதற்கான வேலைவாய்ப்புக்கள் குறைவாக காணப்படுகின்றது. இளைஞர்களுடைய சமாதானப் பங்குபற்றலில் கலாசாரரீதியான பங்குபற்றலின்மை இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் பிரச்சினையாக காணப்படுகின்றது.

பல்முக பரிமானத்தை சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் வெளிப்படுத்தல் வேண்டும். சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இராணுவம், சட்டம், அரசியல், பொருளாதார கட்டமைப்பு, கலாசாரம் மற்றும் உளவியல் சிந்தனைகள் என்பன செல்வாக்கு செலுத்துகிறது. ஆய்வு பிரதேசத்தில் இளைஞர்கள் மத்தியிலான சமாதானம் தொடர்பான பங்குபற்றலில் உளவில் ரீதியான சிந்தனையில் சமாதானம் என்ற

எண்ணக்கருவின் அர்த்தம் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றது. சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் சில சமூக பிரிவினர் மட்டும் பங்கெடுப்பது சமாதானத்தை கட்டமைப்பதற்கு பதிலாக முரண்பாட்டை தோற்றுவிப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமையும். சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுடைய பங்களிப்பும் முக்கியம் வாய்ந்ததோடு பல்முக பரிமாணங்களின் பங்களிப்பு சமாதான கட்டமைப்பினை செயற்படுத்தும் போது அனைவரினதும் பங்குபற்றல் அவசியமானதாகும்.

வன்முறையிலிருந்து சமாதானத்தை கட்டமைப்பதற்கு மனித பாதுகாப்பு அவசியமானது (John Paul Lederach, 2003). முரண்பாட்டை முடிவுக்கு கொண்டு வந்து ஒரு நிலையான சமூக மாற்றத்தை கொண்டுவருவதற்கு மக்களிடையே சிறந்த உறவு காணப்பட வேண்டும். ஆய்வு பிரதேசத்தில் நிலையான சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் மதம், இனம், சாதி சார்ந்த பிளவுகள் காணப்படுகின்றது. இளைஞர்கள் ஏனைய மதம், இனம் சார்ந்தவர்களோடு இடைத்தொடர்பு அற்றநிலை காணப்படுகிறது. இளைஞர்களின் சமூக உறவுகளை வலுப்படுத்தி சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றலுடன் மேற்கொள்ளும் போது நிலைத்த உறுதியான சமாதானத்தை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

யாழ்ப்பாணம் என்பது யுத்தத்திற்கு பின்னரான ஒரு சமூகம். இங்கு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு மக்கள் வாழுகின்ற சமூகமாக காணப்படுகிறது. இங்குள்ள இளைஞர்கள் மத்தியில் யுத்தம் தொடர்பான உள தாக்கம் காணப்படுகிறது. இளைஞர்கள் மத்தியில் யுத்தம் தொடர்பான ஆழமான மனப்பதிவுகள் காணப்படுகிறது. இவ்வாறான நிலையில் சமாதானத்தை இளைஞர்கள் மத்தியில் கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை காணப்படுகிறது. இந்த கோட்பாடானது ஆய்வுக்கான விஞ்ஞான ரீதியான பாதையாக காணப்படுகிறது. ஆய்வை வழிப்படுத்துகின்ற ஓர் திரவு கோட்பாடாக சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் கோட்பாடு காணப்படுகிறது. இதனோடு சேர்ந்து கோட்பாட்டுக்கு வலு சேர்க்கும் வகையில் மேலதிகமாக ஜனநாயக சமாதான கோட்பாடு (Democratic Peace Theory) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வு வடிவம்

ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வு முறையியலை பயன்படுத்தி முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. யுத்தத்தின் பின்னரான சமூகத்தில் வாழும் இளைஞர்களுக்கிடையிலான சமாதானம் தொடர்பான ஆய்வாக அமைவதாலும், அதிகம் உணர்திறன் மிக்க விடயமாக காணப்படுவதாலும் ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வு முறையியல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இளைஞர்களுக்கிடையிலான சமாதானம் தொடர்பான உண்மையான தகவல்களையும்,

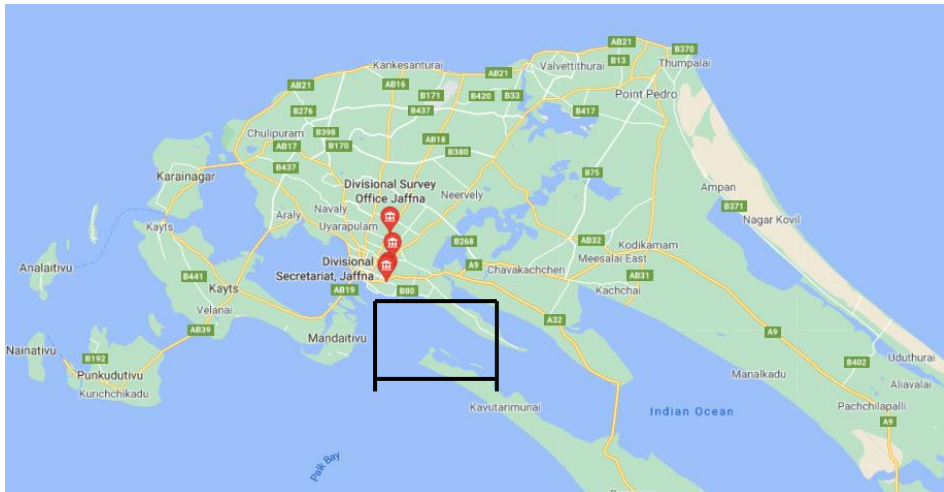
ஆழமான தகவல்களையும் பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஆய்வானது பண்புசார் முறையியலை பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டது.

தரவு சேகரிப்பு நுட்பம்

ஆய்வுக்காக முதலாம் நிலை தரவுகள் மற்றும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளாக விடய ஆய்வு, நேர்காணல், குவிமையக் குழுகலந்துரையாடல், நேரடி அவதானம் ஊடாகவும், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக ஆய்வறிக்கைகள், நூல்கள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தளங்களின் ஊடாக தரவுகள் திரட்டப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்பட்டன. இளைஞர்களிடையே நம்பகத்தன்மையான விடயங்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கும், உணர்திறன் மிக்க விடயங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கும் மற்றும் அதிகளவான தகவல்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் ஆய்வானது ஆழமான நேர்காணல், விடய ஆய்வு, குவிமையக் குழு கலந்துரையாடல் போன்ற தரவு சேகரிப்பு கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

ஆய்வு பிரதேசம்

யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகத்தினை அடிப்படையாக கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. யுத்தத்திற்கு பின்னரான சமூகம் வாழும் முக்கியமான இடமாக யாழ் பிரதேசம் காணப்படுவதால் ஆய்வுப்பிரதேசமாக தெரிவுசெய்யப்பட்டது. ஆய்வு பிரதேசமானது யுத்தத்திற்கு பிற்பட்ட ஒரு சமூகமாக காணப்படுவதோடு பல இன, மதங்களை கொண்ட ஒரு சூழ்நிலையில் காணப்படுகின்றது. யுத்தம் முடிவடைந்து ஒரு தசாப்தம் கடந்தும் இன்னும் சமாதானம் என்பது பேசுபொருளாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படுவதால் யாழ் பிரதேச செயலகப்பிரிவு ஆய்வு பிரதேசமாக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(Source: Google Map – 2021)

தரவுப் பகுப்பாய்வு

பண்புரீதியாக சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வின் ஊடாக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்பட்டன.

மாதிரி எடுப்பு முறை

ஆய்வுக்காக யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகப்பிரிவில் உள்ள 21 இளைஞர்களை ஆய்வு மாதிரிகளாக கொண்டு ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதில் பல்லின சமயங்களான கிறிஸ்தவம், முஸ்லிம், இந்து, பௌத்தம் போன்ற கலாசாரத்தையும் கொண்ட ஆண்கள் 11 பேரும், பெண்கள் 10 பேரும் ஆய்வுக்காக உட்படுத்தப்பட்டனர். ஆய்வானது 17 விடய ஆய்வு, 3 ஆழமான நேர்காணல், 1 குவிமைய குழு கலந்துரையாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டதால் ஆய்வுக்கு தேவையான தகவல் திருப்திநிலையினை அடைந்தவுடன் ஆய்வு தரவு சேகரிப்பு நிறுத்தப்பட்டது.

ஆய்வு கலந்துரையாடல்

ஐனநாயகம் என்பது சமநீதி, சுதந்திரம், மனித உரிமை, பங்குபற்றல் போன்ற சித்தாந்தங்களை கொண்டு எண்ணக்கருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. அந்த வகையில் துடிப்புடன் செயற்படும் மனிதனின் பருவமாக இளமைப்பருவம் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான இளைஞர்கள் மத்தியில் சமூக நிலைப்பாடும் சமாதானமான நிலையும் காணப்படும் பட்சத்திலேயே ஒருதேசம் சிறந்து விளங்கும். இதன்வழி இளைஞர்களின் பங்குபற்றல் என்பது எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் காணப்படவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு பல்லின சமூகத்தினது உரிமைகளை மதித்து ஒவ்வொருவரும் நடப்பதற்கு ஒரு சமாதானமான சூழலை கட்டமைப்பது முக்கியத்துவம் பெருகின்றது.

யுத்தத்திற்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் வடக்கில் உள்ள இளைஞர்களது சமாதானம் பற்றிய விடயமானது இன்றுவரை ஒரு பேசுபொருளாக காணப்பட்டு வருகின்றது. ஆய்வானது இளைஞர்களிடையே சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் செல்வாக்கு செலுத்தும் காரணிகளையும் சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் தடையாக காணப்படும் காரணிகளையும் இனங்காணுவதாக அமைகின்றது. இதில் அதிகமாக சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் தடையாக அமையும் காரணிகளை விபரிப்பதாக காணப்படுகின்றது.

சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுக்கு சவாலாக அமையும் காரணிகள்

முரண்பாட்டின் பின்னரான சமாதான கட்டமைப்பில் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்பு தேவை என்பது சுதந்திரமானது. சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் பல்வேறு தடைகள் காணப்படுவதாக இளைஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இளைஞர்களுக்கிடையிலான கல்வி அறிவின் ஏற்றத்தாழ்வானது இவர்களுக்கிடையிலான சமூக பிணைப்புக்கு (Social Attachment) சமாதான கட்டமைப்பு தொடர்பான செயற்பாடுகளில் செல்வாக்கு

செலுத்துகின்றது. சமாதானம் தொடர்பான கல்வி அறிவானது இளைஞர்களுக்கு மத்தியில் வேறுபட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. இதன் வழி சமாதானம் தொடர்பான தெளிவான அர்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்வதிலும் கல்வி அறிவின் ஏற்றத்தாழ்வான தொடர்புகளை தீர்மானிப்பதிலும் புரிந்துணர்வதும் அவற்றை விளங்கிக் கொள்வதிலும் ஏற்படும் சவால்களை இளைஞர்கள் மத்தியில் காணமுடிகின்றது.

“ஒவ்வொருவருடைய கல்வி அறிவு வித்தியாசப்படுதால் சமாதானம் என்டா என்னனு அவை விளங்கிக்கொள்ளுதள வேறுபடினம்” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தை கட்டியமைப்பதற்கு தடையாக அமையும் காரணியாக இரண்டாம் மொழி ரீதியான அறிவின்மையும் அமைகின்றது. ஆய்வு பிரதேசத்தில் உள்ள பெரும்பாலான இளைஞர்களுக்கு மத்தியில் இரண்டாம் மொழி ரீதியான அறிவு மற்றும், பயிற்சியின்மை ஏனைய சமூக இளைஞர்களிடத்தில் தொடர்பினை ஏற்படுத்துவதற்கு மற்றும் ஏனைய பெரும்பான்மை இன இளைஞர்களின் தொடர்பினை மேற்கொள்ளவும், இனரீதியான புரிந்துணர்வை வளர்ப்பதற்கு ஒருங்கிணைப்பு (Integration) என்பது முக்கியமானதாகும். இதற்கு இரண்டாம் மொழி ரீதியான அறிவானது சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுக்கு அவசியமானதாக காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் Camilla Orjusea, (2003) என்பவரது ஆய்வானது சமாதானம் தொடர்பான நிகழ்ச்சி திட்டங்களை உருவாக்குவதில் இடர்பாடுகளை எதிர்கொண்டனர். மேலும் இவர் குறிப்பிடும் போது நாட்டினுடைய சட்டத்திட்டங்கள், பெரும்பான்மை இனம்சார்ந்த கலாசாரத்திற்கும், மதத்திற்கும், மொழிக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்குவதால் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்ப முடியவில்லை என குறிப்பிட்டுள்ளார். மொழி என்பது இனங்களுக்கிடையிலான ஒத்துணர்வை ஏற்படுத்தும் ஓர் ஊடகமாகும் ஆகவே மொழிக்கும் சமாதானத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றது.

“எங்கட இளைஞர்களிடத்தில சிங்கள மொழி தெரியாததால் நம்பட இளைஞர்கள் மத்தியில் தொடர்பாடல் குறைவாக கிடப்பதால் இவர்கள் முரண்பாட்டுக்கே செல்லிரினம் ஒன்றுபட்டு செயற்படினம் இல்ல”

(மூலம் : விடய ஆய்வு)

முரண்பாட்டிற்கு பின்னரான சமூக சூழ்நிலையில் வாழும் இளைஞர்கள் மத்தியில் சமூகத்துடன் தொடர்பற்ற நிலை மற்றும் ஏனைய சமூக குழுக்களோடு தொடர்பின்மை என்பன சமூகத்திற்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் தடையாக காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ், சிங்களம், முஸ்லிம் போன்ற இனக்குழுக்கள் காணப்படும் ஒரு பிரதேசமாக காணப்படுகின்ற போதும் அவர்களுக்கு இடையிலான சமூக தொடர்பு என்பது பெயரளவில் மட்டுமே காணப்படுவதாக ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இளைஞர்கள் மத்தியில் சமூக தொடர்பு இன்மைக்கு காரணம் தங்கள் வேறுபட்ட கொள்கையினை பின்பற்றுபவர்களாகவும் வரலாற்று ரீதியான கசப்பான சில மனப்பதிவுகள் என வெளிப்படுத்தினர். அந்தவகையில்

இவ்வாறான செயற்பாடுகள் ஜனநாயகத்துக்கான ஆதரவை சீர்குலைப்பதற்கு வழிவகுக்கும். எனவே இளைஞர்களின் தொடர்பு என்பது சமாதானத்தை கட்டமைப்பதற்கு முக்கியமாகும்.

பல்லின சமூக குழுக்கள் வாழ்கின்ற இலங்கையில் மதம் சார்ந்த இனம் சார்ந்த முரண்பாடுகள் பல்வேறு இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது Madusanka மற்றும் Panampitiya (2013). வன்முறை சூழலில் உள்ள இளைஞர்கள் தமது சூழலுடன் பழக்கப்படுவதற்கு கட்டமைப்பு ரீதியான தடைகள் காணப்படும்.

“எங்கட நாட்டில எல்லாம் சமாதானம் எண்டு கதைக்கிறினம் ஆனால் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்களம் எல்லோரும் பெயரளவில் தான் ஒற்றுமையை வெளிக்காட்டினமே தவிர உண்மை நிலையில் நம்பட சமூகத்தில் ஒற்றுமை சீர்குழைந்து இருக்கிறது இந்த விடயம்தான் எங்கட ஜனநாயகத்துக்கும் முரணா அமையுது”
(மூலம் : விடய ஆய்வு)

சமூகத்தில் வினைத்திறன் மிக்க சமூக பிரிவாக காணப்படும் இளைஞர்களுடைய கருத்துக்கள் சமூகத்தில் மதிக்கப்படுவதில்லை என எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. மேலும் இளைஞர்களின் சமாதானத்தை கட்டமைப்பு செய்வதற்கு அவர்களுக்கான வாய்ப்புகள் அரிதாகவே காணப்படுவதோடு எல்லா விடயங்களையும் அரசியல் ரீதியான தலையீடுகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்படுவதால் இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்களின் கருத்துக்களை புறக்கணிக்கின்ற தன்மை காணப்படுகிறது. சமூகத் தலைவர்களுடைய வார்ப்பான எண்ணங்கள் இளைஞர்களின் கருத்துக்களை புறக்கணிப்பு செய்வதற்கான காரணமாகவும் அமைகின்றது.

“எங்கட சமூகத்தால எங்கட கருத்துக்கள மதிக்கிறினம் இல்ல, அரசியல் வாதிகளோடு கருத்துபடிதான் செயற்படினம் பேந்து எங்கட இளைஞர்கள்கிட எப்படி சமாதானத்தை கொண்டு வாரது”

(மூலம் : விடய ஆய்வு)

மனிதர்களாக பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் தங்களுக்கான கருத்துக்களை பகிர்வதற்கும் பொது விடயங்களில் பங்குபற்றுவதற்கான உரிமைகள் பொதுவாக சட்டத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அந்தவகையில் இடர் சமூக சூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இளைஞர்கள் சமாதான செயற்பாடுகளில் பங்குபற்றல் தன்மையானது மறுக்கப்படும் நிலையும் இவர்களின் உரிமைகளையும் சுதந்திரத்தையும் மீறப்படும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. இளைஞர்கள் சமூகத்தில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அவர்களுடைய பங்குபற்றல் அவசியமாகும். அதன்வழி பெரும்பாலான இளைஞர்களுக்கு தங்களுடைய சுய தீர்மானத்தை எடுப்பதில் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பானது புறக்கணிக்கப்படுவதால் இவர்களின் உரிமைகள் மீறப்படுகின்றது. இந்த விடயமானது இளைஞர்களுக்கு மத்தியிலான சமாதானத்தை கட்டியெழுப்ப தடையாக அமைகின்றது. சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு இளைஞர்களுடைய உரிமைகளை வலுப்படுத்தல் வேண்டும். சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் கோட்பாட்டில் மனித உரிமைகளை வலுப்படுத்தல் மற்றும் ஒருங்கிணைத்தல், குற்றத்தடுப்பு, ஜனநாயகத்துக்கான ஆதரவு, நீதியான நிர்வாக

முறையினை உள்ளடக்கியதாக யுத்தத்திற்கு பிந்தைய சமூகத்தில் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும் (Boutros-Ghali, 1992).

“எங்கட சுயமான தீர்மானத்தை யாருமே கேற்கிறதில்ல, நாங்க எங்கட தீர்மானத்தை சொன்னாலும் உயர் அதிகாரிகள், அரசியல் ரீதியான அழுத்ததால் புறக்கணிக்கிறினம்” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

இளைஞர்களினுடைய செயற்பாட்டில் அரசியல் ரீதியான இடைவினையானது இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றலுக்கு தடையாக அமைகின்றது. அந்தவகையில் இளைஞர்களை தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக மட்டும் பயன்படுத்தும் நிலைமை காணப்படுகின்றது. இளைஞர்கள் அரசியல் சிந்தனையில் கட்சி ரீதியான உணர்வுகளின் மூலமும் வன்முறை அரசியல் செயற்பாட்டுக்கு இளைஞர்களை செயற்படவைத்தல் மற்றும் போதைப் பொருட்கள் ஊடாக அரசியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதால் இளைஞர்களை சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் பங்கேற்க வைப்பது பிரச்சினையாக காணப்படுகின்றது. சமாதானக் கட்டமைப்பு கோட்பாட்டிலும் இந்த அரசியல் ரீதியான செல்வாக்கு சமாதானத்தை கட்டமைப்பதற்கு தடையாக அமைவதாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

Booth (1974); Weaver and Maddateno (1999) ஆய்வில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அரசியல் வன்முறைகளில் இளைஞர்கள் ஈடுபடுவதால் நாட்டினுடைய அரசியல், பொருளாதாரம் நாட்டின் சமூக கூறுகளும் பாதிக்கப்படுகின்றது. இவ்விடயமானது ஆய்வுக்கு நெருக்கமானதாக காணப்படுகின்றது.

“எங்கட அரசியல் வாதிகள் எங்கட இளைஞர்களை அவங்கட சுய லாபத்துக்காக பயன்படுத்திறினம், தேர்தல் காலத்தில மட்டும் எல்லாம் செய்வினம் பிறகு வேலையில்லாம, பிரச்சினையையும், அடிதடி எண்டு முடியும்” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

சமூகத்தின் நிலைப்பேறான செயற்பாட்டிற்கு இளைஞர்கள் முக்கியமான காரணிகளாக விளங்குகின்றனர். இளைஞர்களின் சமூக பிறழ்வான நடத்தைக் கோலங்கள், சாதி ரீதியான பாகுபாடு, கல்வி ரீதியான ஏற்றத்தாழ்வு நிலையும் மற்றும் பால்நிலை சார்ந்த விடயங்கள் என்பன அடிப்படையில் இளைஞர்கள் சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர் என ஆய்வு முடிவால் வெளிப்படுத்தினர். இதன்வழி நிலைத்த சமாதானத்தை (Sustainable Peace) உருவாக்குவதில் முரண்படும் நிலை சமூகத்தில் ஏற்படுகின்றது. இது இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் இன்மைக்கான பிரதான காரணமாக விளங்குகின்றது. இந்த விடயம் சமூகத்துக்குள்ளேயே இடம்பெருவதால் உள்ளக முரண்பாடுகளுக்கே வழிவகுப்பதாக காணப்படுகின்றது. ஆகவே சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றலுக்கு சவாலாக மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள் காணப்படுகின்றது.

“எங்கட சனம் இப்போ இளைஞர்களின் செயற்பாட்டால் அவர்களை எந்த செயற்பாட்டிற்கும் அவர்களை கணக்கெடுகிறதில்ல ஆர்வமானவர்களை மட்டும் எதையும் செய்வினம் எண்டு சொல்லினம் ஏனைய இளைஞர்களை புறக்கணிக்கினம் இளைஞர்கள் வந்தால் ஏதும் குழப்பிடுவினம் எண்டு” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

ஜனநாயகம் என்பது சுதந்திரம், சமத்துவம், சமூகநீதி போன்ற எண்ணக்கருக்களை கொண்டு செயற்படுதல் வேண்டும். சமாதான செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களுக்கு எந்த வகையில் ஜனநாயக ரீதியான பங்கேற்பு காணப்படுகிறது என்பது கேள்விக்குறியாகும். இளைஞர்களுடைய பங்கேற்பானது சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் ஒடுக்கப்பட்ட இளைஞர்கள், தொழில் வாய்ப்பற்ற இளைஞர்கள் மற்றும் எல்லா இனம், மொழி, மதம் என எல்லோரையும் உள்ளடக்கி செயற்படுதல் வேண்டும். ஆனால் எமது சமூகத்தில் இனம், மொழி ரீதியான பாரபட்சம் பார்க்கப்படும் அதேவேலை மேல் மட்டத்தில் காணப்படும் அதிகாரிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளே இளைஞர்களுக்கான கொள்கை உருவாக்கம் போன்றவற்றில் செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால் ஜனநாயக ரீதியாக இளைஞர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள்.

சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் கோட்பாட்டில் மனித உரிமைகளை வலுப்படுத்தல் மற்றும் ஒருங்கிணைத்தல், குற்றத்தடுப்பு, ஜனநாயகத்துக்கான ஆதரவு, நீதியான நிர்வாக முறையினை உள்ளடக்கியதாக யுத்தத்திற்கு பிந்தைய சமூகத்தில் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு காணப்படும் போதே பன்முக சமூகத்தை மேம்படுத்த முடியும் Boutros-Ghali (1992).

இன்றைய நவீனத்துவ உலகில் இளைஞர்களிடையே நிகழ்நிலை ஊடக பாவனையானது அதிகரித்து காணப்படுகின்றது. நிகழ்நிலை ஊடகத்தின் ஊடாக சமாதானத்தை கட்டமைக்கும் செயற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையிலும் முரண்பாடு அதிகரிப்பதற்கான செயற்பாடுகள் அதிகளவு காணப்படுகின்றது. நிகழ்நிலை ஊடகத்தால் வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்கின்ற நிலை ஆய்வு பிரதேச இளைஞர்கள் மத்தியில் அதிகம் காணப்படுகின்றது. முகப்புத்தகம், யூட்டியூப் காணொளிகள், வாட்ஸ்அப் போன்ற நிகழ்நிலை ஊடக பாவனையால் இளைஞர்கள் மத்தியில் தீவிரமான நடத்தை கோலாரு பிரச்சினைகளையும் உணர்ச்சிமிக்க விடயங்களும் இளைஞர்களிடத்தில் வன்முறை நடத்தையை தோற்றுவிக்கின்றது. போதைப்பொருள் பாவனை, இணையவழி குற்றங்களுக்கும் நிகழ்நிலை ஊடகத்தின் செல்வாக்கு மற்றும் சமாதானத்தை கட்டியமைப்பதற்கு இளைஞர்களுக்கு தடையாக அமைகின்றது. இளைஞர்களுக்கு இடையிலான செய்தி பரிமாற்றம் திரிபடைந்து செல்வதும் இளைஞர்களிடையே வன்முறை கலாசாரத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது. இளைஞர்களின் நிகழ்நிலை ஊடகங்களின் மேலான அதிக ஈடுபாடு சமூகத்தில் சமாதானத்தைக் கொண்டு வருவதில் தாக்கத்தை செலுத்துகின்றது. இன்றைய காலத்தில் இன, மத ரீதியான முரண்பாடுகளுக்கான தளத்தினை சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாக உருவாக்கிக்கொடுக்கப்படுகின்றது. சமூகங்களுக்கிடையிலான பாதுகாப்பினை பேணுவதற்கு சமூக ஊடகங்கள் முக்கியமான வகிபாகத்தினை உடையதாக காணப்படுகின்றது.

“இப்போதைய இளைஞர்கள் முகப்புத்தகம், வாட்ஆப் போன்ற சோசல் மீடியாவில்தான் தங்கட நேரத்த செலவிடும், ஆனால் அதுலயும் சமாதானம் என்பது இளைஞர்களிக்கிடையில ஏற்படுறது இல்ல அதிகமாக ஏனைய இளைஞர்களுடன் வன்முறை நடத்தைகளையே தூண்டுறவகையில் அதிகளவு ஈடுபடுறினம்” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

இளைஞர்களின் சமாதான செயற்பாட்டிற்கு பங்கெடுக்கும் போது சாதிரீதியான வேறுபாடானது இவர்களிடத்தில் பாரிய சமூக சவால்களை ஏற்படுத்துகின்றது. வடக்கில் உள்ள தமிழ் சமூகங்களில் இந்த சாதிய பண்பாடு என்பது இளைஞர்களின் ஒற்றுமைக்கு ஓர் இடர்பாடாக காணப்படுகின்றது. சிறுபான்மைக்குள் சிறுபான்மையினராக இந்த சாதிப்பிரிவினர் பார்க்கப்படுகின்றனர். இளைஞர்களிடையிலான ஒற்றுமையை சீர்குழைப்பதாக அமைகின்றது. இவ்வாறான சாதிரீதியான பாரபட்ச நிலையானது நிலைத்த சமாதானத்தை (Sustainable Peace) இளைஞர்கள் மத்தியில் கொண்டு வருவதற்கு தடையாக அமைகின்றது.

“இங்கத்திய வீட்டுல சாதி பாத்துதான் எந்த வேலையையும் செய்றினம், வீட்டுலயே சாதிபாத்திதான் பலகிரினம் எப்படி இளைஞர்கள்கிட ஒற்றுமைய சமாதானத்தை எதிர்பார்க்கிறது. இளைஞர்கள்கிட இந்த சாதி ரீதியான பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளினம்” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

“எங்கட சமூகத்தில சாதி ரீதியான வேறுபாடு காட்டுறினம் இதனால் ஊரில உள்ள பெரும்பாலான இளைஞர்கள் எந்த செயற்பாட்டிற்கும் வாரதில்ல ஏன்னெண்டா சாதிபாக்குற பழக்கம் இப்பவும் எங்கட இளைஞர்களிடத்தில் இருக்கு” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

முரண்பாட்டிற்கு பின்னரான சமூகப் பின்னணியினை கொண்ட இளைஞர்களிடத்தில் சமாதானம் தொடர்பான முறையான விழிப்புணர்வு அற்ற நிலை இவர்களிடத்தில் முரண்பாட்டுக்கான காரணமாக அமைகின்றது. முரண்பாட்டை தடுப்பதற்கு இளைஞர்களிடத்தில் விழிப்புணர்வு ஆரம்ப சமூகமயமாக்கல் முகவர்களான குடும்பம், சமயம், பாடசாலை வன்முறை நடத்தையினை கொண்ட இளைஞர்களில் பிரச்சினைகளை முறையான வகையில் சீர் செய்வதற்கான விழிப்புணர்வுகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் நேர் சீரான சமூகத்தை (Social Positiveness) கட்டியெழுப்புவதுடன் இளைஞர்களிடத்திலான சமாதானம் தொடர்பான தெளிவுநிலை ஏற்படுவதோடு ஏனைய இளைஞர்களுடனும் சமூகமாக பழகுவதற்கும் வலுவான சமூக பிணைப்பை (Social Enactment) உருவாக்குவதற்கும் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றலின் அவசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

Lori Drummond-Mundal and Guy Cace (2015) இளைஞர்களுடைய நடத்தைகளின் உருமாற்றத்தை சமாதானம் தொடர்பான வேலைத்திட்டங்களில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றலுடன் சமாதான கற்கையினையும் வழங்குவதனூடாக மாற்றத்தை

கொண்டுவர முடியும். மேலும் இவர் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் இல்லாமல் ஒரு நிலைத்த சமாதானத்தை ஒரு நாட்டில் கொண்டுவர முடியாது என ஆய்வானது வெளிப்படுத்துகின்றது.

“எங்கட அரசாங்கத்தால், NGOs என்பவற்றால் நிறைய நிகழ்ச்சி திட்டங்கள் கொண்டு வரினம் ஆனால் எந்த அளவுக்கு சமூகத்தையோ இளைஞர்களையோ முன்னேற்றி இருக்கெண்டு தெரியல்ல காரணம் எங்கட இளைஞர்களிடத்திலையோ, சமூகத்திலையோ விழிப்புணர்வு குறைவாகதான் காணப்படுது” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

இருக்கமான சமூக கட்டமைப்பில் வாழ்கின்ற இனமக்களாக தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள சமூகங்கள் காணப்படுகிறது. இவ்வாறான சமூகத்தில் வாழ்கின்ற இளைஞர்களில் பெண்கள் எளிதில் பாதிப்படையும் சமூக பிரிவினராக காணப்படுகின்றனர். பெண்களுடைய வகிபங்கானது சமூகத்தில் சமயத்துடனும், குடும்பத்துடனும் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனைய சமூக விடயங்களில் பெண்களின் பங்குபற்றலானது அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. சமாதானத்தை கட்டமைப்பில் பெண்களின் பங்குபற்றல் நிலையானது சமூகத்தில் இருந்து விலகியதாக காணப்படுகின்றது. பெண்களின் பங்குபற்றல் இன்மையானது பெண்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வினை பெறுவதற்கும் சமாதானமான சூழலை உருவாக்கவும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை நடத்தையினை தடுப்பதற்கும் சவாலாக அமைவதோடு, கலாசார ரீதியாக கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் சமூகத்தில் பால்நிலை ரீதியான வகிபங்கு கட்டமைப்பு என்பன பெண்களின் சுதந்திரத்தினையும், உரிமையினையும் தடுப்பதாக காணப்படுகின்றது. சமாதான கட்டமைப்புச் செயற்பாடுகளில் பால்நிலை ரீதியான பாரபட்சம் மாறாஉருநிலைப்பதிவு (Social Stereotype) போன்ற சமூக பொருண்மையாகவும் இன்றுவரை பார்க்கப்படுகின்றது. பெண்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் சுய மதிப்பு என்பவற்றினையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலை சமூகத்தில் காணப்படவில்லை. சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளின் பெண்களுடைய பங்குபற்றல் என்பது சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார ரீதியான மேம்பாட்டிற்கும் அவசியமாக அமைகிறது.

“எங்கட சமயத்தின் கலாசாரம் பெண்களை இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்த வைப்பது குறைவு, மற்றும் அவங்கட குடும்ப பொறுப்பு, மற்றும் பாதுகாப்பு பிரச்சினை போன்ற விடயங்கள் அவங்கட செயற்பாட்டுக்கு தடையாக இருக்கு” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

இளைஞர்கள் மத்தியில் எல்லோரும் சிறந்த தொடர்பாடலுடன் ஒன்றுபட்டு செயற்படும் தன்மை இவர்களிடையே விசேடமாக காணப்படும். சமகால சூழல்நிலையில் இளைஞர் சமூகங்களிடையே வன்முறையான தொடர்பாடல்களினால் (Violent Communication) புரிந்துணர்வின்மை, சகிப்புதன்மை இன்மை, விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மையானது மிக அறிதாக காணப்படுகிறது. இந்த விடயங்களானது இளைஞர் சமூகங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு தடையாக அமைகின்றன. இளைஞர்களிடையே

விளையாட்டுக்கள் இவர்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் இவர்கள் இதற்குள்ளும் முரண்பாட்டை தோற்றுவிக்கும் நடத்தைகளிலும், முறையற்ற தொடர்பாடல் நடத்தைகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றனர். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் நாம் என்ற உணர்வு (We Feeling) என்பது இளைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்படும் போது சமூகங்களுக்கிடையில் சமாதானமான நிலையினை உருவாக்க முடியும்.

சமாதானத்தை இளைஞர்களிடையே கட்டியெழுப்ப வன்முறையற்ற தொடர்பாடல் என்பது அவசியமானதாகும். மனிதர்கள் தங்களுடைய சிறுவயதிலிருந்தே வன்முறைசாரா மொழியை பழக்கப்படுத்துவதால் சமூகத்தில் அமைதி, சமாதானம் மற்றும் சமூக நீதி என்பவற்றை நிலையாக பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இளைஞர்கள் மத்தியில் வன்முறையற்ற தொடர்பாடல் (Non-Voilent Communication) என்பதில் தொடர்பாடலில் அவதானம், உணர்வுகள், தேவைகள், வேண்டுகோள், தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளதா என பரிசோதித்தல் போன்ற விடயங்களைக்கருத்தில்கொண்டு ஏனையவர்களுடன் இளைஞர்கள் தொடர்பாடலில் ஈடுபட வேண்டும். இதன் வழி சமாதானத்தை இளைஞர்களிடத்தில் கொண்டுவரலாம் (Marshall Rosenberg, 1995).

“இப்ப இருக்க இளைஞர்கள் மத்தியில் மத்தவங்களோட முறையா கதக்கினம் இல்ல, மரியாதையா கதைக்கினம் இல்ல இதால ஒருத்தருக்கு ஒருத்தர் புரிந்துணர்வு இல்லை இவர்களிடத்தில் முரண்பாடுதான் தோற்றுவிக்கிறது” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

நவீனத்துவ உலகில் இன்று எங்குபார்த்தாலும் அடிதடி, குழு வன்முறை நடத்தைகள், கொளை, கொள்ளை, பாலியல் வன்புனர்வு, அரசியல் வன்முறைகள் போன்றன சர்வதேச ரீதியிலும் எமது நாட்டு பண்பாடுகளிலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. போருக்கு பின்னறான சமூக சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துவரும் இளைஞர் சமூகங்களில் இவ்வாறான நடத்தை மாற்றங்களை அதிகளவில் அவதானிக்க முடிகின்றது. முரண்பாட்டிற்கு பின்னறான இடர் சமூக சூழ்நிலையில் வாழும் இளைஞர்களிடத்தில் இன்று அதிகளவான போதைப்பொருள் பாவனையானது ஊடுறுவிவிட்டது. இதனால் இங்குள்ள இளைஞர்கள் போதைப்பொருளுக்கு அடிமையாகின்ற நிலைமைகள், போதைப்பொருள் வர்த்தகர்களாகவும் உருமாறி வருகின்றனர். இது இளைஞர்களின் சமூக பிறழ்வு நடைத்தையை வெளிப்படுத்துகிறது. இளைஞர்களின் இவ்வாறான நடத்தைக்கு காரணம் பொருளாதார ரீதியான ஏற்றத் தாழ்வு நிலை ஆகும். இவ்வாறான சமூக சூழ்நிலையினை சமூகத்தில் மாற்றியமைப்பதற்கு இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் சமாதான செயற்பாடுகளில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் காணப்படுகிறது.

“இப்பத்தைய இளைஞர்கள் எல்லாம் குடு, கஞ்சா எண்டு சுத்தி திரியினம் எப்படி இங்க ஒற்றுமைய கொண்டு வாரது கஸ்டம்” (மூலம் : விடய ஆய்வு)

இளைஞர்களின் வன்முறை நடத்தைக்கு வேளையின்மையானது மிகப் பிரதான காரணியாக அமைகின்றது. தொழில் இன்மை இவர்களுடைய சமூக விரோத செயல்களுக்கும், சமூக பிறழ்வு நடத்தைகளுக்கும் இட்டுச் செல்வதோடு முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தும் மனநிலைக்கு சமூகத்தால் தள்ளப்படுகின்றனர். இளைஞர்களுக்கிடையிலான வேளையின்மையானது இவர்களுடைய பொருளாதார, சமூக அந்தஸ்து நிலையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதனால் உளரீதியான தாக்கத்தையும் இளைஞர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். இவ்வாறான நிலையில் சமூகத்தில் இளைஞர்கள் வன்முறையாளர்களாக உருவாகின்றனர். இவ்வாறான செயற்பாடுகள் சமாதானத்தை கட்டமைப்பதற்கு சவாலாக காணப்படுகின்றது.

Rabe and Kamanzi (2012) இளைஞர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு மையப்பொருளாக காணப்படுகின்றனர். குறைவான பொருளாதார வாய்ப்புக்களால் சமாதானத்தை உருவாக்குவதில் தடையாக காணப்படுகிறது. இவ்வாறான விடயங்கள் சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றலினூடாகவே மேற்கொள்ள முடியும்.

“ எங்கட மாதிரியான இளைஞர்களிடத்தில் வேலை இல்லை அதால் வீட்டுளையும் பிரச்சினை பொருளாதார ரீதியா பிரச்சினையை எதிர்கொள்ளிறினம் இந்தமாதிரியான நிலையில் இளைஞர்கள் முரண்பாட்டாளராக செயற்பட சமூகம் தூண்டுகிறது ” (முலம் : விடய ஆய்வு)

நீண்டகால யுத்தமானது இளைஞர்களிடையே ஆழமான மனபதிவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளதோடு வரலாற்று ரீதியான சில கசப்பான சம்பவங்களும் இளைஞர்கள் மத்தியிலான சமாதானத்திற்கு தடையாக அமைந்துள்ளது. யுத்ததினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும் கொடுமான சம்பவங்களும் ஆழமான உள தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, ஆழமான மன பதிவையும் இவர்களிடையே ஏற்படுத்தியது. இந்த விடயம் இளைஞர்கள் மத்தியில் வன்முறையான நடத்தையை வெளிக்காட்டுவதற்கான காரணமாக அமைகின்றது. இவ்வாறான மனநிலையினை மாற்றியமைப்பதற்கு இவர்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தை கொண்டுவருவதற்கு சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களின் பங்களிப்பு அவசியமானது.

“யுத்ததால் ஏற்பட்ட சில சம்பவங்கள் அது முஸ்லிம், தமிழ், சிங்கள போன்ற இனங்களில் உள்ள இளைஞர்களின் மனதால் பாதிக்கப்பட்டதோட, ஆழமான அவங்க மனசுல பதிஞ்சிட்டது” (முலம்: விடய ஆய்வு)

பன்மைத்துவ சமூகத்தில் சமாதானத்தை உருவாக்குவதில் இளைஞர்களுடைய பங்கு காத்திரமான ஒன்றாகும். இளைஞர்களிடத்தில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு இளைஞர்களின் பங்குபற்றல் என்பது சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் காணப்படுதல் வேண்டும். சுதந்திரம், சமூக நீதி, பாதுகாப்பு, சகவாழ்வு, நல்லிணக்கம், மனித உரிமைகள் என்பவற்றை பெற்றுக்கொள்வதில் சமாதானம் என்பது

முக்கியமானதாகும். இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் சமமான வாய்ப்புக்கள், சமத்துவமாக சமூகத்தில் நடாத்துதல் என்பவற்றோடு இனம், பால் பாரபட்சமற்ற வகையில் சமாதானத்துக்கான செயற்பாடுகள் நடைமுறைப்படுத்தும் போது இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவது சாத்தியப்பாடான ஒன்றாக காணப்படும். சமாதான கட்டமைப்பு செயற்பாடுகளில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றலுடன் செயற்படுத்தும் போது நிலையான சமாதானத்தையும், நாட்டின் சமூக, பொருளாதார நிலையினையும் மேம்படுத்த முடியும்.

பரிந்துரைகள்

- இளைஞர்களுக்கான பொருத்தமான சமூக ஒருங்கிணைப்பு திட்டத்தையும் கொள்கையையும் கொண்டுவருதல்.
- பாட புத்தகங்களில் எல்லா சமயம் தொடர்பான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் விடயங்களினை உள்ளடக்கிய பாடதிட்டத்தை கொண்டுவருதல்.
- இளைஞர்களுக்கான கொள்கை உருவாக்கும் திட்டங்களில் இளைஞர்களுடைய கருத்துக்களை உள்வாங்குதல்.
- இளைஞர்களுக்கு சமாதானம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளல்.
- இரண்டாம், மூன்றாம் மொழி தொடர்பான பயிற்சிகளை வழங்கும் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்.
- பாடசாலைகளில் இரண்டாம் மொழியை கட்டாயமாக்குதல்.
- எல்லா இனம், மதம் விழாக்களிலும் எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுதல்.
- சமூகம் இளைஞர்களுடைய செயற்பாட்டினை ஊக்குவித்தல் வேண்டும்.
- குடும்ப மட்டத்தில் இளைஞர்களுக்கு பொது விடயங்களில் ஈடுபடுவதற்கு ஊக்கமளித்தல்.
- இளைஞர்களுக்கு தலைமைத்துவ பயிற்சி அளித்தல். குறிப்பாக பெண்களுக்கு சமாதானம் தொடர்பான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தல்.

முடிவுரை

இன்றைய சூழலில் இளைஞர்களிடத்தில் வன்முறை என்பது சமூக பொருண்மையாக காணப்படுகின்றது. சமூகத்தில் முக்கியமான சமுதாய பிரிவினராக காணப்படும் இளைஞர்கள் மத்தியிலான சமாதானமற்ற நிலைமையானது சமூகத்தில் பல்வேறு சமூக, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் உளரீதியான தாக்கங்களுக்கும் காரணமாக காணப்படுகின்றது. யுத்தத்திற்கு பின்னரான சமூக சூழ்நிலையில் உள்ள இளைஞர்களின் மத்தியில் இன்றும் சமாதானம் என்பது அடையப்பட முடியாத ஒன்றாகவே உருமாறியுள்ளது. சமகால இளைஞர்கள் மத்தியில் சமாதானத்தில்

பங்குபற்றல் என்பது காத்திரமான வகிபங்கினை கொண்டுள்ளனர். அந்தவகையில் இளைஞர்களின் பங்குபற்றல் இன்மையினால் நாட்டின் நிலையான அபிவிருத்தியினை கொண்டுவருவதற்கும், சுதந்திரம், கலாசார பாதுகாப்பு, ஒருங்கிணைப்பு, சமத்துவம், ஜனநாயகத்தை நிலைபெற செய்வதற்கும் இளைஞர்களுடைய அமைதியினை பாதிப்பதாக காணப்படுகின்றது. எனவே சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் இளைஞர்களுடைய பங்குபற்றல் என்பது மிகவும் அவசியமான விடயமாகும். இளைஞர்களின் சமாதானமே நாட்டினுடைய சமூக பொருளாதார மற்றும் கலாசார மேம்பாட்டிற்கும் நிலைத்த சமாதானத்தை கொண்டுவருவதற்கும் முக்கியத்துவமாக விளங்குகின்றது. ஆகவே சமாதானத்தை கட்டமைப்பதில் இளைஞர்களுடைய பங்கேற்பானது பல்லின சமூகம் வாழும் இலங்கையில் அவசியம் ஆகும்.

உசாத்துணைகள்

- Aladeokin, T. A. (2016). *Post-conflict peacebuilding. Youth participation in Sierra Leone* (Master's thesis, UiT Norges arktiske universitet).
- Anderson, R. (2004). A definition of peace. *Peace and Conflict: Journal of Peace Psychology*, 10(2), 101.
- Berents, H., & McEvoy-Levy, S. (2015). Theorising youth and everyday peace (building). *Peacebuilding*, 3(2), 115-125.
- Chitando, A. (2019). From victims to the vaunted: Young women and peace building in Mashonaland East, Zimbabwe. *African Security Review*, 28(2), 110-123.
- Deo, S. (2018). *Role of Youth in Peacebuilding: A Study of Nepal* (Doctoral dissertation).
- Cunningham, J., & Ladd, S. (2018). The role of school curriculum in sustainable peace-building: The case of Sri Lanka. *Research in Comparative and International Education*, 13(4), 570-592.
- Call, C. T., & De Coning, C. (2017). *Rising Powers and Peacebuilding: Breaking the Mold?*. Springer Nature.
- Drummond-Mundal, L., & Cave, G. (2007). Young peacebuilders: exploring youth engagement with conflict and social change. *Journal of Peacebuilding & Development*, 3(3), 63-76.
- Hartmann, K. (2016). *Youth participation in peacebuilding in Gulu District, Northern Uganda: opportunities and challenges* (Doctoral dissertation).
- Hettige, S. T., & Mayer, M. (Eds.). (2008). *Youth, Peace, and Sustainable Development*. Centre for Poverty Analysis.

- Lambourne, W., & Herro, A. (2008). Peacebuilding theory and the United Nations Peacebuilding Commission: implications for non-UN interventions. *Global Change, Peace & Security*, 20(3), 275-289.
- Madusanka, R. D., & Panampitiya, W. M. G. N. (2019). A Study of Effectiveness of Peace-building Programs of Non-Governmental Organizations: With Special Reference to Beruwala Divisional Secretariat Division in Sri Lanka.
- Ministry of Youth and Skills Development (2014). National Youth Policy. https://www.youthpolicy.org/national/Sri_Lanka_2014_National_Youth_Policy.pdf
- Obaje, T. A., & Okeke-Uzodike, N. (2013). The question of youth participation in peacebuilding processes in Jos, Plateau State, Nigeria.
- UNION, A. (2020). A STUDY ON THE ROLES AND CONTRIBUTIONS OF YOUTH TO PEACE AND SECURITY IN AFRICA.
- றிச்சேட், அ. இ. (2006). சமூக பொருண்மைகள். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

**அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தின் சவால்கள்:
நுவரெலியா அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்தில் 319G கிராம
சேவக பிரிவை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வு**

மோகனம்பாள் கலையழகன், வினோதினி, அழகமுத்து, ஷமிலா பாலசுப்பிரமணியம்,
சாரங்கா உதயகுமார்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இலங்கை நாடு எனும் பொழுது, இங்கு பிரதான மொழிகளாக தமிழ், சிங்கள மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அந்த அடிப்படையில் இவ் ஆய்வின் தலைப்பானது அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தினால் மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் (நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகமுவ பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்செய்யப்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவக பிரிவை மையமாகக் கொண்ட ஒரு ஆய்வாக) அமைந்துள்ளது. இதற்காக நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவானது தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இவ் ஆய்விற்கு அரசு நிறுவனங்களான பிரதேச செயலகம்-அம்பகமுவ மற்றும் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் - கண்டி என்பன ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவில் வாழ்கின்ற மக்கள் சேவை பெறுகின்ற அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பது ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட பிரச்சினையாகும். இதற்கான பதிலை அறிவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். மேற்கூறிய அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்க முறைமை மற்றும் அதன் சீரற்றத் தன்மையினால் மக்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் என்பன இவ் ஆய்வின் நோக்கங்களாக அமைந்துள்ளன. இவ் ஆய்விற்கான தகவல் சேகரிப்பு முறைகளாக, நேரடி கலந்துரையாடல், வினாக்கொத்து முறை மற்றும் அனுபவ ரீதியான கருத்துக்களை உள்ளடக்கி ஏறத்தாழ 10 வார காலத்திற்குள் தரவுகள் திரட்டப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதேச மக்களில் இருந்து ஏறத்தாழ முப்பது (30) பேரினை குறிப்பிட்ட தகைமைகளின் அடிப்படையில் ஆய்விற்கு உட்படுத்தியுள்ளோம். தகைமைகள் எனும்பொழுது குறிப்பிட்ட கிராம சேவகர் பிரிவில் 5 வருடங்களுக்கு மேல் வாழ்ந்திருத்தல், அத்தோடு தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதேசத்திலிருந்து ஏறத்தாழ முப்பது(30) மக்கள் ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அந்தவகையில், கிராம சேவகர் பிரிவில் 5 வருடங்களுக்கு மேல் வாழ்ந்திருத்தல், பிரதேச செயலகம் மற்றும் ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தில் அனுபவம் பெற்றிருத்தல், கல்வியறிவு வீதம் என்பவற்றை தகைமைகளாக கொண்டு மக்கள் ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஆய்வினூடான முடிவுகளை பார்க்கின்ற பொழுது, பிரதேச செயலகங்களுக்கு மலையக மக்கள் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சான்றிதழ் பெறுதல், அடையாள அட்டை, வாகன உரிமைப்பத்திரம் பெறுதல் போன்ற பல சேவைகளுக்காக சமூகமளிக்கின்ற போது இவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற அறிவுறுத்தல்கள், விண்ணப்பங்கள் என அனைத்தும் சிங்களம் மற்றும் ஆங்கில மொழியிலேயே வழங்கப்படுகின்றன. தமிழ்மொழி சேவை மிகவும் குறைந்த வகையிலேயே கிடைக்கப்பெறுகின்றன என்ற தரவு கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. கண்டியில் அமைந்துள்ள ஊழியர் சேமலாப நிதியத்திலும் மக்கள் இவ்வாறான பிரச்சினைகளையே எதிர்நோக்கியுள்ளனர். மேலும்

கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கான சேவைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கு மாணவர்கள் இந்நிறுவனங்களுக்கு செல்கின்ற போதிலும் அவர்களுக்கான பதில்கள் சிறந்த முறையில் வழங்கப்படுவதில்லை என்பதை காணக்கூடியதாகவுள்ளது. எனவே தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது, 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவிற்குட்பட்ட மக்கள் தமது சேவைகளை பெறுவதற்காக அரசு நிறுவனங்களுக்கு சமூகமளிக்கின்ற பொழுது, அவர்கள் பாமர மக்கள் என்ற நிலையை தாண்டி பல சவால்களை சந்திக்கின்றனர். சிங்களம் மற்றும் ஆங்கில மொழி தொடர்பான தெளிவற்ற இவர்களுக்கு எவ்வாறானதொரு சிறந்த சேவைகளும் தரப்படுவதில்லை என்பதே நிதர்சனம். இதற்கான தீர்வுகளாக, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு செய்வதற்காக தனி ஒருவரை நியமித்தல், விண்ணப்பங்களை தமிழிலும் அச்சிடுதல் போன்றவற்றை கூறலாம். எவ்வாறாயினும் இது தொடர்பான முழுமையான ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் பட்சத்திலேயே தெளிவான முடிவினை பெறமுடியும்.

திறவுச்சொற்கள் - அரசு நிறுவனங்கள், தமிழ்மொழி நடைமுறைப்படுத்தல், சேவைகள்

மோகனம்பாள் கலையழகன் , வினோதினி அழகமுத்து, ஷமிலா பாலசுப்ரமணியம், சாரங்கா உதயகுமார் (✉)

சபரகமுவப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: hashinigeetha213@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகமும் பின்னனியும்

இலக்கியம் என்பது தனிமனித அனுபவத்தை சக மனிதர்களின் அனுபவமாக மாற்ற உதவுகிறது. இந்த அனுபவ பகிர்வு என்பதற்கு அடிப்படை ஊடகமாக மொழி அமைந்துள்ளது. இது சிக்கலான தொடர்பாடல் முறைமைகளைப் பெறுவதற்கும் பயன்படுத்துவதற்குமான வல்லமையாகும். அந்த வகையில் மொழி அதைப் பேசுகின்ற இனத்தின் அரசியல், கலை, வரலாறு, சமூகநிலை, பழக்கவழக்கம், ஒழுக்கநெறிகள் மற்றும் எண்ணங்கள் போன்ற பல வாழ்வியல் கூறுகளையும் பண்பாட்டு நிலைகளையும் வெளிப்படை விளக்கமாகவும் உள்முகச்செய்திகளாகவும் கொண்டு விளங்குகிறது எனலாம். இத்தகைய சிறப்புக்களை உடைய மொழியானது உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது யாவரும் அறிந்ததாகும்.

இலங்கையிலும் பிரதானமாக சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளும் பெருவாரியாக பயன்பாட்டில் உள்ளமைக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அந்தவகையில் 74.88% சதவிகிதமானோர் சிங்கள மக்களாகவும், 15.37% சதவிகிதமானோர் தமிழ் மக்களாகவும், 9.23% சதவிகிதமானோர் இதர இனங்களாகவும், 0.2% சதவிகிதமானோர் இலங்கை மலாயர்களாகவும், 0.18% சதவிகிதமானோர் பறங்கியர்களாகவும், 0.14% சதவிகிதமானோர் ஏனையோராகவும் (இலங்கையின் முக்கிய தேசிய இனங்கள், 2001 கணிப்பீட்டின்படி) காணப்படுகின்றமையினால் இங்கு அரசு கரும மொழிகளாக தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1987 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட அரசியலமைப்பின் 13 ஆம் திருத்தச்சட்டத்தின் அங்கமாகவே தமிழும் அரசுகரும மொழியாக்கப்பட்டது. அதனடிப்படையில் சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரண்டு மொழிகளும் அரசு கரும மொழிகள் எனவும் ஆங்கிலம் இணைப்பு மொழி எனவும் அறிவிக்கப்பட்டது. இருப்பினும் இந்த சட்ட முறைமை நடைமுறையில் எவ்வாறாக செயற்படுகின்றது என்பதை நோக்குதல் முக்கியமாகும்.

தமிழர்கள் வாழ்கின்ற பிரதேச அரசு அலுவலகங்களிலும் இந்த மொழி நடைமுறை முழுமையாக பின்பற்றப்படுகின்றதா? என்பது குறித்து ஆராய்வது முக்கியமாகும். இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையக பகுதிகளிலேயே தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். வடக்கு எனும் போது யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, மன்னார் போன்ற மாவட்டங்களும், கிழக்கு எனும் போது திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை போன்ற மாவட்டங்களும் உள்ளடங்குகின்றன. இங்குள்ள அரசு நிறுவனங்களில் முற்றுமுழுதாக தமிழ்மொழி மற்றும் சிங்கள மொழிகள் பயன்பாட்டில் இருந்தாலும் தமிழ்மொழியே பெரும்பான்மையாக பயன்பாட்டில் உள்ளது. கிழக்கு எனும் பட்சத்தில் அங்குள்ள அரசு நிறுவனங்களிலும் தமிழ், சிங்கள மொழிப் பயன்பாடு இருப்பினும் அவர்கள் அதனைச் சற்று சமாளிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

மலையக தமிழர் எனும் போது 75% சதவிகிதமானோர் பாமர மக்களாக உள்ளமையினால் இவர்களுக்கு தமிழ் மட்டுமே பரீட்சயம் மிக்க மொழியாக காணப்படுகின்றது. மலையக பகுதிகளில் உள்ள நிறுவனங்களிலும் சிங்களம் மற்றும் தமிழ்மொழியே பயன்பாட்டிலுள்ள போதிலும் இங்குள்ள மக்களுக்கு தமிழ்மொழி மூலமான சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளதா? என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டிய விடயமாகும். அதனைக் கருத்திற்கொண்டு மத்திய மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகமுவ பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராமசேவகர் பிரிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த ஆய்வை மேற்கொள்கின்றோம். இங்கு வாழ்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களில் சுமார் 30 பேரை எழுமாறாகத் தெரிவு செய்து அவர்களின் அனுபவங்களின் ஊடாக இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசகரும மொழி எனும்போது அம் மொழிகளிலான சேவையினை எந்த அரச நிறுவனங்களிலும் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருத்தல் வேண்டும். அவை சட்டத்தின் எழுத்தில் மாத்திரம் கூறப்பட்டிருப்பின் எந்தவொரு பயனும் இல்லை. இதனை வெளிக்கொணரும் முகமாகவே தமிழ் மக்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற பிரதேசமான 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவு தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் அனுபவங்கள் அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் பற்றியதான உண்மை நிலையை வெளிக்கொணரும் வகையில் அமையும் என்பதனாலேயே இந்தப் பிரிவு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிலும் குறிப்பிட்ட அரச நிறுவனங்களான 319G கெர்கஸ்வோல்ட் பிரதேச செயலகம் - அம்பகமுவ மற்றும் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் - கண்டி என்பவற்றை தெரிவு செய்தமைக்கான காரணம், இப்பிரிவிலுள்ள மக்கள் மேற்குறித்த நிறுவனங்களிற்கு சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக செல்கின்றமையினாலே ஆகும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டே குறிப்பிட்ட இந்த கிராம சேவகர் பிரிவையும் முக்கியமான இரு அரச நிறுவனங்களும் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன.

இங்குள்ள தமிழ் மக்கள் குறிப்பிட்ட அரச நிறுவனங்களுக்கு சென்று தமிழ் மொழி மூலமான சேவைகளை சிறப்பாக பெற்றுக் கொள்கின்றனரா? என்பதன் உண்மைத் தன்மையினை வெளிக்கொணரும் பொருட்டும், அதன் நடைமுறைத் தன்மையை அறிந்து ஆவணப்படுத்தும் பொருட்டும் இந்த ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இலக்கிய மீளாய்வும், ஆய்வு இடைவெளியும்

மலையகத்தின் அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் பற்றி அறிந்துக்கொள்ளும் வகையில் இலங்கையின் பல பகுதிகளில் பலரும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பல நூல்களையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், ஆய்வறிக்கைகளையும் எழுதியுள்ளனர். அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கிய மீளாய்வும், ஆய்வு

இடைவெளியும் அமைந்துள்ளது. **‘Reality check and recommendation on language rights’** எனும் கட்டுரையில் மொழி அமுலாக்கம் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது என்பது தொடர்பிலான விளக்கத்தின்போது நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அனைத்து அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் இப்பிரச்சினை உண்டு என்பது மேலோட்டமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும் அதற்கான காரணத்தினையோ அதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் பற்றியோ குறிப்பிடப்படவில்லை அத்துடன் **‘Tamil as official Language’** எனும் நூல் தமிழ் மொழியும் அரசகரும மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் எனவும் அதன் அவசியப்பாட்டை உணர்த்தும் வகையிலும் அமைந்துள்ளது. இதில் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவக பிரிவை சேர்ந்த மக்கள் தொடர்பாகவும், அவர்கள் செல்லும் அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பாகவும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை இதன் ஆய்வு இடைவெளியாக அடையாளப்படுத்தலாம்.

‘மலையக அரசியலும் சமூக வாழ்வும்’ என்ற நூலில் மலையக மக்களின் சமகால பிரச்சினைகள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளபோதிலும் மொழி தொடர்பான முக்கியத்துவம் மிகக் குறைவாகவேக் காணப்படுகின்றமையானது இவ் ஆய்விற்கான ஆய்வு இடைவெளியாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தொடர்ந்து, ‘மொழிப் பாகுபாடும் சமத்துவமும்’ என்ற தலைப்பிலான ஆய்வறிக்கையில் அரசகரும மொழிகளை நடைமுறைப்படுத்துவது தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளபோதிலும் பதுளை, நுவரெலியா, கொழும்பு, கண்டி போன்ற மாவட்டங்களினது ஒரு சில வைத்தியசாலைகள், பொலிஸ் நிலையங்கள், பிரதேச செயலகம், இருமொழிக் கலப்பு பாடசாலைகள் என்பவற்றினை மையப்படுத்தியே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் நுவரெலியா மாவட்டத்தின் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவக பிரிவை அடிப்படையாகக்கொண்ட எவ்வித தகவல்களும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது இவ் ஆய்வறிக்கையின் ஆய்வு இடைவெளியாகும்.

‘மலையக பாடசாலையும் மாணவர் இடைவிலகலும்’ என்ற தலைப்பிலான ஆய்வானது மலையக மாணவர்களின் பாடசாலை இடைவிலகலையே முற்றுமுழுதாக கவனத்திற்கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இங்கு, நுவரெலியா மாவட்டத்தின் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவை மையமாகக் கொண்ட அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பான எந்தவொரு கருத்தும் கூறப்படாமையினால் இதனை குறிப்பிட்ட ஆய்வின் இடைவெளியாகக் கொள்ளலாம்.

‘மலையக கல்வி பற்றிய ஆய்வு’ என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் மலையக கல்வி பற்றி பேசப்பட்டுள்ளபோதிலும் நுவரெலியா மாவட்டத்தின் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவை மையமாகக் கொண்ட அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பான எந்த விடயமும் பேசப்படாமையினால் இதனையும் குறிப்பிட்ட ஆய்வின் இடைவெளியாகக் கூறலாம்.

‘இனக்கலவரங்களும் அவற்றினால் மலையக மக்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளும்’ என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வானது மலையக கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வகையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இங்கும் நுவரெலியா மாவட்டத்தின் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவை மையமாகக் கொண்ட அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பான எந்த விடயமும் கவனத்திற் கொள்ளப்படாமையினால் இதனை குறிப்பிட்ட ஆய்வின் இடைவெளியாகக் கொண்டு ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம். இவ்வகையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவில் வசிக்கும் மக்கள் பற்றியும் அவர்கள் சமூகமளிக்கும் அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் பற்றியும் எந்தவொரு ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்படாத காரணத்தினால் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்களை ஆய்வின் இடைவெளியாகக் கொண்டு அதனை நிரப்பும் வகையில் குறித்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு பிரச்சினை

தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் மற்றும் அதனோடு தொடர்புடைய சேவைகள் எனும் பட்சத்தில் அவை தமிழ் மக்களுக்கு பெறும் சவாலாகவே உள்ளது. இதனடிப்படையில் ஆய்வு பிரச்சினைகளாக,

- தமிழ்மொழி மூலமான சேவைகள் கிடைக்கப்பெறாமை
- தமிழ்மொழி பேசுகின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் மேற்கூறப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களில் பணிப்புரியாமை
- தமிழ்மொழி மூலமான மொழிபெயர்ப்பு கிடைக்காமை
- சேவையை பெற்றுக்கொள்வதில் தாமதம்
- மனவுளைச்சல்

போன்றவற்றினை ஆய்வு பிரச்சினைகளாக கொண்டு குறிப்பிட்ட ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தினால் மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் என்ற ஆய்வுத் தலைப்பிற்கிணங்க நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகமுவ பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவிற்குட்பட்ட மக்கள் சமூகமளிக்கின்ற அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது? அதனால் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் யாவை? அதற்கான தீர்வுகள் என்பதனை வெளிக்கொணர்ந்து ஆவணப்படுத்துவதே இவ் ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இதனடிப்படையில், துணை நோக்கங்களாக மேற்கூறப்பட்ட கிராம சேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் 75/100% வீதம் சமூகமளிக்கும் அரசு நிறுவனங்களை கண்டறிவதுடன், அந்நிறுவனங்களினூடாக அம்மக்கள் எவ்வகையான சேவைகளை பெற்றுக்கொள்கிறார்கள் மற்றும் தமிழ்மொழி மூலமான சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறதா? என்பவற்றைக் கண்டறிந்து பிரதான நோக்கத்தை அடைவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

மேலும், மேற்கூறப்பட்ட ஆய்வின் பிரதான நோக்கமானது, நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகமுவ பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவை மையமாக கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளதுடன், துணை நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், 10 வார காலப்பகுதிக்குள் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு வினா

அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தினால் மக்கள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் என்ற தலைப்பிலான இந்த ஆய்வு பின்வரும் வினாக்களுக்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1. எவ்வகையான சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள மக்கள் அரசு நிறுவனங்களுக்கு சமூகமளிக்கின்றனர்?
2. அங்கு தமிழ்மொழி மூலமாக சேவைகளை சரிவர பெற்றுக்கொள்கின்றனரா?
3. அச்சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் யாவை?

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் அரசு நிறுவனங்களில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக பின்வருவாறான நுட்பங்களை கையாளலாம். அதாவது, தரவுகளை சேகரித்தல், அவற்றை வகைப்படுத்தல், ஒழுங்குப்படுத்தல், பகுப்பாய்வு செய்தல் என்பவையே அவையாகும். இவ்வகையில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் போது பல்வேறு வழிகளில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை முதலாம் நிலை தரவுகள், துணை நிலை தரவுகள் ஆகும். குறிப்பிட்ட ஆய்விற்கான முதல்நிலை தரவுகளாக 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவிற்குட்பட்ட மக்கள் அரசு நிறுவனங்களில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் பற்றிய தெளிவான தரவுகளை பெறுவதற்கு வினாக்கொத்துக்களை பயன்படுத்தி அவற்றை பூரணப்படுத்தி பெறப்பட்ட தகவல்கள் மற்றும், கள ஆய்வின் மூலம் பெறப்பட்ட தகவல்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் நிலை தரவுகளை பொறுத்தவரையில், மலையகத்தில் அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பாக வெளிவந்த நூல்கள்,

இடம்பெற்ற ஆய்வுகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், இணையத்தள குறிப்புகள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவை தெரிவு செய்து ஆய்வின் நோக்கத்தை அடைய பண்பு சார்ந்த மற்றும் கணியம் சார்ந்த முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமன்றி, இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களில், மேற்கூறப்பட்ட அரசு நிறுவனங்களுக்கு முன்னையதாகவே சமூகமளித்திருப்பது மட்டுமன்றி அனுபவம் மிக்கவர்கள், ஓய்வூதியம் பெற்ற 50 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் மற்றும் கல்வி தகைமைகள் (ஆசிரியர், ஓய்வு பெற்ற அதிபர்கள், பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்) போன்ற தகுதிவிதிகளை கருத்திற்கொண்டு சுமார் 30 பேர் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். மேலும், அப்பிரதேசத்தில் வசிக்கின்ற மக்களில் இவ் ஆய்வில் கூறப்பட்டுள்ள அரசு நிறுவனங்களுக்கு சமூகமளித்திருக்காதோர், ஓய்வூதியம் பெற்றிருக்காதோர், கல்வி தகைமை போதியளவு அற்றோர் போன்ற தகுதிகளை கருத்திற்கொண்டு எவரும் தெரிவுசெய்யப்படவில்லை. குறிப்பிட்ட ஆய்வினை விளக்கமுறைப்படுத்துவதற்காக பண்புசார் ஆய்வு முறையியல் பயன்படுத்தப்பட்டதோடு, விளக்கமுறை மற்றும் விமர்சன அணுகுமுறை போன்றனவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பிட்ட ஆய்வின், ஆய்வு மட்டுப்பாடுகள் என்று நோக்கும் பொழுது, நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அம்பகமுவ பிரதேச சபைக்குட்பட்ட பிரதேசங்கள் அதிகமாக காணப்பட்டாலும் பிரதானமாக நாங்கள் வசிக்கின்ற பிரதேசம், அனுபவமிக்கவர்கள் என்பவற்றை கருத்திற்கொண்டு இப்பிரதேசத்தை தெரிவு செய்தமையை கூறலாம். மேலும், இலங்கை நாட்டை பொறுத்தவரை பல அரசு நிறுவனங்கள் காணப்பட்டாலும், தெரிவுசெய்யப்பட்ட 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் 75மு வீதம் சமூகமளிக்கும், ஊழியர் சேமலாப நிதியம், பிரதேச செயலகம் என்பவற்றை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்ட மக்களின் சில தகுதிவிதிகளை கருத்திற்கொண்டு ஆய்வினை நகர்த்திச் சென்றமையானது பிரதான மட்டுப்பாடாக கருதப்படுகின்றது.

எனவே, ஆய்வு முறையியல் என்ற அடிப்படையில் தரவு சேகரிப்பு முறை, பகுப்பாய்வு முறை மற்றும் ஆய்வு மட்டுப்பாடுகள் என்பன கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு ஆய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்தின் அறிமுகமும் அதன் சேவைகளும்

பிரதேச செயலகத்தின் சேவைகள்

மேற்கூறப்பட்ட வகையில் மலையக மக்களுக்கு சேவைகளைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்காக அமையப்பெற்ற அம்பகமுவ பிரதேச செயலகப் பிரிவானது

மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரையில் பல சேவைகளைப் தருவதாக அமைந்திருந்தாலும் மக்கள் அவ்வகையான சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் பலவகையான இடர்பாடுகளை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதை பின்வரும் தரவுகளினூடாக நிறுவ முடியும்.

- சிவில்பதிவுகள் சேவை மற்றும் சான்றிதழ் வழங்குதல்
- அனுமதி வழங்கல் சேவை
- தேசிய அடையாள அட்டையைப் பெறுதல்
- கல்வித் தேவைகளுக்கான திரட்டு கோவைகளை வழங்குதல்
- சமூர்த்தி திட்ட சேவை

இவ்வாறான பிரதான சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொழுது அதில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் எத்தகையதாக உள்ளது என்பதனை நோக்குமிடத்து பின்வருவாறாக தெளிவாக நோக்க முடியும்.

சிவில்பதிவுகள் சேவை மற்றும் சான்றிதழ் வழங்குதல்

குறிப்பாக அனைத்து பிரதேச செயலகங்களிலும் வழங்கப்படும் ஒரு சேவையே சிவில் பதிவு சேவை ஆகும். அதாவது பிறப்பு, இறப்பு மற்றும் திருமண நிகழ்வுகளை முக்கியமான தரவுகளினூடாக பதிவு செய்து வைப்பதாகும். ஒரு பிரஜையின் தேவைக்கேற்றவாறு இப்பதிவுகளை சான்றிதழ்களினூடாக வழங்குவதே பிரதான சேவையாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அந்தவகையில் ஆய்விற்குப்படுத்தப்பட்டிருந்த பிரதேச மக்களின் கருத்திற்கிணங்க மக்கள் நூற்றுக்கு 75% சதவிகிதம் பிரதேச செயலகத்திற்கு செல்ல வேண்டிய தேவை ஏற்படுவது பிறப்பு மற்றும் இறப்பு சான்றிதழ்களை பெற்றுக்கொள்வதற்காகவேயாகும்.

அச்சேவையை பெற்றுக்கொள்ள செல்லும் ஒவ்வொருவருமே சில இடர்பாடுகளை எதிர்க் கொள்கின்றனர் என்பது மக்களினுடைய கருத்துக்களிலிருந்து தெரிய வரக்கூடியதாகவே இருந்தது. அதாவது அம்பகமுவ பிரதேச செயலகப் பிரிவானது அதிக மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியாக இருந்தாலும் அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கமானது பிரச்சினைமிக்க தன்மையினை உடையதாகவே காணப்படுகிறது. பிறப்பு, இறப்பு மற்றும் திருமண சான்றிதழ்களைப் பெறச்செல்லும் மக்கள் விண்ணப்பப்படிவத்தைப் பெறுவது முதற்கொண்டு குறித்த சான்றிதழ்களைப் பெறுவது வரை எதிர்க்கொள்ளும் பல்வேறு இடர்பாடுகளாக பின்வருவனவற்றை ஆய்வின் முடிவில் அறியக் கூடியதாக இருந்தது.

விண்ணப்பப்படிவங்களை பெற்றுக்கொள்ள செல்கையில் ஒரு சில நேரங்களில் தமிழ்மொழி மூலம் உரையாடி விண்ணப்பப்படிவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவே உள்ளதை ஆய்வினூடாக அறிய முடிந்தது. அதாவது தமிழ் உத்தியோகத்தர்கள் காணப்படும் பட்சத்தில் அவர்களால் இலகுவாக

விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால், சிங்களமொழி பேசும் உத்தியோகத்தர்கள் மத்தியில் மேற்குறித்த அம்சங்களைப் பெற்றுக் கொள்வது கடினமான காரியமாக உள்ளதாகக் இருந்தமையை அறியக்கிடைத்தது.. அக்கிராமத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சிலர் சிங்களமொழியில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக இருந்தாலும் கூட பலர் பரீட்சயமற்றவர்களாகவேக் காணப்படுகின்றனர். ஆகவே, தொடர்பாடலானது மிகவும் சிரமத்துக்குள்ளான விடயமாகக் காணப்படுகின்றது.

மேலும் சான்றிதழ்களைப் பெற கொடுக்கப்படும் விண்ணப்பப்படிவங்கள் பெரும்பாலும் சிங்கள மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் மாத்திரம் காணப்படுவதுடன் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் தமிழ்மொழியிலான விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறு தமிழ்மொழி மூலமான விண்ணப்பங்களைப் பெற முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் தமிழ் மொழியாற்றல் மட்டுமே கொண்ட மக்கள் குறிப்பிட்ட சேவையை முழுவதுமாகப் பெற முடியாத நிலை தோன்றுகின்றது என்றும் கூறப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, விண்ணப்பப்படிவங்களை பூர்த்திசெய்து கொடுத்து தமக்குத் தேவையான சான்றிதழ்களைக் கெற்றுக்கொள்ளும் சமயத்தில் தமது கருத்துக்களையும் தேவைகளையும் தெரிவிப்பதிலும் கூட அம்மக்கள் சிரமத்தை எதிர்க்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பு கிடைப்பதும் அரிதாகவே காணப்படுகிறது.

எனவே ஆய்வின் நிலைப்பாட்டின்படி சிவில் பதிவு மற்றும் சான்றிதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது, குறிப்பாக விண்ணப்பப்படிவங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் போதும் அரசு உத்தியோகத்தர்களுடன் தொடர்பாடலை மேற்கொள்ளும் போதும் மக்கள் பெரும் சிரமத்தை எதிர்நோக்குவதை அறியலாம்.

அனுமதி வழங்கல் சேவை

பிரதேச செயலகங்களில் வழங்கப்படும் பிரதான சேவைகளில் ஒன்றாக அனுமதி வழங்கல் சேவை காணப்படுகிறது. 319G கெர்கஸ்வோல்ட் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் பெரிதும் வாகனம் மற்றும் வாகன அனுமதிப்பத்திரம் போன்றவற்றைப் பெறுவதற்காகவே அங்கு சமூகமளிப்பதை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. இத்தகைய சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முனையும் மக்கள் தமது தொடர்பாடல் செயன்முறையில் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குவதையும் அறியலாம்.

அத்தகைய சேவைகளின் போது உத்தியோகத்தர்கள் சிங்களமொழி பேசுபவர்களாகக் காணப்படும் போது தம்முடைய கருத்திற்கமைவாக சேவைகளைப் பெற முடியாதுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். ஒருசிலர் அத்தகைய பிரச்சினைகளை சமாளிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தாலும் பிறர் தமது தேவைகளை பூர்த்தி செய்துக் கொள்ள சிரமப்படுகின்றமையையும் கூற வேண்டும்.

தேசிய அடையாள அட்டையைப் பெறுதல்

பிரதேச செயலகங்களினால் மக்களுக்கு ஆற்றப்படும் மற்றுமொரு சேவையாக தேசிய அடையாள அட்டையைப் பெற்றுக்கொள்வதைக் கூறலாம். 16 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு பிரஜையும் தமக்கான தேசிய அடையாள அட்டையை வைத்திருப்பது கட்டாயமான விடயமாகும். இதனடிப்படையில் 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவக பிரிவைச் சேர்ந்த தேசிய அடையாள அட்டை இன்றி வாழும் மக்கள் அம்பகமுவ பிரதேச செயலகங்களை நாடுவது வழக்கமாகும். தேசிய அடையாள அட்டையைப் பெற கிராம சேவகர்களினூடாக பிரதேச செயலகங்களிற்கு விண்ணப்பித்திருந்தாலும் தங்களுடைய தேசிய அடையாள அட்டையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அதிக காலம் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளமையை ஆய்வின் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அச்சேவையைப் பெற்றுக்கொள்கையில் சிங்களமொழி தேர்ச்சியில்லாத மக்களால் அச்சேவையை முழுமையாக பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை காணப்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர். மேலும் தமிழ்மொழி மூலமான சேவையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுவது மட்டுமின்றி மொழிப்பெயர்ப்புக்கான உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்படாத காரணத்தினால் மக்கள் அறிமுகமில்லாதவர்களிடம் உதவி கேட்டு நிற்க வேண்டிய நிலைக் க காணப்படுகிறது என மக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வாறான மக்களின் கருத்துக்களின் ஊடாக அரசு நிறுவனமான பிரதேச செயலகத்தில் தமிழ்மொழியின் அமுலாக்கம் எவ்வாறு காணப்படுகிறது என்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

கல்வித் தேவைகளுக்கான திரட்டு கோவைகளை வழங்குதல்

மேற்குறிப்பிட்டவாறு பிரதேச செயலகம் என்பது ஒரு பிரதேசத்தில் உள்ள பல்வேறு தகவல்களைத் திரட்டி தகவல் கோவைகளை சேகரித்து வைப்பதிலும் பங்களிக்கின்றன. உதாரணமாக கிராமசேவகர் பிரிவினூடாக மக்கள்தொகை, இயற்கை அணர்த்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டோரின் எண்ணிக்கை மற்றும் நிலப்பயன்பாடு என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அதனடிப்படையில் இவ் ஆய்வினூடாக சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகளின் படி 319G கிராமசேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்களின் பிள்ளைகள் அல்லது மாணவ, மாணவிகள் தெரிவித்த கருத்து யாதெனில், 'அவர்களுடைய கல்வி ஆய்வுகளுக்காக சில தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு பிரதேச அலுவலகத்திற்கு சமூகமளிக்கும் பொழுது அவர்களால் தமிழ்மொழி மூலமான கோவைகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாது காணப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. இதனால் மாணவர்களாலும் கல்வித் தேவைக்கான தகவல்களைப் பெற முடியாதுள்ளமையும் கூறப்பட்டது. ஏனைய பிரதேசங்களிலுள்ள அலுவலகங்களைப் பற்றி தெரியவரும் பொழுது அங்கு அனைத்து திரட்டுக் கோவைகளும் தமிழ்மொழியிலேயே பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதுமட்டுமின்றி தமிழ்மொழி

மூலமான உரையாடலுக்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு கோவைகள் அனைத்தும் சிங்கள மொழியிலேயே திரட்டி வைக்கப்பட்டுள்ளதால் தமிழ் பேசும் மலையக மக்கள் குறிப்பாக 319G கிராமசேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் மற்றும் கல்வி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் மக்களுக்கு சிரமமாக உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இதனடிப்படையில் இக் கிராமசேவகர் பிரிவைச் சேர்ந்த மக்களினுடைய கருத்தானது பல்லின மக்கள் வாழும் இலங்கை நாட்டில் ஒரு பிரதேச செயலக பிரிவில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது பிரச்சினையாகவே உள்ளது என்பதாகும்.

சமுர்த்தித் திட்டம்

பிரதேச செயலகங்களுடன் தொடர்புடைய மக்களுக்காக அரசாங்கத்தினால் செயற்படுத்தப்பட்ட திட்டமே சமுர்த்தி திட்டமாகும். அதாவது நாட்டின் வறிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் நலனுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட திட்டமாகும். அதனடிப்படையில் மலையகத்தைச் சேர்ந்த பல மக்களுக்கு சமுர்த்தித் திட்டம் பயனளிப்பதாக காணப்படுகிறது. இருப்பினும் ஆய்விற்காக தெரிவுச் செய்யப்பட்ட பிரதேச மக்கள் அத்திட்டத்தின் மூலமாகவும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்க்கொள்வதாகத் அறியக்கிடைத்தது. அதாவது சமுர்த்தி பெறும் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் சமுர்த்தி சார்ந்த சேவைகளைப் பெறுவதற்காக பிரதேச செயலகத்தை நாடும் பொழுது தமிழ்மொழி மூலம் உரையாட முடியாமல் போவதுடன் தம் மொழிக்கான மொழிப் பெயர்ப்பைப் பெறவும் முடியாமல் அவதிப்படும் நிலையை அடைவதையும் ஆய்வின் வழியில் அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அத்துடன் தமிழ் உத்தியோகத்தர்களை விட சிங்கள உத்தியோகத்தர்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதால் சரிவர தொடர்புற்று சேவையைப் பெற முடியாதுள்ளமையையும் அறியக்கிடைத்தது.

மேற்கூறப்பட்ட வகையில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அமையப்பெற்ற அம்பகமுவ பிரதேச செயலகம் மலையக மக்களுக்கு பல்வேறு சேவைகளை தருவதாக இருந்தாலும் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் பற்றி ஆராயும் பொழுது, பிரதேச மக்களின் கருத்துக்கள் மிகவும் கூர்மையானதாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது, அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்திற்குற்பட்ட பகுதிகளில் தமழ் மக்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றனர் எனினும் அவர்களின் சேவைக்காக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பிரதேச செயலகத்தில் தமிழ் உத்தியோகத்தர்களை விட சிங்கள உத்தியோகத்தர் பணிபுரிவது தமிழ்மொழியின் அமுலாக்கம் பற்றி கூறுகையில் முதன்மையாகக் கூற வேண்டிய ஒன்றாகும். இது தமிழ்மொழி அமுலாக்க பற்றாக்குறையை வெளிப்படுத்துகிறது.

அடுத்ததாக ஒரு சிலரின் கருத்திற்கிணங்க பெயர்ப் பலகையில், தமிழ் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது மற்றும் அறிவுறுத்தல் பலகையில் தமிழ் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது என்பன பிரதேச செயலகங்களில் தமிழ் மொழியிலான உரையாடல் மற்றும் தமிழ்மொழிக்கான இடர்பாடுகள் எதுவுமில்லை என்ற கருத்திற்கு ஆதரவாக

அமைகிறது என்பதாகும். ஆனாலும் அங்கு தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் மிகவும் குறைந்தபட்சமானதாகவே இருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது இரு மொழிகள் பிரதானமாகக் காணப்படும் இலங்கையில் அவ்விரு மொழிகளிலும் சேவைகளைப் பெறுவதற்கான உரிமைகள் இருந்தாலும் மேற்குறிப்பிட்ட பிரதேச செயலகத்தினை நோக்கும் பொழுது, பெரும்பாலான சேவைகள் சிங்கள மொழியிலேயே கிடைக்கின்றன எனும் உண்மை மேற்கூறப்பட்டவாறு மக்களின் கருத்துகளினூடாக புலப்படுகின்றது.

www.veerakesari.lk எனும் இணையத்தளத்தைப் பிரவேசிக்கும் போது அவதானிக்கக்கூடிய விடயமாக இருந்தது என்னவெனில், அக்கிராம நபர் ஒருவருக்கு காணி உரிமைப்பத்திரம் கோரப்பட்ட போது ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளாகும். அதாவது மலையக பகுதியைச் சேர்ந்த இவர் குறித்த காணி ஒன்றின் உரித்து பற்றி அறிய, தகவல் அறியும் சட்டத்தின் ஊடாக தமிழ்மொழி மூலமான கடிதத்தை மத்தியமாகாண கல்வித் திணைக்களத்திற்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார். ஆனால், அக்கடிதத்திற்கான பதில் அவருக்கு சிங்களமொழி மூலமாக அனுப்பப்பட்டிருந்ததுடன் அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்தில் சேவையைக் கோருமாறும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பின்னர் மகேந்திரன் தமிழ்மொழி மூலமான ஒரு கடிதத்தை பிரதேச செயலகத்திற்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார். சிறிது காலம் பதில் எதுவும் வராத நிலையில் அவரே தொலைப்பேசியினூடாக மீண்டும் தொடர்பு கொண்டுள்ளார். இருப்பினும் அதன்போது, சில தகவல்கள் சிங்கள மொழியில் வழங்கப்பட்டதாகவும் சிறிது நாட்களின் பின் காணி உரித்து பத்திரம் சிங்கள மொழியில் கிடைத்ததாகவும் அறியக்கூடியதாய் இருந்தது. இவ்வாறான காலதாமதமானது அவருடைய தேவையைத் தீர்க்க முடியாமல் போக காரணமாயிற்று என்பதையும் அறியலாம்.

இவ்வாறாக ஒரு மலையக நபரின் கருத்தானது, அரச நிறுவனங்களிலிருந்து எவ்வாறான சேவைகளை இவர்கள் பெறுகிறார்கள் மற்றும் தமிழ்மொழி அமுலாக்கமானது எந்தளவு பாரதூரமாக அமைகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைகிறது. அத்துடன் தமிழ்மொழியிலான கோறல்களுக்கும் சிங்கள மொழியிலான பதில்களும் தமிழ்மொழியின் அவசியத்தை எவ்வாறு பற்றாக்குறையாக ஆக்கியுள்ளது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. எனவே இவற்றைக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது, அரச நிறுவனமான பிரதேச செயலகத்தில் மலையக மக்களுக்கான தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது அரிதான ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றமை அறியலாம்.

கண்டியில் அமைந்துள்ள ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் அறிமுகமும் சேவைகளும் ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் சேவைகளும், தமிழ்மொழி அமுலாக்கமும்

ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் ஊடாக ஊழியர்கள் சில சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. 319 கெர்கஸ்வோல்ட் கிராமசேவக பிரிவு

மக்களின் கருத்துக்களின்படி ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் மூலம் அவர்கள் பின்வரும் மூன்று சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

- ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் ஓய்வூதிய பணத்தினை பெற்றுக்கொள்ளல்.
- இறந்த ஊழியர் ஒருவரின் பணத்தினை பெற்றுக்கொள்ளல்.
- 30% வீட்டுக்கடனை / கடனை பெற்றுக்கொள்ளல்.

இவ்வாறான பிரதான சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பொழுது அதில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் எத்தகையதாக உள்ளது என்பதனை நோக்குமிடத்து பின்வருவாறாக தெளிவாக நோக்க முடியும்.

ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் ஓய்வூதிய பணத்தினைப் பெறுதல்

அரசு அல்லது தனியார் ஊழியர் ஒருவரின் எதிர்காலத்தை கருத்திற் கொண்டு ஊழியரின் வருமானத்தை பொறுத்து வருடாந்த வட்டிவீதமானது தீர்மானிக்கப்பட்டு ஊழியரின் கணக்கில் வைப்பிலிடப்படுகிறது. சாதாரணமாக ஊழியர் (ஆண் 55 வயது, பெண் 50 வயது) பூர்த்தியடையும் போது ஓய்வுப் பெற்று தனது ஓய்வூதிய பணத்தினைப் பெறுவதற்காக விண்ணப்பிக்க முடியும். இவ்வாறு விண்ணப்பிக்கும் போது இப்பிரதேச மக்கள் பல்வேறான இன்னல்களுக்கு முகங்கொடுப்பதாக அறியலாம். இதற்கு பிரதான காரணமாக மொழி அல்லது தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் இல்லை என்பதை கூறலாம்.

பொதுவாகவே 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராமசேவக பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்களது ஊழியர் சேமலாப நிதியை பெற்றுக்கொள்ள விண்ணப்பிக்க வேண்டுமாயின் அவர்கள் விண்ணப்பங்களை பெற்றுக் கொள்வதற்காக 2019 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் ஹட்டனில் அமைந்துள்ள ஊழியர் நம்பிக்கை பொறுப்பு நிதிய கிளைக்குச் சென்று பெற்றுக்கொள்ள முடியும். ஆனால் தற்பொழுது அக்கிளையானது நுவரெலியாவிற்கு மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே அவ்விண்ணப்பங்களை பெற்றுக்கொள்வதற்காக இப்பிரதேசத்திலிருந்து சுமார் 50 கிலோமீற்றர் பயணம் செய்யும் மக்கள் அங்குச் சென்று தாம் எதற்காக வந்துள்ளோம் என்பதனை கூறுவதற்கும் மொழி தடையாக உள்ளமையையும் அறியலாம். அத்துடன் சிலரின் உதவியைப் பெற்று கூறுவந்ததை கூறி விண்ணப்பங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போதும் அதில் தமிழ்மொழி மூலமான விண்ணப்பங்கள் மிகவும் அரிதாகவே வழங்கப்படுவதாகவும் அதில் கேட்கப்படும் தகவல்கள் யாதென மக்களால் அறிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை எனவும் அறியக்கிடைத்தது. மேலும் அங்கு தமிழ்மொழி பேசுகின்ற உத்தியோகத்தர்கள் வேலை செய்கின்ற போதிலும் அவர்களினூடாக தங்களது சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றமையையும் அறியலாம்.

அதுமட்டுமன்றி, அவர்கள் விண்ணப்பங்களை பூர்த்திச்செய்து அதனை சமர்ப்பிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் காணப்படும் குறைபாடுகளை உத்தியோகத்தர்கள் கூறும்போது அதனை இவர்களால் விளங்கிக் கொள்ளவும், அதனை திருத்தம் செய்து கொடுப்பதற்கும் மொழியானது பிரதான பிரச்சினையாக உள்ளதாகவும் குறிப்பிடுகின்றமையையும் அறியக்கூடியதாய் இருந்தது. பிரதானமாக இவர்கள் கூறும் விடயமானது இந்நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது எழுத்து வடிவில் சீரானதாக காணப்பட்டாலும் தொடர்பாடல் (Communication) முறையில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது சீரற்ற நிலையிலும், அசமந்த போக்கை கொண்டுள்ளமையையும் அறியலாம். அதனால் இப்பிரதேச மக்களால் தமது சேவையினை குறிப்பிட்ட காலத்தில் பெற்று பூர்த்தி செய்வது கடினமாக உள்ளதாகவும் மக்கள் அங்கலாய்க்கின்றனர்.

அதுமட்டுமன்றி, அப்பிரதேச மக்கள் பெரும்பாலானோரின் கருத்து யாதெனில் ஊழியர்களின் பெயர்களில் காணப்படும் மாற்றங்களாகும். அதாவது, ஊழியர் ஒருவரின் பெயரை பதியும் பொழுது அவர்களின் பெயர் எழுத்துக்களில் மாற்றங்கள் காணப்படுவதாகவும் அதனை தேசிய அடையாள அட்டையுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும் பொழுது அதில் வித்தியாசங்கள் காணப்படுவதாகவும் உத்தியோகத்தர்கள் கூறுவதாக அறியக்கிடைத்தது. இதற்கான பிரதான காரணம் யாதெனில் ஒரு ஊழியரின் பெயரை பதியும் நபர் அல்லது உத்தியோகத்தர் சகோதர மொழி பேசுபவராக இருக்கின்றமையாகும். அவர்களின் உச்சரிப்பு முறையும், தமிழ்மொழி பேசுபவரின் உச்சரிப்பு முறையும் வேறுப்பட்டதாக காணப்படுகின்றமையினாலேயே எழுதும் போது சில மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன எனலாம்.

இவ்வாறான பிரச்சினைகளால் தங்களிடையே அச்சத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்ட மக்கள் சகோதர மொழி தெரிந்த ஒருவரை அணுகி (தரகர்) அவரினூடாக பணத்தை பெறுவதற்கு பழகிக் கொண்டதாகவும் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விடயமாகும். அத்தோடு தரகரின் உதவியுடன் பணத்தை பெற முயற்சி செய்த ஒருவரின் முழு பணத்தையும் தரகர் பறிமுதல் செய்துக் கொண்டுள்ளமையும் ஆய்வினூடாக நாம் அறிந்துக் கொண்ட விடயமாகும். இதற்கான காரணமாக தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தின் சீரற்ற தன்மையினாலேயே தாம் இவ்வாறான தரகர்களை நாடுவதாகவும் மக்கள் கருத்துக்களினூடாக அறியக்கிடைத்தது.

இறந்த ஊழியர் ஒருவரின் பணத்தினை பெற்றுக்கொள்ளல்

ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தினூடாக வழங்கப்படும் சேவைகளில் இறந்த ஊழியர் ஒருவரின் ஓய்வூதிய பணத்தினை அவர்களின் வாரிசுகள் பெற்றுக்கொள்ளல் என்பதும் ஒன்றாகும். அதாவது, ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் ஊடாக ஓய்வூதிய பணத்தினை சேகரிக்கும் நபர் ஒருவர் இறந்தபின்பு அவரின் ஓய்வூதிய பணத்தினை அவர்களது

சட்டபூர்வமான வாரிசுகளுக்கு வழங்கும் சேவையினை ஊழியர் சேமலாப நிதியம் வழங்குகிறது.

இச்சேவையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக இப்பிரதேச அல்லது இக் கிராமசேவக பிரிவிற்குட்பட்ட மக்கள் கண்டியில் அமைந்துள்ள கச்சேரிக்கு செல்லவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு செல்லும் மக்கள் அங்கு சென்றவுடன் முதலில் ஒரு விண்ணப்பப்படிவம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிவத்தில் இறந்த ஒருவரின் ஓய்வூதியப் பணத்தினைப் பெற தேவையான ஆவணங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அப்படிவம் முழுவதும் சகோதர மொழியில் மாத்திரமே காணப்படுவதாகவும் அதனால் சிங்கள மொழி பரீட்சயமற்ற அப்பிரதேச மக்களினால் அதனை விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை எனவும் கூறப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி அதில் கோரப்பட்டுள்ள ஆவணங்கள் எவை? என கேட்டு அறிந்துக் கொள்ளும் அளவிற்கும் அம்மக்களுக்கு மொழி பரீட்சயமின்மை காரணமாக உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். மேலும் அதற்குப் பின் தரப்படும் விண்ணப்ப கோவைகள் தமிழ்மொழியிலும் காணப்படுவதாகவும் அறியக்கிடைத்தது. எனினும் அங்கு தாய்மொழி மூலமான விளக்கம் கிடைக்கப்பெறுமாயின் அது தமது சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள இலகுவாக அமையும் எனவும் மக்களின் கருத்துக் கணிப்பாகும்.

அதுமட்டுமன்றி, இங்கு விண்ணப்பங்களை சமர்ப்பிப்பது இறந்த ஊழியரின் கணவனோ அல்லது மனைவியோ அல்லது பிள்ளைகளோ மட்டுமேயாகும். எனவே அவர்கள் விண்ணப்பங்களை கோருவதற்கு பல்வேறு சட்டதிட்டங்களும் ஆவணங்களும் தேவைப்படுகின்றன. சாதாரணமாகவே ஊழியரின் பிறப்பு, இறப்பு சான்றிதழ், விவாகப்பத்திரம் மற்றும் பிள்ளைகளின் பிறப்பு சான்றிதழ், தேசிய அடையாள அட்டை என்பன கோரப்படுகின்றன. இதன்போது இவ்வனைத்து ஆவணங்களும் சிங்கள மொழியிலேயே காணப்படுகின்றன. இதன்போது ஆவணங்களை சமர்ப்பிக்கும் போது அதில் பல்வேறான எழுத்துப் பிழைகளும் பெயர் மாற்றங்களும் காணப்படுவதாகவும் இதனை தங்களால் வாசித்து தெரிந்துக்கொள்ள முடியாமையாலும் மக்கள் பல தடவைகள் கண்டிக்கு சென்று வர நேரிடுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அதாவது இங்கு தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது அரிது என்கின்றனர். ஊழியர் சேமலாப நிதியத்திற்கு சேவை பெற்றுக்கொள்ள சென்ற ஒருவரின் கருத்தானது அங்கு தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்ப்பு செய்வதற்கோ அல்லது தமிழ் மொழியில் தகவல்களை வழங்குவதற்கோ ஒரு உறுப்பினர் கூட இல்லை என்பதாகும். அவர் அங்கு சென்ற போது அவரின் சேவையை பெற்றுக்கொள்ள சிங்களம் தெரிந்த இன்னொரு சேவையை பெற வந்திருந்த தமிழரின் உதவியைப் பெற்றுக்கொண்டதாக அறியக்கிடைத்தது. இதனால் அவருக்கு தன் சேவையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டதாகவும் கூறியமை நோக்கத்தக்க விடயமாகும். இறந்த ஒருவரின் ஓய்வூதிய பணத்தை பெற சென்ற ஒரு வாரிசின் கருத்தானது, அங்கு காட்சிபடுத்தப்பட்டிருந்த அறிவுறுத்தல் பலகையில் சிங்கள மற்றும் ஆங்கில மொழியில் மட்டுமே

காட்சிபடுத்தப்பட்டிருந்ததாகும். இதனால் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த விடயங்களை தன்னால் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை எனவும் கூறப்படுகின்றது. இங்கு தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது அசமந்த போக்கிலேயே காணப்படுவதாகவும் கருத்து நிலவுகின்றது. தற்போதைய காலக்கட்டத்தில் காணப்படுகின்ற பிரதான பிரச்சினையாக மக்கள் தெரிவிப்பது யாதெனில், இவர்கள் சேவை பெற்றுக்கொள்ள செல்லும் முன்னர் அந்நிறுவனத்திற்கு தொலைப்பேசி அழைப்பினூடாக முதலில் தனது பெயரை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். இதன்போது இக் கிராமசேவக பிரிவிற்குட்பட்ட மக்கள் மொழி பிரச்சினையால் இன்னொருவரை நாடி அவரினூடாகவே சிங்கள மொழியில் தனது பெயரை பதிவு செய்ய வேண்டியுள்ளதாகும். எனவேதான், அவர்கள் கூறும் அறிவுறுத்தல்களை சரியான முறையில் பெற்றுக் கொள்வதில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் பாரிய பங்கை வகிக்கின்றமையை அறியலாம். மேலும், அந்த நிறுவனங்களில் பணிப்புரியும் உத்தியோகத்தர்கள் சேவையிலுள்ள குறைபாடுகளை சிங்கள மொழியிலேயே எழுதிக்கொடுப்பதாகவும் அதனை தெரிந்துக்கொள்ள மக்கள் பல அசௌகரியங்களுக்கு முகங்கொடுப்பதாகவும் ஆய்வின் வழி அறியக்கிடைத்தது. இதனால் சில சமயங்களில் தனது குறைபாடுகளை சரியான முறையில் நிவர்த்தி செய்ய முடியாது பல தடவைகள் அலையக்கூடிய தேவை ஏற்படுவதாகவும் மக்கள் ஆதங்கம் காணப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, இவ்வாறான தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தில் காணப்படுகின்ற சீரற்ற போக்கினால் தங்களிடையே சேவையை பெறுவது குறித்து அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் சேவையை சரியான முறையில் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை எனவும் கருத்து காணப்படுகின்றது. இதனால், 14 நாட்களில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய இப்பணத்தினை பெறுவதற்காக மக்கள் வருடக்கணக்கில் அலையக்கூடிய நிலை ஏற்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

30% வீட்டுக்கடனை அல்லது கடனைப் பெறுதல் (2012ம் ஆண்டு 2ஆம் இலக்கச் சட்டம்)

இச்சேவையானது ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தில் கணக்கினை உடைய ஒரு நபர் பத்து வருடங்கள் வேலை செய்திருப்பதுடன் அவரின் கணக்கு மிகுதி ரூ.300,000 ற்கும் அதிகமாக இருப்பின் அவரின் பணத்திலிருந்து 30% பணத்தினை கடனாக பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இச்சேவையை பெற்றுக்கொள்ளும் போதும் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பில் பல்வேறு இன்னல்களை எதிர்நோக்குவதையும் அறியலாம். அத்துடன் இக்கிராம சேவகர் பிரிவு மக்களிடையே குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் (2011-2012) பெரும் நடைமுறையில் இருந்த ஒரு விடயமாக இக்கடன் பெறும் விடயம் காணப்பட்டதாகவும் இதிலும் அவர்கள் தனது கடனைப் பெறுவதற்காக ஒரு குழுவாக இணைந்து தகவல்களை சிங்கள மொழி பரீட்சயமான ஒருவரின் ஊடாக வழங்கி தனது கடனைப் பெற்றுக்கொண்டமையும் மக்களின் கருத்துக்களினூடாக

அறியக்கிடைத்தது. இதன்போது ரூ.150,000 கடனை பெறுவதற்காக விண்ணப்பித்திருந்த ஒருவருக்கு ரூ.300,000 கடன் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனை விண்ணப்பத்தாரியே அறிந்திருக்கவில்லை எனவும் இதன் காரணமாக தனக்கு அவர் மொழி தொடர்பாடல் முறை காரணமாகவே தரகர் ஒருவரை நாடியதாகவும் கூறுவதுடன் இதனால் அதிகமான வட்டி பணத்தையும் செலுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆகவே இந்நிறுவனங்களை பொறுத்தமட்டில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது விண்ணப்பம் மற்றும் கோவைகளில் எழுத்து மூலமாக மட்டுமே நடைமுறையில் உள்ளதாகவும் தொடர்பாடல் மற்றும் சேவை என்பவற்றில் அசமந்த போக்கை பின்பற்றுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

முடிவுரை

'மலையகத்தில் அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் (319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவக பிரிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட விடே ஆய்வு)' என்ற தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வானது 319G கெர்கஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவில் வாழ்கின்ற மக்கள் சமூகமளிக்கும் அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் எவ்வாறு காணப்படுகின்றது? என்ற வினாவிற்கான பதிலாக அமைந்துள்ளது.

அந்தவகையில், குறிப்பிட்ட கிராம சேவகர் பிரிவை சேர்ந்த மக்கள் அதிகமாக, பிரதேச செயலகம் - அம்பகமுவ மற்றும் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் - கண்டி போன்ற அரசு நிறுவனங்களுக்கே சமூகமளிக்கின்றனர் என்பதை அறிந்து அந்த நிறுவனங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எங்கள் ஆய்வினை மேற்கொண்டோம். இந்த அரசு நிறுவனங்களுக்கு சமூகமளிக்கின்ற மக்கள் அன்றாடம் பல இன்னல்களை சந்திக்கின்றனர். தமது சிறு தேவையைக் கூட அவர்களால் சுயமாக மேற்கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளனர் எனலாம். இதற்கு முக்கிய காரணம் எனும் போது மொழிசார் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசியே ஆக வேண்டும். இதனை நன்கு அறிந்து அங்கு சேவை பெற சமூகமளிக்கின்ற சுமார் 30 பொதுமக்களை மட்டும் மாதிரியாக எடுத்து, தகவல்களைத் திரட்டி, ஒரு ஒழுங்குமுறையின் அடிப்படையில் முடிவுகளை வரையறைப்படுத்த முடிந்தது.

இலங்கையின் எழுதப்பட்ட அரசியல் யாப்பில் தமிழ்மொழியும் அரசுகரும மொழியென பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் அது வெறும் எழுத்துருவில் மாத்திரமே உள்ளதென்றும், நடைமுறையில் சரியாக பிரகடனத்தில் இல்லை என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதனை இந்த நிறுவனங்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலமாக அறிந்துக் கொண்டோம். அரசு நிறுவனங்களில், அம்பகமுவையில் அமைந்துள்ள பிரதேச செயலகம் எனும் போது, அங்கு சிவில் சேவை பதிவுகள் மற்றும் சான்றிதழ்களை பெறுதல், அனுமதி பத்திரங்களை பெற்றுக் கொள்ளுதல், தேசிய அடையாள அட்டையை பெற்றுக் கொள்ளுதல், கல்வி சேவைகளுக்கான திரட்டுக்

கோவைகளை பெறுதல் மற்றும் சமூர்த்தி திட்ட சேவை போன்ற பல சேவைகளை பெறுவதற்காகவும், ஊழியர் சேமலாப நிதியம் எனும் போது, அங்கு ஊழியர்களின் ஓய்வு நிதியைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல், இறந்தவர்களுக்கான ஓய்வு நிதியை அவர்களின் வாரிசுகள் பெற்றுக் கொள்ளுதல் மற்றும் 30% கடன் வழங்கும் திட்டம் போன்ற பிரதான சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவும் சமூகமளிக்கின்றனர். இருப்பினும் அங்கு தரப்படுகின்ற ஆலோசனைகள், விண்ணப்பங்கள் என்பன பெரும்பாலும் சகோதர மொழியிலேயே உள்ளமையினாலும், அங்குள்ள அலுவலர்களும் பெரும்பான்மையாக சகோதர மொழியிலேயே கலந்துரையாடுவதாலும் சிறந்த சேவைகளை பெற்றுக் கொள்ள முடியவில்லையென மக்களின் கருத்தாக காணப்பட்டது.

விண்ணப்பப்படிவங்கள் சிலவேளைகளில் தமிழ்மொழியில் இருப்பினும், எமது சகோதர மொழியிலேயே பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு நிலையும் இங்குள்ளதாக தெரிவிக்கின்றனர். மாணவர்கள் தமக்கு தேவையான புள்ளிவிபரங்கள் மற்றும் ஏனைய தகவல்களை பெறுவதற்காக சமூகமளிக்கின்ற பொழுதும் அவை முழுதும் சகோதர மொழியிலேயே வழங்கப்படுவதாகவும், அத் தகவல்களை விளங்கிக்கொள்ள சற்றுக் கடினமாக இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றனர். மேலும் அவற்றை மொழிபெயர்ப்பு செய்வதற்கு மற்றொருவரின் உதவியை நாட வேண்டிய நிலையுள்ளது என்கின்றனர். இவ்வாறாக அவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரதான பிரச்சினைகளை வரையறுக்கலாம்.

இவை மட்டுமன்றி இவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் விளக்கியுள்ளோம். அதாவது இவ்வாறான அரச நிறுவனங்களில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பிற்கென்று தனியான ஒருவரை வேலைக்கமர்த்துதல், விண்ணப்பங்களை கட்டாயமாக தமிழ்மொழியிலும் அச்சிடுதல், விண்ணப்பங்கள் எந்த மொழியில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டாலும் அதனை ஏற்பவர்களாக அலுவலர்கள் இருத்தல் வேண்டும் என்றவாறாக கூறலாம். அலுவலகங்களில் அவர்கள் சேமித்து வைக்கும் தரவுகளும் தமிழ், சிங்களம் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் இருப்பின் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதே அம்மக்களினதும், எமதும் பெரும் எதிர்பார்ப்பாக உள்ளது எனலாம்.

இவ்வாறாக தொகுத்து நோக்குகின்ற பொழுது, 319G கிராம சேவக பிரிவை சேர்ந்த மக்கள் சமூகமளிக்கின்ற அரச நிறுவனங்களில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும், அதற்கான தீர்வுகளையும் தெளிவாக அறிந்து, ஆய்வு பிரச்சினைக்கான முடிவுகளையும் இந்த ஆய்வினூடாக பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பரிந்துரைகள்

அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகள்

மேற்குறிப்பிட்டவாறு, அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் பற்றி, 319G கிராமசேவக பிரிவு மக்களை மையமாகக் கொண்டு ஆய்வு செய்ததன் பயன்முடிவுகளாக ஆய்விற்குட்படுத்தப்பட்டிருந்த ஊழியர் சேமலாப நிதியம் மற்றும்

பிரதேச அலுவலகங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் அசமந்த போக்கில் காணப்பட்டதை மக்களின் கருத்துக்களினூடாக அறியக்கூடியதாய் இருந்தது. அதாவது, இருவேறு அரசகரும மொழிகளை கொண்ட நாட்டில், அங்கு செயற்படுகின்ற அரச நிறுவனங்களில் மக்களுக்கான சேவை எனும் பொழுது, எழுத்து மூலமான சேவைகளான விண்ணப்பங்கள் மற்றும், கோவைகளில் தமிழ்மொழி உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தாலும், சேவைகளை பெற்றுக்கொள்ளும் முக்கியமான ஊடகமாக கருதப்படும் தொடர்பாடலில் தமிழ்மொழி மூலமான சேவைகள் மிகவும் அரிதாகவே கிடைக்கப்பெறுவதாக மேற்கூறப்பட்ட கிராமசேவகப் பிரிவை சேர்ந்த மக்கள் கருத்து தெரிவிக்கின்றனர்.

அதுமட்டுமன்றி, தமிழ்மொழி மூலமான உத்தியோகத்தர்களின் எண்ணிக்கை போதியளவு இன்மையால் பல்வேறு சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அரச நிறுவனங்களுக்கு செல்கின்ற மக்கள் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்தின் பற்றாக்குறையாலும், தொடர்பாடலில் ஏற்படும் இடர்பாடுகளினாலும் முழுமையான சேவைகளை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் போவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர். எனவே, ஆய்வின் பயன்முடிவுகளை கருத்திற்கொண்டு நோக்கும் பொழுது, 319G கெரகஸ்வோல்ட் கிராமசேவக பிரிவைச் சேர்ந்த மக்களின் கருத்தானது 'பொதுவான சேவைகளை பெற்றுக்கொள்ள மக்கள் சமூகமளிக்கும் அரச நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் என்பது சீராக அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்பது மட்டுமன்றி அசமந்த போக்கிலே காணப்படுகின்றது' என்பதாகும்.

இந்த வகையில் அரச நிறுவனங்களில் சேவைகளை பெற்றுக்கொள்ள சமூகமளிக்கும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு 319G கிராமசேவக பிரிவைச் சேர்ந்த மக்கள் பல்வேறு தீர்வுகளையும் கூறியிருந்தனர். அதனடிப்படையில் முதலாவதாக அவர்கள் கூறியதாவது, எழுத்து மூலம் மட்டுமன்றி தொடர்பாடல் மூலமாகவும் தமிழ்மொழி சேவையை முழுமையாக பெற்றுக்கொள்வதற்காக மொழிபெயர்ப்பாளர் என தனியாக பணிக்கு உத்தியோகத்தர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்பதாகும். இதன் மூலமே முழுமையான சேவைகளை தம்மால் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதும் மக்களின் கருத்தாக காணப்பட்டது.

மேலும், பெரும்பாலான விண்ணப்பப்படிவங்கள் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் காணப்பட்டாலும் சிங்களம் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே துரிதமாக சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. எனவே, தமிழ்மொழி மூலமான விண்ணப்பப்படிவங்கள் அச்சிட்டு பிரதியிடும் வகையில் சட்டங்கள் அமுல்படுத்தப்படுமாக இருந்தால் தமிழ்மொழியின் அமுலாக்கத்தை பிரகடனப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும் எனவும் கருத்து காணப்படுகின்றது. அதுமட்டுமன்றி, தமிழ்மொழியில் விண்ணப்பப்படிவங்களை

பூர்த்தி செய்யும் பட்சத்தில் அதனை ஏற்பவர்களாக அலுவலர்கள் செயற்பட வேண்டுமெனவும் கூறப்படுகின்றது.

மற்றுமொரு தீர்வும் மக்களால் முன்வைக்கப்பட்டது, அதாவது மும்மொழி தேர்ச்சிப்பெற்ற உத்தியோகத்தர்களை இத்தகைய அலுவலக சேவைகளுக்கு நியமிக்கும் பொழுது அவர்களுடனான தொடர்பாடலையும் சிறந்த முறையில் கட்டியெழுப்ப முடியும் எனவும், தவறான பிறப்பு, இறப்பு சான்றிதழ்களை பெற்றுக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் மக்களே அதனை தெரிவித்து மாற்றங்களை சரிவர பெற்றுக்கொள்ள முடியுமானதாக அமையும் என்பதாகும். எனவே மும்மொழி தேர்ச்சிப் பெற்ற உத்தியோகத்தர்களை நியமிப்பது ஒன்றே நிரந்தர தீர்வாக அமையும் என்பது மக்களினுடைய கருத்துக்களினூடாக அறியக்கிடைத்தது.

இறுதியாக, அரசு நிறுவனங்களில் மொழிசார் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் மக்கள் மத்தியில் அதிகளவாக நிலவினாலும், 319G கெரகஸ்வோல்ட் கிராமசேவக பிரிவை சேர்ந்த மக்களின் கருத்துக்களினூடாக, இவ்வகையான பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் வகையில் பல்வேறு தீர்வுகளும் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. இந்த அடிப்படையில் இதற்கான முடிவுகளையும், தீர்வுகளையும் நோக்கலாம்.

மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகள்

மேற்குறிப்பிட்ட வகையில் இக்கிராம சேவக பிரிவு மக்கள் அரசு நிறுவனங்களில் எதிர்நோக்குகின்ற தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் தொடர்பிலான பிரச்சினைகளில் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகளும் அவசியமாகின்றன. அந்தவகையில் இவ் ஆணைக்குழுவானது மனிதனின் உரிமைகளில் ஒன்றான மொழி உரிமையானது எந்தவகையில் நடைமுறையில் காணப்படுகின்றது மற்றும் அதன் ஸ்திரத்தன்மை என்பன தொடர்பாக கூறுகின்றது. அவற்றை சீர்தூக்கி நோக்குமிடத்து இவ்வாறான பிரச்சினைகளில் இருந்து விடுபடும் நிலை ஏற்படலாம். அத்துடன் இவ் தமிழ்மொழி அமுலாக்கத்திற்கான சேவைகளை வழங்குமிடத்து இதற்கான தீர்வினை எதிர்பார்க்கலாம் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

மொழிக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தின் செயற்பாடுகள்

மொழி உரிமைக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தல் மற்றும் அதனூடாக இக்கிராம சேவக பிரிவு மக்கள் செலலும் அரசு நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழி அமுலாக்கம் வெறும் எழுத்து மூலமாக மட்டுமன்றி நடைமுறையிலும் சிறப்பான முறையில் இயங்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் அவசியமாக அமைந்துள்ளது. இதன் போது மொழி உரிமைக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதும் சிறப்பானதாக அமையலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மொழிக்கல்வி ஊடாக மொழிப்பயிற்சியை முறைப்படுத்தல்

இக்கிராம சேவக பிரிவினை பொருத்தமட்டில் மொழிக்கல்வி என்பது மிகவும் குறைவான மட்டத்தில் காணப்படுகின்றது. அதாவது பாடசாலைகளில் கூட இவ் சகோதர மொழி கற்பித்தல் முறைகளிலும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறைகள் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் அரசு நிறுவனங்களிலும் மும்மொழி தேர்ச்சி என்பது அரிதாக காணப்படுகின்றமையால் மொழிப்பயிற்சியை வழங்குவதன் ஊடாக எதிர்வரும் காலங்களிலாவது இத்தகைய பிரச்சினைகள் ஏற்படாதிருக்க முடியும் என எதிர்வு கூறலாம்.

கலாசார பன்மைத்துவத்தை ஏற்படுத்தல்

கலாசார பன்மைத்துவம் என்று நோக்குகையில் பல்வேறு கலாசாரங்களை சேர்ந்த மக்களின் பரஸ்பர தொடர்பு மற்றும் ஒற்றுமை என்பன பிரதானமாக கொள்ளப்படுகின்றது. அந்தவகையில், இவ்வாறான கலாசார பன்மைத்துவம் ஏற்படுத்தப்படும் போது மக்கள் வெவ்வேறான மொழிகளையும் அறிந்து செயற்படக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் பட்சத்தில் இவ்வாறான பிரச்சினைகளில் இருந்து தீர்வினை பெறலாம் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

உசாத்துணைகள்

(2019, May). Retrieved from www.asiriyam.com.

Nadesan, s. (1993). In s. Nadesan, *A history of the up country tamil people in srilanka*. Nandalala Publication.

(1995). In A. Thevarajan, *Tamil as official Language:Retrospect and Prospect*. International center for ethnic studies.

Wanasingha, S. (2005). In W. Muthaiah, *Two languages on nation-one language two nations, srilanka*. young socialist publication.

**அரச சேவை வழங்கலும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடும்: அம்பாறை
மாவட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஆய்வு**

குணசேகரம் தினேஸ்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மொழித் திட்டமிடல் என்பது பண்பாட்டு மொழியியலின் மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு எனக் கருதலாம். இது மொழியைப் பற்றிய தத்துவார்த்த தேவையின் புரிதலையும் நிஜ வாழ்க்கையின் பயன்பாட்டிற்கான தேவையையும் இணைக்கின்றது. அந்தவகையில் இலங்கையின் நிர்வாகத் துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கத்தால் இயற்றப்பட்ட முக்கிய கொள்கைகளில் அதிகாரபூர்வ மொழிக் கொள்கையும் ஒன்றாகும். உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கையின்படி சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டும் இலங்கை முழுவதும் நிர்வாக மொழியாக இருக்க வேண்டும். அத்தோடு 'எந்தவொரு பிரஜைக்கும் தனது இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியல் சிந்தனைகள், மற்றும் பிறப்பிடம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் சலுகைகளைப் பெறவோ, வேறுபாடு காண்பிக்கவோ முடியாது' என்று அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 12(2) தெரிவிக்கின்றது. எனவே

இந்தஆய்வானது அம்பாறைமாவட்ட செயலகத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மொழிக் கொள்கையானது சரியாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றதா என்பதில் கவனம் செலுத்துகின்றது. நிர்வாகக் கொள்கைக்கான உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கை அம்பாறைமாவட்ட செயலகத்தால் எவ்வாறு பின்பற்றப்படுகின்றது மற்றும் அம்பாறைமாவட்ட செயலகத்தில் சேவைகளை மேற்கொள்கின்ற துறைகள் இம்மொழிக் கொள்கையை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துகின்றன என்பதனை ஆராய்வதே இவ் ஆய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும். பெற்றுக்கொண்ட தரவுகளின்படி, அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் உத்தியோகபூர்வ மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றமும் அர்ப்பணிப்பும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது, எனினும் இந்த செயல்படுத்தல் நூற்றுக்குநூறு வீதம் வெற்றிகரமாக இல்லை, ஏனெனில் பணியாளர்கள் மற்றும் சேவை பெறுனர்கள் ஆகிய இருவரது செயல்பாட்டின் போதும், பல்வேறு மொழி ரீதியான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். சேவைப் பலகைகளில் மொழிப் பிரச்சினைகள், ஆவணங்கள் மற்றும் விண்ணப்பங்கள், இருமொழித் திறன் கொண்ட மனித வளம் இல்லாமை ஆகியவை அம்பாறை மாவட்டச் செயலகத்தில் காணப்படும் சில முக்கியமான பிரச்சனைக்குரிய விடயங்களாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. எனவே அம்பாறை மாவட்டச் செயலகத்தில் மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதில் சிக்கல்நிலை காணப்படுகின்றது என்பது இனங்காணப்பட்டுள்ளதுடன், இந்தச் சிக்கல் நிலையினை நிவர்த்தி செய்து சிறந்த பொதுச்சேவை வழங்குவதற்குரிய செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல் மற்றும் அவற்றினைச் சிறந்தமுறையில் கொண்டு நடத்துவதற்கான நிலைப்பாட்டினை உருவாக்குதல் என்ற அடிப்படையில் இந்தஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள் : அரசசேவை வளங்கள், உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கை, மொழித்திறன்

குணசேகரம் தினேஸ் (✉)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: kunasekaramthinesh12345@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

ஒவ்வொரு பண்பாட்டிலும் மொழி என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். அத்தோடு சமூகத்தின் இன அடையாளத்திற்கும் இது இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. சமூக உறுப்பினர்களிடையே கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கு மொழி முக்கிய கருவியாக அமைகின்றது. குறிப்பிட்ட ஒரு மொழியால் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க முடியும். அதே போல் மற்றவர்களின் மொழியை பற்றிய அறிவும் புரிதலும் இருக்கின்றபோது சமூகம் மேலும் நெருக்கமடைகின்றது. இதன்படி இலங்கையில் மொழிக் கொள்கைப் பிரச்சினையின் ஆரம்பம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்து ஆரம்பமாகின்றது.

சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் 1943ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக J.R ஜெயவர்த்தனா அரசாங்க சபைக்கு சிங்கள மொழிச் சட்டம் தொடர்பான முன்மொழிவை முன்வைத்தார். இதன் பின்னர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கவினால் 1956ஆம் ஆண்டு “தனிச் சிங்கள மொழிச் சட்டம்” கொண்டு வரப்பட்டது. இது தமிழர் வாழும் பிரதேசத்தில் பல்வேறு இன முரண்பாடுகளை தோற்றுவிக்கவே அதன்பின் 1956ஆம்

ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் திகதி “பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம்” கைச்சாத்திடப்பட்டது. இதன்மூலம் வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளில் தமிழ்மொழிக்கு உரிய அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டது. 1958ஆம் ஆண்டு மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் சிங்களத்தில் “ஸ்ரீ” எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட அரசு பேருந்துகள் மூலம் மறுபடியும் மொழிரீதியான ஒரு பிரச்சினை ஏற்பட்டது. இதில் 12 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமானோர் பாதிக்கப்பட்டனர். இதனால் 1958 ஆகஸ்ட் மாதம் “தமிழ்மொழி விசேட சட்டம்” அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1970 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றிபெற்ற ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா நாடுபுராகவும் “நீதி மொழியாக சிங்கள மொழிச் சட்டத்தை” அறிமுகப்படுத்தினார். இதன்பின்னர் 1972ஆம் ஆண்டு அரசியல்யாப்பில் உத்தியோகபூர்வ மொழியாக சிங்கள மொழி அறிவிக்கப்பட்டது. இதனால் சமஸ்திக் கட்சியினர் பாரியளவில் ஆர்ப்பாட்டங்கள், சத்தியாக்கிரகங்களை ஏற்படுத்தினர். எனினும் நாட்டில் அவசரகாலச்சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டு இராணுவத்தைப் பயன்படுத்தி இவ் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் தடுக்கப்பட்டன.

தற்போது நடைமுறையில் உள்ள 1978 ஆம் ஆண்டு யாப்பில் காலத்துக்கு காலம் பல்வேறு மொழி தொடர்பான சீர்திருத்தங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த வகையில் அத்தியாயம் 04, உறுப்புரை 18 இல் இலங்கையின் அரசு கரும மொழி சிங்களமாக வேண்டும். என்பதுடன் உறுப்புரை 19 இல் இலங்கையின் தேசிய மொழிகளாக சிங்களமும் தமிழும் காணப்படுகின்றதெனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நிர்வாகத்துறை தொடர்பான அதிகார பூர்வ மொழிக்கொள்கையை இலங்கை அரசு புதுப்பித்துள்ளது. இலங்கையின் தற்போதைய அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் IV இல் 22 (1) இன்படி சிங்களம் மற்றும் தமிழ் இரண்டும் இலங்கை முழுவதும் நிர்வாக மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்கிறது. இதனைவிட இலங்கையில் பல இன்பகுதிகளுக்கான இருமொழிப் பிரதேச செயலகங்களும் உள்ளன. மேலும், “பொது நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை 07/2017” ஆனது சிங்களம் மற்றும் தமிழ் ஆகிய இரண்டிலும் அரசு பணியாளர்கள் தங்கள் செயல்பாடுகளையும் கடமைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு சில விதிகளை அமுல்படுத்துகிறது. நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை எண் 22/91 இன் படி, அனைத்து அரசு நிறுவனங்களின் படிவங்களும் மூன்று மொழிகளிலும் கிடைக்க வேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டது. இதன்பின்பே சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் ஒரே தாளில் அச்சிடப்பட்டது. இந்த அளவுகோல்களைப் பின்பற்றாத அனைத்துப் பழைய படிவங்களும் திருத்தப்பட வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

அரசுகரும மொழிக்கொள்கையை வினைத்திறனாக அமுல்படுத்துதல், இனங்களுக்கிடையே சகவாழ்வினை மேம்படுத்துதல் ஊடாகத் தேசிய நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்துதல் மற்றும் அனைத்துப் பிரஜைகளுக்கும் சமமான வாய்ப்பினை உறுதிப்படுத்தும் சூழலை ஏற்படுத்துதல் என்பவற்றினைக்

கொண்டிருப்பதோடு இந்த ஆய்வு அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் எவ்வாறு மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அதிகாரபூர்வ மொழிக்கொள்கை பின்பற்றப்படுகின்றது என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது. மேலும், சேவையைப் பெறுவதற்காக செல்கின்ற வாடிக்கையாளர்களை இரண்டாம்மொழி அரசு அதிகாரிகள் எவ்வாறு வழிநடத்துகிறார்கள் என்பதனை ஆராய்வதுடன், மொழிக் கொள்கையை மிகவும் திறம்பட செயல்படுத்த அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் எந்தெந்த துறைகள் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் பல்வேறு கோணங்களில் இந்த ஆய்வானது கவனம் செலுத்தியுள்ளது.

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

இலங்கையில் மொழிக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. மொழிக் கொள்கை அடிப்படையில் இலங்கையில் பல கசப்பான அனுபவங்கள் உள்ளன. பெரும் அழிவை ஏற்படுத்திய முப்பது வருடகாலப்போர், அதன் மூலம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு இழப்புகள் என்பன இலங்கை வரலாற்றில் பலவீனமான மொழிக் கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல் முடிவுகளில் ஒன்றாகும். தற்போது, அனைத்து இலங்கையர்களினதும் மொழி உரிமைக்காக அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தாலும், சிறுபான்மையின மக்கள் பொதுச்சேவையைப் பெற்றுக்கொள்வதில் மொழிரீதியாக இன்றும் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்.

எனவே அவர்களுடைய மொழிப்பிரச்சினைக்காக காலத்துக்குக்காலம் மாறுகின்ற அரசாங்கங்கள் யாப்புரீதியாக சில சீர்திருத்தங்களையும் பல்வேறு சுற்றுநிருபங்களையும் கொண்டு வந்தாலும், அரசியலமைப்பின் ஊடாக அனைத்துக் குடிமக்களினதும் மொழி உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு மொழிக் கொள்கை புதுப்பிக்கப்பட்டு இருந்தபோதும் அவை நடைமுறையில் அரசியலமைப்பில் உள்ளதைப்போல நடைமுறைப்படுத்துவது என்பது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது.

அரசகரும மொழிகள் தொடர்பாக பல்வேறு ஆய்வுகள் காணப்பட்டாலும் கூட இதுவரையில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் அதிலும் குறிப்பாக மாவட்டசெயலகத்தில் மொழிப்பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுவதுடன் மொழிக் கொள்கை அமுலாக்கம் தொடர்பில் அனைத்து அரசசேவைகளையும் உள்ளடக்கிய வகையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் போதாமல் காணப்படுகின்றமையும் இவ் ஆய்வின் தேவைக்குக் காரணமாக அமைகின்றது. அத்தோடு எதிர்காலத்தில் மொழிக் கொள்கையினை வகுப்பதிலும் அவற்றினை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் இந்த ஆய்வானது முக்கியமான திசைகாட்டியாக அமையவுள்ளதுடன் மொழி உரிமை தொடர்பிலும் மொழிக் கொள்கையின் சீரான அமுலாக்கம் இன்மையாலும் அம்பாறை மாவட்ட தமிழ்பேசும்

மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொண்டு வரவும் இந்த ஆய்வு துணைபுரியும் என்பதனால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

பொது நோக்கம்

அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் அரசகரும மொழிக்கொள்கை அமுல்படுத்தலால் பொதுச்சேவை வழங்கலில் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டின் தற்போதைய நிலையினை கண்டறிவதே ஆய்வின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

சிறப்பு நோக்கங்கள்

- அரசகரும மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தல்சார்ந்து எதிர்கொள்ளும் சவால்களைக் கண்டறிதல்
- அரசகரும மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தல்சார்ந்து மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளைக் கண்டறிதல்

அரசகரும மொழிக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தல்சார்ந்து எதிர்காலத்தில் செயற்றிறன் மிக்க பெறுமதியான அரச சேவையினை வழங்குவதற்குத் தேவையான பின்னணியை உருவாக்குவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டறிதல் போன்றவை ஆய்வின் சிறப்பு நோக்கங்களாகும்.

இலக்கிய மீளாய்வு

அரசியலமைப்பு அலுவல்கள் மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சினால் “Progress 2006 Preposed Action Plan, 2007” வெளியிடப்பட்ட அறிக்கையில் அரச சேவை வழங்குகின்ற அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் இரு மொழிகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியதான விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“National Language Policy in Srilanka, (1956-1996)” என்ற கொள்கையில் பல்லின சமூகத்தைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்கின்ற இலங்கையில் அரசகரும மொழிக்கொள்கையின் அமுலாக்கம் மற்றும் இலங்கையின் நிர்வாகத்துறையில் தமிழ்மொழியின் நிலைப்பாடு, மற்றும் நடைமுறை தன்மை தொடர்பாகவும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

International Center for Ethnic Studies இன் ‘Tamil as Official Language’, (1995) எனும் நூலில் இலங்கையில் தமிழ் மொழியையும் அரசு கரும மொழியாக அங்கீகரிக்கப் வேண்டியதன் அவசியத்தை நூலாசிரியர் Thevarajan தனது நூலில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இது இலங்கை முழுவதும் காணப்படுகின்ற மொழிக் கொள்கையை மையமாகக் கொண்டது. மேலும் இந்நூலில் தமிழ்மொழி அரசுகரும மொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும், அதன் மூலம் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“In Sri Lanka Institute of Development Administration” என்ற நூலில் Wakkumbura என்பவர் இலங்கையில் அதிகாரப்பூர்வ மொழிக் கொள்கையும் மேல்நாட்டு நிர்வாக வடிவமைப்பும், இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனவும் குறிப்பிட்டார். வாக்கும்பூறாவின் கருத்துப்படி கடந்த 30 ஆண்டுகளாக (1956 முதல் 2015 வரை) சிங்களம் நாட்டின் அரசாங்க, மற்றும் ஆட்சி மொழியாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்து இருபத்தேழு ஆண்டுகள் (1988 முதல் 2015 வரை) கடந்துவிட்டன. 1978 குடியரசு அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தம் தற்போதைய மொழிக் கொள்கையின் செயற்றிறன் ஒரு முக்கியமான அறிவார்ந்த விவாதத்திற்குத் திறந்து விடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அவர் இலங்கையில் மொழிக் கொள்கைகளையும், நாட்டில் மொழி நெறிமுறைகளையும் கூறியிருக்கிறார். இலங்கையில் அதிகாரப்பூர்வ மொழிகளில் ஒன்றாக ஆங்கிலத்தை ஊக்குவிக்கவும் அவர் பரிந்துரைக்கிறார்.

எனவே இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் மொழிக்கொள்கை மற்றும் திட்டமிடல்களை நாட்டின் இனப்பிரச்சனையுடனும் பொதுவான நிர்வாக பிரச்சனையுடனும் தொடர்பு படுத்தியே மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி அரசுகரும மொழிக் கொள்கை அமுலாக்கம் தொடர்பாக அம்பாறை மாவட்ட மக்கள் அரச அலுவலகங்களில் குறிப்பாக பொதுச்சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போதும் எதிர்கொள்ளும் மொழிரீதியான பிரச்சனைகள் மற்றும் இடர்பாடுகள் சம்பந்தமாக இதுவரை முழுமையான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை இதனை ஆய்வின் இடைவெளியாகக்கொண்டு அதனை நிரப்பும் வகையில் இவ் ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

ஆய்வு வினாக்கள்

01. அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் அரசுகரும மொழிக் கொள்கை அமுல்படுத்தலின்படி, தமிழ் மொழிப் பயன்பாட்டின் தற்போதைய நிலை எத்தகையது?
02. சேவை பெறுநர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கிடையிலான இடைவினை – தொடர்பாடல் எந்நிலையிலுள்ளது?

03. சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது வாடிக்கையாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் மொழி ரீதியான சவால்கள் எவை ?

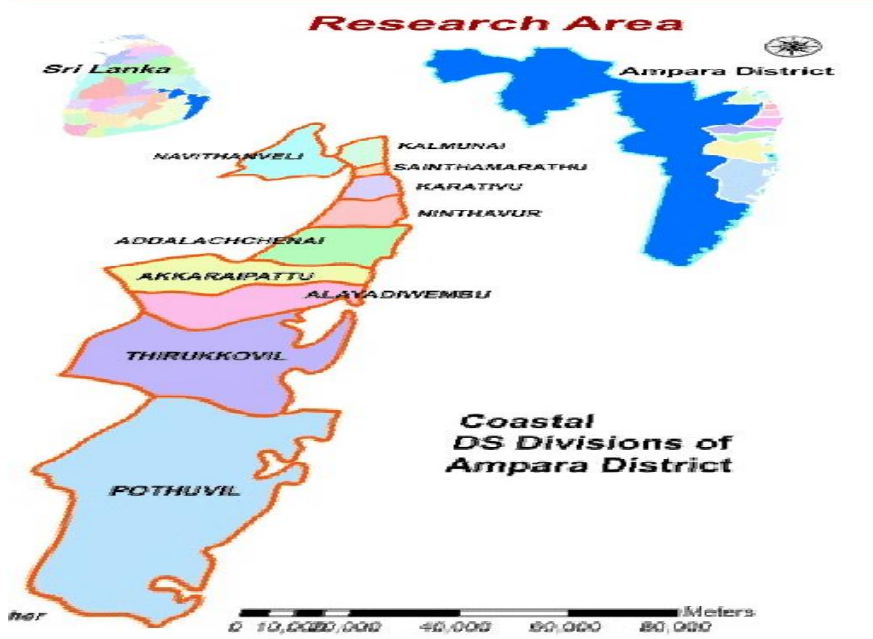
என்பன இந்த ஆய்வின் முக்கிய வினாக்களாக அமைந்துள்ளன.

ஆய்வு முறையியல்.

ஆய்வு வடிவம்

அம்பாறை மாவட்டசெயலகத்தில் அரசசேவைவளங்களும் தமிழ்மொழிப்பயன்பாடும் என்ற ஆய்வானது அளவுசார் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு அளவுசார் ஆய்வுவடிவமாகக் காணப்படுகின்றது.

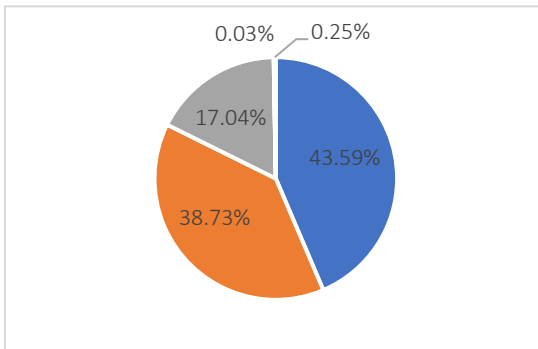
ஆய்வுப் பிரதேசம்

ஆய்வானது கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாறை மாவட்டத்தினை மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இங்கு சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம், பறங்கியர், இந்தியத் தமிழர் மற்றும் மலாயர்கள் எனப் பல்வேறு இனத்தவர்களும், பௌத்தம், இந்து, கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாம் போன்ற பல்வேறு மதங்களைப் பின்பற்றுகின்ற பன்முகப்படுத்தப்பட்ட கலாச்சாரத்தினைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்கின்ற மாவட்டமாகும். அம்பாறை நகரம் இதன் தலைநகரமாகும். இந்நகரம் இலங்கைத் தலைநகரமான கொழும்பிலிருந்து 320 கிலோமீற்றார் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. முஸ்லிம்கள், தமிழர், சிங்களவர் ஆகிய மூவினத்தவரும் இந்நகரத்தில் வசிக்கின்றனர். அம்பாறை மாவட்டமானது கல்முனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில், அம்பாறை ஆகிய நான்கு நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளைக் கொண்டுள்ளதுடன், 504 கிராமசேவகர் பிரிவுகளையும் 19 பிரதேச செயலர் பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது.

அம்பாறையில் 2012ஆம் ஆண்டு குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் படி, அம்பாறை மாவட்டத்தின் குடித்தொகை 648,057 ஆகும். இனம் மற்றும் சமயரீதியில் பன்மைத்துவம் கொண்ட இலங்கையின் குறிப்பிடத்தக்க மாவட்டங்களில் அம்பாறையும் ஒன்றாகும். இலங்கையின் வடக்கு – கிழக்கு மாவட்டங்கள் போலவே, அம்பாறை மாவட்டமும், உள்நாட்டு யுத்தத்தால் மிகக்கடுமையாக பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மாவட்டமாகும். இந்த மாவட்டத்தில் சுமார் ஒரு இலட்சம் மக்கள் யுத்தத்தால் இறந்துள்ளனர். இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். போரால் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ், சிங்கள மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் உள்நாட்டிற்குள்ளேயே வேறு இடங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து சென்றுள்ளதுடன், யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர், தற்போது மீள்குடியமர ஆரம்பித்துள்ளனர். இந்த மாவட்டத்தின் முக்கிய சிறப்பம்சம் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வெவ்வேறுபட்ட மதக் கலாச்சாரத்தைப் பின்பற்றும் மக்கள் ஒன்றாக இணைந்து வாழ்வதோடு இவர்களுக்குரிய வணக்கஸ்தலங்கள் ஒரே கிராமத்திற்குள் அமைந்து காணப்படுகின்றது. இங்கு பல்வேறு இன மக்கள் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தாலும் இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக அதிகமான மக்கள் தமிழ்மொழி பேசுகின்றவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

2012 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி அம்பாறை மாவட்ட இனவாரிக் குடித்தொகையினரை பின்வரும் வரைபடத்தின் மூலம் அவதானிக்கலாம்.

- சோனகர்கள் 43.59%
- சிங்களவர் 38.73%,
- இலங்கைத் தமிழர் 17.04%
- மலையகத் தமிழர்கள் 0.03%
- ஏனையோர் 0.25%

மூலம்: அம்பாறை குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பு அறிக்கை, (2012)

எனவே இங்கு அண்ணளவாக 61 சதவீதமான மக்கள் தமிழ் மொழி பேசுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்ட போதும் நாட்டில் பெரும்பான்மை மக்களின் மொழி சிங்களம் என்பதால் அம்பாறை மாவட்டச் செயலகத்தில் பணியாற்றுகின்ற 80வீதமான ஊழியர்கள் சிங்கள மொழி பேசுபவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர் இதனால் பொதுச்சேவையினைப் பெற்றுக்கொள்வதில் தமிழ்மொழி பேசுகின்ற சிறுபான்மை இனமக்கள் பல்வேறு அசௌகரியங்களை எதிர் கொள்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தரவு சேகரிப்பு நுட்பம்

இந்த ஆய்விற்கான முதலாம்நிலைத் தரவுகள் வினாக்கொத்து முறை, நேர்காணல்கள் மற்றும் அவதானிப்பு போன்ற தரவுசேகரிப்பு முறைகள் மூலம் பெறப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாக நூல்கள், செய்திக் கட்டுரைகள் மற்றும் இணையத்தளக் கட்டுரைகள் போன்றவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இவ் ஆய்வின் நோக்கங்களை அடைவதற்காக சேவைபெறுநர்களிடம் இருந்து தரவுகளை சேகரிப்பதற்காக வினாக்கொத்து மற்றும் நேர்காணல் முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவ் வினாக்கொத்து 20 வினாக்களை உள்ளடக்கியதாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. முதல் 5 வினாக்களும் வாடிக்கையாளர்களின் சொந்த விபரம் பற்றியதாக அமைந்திருந்தது. அடுத்து வரும் ஐந்து வினாக்களும் வரவேற்பு மற்றும் குறிப்பிட்ட முக்கிய மூன்று துறைகள், அத்துறைகளில் எவ்வாறான சேவைகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காக சேவைபெறுநர்கள் சென்றிருந்தனர் என்பது பற்றியதாக அமைந்திருந்தது. அதற்கு பின்னர் வரும் ஏழு வினாக்களும் அத்துறைகளில் வாடிக்கையாளர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் மற்றும் சேவை பெறுநர்களை ஊழியர்கள் வழிநடத்தும் விதம் பற்றியதாக அமைந்திருந்தது. இறுதியாக மூன்று வினாக்களும் சேவைபெறுநர்களின் மனக்குறைகள் மற்றும் பரிந்துரைகள் சம்பந்தமானதாகக் காணப்பட்டது.

6.4 மாதிரி எடுத்தல்

ஆய்வின் மொத்த மாதிரியாக 50 பங்கேற்பாளர்கள், எழுமாறாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆய்விற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 50 பேரும் தமிழ் மொழி மூலம் சேவை பெறுநர்களாக உள்ளனர். இவர்களுள் 30 பேர் தமிழர்களாகவும் 20 பேர் முஸ்லீம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

ஆய்வின் வரையறை

சேவை பெறுநர்கள், மற்றும் இயற்பியல் வளங்களிலிருந்து தரவு சேகரிப்பைப் பயன்படுத்தி அம்பாறை மாவட்டச் செயலகம் எவ்வாறு அதிகார பூர்வ மொழிக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறது என்பதை இந்த ஆய்வு ஆராய்ந்துள்ளது. அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்திற்குட்பட்ட பொத்துவில் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் P/26 (ஹிஜ்றா நகர்) மற்றும் P/22 (சங்கமன் கண்டி) போன்ற கிராமங்களில் குறிப்பிட்ட ஆய்விற்கான தரவுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. ஹிஜ்றா நகர் தமிழர், முஸ்லீம்கள் இணைந்து வாழும் கிராமமாகும்.

ஆய்வின் மட்டுப்பாடு.

பொதுவாக அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் அனைத்துப் பொதுச்சேவை வளங்களிலும் மொழி தொடர்பான பிரச்சினை காணப்பட்டாலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட வகையில் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் குறிப்பிட்ட முக்கியமான துறைகளான வரவேற்பு, பதிவு, சமூகசேவைகள் போன்றவற்றில் மட்டும் கவனம்செலுத்தப்பட்டு இந்த ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளமையானது ஆய்வின் மட்டுப்பாடாக அமைந்துள்ளது.

சேவை பெறுநர்களிடமிருந்து பெற்ற தரவுகளின் பகுப்பாய்வு

கணக்கெடுப்பின் இறுதியில் தரவு பகுப்பாய்விற்கு 50 தரவுகள் பெறப்பட்டன இதில் 30 தமிழர்களும் 20 முஸ்லிம்களும் ஆகும். இத்தரவுகளைக் கொண்டே தரவுப்பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது. இவ் வாடிக்கையாளர்கள் அனைவரிடமும் ஒரே விதமானவினாத்தாள்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு தரவு சேகரிக்கப்பட்டதனால் அவை அனைத்தும் ஒன்றாகவே பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சேவைபெறுநர் கேள்வித்தாளில், முதல் இரண்டு கேள்விகள் மாவட்டம் மற்றும் அவர்களின் முதல் மொழி பற்றியது. மொழித்திறன் அல்லது சேவைபெறுநரின் முதல் மொழியைத் தீர்மானிப்பதற்காக இந்த இரண்டு கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. சேவைபெறுநர்கள் அனைவரும் அம்பாறை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். 35 சேவைபெறுநர்கள் தமிழ்மொழி மாத்திரமே தெரிந்தவர்களாக காணப்பட்டனர். 15 சேவைபெறுநர்கள் மட்டுமே இருமொழிகளிலும் ஓரளவு சரளமாகப் பேசத் தெரிந்தவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

சேவை பெறுநர்களின் மொழித் தெரிவுகள்

மாவட்ட செயலகத்திலிருந்து சேவைகளைப் பெறுவதில் சேவை பெறுநர்களின் மொழி விருப்பங்கள் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு 10% சேவைபெறுநர்கள் மட்டுமே சிங்களத்தை பயன்படுத்த விரும்பினர், 65% சேவைபெறுநர்கள் தமிழ் மட்டுமே பயன்படுத்த விரும்பினர், 20% சேவைபெறுநர்கள் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் இரண்டையும் பயன்படுத்த விரும்பினர், 5% சேவைபெறுநர்கள் சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளை பயன்படுத்த விரும்பினர். (வினாக்கொத்து மூலமான தரவுப்பகுப்பாய்வு).

இவ்வாறு மொழி விருப்பம் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு சேவைபெறுநர்கள் பதிலளித்திருந்தார்கள். முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் சேவைபெறுநர்கள் இதில் ஒரே விதமான பதில்களை வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அனைவரதும் முதல் மொழி தமிழ் மொழியாகக் காணப்பட்ட போதிலும் 20 வீதமான சேவைபெறுநர்கள் இரு மொழிகளையும் பயன்படுத்த விரும்பியமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

சேவை அறிவிப்புப் பலகைகளின் மொழிப்பயன்பாடு தொடர்பானபோக்கு

அடுத்ததாக அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தின் சேவைப் பலகைகளில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியில் சேவைபெறுநர்களின் திருப்தியை அடிப்படையாகக்கொண்ட தரவுப்பகுப்பாய்வில் முக்கிய அடையாளப் பலகைகள், பிரிவு அடையாளங்கள், தரவரிசை வாரியங்கள், திசை வாரியங்கள் மற்றும் அறிவிப்புகள் என ஐந்து வகையான சேவை பலகைகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. 65% சேவைபெறுநர்கள் முக்கிய அடையாளப் பலகைகள் மற்றும் பிரிவு அடையாள பலகைகளின் மொழிப்பயன்பாட்டில் திருப்தி அடைந்தனர், 35% சேவைபெறுநர்கள் திருப்தியற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். தரப்படுத்தல் பலகைகள் மற்றும் அறிவித்தல் பலகைகளில் 80% சேவைபெறுநர்கள் மொழியால் திருப்தி அடைந்தனர், அவற்றிலுள்ள அறிவிப்புகளில் உள்ள மொழியில் 20% சேவைபெறுநர்கள் திருப்தி அடையவில்லை. மறுபுறம், 85% சேவைபெறுநர்கள் திசை அறியும் அறிவித்தல் பலகைகளின் மொழிப்பயன்பாட்டில் திருப்தி அடைந்தவர்களாகவுள்ளனர். 15% சேவைபெறுநர்கள் திருப்தி அடையவில்லை(வினாக்கொத்து மூலமான தரவுப்பகுப்பாய்வு).

சேவை பெறுபவர்களை ஊழியர்கள் வழிநடத்தும் விதம்

சேவைபெறுநர்களிடம் அடுத்த கேள்வியாக அமைந்தது அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்திற்கு சேவையை பெற்றுக் கொள்வதற்காக செல்கின்ற போது அங்கு சேவையை வழங்குகின்ற ஊழியர்கள் சேவை பெறுபவர்களை வழிநடத்தும் விதம் பற்றியதாக அமைந்திருந்தது. இதில் பெரும்பாலான சேவை பெறுநர்கள் பல்வேறு மன ஆதங்கங்களை வெளிப்படுத்தி இருந்தனர். குறிப்பாக ஒரு சேவைபெறுநர் தனது காணி அனுமதிப்பத்திரத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்காகச் சென்றிருந்தபோது தான் இருமொழி தெரிந்த ஒருவரை அழைத்துவரும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதாகத் தெரிவித்திருந்தார். மேலும் பல்வேறு மன ஆதங்கங்களை சேவைபெறுநர்களிடம் கேள்வி கேட்கப்பட்டதன் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. குறிப்பாக 80% சேவைபெறுநர்கள் ஊழியர்களை வழிநடத்தும் விதத்தில் திருப்தியற்றவர்களாகக் காணப்பட்டனர். 20% சேவை பெறுநர்களே திருப்தி கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர்.

சேவை பெறுநர்கள் சேவையைப் பெற்றுக்கொள்வதிலுள்ள திருப்திகரத்தன்மை

சேவை பெறுநர்களின் திருப்தியை மையமாகக் கொண்ட அடுத்த பகுப்பாய்வு முதல் மொழியில் தொடர்புடைய ஆவணங்கள் கிடைப்பது பற்றியதாக இருந்தது. இங்கு, மாவட்ட செயலகத்தின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று பிரிவுகளின் ஆவணங்கள் தொடர்பில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தப்பட்டன. அனைத்து சேவைபெறுநர்களும்

வரவேற்பு பிரிவின் ஆவணங்கள் முக்கிய மூன்று மொழிகளில் கிடைக்கின்றன என்று தெரிவித்தனர். எனவே, 90% சேவைபெறுநர்களின் திருப்தி வரவேற்பு பிரிவில் உள்ள ஆவணங்களின் மொழிப் பயன்பாட்டுக்கு கிடைத்தது. இருப்பினும், பதிவு பிரிவு மற்றும் சமூக சேவைப் பிரிவு என்று வரும்போது, சேவைபெறுநர்கள் ஆவணங்களின் மொழி பயன்பாட்டில் முழுமையான திருப்தி அடையவில்லை. பிறப்புச் சான்றிதழ் விண்ணப்பம், திருமணச் சான்றிதழ் விண்ணப்பம், இறப்புச் சான்றிதழுக்கான விண்ணப்பம் போன்ற பதிவுப் பிரிவின் பெரும்பாலான ஆவணங்கள் முக்கிய மூன்று மொழிகளில் கிடைத்தாலும், சில ஆவணங்கள் தமிழ் மொழியில் கிடைக்கவில்லை. எனவே பதிவுப் பிரிவில் உள்ள ஆவணங்களின் மொழிப் பயன்பாட்டில் 65% சேவைபெறுநர்கள் மட்டுமே திருப்தி அடைந்தனர். அதேபோல், சமூக சேவைப் பிரிவில், பொது நன்கொடைக்கான விண்ணப்பங்கள், சுய தேவைக்காக விண்ணப்பங்கள் போன்ற பெரும்பாலான ஆவணங்கள் முக்கிய மூன்று மொழிகளில் கிடைத்தன, ஆனால், வருடாந்த அறிக்கை தன்னார்வ நிறுவனங்கள் போன்றவற்றின் சில ஆவணங்கள் தமிழில் கிடைக்கவில்லை. எனவே, சமூக சேவைப் பிரிவில் ஆவணங்களைப் பயன்படுத்துவதில் 45% சேவைபெறுநர்கள் மட்டுமே திருப்தி அடைந்தனர்(வினாக்கொத்து மற்றும் நேர்காணல் மூலமான தரவுப்பகுப்பாய்வு).

சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது ஏற்படும் மொழிப்பிரச்சினைகள்

சேவைபெறுநர்களுக்கான சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது ஏற்படும் மொழிப்பிரச்சினைகள் தொடர்பான தரவுப்பகுப்பாய்வு முடிவுகளாக அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் இருந்து சில சேவைகளைப் பெறும் போது அவர்கள் இரண்டாவது மொழியை (சிங்களம்) பயன்படுத்த வேண்டி இருக்கின்றதா? என்ற கேள்விக்கு தமிழ் முதல் மொழியாக கொண்டிருந்த அனைத்து சேவைபெறுநர்களும் பயன்படுத்துகின்றார்கள்(100%) என்பதே தரவுப்பகுப்பாய்வின் முடிவாக அமைந்துள்ளது. சில தமிழ் சேவைபெறுநர்கள் தமிழில் தேர்ச்சி பெற்ற ஊழியர்களின் பற்றாக்குறை, தாய்மொழியில் சேவை பெறுவதில் உள்ள சிக்கல் நிலை காரணமாக முறையான தகவல் தொடர்பினை மேற்கொள்ள முடியாதுள்ளதுடன் அழைக்கப்படுகின்ற போக்கு, தேவையான சேவைகளை பெற்றுக்கொள்வதில் நேர விரையம் சில அறிவிப்புகள் முறையான வகையில் கிடைக்கப் பெறாமை போன்றன முக்கிய பிரச்சினைகளாகக் காணப்பட்டன. அத்தோடு பல்வேறு மனக்குறைகளையும் சேவைபெறுநர்கள் முன்வைத்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

ஆய்வு முடிவுகள்

தரவு பகுப்பாய்வின் படி குறிப்பிடத்தக்க முக்கியமான கண்டுபிடிப்புகளை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன.பெரும்பாலான சேவைபெறுநர்கள் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில்

இருந்து சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்த விரும்பினர். அதிகமான சேவைபெறுநர்கள் தமிழ்பேசுபவர்கள் என்பதால் சேவை வழங்குகின்ற அரசு ஊழியர்களும் தமிழ்மொழியில் சேவையை வழங்குவதற்குத் தம்மைத் தயார் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்று தமிழ் மொழியில் மாத்திரம் தேர்ச்சிபெற்ற பெரும்பாலான சேவை பெறுநர்கள் அரசு சேவையை பெற்றுக் கொள்ளும்போதும் பல்வேறு இடர்பாடுகளை எதிர்கொள்கின்றார்கள்

இருப்பினும் மிகக் குறைந்தளவான சேவைபெறுநர்கள் சிங்கள மொழியைப் பயன்படுத்த விரும்பினாலும் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் மொழிப் பயன்பாடு தொடர்பாக அவர்களின் திருப்திகரமான நிலை மிகக்குறைவாகவே காணப்பட்டது. ஏனெனில் பெரும்பாலான தமிழ் மொழி மூலமான வாடிக்கையாளர்கள் சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொண்டதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

சேவை வாரியங்கள் மற்றும் ஆவணங்களில் உள்ள மொழிப் பிரச்சினைகள், இருமொழித் திறன் கொண்ட ஊழியர்களின் பற்றாக்குறை, மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் பற்றாக்குறை போன்ற காரணங்களால் நிர்வாகத்திற்கான பொருத்தமான மொழிக் கொள்கைகள் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் சரியாக செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் பணிபுரியும் 80 வீதமான ஊழியர்கள் சிங்கள மொழி பேசும் ஊழியர்கள். ஆனால் 61 வீதமான சேவைபெறுநர்கள் தமிழ் மொழி பேசுபவர்கள் என்பதனாலேயே மொழிப் பயன்பாட்டின் மிகப்பெரிய அளவிலான பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவை ஊழியர்கள் தொடர்பான அவர்களின் கண்ணோட்டமாகும். எவ்வாறிருப்பினும் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் சேவைகளை பெறுவதற்காக செல்கின்றவர்கள் பொதுவாக அலைக்கழிக்கப்படுகின்ற போக்கு, குறிப்பிட்ட சேவைகளை பெற்றுக் கொள்வதில் தாமத நிலை ஏற்படுதல், தமது கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு மொழிப்பிரச்சனை தடையாக அமைதல் போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்கின்றார்கள் என்பது அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. அந்த பிரச்சினைக்கான முக்கிய காரணமாக அமைவது அதிகமான பணியாளர்கள் தமிழ் மொழியில் சரளமாக உரையாடத் தெரியாமலும் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டாமையுமே எனக் குறிப்பிடலாம். இந்த அடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது அரசாங்கத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்ற உத்தியோகபூர்வ மொழிக் கொள்கைகளை இம் மாவட்டச் செயலகத்தில் இருக்கின்ற ஊழியர்கள் சரிவரப் பின்பற்றவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வின் முக்கிய கேள்வி “நிர்வாகத்திற்கான மொழிக் கொள்கையை அம்பாறை மாவட்ட செயலகம் எவ்வாறு பின்பற்றுகிறது” என்பதாகும். ஆய்வில் முக்கியமாகப் பெறப்பட்ட தரவுகளை மதிப்பீடு செய்வதன் மூலம், அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் நிர்வாகத்திற்கான உத்தியோகபூர்வ மொழிக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதில் எதிர்பாக்கின்றளவு முன்னேற்றமும் அர்ப்பணிப்பம் காணப்படவில்லை. அவதானிப்பின்படி, பிறப்புச்சான்றிதழ், காணி அனுமதி பத்திரம், இறப்புச் சான்றிதழ், வாகன அனுமதி பத்திரம் போன்ற பெரும்பாலான சேவைகள் முக்கிய மூன்று மொழிகளிலும் வழங்கப்படுவது மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. குறிப்பிட்ட ஒரு சில சேவைகளில் மாத்திரம் மக்கள் மொழிரீதியாகத் திருப்தி கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இதனடிப்படையில் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் அரசியலமைப்புரீதியாக அரசாங்கத்தால் அமுல்படுத்தப்பட்ட மொழிக்கொள்கையானது வெற்றிகரமானதாக அமையவில்லை.

அரசகரும மொழிகளைச் சரியாக நடைமுறைப் படுத்துவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்கள் மற்றும் அதற்காக உருவாக்கப்பட்ட நிறுவனங்கள் பல காணப்பட்ட போதும் மொழி உரிமை தொடர்ந்தும் திருப்தியற்ற நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. மொழி உரிமைகள் சம்பந்தமான கொள்கைகளை அரசு திணைக்களங்களே சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தாத போதும் ஏனைய நிறுவனங்களில் இதன் செயற்பாடு எவ்வாறாகக் காணப்படும். மொழிக் கொள்கையானது அறிமுகப்படுத்தப்படும் போது அதன் செயற்பாடானது உச்சநிலையில் காணப்பட்டாலும் காலப்போக்கில் கொள்கைகளும் செயற்பாடுகளும் வலுவற்ற செயற்பாடுகளாகவே ஆகிவிடுகின்றன. இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் கிராமப்புறங்களைச் சேர்ந்த சாதாரண பொதுமக்களாவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்வேறு மொழிபேசுகின்ற மக்கள் வாழ்கின்ற சூழலில் இணக்கப்பாட்டினை ஏற்படுத்துவதற்கு மொழி முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. எனவே இலங்கை போன்ற பல்லின கலாச்சாரம் கொண்ட பல மொழி பேசுகின்ற மக்கள் வாழ்கின்ற நாட்டில் பொதுச்சேவை வழங்கலில் அரசகரும மொழிக் கொள்கையை வடிவமைப்பதில் முக்கிய கவனத்தை எடுத்தல் அவசியமாகும். போருக்குப் பின்னரான நல்லிணக்கச் செயல்முறையின்போது அரசகரும மொழிகள் கொள்கையை சீரமைத்து அக்கொள்கையை முறையாக அமுலாக்கம் செய்வதற்கான கட்டமைப்புகளும் வழிமுறைகளும் உருவாக்கப்படுவதில் கூடிய கவனம் செலுத்துவது கட்டாயத் தேவையாக உள்ளது, ஏனெனில் அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தில் ஊழியர்கள் சேவைகளை வழங்குகின்ற போதும் அச்சேவைகளை சேவை பெறுனர்கள் பெறுகின்ற போதும் மொழிப்பயன்பாடு ரீதியாக சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மொழிப்பயன்பாடு தொடர்பான பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க அம்பாறை மாவட்ட செயலகத்தின் நடைமுறைச் செயற்பாடுகளை மாற்ற

திறமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். என்பன ஆய்வு முடிவுகளாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

பரிந்துரைகள்

இந்த ஆய்வின் மூலம் முன்வைக்கப்படும் பரிந்துரைகள் வருமாறு:

- பொது நிர்வாக சுற்றறிக்கைகளின்படி, அனைத்து அரசு ஊழியர்களும் அதிகாரப்பூர்வ மொழிக்கொள்கை தேர்வுகளில் தேர்ச்சி பெற வேண்டும்.
- பொது நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை 07/2017 இன்படி சிங்கள ஊழியர்களும் நேர்முகப் பரீட்சை மற்றும் ஏனைய பரீட்சைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றாலும், தமிழ் வாடிக்கையாளர்களுக்கான சேவைகளை வழங்கும்போது தமிழைச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தெரியாமல் உள்ளனர். எனவே, சிங்கள ஊழியர்கள் தமிழைப் பயன்படுத்துவதில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய செயற்பாடுகள் இடம்பெற வேண்டும்.
- ஊழியர்களின் இருமொழித் திறனை மேம்படுத்துவதற்காக அரசாங்கம் மிகவும் பயனுள்ள ஆக்கபூர்வமான மற்றும் அவற்றின் தேவையை விளங்கிச் செயற்படக்கூடிய வகையில் பொருத்தமான செயல்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும்.
- உத்தியோகபூர்வ மொழிக்கொள்கையின் அடிப்படையில், ஊழியர்களைத் தெரிவு செய்வதற்காகப் பொருத்தமான தேர்வுகள் மற்றும் பிற முறைகளின் அடிப்படையில் தேர்வானது இடம்பெற வேண்டும்.
- சிங்கள மற்றும் தமிழ் ஊழியர்களை இருமொழி மாவட்ட செயலகத்திற்குச் சமமாக நியமிப்பது முக்கியமாகும்.
- மாவட்ட செயலகத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் மொழி மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது மற்றொரு தீர்வாகும்.

உசாத்துணைகள்

Bright, W. (1992). *Language Policy*. International Encyclopaedia of Linguistics vol.4; 310-311

Gunasekara olcatt,R.G.G, Samarasinghe, S.G. & Vamadevan,V. National language Policy in Sri lanka, (1956-1999), (three studies in its implementation) Kandy: international centre for ethnic studies,(1996)

Thevarajan,A. (1995). Tamil as Official Language:Retrospect and Prospect, International Center for Ethnic Studies

Wakkumbura,M.R.(2015) in Sri Lanka Institute of Development Administration, Sri Lanka was implemented

WWW.statistics.gov.lk, Department of census and statistics Sri Lanka, 2012, Availableat:<https://www.cpalanka.org/wp-content/uploads/2013/04/6th-Edition-Vibhasha-Tamil.pdf>

அரசகரும மொழிகள் தொடர்பான கொள்கை அமுலாக்கத்தினை பொறுப்பளித்தல் - (2009.09.25 திகதி) 1620/27 இலக்க அதிவிஷேட வர்த்தமானி

பொது நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல . 12/2003 (iii) - 2016.08.22

பொது நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல . 01/2014 (iii) - 2016.05.16

பொது நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல . 01/2014 (ii)

பொது நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 01/2014 (i) - பொது நிர்வாக சுற்றறிக்கை

முகாமைத்துவ சேவைகள் சுற்றறிக்கை இல. 04/2014

அரச நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 01.:2014 - 2014 ஜனவரி 21 ம்

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 01/2014 அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை இல 07/2007

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 04/2012 - 2012 ஆகஸ்ட் 30 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை

.அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 01/2011 (i) - 2011 டிசம்பர் மாதம் 21 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கை இலக்கம் 29/98 மற்றும் 03/2007

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 01/2011 - 2011 ஒக்டோபர் மாதம் 12 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை இலக்கம் 29/98 மற்றும் 03/2007

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 12/2003 (ii) - 2011 ஆகஸ்ட் மாதம் 05 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை இல 12/2003 (I)

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 12/2003 (i) மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் உரைபெயர்ப்புக்கான கொடுப்பனவு செய்யப்பட வேண்டிய விதம் 2010 ஒக்டோபர் 20 ஆம் திகதி வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 03/2010

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை கடித இல. 04 - அரசாங்க நிருவாக சுற்றறிக்கை
இலக்கம் 12/2003

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை கடித இல . 18/2009 - 2009 நவம்பர் 25 ம் திகதி
அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 15/2009 - அரசியல் யாப்பின் IV ஆம்
அத்தியாயத்தின் மொழி தொடர்பான ஏற்பாடுகளை பின்பற்றாமாறு
அறிவுறுத்தி வெளியிடப்பட்ட 25/89, 25/89 (1) , 22/91 கொண்ட அரச
நிருவாக சுற்றறிக்கைகள்

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை, 07/2007 (1) - தாபனக்கோவையின் (II) ஆம்
அத்தியாயம்

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 07/2007 - 2007 மே 28

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 03/007 - 2009 பெப்ரவரி மாதம் 09 ம் திகதி
வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 31/96 - 1996 நவம்பர் 08 ம் திகதி
வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 22/91 1991 யூன் 17 ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட
சுற்றறிக்கை அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 51/90 1990 டிசம்பர் 07 ம்
திகதி வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 36/90 - 1990 செப்டெம்பர் 10 ம் திகதி
வெளியிடப்பட்ட சுற்றறிக்கை

அரசாங்க நிர்வாக சுற்றறிக்கை இல. 36/89 - 1989 யூன், 06 ம் திகதி வெளியிடப்பட்ட
சுற்றறிக்கை

அமைச்சரவை பத்திரம் இல. 13/1748/520/01 அமைச்சரவை பத்திரம் இல.
08/0681/326/005

**சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின்
வகிபாகம் : யாழ்ப்பாண பிரதேசசெயலாளர் பிரிவினை
அடிப்படையாகக்கொண்ட ஒரு ஆய்வு**

வாசுதேவன் வசந்தராஜ்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதல் ஒரு நீண்டகாலச் செயன்முறையாகும். அச்செயன்முறையில் பால்நிலை வகிபாகமானது முக்கியமானதாகும். அதனடிப்படையில் ஆய்வானது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்பது தொடர்பாக யாழ்ப்பாணம் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்டு ஆராய்கிறது. முதன்நிலை சமூகமயமாக்கல் நிறுவனங்களில் நிலைபேறான சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் வகிபாகமானது பலமானதாகக் காணப்படுகின்றது. அதேவேளை இரண்டாம்நிலைச் சமூகமயமாக்கல் நிறுவனங்களில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் வகிபாகமானது குறைவானதாகக் காணப்படுகின்றது. இதற்கு இரண்டாம் நிலை சமூகமயமாக்கல் நிறுவனங்களில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களிற்குப் பல பரிமாணங்களில் சவால்கள் காணப்படுகின்றது. ஆய்வின் நோக்கமானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தினை இனங்காண்பதாகவுள்ளது. ஆய்வு பண்புசார் ஆய்வு முறையிலான ஆழமான ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுக்கான முதலாம்நிலைத் தரவு சேகரிப்புக் கருவியாக அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் மற்றும் விடயஆய்வு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இங்கு நோக்கம் கருதிய 19 மாதிரிகள் ஆய்வுக்காக உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இதில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் பெண்களில் பல்வேறு வேறுபாடுகளைக் கொண்ட பன்மைத்துவமான பெண்களிடம் தரவு சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தினை விளங்கிக் கொள்ள, பெண்களின் நோக்குநிலைகள், செயற்பாடுகள் மற்றும் சவால்களை புரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமானதாகும். கிராமிய பெண்களிடம் காணப்படும் போர் அனுபவங்கள் இருவேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது போர் பாதிப்புகளினையுடையவர்கள் மற்றும் போர்ப் பாதிப்பற்றவர்கள் என்போராகும் பண்பாட்டு ரீதியான நோக்குநிலைகளும் கிராமியப் பெண்களிடம் காணப்படுகின்றது. பண்பாட்டுயர்வுவாதம், சாதியம் மற்றும் மதம்சார் நோக்குநிலைகளும் கிராமியப் பெண்களின் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான எண்ணத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. கிராமியப் பெண்களின் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான செயற்பாடுகளை நோக்கும் போது, குடும்பங்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்தல் பிரதானமானதாகக் காணப்படுகிறது. அரசியல் பங்குபற்றல் மற்றும் சமூக மேம்பாடு போன்ற செயற்பாடுகளில் அவர்கள் சுயாதீனமானவர்களாகச் செயற்படாதுள்ளனர். சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் கிராமியப் பெண்களிற்கான சவால்களில் பால்நிலை வகிபாகம் மற்றும் பெற்றோரியம் பிரதானமாகக் காணப்படுகின்றது. கிராமியப் பெண்கள் தாம்சார்ந்த பண்பாடுகளின் பால்நிலை வகிபாக எதிர்பார்ப்பிற்கு உட்பட்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

இது அவர்களினை சுயாதீனமாக இயங்க அனுமதிக்காதுள்ளது. இத்தகைய எதிர்பார்ப்புகளினை கற்றுக் கொடுக்கும் முறையாகப் பெற்றோரியம் காணப்படுகிறது. பொருளாதாரநெருக்கடி மற்றும் அரசியல் அச்சுறுத்தல்கள் என்பன பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் ஈடுபடுவதற்குச் சவாலானதாகக் காணப்படுகிறது. ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் சிங்கள கிராமியப் பெண்கள் காணப்படாமை, முஸ்லீம் பெண்களினை அணுகுவதில் பண்பாட்டுசார் தடைகள் மற்றும் COVID-19 பெருந்தொற்று போன்றன ஆய்வுக்கான மட்டுப்பாடுகளாகக் காணப்பட்டன. பொருளாதாரமேம்பாடு, சமூக மூலதனம் மற்றும் பன்மைத்துவ சிந்தனைகளினை மேம்படுத்துவதனுடாகக் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தினை சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் அதிகரிக்க முடியும்.

திறவுச் சொற்கள்: பால்நிலை வகிபாகம், பண்பாட்டுச் சமூகமயமாக்கம், பன்மைத்துவம், போர் அனுபவம், கிராமிய பெண்கள்

வாசுதேவன் வசந்தராஜ் (✉)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: vasanthnixsan@gmail.com

அறிமுகம்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவது ஒரு நீண்டகாலச் செயன்முறையாகும் (Erzuruma & Erenb, 2014). இச்செயன்முறையில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்பதனை ஆய்வு அறிய முற்படுகின்றது. இது யாழ்ப்பாணப் பிரதேசசெயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்துள்ளது. இலங்கையில் பல இனக்குழுமங்கள் காணப்படுகின்றது. அதில் சிங்களவர், தமிழர் மற்றும் முஸ்லீம்கள் ஆகிய இனக்குழுக்கள் அதிகமானவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இலங்கையில் மொழி, சமயம் மற்றும் அரசு ஆகிய இரண்டாம்நிலை சமூக நிறுவனங்கள் இனத்துவம் என்ற சமூகக் கட்டுமானத்தினை (social construction) உருவாக்கியுள்ளது. இவ்வினக்குழுக்களிடையே இடம்பெற்ற கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகள் மற்றும் முரண்பாடுகள் இலங்கையின் பன்மைத்துவக் கட்டமைப்பினை (social structure) கட்டவிழ்ப்புச் செய்துள்ளது. சிங்கள - முஸ்லீம் கலவரம் (1915), தமிழ்-சிங்களக் கலவரம் (1983), மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (JVP) கிளர்ச்சி (1987-1989), உள்நாட்டுப்போர் (1983-2009) மற்றும் ஈஸ்டர் குண்டுவெடிப்பு(2019) போன்றன இலங்கையில் நிலைபேறான சமாதானத்தின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்த்தியுள்ளது. எனவே சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் இனங்களிடையே மீள்நல்லிணக்கம், திறன்மேம்பாடு மற்றும் சமூக நிலைமாற்றத்தினை மேற்கொள்ள வேண்டும் (Erzuruma & Erenb, 2014). இச்செயன்முறைக்கு பால்நிலைசார் நோக்குநிலையானது அவசியமானதாகும். ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்பு சபையின் (United Nations Security Council) “பெண்கள், சமாதானம் மற்றும் பாதுகாப்பு” தொடர்பான 1325 தீர்மானமானது பெண்களின் முக்கியத்துவத்தினைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. எனவே இலங்கையில் நிலைபேறான சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பெண்களின் வகிபாகம் குறித்த புரிதல் அவசியமானதாகும். அதனடிப்படையிலேயே ஆய்வானது பெண்களின் மையமாகக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. இலங்கையில் பெரும்பாலான பெண்கள் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ளமையால் ஆய்வானது கிராமிய பெண்களின் குறிவைத்துள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினைக் கூற்று

ஆய்வானது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் என்ன என்பதனை விபரிக்கும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் வகிபாகம் அவசியமானதாகும். ஆனால் அவர்களின் வகிபாகமானது குறைவானதாகக் காணப்படுகின்றது. 1983 – 2009 ஆண்டுவரையில் இடம்பெற்ற ஆயுத மோதலானது, பெண்கள் சமாதானச் செயற்பாடுகளில்

ஈடுபடுவதற்குப் பாரியளவு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இலங்கையின் சனத்தொகையில் அதிகமானவர்கள் பெண்களாகக் காணப்பட்டாலும் அவர்களின் சமூக, அரசியல் மற்றும் பெருளாதாரச் செயற்பாடுகள் குறைவானதாகக் காணப்படுகின்றது. இலங்கை ஒரு பன்மைத்துவ சமூகத்தினைக் கொண்ட நாடாகும். இன, மத, சாதி, வர்க்கம் என பல்வேறு சமூகக்கட்டுமானங்களிற்கு உட்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இலங்கையில், கருத்தியல் ரீதியான முரண்பாடு (Ideology conflict), இன முரண்பாடு (Ethnic conflict) மற்றும் மதரீதியான முரண்பாடுகள் போன்றன இடம்பெற்றுள்ளன. நீண்ட காலமாகவும், பாரிய இழப்புக்களினை ஏற்படுத்தியதுமான இலங்கையில் இடம்பெற்ற போரானது, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் (LTTE) மற்றும் இலங்கை இராணுவத்திற்கு (Sri Lankan Military) இடையில் இடம்பெற்றதாகும். இப்போர்க்காலத்தில் ஏற்பட்ட சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் போது பெண்களின் பங்களிப்புக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்படவில்லை. இது பாரிய போர்சார் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. போரிற்குப் பின்னரான சூழமைவில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் வகிபாகம் அவசியமானதாகும். ஆனால் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் வகிபாகமானது குறைவானதாகக் காணப்படுகின்றது.

நீண்டகால உள்நாட்டு இடப்பெயர்விற்கு உள்ளாக்கப்பட்ட முஸ்லீம் மக்கள் இன்று ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் மீளக் குடியேறியுள்ளனர். இதனால் முஸ்லீம் மக்களிற்கும், தமிழ் மக்களிற்கும் இடையில் பண்பாட்டு ரீதியான அதிர்ச்சிநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும் தமிழ் மக்களிடையே காணப்படும் சாதிசார் சமூகக்கட்டமைப்பும் தமிழ் மக்களிடையே பண்பாடுசார் வேறுபாட்டினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் இந்து, முஸ்லீம் மற்றும் கிறிஸ்தவம் போன்ற கட்டமைக்கப்பட்ட மதங்கள் காணப்படுகின்றது. மேலும் பல்வேறு அரசியல் ரீதியிலான கருத்துநிலை வேறுபாடு கொண்டவர்களும் காணப்படுகின்றார்கள். ஆகவே ஆய்வுப்பிரதேசமானது பல்வேறு பன்மைத்துவமுடைய மக்களினை கொண்ட பகுதியாகக் காணப்படுகிறது. இவர்களிடையே நிலையேறான சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பெண்களின் வகிபாகமானது முக்கியமானதாகும்.

பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தம்மைப் பொருத்திக் கொள்வதில் ஆணாதிக்கம், பால்நிலைக் கட்டமைப்பு, பண்பாடுசார் கட்டுப்பாடுகள், பெண்கள் பாதுகாப்புசார் அரசு கொள்கைகள், தங்குநிலைப் பொருளாதாரம் போன்ற பலசவால்கள் காணப்படுகின்றன. இவை சமூக, பண்பாட்டு, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ரீதியான பல பரிமாணங்களில் காணப்படுகின்றன. இச்சவால்களினை யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசசெயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட பெண்களிடம் அரசியல், சமூக மற்றும் பண்பாட்டுசார் பிரிவினையுடைய பன்மைத்துவமாகப் பெண்கள் வாழ்கின்றார்கள்.

எனவே அவர்களிடையே சமாதானம் தொடர்பான நோக்குநிலைகள் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது.

ஆய்வு நோக்கம்

பொது நோக்கம்

- சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தினை இனங்காணுதல்

சிறப்பு நோக்கங்கள்

- சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலையினை இனங்காணுதல்
- சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் செயற்பாடுகளினை இனங்காணுதல்
- சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப்பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களினை இனங்காணுதல்

ஆய்வு வினா

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது? சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமிய பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் எவை?

ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

இரண்டு உலகப் போர்களினைக் கடந்து உலக நாடுகள் இருபெரும் வல்லாதிக்கமாக மோதிக்கொண்ட பனிப்போரின் பின்னர் சமாதானம் குறித்த முக்கியத்துவம் எழுச்சியடைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ஐக்கியநாடுகள் (UN) சபையானது சமாதானத்திற்கு முக்கியத்துவமளிக்கத் தொடங்கியது. 1992ம் ஆண்டு ஐக்கியநாடுகளின் பொதுச்செயலாளர் “Boutros Boutros-Ghali” சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பதல் (Peace building) என்ற கருத்தியலினை வெளியிட்டார் (Adepoju et al., 2021). இலங்கையில் உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்த (2009) சூழ்நிலையில் இனங்களிடையே சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியது அவசியமானதாகும். ஆனால் இன்றுவரை இலங்கை போரிற்குப் பின்னரான சமூகமாகக் காணப்படுகின்றது. அதனை சமாதானத்திற்குப் பின்னரான சமூகமாக மாற்றுவதற்கு இதுபோன்ற ஆய்வுகள் முக்கியமானதாகும். நிலைபேறான சமாதானத்தினை மேம்படுத்துவதற்கு பால்நிலை சமத்துவமுடைய பங்களிப்பு அவசியமானதாகும். இலங்கையின் சமாதானத்தினைக்

கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் வகிபாகமானது குறைவானதாகக் காணப்படுகிறது. குடும்பம் மற்றும் திருமணம் எனும் முதலாம்நிலை சமூகமயமாக்கல் நிறுவனங்களின் ஊடாக சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் முகவராக பெண்கள் செயற்படுகின்றார்கள். ஆனால் மதம், மற்றும் அரசு ஆகிய இரண்டாம்நிலை சமூகமயமாக்கல் நிறுவனங்களில் பெண்களின் வகிபாகமானது குறைவானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஐக்கியநாடுகளின் பாதுகாப்புச்சபையினுடைய “Women, Peace and Security” என்ற 1325 தீர்மானமானது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது(Kilonzo & Onkware, 2021) எனவே ஆய்வானது பெண்களின் மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுதல் அவசியமானதாகும். இலங்கையில் உள்ள பெண்களில் கிராமப்புறப் பெண்கள் அதிகமானவர்களாகவும், சமுதாய மட்டங்களில் சிறந்த சமூக மூலதனத்தினைக் கொண்டவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். எனவே சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் வகிபாகம் தொடர்பான ஆய்வானது கிராமியப் பெண்களின் மையமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுதல் அவசியமானதாகும்.

ஆய்வானது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதல் தொடர்பான அறிவு வளர்ச்சிக்கும், சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்கள் மட்டத்தில் எத்தகைய செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனப் புரிந்துகொள்வதற்கும், புதிய ஆய்வுகளிற்கான ஆய்வு இடைவெளியினை வெளிப்படுத்தவும் குறித்த ஆய்வானது முக்கியமானதாகும்.

இலக்கியமீளாய்வு மற்றும் கோட்பாட்டுச்சட்டகம்

இலக்கியமீளாய்வானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் வகிபாகத்தினை விளங்கிக் கொள்வதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பெண்களின் வகிபாகத்தினைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவர்களின் செயற்பாடுகள் மற்றும் சவால்களின் ஆராய்வது அவசியமானதாகும். அத்துடன் பெண்களின் வகிபாகத்தினைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உதவும் கோட்பாடுகளைக் கண்டறிவதற்கும் குறித்த இலக்கியமீளாய்வானது அவசியமானதாகும். எனவே குறித்த இலக்கியமீளாய்வானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் செயற்பாடுகள், சவால்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளைக் கண்டறியும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் செயற்பாடுகள்

இலங்கையின் சிவில் அமைப்புகளின் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயற்பாடுகள் குறித்து Orjuela (2003) விவாதிக்கின்றார். ஆனால் Orjuela (2003)

ஆய்வானது முழு சிவில் அமைப்புக்களினையும் உள்ளடக்கியதாகக் காணப்பட்டுள்ளது. இது சிறப்பாக பெண்களின் செயற்பாடுகளை ஆராயவில்லை. அத்துடன் இவரது ஆய்வானது போர்க்காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது. இன்று இலங்கையில் போர் முடிவுற்ற சூழல் காணப்படுகின்றது. இது குறித்த ஆய்வில் இருந்து மாறுபட்ட காலச்சூழலாக இப்போது (2021) காணப்படுகின்றது.

லிபியா, சோமாலியா, யேமன், சிம்பாவே, மற்றும் சூடான் ஆகிய நாடுகளின் விடய ஆய்வின் ஊடாக பெண்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக Olofsson & Nilsson(2018) விவாதிக்கின்றார்கள். அந்நாடுகளில் பெண்களின் பல செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள் Olofsson மற்றும் Nilsson (2018) ஆய்வுக்குட்படுத்திய நாடுகள் போர்சார் சூழமைவு காணப்படும் நாடுகளாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் தற்போதுள்ள இலங்கையின் சூழமைவு போரற்ற நாடாகக் காணப்படுகின்றது. இது அவரது ஆய்விலிருந்து வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. அத்துடன் அவர்கள் தேசிய மட்டத்தில் பெண்களின் செயற்பாடுகளை ஆராய்ந்துள்ளனர். ஆனால் குறித்த ஆய்வானது ஒரு பிரதேசத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கிராமியப் பெண்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக ஆராய்ந்துள்ளது.

கொலம்பியப் பெண்கள் இனம் மற்றும் பாரம்பரிய அடிப்படையில் சமாதானச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இளம் பெண்கள் பால்நிலை, நீதி, பெண்ணுரிமை, பெண்களிற்கு எதிரான வன்முறைகளிற்கு எதிராக செயற்பட்டு வருகின்றார்கள் என Oxfarm(2020) அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. Oxfarm (2020) தனது “Equality and Territorial Development for Rural Women in Colombia” என்ற செயற்திட்டத்தின் ஊடாக கிராமியப் பெண்களின் மேம்படுத்தி, சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாக உருவாக்கியுள்ளனர். இந்த அறிக்கை குறித்த ஆய்வில் இருந்து மாறுபட்டதாகும். எந்தவிதமான இடையிடதல் செயற்பாடுகளும் இன்றி சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் செயற்பாடுகளை விளங்கிக் கொண்டுள்ளது.

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

மேற்கு ஆபிரிக்காவின் அனுபவங்களின் ஊடாக Alaga (2010) சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் தொடர்பாக விவாதிக்கிறார். “Sierra Leone, Liberia, Cote d’Ivoire, Guinea Bissau, and casamanace” போன்ற நாடுகளில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டுப் போர்களின் அடியாக அவர் விவாதிக்கின்றார். மேற்காபிரிக்காவின் பண்பாடு மற்றும் பெண்களிற்கான பாதுகாப்பு பொறிமுறை மற்றும் ஆணாதிக்க கருத்தியல்கள். பேண்கள் சமாதானத்தினைப் பாதுகாத்தல், மற்றும் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் ஈடுபடுத்திக் கொள்வதற்கு

சவாலாக உள்ளது என விவாதிக்கின்றார். Alaga (2010) இவரது கருத்தானது, பருநிலை மட்டத்தில் உள்ளதுடன், பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர்கள் தமது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதில் உள்ள சவால்களைக் கொண்டு கலந்துரையாடுகிறார். குிராமப்புற பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு எத்தகைய சவால்கள் காணப்படுகின்றது என விவாதிக்கவில்லை. தேசியமட்ட செயற்பாடுகளைக் கொண்டு அவரது கருத்தாடலானது காணப்படுகின்றது. எனவே Alaga, (2010) கருத்தானது ஆய்வில் இருந்து வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

Sierra Leoneஇல் இடம் பெற்ற கொடூரமான உள்நாட்டு யுத்தத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண்கள் பங்கேற்பில் உள்ள மட்டுப்பாடுகளை பரிசீலித்துள்ளார், சமூக வகிபாகம் மற்றும் பண்பாட்டில் காணப்படும் மட்டுப்பாடுகளின் ஊடாகவும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் பங்குபற்றலினை Adepoju et al. (2021) கலந்துரையாடுகின்றார்கள். இவர்களது கருத்திற்கும் ஆய்வுக்கும் பொருத்தப்பாடு காணப்படுகிறது. போரிற்கு பின்னரான சூழமைவில் பெண்களின் பங்குபற்றல் தொடர்பாக விவாதிக்கின்றது. புண்பாட்டுக்கும் பெண்கள் பங்குபற்றலுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் தொடர்பாக விபரிக்கின்றார்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெண்களின் வகிபாகம் தொடர்பான இலங்கை அரசு சார்பாக அறிக்கையினை Aryasinha (2015) ஜெனீவாவில் வெளியிட்டு இருந்தார். இதில் உள்நாட்டு போரிற்கு முன்னர், போர்க்காலம், சமாதானக்காலம் மற்றும் போரிற்குப் பின்னராக எதிர்காலத் திட்டங்களினையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்கள். பெண்கள் கொடூரமான வன்முறையின் போது, தமது பிள்ளைகள், கணவன்மார்கள் மற்றும் சகோதரர்களினை இழந்துள்ளனர் என விபரிக்கின்றார். சமாதானத்திற்கான அரசின் நடவடிக்கைகள் குறித்தும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ஆரசின் வெளிப்பாடானது, போரின்போது பெண்கள் சந்தித்த இழப்புக்களை புரிந்து கெள்ள உதவும். அதே சமயம் குறித்த ஆய்வானது Aryasinha (2015) என்பவருடைய வெளிப்படுத்தலில் இருந்து வேறுபட்டதாகும்.

Zimbabwean கிராமிய சமுதாயங்களில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதிலும் மற்றும் தீர்மானம் எடுக்கும் செயன்முறையிலும் பெண்களின் வகிபாகத்தினை விவாதிக்கின்றார்கள். Rukuni et al. (2016) கருத்தானது, குறித்த ஆய்விற்குப் பொருத்தப்பாடுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆண்கள் மற்றும் பெண்களிற்கு இடையிலான சமனற்ற இடைத்தொடர்பு, நம்பகத்தன்மையற்ற அரசின் ஆதரவு, வன்முறை, பாலியல் வல்லுறவுகள், ஆணாதிக்கம் மற்றும் மனிதர்கள் கட்டமைத்த சமூக ஒழுங்கு போன்றன பெண்கள் பங்கேற்பில் சவாலாகக் காணப்படுகின்றது என விவாதிக்கின்றார்கள்.

ஆபிரிக்காவின் போரிற்குப் பின்னரான நிலைமாற்றம் தொடர்பாக, Ochieng (2019) கத்தோலிக்க திருச்சபைகளின் நோக்கில் விவாதிக்கின்றார். Ochieng (2019)

இவருடைய ஆய்வானது இலக்கியமீளாய்வு முறையியலினை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கமளிக்கின்றது. சமூக தீர்மானிக்கும் பெண்களிற்கான தொழில் மற்றும் வகிபாகம், பெண்களிற்கான வாய்ப்புகளின் கட்டுப்பாடுகள் போன்றன பெண்களிற்கு சவாலாக காணப்படுகிறது எனக்கூறுகின்றார். இவரது விவாதமானது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பார்வையில் இருப்பதனால். குறித்த ஆய்வில் இருந்து வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. கேனிய கிராமியப் பெண்களின் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் வகிபாகம் குறித்து, பால்நிலை முரண்பாட்டின் ஊடாக Kilonzo மற்றும் Onkware (2021). விவாதிக்கின்றார்கள். குிராமியப்பெண்களின் வகிபாகம் தொடர்பாக தெளிவுபடுத்துகின்றார்கள். குடும்ப உறுப்பினர்களின் இழப்பு, பால்நிலைசார்வன்முறைகள், இடப்பெயர்வு, பெண்களிற்கான பாரம்பரிய வகிபாகம் என்பன அவர்களிற்கு சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது. இவர்களது கருத்திலிருந்தும் ஆய்வானது வேறுபடுகின்றது.

கோட்பாட்டுச்சட்டகம்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் எத்தகைய வகிபாகத்தினை கிராமியப் பெண்கள் செலுத்துகிறார்கள் என்பதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவும் கோட்பாடுகளினை கண்டறியும் நோக்குடன் இலக்கிய மீளாய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. சமாதானம் மற்றும் பெண்கள் தொடர்பான பல்வேறு கோட்பாடுகள் காணப்பட்டாலும். ஆய்வுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளினைக் கொண்ட, தாராள பெண்ணியக் கோட்பாடு (Liberal Feminism), சமூக வகிபாகக் கோட்பாடு (Social Role Theory) மற்றும் தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடுகளினை(National Culture Theory) அடையாளப்படுத்தியுள்ளது.

அ. தாராளப் பெண்ணியவாதம் (Liberal Feminism): தாராளப் பெண்ணியவாதமானது பெண்ணியவாதிகளினால் மேம்படுத்தப்பட்ட கோட்பாடாகும். இது பெண்கள் உரிமைதொடர்பாக பிரதானமாக விளக்குகின்றது. பெண்களின் தனிப்பட்ட உரிமைகளின் ஊடான சுதந்திரம் மற்றும் பெண்கள் சமத்துவமின்மை, சட்ட மற்றும் சமூக கட்டுமானங்களில் உள்ள பெண்களிற்கான தடைகளினை அகற்றுதலின் ஊடாகப் பெண்கள் சமத்துவத்தினை நிலைநாட்டுவதும் இக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையான அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது (Enapeh & Yacob-Haliso, 2021). சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பல் என்பது அரசியல் சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகின்றது. இதன் விளைவாகப் பால்நிலை கையாளப்படுகின்றது. மனிதர்களில் பால்நிலைப் பார்வையாக சமூக பண்பாட்டு நியாயப்படுத்தல் காணப்படுகின்றது என தாராளப் பெண்ணியம் விளக்குகின்றது (Rukuni et al., 2016). ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கிராமியப் பெண்களிற்கான பால்நிலை சமத்துவமின்மை காணப்படுகின்றது. அரசியல் செயற்பாடுகளில் பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கு அதிகாரம் கொண்ட நபர்களின் தலையீடுகள்

காணப்படுகின்றது. சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்கள் தம்மைப் பொருத்திக் கொள்வதற்குப் பால்நிலைசார்ந்து சுதந்திரமின்மை காணப்படுகிறது. எனவே அத்தகைய பெண்கள் உரிமைசார் பிரச்சினைகளை விளங்கிக் கொள்வதற்குத் தாராள பெண்ணியவாதக் கோட்பாடு முக்கியமானதாகும்.

ஆ. சமூக வகிபாகக் கோட்பாடு (Social Role Theory): சமூக வகிபாகக் கோட்பாடானது, ஆண்களும் பெண்களும் வெளிப்படுத்தும் தமது வகிபாகமானது சமூக வழக்காறுகளினால் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டதாகும் என்பதனையே சமூக வகிபாகக் கோட்பாடு (Social Role Theory) விளக்குகின்றது (Adepoju et al., 2021). இத்தகைய வகிபாகமானது, பால்நிலைசார் வார்ப்பான எண்ணங்கள் தோற்றம் பெறக்காரணமாகின்றது. அவதானம், சமூகமயமாக்கம், பொதுவான சமூக அங்கத்தவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளும் உள்ளடங்கிய சமூகச் செயன்முறை ஊடாக சமூக வகிபாகமானது உருவாக்கப்படுகின்றது. தீர்மானிக்கப்பட்ட சமூக பால்நிலை வகிபாகத்தினை உருவாக்கியவர்கள் அதனை சரிபார்த்துக்கொள்வார்கள் எனவும் சமூக வகிபாகக் கோட்பாடு (Social Role Theory) விளக்கமளிக்கின்றது(Adepoju et al., 2021). குறிப்பிட்ட ஆய்விலும் கிராமியப் பெண்கள் தமது பால்நிலை வகிபாகத்துக்குள் உட்பட்டு அவர்களின் செயற்பாடுகளினை மேற்கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இக்கோட்பாடானது அவசியமானதாகும்.

இ. தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடு (National Culture Theory): ஒரு பண்பாட்டு வெளிப்பாடானது, அனுபவத்தின் வாயிலான வழித் தோன்றல்கள், அதிக அல்லது குறைவான ஒழுங்குபடுத்தல், ஒரு சனத்தொகைக்குச் சார்பாகத் தனியனை உருவாக்கப்படுதல் அல்லது பழகுதல் அது அவர்களுடைய தோற்றப்பாடு மற்றும் கடந்த கால தலைமுறையில் இருந்து விளக்கமளிக்கும் நிலைமாற்றம் மற்றும் சமகால தலைமுறையில் இருந்தும், தம்மைத் தாமே உருவாக்கல் போன்ற செயற்பாடுகளினை Lonner et al. (1980) பண்பாடு எனக் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய பண்பாடு ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் நடத்தையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்கிறார். அதாவது குறிப்பிட்ட நாட்டில் தனியாள்வாதம்/கூட்டுவாதம், ஆண்மை/பெண்மை, அதிகாரப்பரவல், நீண்டகால நோக்கு, நிச்சயமற்ற தன்மைகள் ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் வேறுபடும் என்கிறார்கள். அதனையே அவர் தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடு என்கிறார் (Gberevbie & Ibhawoh, 2021). ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் தமிழர் முஸ்லீம் என இருபெரும் தேசியினங்கள் காணப்படுகின்றனர். அவர்களின் வெளிப்பாட்டினைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடு அவசியமானதாகும்.

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வு வடிவம்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் என்ற ஆய்வானது, யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்கு உட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் நடத்தைசார் இயல்பினை விபரிக்கவுள்ளமையினால், குறிப்பிட்ட ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வு முறையியலினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு ஆழமான ஆய்வுவடிவமாகக் காணப்படுகின்றது.

தரவு சேகரிப்பு நுட்பம்

ஆய்வில் முதலாம்நிலை மற்றும் இரண்டாம்நிலை தரவுசேகரிப்பு நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட ஆய்வானது பெண்களின் இயல்புநிலை மற்றும் உணர்வுநிலைசார்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. எனவே ஆய்வின் முதலாம் நிலைத் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் பண்புசார் தரவுகளைப் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தெரிவுசெய்து வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆய்வின் முதலாம்நிலைத் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகளாக அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்(Semi-structured Interview), மற்றும் விடய ஆய்வு(Case Study) போன்ற தரவு சேகரிப்புக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம்நிலைத் தரவு சேகரிப்புக் கருவிகளாக, ஆய்வுக் கட்டுரைகள், இணையத்தளங்கள், பிரதேச செயலக அறிக்கைகள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுப் பிரதேசம்

ஆய்வுப் பிரதேசமானது, நகரம் மற்றும் நகரம்சார்ந்த கிராமப்பகுதிகளாகக் காணப்படுகின்றது. இங்கு இனரீதியாகத் தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்களும், மதரீதியாக இந்து, கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாம் மதங்களினைக் கொண்டவர்களும் காணப்படுகின்றார்கள். வரலாற்றடிப்படையில் ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் 1983க்கு முன்னர் சாதியம் மற்றும் சாதி எதிர்ப்பு போராட்டங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன, 1983 – 1996 வரையான காலப்பகுதியில் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களின் கட்டுப்பாடுகளிற்குட்பட்டிருந்தது. 1990ம் ஆண்டில் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் இருந்து தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினால் (LTTE), முஸ்லீம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். 1997ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், ஆய்வுப் பிரதேசமானது இலங்கை அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டது. இன்று ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் பன்மைத்துவமான மக்கள் வாழ்கின்றார்கள் (2021). இங்கு இருக்கின்ற தமிழ் மக்களிடம் சாதிரீதியிலான பாகுபாடு காணப்படுகின்றது. ஆனால் அவை மௌனித்தநிலையில் காணப்படுகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கல்வி மற்றும் தொழில் நிமித்தம் சிங்களமக்களும் வாழ்கின்றார்கள். சிலர் திருமண உறவுகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். 2009 பின்னர், ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் முஸ்லீம் மக்கள் மீளக்குடியமர்ந்துள்ளார்கள். இங்கு 17,482 குடும்பங்களும், அவற்றில் 28,319 ஆண்கள் மற்றும் 31,806 பெண்கள் உள்ளனர்(யாழ்ப்பாண மாவட்டச் செயலக அறிக்கை, 2019).

தரவுப் பகுப்பாய்வு

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தினை விளங்கிக் கொள்வதற்கெனப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பண்புசார் தரவுகள், கருப்பொருள் மையப் பகுப்பாய்வின் ஊடாகத் தரவுப் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஆய்வின் பெறுபேறுகள் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மாதிரி எடுப்புமுறை

ஆய்வில் நோக்கம் கருதிய மாதிரியெடுப்பு நுட்பமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் 28,319 ஆண்களும், 31,806 பெண்களும் காணப்படுகின்றார்கள். 31,806 மொத்தக் குடித்தொகையில் ஆய்வின் நோக்கம் கருதிய 19 மாதிரிகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் மற்றும் இந்து போன்ற சமயப் பின்னணியினை உடையவர்களும், ஆசிரியர், வழக்கறிஞர்கள் எனத் தொழில் ரீதியாகவும், தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள் என்ற இனரீதியாகவும் கொண்ட பன்மைத்துவமான மாதிரிகளாக நோக்கம் கருதித் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள்.

ஆய்வு முடிவுகளும் கலந்துரையாடலும்

குறிப்பிட்ட ஆய்வானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலை, செயற்பாடுகள் மற்றும் சவால்களினைப் புரிந்து கொள்வதன் ஊடாக கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இக்கலந்துரையாடலானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலை, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் செயற்பாடுகள், சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் போன்ற விடயங்களினை கண்டுபிடிப்புகள் ஊடாக கலந்தாராய்கின்றது.

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலை

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலையானது பன்மைத்துவமானதாகக் காணப்படுகின்றது. பெண்களிடம் போர் மற்றும் பண்பாட்டு ரீதியான நோக்குநிலைகள் காணப்படுகின்றது. இக்கலந்துரையாடலானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலை எத்தகையது என்பதனை விளங்கிக்கொள்ளும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

போர்சார் நோக்குநிலை

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலையில் போர்சார் அனுபவம் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இழப்புக்கள் அற்ற போர் அனுபவம் மற்றும் இழப்புக்களினை உடைய போர் அனுபவம் என்ற இரு வகைப்பட்ட போர்சார் நோக்குநிலைகளில் கிராமியப் பெண்கள் காணப்படுகின்றார்கள். இவை சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான நோக்குநிலையில் வேறுபாடுகளினை ஏற்படுத்துகின்றது.

அ. பாதிப்பற்ற போர்சார் அனுபவம் : இதனையுடைய கிராமியப் பெண்கள், போர் மற்றும் வன்முறைகள் மீது அச்சவுணர்வினைக் கொண்டவர்களாகவும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதில் நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள். போர் அனுபவமானது அவர்களிடையே உளவியல் ரீதியாகப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. வன்முறைகள் மீது அச்சவுணர்வுடையவர்களாகவும்

அவர்களுடைய கருத்தாடல்கள் பக்கச்சார்பற்றதாகவும் காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் இதற்கு வலுச்சேர்பதாக அமைந்த பண்புசார் தரவுகள் வருமாறு:

“நாங்க சண்டைக்குள்ள இருந்து பட்ட பாட்டைச் சொல்ல ஏலாது, உயிரோட வந்ததே அருந்தப்பு எனிமேல் சண்டை என்றதே வேண்டாம்.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“எவ்வளவு ஆமிக்காரர் இயக்கப் பெடியள் அடிபட்டு செத்துப் போனாங்கள், ரண்டுபேரும் சமாதானம் இருக்கேக்க வடிவா கதச்சிருந்தா இவளவு சனம் செத்திருக்காது..... எனிமேல் ஒருபிரச்சினையும் தொடங்கிடக் கூடாது.... எல்லாரும் ஒண்டுதான் எங்கள் மாதிரித்தானே சிங்கள சனமும் பயப்பிடும், சண்ட வேணும் எண்டு ஒரு ஆமிக்காரனும் வாரேல, அவங்களும் வேலைக்காகத்தான் ஆமில சேருறாங்கள்.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்(2021)

ஆ. இழப்புக்களினை உடைய போர் அனுபவம் : போர்க்காலத்தில் அன்புக்குரியவர்களின் உயிர் இழப்புக்கள், வலிந்து காணாமல் ஆக்கப்படுதல் போன்ற போர்சார் இழப்புக்களினை உடைய கிராமியப் பெண்கள் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் உள்ள நோக்குநிலையானது வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகிறது. போர்மீது வெறுப்பு மற்றும் கோபம் உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். அரசின்மீது நம்பகத்தன்மை அற்றவர்களாகவும் தாம் ஒடுக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் அவர்கள் உணர்கின்றார்கள். இதனால் அவர்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்ற நம்பகத்தன்மை அற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள்.

“நானைக்கு விட்டிடுவோம் எண்டு கூட்டிட்டு போனாங்கள் இப்பவரைக்கும் என்ற பிள்ளை இல்லை. சுமமா சமாதானம் சமாதானம் எண்டு பேக்காட்டுராங்கள்...” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021).

“எண்ட மூத்த மகன சுட்டுட்டாங்கள், ரண்டாவது வெளிநாட்டுக்கு தப்பிப் போனவன், போறவழியிலையே ஆபிரிக்கால பிடிபட்டு ஜெயில்ல இருந்திட்டு வந்திட்டான், இப்ப நான் பெடியனுக்கு வாங்கின 74 லச்சம் கடன கட்டிற்றதில் தான் இருக்கிறன்..... நான் கடன்காரியா இருக்கிறதுக்கு காரணம் இவங்கள் தான்.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021).

பெண்ணியவாத சமாதானம் மற்றும் முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் (Feminist Peace And Conflict Theory) அடிப்படையில், ஆண்கள் போரினை உருவாக்குபவர்களாகவும் பெண்கள் அப்போரில் பாதிக்கப்படுபவர்களாகவும் காணப்படுவார்கள் என்பது பெண்ணியவாத சமாதானம் மற்றும் முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் பிரதானமான பகுப்பாய்வாகக் காணப்படுகிறது (Weber, 2006). பெரும்பாலான பெண்கள் போரினுடைய பாதிப்புக்களினை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். இது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் உள்ள மட்டுப்பாடாக காணப்படும்

என பெண்ணியவாத சமாதானம் மற்றும் முரண்பாட்டுக் கோட்பாடு விபரிக்கிறது (Guhathakurta, 2010). இத்தகைய பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களில் இருந்து அவர்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதில் நம்பகத்தன்மையற்றுள்ளார்கள். பெண்ணியவாத சமாதானம் மற்றும் முரண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் விபரிப்பது போன்று இப்பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தம்மைப் பொருத்திக்கொள்வதற்கு மட்டுப்பாடுகள் காணப்படுகின்றது.

பண்பாட்டு ரீதியான நோக்குநிலை

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கிராமியப் பெண்களிடம் பன்மைத்துவமான பண்பாட்டு நோக்குநிலைகள் காணப்படுகின்றது. அவர்களிடையே இடைத்தொடர்பு கொள்ளுகின்ற வாய்ப்புக் குறைவானதாகக் காணப்படுவதனால் அது பண்பாடுகள் தொடர்பான புரிதலின்மையை ஏற்படுத்துகின்றது. இது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகத்தில் தாக்கம் செலுத்துகிறது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் முஸ்லீம் மற்றும் தமிழ் மக்களிடையே பண்பாடுசார் நோக்குநிலையும், தமிழ் மக்களிடையே சாதிசார் நோக்குநிலையும், இந்து, கிறிஸ்தவம் மற்றும் இஸ்லாமிற்கு இடையே மதம்சார் நோக்குநிலைகளும் காணப்படுகின்றன. இவை பண்பாட்டு ரீதியிலான நோக்குநிலையாகக் காணப்படுகின்றன.

அ. பண்பாட்டு நோக்குநிலை : கிராமியப் பெண்கள் தாம் சார்ந்த பண்பாட்டில் ஏனைய பண்பாடுகள் கலப்பதனை விரும்பாதுள்ளனர். இது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான அவர்களின் பார்வையில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. ஆனால் அவர்களிற்கு சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் விருப்பமுடையவர்களாகவும். அதேநேரத்தில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்பதில் நம்பிக்கையற்றும் காணப்படுகின்றார்கள்.

“பக்கத்தி வீட்டில் முஸ்லீம் ஆக்கள் இருக்கினம், நல்லாக் கதைப்பினம், ஆனால் எங்கட கொண்டாட்டத்துக்கு வரமாட்டினம். இதால நானும் போகமாட்டேன்,... அவேல் தங்கட கலாச்சாரம் பெருசென்று நினைக்கினம் அப்ப நான் ஏன் நினைக்க கூடாது? என்னோடது பெருசென்று நான் நினைப்பன் தானே..” (முலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021))

யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் கிராமியப் பெண்களிடம் பண்பாட்டு உயர்வு வாதம் காணப்படுகின்றது. கிராமியப் பெண்களிற்கு பன்மைத்துவமான பண்பாட்டினருடன் பழகுகின்ற வாய்ப்பு குறைவாகக் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒத்த பண்பாட்டுப் பின்னணியினைக் கொண்டவர்கள் குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டும் வசிக்கின்றனர். இவர்களிடம் பண்பாடு தொடர்பான புரிதல் அகவயமானதாகக் காணப்படுகிறது. ஏனைய பண்பாடுகளினால் தமது பண்பாடு பாதிக்கப்பட்டுவிடுமோ

என்ற அச்சம் காணப்படுகிறது. எனவே தமது பண்பாடு உயர்ந்தது உன நிரூபிக்க முற்படுகின்றார்கள். இது பண்பாடுகளிடையே இடைவெளியினை அதிகரிக்கிறது. கிராமியப் பெண்கள் தமது கருத்துக்களினை ஏனைய பண்பாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு தமது கருத்துகளினை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். இது நிலைபேறான சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனைய பண்பாட்டினருடன் சமாதானமாகவும், அவர்களுடைய பண்பாடுகளையும் புரிந்து கொள்பவர்களாகவும் அதேநேரம் ஏனைய பண்பாடுகளுடன் இணைந்து சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப முடியும் என்ற நோக்குநிலை அற்றவர்களாகவும் காணப்படுகின்றார்கள்.

ஆ. சாதிசார் நோக்குநிலை : ஒத்த பண்பாடுடையவர்களிடமும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. யாழ்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட தமிழ் மக்களிடம் சாதிரீதியான பிரிவுகளும் காணப்படுகின்றது. இது அவர்களிடையே பன்மைத்துவ சிந்தனையினை வளர்ப்பதில் இடர்பாடுகளினை ஏற்படுத்துகின்றது. வேறுபட்ட பண்பாட்டுப் பின்னணியுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு அச்சமுறும் தமிழ் பெண்கள் ஒத்த பண்பாட்டினையுடைய மக்களினை சாதிரீதியான பாகுபாட்டிற்கு உள்ளாக்குகிறார்கள். அதேவேளை ஒத்த சாதியினர் எனப்படும் மக்களிடையேயும் பெருளாதாரீதியான பாகுபாடுகளும் காணப்படுகின்றது. இது ஆய்வுப்பிரதேச கிராமியப் பெண்களிடையே பன்மைத்துவம் தொடர்பான புரிதல் குறைவாகக் காணப்படுகின்றமையினை அடையாளப்படுத்துகிறது. இத்தகைய சமூகமயமாக்கல் செயன்முறையானது ஒத்த பண்பாடு மற்றும் வேறுபட்ட பண்பாடுகளுடன் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப முடியும் என்ற நோக்குநிலையில் தாக்கத்தினைச் செலுத்துகின்றது.

“எங்கட சாதிக்காரர் காணிகளை வித்திட்டு வெளிநாட்டுக்கு போட்டினம், பக்கத்தி வளவில வேற சாதிக்காரர் வந்திருக்கினம், அவேல் நிழ்ச்சிகளிற்கு சொல்லுவினம் நாங்க பின்னேரம்தான் போவோம் காலையில் போனா எங்கட ஆக்கள் எங்கள மதிக்க மாட்டினம்... அத மீறி காலையில் போனா எங்கள ஒதுக்கிடுவினம்.....” (மூலம் : அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021).

“எனக்கு இப்ப 25 வயசு.. அக்கா டிச்சர், முதல்நாள் யுனிக்கு போறன் அக்கா சொன்னா, நீ அங்கபோய் உனக்கு சோடி தேடுர எண்டா எங்கட ஆக்கல பார், அவன் நல்லவனோ கெட்டவனோ, எங்கட ஆக்களா இருக்கோணும் எண்டிட்டா,..... என்ட பிரன்ட் ஓராளின்ட அப்பா அவள தலையில் அடிச்ச சத்தியம் வாங்கிட்டுத்தான் விட்டதாம் அங்க போய் ஆரேயும் காதலிக்கிரேல எண்டு, ... அவேலுக்கு காதலிக்கிறது பிரச்சின இல்ல, வேற சாதிக்காரர் கட்டிடுவோமே எண்ட பயம்தான்.....” (மூலம் : விடய ஆய்வு, 2021).

இ. சமயம்சார் நோக்குநிலை: சமயம்சார் நோக்குநிலையும் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு மதத்தினைச்

சேர்ந்தவர்களும் சமுதாயமாக வாழ்கின்றனர். அவர்கள் வேறு மதங்கள் தொடர்பான புரிதலற்றுக் காணப்படுகின்றார்கள். கிராமியப் பெண்களிடம் கலந்துரையாடும் போது, பெண்கள் தமது மதம்சார் பின்னணியின் ஊடாகத்தமது கருத்துக்களினை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். இத்தகைய மதம்சார் புரிதலின்மையானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதல் தொடர்பான கிராமியப் பெண்களின் நோக்குநிலையில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது.

“நல்லூரடியார போய் பாத்திங்கள் என்டா இந்து மத்ததைத் தாண்டி வேற மதங்கள் இருக்கிறதே தெரியா, ஐந்துசந்திக்குப் போனிங்க என்டா இஸ்லாமத்தவிர வேற எந்த மார்க்கமும் இல்லை என்டிடுவினம், சென் பக்ரிஸ் கிட்ட போனா அங்க கிறிஸ்தவத்த தவிர வேற எதுவும் இருக்கெண்டே தெரியாது..... ” (மூலம் : அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021).

“கஸ்டப்பட்ட ஆக்கலாப் பாத்து வேதக்காரர் காசக்குடுத்து வேதக்காரர் ஆக்கினம்... சைவக்காரர் அரைவாசியும் மாறிட்டாங்கள்.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021).

“வேதக்காரர் கலியாண வீட்டுக்குப் போனா அவேல் வேதப்பாட்டு பாடுவினம் அதக்கேக்க எனக்கு ஒருமாதிரி இருக்கும்.....” (மூலம் : அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021).

தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் (National Culture Theory) அடிப்படையில், ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கிராமியப் பெண்கள் தமது பண்பாட்டின் அடியாகத் தமது நோக்குநிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். தேசிய பண்பாட்டு கோட்பாடானது, ஒரு குறிப்பிட்ட மக்களின் வெளிப்பாடுகள் தமது முன்னைய தலைமுறையின் நோக்கில் இருந்து விளக்கமளிப்பார்கள் என Lonner et al (1980) குறிப்பிடுகின்றார் (Gberevbie & Ibhawoh, 2021). ஆய்வுப் பிரதேசத்திலும் தமிழ் மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் தமது அனுபவங்களின் அடியாகத்தமது வெளிப்பாடுகளினையும், சமாதானம் தொடர்பான நோக்குநிலையினை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள். இது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதலில் ஏனைய தரப்பினரின் நிலையில் இருந்து நோக்குவதற்குச் சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது.

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதலில் கிராமியப் பெண்களின் செயற்பாடுகள்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புதலில் கிராமியப் பெண்கள், பொருளாதார மேம்பாடு, அரசியல் விழிப்புணர்வு, சமூக மேம்பாடு மற்றும் பன்மைத்துவ மேம்பாடு போன்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஆனால் இத்தகைய செயற்பாடுகள் சுயமாக ஒன்றிணைந்து செயற்படும் செயற்பாடுகளாகக் காணப்படவில்லை. அரச மற்றும் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்திட்டங்களில் ஈடுபடுபவர்களாக மாத்திரம் காணப்படுகின்றார்கள்.

அ. பொருளாதார மேம்பாடு: போரிற்குப் பின்னரான சூழமைவில் கிராமியப் பெண்களின் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறைகளில் ஒன்றாகக் குடும்பங்களிடையே பொருளாதார மேம்பாட்டினை ஏற்படுத்தல் காணப்படுகிறது. உள்நாட்டு மோதலின் போது உறவினர்களின் இழப்புக்களினை உடைய குடும்பங்கள் பொருளாதாரரீதியாக பாதிப்புக்களினை சந்தித்துள்ளார்கள். ஆய்வுப் பிரதேசப் பெண்கள் குடும்பங்களில் பொருளாதாரத் தொழிற்பாடுகளினை மேற்கொள்கின்றார்கள். குடும்பங்களில் ஏற்பட்ட உளவடுக்கள் மற்றும் தீரா மனக்குறைகளினை ஆற்றுப்படுத்தும் செயன்முறையாக பொருளாதார மேம்பாடு காணப்படுகிறது.

“என்ட 23 வயசு பெடியன் 2007 இல பிடிச்சிட்டு போயிட்டாங்கள், எனக்கு சுகர் எண்டு இந்தக் கால எடுத்திட்டாங்கள், என்ட மனுசன் வாய்பேசமாட்டார், நாங்க பெரிய கஸ்டப்பட்டோம், அப்ப எல்லாம் என்ட கடசிப்பெட்டய நினைச்சு அழுவன் பெடியன் இருந்தா அவளுக்குக் கலியாணம் செய்து வச்சிருப்பான் எனக்கு உதவியா இருந்திருப்பான் எண்டு, நெடுக யோசிக்க யோசிக்க கோபம்தான் வரும், இப்ப பரவாயில்ல என்ட கடசிப்பெட்ட நண்டுக் கெம்பனியில வேலை செய்யிராள், இப்ப பரவாயில்ல அவள் தனக்கெண்டு நகைகளும் சேத்திட்டாள், என்ட மகளப்பத்தி கவலபடத் தேவையில்லை, அவள் தப்பிடுவாள்” (மூலம்: விடய ஆய்வு, 2021)

ஆ. அரசியல் விழிப்புணர்வு: ஆய்வுப்பிரதேசத்தின் கிராமப்புறப் பெண்கள் அரச சார்பற்ற தொண்டு நிறுவனங்களினால் அரசியல் பங்குபற்றுதுலுக்கான தயார்ப்படுத்தலிற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இச்செயற்பாடுகளில் பெண்கள் தம்மை இணைத்துக் கொண்டுள்ளனர். பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தங்களினை பொருத்திக்கொள்வதில் அரசியல் பங்குபற்றலும் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. அரசியல் செயற்பாடுகளில் பெண்கள் வேறுபட்ட நிறுவனங்களின் தலையீட்டுத் திட்டங்கள் ஊடாக செயற்படுகின்றார்கள். ஆனால் சில பெண்கள் அரசியல் பங்கீட்டில் சுயாதீனமாக ஈடுபடுகின்றார்கள்.

“உள்ளூராட்சி சபைகளில் வெற்றிபெற்று இருக்கினம் எனக்குத் தெரிஞ்ச ஆக்கள்.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“பல நிறுவனங்கள் பெண்களிற்கான, அரசியலில் பெண்கள், பொதுசனப் பேச்சு, மொழி அறிவு, அரசியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் என்று பல செயற்பாடுகள் செய்திருக்கினம்” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

இ. சமூக மேம்பாடு: ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கிராமியப் பெண்கள் சமூக மேம்பாடுசார்ந்த செயன்முறைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள். ஏனைய இனத்தினருடன் தொடர்புகளினை வளர்த்தல், சமூக மூலதனத்தினை உருவாக்குதல், பன்மைத்துவம் தொடர்பாக விழிப்புணர்வினை மேற்கொள்ளுதல், போன்ற செயற்பாடுகளினைத் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து மேற்கொள்கின்றார்கள்.

“நிறுவனம் வைக்கிர நிகழ்ச்சியில் சீரியசா இருந்த அக்கா ஓராள், அவ முதல் இயக்கத்தில் இருந்தவ, இந்த நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு ஆமில் இருந்த அக்கா ஓராலோட நல்ல பழக்கம், அவேண்ட வீட்ட எல்லாம் போயிற்று வந்தவா, கெரோனாக்கு முன்னுக்கு அவேல் இங்கையும் வந்திட்டு பேனவேல்.... நல்ல பிரன்சிப் இப்ப அவேல், ஒரு காலத்தில் எதிர் எதிரில் நிண்டு சண்டைபோட்டவங்க இவங்க....” (முலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021))

சமய நிறுவனங்கள் ஊடாகக் கிராமியப் பெண்கள், பன்மைத்துவம் தொடர்பான விழிப்புணர்வினை மேற்கொள்கின்றார்கள். பிரமகுமாரிகள் என்ற சமயக் குழு கிராமிய மக்களிற்குப் பன்மைத்துவத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றார்கள்.

“சக மனிதர்களினை நாங்கள் சகோதரர்களாகவே பார்க்கிறோம், மொழி என்பது ஒரு ஊடகம், மதம் என்பதனை எல்லோரும் வேறு வேறு மார்க்கத்தில் சிந்திக்கிறார்கள், ஆனால் கும்பிடுவது, ஒரு கடவுள் தான், வேறுபாடுகள் இருக்கு என்று உணரக்கூடாது, எல்லோருக்கும் சம உரிமைவேணும்... இத நாங்கள் மாதர் சங்கம், பாடசாலைகள் பல்வேறு இடத்தில் போய் விளக்கமளிக்கிறோம் அவர்களினையும் செயற்பட வைக்கிறோம்.....” (முலம் : அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல் (2021))

கிராமியப் பெண்கள் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தங்களினை சுயாதீனமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்ளாதுள்ளனர். இதற்கு காரணமாக கிராமியப் பெண்களிடம் காணப்படும் கட்டமைக்கப்பட்ட பால்நிலை வகிபாகம் காணப்படுகின்றது. இதனை சமூக வகிபாகக் கோட்பாடு(Social Role Theory) விளக்குகின்றது. சமூக வழக்காறுகளினால் வடிவமைக்கப்பட்ட பால்நிலை வகிபாகமானது(Adepoju et al.,2021) பெண்கள் சுயாதீனமாக சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தம்மைப் பொருத்திக்கொள்ள முடியாதிருந்தது மற்றும் பண்பாட்டில் காணப்படுகின்ற சமூகமயமாக்கமானது பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் குறைவான பங்களிப்பினை செலுத்தக் காரணமாகிறது. இதனைத் தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடு(National Culture Theory) விளக்குகின்றது. ஒவ்வொரு பண்பாடும், அதுசார்ந்த தனியன்களினைச் சமூகமயமாக்கின்றது. இதனால் பன்மைத்துவமான சமூகத்துடன் இணைந்து செயற்பாடுகளினை மேற்கொள்வதற்குப் பின்நிற்கின்றார்கள்.

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்பதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, கிராமியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் எவை என்பதனை விளங்கிக் கொள்வது அவசியமானதாகும். அதனடிப்படையில்

இக்கலந்துரையாடலானது யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவிற்குட்பட்ட கிராமியப் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் எத்தகையது என்பதனை இனங்காணும் நோக்குடன் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கிராமியப் பெண்களின் பால்நிலை, கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் போர்சார் மனப்பதிவுகள்சார்ந்து, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் சவால்களினை எதிர்கொள்கின்றார்கள்.

அ. பால்நிலைசார் வகிபாகம்: ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்கள் பால்நிலைசார் பாரபட்சம், சமத்துவமின்மை, புறமொதுக்கப்படுதல், மற்றும் பால்நிலைசார் வார்ப்பான எண்ணங்கள் போன்றன குடும்பம் மற்றும் பொது வெளிகளில் காணப்படுகின்றது. இது சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் கிராமியப் பெண்களிற்குச் சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது.

“எதும் நாங்க சொல்ல வெளிக்கிட்டா உனக்கு ஒண்டும் தெரியாது வாய்மூடிட்டு போ, எங்களுக்கும் தொரியும் எண்டு சொல்லி எங்கள கதைக்க விடமாட்டினம்” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“நான் ஒரு ஊடகவியலாளர், நான் இரவு 12 அல்லது 1 மணிக்கெல்லாம் வெளில போய்ட்டு வருவேன், ஊரில சொல்லுவாங்கள் இவள் வேற ஏதாவது தொழில் செய்யிராள் என்கிறேன்...” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“எங்களிற்கு அரசியல்ல நிக்க சொல்லிட்டு, பொம்பிளக்கு அரசியல் பத்தி என்ன தெரியும். பேசாம வேற ஆரேயும் நிப்பாட்டி இருக்கலாம் எண்டு எங்களுக்கு முன்னுக்கே சொல்லுவாங்கள்..... தேர்தலில நிக்கிர பொம்பிள ஆக்கள பேட்டி எடுக்கிறம் எண்டு சொல்லிட்டு, டெக்கிநிக்கலான கேள்விகள கேக்கினம், ஆனா ஆம்பிள ஓராள் என்டா டெக்நிக்கலான கேள்விய கேக்க மாட்டினமாம்.. அவேல் பொம்பிளைகள் அரசியலிற்கு சரியில்ல எண்டு நிரூபிக்க ரைபன்னினம்.... ” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“என்ட பிள்ளைகளை டியூசனுக்குக் கூட்டிபோகோனும், சமைக்கவேணும் இதில எங்க நாங்க பேப்பர் பாக்கிரது, நாட்டுப்பிரச்சினை பத்தி கதைக்கிறது” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் ஆணாதிக்க சமூகக் கட்டமைப்புக் காணப்படுகின்றது. எனவே பெண்கள் பால்நிலைசார் சமூக வகிபாகத்தினை(Social Role Taking) செலுத்தவேண்டியுள்ளது. இத்தகைய சமூக வகிபாகத்தினைத் தாண்டுகின்ற போது, சமூகத்தில் கட்டமைக்கப்பட்ட பால்நிலை வகிபாகத்தில் இருந்து அவர்கள் வேறுபட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். Ochieng, (2019) தனது ஆய்வில் பால்நிலைசார் எதிர்பார்க்கும் தொழிலாக, வீடுகளினை சுத்தம் செய்தல், உணவு தயாரித்தல் மற்றும் பிள்ளைகளினை வளர்த்தல் என்பன பெண்களின் தொழிலாக சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றதெனக் கூறுகின்றார். எனவே ஆய்வுப் பிரதேசத்தில்

பெண்களிடம் சமூகம் கட்டமைத்த பால்நிலைசார் வகிபாகத்தினை எதிர்பார்க்கின்றது. இதனால் பெண்கள் சுதந்திரமாக தமது கருத்துக்களினைத் தெரிவிக்கவும் மற்றும் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தம்மைப் பொருத்திக் கொள்வதிலும் சவாலினை எதிர்கொள்கின்றார்கள்.

கிராமியப் பெண்களிடம் காணப்படும் குறைவான கல்வியறிவு மற்றும் நிதிசார் சுதந்திரமின்மையானது, குடும்பங்களில் பெண்களிற்கான வாதிடும் அதிகாரத்தினை இல்லாது செய்கின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் சொத்துக்கள், பெரும்பாலான சொத்துக்கள் பெண்களின் சொத்துக்களாகக் காணப்படுகின்றது.

சமூக வகிபாகக் கோட்பாட்டின்(Social Role Theory) அடிப்படையில் பெண்களிற்கான செயற்பாடுகள் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டனவாகக் காணப்படும். அத்தகைய செயற்பாடுகளினை பின்பற்ற வேண்டும் என சமூகத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அது மீறுகின்ற போது, அப்பெண்கள் சமூகத்தில் இருந்து வேறுபட்டவராகப் பார்க்கப்படுகின்றார்கள். இது போன்ற செயன்முறையே ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் கிராமியப் பெண்களுக்குச் சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆ. பொருளாதார சவால்கள் : ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் அதிகமான பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாக நலிவடைந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். பெண்கள் குடும்பத்தினுடைய பொருளாதார தொழிற்பாட்டினை ஏற்றவர்களாகவும், கணவனை இழந்த மற்றும் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்பங்களும் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் பெண்கள் வேலையினைப் பெற்றுக் கொள்வதில் பண்பாட்டுரீதியான தடைகளும் காணப்படுகின்றது.

“பொம்பிளயாக்கள் தூரஇடத்துக்கு போர்தெண்டா ஓராளோட உதவி தேவதானே.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“நான் என்ற குடும்பத்திற்குச் சாப்பாடு போடவேணும் நான் வேலைக்குப்போற என்றதால யோசிக்கிரதிலையே நேரம் பேயிடும். இதில எங்க நான் நாட்டுப்பிரச்சினை எல்லாத்தையும் யோசிக்கிறது” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

கணவன் காணாமல் ஆக்கப்பட்டதன் பின்னர் குடும்பப் பெண்கள் தமது சொத்துக்களினை விற்கமுடியாதுள்ளது. ஏனெனில் குடும்பச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் பெண்கள் தமது சொத்துக்களினை விற்பதற்குக் கணவனுடைய அனுமதி தேவைப்படுகின்றது. காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் எனில், அவர்களினால் தமது சொத்துக்களினை விற்பனை செய்து பொருளாதார தன்நிறைவினை நோக்கிப் பயணிக்க முடியாதுள்ளது.

“என்ற கணவர் இறந்திட்டார் என்னட்ட டெத் சேட்டிகேட் இருக்கு, ஆனால் கணவர் உயிரோட இருக்கிறாரா இல்ல இல்லை என்று எப்பிடி!, நான் 4 பரப்பு காணி வச்சிருக்கிறேன், அத வித்திட்டு கிளிநொச்சிக்குப் போவம் என்பா, விக்ரதுக்கு என்ற மனிசன கூட்டிடு வரட்டாம்.....” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“இவர் நெடுக அது இதெண்டு ஒரே கத்திறது, இப்பவும் ஜெய்ல்ல, பிணையில் எடுக்க 10,000 தேவ, என்ன செய்யிர எண்டு தெரியல, இதில எங்க நான் நாட்டுப்பிரச்சினை பத்தி யோசிக்கிரது....அப்பிட்யே இருந்திட்டுப் போயிட வேண்டியதுதான்”(மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

நுண்நிதிக் கடன்கள் யாழ்ப்பாணப் பெண்கள் சமுதாய மட்டத்தில் தம்மைப் பொருத்திக் கொள்வதில் சவால்கள் காணப்படுகின்றது. நிதி நிறுவனங்கள், பெண்களினை மையமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றது. பெண்களின் நுகர்வுக் கலாச்சாரம் அவர்களை கடன்பொறிமுறைக்குள் செல்லத் தூண்டுகின்றது. கடன் நிறுவனங்கள் பெண்களினைக் குழுவாக இணைத்து நிதிசார் பகிர்வினை மேற்கொள்கின்றது. இது பெண்களிடையே முரண்பாடுகளினைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இது பெண்கள் சமுதாய மட்ட மீள்நல்லிணக்கச் செயன்முறையில் ஈடுபடத்தடையாகவுள்ளது.

“பைநான்ஸ் ஆக்கல் வருவாங்கள் குழுவாச் சேர்ப்பங்கள் எங்கள், கடன் தருவாங்கள் குழுவில் ஓரால் தரட்டியும் எங்களிட்ட ஒருத்தரிட்டயும் வாங்க மாட்டாங்கள், பேந்து நாங்க சண்ட போட்டு வாங்கி கொடுப்போம், பிறகு அவேல் எங்கலோட கதக்கமாட்டினம், கூப்பட்டாலும் வரமாட்டினம்” (மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல்,2021)

பொருளாதாரரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தமது பொருளாதாரத் தேவைகளினை நோக்கி நகர்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்பதில் ஆர்வமுடையவர்களாக காணப்படுகிறார்கள். இருந்தும் அது வேறு இடத்தில் இருந்து தோற்றம் பெறவேண்டும் என்ற மனோபாவத்துடன் காணப்படுகின்றார்கள். இதனால் பொருளாதாரக் காரணியானது ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் தம்மைப் பொருத்திக் கொள்வதில் தடையாகக் காணப்படுகின்றது.

இ. அரசியல் அச்சுறுத்தல்: கிராமியப் பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில், தமது வகிபாகத்தினைச் செலுத்துவதற்கு பெண்களின் அரசியல் பங்குபற்றலில் உள்ள எதிர்ப்பும் காரணமாகின்றது. தனிநபர் மற்றும் குடும்பத்தினை குறிவைத்துக் கொலைமிரட்டல் போன்ற நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன(Olofsson & Nilsson, 2018). தனது ஆய்வில், சோமாலியப் பெண்கள் அரசியல் பங்குபற்றலில் சவால்களினை எதிர்கொள்வதாக விபரிக்கின்றார். இச்சவாலினை சமூக வகிபாகக் கோட்பாட்டின் அடியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும். பெண்களிற்கு சமூகம் தீர்மானிக்கப்பட்ட வேலைகளில் இருந்து விலகுகின்ற போது, அவர்கள் அத்தகைய தொழில்களிற்கு ஏற்றவர்கள் இல்லை என சமூகம் நீரூபிக்க முயற்சிக்கின்றது. இத்தகைய செயற்பாடுகளினாலே ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெண்களினை அச்சுறுத்துதல், பொருத்தமற்றவர் என ஊடகங்கள் நிரூபிக்க முயற்சிப்பதற்குக் காரணமாகின்றது. இது

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் ஈடுபட வைப்பதற்கு சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது.

தாராளப் பெண்ணியமானது(Liberal Feminism), பெண்களின் அரசியல் உரிமை தொடர்பாக ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கின்றது. தீர்மானம் எடுக்கும் செயன்முறையில் பெண்களின் முக்கியத்துவம் குறித்தும் விவாதிக்கின்றது(Enapeh & Yacob-Haliso, 2021). ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் பெண்கள் அரசியல் பங்குபற்றுதலிற்குப் பாரிய சவால் காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணமாகப் பால்நிலை அதிகார வேறுபாடு அமைகின்றது என தாராளப் பெண்ணியவாதம் விளக்குகின்றது(Rukuni et al., 2016).

ஈ. பெற்றோரியம் : கிராமியப் பெண்களிற்கு சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெற்றோரியம் சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் இருக்கின்ற பெற்றோர்கள் பெரும்பாலானோர் போர்சார் அனுபவத்தினை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். எனவே அவர்களின் குழந்தைகளை சமூகமயமாக்கும் போது, போர்சார் பயவுணர்வினை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். அவர்களின் பிள்ளைகள் சமாதானம் தொடர்பாக செயற்படும் போது, போர்க்கால அனுபவங்களுடாக சமூகமயமாக்குகின்றார்கள். பெரும்பாலான பெற்றோர் பிள்ளைகளை பன்மைத்துவமானவர்களாக சமூகமயமாக்குகிறார்களா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விடயமாகும். ஏனெனில் ஆய்வுப் பிரதேசத்தில், பெரும்பாலான குடும்பங்கள் ஒத்த பண்பாட்டினருடன் இணைந்து வாழ்கின்றார்கள். எனவே புதிய தலைமுறையினரிடம் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் பெற்றோரியம் சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது.

“நான் வெளியில் வேலை செய்யிரன், நான் வேலைவிசயமா வெளில் போனா அம்மா சொல்லுவா, தனக்கு நித்திரையே இல்லை எண்டு....”(மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“என்ட பிள்ளைக்கு எங்களோட பழக்க வழக்கத்தான் பழக்குவேன், வேற பழக்க வழக்கம் பழகினால் எங்கட பழக்கவழக்கம் இல்லாமப் போயிடும்.....”(மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“நான் மதம்சார் பாடசாலை ஒண்டில படிப்பிக்கும் போது, இந்து பண்டிகைய கெண்டாடினதுக்கு, அந்த ஊர் பெற்றோர் எங்களிட்ட வந்து உதெல்லாம் சொல்லி கொடுக்காதிங்கோ எண்டு சொல்லினவேல்....”(மூலம்: அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

“நான் இருக்கிர கலாச்சாரத்த தான், நான் எனது பரம்பரைக்கு சொல்லுவேன், ஏனைய கலாச்சாரம் எங்கடக்குள்ள வர விரும்பமாட்டேன்.....”(மூலம் : அரைக்கட்டமைக்கப்பட்ட நேர்காணல், 2021)

பெற்றோரினுடைய செயற்பாடானது, அவர்களுடைய பண்பாட்டுப் பின்னணியுடன் தொடர்புபட்டுக் காணப்படுகின்றது. தமிழர்கள், இந்துக்கள், இஸ்லாமியர்,

கிறிஸ்தவர்கள் என்று வெளிப்படுத்தும் சமுதாயங்கள் உடைய பண்பாட்டு சமூகமயமாக்கமானது பெற்றோர் பிள்ளைவளர்ப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடு(National Culture Theory) உதவுகிறது. முன்னைய தலைமுறையின் அனுபவங்கள் வாயிலாக, சமூகமயமாக்குகின்றனர். இதனாலேயே வேறுட்ட இனங்களில் நடைபெற்ற கட்டமைக்கப்பட்ட வன்முறைகளின் தாக்கம் புதிய தலைமுறைவரை காணப்படக் காரணமாகிறது. இதனாலேயே பாரம்பரிய பெற்றோரியம், சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களிற்கு சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது.

முடிவுரை

சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்ற ஆய்வு வினாவிற்குப் பதிலளிக்கும் நோக்குடன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் குறித்த ஆய்வானது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே ஆய்வானது, சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்ற வினாவிற்கு விடையளித்துள்ளது. போரிற்குப் பின்னரான சூழ்மையில் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் பெண்களின் வகிபாகமானது முக்கியமானாகும். ஆனால் பெண்களின் வகிபாகம் குறைவானதாகக் காணப்படுகிறது. ஆய்வுப்பிரதேசம் நேரடிப்போரானது 1997 பின்னர் ஏற்படவில்லை. ஆய்வுப்பிரதேசத்தில் இன, மத மற்றும் சாதியடிப்படையான பன்மைத்துவம் காணப்படுகிறது. குறித்த ஆய்வானது பண்புசார் அடிப்படையில், நோக்கம் கருதிய மாதிரியின் அடிப்படையில் கருப்பொருள் மையப் பகுப்பாய்வு முறையில் ஆய்வு முடிவுகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன. சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதில் கிராமியப் பெண்களின் வகிபாகம் எத்தகையது என்பதனை விளங்கிக் கொள்வதற்கு, தராளப் பெண்ணியவாதம், சமூக வகிபாகக் கோட்பாடு, மற்றும் தேசிய பண்பாட்டுக் கோட்பாடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் காணப்படும் கிராமியப் பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் வகிபாகமானது குறைவானதாகக் காணப்படுகிறது. இதற்கு கிராமியப் பெண்களிடம் காணப்படுகின்ற போர்சார் மற்றும் பண்பாட்டுசார் நோக்குநிலையானது செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்ப விரும்புகின்றார்கள், ஆனால், சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு சுயாதீனமாக இயங்காதுள்ளனர். வேறுபட்ட அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களில் கலந்து கொள்கின்றார்கள். ஆனால் தமது முயற்சியினை மேம்படுத்த இயலாதுள்ளனர். இதற்கு பால்நிலை, பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் பெற்றோரியம் ஆகிய காரணிகள்

சவாலானதாகக் காணப்படுகின்றது. கிராமியப் பெண்கள் மீள்நல்லிணக்கத்தினை மேம்படுத்தும் செயன்முறையினை மேற்கொண்டாலும், அது சிறிய அளவிலேயே காணப்படுகிறது. எனவே கிராமியப் பெண்கள் சமாதானத்தினைக் கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் குறைவான பங்களிப்பினை செலுத்துவதற்கு காரணமாக அவர்கள் பால்நிலை வகிபாகத்துக்குள் கட்டுண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றமையே காரணமாகின்றது. குறித்த ஆய்வானது, நேரடிப் போர் இடம்பெறாத பகுதியில் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் வகிபாகம் நேரடிப்போர் நடைபெற்ற பகுதி, மற்றும் போரின்போது மரணமடைந்த இராணுவத்தின் குடும்பப் பெண்களின் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் செயன்முறை தொடர்பான ஆய்வுகளை எதிர்கால ஆய்வுகளாக மேற்கொள்ள முடியும்.

உசாத்துணைகள்

- ADB. (2013). *The Role of Women in Peace building : Engagement in Fragile and Conflict-Affected Situations*. Nepal: Asian Development Bank.
- Adepoju, O. A., Gberville, D. E., & Ibhawoh, B. (2021). Culture and Women Participation in Peacebuilding in Africa : Perspective of National Culture and Social Role Theories. *Academy of Strategic Management Journal*, 20(3), 1- 8.
- Alaga, E. (2010, JUNE). *Challenges for Women in Peacebuilding in West Africa*. South Africa: Asian Policy Briet.
- Aryasinha, R. P. (2015). *The Role of Women in Peace-building : a Sri Lankan Perspective*. Geneva: Geneva Peace Conference.
- District_Secretariat_Jaffna. (2019). *Annual Performance and Accounts Report*. Jaffna: Jaffna District.
- Enapeh, O., & Yacob-Haliso, O. (2021). Women, Peace building and the Boko Haram Conflict in Negeria. *The Journal of Social Encounters*, 106 - 115.
- Erzuruma, K., & Erenb, B. (2014). Women in Peacebuilding: A Criticism of Gendered Solutions in Postconflict Situations. *Journal of Applied Security Research*, 236–256. doi:10.1080/19361610.2014.883297
- Guhathakurta, M. (2010). *Women in Peace-building : Theoretical Debates*. Bangladesh: Research Initiatives, Bangladesh.
- Kilonzo, S., & Onkware, K. (2021). Gendered Conflict Resolution: The Role of Women in Amani Mashinani's Peacebuilding in Uasin Gishu County, Kenya. *The Journal of Social Encounters*, 5(2), 46 - 58.

- Klot, J. F. (2017). *Women and Peacebuilding*. Commissioned by the United Nations Development Fund for Women (UNIFEM) and The Peacebuilding Support Office (PBSO).
- Ochieng, M. (2019). Role of Women in Peacebuilding and Post-Conflict Transformation Africa : A Catholic Church Perspective. *International Journal of Arts, Humanitis and Social Sciences*, 1(2), 1 - 12.
- Olofsson, L., & Nilsson, M. (2018, January 5). *Women's role in Peace Processes : A comparative study of women's participation in the peace processes in Africa and Western Asia*. Sweden: Linnaeus University.
- Orjuela, C. (2003, March). Building Peace in Sri Lanka: A Role for Civil Society? *Journal of Peace Research*, 195-212.
- Oxfarm. (2020). *Supporting rural women to drive peacebuilding processes in Colombia*. Colombia: Oxfarm.
- Rukuni, T., Shanyisa, W., Madhuku, J., & Musingafi, M. (2016). Enhancing Women Participation in peacebuilding and decision making processes in Zimbabwean rural communities. *Information and Knowledge Management*, 6(9), 54 - 60.
Retrieved from www.iiste.org
- Weeratunga, V. (2010). *Role of Women in Peacebuilding in Sri Lanka*.

**இலங்கையில் ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதலின் பின்னர்
சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின்
பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் : யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தினை
அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு சமூகவியல் ஆய்வு**

கேசவமூர்த்தி விகாஸ்

ஆய்வு சுருக்கம்

சமயம் என்பது உலகலாவிய ரீதியில் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முக்கிய சமூக நிறுவனமாக உள்ளது. மதம் புனிதமான ஒன்றினை பற்றிய நம்பிக்கைகளும் செயன்முறைகளும் அடங்கிய தொகுதி என சமூகவியலாளரான எமில் தூர்கைம் (1912) கூறுகின்றார். அந்தவகையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதம் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. பன்மைத்துவ சமூகத்தில் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லுறவை கட்டியெழுப்பதல், வன்முறைகளை வெற்றிகரமாக தீர்த்தல் ஆகியவற்றில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது. பல்லின சமூக பின்னணியுடைய இலங்கையில் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்தவதில் மத கருத்தியல் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இலங்கையில் அண்மைய காலங்களில் தேசிய இனங்களுக்கு இடையில் ஏற்பட்ட மத அடிப்படையான இன முரண்பாடுகளை தூண்டுவதாக அமைந்தன. மக்கள் இன, மத ரீதியாக பிரிந்து செயற்படுவதனால் நிலையான சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது. மதமானது சில நேரம் எதிர் சமூக தொழிற்பாடுகளினூடாக சமூகத்தில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அமைதியின்மையானது உயிர், உடமை, உள, சமூக தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எதிர்பாராதவிதமாக 2019 ஈஸ்டர் தினத்தில் இலங்கையின் முக்கிய கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் மீதான திட்டமிட்ட அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தற்கொலை குண்டு தாக்குதல்கள் இலங்கையின் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினையும்

நல்லிணக்கத்தினையும் சவாலுக்கு உற்படுத்தியதுடன் மத பிரிவினை வாதத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. இதனை ஊக்குவிக்கும் வகையில் மதத்தலைவர்களின் பக்கசார்பான நடத்தைகள் கடந்த காலங்களில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ் ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வு கருவியான ஆழமான நேர்காணலுடாக முதலாம்நிலை தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. இரண்டாம்நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளான ஆய்வு கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் போன்றவற்றினூடாக தரவுகள் சேகரிக்கப்பெற்று தரவுகள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்பட்டது. ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினையும் நல்லிணக்கத்தினையும் கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு அவசியமாகும். இந்நிலையில் மத நல்லிணக்கத்தினூடாக பலமான சமூகம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டிய தேவை தற்போதைய சூழலில் ஏற்பட்டுள்ளதால் மதத்தலைவர்கள் அனைவரும் வேறுபாடுகளை கடந்து சகிப்புதன்மையுடன் தேசிய இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப வேண்டும். மத ரீதியான மீள்நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவது நிலையான சமாதானத்திற்கான வழிமுறையாக காணப்படுகின்றது. ஆய்வானது ஈஸ்டர் குண்டுதாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்களை ஆராய்வதாக உள்ளது.

திறவுச்சொற்கள் : ஈஸ்டர் தாக்குதல், சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பல், நல்லிணக்கம், மதத்தலைவர்கள்

கேசவமூர்த்தி விகாஸ் (✉)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: vigarshk0@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

உலகலாவிய ரீதியில் இன்று சமாதானம் எண்ணக்கரு தொடர்பாக அதிகம் பேசப்படுகின்றது. சமாதானம் என்பது வன்முறைகள் மற்றும் முரண்பாடுகளை அனுதாப ரீதியில் ஆக்கப்பூர்வமாக மாற்றியமைக்கும் ஓர் முடிவற்ற செயன்முறையாகும் (Galtung, 1996). உலகலாவிய ரீதியில் பல அரசுகள் தங்களுடைய நாடுகளில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றன. நிலையான சமாதானத்தினூடாகவே சமூக அபிவிருத்தியையும், பொருளதார அபிவிருத்தியினையும் ஏற்படுத்த முடியும். சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்பும் காரணிகளில் மதம் முக்கியமான வகிபாகத்தினை கொண்டுள்ளது. மதம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப்பற்றிய நம்பிக்கைகளும் செயன்முறைகளும் அடங்கிய தொகுதியாகும் (Durkheim, 1961). மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற கருத்து மக்களிடையே மத நம்பிக்கையை தோற்றுவித்தது. மதமானது அறக்கருத்துக்களுடாக ஆன்மாவின் விடுதலைக்கான வழியாக உள்ளதுடன் மக்களின் அதீத நம்பிக்கையாகவும் அன்பு, அமைதி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. சமூக நிறுவனம் என்ற ரீதியில் சமூக தொழிற்பாட்டில் நேர், ஏதிர்மறை தொழிற்பாடுகளை மதம் மேற்கொள்ளுகின்றது. அந்த வகையில் மக்களிடம் மத நம்பிக்கையை தோற்றுவிப்பதில் மதத்தலைவர்களின் வகிபாகம் முக்கியமானதாகும்.

வரலாற்று காலம் முதல் தேசிய அரசுகளிடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளுக்கு காரணமாகவும், அவர்களிடையே சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதிலும் மதத்தலைவர்கள் முன்னின்று செயற்பட்டனர். உலகலாவிய ரீதியில் மக்களுக்கு சமாதான கருத்துக்களை பரப்புவதில் செய்வதில் திபெத்தின் தலாய்லாமா, வத்திகானின் பாப்பரசர் ஆகியோர் தங்களுடைய மதத்தினை கடந்த மக்களுக்கான சேவைகளை செய்வதில் பெயர் பெற்றவர்களாக உள்ளனர் (Silvestri & Mayall, 2015). மக்களின் துன்பமான நிலைகளின் போது ஆற்றுப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை

முன்னெடுத்தனர்.மதத்தலைவர்களின் கருத்துக்கள் மக்களால் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதுடன் அவற்றினை பின்பற்றும் போக்கும் அதிகரித்துள்ளது. அந்த வகையில் சமூகத்தில் சமாதானத்தினை ஏற்படுத்துவதில் மதத்தலைவர்கள் வகிபாகம் முக்கியமானதாக உள்ளது.

இலங்கை மதத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்லின சமூகமாகவே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.21 மில்லியன் மக்கள் தொகையை கொண்ட இலங்கையில் பௌத்தர்கள் 70.2%, இந்துக்கள் 12.6%, இஸ்லாமியர்கள் 9.7%,கிறிஸ்தவர்கள் 7.6%, ஏனையோர் 0.05% உள்ளனர் (Census of Population and Housing, 2012). வரலாற்று காலகட்டத்தில் இருந்து மதத்தின் செல்வாக்கு இலங்கையின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார தளங்களில் காணப்பட்டது. காலனித்துவ காலத்தில் அந்நிய ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராக கலகம் செய்ததில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு அதிகமாக காணப்பட்டது. சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் தேசிய அரசை உருவாக்குவதில் மத மற்றும் இனக்கருத்துக்கள் முக்கியமாக காணப்பட்டன. இந்த தேசிய வாதத்தின் தோற்றமே கடந்த 30 வருட கால உள்நாட்டு யுத்தத்தினை தோற்றுவித்தது. யுத்த முடிவில் இருந்து மக்களினுடைய இயல்பு வாழ்க்கையை மீள கட்டியெழுப்ப பல வருடங்கள் தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன (Vanniasinkam et al., 2018).

எனினும் 2009 க்கு பின்னர் மதத்தினை முன்னிலைப்படுத்திய வன்முறைகள் இனங்களுக்கிடையில் அதிகமாக ஏற்பட்டன. இன மற்றும் மத அடையாளங்கள் என்பன மோதலை தூண்டுகின்ற காரணிகளாக காணப்படுவதுடன் அரசியல் மேலாதிக்க உந்து சக்தியாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தேசிய ரீதியில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதுடன் எல்லைப்படுத்தப்பட்ட மத குழுக்களை ஒன்றுதிரட்டி நிலைபேறான சமாதானத்தையும் நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. மதத்தலைவர்களின் கருத்துக்களுக்கு இலங்கையிலுள்ள சிவில் சமூகங்கள், நிறுவனங்கள் போன்ற பலர் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைமையே உள்ளது. 2014ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக அழுத்தம் மற்றும் பேருவளையில் மேற்க்கொள்ளப்பட்ட வன்முறையில் 4 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 80க்கும் அதிகமானோர் பாதிக்கப்பட்டனர். தொடர்ந்து 2018இல் அம்பாறை, கண்டி ஆகிய இடங்களில் தனிப்பட்ட முரண்பாடுகளுக்காக ஏற்பட்டவை அரசியல் இலாபத்திற்காக பாரிய வன்முறையாக தோற்றுவிக்கப்பட்டு பௌத்த-முஸ்லிம் உறவு நிலையில் பாரிய விரிசலை ஏற்படுத்தின. இந்த வன்முறையின் பின்னணியில் பௌத்த மதத்தலைவர்களின் வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களும் அரசியல் நோக்கங்களும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. வட பிராந்தியங்களில் திட்டமிட்ட வகையில் மக்களினுடைய காணிகளை சுவிகரித்தல் மற்றும் தொல்பொருள் அகழ்வு என்ற பெயரில் மத அடையாளங்களில் தாக்கம் செலுத்தல் என்பன இந்து-பௌத்த உறவுகளில் சிக்கலை

ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன் மத அடையாளங்களின் மீதான ஆதிக்கத்தினையும் சுயநல இலாப நோக்கான அரசியல் செயற்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் மதத்தலைவர்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு செயற்படுதல் இன முரண்பாட்டிற்கு காரணமாக அமைந்துள்ளன.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் 2019 ஆம் ஆண்டு ISIS தீவிரவாத அமைப்பின் பின்னணியைக் கொண்ட தீவிரவாத குழுவினால் இலங்கையின் பிரபல்யமான கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், பிரபல ஹோட்டல்களை இலக்கு வைத்து நடாத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் ஒட்டு மொத்த முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு எதிரான வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்கள் அதிகரிக்க காரணமாக அமைந்தன. தாக்குதலுக்கு உள்ளான கிறிஸ்தவ சமூகத்தவர் அமைதி காத்திருந்த போதிலும் இதனை சந்தர்ப்பமாக கொண்டு பௌத்த சிங்கள அடிப்படைவாதிகள் முஸ்லிம் சமூகத்தவருக்கு எதிரான செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர். இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் அதிகமாக பௌத்த கரும் போக்குவாத மதத்தலைவர்களே முன்னின்று செயற்பட்டனர். இவ்வாறான சூழ்நிலை முஸ்லிம் மக்கள் மீதான அச்சத்தினையும் பயத்தினையும் (Islamophobia) ஏற்படுத்தியுள்ளது (Abdul Razak, 2019). குறித்த ஒரு மதப்பிரிவினை எல்லைப்படுத்தல் நாட்டின் சமூக கட்டமைப்பை சிக்கலுக்குரியதாக மாற்றுவதுடன் நிலையான சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

இலங்கையில் மதமானது சமூக மற்றும் அரசியல் ரீதியான எதிர் துருவங்களாக இருந்து செயற்படுகின்றமை ஏனைய மதங்களிடையே சமத்துவமான முறையில் உரிமைகள், வாய்ப்புக்கள் மற்றும் சமநீதி ஆகியவற்றினை சுதந்திரமாக அனுபவிப்பதில் தடைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மத ரீதியான அசைவியக்கம் எதிர்நிலையில் காணப்படுவதால் இன முரண்பாடுகளினூடாக அரசியல் இலாபம் தேடப்படுகின்றது. இலங்கையின் அரசியலமைப்பில் மதத்தினை பின்பற்றுவதற்கும் அதனை தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் உரிமையுண்டு எனவும் இதற்கு இயலாமை, பொறுப்பு, கட்டுப்பாடு அல்லது நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட வேண்டியதில்லை எனவும் தன்னுடைய சொந்த மதத்தினை வழிபடுவதற்கான சுதந்திரம் உள்ளதெனவும் அரசியலமைப்பின் 12ம் சரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது (Perera, 2018). எனினும் அரசியலமைப்பில் பௌத்த சாசனத்தை முதன்மைப்படுத்தி பௌத்த மதத்திற்கான முன்னுரிமை அதிகமாக வழங்கப்பட்டுள்ளமை ஏனைய மத விடயங்களில் தலையீடு செய்ய பெரும்பான்மையினருக்கு வாய்பளிப்பதாக அமைந்துள்ளன. இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பிலேயே முரண்பாட்டை தோற்றுவிப்பதற்கான வழிவகைகள் ஏற்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை சமூகத்தில் எதிர் கட்டமைப்பு மாற்றங்கள் ஏற்பட காரணமாக அமைந்துள்ளன. மதத்தலைவர்களின் செல்வாக்கு மக்களிடம் அதிகமாகவே உள்ள நிலையில் கரும்போக்குவாத மதத்தலைவர்கள் அரசியலமைப்பை தங்களுக்கு சாதகமாக கொண்டு இலங்கையில்

இன முரண்பாட்டிற்கான தளத்தினை உருவாக்கியுள்ளனர். மேலும் ஊடகங்கள் மூலமான வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்கள் என்பன மக்கள் மத்தியில் வன்முறையையும் வெறுப்பினையும் தோற்றுவிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளன.

இலங்கையில் பௌத்த, இந்து, கிறிஸ்தவ மற்றும் இஸ்லாமிய மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பானது தேசிய மட்டத்தில் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதுடன் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் தனித்துவமானதாக காணப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இவ் ஆய்வானது ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் தொடர்பில் ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

இன்றைய உலகிலுள்ள சமூகங்கள் பல்லின, மத, மொழியை கொண்ட சமூகங்களாக காணப்படுகின்றது. சமூகத்தில் முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தும் முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாக மதங்களும், மதநம்பிக்கைகளும் காணப்படுகின்றன. சிலுவை போரில் தொடங்கி மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள தீவிரவாதம் வரையில் இன்று மத சார்ந்த அடிப்படைவாதப்போக்கு காரணமாக அமைந்துள்ளது. சமூகத்தில் முரண்பாடுகளுக்கு காரணமாக அமைவதுடன் சமூக அமைதியை பாதிக்கும் விடயமாக காணப்படுகின்றது.

பல்லின கலாச்சாரத்தினை கொண்ட இலங்கையில் மத நல்லிணக்கம் தொடர்பான விடயங்கள் உள்ளக விடயங்களையும் கடந்து சர்வதேச அரங்கிலும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. மூன்று தசாப்த யுத்தத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட போர் குற்றங்கள், காணமல் ஆக்கப்படலோர் விடயம், ஊடக சுதந்திரத்தின் மீதான தாக்கம், இன ஒடுக்குமுறை போன்ற பல விடயங்கள் பேசப்பட்டுகின்றன. இவ்வாறான நிலையில் மதத்தினை மையப்படுத்திய அரசியல் நடவடிக்கை இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை ஏற்படுத்துவதில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மதத்தின் மூலமாக அறத்தினையும் அன்பினையும், கருணையையும் வளர்க்க வேண்டிய மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய மதம் மட்டுமே முன்னுரிமை பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில் இருந்து செயற்படுகின்ற சூழல் இலங்கையில் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது.

உள்நாட்டு யுத்தம் நிறைவடைந்து 10 ஆண்டுகள் கடந்த நிலையில் யுத்தநிலைமையின் போது ஏற்பட்ட பதட்ட நிலைமையை மீண்டும் தோற்றுவித்த நிகழ்வாக ஈஸ்டர் தின தாக்குதல் அமைந்துள்ளது. ஈஸ்டர் தாக்குதலினால் 45 வெளிநாட்டவர் உட்பட 289 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் பல நூற்றுக்கணக்கானோர் அங்கவீனமடையும் நிலைமையும் தோன்றியது. இத் தாக்குதல் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியலில் பாரிய தாக்கத்தினை செலுத்தியது. தேசிய பாதுகாப்பு என்ற

விடயத்தினை அடிப்படையாக கொண்டு மதக்குழுக்களுக்கு இடையிலான வன்முறைகள் மற்றும் வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்கள் என்பன அதிகரித்தன. இத்தாக்குதலின் பின்னர் முஸ்லிம் சமூகத்தவர் மீதான காதி நீதிமன்ற சட்டம், பூர்க்கா தடை, மதரஸாக்கள் மற்றும் கொவிட் தொற்றினால் உயிரிழந்த முஸ்லிம்களின் ஜனாஸா நல்லடக்கம் போன்றவற்றில் குறிப்பிட்ட மதத்தினரை தாக்குவதாகவும் ஒடுக்குமுறைக்கு உற்படுத்தும் நிலைமைகள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் பின்னணியில் அரசியல் வெளிப்படையாக காணப்பட்டாலும் மத செல்வாக்கு முக்கியமான விடயமாக காணப்படுகின்றது. இன்றும் ஈஸ்டர் தாக்குதலுக்கான முழுமையான தீர்வினை பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமையும் இத்தீர்வுகளை பெற்றுக்கொடுப்பதில் அரசியல் மற்றும் மதத்தின் செல்வாக்கும் அதிக அளவில் உள்ளமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் முஸ்லிம் சமூகத்தவரின் மீது அரசியல் ரீதியான பழிவாங்கள் காழ்ப்புணர்ச்சி செயற்பாடுகள் அதிகரித்தன. கொவிட் பெருந்தொற்றினால் இறந்த முஸ்லிம் ஜனாஸாக்களை அடக்கம் செய்வதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினையை தீர்க்க பல அழுத்தங்கள் உள்ளக மற்றும் சர்வதேச ரீதியான ஏற்படுத்தப்பட்டன. மேலும் ஒரே சட்டம் ஒரே நாடு என்ற அடிப்படையில் இஸ்லாமிய சட்டங்களிலும் ஏனைய பல விடயங்களிலும் தலையீடு செய்தமை மதச்சுதந்திரத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையை ஏற்படுத்தியது. இச் செயற்பாடுகளில் அரசியல்வாதிகளின் கருத்துக்களும் சில பௌத்த மதத்தலைவர்களின் கருத்துக்களும் ஊடகங்களின் மூலமாக வெளிப்பட்டமையை காணலாம். கடந்த மாதத்தில் தமிழ் மக்களுக்கான நீதி கோரியும் மத அடக்குமுறைக்கு எதிராகவும், நியாயமான தீர்வுகளை எதிர்பார்த்து மேற்கொள்ளப்பட்ட “பொத்துவில் தொடக்கம் பொலிகண்டி” வரையான பேரணி சர்வதேசத்தின் பார்வையை ஈர்த்தது. இப்பேரணியை ஒழுங்கமைப்பதில் சர்வமத மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பும் காணப்பட்டன. பின்னணியில் அரசியல் இலாப நோக்கு காணப்பட்டாலும் மதத்தலைவர்கள் ஒற்றுமை மக்களை ஒன்றுதிரட்ட காரணமாக அமைந்தன. இப்பேரணிக்கு எதிராகவும் பல தடைகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட போதிலும் வெற்றிகரமாக இப்பேரணி நடைபெற்றது. தென்னிலங்கையில் இப்பேரணிக்கு எதிரான விவாதங்களும் அரசியல் மேடையில் இடம் பெற்றன. சில பௌத்த அடிப்படைவாதிகளும் இதற்கு எதிரான கருத்துக்களை பகிரந்துள்ளனர்.

இவ்வாறு சில மதத்தலைவர்கள் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்ப செயற்பட்டாலும் சிலர் இச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதில்லை. ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் பேராயர் மல்கம் ரன்ஜித் ஆண்டகை அதிகமாக இத்தாக்குதல் குறித்தும் தீர்வுகள் குறித்தும் அதிகமான விடயங்களை வெளியிட்டார். ஆனால் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போதும் அதன் பின்னரும் தேசிய நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கு இவர் ஏன் செயற்படவில்லை என்ற விமர்சனம் எழுந்துள்ளது. யுத்த காலப்பகுதியிலும் அதற்கு பின்னரான பகுதியிலும் மதத்தலைவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான

உதவிகளையும் உளவள ஆற்றுப்படுத்தலையும் மேற்க்கொண்டனர். இவற்றினை அவதானிக்கும் போது மதத்தலைவர்களிடம் ஊக்கப்படுத்தல் சார்ந்த விடயங்களின் குறைபாடும் தங்களுடைய மதம் மீதான அதீத அக்கறையும் கொண்டுள்ளனர் என்பதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மக்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் பல அரசு மற்றும் அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் இணைந்து சமாதானத்திற்கான பல்மத கலந்துரையாடல்களை (Dialogue) ஏற்படுத்தியுள்ளன. இத்திட்டங்களை வினைத்திறனானதாக மாற்றி அமைக்க மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பினையும் உள்வாங்கி செயற்படுத்தியுள்ளனர். எனினும் பல நிகழ்ச்சி திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் ஒவ்வொரு மதத்தலைவர்களும் தங்களுடைய மத கொள்கைகளில் மட்டுமே நின்று செயற்படுவதனால் ஏனைய மதங்களினுடைய நிலைப்பாட்டினை புரிந்து கொள்ள தவறுகின்றமை சமாதான கட்டியெழுப்பலில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளது. இவ்வாறான நிலையில் பல்மத கலந்துரையாடல் மதத்தலைவர்களிடம் சாத்தியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம். அதற்கான முயற்சிகளை தீவிரப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் தற்போது உள்ள சூழ்நிலையில் மிகவும் அவசியமாகும்.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதிலும் கொவிட் பெருந்தோற்றின் பின்னரான சூழலில் வலுவான சமூகத்தினை கட்டியெழுப்பவும் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பானது அவசியமானது. இன்று அரசியல், சமூக காரணிகள் மதத்தலைவர்கள் சமாதானத்தில் பங்கேற்பதில் தாக்கம் செலுத்துவதாக உள்ளன. அந்த வகையில் யுத்தத்திற்கு பின்னர் கட்டியெழுப்பப்பட்ட பல்லின மக்கள் வாழும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்கள் எதிர் நோக்கும் சவால்கள் ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாக உள்ளது.

இலக்கிய மீளாய்வு

இலங்கையில் ஈஸ்டர் குண்டுதாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் தொடர்பான இவ் ஆய்வில் மேலதிக அறிவினை பெற்றுக்கொள்ள பின்வரும் இலக்கிய மீளாய்வுகளின் மூலமாக தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.

Abdul Razak (2019) இவ் ஆய்வானது ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதலின் பின்னர் முஸ்லிம் மதத்தினர் மீதான வன்முறைகள் தொடர்பாகவும் சமூக மட்டத்தில் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் தொடர்பிலும் ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது. இவ் ஆய்வில் யுத்தத்திற்கு பின்னரான காலப்பகுதியில் தேசியாவதமானது முஸ்லிம் சமூகத்தவருக்கு எதிராக எவ்வாறு மாற்றமடைந்து தொடர்பாகவும் ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் ஏனைய

மதப்பிரிவினர் மத்தியில் Islamophobia தோன்றியமை தொடர்பாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏனைய மதப்பிரிவினருடனான மீள்நல்லிணக்கத்திற்கான தேவையும் அவற்கான உள்ளக நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு முன்னெடுக்கப்படுகின்றன என்பது தொடர்பாக இவ் ஆய்வினூடாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. அந்த வகையில் ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதலின் பின்னர் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் எனும் இவ் ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Ali Aon (2018) இவருடைய ஆய்வானது தேசிய ஊடகங்களில் மத ரீதியான அடிப்படைவாதம் எவ்வாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது எனவும் அது எவ்வழிகளில் இன நல்லிணக்கத்தில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது என்பது தொடர்பான ஆய்வாக உள்ளது. இனங்களுக்கிடையில் வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்கள் ஊடகங்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படுவதும் ஊடகங்களின் சுயாதீன தன்மையை பாதுக்க வேண்டிய அவசியம் மற்றும் அதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பாகவும் இவருடைய ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த வகையில் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்களில் ஊடகங்களின் தாக்கம் தொடர்பான கண்டறிய இவ் ஆய்வு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Chepkorir (2019) இவருடைய ஆய்வானது கென்யாவில் நீண்ட காலமாக இடம் பெற்ற வந்த உள்ளூர் இனங்களுக்கு இடையிலான மோதலையும் அம் மோதலின் முடிவில் மேற்க்கொள்ளப்பட்ட சமாதானம் மற்றும் மீள் நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் மதங்களினுடைய செல்வாக்கு எவ்வாறு அமைந்தது தொடர்பாக ஆராய்வதன் மதத்தலைவர்கள் மக்களுக்கு சமாதானம் தொடர்பான விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்த எவ்வாறான வழிமுறைகளை பின்பற்றினர் மற்றும் நல்லிணக்கத்தினை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் எவ்வாறு அமைந்தன என்பது தொடர்பாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப மதத்தலைவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் தொடர்பான இவ் ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Jayathilaka மற்றும் Ansari (2019) இவர்களுடைய ஆய்வானது இலங்கையில் யுத்தத்திற்கு பின்னரான காலப்பகுதியில் மக்களுக்கிடையில் மீள் நல்லிணக்கத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் வகிபாகம் தொடர்பில் ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது. யுத்தத்திற்கு பின்னர் நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதில் மதத்தலைவர்களின் செல்வாக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட காரணங்களினையும் மதத்தலைவர்களின் செயற்பாடுகள் முரண்பாட்டு குழுக்களின் தாக்கம் செலுத்துதல், அரசியல் ரீதியான தாக்கம், உள்ளூர் சிவில் குழுக்களுடன் இணைந்து ஓர் அழுக்க குழுவாக மதத்தலைவர்கள் எவ்வாறு செயற்படுகின்றனர் மற்றும் மத கற்கைகளினூடான நல்லிணக்கத்திற்கான வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவதிலும் மதத்தலைவர்களின் வகிபாகத்தினை ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில்

இவ் ஆய்வானது இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் எனும் ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Omerovic (2017) இவருடைய ஆய்வானது பொஸ்னியாவில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் இஸ்லாம் மதத்தலைவர்களின் வகிபாகம் மற்றும் மீள்நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் அவர்களினுடைய பங்குபற்றல் தொடர்பாக ஆராய்வதாக அமைந்துள்ளது. மதத்தலைவர்கள் மக்களை தங்களுடைய மத கருத்தாடல்கள் மற்றும் போதனைகள் ஊடாக மக்களை ஒன்று திரட்டி மக்களினுடைய மன நிலையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக நல்லிணக்கத்திற்கான அடிப்படையை உருவாக்குகின்றனர் என்பதனை இவ் ஆய்வினூடாக குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த வகையில் ஆய்வானது இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் என்ற இவ் ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Perera (2018) இவருடைய ஆய்வானது தேசிய மட்டத்தில் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான தேவையும் அதனை செயற்படுத்தும் வகையில் மதத்தலைவர்கள், மத அமைப்புக்கள் மற்றும் சிவில் அமைப்புக்களின் பங்களிப்பு தொடர்பானதாக அமைந்துள்ளது. தேசிய சமாதான பேரவையின் செயற்பாடுகளுடாக யுத்தத்திற்கு பின்னரான சமூகத்தில் நிலைபேண் சமாதானத்தை உருவாக்குவதிலும் பன்மைத்துவ சமூகத்தின் பலங்களை உணரவதற்கும் மதக்குழுக்கள் மூலமான கருத்துக்கள் பகிரப்படுவது சமாதானத்தினை வினைத்திறனாக மாற்றி அமைக்கும் என்பதனையே இவ் ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. அந்த வகையில் இனங்களிடையே சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் எனும் இவ் ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Vanniasinkam et al (2018) இவர்களுடைய ஆய்வானது பல்லின கலாச்சாரத்தினை கொண்டுள்ள இலங்கையின் பிரதான 4 மாவட்டங்களை அடிப்படையாக கொண்டு தேசிய இனங்களுக்கு இடையிலான உறவுமுறையினை புரிந்து கொள்வதற்கும் மதத்தலைவர்களின் செயற்பாடுகள் யுத்தத்திற்கு பின்னரான சூழலில் மீள் நல்லிணக்கத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் எவ்வாறு காணப்பட்டன மற்றும் தேசிய ரீதியில் இனங்களுக்கு இடையில் முரண்பாடுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதனையும் ஆய்வு செய்கின்றது. அந்த வகையில் இவ் ஆய்வானது இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்கேற்றிலுள்ள சவால்கள் எனும் ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

Silvestri மற்றும் Mayall (2015) இவருடைய ஆய்வானது சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதிலும் முரண்பாட்டிற்கான காரணமாகவும் மதமானது தன்னுடைய பங்களிப்பினை வழங்குகின்றது என்பதே இவ் ஆய்வினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. மேலும் அடிப்படை வாதத்தினை முன்னெடுக்கும் மதத்தலைவர்கள் காரணமாக ஏனைய மதக்குழுக்களில் எவ்வாறான தாக்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, மதத்தலைவர்களின் சமாதான கட்டியெழுப்பலில் எவ்வாறான ஊக்கப்படுத்தும் காரணிகள் உள்ளன போன்ற விடயங்களையும் இவ் ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அந்த வகையில் இவ் ஆய்வும் ஆய்வு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது.

World Evangelical Alliance (2014) இவ் ஆய்வு அறிக்கையானது ஆபிரிக்காவில் ஏற்பட்டுள்ள இன முரண்பாட்டினை தீர்ப்பதில் மதத்தலைவர்களினை ஒன்றினைப்பதுடன் மதங்களினுடைய பங்கேற்பை ஊக்கப்படுத்துவதற்கான காரணிகளை இனங்காணுவதாக அமைந்துள்ளது. மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களினூடாக மக்களிடம் சமாதானத்திற்கான பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்து பகிரப்பட்ட அடையாளம் மற்றும் உறுதித்தன்மையானது நல்லிணக்கத்திற்கான பாதையை ஏற்படுத்துவதுடன் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு முன்மாதிரியாக மதத்தலைவர்கள் செயற்பட பின்பற்ற வேண்டிய படிமுறைகளையும் முன்மொழிந்துள்ளனர். அந்த வகையில் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்கள் எனும் இவ்வாய்வு வழிகாட்டியாக இவ்வாய்வானது அமைந்துள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கியமீளாய்வுகளில் தேசிய இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினையும் நல்லிணக்கத்தினையும் கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தினுடைய வகிபாகம் மற்றும் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பு தொடர்பில் பல்வேறு கோணங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனூடாக இவ் ஆய்வுக்கான மேலதிக தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளதுடன் ஆய்வினை வடிவமைப்பிற்கும் உதவியுள்ளது.

கோட்பாட்டு பிரயோகம்

• தொழிற்பாட்டுவாத கோட்பாடு

தொழிற்பாட்டுவாதிகளின் கருத்தின் படி மதமானது பழமையான சமூக நிறுவனமாக உள்ளது. தனிமனிதனுக்கும் சமூகத்திற்கும் நேர்முக தொழிற்பாட்டினை மேற்கொள்வதுடன் சமூக ஒழுங்கை நிர்ணயிப்பதிலும் விழுமியங்களை பேணவும் மதம் உதவுகின்றது என குறிப்பிடுகின்றனர். தொழிற்பாட்டு கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் மதம் தொடர்பாக கூறியவர்களில் எமில்தூர்கையம், மக்ஸ்வெபர், டார்ல்கோட் பார்சன் போன்றோர் முக்கியமானவர்கள். தொழிற்பாட்டுவாதியான எமில் தூர்கையமின் கருத்தின் படி மதமானது “புனித விடயங்களின் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகள் மற்றும்

நடைமுறைகளின் ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாகும்” என்கின்றார்.இதனடிப்படையில் மனிதர்களுக்கு நம்பிக்கையையும், நடைமுறையினையும் உருவாக்குவதுடன் சமூக கட்டுப்பாட்டை பேணுவதற்குமான தொழிற்பாடுகளையும் ஆற்றுகின்றது. மதமானது உலகலாவிய நிறுவனம் என்ற ரீதியில் சமய வாழ்வினையும், அமைதியையும், சமூக உறுதிப்பாடு, ஒற்றுமை, அடையாளம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதுடன், வாழ்கைக்கான அர்த்தத்தினை தெளிவுபடுத்துவதாகவும், தனிமனித ஆளுமை விருத்தியிலும், சமூக தொடர்புகள் மூலமாக சமூக வலைப்பின்னலை பலப்படுத்துவனூடாக ஒத்த இயல்புடையவர்களை ஒன்றுதிரட்டும் தொழிற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றது. இவ்வாறு நேர்முக தொழிற்பாடுகளை கொண்டிருந்தாலும் சமூகத்தில் முரண்பாடுகளையும், அடிப்படைவாதத்தினையும், மூட நம்பிக்கைகளையும் மக்களிடையே தோற்றுவிப்பதில் எதிர்நிலையில் இருந்து தொழிற்படுவதாகவும் தொழிற்பாட்டுவாதிகள் குறிப்பிடுகின்றனர். சமூக ஒழுங்கை நிர்ணயித்து, மக்களை ஒன்றிணைத்து சமூக மாற்றித்திற்கான முன்னேற்றங்களை மேம்படுத்த தொழிற்படுகின்றது.

பருநிலை சமூக நிறுவனம் என்ற அடிப்படையில் மதத்தினை வழிநடாத்துபவர்களாகவும், தன்னுடைய கருத்துக்களை பின்பற்றும் நபர்களையும் குழுக்களையும் பொதுவான விழுமியங்களை ஏற்கக் செய்யும் வகிபங்கினை ஏற்றுச்செயற்படுகின்றனர்.இதனடிப்படையில் மதத்தினுடைய நேர், எதிர் தொழிற்பாடுகளை மக்களிடையே கொண்டு சேர்ப்பத்து கருத்தியல் மற்றும் சமூக ரீதியிலான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் வகிபாகத்தினை மதத்தலைவர்கள் பெற்றுள்ளனர்.மதத்தினுடைய முக்கியமான தொழிற்பாடான சமாதானம், அமைதி, ஒத்துணர்வு, ஒற்றுமை போன்றவற்றினை ஏற்படுத்த மதத்தலைவர்களினுடைய பங்குபற்றல் மிகவும் அவசியமானது.மதத்தலைவர்கள் தாங்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மதத்தினுடைய தொழிற்பாடுகளை முறையாக செயற்படுத்த கடமைப்பட்டுள்ளனர்.முறையாக செயற்படுத்துவதன் மூலமாகவே மதத்தினுடைய கலாச்சார, விழுமிய, பண்புக்கூறுகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு கடத்த முடியும். மதத்தலைவர்கள் சமூக ஒழுங்கினை பேணி சமூக இயக்கத்தினை சீராக்குவதுடன் ஏனைய சமூக நிறுவனங்களுக்கிடையில் இணைப்பினை ஏற்படுத்தும் வகிபங்கினை ஆற்றுகின்றனர்.அந்த வகையில் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பிலுள்ள சவால்களை ஆராயும் இவ் ஆய்விற்கு தொழிற்பாட்டுவாத கோட்பாடு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு வினாக்கள்

1. மதத்தலைவர்கள் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் எதிர் கொள்ளும் சவால்கள் எவை?

2. சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களிடம் உள்ள ஊக்கப்படுத்தும் காரணிகள் எவை?
3. பன்மைத்துவ சமூகத்தில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பல், பேணுதல் ஆகியவற்றில் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்குப்பற்றல் எவ்வாறு உள்ளது?

ஆய்வு நோக்கம்

பொது நோக்கம்

- இலங்கையில் ஈஸ்டர் குண்டுதாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்களை இனங்காணல்.

சிறப்பு நோக்கங்கள்

1. சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களை இனங்காணல்.
2. மதத்தலைவர்களின் சமாதான கட்டியெழுப்பும் செயன்முறையில் ஊக்கப்படுத்தும் காரணிகளை இனங்காணல்.
3. சமாதான கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் மதத்தலைவர்களின் செயற்பாடுகளினை மதிப்பிடல்.

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வு பிரதேசம்

ஆய்வு பிரதேசமான யாழ்ப்பாணம் இந்து, கிறிஸ்தவ, முஸ்லிம், பௌத்த பல்லின மக்களை கொண்ட பிரதேசமாக இருப்பதுடன் போருக்கு பின்னரான சூழலில் இன நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதில் அதிக சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது.

ஆய்வு வடிவம்

ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பிலுள்ள சவால்களை இனங்காண்பதற்கு ஆழமான கருத்தாடல்களாக அமைவதனால் இவ் ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வாக அமைந்துள்ளது.

தரவு சேகரிப்பு கருவிகள்

ஆய்விற்கு தேவையான முதலாம் நிலை தரவுகள் பண்புசார் ஆய்வு கருவிகளான ஆழமான நேர்காணல் ஊடாக தரவுகள் திரட்டப்பட்டன. இரண்டாம் நிலை தரவு சேகரிப்பு கருவிகளான ஆய்வு கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள் போன்றவற்றினூடாக தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தரவு பகுப்பாய்வு

பண்புசார் ஆய்வு கருவியின் ஊடாக பெறப்பட்ட தரவுகளை கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு ஊடாக பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு முடிவுகள் பெறப்பட்டன.

மாதிரி தெரிவு

ஆய்வானது தேசிய மதங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மதத்தலைவர்களை மையமாக கொண்டு மேற்க்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில் ஆய்வு பிரதேசத்தில் பிரதான மதங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 12 மதத்தலைவர்களுடாக பெறப்பட்ட தரவுகள் ஆய்வின் நோக்கத்தினை அடைவதற்கு போதுமானதாக அமைவதால் தரவு தருனரின் எண்ணிக்கை திருப்திகரமானதாக அமைந்தது.

கலந்துரையாடல்

இவ் ஆய்வானது ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையிலான சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பில் உள்ள சவால்களை இனங்காண்பதாக அமைந்துள்ளது. இதனூடாக இனங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பினையும், மதத்தலைவர்களை சமாதான செயற்பாடுகளில் ஊக்கப்படுத்தும் காரணிகளையும், சமாதான கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதில் மதத்தலைவர்களினுடைய செயற்பாட்டினையும் இனங்காண்பதாக ஆய்வானது அமைந்துள்ளது.

மதம் என்பது பருநிலை சமூக நிறுவனமாகையால் சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதில் மதத்தினுடைய பங்களிப்பு முக்கியமானதாகும். மதத்தினை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மதத்தலைவர்கள் மக்களிடம் மத கருத்துக்களின் மூலமாக அன்பு, தர்மம் மற்றும் புரிந்துணர்வு ஆகியவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் (Omerovic, 2017). மதத்தலைவர்கள் இறைதூதர்களாகவும், மதத்தின் மீதான அதீத அக்கறை கொண்டவர்களாகவும் உள்ளனர். இவ்வாறான நிலையில் மக்கள் மதத்தலைவர்களினுடைய கருத்துகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைமை அனைத்து செயன்முறைகளிலும் காணப்படுகின்றது. சமாதான செயன்முறைகளில் மதத்தலைவர்களினுடைய பங்கேற்பின் மூலமாகவே சமாதான செயற்திட்டங்களின் முழுமையான இலக்கினை அடைய முடியும் (Perera, 2018).

இலங்கையில் கடந்த 30 ஆண்டுகால உள்நாட்டு யுத்தத்தின் பின்னர் மக்கள் மத்தியில் இன ஒற்றுமைக்கான தளங்களும் மத சகவாழ்வும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இருப்பினும் பழமைவாத கொள்கைகளில் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வந்த பெரும்பான்மை மற்றும் சிறுபான்மை குழுக்கள் மத்தியில் இன ரீதியான முரண்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டே வந்துள்ளன. இவ்வாறான குழுக்களை வழிநடத்தும் சில மதத்தலைவர்கள் சமூகத்தில் இனங்களுக்கு இடையில் பிரிவினையை ஏற்படுத்தி அதனூடாக தங்களுடைய மதத்தினை முன்னிலைப்படுத்துவதுடன் ஏனைய மதங்களின் மீது

ஆதிக்கம் செலுத்தும் செயற்பாடும் அதிகரித்துள்ளது. இலங்கை ஜனநாயக நாடு என்ற ரீதியில் பல்லின மக்களின் ஒற்றுமையுடனே நாட்டினை முன்னோக்கி நகர்த்த முடியும். இன முரண்பாடுகளின்றி மக்கள் ஒற்றுமையாக செயற்பட மத்தலைவர்கள் ஒற்றுமையாக செயற்பாட வேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான சூழ்நிலையில் 2019 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதல் இலங்கையில் மீண்டும் தேசிய பாதுகாப்பு தொடர்பான அச்சத்தினையும் குறித்த ஒரு மதப்பிரிவினர் மீதான எல்லைப்படுத்தலுக்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளன (Abdul Razak, 2019). போருக்கு பின்னரான கட்டியெழுப்பப்பட்ட யாழ்பாண சமூகம் பல்லின மக்களை கொண்டுள்ளது. போருக்கு பின்னரான சமூகத்தில் மத வேற்றுமையை விடவும் இன ரீதியான வேற்றுமையே மோதல் ஏற்பட காரணமாக அமைந்தன (Vanniasinkam et al., 2018). இவற்றுடன் 2019 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதல் மக்கள் மத்தியில் இன ரீதியான முற்சாய்வான தோற்றப்பாடுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குறிப்பாக முஸ்லிம் சமூகத்தவத்தவர் மீதான முற்சாய்வான எண்ணங்கள் யாழ்ப்பாண மக்களிடமும் ஏற்பட்டுள்ளமையை மதத்தலைவர்களின் ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர்காணல்களின் மூலமாக இனங்காணப்பட்டுள்ளன. ஈஸ்டர் குண்டு தாக்குதலின் பின்னர் மக்களிடையே சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்கள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் சமாதான செயற்பாடுகளை வெற்றிகரமாக முன்னோக்கி கொண்டு செல்வதில் பல சவால்களை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர்.

சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் செயற்பாடுகள்

மக்கள் மத்தியில் சமாதான உணர்வை ஏற்படுத்துவதில் மதத்தலைவர்களின் முக்கியபங்காளர்களாக உள்ளனர். சமாதானம் மற்றும் நல்லிணக்கம் ஆகியவற்றை தனியாள் மட்டத்தில் இருந்து செயற்படுத்துவதனை ஊக்குவிப்பதற்கு கிறிஸ்தவ மற்றும் இஸ்லாமிய மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய மத வரலாற்று பின்னணிகளையும் மத கொள்கைகளையும் கொண்டு மதகற்கைகளின் மூலமான செயற்திட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றனர் (Jayathilaka & Ansari, 2019). தனிமனித உள்ளக அமைதியை கட்டியெழுப்புவதே நல்லிணக்கத்திற்கான வழியாக அமைவதுடன் அனைவருக்கும் தங்களுடைய சமூக பொறுப்புக்களை தெளிவுப்படுத்துவதாகவும் அமையும். ஆய்வின் போது “*ஞாயிற்று கிழமைகளில் ஆராதனைகளின் போது சமாதான கருத்துக்கள் பகிரப்படுகின்றன*” ... “*தொழுகைகளின் போதும் போதனைகளின் போதும் அமைதி தொடர்பான விடயங்கள் பகிரப்படுகின்றன*” ... “*மத கலந்துரையாடல்களில் அமைதிக்கான கருத்துக்களை பகிர்ந்துள்ளேன்*” ... (நேர்காணல்) பேன்ற பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. எனினும் ஆய்வில் பற்குபற்றிய அனைவரிடமும் சமாதானம், நல்லிணக்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் எனும் பொது நோக்கம் இருந்தாலும்

அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் மட்டுபடுத்தப்பட்டுள்ளமையை இனங்காணலாம். இந்து மற்றும் பௌத்த மதத்தலைவர்களின் மத்தியில் இத்தாக்குதலின் பின்னர் சமாதான செயன்முறையில் ஈடுபடும் தன்மை குறைவாகவே அவதானிக்கப்பட்டாலும் அவர்களின் மத்தியிலும் இன ரீதியான நல்லிணக்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் காணப்படுகின்றது.

இளைஞர் மத்தியிலான அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் மதத்தலைவர்களின் ஆற்றுப்படுத்தல் செயற்பாடுகள் முக்கியமானதாக உள்ளன. பெரும்பாலும் கிறிஸ்தவ மதத்தலைவர்களிடையே ஆற்றுப்படுத்தலுக்கான கருத்துக்கள் அதிகமாக வெளிப்பட்டாலும் சர்வ மதத்தலைவர்களிடமும் ஆற்றுப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் உளத்தாக்கத்தினை எதிர்கொண்ட இளைஞர்கள் மத்தியிலாக அமைதியை ஏற்படுத்துவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு அவசியமானதாக காணப்பட்டது. ஆய்வின் போது முஸ்லிம் மதத்தலைவர்கள் மத்தியில் “இளைஞர்கள் மத்தியில் அமைதியை ஏற்படுத்துவது அவசியமானதாக உள்ளதுடன் பல சந்தர்பங்களில் இளைஞர்கள் தாங்கள் சமூகத்தில் எதிர்கொண்ட சவால்களை எங்களிடம் பகிர்ந்து கொண்டனர்” ... “இத்தாக்குதலின் பின்னர் இளைஞர்களை கலவரங்களிலோ வன்முறைகளிலோ ஈடுபட தூண்டாமல் சட்டத்தின் ஊடான தீர்வுக்கே அவர்களையும் செயற்பட தூண்டுக்கின்றோம் (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களை தெரிவித்தனர். இதே போலவே கிறிஸ்தவ மதத்தலைவர்களிடமும் சமாதானத்திற்கான கருத்துக்கள் வெளிப்பட்டன. இவ்வாறு ஒரு தரப்பு மதத்தலைவர்கள் இன நல்லிணக்கத்திற்கான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டாலும் ஏனையோர் இளைஞர்கள் மத்தியிலான சமாதானத்தினை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றமை குறைவாகவே உள்ளன.

மதத்தலைவர்கள் சமாதான செயற்பாடுகளில் மொழி ரீதியான விடயங்களும் இடம்பெற்றன. குறிப்பாக மதத்தலைவர்களுக்கும், மக்களுக்கு இடையில் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழி தொடர்பாடல் வாய்ப்புக்களின்மை இன நல்லிணக்கத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் தடையை ஏற்படுத்தலாம். தொடர்பாடலை முறையாக மேற்கொள்வதனுடாக மக்களிடையே உணர்வுகள் பரிமாற்றப்பட்டு சமாதானத்திற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆய்வின் போது “மக்களிடையே சமாதானத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனின் அவர்களுக்கு தேசிய மொழி அறிவு தேவை” ... “பன்மைத்துவ சமூகத்தினை கட்டியெழுப்ப மற்றும் பரஸ்பர புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த இரட்டை மொழியறிவும் அவசியம்” ... “கடந்த 5 வருடங்களாக இந்து, பௌத்த அமைச்சின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட மும்மொழி கற்கைகளுக்கு பாடசாலை மாணவர்கள் முதல் அனைவரையும் பங்குபற்ற செய்வதற்கான தகவல்களை அனைத்து சந்தர்பங்களிலும் தெரிவித்தோம்” ... “எங்களுடைய

விகாரையில் தமிழ் மக்களுக்கு சிங்களமொழியும் சிங்கள மக்களுக்கு தமிழ் மொழியறிவையும் கற்பிக்கின்றோம்” (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களின் மூலமாக மதத்தலைவர்கள் மொழி கற்கைகளை ஊக்குவிக்கின்றமையை இனங்காணலாம். இலங்கையில் மத ரீதியான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்த மொழி ரீதியான அறிவு அவசியமாகும் (Vanniasinkam, et al., 2018). எனவே அனைத்து மதத்தலைவர்களும் மொழிரீதியான சமத்துவத்தினை ஏற்படுத்த முன்வர வேண்டும்.

சமாதான செயன்முறையில் மதத்தலைவர்களை ஊக்கப்படுத்தும் காரணிகள்

மக்களை வழுவூட்டுவதன் மூலமாக சமாதானத்தினையும் பகிரப்பட்ட அடையாளம் மற்றும் சமூக உறுதிப்பாட்டினை அடிமட்டத்திலிருந்து மேம்படுத்த வேண்டும். இதற்கு மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பு அவசியமானதாகும். மதத்தலைவர்களின் ஊக்கமின்மை உள்ளக இன நல்லிணக்கத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் (World Evangelical Alliance, 2014).

மதத்தலைவர்களினுடைய பங்களிப்பானது பாதிக்கப்பட்ட சமூக குழுக்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தலாக அமையும். மதத்தலைவர்களிடம் சமாதானத்திற்கான ஊக்கப்படுத்தல் ஏற்படுத்தும் போது தன்னால் வழிநடாத்தப்படும் குழுவினருக்கு சமாதான கருத்துக்களின் மூலமாக சகவாழ்வை ஏற்படுத்த முடியும். இலங்கையில் மதத்தலைவர்களிடையே ஊக்கப்படுத்தல் சார்ந்த நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் குறைபாடுகள் கடந்த காலங்களில் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வின் போது “மதத்தலைவர்களை ஒன்றிணைக்கும் வகையிலான செயற்திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன”... “கல்வியலாளர்கள் மதத்தியில் இன நல்லுறவை வளர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பில் பல விடயங்கள் கதைத்தோம்”... “பல்மத கலந்துரையாலுக்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி கொடுக்கப்பட்டது”... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துகளின் மூலமாக அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஊக்கப்படுத்தல் சார் முயற்சிகளை இனங்காணலாம். மதத்தலைவர்களை நல்லிணக்க செயன்முறைகளில் ஊக்கப்படுத்தும் செயன்முறைகள் சர்வோதய, தேசிய சமாதான பேரவை (NPC), சமாதான கட்டியெழுபல் மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கான அமைப்பு (CPBR), சேவாலங்கா போன்ற அமைப்புகளால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன (Jayathilaka & Ansari, 2019). இவற்றில் மக்களினுடைய ஒத்துழைப்பும் கிடைக்கின்றன. இவ் அமைப்புகள் மூலமாக சட்டத்தின் ஆட்சி மற்றும் பன்மைத்துவத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் மத சகவாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கான மதத்தலைவர்களுக்கான கல்வி மற்றும் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. மேலும் அரசாங்க நிறுவனங்கள் பல பெரும்பான்மை ஆதிக்கத்தின் கீழ் இயங்குவதனால் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் நடைபெறுவதில்லை என்ற விடயமும் இனங்காணப்பட்டது.

மதத்தலைவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

மதத்தலைவர்கள் சமாதான செயன்முறைகளில் ஈடுபடும் போது இன, மத பேதமின்றி ஒற்றுமையுடன் செயற்பட வேண்டும். இதற்கு மதத்தலைவர்கள் மத்தியில் பரஸ்பர புரிந்துணர்வு காணப்பட வேண்டும் (Vanniasinkam et al, 2018). ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் மதத்தலைவர்கள் பரஸ்பரபுரிந்துணர்வுடன் செயற்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது. இந்நிலையில் நேர்காணலில் போது மதத்தலைவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களில் ஒருவரை ஒருவர் குறைகூறும் நிலைமையே இருந்தது. “அவர்களை இங்கிருந்து இயக்கம் வெளியேற்றியது நல்லது”... “மார்க்க உபதேசங்களுக்கு பதிலாக அடிப்படைவாதத்தனையே போதிக்கின்றனர்”... “அவர்களுக்கு பெரும்பான்மை ஆதரவு இருப்பதனால் தான்தோன்றித்தனமாக செயற்படுகின்றனர் ... “பௌத்த-சிங்கள அடிப்படைவாத அமைப்புக்களுக்கு அதிகமாக மக்கள் மற்றும் அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளது”... “மேலைத்தேய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த தொடங்குகின்றனர்”... “அம்மத பிரிவினரே அதிகமாக இளைஞர்கள் மத்தியில் வன்முறையை ஏற்படுத்துகின்றனர்”... “பிராச்சாரங்களில் வெறுக்கத்தக்க பேச்சுக்களை பேசுகின்றனர்”... “நாங்கள் மரபுகளுக்கு மதிப்பளித்தாலும் எங்கள் மீதான பயவுணர்வை மதத்தலைவர்கள் தோற்றுவித்துள்ளனர்”... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களை தெரிவித்தனர். இதனடிப்படையில் மதத்தலைவர்கள் குறைகளை மட்டுமே முன்வைத்தனர். இதனூடாக மதத்தலைவர்களிடம் பரஸ்பர புரிந்துணர்வு குறைவு என்பதனை இனங்காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இன,மத ரீதியான நல்லிணக்கத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களே முக்கியமான பங்கினை வகிப்பதாக நேர்காணலில் பங்குபற்றிய பெரும்பாலான மதத்தலைவர்கள் குறிப்பிட்டனர். இலங்கையில் மதத்தினை முன்னிலைப்படுத்தியே அனைத்து கொள்கைகளும், அபிவிருத்தி மற்றும் ஆலோசனைகள் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. அவ்வாறான நிலையில் மதத்தலைவர்கள் அனைவரும் ஒற்றுமையுடன் செயற்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது. இதனூடாகவே சமாதான செயன்முறையை பலமாக்க முடியும் (Jayathilaka & Ansari, 2019). ஆனாலும் மதத்தலைவர்களை ஓரிடத்தில் ஒன்று திரட்டுவது மிகவும் கடினமாகதாகவே அமைந்துள்ளது. “மதத்தலைவர்கள் அனைவரும் ஒரே சிந்தனையில் செயற்படுவதில்லை”... “சிலர் சமூகத்தில் கருத்து தெரிவிப்பதில் இருந்து ஒதுங்கிவிடுகின்றனர்”... “ஆதரவான கருத்துக்களை விட எதிர் கருத்துக்களையே அதிகமாக வெளிப்படுத்துகின்றனர்”... “சர்வமத கூட்டங்களில் பங்கேற்றாலும் வெளியிடங்களில் சமாதான கருத்துக்களை பகிர்வதில்லை”... “அகிம்சையை விட வன்முறையையே மதத்தலைவர்களும் ஊக்குவிக்கின்றனர்”... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்கள் நேர்காணலில் கூறப்பட்டன. இதனூடாக மதத்தலைவர்களை ஓரிடத்தில் ஒன்று கூட்டுவதில் உள்ள சவால்களை இனங்காணலாம். இவ்வாறான நிலைமையில்

ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் குறித்த ஒரு மதப்பிரிவினரை எல்லைப்படுத்த சர்வ மத தலைவர்களும் காரணமாக அமைகின்றனர். குறிப்பாக நேர்மறை சிந்தனைகள் கொண்டவர்களை விட எதிர்மறை சிந்தனைகளை கொண்ட மதத்தலைவர்களினாலேயே இந்நிலைமை தோன்றியுள்ளது.

இஸ்லாமியர் என்போர் தீவிரவதத்தினை முன்னெடுப்பவர்கள் என்ற கருத்து மேற்குலக நாடுகளில் அதிகரித்துள்ளது. ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் முஸ்லிம் சமூகத்தவர் மீதான அச்சம் மற்றும் வெறுப்பு போன்றவை “இஸ்லாமோபியா” (Islamophobia) நிலைமையை ஏற்படுத்தியுள்ளது (Abdul Razak, 2019). குறிப்பாக ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இலங்கையில் முஸ்லிம் சமூகத்தவர் மீதான பயவுணர்வு அதிகரித்துள்ளது. இந்நிலைமையானது குறித்த சமூகத்தவரிடம் பாரிய சமூக தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இது தொடர்பாக நேர்காணலின் போது, “ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இஸ்லாமியர் மீதான பயம் அதிகரித்துள்ளது, எங்களுடைய உடைகளையும் தாடிகளையும் பார்த்தாலே மக்களிடையே பயவுணர்வு ஏற்பட்டு விலகிச்செல்லும் நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது, மக்கள் எங்களை வேறு ஆக்களா பார்கினம், பொருளதார நடவடிக்கைகளிலும் சுதந்திரமாக ஈடுபட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது” ... (நேர்காணல்) என கூறினர். இஸ்லாமிய மதத்தலைவர்கள் இவ் ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னரான சூழலில் தாங்களும் மத அடிப்படைவாத கொள்கைகளை அதிகரித்துள்ளனர் என்ற அச்சமும் மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ளது எனவும் இவர்களுடனான நேர்காணலில் கண்டறிய கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான நிலைமையில் இஸ்லாம் மதத்தவர் தங்களுடைய இயல்பு வாழ்கையை மீள கட்டியெழுப்ப முஸ்லிம் மதத்தலைவர்கள் சர்வமத கூட்டங்களின் மூலமாக வழியுருத்தி வருவதாகவும் குறிப்பிட்டனர். சில மதத்தலைவர்களிடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர்காணலின் போது “முஸ்லிம்கள் சந்தர்ப்பவாதிகள், அவர்களை இயக்கம் வெளியேற்றியது சரியான முடிவு” ... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களையும் முன்வைத்தனர். இவ்விடத்தில் மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய மத விழுமியங்களுக்கு எதிர் தொழிற்பாட்டினையே மேற்கொள்ளுகின்றனர். சகவாழ்வை ஏற்படுத்தல் மதங்களின் முக்கிய தொழிற்பாடாக காணப்படுகின்றது. இவ்வாறான நிலையில் மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய மதங்களின் நெறிமுறைகளை மறந்து செயற்படுகின்ற நிலைமையை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

இனங்களுக்கிடையில் சமாதானத்தினையும் ஜனநாயகம், உரிமை, சமத்துவம், சமநீதி ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துவதில் ஊடகங்களின் வகிபாகமானது முக்கியமானதாக உள்ளது. ஆனால் பல ஊடகங்கள் தங்களுடைய இலாப நோக்கத்திற்காகவும் பெரும்பான்மையினரின் சார்பாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றது (Ali Aon, 2018). ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினையும் அமைதியையும் ஏற்படுத்தாமல் வன்முறையை தூண்டுவதாகவும் பக்கசார்பான வகையிலும் ஊடகங்கள்

செயற்பட்டு வருகின்றன. “ஊடகங்கள் மக்கள் மத்தியில் அடிப்படை வாதத்தினை முன்னெடுப்பதாக ஆதாரமற்ற செய்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றன” ... “மக்கள் மத்தியில் பொய்யான பிரசாரங்களை மேற்கொள்ளுகின்றன” ... “மதசுதந்திரத்தில் தலையீடு செய்கின்றன” ... “உள்ளக மத பிரச்சினைகளை தேசிய முரண்பாடாக மாற்றி அமைக்கின்றன” ... “ஒரு சாரராருக்கு ஆதாரவான கருத்துக்களை மட்டுமே தொடர்ந்து தெரிவிப்பதால் மக்கள் மத்தியில் பிழையான மனப்பாங்கினை ஊக்குவிக்கின்றன” ... “ஏனைய மதத்தலைவர்கள் கூறும் அடிப்படைவாத கருத்துக்களை ஊக்குவிக்கின்றன” (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களை மதத்தலைவர்கள் தெரிவித்தனர். ஊடகங்களை பொருத்த வரையில் மக்களிடம் செய்திகளை சரியாக கொண்டு சேர்ப்பதுடன் மக்களினுடைய கருத்தியல் மாற்றத்திலும் ஊடகங்களின் பங்கேற்பு முக்கியமானதாக உள்ளது. ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் சில பெரும்பான்மையின சார்பு ஊடகங்கள் சிறுபான்மை இனக்குழுக்களுக்கு எதிராக வெறுக்கத்தக்க கருத்துக்களை வெளியிட்டன. சில மதத்தலைவர்கள் பல இடங்களில் சமாதானத்தினை ஏற்படுத்தும் வகையில் கருத்துக்களை வெளியிட்டாலும் சில ஊடகங்கள் அவற்றினை அடிப்படைவாதம் என கூறி மக்களினுடைய மனங்களில் எதிர் தோற்றப்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளன என்பதனையும் நேர்காணலின் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.

சமூக ஊடகங்களை பொருத்த வரையில் இனவாதத்தினை தூண்டும் வகையிலான கருத்துக்கள் அதிகம் பகிரப்படுகின்றன (Ali Aon, 2018). சில மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய மதத்தினை முன்னிலைப்படுத்திய கருத்துக்கள் அதிகம் சமூக ஊடகங்கள் வாயிலாக பகிரப்படுகின்றமையானது இன நல்லிணக்கத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றனர். குறிப்பாக இளையோர் மத்தியில் இனவாதத்தினை தூண்டும் வகையில் அமைந்துள்ளதாக கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. மதத்தலைவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் “சமூக ஊடகங்களில் இனவாத கருத்துக்களை கண்டறிந்து அவற்றை நீக்க வேண்டும்” ... “அவ்வாறு பதிவிடுபவர்களுக்கு எதிராக கடும் சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் நீதித்துறை தன்னுடைய சுயாதீனத்தினை பாதுகாக்க வேண்டும்” ... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களை வெளியிட்டனர். மேலும் சில மதத்தலைவர்கள் இளைஞர்கள் மத்தியில் கோபமூட்டும் வகையிலான செய்திகள் பிரதிபலிப்பதால் அதிக கரிசனையுடன் செயற்பட்டு அவர்களின் மத்தியில் பொறுமையை கடைபிடிக்குமாறு வழியுருத்தி வருவதாகவும் தெரிவித்தனர். இதனூடாக ஊடகங்களின் தாக்கமும் மதத்தலைவர்கள் சமாதான நடவடிக்கைகளில் பங்குபற்றுவதற்கு சவாலை ஏற்படுத்தியுள்ளதனை அவதானிக்கலாம்.

இனங்களுக்கு இடையில் சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப மதத்தலைவர்களிடம் மொழித்தடை மற்றும் தொடர்பாடல் சார்ந்த விடயங்களும் தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன.

இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையில் மொழியும் ஒரு காரணமாக அமைந்துள்ளது (Vanniasinkam et al, 2018). அந்த வகையில் நேர்காணலின் போது பல மதத்தலைவர்களுக்கு இருமொழி (சிங்களம்/தமிழ்) பிரச்சினை தங்களுக்கு தடையாக அமைந்துள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஒரு தர்ப்பை சேர்ந்த மதத்தலைவர் வேறு மொழியினை பேசும் சமூகத்தவரிடம் தங்களுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவது தடையாக அமைந்துள்ளது எனவும் இதனால் வினைத்திறனான தொடர்பாடலை மேற்கொள்வது கடினமாக உள்ளது எனவும் கூறினர். “எனக்கு சிங்கள மொழி பரிச்சயமில்லை”...“மொழி தெரியாமல் எனைய மதகுழுக்களிடம் கதைப்பது கடினமாக இருப்பதுடன் நாங்கள் கூற முற்படுவதை தெளிவாக கூற முடியாத நிலைமையே உள்ளது”...“சர்வ மத கூட்டங்களில் மற்ற மதத்தலைவர்கள் கதைப்பதும் புரிந்து கொள்ள முடியாதநிலை ஏற்பட்டது”....“மொழி எங்களுக்கு தடையாக இருக்காது”....“எனக்கு மூன்று மொழிகளிலும் சரளமாக கதைக்க முடியும்”... (நேர்காணல்) போன்ற இருவிதமான கருத்துக்களையும் தெரிவித்தனர். ஆனால் பௌத்த மற்றும் முஸ்லிம் மதத்தலைவர்களிடம் இரு மொழிகளும் சரளமாக பேசக்கூடிய திறனை கொண்டுள்ளதுடன் இந்து மதத்தலைவர்கள் மத்தியில் மும்மொழி பேசக்கூடியவர்கள் குறைவாகவே உள்ளமையும் அடையாளப்படுத்த கூடியதாக உள்ளது. சமாதான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட மொழி அறிவு தேவை என்பது கட்டாயமில்லை. ஆனால் சிறந்த தொடர்பாடல் மூலமாக மக்களுக்கு கூற வந்த விடயத்தினை சிறப்பாக கூறி மனித மனங்களில் மாற்றத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் ஆய்வினூடாக பெற்றுக்கொண்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில் மதத்தலைவர்களுக்கு மொழி மற்றும் தொடர்பாடல் சமாதானத்தில் பங்கெடுப்பதற்கான தடையாகவுள்ளதை இனங்காணலாம்.

மதங்களில் அனைத்து உயிரிற்கும் அமைதி, ஒற்றுமை, அன்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது சகவாழ்வுக்கான வழியை ஏற்படுத்தும். ஆனால் எல்லா மதத்தலைவர்களும் இன நல்லிணக்க செயற்பாடுகளில் பங்கேற்பது இல்லை (Jayathilaka & Ansari, 2019). இவ்விடயம் தொடர்பாக “என்னுடைய மதக்கொள்கைகளின் படி மக்களுக்கு அமைதியை வழங்க வேண்டும் என்பது எழுதப்படாத விழுமியம்”...“மார்க்கத்தின் படி அனைவருக்கும் சம உரிமை உண்டு அதனை ஏற்படுத்துவது எமக்குரிய கடமை”...“அமைதியையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டிய கடமை எமக்குரியது”...“இன்றைய கால கட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மத நடவடிக்கைகளும் காசாகி விட்டது...“பலர் பணத்திற்காக சமய சேவைகளை வழங்குகின்றனர், சமயம் சார் பொது கடமைகளை நிறைவேற்றுவதில்லை”...“யாழ்ப்பாண சமூகம் சாதியமைப்பினால் கட்டுண்டு இருப்பதோடு மதகுருமார்களும் பிரிவினையோடு செயற்படுகின்றனர்”...“பொது நலனில் அக்கறையின்றி சுய நலமாக செயற்படும் மதத்தலைவர்களும் இங்கு உள்ளனர்”...(நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களை

தெரிவித்தனர். இவ்வாறான கருத்துக்களின் அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது மதத்தலைவர்கள் ஏன் சமாதான நிகழ்ச்சி திட்டங்களில் தலையீடு செய்வதில்லை என்பதற்கான தெளிவு கிடைக்கின்றது. சமூக அடுக்கமைவு மற்றும் மதத்தினை பொருளாதாரமாக மாற்றுவதுடன் சுயநலமாக செயற்படும் மதத்தலைவர்களே அதிகமாக உள்ளனர். இவர்கள் தங்களுடைய விழுமிய, நெறிமுறைகளை மறந்து செயற்படுவதுடன் பக்கச்சார்பாகவும் செயற்படுகின்றனர். மேலும் மதங்களினுடைய தொழிற்பாடான அமைதி, பொறுமை, சகிப்புதன்மை மற்றும் சகவாழ்வு போன்றவற்றில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்நிலைமை சமாதான செயன்முறைகளில் சர்வமதத்தலைவர்களையும் ஒன்றிணைப்பதில் பாரிய சவால்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன் ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் மக்கள் மத்தியில் ஏனைய மதங்கள் தொடர்பில் உள்ள எதிர் கருத்தியல்களை மாற்றியமைத்து சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதில் நேரடியான தாக்கத்தினை செலுத்துகின்றது.

மதத்தலைவர்களிடம் மக்களை சமாதான வாழ்வை நோக்கி வழிப்படுத்துவதற்கான செயன்முறைகள் தொடர்பான அறிவு மதத்தலைவர்களிடம் குறைவாகவே உள்ளது (Silvestri & Mayall, 2015). “மக்களிடம் சமாதான கருத்துக்களை கூறினாலும் அவர்கள் அவற்றினை பின்பற்றுகின்றனரா என்பது சந்தேகமே”... “நவீன சமூகத்திலுள்ளவர்களை முறையாக வழிப்படுத்துவது கடினம்”... “மக்களிடையே சுயநலமனப்பாங்கு அதிகரித்துள்ளது”... “மக்கள் தங்களுடைய கருத்தியலை எல்லைப்படுத்தியுள்ளனர்”... “மதத்தின் மீதான நம்பிக்கை குறைவடைந்து வருகின்றது”... “தொழிநுட்ப ரீதியாக சமாதான கருத்துக்களை கூறுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம்”... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களின் மூலமாக இவ்விடயம் தொடர்பாக அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய ஆன்மீக கருத்துக்களின் மூலமாக மக்களை ஆன்மீக வாழ்விற்குள் உற்புகுத்துவர். ஆனால் சில நேரங்களில் மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை மக்களிடம் கொண்டு சேர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள் தொடர்பான தெளிவில்லாதநிலையிலும் உள்ளனர். மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய சொற்பொழிவுகளின் மூலமாகவே அதிகமான கருத்துக்களை வெளியிடுகின்றனர். குறிப்பாக ஆலயங்கள்,விகாரைகள் மற்றும் பள்ளிகளில் சொற்பொழிவுகள் மூலமாகவே ஆன்மீக விழுமியங்களை மக்களுக்கு வழங்குகின்றனர். ஆனாலும் சொற்பொழிவுகளை தொடர்ந்து மக்கள் கேட்பதற்கு ஏற்ற வகையில் மேற்க்கொள்ள வேண்டும், இல்லையெனில் மக்களுக்கு மதத்தலைவர்கள் மீதான நம்பிக்கையின்மையும் அதிருப்தியும் ஏற்படும். மக்களை வலுவூட்ட வேண்டுமாயின் மதத்தலைவர்களினுடைய செயற்பாடுகளை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறான நிலையில் ஆய்வினூடாக மதத்தலைவர்களிடையே ஊக்கப்படுத்தல் சார்ந்த விடயங்களின் செல்வாக்கினையும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஈஸ்டர் தாக்குதல் இடம்பெற்று 2 ஆண்டுகள் ஆகியுள்ள

போதிலும் இனங்களுக்கு இடையில் அமைதியை கட்டியெழுப்புவதில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பு குறைவானதாகவே உள்ளது.

மதத்தலைவர்களுக்கு மக்களிடையே சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்புவதற்கு சமுதாய மட்டத்தில் வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை (Jayathilaka & Ansari, 2019). நேர்காணலின் போது அனைவரும் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பானது தேசிய ரீதியில் இனங்களை ஐக்கியப்படுத்த தேவை என்பதனை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இலங்கையில் மதத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதால் சமுதாயத்தில் மதத்தலைவர்களுக்கான பங்கேற்கும் சூழல் அதிகமாகவே உள்ளன. இருப்பினும் ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் மதத்தலைவர்கள் மத்தியில் சமுதாய மட்ட கருத்துக்களை பகிர்வதில் தடைகள் உள்ளன. “போது இடங்களில் கருத்துக்களை கூறும் போது அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டினம்”... “அதிகமாக பொலிஸ் தலையீடு அதிகரித்து விட்டது”... “CIDயால் கண்காணிக்கப்படுவோம்”... “P2P பேரணியிலும் பல சட்ட ரீதியான தடைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்தது”... “சில அரசியல்வாதிகளின் பெரும்பான்மை விசுவாச செயற்பாடுளும் தடையாக உள்ளன”... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களின் மூலமாக மதத்தலைவர்களின் சமாதான பங்கேற்பில் சமுதாய மட்டத்திலுள்ள தடைகளை இனங்காணலாம். மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய சமுதாயத்தில் மக்கள் பயமின்றி சமாதான செயன்முறைகளில் பங்குபற்றுவதற்கான பாதுகாப்பான சூழலை உருவாக்கவேண்டும். ஆனால் நடைமுறையில் மதத்தலைவர்களுக்கே பாதுகாப்பு சார்ந்த அச்ச நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளமையை ஆய்வினூடாக இனங்காணமுடிகின்றது.

இலங்கையில் மதமும் அரசியலும் நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றவை. கடந்த காலத்தில் இலங்கையில் இடம்பெற்ற முக்கியமாக அரசியல் மாற்றங்களில் பெரும்பான்மை தேசியவாதத்துடன் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பும் காணப்பட்டன. போருக்கு பின்னரான சூழலில் சிங்கள-பௌத்த தேசியவாத கருத்துக்கள் தேசிய இனங்களின் சகவாழ்வுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்பட்டன. ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் மத ரீதியான விடயங்களில் அரசியல் இலாபம் தேடும் செயற்பாடுகள் அதிகரித்துள்ளன. ஆய்வின் போது “வெறுப்புபேச்சுகள் அதிகமாக பேசினம்”... “எங்களுடைய மத உரிமைகளை மதிக்கவில்லை”... “அரசியல்வாதிகளும் பக்கச்சார்பான முறையில் செயற்படுகின்றனர்”... “பெரும்பான்மை அரசியல்வாதிகள் தங்களுடைய சொந்த நலனுக்காக அடிப்படைவாதத்தினை கதைக்கினம்”... “தொடர்ந்து மதத்தினை முன்னிலைப்படுத்தி அரசியல் ஆதிக்கம் செய்வதால் மீண்டும் பிரச்சினைகளே ஏற்படும்”... (நேர்காணல்) போன்ற கருத்துக்களின் மூலமாக அரசியல் மற்றும் பெரும்பான்மை மதத்தலைவர்களின் செயற்பாடுகள் இன நல்லுறவிற்கு தடையாகவுள்ளமையை இனங்காணலாம்.

கொவிட் பெருந்தொற்று காலப்பகுதியிலும் தொற்று தொடர்பான செலுத்தப்பட்ட அக்கறையை விட ஏனைய மதப்பிரிவினரின் மத அடையாளங்களிலும், சட்டங்களிலும் பெரும்பான்மையினர்களின் எதிர் கருத்துக்கள் அரசியல் அரங்கில் அதிகமாக வெளிப்பட்டன. இது தேசிய இனங்களுக்கு இடையில் முரண்படும் நிலையையும், இனங்கள் மீதான வெறுப்புபேச்சுக்களுக்கும் காரணமாக அமைந்தன. ஆய்வில் பங்குபற்றிய தரவுதருனர்களில் பெம்பான்மையானோர் ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் உயர் மட்டத்திலுள்ள மதத்தலைவர்களின் அரசியல் ரீதியான நாடகங்களில் அதிகளவில் ஈடுபடுகின்றனர் என்பதனை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அரசியல் இலாபத்திற்காக இனங்களுக்கு இடையில் வேற்றுமையை ஏற்படுத்தி மத சகவாழ்வுக்கு சவாலாக மதத்தலைவர்களின் அரசியல் செயற்பாடுகளும் பல்லின சமூகத்தின் உறுதிப்பாட்டை சீர் குழைப்பதாக அமைந்துள்ளன. பெரும்பான்மை அரசியல் மற்றும் மதத்தலைவர்களின் செயற்பாடுகளே இனமுரண்பாட்டிற்கு காரணமாக அமைவதுடன் கடந்த கால அனுபவங்களின் மூலமான படிப்பினைகள் எதிர்காலத்திற்கான உறுதியான மற்றும் நிலையான சமாதானத்திற்கான வழியாக அமையும் (Abdul Razak, 2019).

ஆய்வின் போது குறிப்பாக ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் மக்களை ஒன்றிணைத்து பொது வெளிகளில் கலந்துரையாடல்களை ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை ஆய்வில் பங்குபற்றிய மதத்தலைவர்கள் திட்டமிட்டும் கொவிட் பெருந்தொற்று காலப்பகுதியில் அதற்கான சாத்தியப்பாடுகள் ஏற்படவில்லை என குறிப்பிட்டனர்.

பரிந்துரைகள்

- மதத்தலைவர்களுக்கு ஏனைய மதங்களை அவை எப்படி உள்ளனவே அவ்வாறே ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதுடன் மத சகவாழ்வுக்கும், சகோதரத்துவத்திற்குமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும்.
- மனித உரிமைக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் மதத்தலைவர்கள் பிராந்திய/தேசிய மட்டத்தில் சமாதானத்திற்கான சபைகளை செயற்படுத்த வேண்டும். இதனூடான பல்மத கலந்துரையாடல்கள் இன, மத புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும்.
- வெவ்வேறு நம்பிக்கைகள் மற்றும் விழுமியங்களை சேர்ந்த மதத்தலைவர்கள் ஒன்றாக இணைந்து பொதுவான தார்மீக மற்றும் இறையியல் தளத்தின் மூலமாக இன நல்லிணக்கத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- ஊடகங்களின் மூலமான பக்கசார்பான தன்மை, அடிப்படைவாதகருத்துக்களை இனங்கண்டு அவற்றினை தடுப்பதுடன் சட்ட ரீதியான நடவடிக்கைகளின் மூலமாக ஊடக சுதந்திரத்தினை கொண்டு சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.
- பாடசாலை கலைதிட்டங்களில் சிறுவயதிலிருந்தே மாணவர்களுக்கு மத சகவாழ்வுக்கான கற்கைகளுடன் சமாதானத்திற்கான அறிவையும் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

- இளைஞர்களிடையே இன,மத சமாதானத்திற்கான கற்பிதங்களை ஆன்மீக மற்றும் தர்க்க ரீதியான கருத்துக்களினூடாக வழங்க வேண்டும்.
- அரசாங்கம் மற்றும் சமூக குழுக்கள் மதத்தலைவர்களின் சமாதான செயன்முறைகளுக்கு ஊக்கமளிப்பதுடன் அனைத்து மதங்களுக்கும் சம சந்தர்பத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- சமூக,பொருளாதார அபிவிருத்திகளில் மதத்தலைவர்களின் பங்களிப்பை வேண்டுவதுடன் இன ரீதியான அடக்குமுறைக்கு காரணமாக அமையக்கூடாது.
- மொழிக்கொள்கைகளை தளர்வாக கொள்வதுடன் மதத்தலைவர்களின் மூலமான சமாதானத்தினை கட்டியெழுப்ப மொழி ஒரு தடையாக அமையக்கூடாத வகையில் செயற்பட வேண்டும்.
- ஒரே சட்டம் என்ற ரீதியில் இன,மத பேதமின்றி செயற்படுவதனூடாக மக்களுக்கு சமாதானத்தின் மீதான நம்பிக்கையை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

முடிவுரை

சமூக ஒழுங்கை முறைப்படுத்தி சமூகத்தினுடைய உறுதித்தன்மையை பாதுகாக்கும் சமூக நிறுவனமாக மதம் உள்ளது. இவ்வாறான நிலையில் மக்களிடையே சமாதானத்தினையும் நல்லிணக்கத்தினையும் கட்டியெழுப்புவதில் மதம் முக்கிய வகிப்பைகொண்டுள்ளது. மதங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மதத்தலைவர்கள் தங்களுடைய மதத்தின் முக்கிய விழுமியங்களான அமைதி, அன்பு, கருணை மற்றும் சகவாழ்வு ஆகியவற்றை கொண்டு மக்களிடையே நல்லிணக்கத்திற்கான வழியை ஏற்படுத்தவேண்டும். இலங்கையில் போருக்கு பின்னரான சூழலில் ஏற்பட்ட பெரும் சமூக இடராக ஈஸ்டர் தின குண்டு தாக்குதல் அமைந்துள்ளது. இத்தாக்குதலில் இஸ்லாமிய தீவிரவாத குழுக்களின் பின்புலம் காணப்பட்டதன் விளைவு சமூகத்தில் அனைத்து இனத்தவரின் மத்தியிலும் பயத்தினையும் பிரிவினையையும் தோற்றுவித்துள்ளது. போருக்கு பின் சிங்கள-பௌத்த தேசியவாதத்தினால் சவால்களை எதிர்நோக்கிய தேசிய இனங்கள் இத்தாக்குதலின் பின்னர் மேலும் அதிகளவான சமூக, பொருளாதார,அரசியல் மற்றும் கலாச்சார ரீதியான விளைவுகளை எதிர்நோக்கியுள்ளன. இவ்வாறான நிலையில் தேசிய மதங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மதத்தலைவர்கள் போருக்கு பின்னரான சமூகத்தில் இனங்களுக்கு இடையில் நல்லிணக்கத்தினை கட்டியெழுப்ப செயற்பட்டனரோ, அதை விட அதிகளவான பங்களிப்பை ஈஸ்டர் தாக்குதலின் பின்னர் தேசிய இனங்களுக்கிடையில் ஏற்பட்டுள்ள பிரிவினையை இல்லாதொழித்து மனித மனங்களில் சமாதான கருத்துக்களை விதைக்க செயற்பட வேண்டும். இன ஒற்றுமையினூடாக சமூக அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்த வேண்டும்.இலங்கையில் மதத்திற்கான முன்னுரிமை காணப்படுவதால் மதத்தலைவர்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் வேற்றுமைகளையும் பக்கச்சார்பான தன்மையையும் விடுத்து

சமூகநீதிக்காக ஒன்றாக செயற்பட வேண்டிய தருணமாக தற்போதைய காலகட்டம் அமைந்துள்ளது.

உசாத்துணைகள்

- Abdul Razak, M. I. (2019). The Easter Sunday Bombings and The Crisis Facing Sri Lanka's Muslims. *SSRN Electronic Journal*, pp. 1–14.
<https://doi.org/10.2139/ssrn.3443311>
- Ali Aon, S. (2018). Role and Impact of Religious Media in Fighting Violence and Extremism. *International Journal of Humanities and Social Science*. 01(01), pp. 89-107
- Census of Population and Housing (2012), Department of Census and Statistics
- Chepkorir, B. (2019). *Religious Approaches to Peace Building and Reconciliation in Areas Affected by Ethnic Conflicts Within Kuresoi North-Nakuru County, Kenya*. Retrieved from [Http://ir-library.ku.ac.ke/handle/123456789/20011](http://ir-library.ku.ac.ke/handle/123456789/20011)
- Durkheim, E. (2008). *The Elementary Forms of Religious Life* (Cosman, C.). Oxford University Press.
- Galtung, J. (1996). *Peace by Peaceful Means: Peace and Conflict, Development and Civilization* (International Peace Research Institute, Oslo (PRIO)) (1st ed.). SAGE Publications Ltd.
- Jayathilaka, A., & Ansari, M. (2019). Role of Religious Leaders in Reconciliation Process in Sri Lanka. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS)*, 03(01), 295–299. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/342380039_IJRISS_Volume_III_Issue_I
- Omerovic, N. (2017). *The Role of Religious Leaders in The Process of Reconciliation in Bosnia and Herzegovina: The Case of Bosnian Imams*. Retrieved from http://openaccess.ihu.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/20.500.12154/62/neira%20omerovic_role.pdf?isallowed=y&sequence=1
- Perera, J. (2018). Inter-Religious Engagement to Foster National Peace Building. *International Journal of Humanities and Social Science*. 01(01), pp. 39-56

- Sankar, C. N. (2009). Religion-Morality and Magic. *Sociology: Principles of Sociology with an Introduction to Sociological Thought* (pp. 433-452). New Delhi: S Chand and Company Limited.
- Silvestri, S., & Mayall, J. (2015). *The Role of Religion in Conflict and Peacebuilding*. The British Academy. Retrieved from <https://Openaccess.City.Ac.Uk/Id/Eprint/14098>
- Vanniasinkam, N., Pathiraja, K., Faslan, M. & Jayawickreme, D. (2018). *Inter-Religious Conflict in Four Districts of Sri Lanka*. Colombo, Sri Lanka: International Centre for Ethnic Studies.
- World Evangelical Alliance. (2014). *The Contribution of the Interfaith Platform to The Reconciliation Process in The Central African Republic*. Geneva, Switzerland: Geneva Liaison Office of the World Evangelical Alliance.

**பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய
சிந்தனைகள் : யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை
அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு**

பிரசாந்தி பாண்டியன்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலங்கையில் நல்லிணக்க செயல்முறையை வலுப்படுத்துவதற்காக பன்மைத்துவம் மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையிலான உறவினைக் கட்டியெழுப்புவது காலத்தின் தேவையாகும். சமகாலத்தில் இலங்கையில் ஏற்பட்டுவரும் இனத்துவம் சார் பிரச்சினைகள் இளைஞர்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. பன்மைத்துவ சிந்தனைகளை கட்டியெழுப்பும் வகையில் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகள் : யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறிப்பிட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்வினுடைய நோக்கம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்கு நிலையை இனங்காண்பதாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயில்கின்ற தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மாணவர்களிடையேயும் இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆய்விற்காக தரவு சேகரிப்பு கருவிகளான வினாக்கொத்து மற்றும் ஆழமான நேர்காணலை அடிப்படையாக கொண்டதுடன் அளவுசார் மற்றும் பண்புசார் முறைகளை இணைத்து மேற்கொள்ளப்படும் விபரண ஆய்வாக காணப்படுகின்றது. இந்த ஆய்வினுடாக பார்க்கின்றபோது பல்கலைக்கழக மாணவரிடையே பன்மைத்துவம் என்பது அன்னியமாதல் நிலையில்தான் உள்ளது. இவர்களுக்கிடையில் முரண்பாடும் இல்லை அதேநேரம் ஒற்றுமையான கூட்டுணர்வு நிலையுமில்லை. அவர்களுக்கு இடையில் மோதல்கள் இல்லாவிட்டாலும் மிக நெருக்கமாக உறவு நிலையும் இல்லை என்பதை ஆய்வினுடாக இனங்காண முடிகிறது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுடைய பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்ப முக்கியமாக தடையாக இருக்கின்ற காரணியாக நாட்டில் ஏற்பட்ட முப்பது ஆண்டுகால யுத்தம் காணப்படுகிறது. மற்றும் ஒவ்வொரு இனக்குழு மாணவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கின்றார்கள். மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு அன்னியமாதல் நிலையில்தான் உள்ளது. இவர்களுக்கிடையில் முரண்பாடும் இல்லை அதேநேரம் ஒற்றுமையான கூட்டுறவு நிலையுமில்லையென ஆய்வினுடாக இனங்காண முடிகிறது. எனவே பல்கலைக்கழக மாணவரிடையே பன்மைத்துவ சிந்தனைகள் பற்றிய நோக்கு நிலையை இனம் காணவேண்டியது முதன்மையான விடயமாக்கருதி இவ்வாய்வு முன்னெடுக்கப்பட்டது.

திறவுச் சொற்கள்: தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மாணவர்கள், பன்மைத்துவம், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

பிரசாந்தி பாண்டியன் (✉)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: pirashanthi97@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகமும் பின்னணியும்

இலங்கையில் நல்லிணக்க செயல்முறையை வலுப்படுத்துவதற்காக பன்மைத்துவம் மற்றும் சமூகங்களுக்கு இடையிலான உறவினை கட்டியெழுப்புவது காலத்தின் தேவையாகும். அதாவது ஒரு நாட்டின் ஒற்றுமைக்குத் தேவையான ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்திருப்பதற்கு ஒத்துழைப்புடன் செயல்படும் அதே வேளையில், பல்வேறு இன, மத மற்றும் சமூகக் குழுக்கள் தங்கள் மரபுகள், சிறப்பு நலன்களின் பங்களிப்பையும் வளர்ச்சியையும் பராமரிக்கும் ஒரு சமூகமாக பன்மைத்துவத்தை வரையறுக்கலாம் (Joan, 1992). பன்மைத்துவ சிந்தனைகளை கட்டியெழுப்பும் வகையில் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் காணப்படுகின்றன. கல்வி கற்ற மாணவர்கள் மத்தியில் பன்மைத்துவ சிந்தனை என்பது தற்காலத்தில் அவசியமான ஒன்றாகும். கடந்த சில தசாப்தங்களில், இனம், மதம், பாலினம், பாலின அடையாளம், மற்றும் பிற காரணிகளின் அடிப்படையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே வியத்தகு மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக இலங்கையில் நிலவிய மூன்று தசாப்தகால யுத்த நிலைமைகள் மற்றும் சமகால இலங்கையில் இனத்துவம் சார் பிரச்சினைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்கின்ற மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் தொடர்பான மனோநிலையினை அல்லது எண்ணப்பாங்கினை தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்கு நிலையை இனங்காண யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றினை தெரிந்துகொள்வது முக்கியமே. அதாவது இலங்கையின் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் பல்கலைக்கழகமொன்று இல்லாமை ஒரு பெருங்குறையாக இருந்துவந்தது. அதாவது யாழ்ப்பாணத்தில் பல்கலைக்கழகமொன்றின் தேவை நீண்ட காலமாகவே இருந்துவந்த போதிலும், 1974ஆம் ஆண்டிலே சேர். பொன். இராமநாதனால் நிறுவப்பட்ட பரமேஸ்வராக் கல்லூரியை மையமாக வைத்து இப்பல்கலைக்கழகம் இயங்கத் தொடங்கியது. 1978 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் என்ற பெயரில் ஒரு சுயாதீனமான பல்கலைக்கழகமாக மாறியது. 1980களின் ஆரம்ப காலத்தில் அதாவது 1983 ஜூலை கலவரம் நடைபெற முன்னர் வேறு பீடங்களில் குறிப்பாக மருத்துவ பீடத்தில் சிங்கள மாணவர்கள் படித்துள்ளார்கள். அதன்பின்னர் 1983 இனக்கலவரங்களை தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தேசிய பல்கலைக்கழகம் என்ற இடத்தை விட்டு பிராந்திய பல்கலைக்கழகமாக அல்லது தமிழ் மக்களுக்குரிய பல்கலைக்கழகமாக நீண்ட காலம் இருந்து வந்தது. அதாவது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமானது தமிழர்கள், இந்துக்கள், தமிழ் மாணவர்கள் மற்றும் தமிழ் தேசியம் போன்றவற்றை மையமாகக் கொண்டு நூறுக்கு 100% தமிழ் சமூகத்திற்குள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இதன் வரலாறு காணப்படுகின்றது. தமிழரை

மையமாகக் கொண்டு உருவான இந்த பல்கலைக்கழகமானது உள்நாட்டுப் போர் முடிவடைந்த பின்னர், பல்கலைக்கழக மானியக் குழு, சிங்கள மாணவர்களை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள சில பீடங்களுக்கு அனுப்பத் தொடங்கியது. குறிப்பாக 2010க்குப் பின்னர் விஞ்ஞான பீடம், முகாமைத்துவ பீடங்களில் சிங்கள மாணவர்களின் வருகையானது அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அத்துடன் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் முஸ்லிம் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்க தொடங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்துதான் வெவ்வேறு இனக்குழுக்கள் மதக்குழுக்களை சேர்ந்த மாணவர்களின் பங்குபற்றல் காணப்படுகின்றது.

இன்று யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்கள் என 7,972பேர் படிக்கிறார்கள் (University Grants Commission, 2017). பல்கலைக்கழகத்தில் வெவ்வேறு இனக்குழு மாணவர்களினுடைய பரம்பல் பல்கலைக்கழக ஆட்சேர்ப்பு அடிப்படையில் காணப்படுகின்ற பன்மைத்துவம் இருக்கின்றதே தவிர உண்மையாக பன்மைத்துவ அடிப்படையில் வேறு சமூகங்கள் வேறு பண்பாடுகளினுடைய யதார்த்தங்களையும், எல்லோரையும் ஏற்றுக் கொண்டு அரவணைத்து போகின்ற தன்மை பல்கலைக்கழகத்தில் குறைவாகத்தான் உள்ளது. அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் தொடர்பான நோக்கு நிலையினை தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது.

அதனடிப்படையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியிலான பன்மைத்துவம் பற்றிய ஆய்வுகள் இலங்கை மட்டுமல்லாது ஏனைய நாடுகளிலும் நடந்தேறியுள்ளன. இன, கலாசார பன்முகத்தன்மை பற்றிய ஒரு ஆய்வுப் பட்டியலில் இனரீதியான பிரிவுகளின் சுட்டெண் வரிசையில் 159 நாடுகளின் பட்டியலில் பப்புவா நியூகினியா முதலாம் இடத்திலும் இலங்கை 93 ஆவது இடத்திலேயே உள்ளது (Nifras, 2020).

இந்தவகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையேயும் பன்மைத்துவம் தொடர்பாக ஆய்வுக்குட்படுத்தவேண்டியது அவசியமாகின்றது. மேலும் இன, மத பன்மைத்துவம் பல்லின, பல் -கலாசார, பல் - மத நாடு என்று பார்க்கும் போது இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் மற்றும் பன்மைத்துவத்தின் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை அறிவித்தது. இலங்கையிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியிலான பன்மைத்துவம் பற்றிய ஆய்வுகள் பல நடந்தேறியுள்ளன.

அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவ சிந்தனைகளை கட்டியெழுப்பும் நோக்கில் பல்வேறு செயற்பாடுகளான சமய கலாசார நிகழ்வுகள், விளையாட்டு நிகழ்வுகள், பயிற்சி நெறிகள் என்பன இன்றளவும் இடம்பெற்றாலும் அதனை சிதைவுறும் வகையிலான செயற்பாடுகளும் நடந்து கொண்டே வருகின்றன. எனவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கின்ற பல்லின மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகளை இனம்காணும் நோக்கில் ஆய்வினை மேற்கொள்ள மிகப் பொருத்தமான இடமாக காணப்படுகின்றது.

ஆய்வு பிரச்சினையும் ஆய்வின் முக்கியத்துவமும்

கல்வி கற்ற மாணவர்கள் மத்தியில் பன்மைத்துவ சிந்தனை என்பது தற்காலத்தில் அவசியமான ஒன்றாகும். இந்நிலையில் நாட்டில் பன்மைத்துவத்தைப் பேணும் பன்மைத்துவ அடையாளங்களாக மட்டுமல்லாமல் பன்மைத்துவ அம்சங்களை நினைவுறுத்தி பன்மைத்துவ சமூகத்தில் வாழ்வது எப்படி என்பதையும் கற்றுக்கொடுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களில் பன்மைத்துவ சிந்தனைகளை சவாலுக்கு உட்படுத்தும் வகையிலும், கேள்விக்குறியாக்கும் வகையிலும் பல்வேறு செயற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருப்பதால் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. அந்தவகையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமானது வெளித்தோற்றத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் மற்றும் சிங்கள மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்ற ஒரு பன்மைத்துவத்தை அடையாளமாக திகழ்ந்தாலும் பல்கலைக்கழகத்தில் வெவ்வேறு இனக்குழு மாணவர்களினுடைய பரம்பல் பல்கலைக்கழக ஆட்சேர்ப்பு அடிப்படையிலே காணப்படுகின்றதே தவிர உண்மையான பன்மைத்துவம் என்பது குறைவாகவே உள்ளது. அந்தவகையில் முக்கியமாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் தொடர்பான எண்ணப்பாங்கினை தெரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது.

அதாவது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பும் வகையில் நடந்த செயற்பாடுகளாக சமய நிகழ்வுகள், பண்டிகைகள், பொங்கல் விழாக்கள், மற்றும் சரஸ்வதி பூசைகள், ஒளி விழா, வெசாக் நிகழ்வுகள் என்பவற்றுக்கான அனுமதிகள் வழங்கப்படுவதுடன் அவை பாடத்துறை சார்ந்தே நடைபெறுகின்றன. எனவே இங்கு பன்மைத்துவத்திற் ஒற்றுமை என்பது பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் சமூக நிகழ்வுகளிலும் மிகக் குறைவாகத்தான் உள்ளது. குறிப்பாக விளையாட்டில் மட்டும்தான் பன்மைத்துவத்துவத்தின் ஒற்றுமை காணக்கூடியதாக உள்ளது. பீடங்களுக்கிடையிலான போட்டி நடைபெறுகின்ற போது தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மாணவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குகின்றார்கள். அவை பீடம் சார்ந்து தான் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக விஞ்ஞான பீட முகாமைத்துவ பீடங்களில் பெண் விளையாட்டு வீரர்களை பொறுத்த வரைக்கும் சிங்கள மாணவர்கள் தான் கனிசமானளவு பங்கு பற்றுக்கின்றார்கள். பீடங்களுக்கு இடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் இனம் மதம் பார்க்காது அவற்றில் பங்குபற்றுக்கின்ற தன்மையும் காணப்படுகிறது. ஏனைய நிகழ்வுகளான தமிழ் தின போட்டிகள், கலாச்சார நிகழ்வுகள் பீடம் சார்ந்து நடக்கின்ற போது பங்குபற்றி ஆரவாரத்துடன் இருக்கின்றார்கள். முகாமைத்துவ பீடத்தில் Macos week விஞ்ஞான பீடத்தில் விஞ்ஞான வாரம் (Science week) நடைபெறுகின்ற போது கண்டு கொள்ளலாம்.

அத்துடன் மூவின மாணவர்களும் பயன்படுத்தும் வகையிலான நூலகம், விளையாட்டு மைதானம், ஸ்டடிகோல், கம்லக்ஸ், பிரதான மண்டபம், சிறுநுண்டிச் சாலை மற்றும் விடுதி போன்றன பெரும்பாலும் மூவின மாணவர்களும் அதிகமாக பயன்படுத்துகின்ற

இடமாக காணப்படுவதனால் இங்கு நட்பு வட்டாரத்தை வலுச்சேர்க்க வகையில் உள்ளது. இவ்வாறு பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பும் வகையில் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவை எவ்வளவு தூரம் ஈடுபாட்டுடனும் ஒற்றுமையுடனும் இருக்கின்றார்கள் என்பது ஒரு கேள்விக்குரிய விடயமே.

மேலும் பன்மைத்துவத்தை சிதைவுறும் வகையிலும் பல்வேறு சம்பவங்கள் நடந்தேறியுள்ளன. குறிப்பாக நீண்டகால யுத்தம், இனத்துவ பகை உணர்வு, இன ஒடுக்கல் செயற்பாடுகள், பன்மைத்துவத்தை ஆதரித்தால் தமிழர்களுக்கு என்ற ஒரு அடையாளம், தமிழ் தேசியத்திற்கு தூணாக இருக்கும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் மாறி விடுமோ என்ற தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியிலான கவலை, ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்புக்கள், நினைவுத் தூபிகள் உடைப்பு, மொழி சார்ந்த பிரச்சனைகள், சிங்கள பாரம்பரிய கலை நிகழ்வுகளை அரங்கேற்றுவதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் என்பனவும் காணப்படுகின்றது.

எனவே ஆட்சேர்ப்பு அடிப்படையில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்கள் கல்வி பயின்றாளும்கூட உண்மையில் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்துவம் என்பது கேள்விக்குறியே. இதுவரையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்கு நிலையை இனங்காணும் வகையில் எந்தவித ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படாமையினாலும் குறித்த விடயம் ஆய்வுசெய்ய பொருத்தமாக உள்ளதோடு இது தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள குறிப்பிட்ட ஆய்வு ஆய்வாளர்களுக்கு இது ஒரு திசைகாட்டியாக அமைவதனாலும் சமகாலத்தில் ஆய்வு செய்ய வேண்டிய முக்கிய பிரச்சினையாகவும் இருப்பதனால் இவ்வாய்வு ஆய்வு செய்ய பொருத்தமாகவும் அவசியமாகவும் உள்ளது.

ஆய்வு நோக்கம்

பொது நோக்கம் - யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்கு நிலையை இனங்காணல்.

சிறப்பு நோக்கங்கள்

- யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பும் வகையில் நடந்த செயற்பாடுகளை இனங்காணல்.
- யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவத்தை சிதைவடைய செய்யும் வகையில் நடந்த செயற்பாடுகளை இனங்காணல்.
- பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்புவது தொடர்பான நுட்பங்களை இனங்காணல்.

ஆய்வு வினா

1. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பும் வகையில் நடந்த செயற்பாடுகள் எவை?
2. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவத்தை சிதைவடைய செய்யும் வகையில் நடந்த செயற்பாடுகள் எவை?
3. பன்மைத்துவத்தை கட்டி எழுப்புவது தொடர்பான மாணவர்களது யோசனைகள் எவை?

இலக்கிய மீளாய்வு

Wijesekera மற்றும் Harsha Dulari (2018) போன்றோர் மோதலுக்குப் பிந்தைய இலங்கையில் பன்முக இருமொழிக் கல்வி வகுப்பறைகள் (ஆங்கிலம் மற்றும் தாய்மொழி: சிங்களம் அல்லது தமிழ்) மாணவர்களின் இன அடையாளங்களை இனரீதியாக உள்ளடக்கிய தேசிய அடையாளத்தை நோக்கி எப்படி வடிவமைக்க முடியும் என்பதை ஆராய்ந்தது. மூலதனம், பழக்கம் மற்றும் புலம் பற்றிய போர்மீழ்வின் கோட்பாடுகளைப் பயன்படுத்தி, ஆய்வு இரண்டு முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளை அடையாளம் காண்கிறது. பல இன வகுப்பறைகளில் கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து மொழிகளையும் சாரக்கட்டு மொழி மற்றும் கல்வி உள்ளடக்கக் கற்றலுக்கான நெகிழ்வான பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவம் மற்றும் இனங்களுக்கிடையேயான பரஸ்பர உறவை உருவாக்குதல். கண்டுபிடிப்புகள் ஆங்கிலத்தின் இரட்டைப் பாத்திரத்தை நல்லிணக்கக் கருவியாகவும், சமூக அடுக்கு ஆயுதமாகவும் காட்டுகின்றன.

Cunningham மற்றும் Ladd (2018) போன்றோர் உயர் தரமான கல்வியை அடைவது போர் மற்றும் உள்நாட்டு மோதல்களால் தீவிரமாக தடுக்கப்படுகிறது. கல்வி சமத்துவமின்மை (குறிப்பாக இன அடிப்படையில்) மற்றும் அல்லது மோசமான தரமான கல்வியும் மோதலை ஏற்படுத்த உதவும் (Push & Shalrelli, 2000; Ashdabi & Shdrand, 2010). போர் நிறுத்தப்படும்போது, வன்முறை மீண்டும் வெடிப்பதைத் தடுப்பதற்கு இடைநிலை நீதி, சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார சீர்திருத்தம் உள்ளிட்ட பல நடவடிக்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த செயல்முறை “நேர்மறை அமைதி”, (Galtung, 1969) “நீண்டகால அமைதி-கட்டிடம்”, (Brahimi, 2000) மற்றும் “மோதல் மாற்றம்” (Lederach 2003; Miall 2004) என்பன சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்கு கல்வியின் பங்களிப்பானது வளர்ந்து வரும் துறையாக காணப்படுகின்றது (Dupiai 2008; Jhonsan 2014, [Devish 2014). Novelli lopsh, Hardosha & Shmith, 2017) ஆகியோர் யுனிசெஃபிற்கான தங்கள் கட்டமைப்பில் ஒரு உருமாற்ற அணுகுமுறையை முன்மொழிகின்றனர். வெற்றிகரமான சமாதானத்தை உருவாக்கும் கல்வி மறுபகிர்வு, அங்கீகாரம், பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் நல்லிணக்கத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும். கல்வி அமைப்புகளுக்கான இந்த

முழுமையான அணுகுமுறை நிறுவன மற்றும் சமூக சூழலில், மோதலுக்குப் பிந்தைய அமைப்புகளில், பெரும்பாலும் நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்புகளின் அடிப்படையில் ஆராயப்படுகிறது.

Ramachandra Guha (2018) என்ற ஆய்வாளரினுடைய "Pluralism in the Indian University" எனும் இந்தியாவில் இடம்பெற்ற ஆய்வில் பன்முகத்தன்மை ஒரு சமூக நிலை. பன்மைத்துவம் ஒரு அரசியல் திட்டம். இது இந்தியா எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான வெளிப்பாடாக இது அமைகின்றது. தேசத்தின் மட்டத்தில், பன்மைத்துவத்தின் நடைமுறை ஒரு சவாலாக அமைகிறது. நகரம் அல்லது மாநில அளவில், இன்னொன்று. பல்கலைக்கழகத்தின் நிலை, இந்தியாவில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் வளர்க்க விரும்பும் பன்மைத்துவத்தின் வகைகள் இவரது பார்வையில், இவை முக்கியமாக முன்வைத்துள்ளார். பன்மைத்துவம் இந்திய பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு முக்கியமான இலட்சியமாகும். நிச்சயமாக, அது மட்டும் இல்லை. ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஒரு நிறுவன ஒருங்கிணைப்பைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அது அதை வழிநடத்தும் அல்லது பணியாளர்களைப் பொருட்படுத்தாமல் தன்னை வளர்ச்சியடைய செய்ய அனுமதிக்கிறது. மீண்டும், ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஒரு குறிப்பிட்ட மற்றும் அடையாளம் காணக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அது அதன் மாணவர்கள், ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் முன்னாள் மாணவர்களை அடையாளம் காண ஊக்குவிக்கிறது. மேலும் இது நாடு மற்றும் உலகில் உள்ளவர்களுடன் ஒத்துப்போகும் கல்விச் சிறப்பின் தரத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும், மேலும் அவற்றை பராமரிக்க அது தொடர்ந்து பாடுபட வேண்டும். இந்த முனைகள் எப்போதும் ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தாது. எனவே, ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில் அல்லது மற்றொரு வழக்கில், குறைந்த பிரதிநிதித்துவ சமூக குழுக்களில் இருந்து மாணவர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்வது அல்லது ஒரு புதிய மீள் நியமனம், பன்முகத்தன்மை நிறுவன திறனுடன் முரண்படலாம் அல்லது கல்வித் திறனுடன் முரண்படலாம். சமரசங்கள் செய்யப்பட வேண்டும், தீர்ப்பு அழைப்புகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு பொதுப் பல்கலைக்கழகம் பல முனைகளுக்கு சேவை செய்கிறது என்பதையும், இவை சில நேரங்களில் மோதல்களாக இருக்கலாம் என்பதையும் அங்கீகரிக்காமல் இருப்பது முட்டாள்தனம். மேலே பட்டியலிடப்பட்டுள்ள பன்முகத்தன்மையின் வகைகள், ஒரு இந்திய பல்கலைக்கழகம் நிறைவேற்ற முயற்சிக்கும் மிக முக்கியமான முடிவுகளில் ஒன்று என்று ஆய்வாளரான Ramachandra Guha (2018) குறிப்பிடுகின்றார்.

Campbell's (2019) ஆய்வில் ஒரே எதிர்மறையான கண்டுபிடிப்பு என்னவென்றால், Protestant பட்டதாரிகள் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது அரசியல் சகிப்புத்தன்மையை சற்று குறைத்துள்ளனர். ஒரு இறுதி எடுத்துக்காட்டு, Of Cortes in Notre Dame மதப் பள்ளிகள் முன்முயற்சியின் சமீபத்திய ஆராய்ச்சி, தனியார் உயர்நிலைப்பள்ளி

வருகை வயதுவந்தோர் கொடுப்பதில் மற்றும் தன்னார்வத் தொண்டுக்கு சுயாதீனமான, நேர்மறையான செல்வாக்கை செலுத்துவதைக் குறிக்கிறது. பன்மைத்துவத்தைப் பற்றிய ஒரு கவலை என்னவென்றால், அது தவிர்க்க முடியாமல் இனப் பிரிவினை அதிகரிக்கும். பாஸ்டன், நியூயார்க் மற்றும் நெவார்க் போன்ற நகரங்களில் சிறுபான்மை பெரும்பான்மை பட்டயப் பள்ளிகளின் இருப்பு இந்த கவலையை உறுதிப்படுத்துகிறது. மாணவர்களின் கல்வி கற்றல் இதன் விளைவாக குறைந்துவிட்டது என்பதைக் குறிக்கிறது.

Fisher et al (2012) இவருடைய ஆய்வுகள் பல்கலைக்கழகத்தில் அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் விசாரணைகளைத் தொடங்கும், இது உயர் கல்வியில் பன்முகத்தன்மையின் எதிர்காலத்தை சவால் செய்யும் வழக்கு ஆகும். குறிப்பாக, டெக்சாஸில் உள்ள முதன்மை பல்கலைக்கழகத்தில் புதியவர்களை அனுமதிக்கப் பயன்படும் ஒரு பரந்த உறுதியான செயல் திட்டத்தின் அரசியலமைப்பை இது மதிப்பாய்வு செய்கிறது. உயர்கல்வியில் பன்முகத்தன்மையை ஆதரிக்க ஏராளமான காரணங்கள் உள்ளன. அவர்களுக்கு அவற்றில் மிக முக்கியமானது வகுப்பறைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் அனைவருக்கும் பயனளிக்கிறது. ஏழைகளிடமிருந்து பணக்காரர்களைப் பிரிக்க, நிற அடிப்படையில் வெள்ளை நிறத்தில் இருந்து வெள்ளை, பழுப்பு நிறத்தில் இருந்து கருப்பு, என கல்வியில் பன்முகத்தன்மைக்கு வரும்போது, அனைத்து இனக்குழுக்களுக்கும் வாய்ப்பை விரிவுபடுத்தும் திட்டங்களை ஆசிய அமெரிக்கர்களை கடுமையாக எதிர்க்கும் நிலையையும் ஆய்வினூடாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார். அதேவேளை பன்முகத்தன்மை ஆசிய அமெரிக்கர்களுக்கு நன்மை அளிக்கிறது, ஏனெனில் அது நம் அனைவருக்கும் பயனளிக்கிறது. ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கர்கள், லத்தினோக்கள் மற்றும் வெள்ளையர்களும் அவர்களுக்கு எதிராக வாதிடுவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது என இவர் இவ் ஆய்வினூடாக எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

Milton (1972) என்ற ஆய்வனரினுடைய கருத்துப்படி ஒரு பன்மைத்துவ சமுதாயத்தில், உயர் கல்வித் துறையில் உள்ள பன்முகத்தன்மை பல்வேறு வர்க்கம், இனம் மற்றும் இனக்குழுக்களின் மாறுபட்ட கல்வித் தேவைகளுக்கு உதவுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உண்மையில், நிறுவனங்களிடையே உள்ள பல்வேறு அம்சங்கள் நிபுணர்களின் தொழிலாளர் சந்தை தேவை மற்றும் ஒரு பகுதியாக அதன் பாரம்பரிய பணிக்கு இடையூறு விளைவிக்காமல் உயர்கல்வியில் புதிதாக நுழைவோருக்கு இடமளிக்கும் நடைமுறை காரணமாகும். இன்று உயர் கல்வியின் நெருக்கடி பாரம்பரிய செயல்பாடுகளுக்கும் வெகுஜன கல்விக்கும் இடையிலான பதட்டத்திற்கு ஓரளவு காரணமாகிறது. புதிய குழுக்கள், நிலம் வழங்கும் கல்லூரிகளுக்கு வழிவகுத்ததைப் போலவே, தங்கள் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடைய அனுபவத்தை மாற்ற மாற்றங்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றன. சில மாற்றங்கள் வந்துள்ளன. சமகால நலன்களுக்கும் தேவைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய

நிறுவனங்களுக்கான தற்போதைய கோரிக்கை நிலம் வழங்கும் கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்ட காலகட்டத்தில் அதன் எதிர்ப்பைக் கொண்டிருந்தது என Milton (1972) அவருடைய "Pluralism and Diversity in American Higher Education" ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்வுகளை ஒன்றாக ஒத்து நோக்குகின்றபோது பல்கலைக்கழகங்களில் பன்மைத்துவம் என்பது இனம், மதம், பாலினம் போன்ற காரணிகளால் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய ஆய்வில் இன, மத, பால்நிலை மற்றும் பிரதேசவாரியாக உடன்பட்டு காணப்படுகின்ற அதேவேளை வர்க்கம், சாதி, கருப்பினர், வெள்ளையர்கள் என்ற வகையில் மேற்குறிப்பிட்ட ஆய்விலிருந்து ஆய்வானது வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

கோட்பாட்டு பிரயோகம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகள் எனும் ஆய்வில் பன்முககலாச்சாரவாதம் என்ற கோட்பாட்டினை பயன்படுத்துவது பொருத்தமாக அமையும் ஒரே நாட்டில் பல கலாச்சாரங்கள் (ஒரு தேசிய கலாச்சாரத்தை விட) அமைதியாகவும் சமமாகவும் வாழ முடியும் என்ற கோட்பாடாகும். பன்முககலாச்சாரவாதம் என்பது சமூகவியல், அரசியல் தத்துவம் மற்றும் பேச்சுவழக்கு ஆகியவற்றின் சூழல்களில் பல அர்த்தங்களைக் கொண்ட ஒரு சொல். சமூகவியல் மற்றும் அன்றாட பயன்பாட்டில், இது "இன பன்மைத்துவத்திற்கு" ஒரு பொருளாகும். சமூகவியலைக் குறிக்கும் வகையில், பன்முககலாச்சாரவாதம் என்பது ஒரு இயற்கை அல்லது செயற்கை செயல்முறையின் (எ.கா. பல்கலைக்கழகத்தில் நினைவேந்தல் செயற்பாடுகள்) இறுதி நிலை மற்றும் இது ஒரு பெரிய தேசிய அளவில் அல்லது ஒரு நாட்டின் சமூகங்களுக்குள் ஒரு சிறிய அளவில் நிகழ்கிறது.

ஒரு அரசியல் தத்துவமாக பன்முககலாச்சாரவாதம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் பல்வேறு கலாச்சாரங்களுக்கு சமமான மரியாதை செலுத்துவதில் இருந்து, கலாச்சார பன்முகத்தன்மையை பராமரிப்பதை ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகள் வரை, பல்வேறு இன மற்றும் மதக் குழுக்கள் உள்ள கொள்கைகள் வரை பரவலாக மாறுபடும் சித்தாந்தங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை உள்ளடக்கியது.

Heywood என்பவர் 2017 இல் பன்மை கலாச்சார வாதம் "ஒரினமாதல்" அல்லது "தன்னினமாதல்" எண்ணக்கருக்களுக்கு முரணானதாகும். இது பல கலாச்சாரங்களின் ஒன்றிணைதல் அல்லது கலப்பு என குறிப்பிட்டார். மேலும் 2001 ஆம் ஆண்டில், யுனெஸ்கோவின் பொது மாநாடு கலாச்சார பன்முகத்தன்மை குறித்த அதன் உலகளாவிய பிரகடனத்தில் "பன்முகத்தன்மை இயற்கையைப் போலவே மனிதகுலத்திற்கும் கலாச்சார பன்முகத்தன்மை அவசியம்" என்று வலியுறுத்தியது.

பன்முககலாச்சாரவாதம் நாடு தழுவிய அளவில் அல்லது ஒரு நாட்டின் சமூகங்களுக்குள் நிகழலாம். இது பல்கலைக்கழக சமூகத்திற்குள் தமிழ், சிங்கள,

முஸ்லிம் என இயற்கையாகவே வெவ்வேறு கலாச்சாரங்களின் அதிகார வரம்புகள் சட்டமன்ற ஆணையின் மூலம் இணைக்கப்படும்போது நிகழக்கூடும். ஒரே கலாச்சாரத்தில் வெவ்வேறு கலாச்சாரங்கள் ஒன்றிணைக்கப்படும் விதமாக பன்முக கலாச்சாரத்தின் இரண்டு முதன்மைக் கோட்பாடுகள் அல்லது மாதிரிகள் அவற்றை விவரிக்க பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் உருவகங்களால் சிறப்பாக வரையறுக்கப்படுகின்றன - “உருகும் பாணை” மற்றும் “சாலட் கிண்ணம்” கோட்பாடுகள்.

உருகும் பாணைக் கோட்பாடு

பன்முககலாச்சாரவாதத்தின் உருகும் பாணை கோட்பாடு பல்வேறு புலம்பெயர்ந்த குழுக்கள் “ஒன்றாக உருக” முனைகின்றன, அவற்றின் தனிப்பட்ட கலாச்சாரங்களை கைவிட்டு, இறுதியில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் சமூகத்தில் முழுமையாக ஒருங்கிணைக்கப்படும். யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸில் குடியேறியவர்களை ஒருங்கிணைப்பதை விவரிக்க பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, உருகும் பாணைக் கோட்பாடு பெரும்பாலும் ஒரு .:பவுண்டரியின் உருகும் பாணைகளின் உருவகத்தால் விளக்கப்படுகிறது, இதில் இரும்பு மற்றும் கார்பன் ஆகிய கூறுகள் ஒன்றாக உருகி ஒற்றை, வலுவான உலோக உருவாக்கப்படுகின்றன. வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற மாணவர்கள் கல்வியை நோக்காகக் கொண்டு குடியேறியவர்களை ஒருங்கிணைப்பதாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் காணப்படுகின்றது. அவ்வாறு குடியேறுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் சிங்கள மாணவர்களுடைய கலாசாரம் அதாவது அவர்களுடைய நடை, உடை, பாவனை தமிழ் மாணவர்களிடையே தாக்கம் செலுத்துகின்றது. அதேசமயம் தமிழ் கலை, கலாசார நிகழ்வுகளில் சிங்கள மாணவர்கள் தமிழ் கலாசாரத்தை பின்பற்றி சாரி அணிதல் (எ.கா- தமிழமுதம், Science week, MacOS week நிகழ்வுகளில் சிங்கள மாணவிகள் சாரி அணிதல்) இறுதியில் அங்கு ஒரு பன்முககலாசாரத் தன்மை ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது.

சாலட் பவுல் கோட்பாடு

உருகும் பாணையை விட பன்முக கலாச்சாரத்தின் மிகவும் தாராளவாத கோட்பாடு, சாலட் கிண்ணக் கோட்பாடு ஒரு பன்முக சமுதாயத்தை விவரிக்கிறது, அதில் மக்கள் இணைந்து வாழ்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களின் பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தின் சில தனித்துவமான பண்புகளை தக்க வைத்துக் கொள்கிறார்கள். சாலட்டின் பொருட்களைப் போலவே, வெவ்வேறு கலாச்சாரங்களும் ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன, ஆனால் ஒரே மாதிரியான கலாச்சாரத்துடன் ஒன்றிணைவதை விட, அவற்றின் தனித்துவமான சுவைகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளுங்கள். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் இன, மத ரீதியாக தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மாணவர்கள் இணைந்து கல்வி கற்றாலும் அவர்களுக்கான தனி பண்பாடு, தனி கலாசாரத்தை அவர்கள் கடைபிடிக்கின்றார்கள். சாலட் கிண்ணக் கோட்பாடு, ஆதிக்க சமுதாயத்தின்

உறுப்பினர்களாகக் கருதப்படுவதற்கு மக்கள் தங்கள் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை விட்டுக்கொடுப்பது அவசியமில்லை என்று வலியுறுத்துகிறது. எதிர்மறையான பக்கத்தில், சாலட் கிண்ண மாதிரியால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட கலாச்சார வேறுபாடுகள் ஒரு சமூகத்தை பிளவுபடுத்துகின்றன, இதன் விளைவாக பாரபட்சம் மற்றும் பாகுபாடு ஏற்படுகிறது. இதற்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிங்கள பாரம்பரிய நிகழ்வான கண்டிய நடனம் ஆடுவதற்கு ஏற்பட்ட தடை மற்றும் அதன் பின்னரான கலவரங்களை எடுத்துக்கூறலாம். தமிழ் சமூகமான யாழ்ப்பாணத்தில் கலாச்சார வேறுபாடுகள் ஒரு சமூகத்தை பிளவுபடுத்தியது எனலாம்.

பன்மை கலாச்சார வாதம் ஒரு அரசியல் கோட்பாடு என்ற வகையில் அது பல்வேறு உப பிரிவுகளை கொண்டுள்ளது. இதன்படி "தாராள பன்மை கலாச்சாரம்" "பன்மைத்துவ பன்மை கலாச்சாரம்" பரந்த நோக்கினை கொண்ட பன்மை கலாச்சார வாதம்" என்றவாறு வகையீடு செய்யப்படுகின்றது. எனினும் பன்மைத்துவ வாதம் ஒரு கோட்பாடு மட்டுமன்றி கலாச்சார தன்மையுடன் வாழ்வதற்கான சமூக பொறுப்புடைமை இணை உள்ளடக்கிய ஒரு விடயம் என்பதனையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனினும் சமகாலத்தில் இன, மத, கலாச்சார அடிப்படையில் தேசியவாத சிந்தனைகள் எழுச்சி அடைவது பன்மை கலாச்சார வாதத்திற்கு மிகவும் சவாலான ஒரு விடயமாக மாறியுள்ளது. இதனை பல்கலைக்கழகத்தில் நினைவுத்துாபி உடைப்பு, நினைவு கூறுகின்ற உரிமை மறுப்பு செற்பாடுகள் தமிழ் தேசிய சிந்தனை எழுச்சியடைந்து பன்மை கலாச்சார வாதத்திற்கு மிகவும் சவாலான ஒரு விடயமாக மாறியுள்ளது. அதாவது நினைவுத்துாபி உடைப்பு பண்பாட்டு சின்னங்களின் அழிவுக்கான ஒரு காரணமாக பார்க்கப்படுகின்றது. யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் அடையாளமாக இருந்தது. இடிக்கப்பட்டது என்பது இனத்துவ கால்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக இங்குள்ள கல்விச் சமூகம், மாணவச் சமூகங்களாலும் பார்க்கப்படுகின்றது.

ஆய்வு முறையியல்

ஆய்வுப் பிரதேசம்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகள் எனும் ஆய்வில் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மாணவர்கள் கல்வி பயில்கின்ற யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தையே ஆய்வுப் பிரதேசமாக தெரிவு செய்யப்பட்டது.

ஆய்வு வடிவம்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகள் : யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வானது அளவுசார் மற்றும் பண்புசார் முறைகளை இணைத்து கலப்புமுறை ஆய்வு (Mixed Method) வடிவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட விபரண ஆய்வாகும். கணியம்சார் ஆய்வு

வடிவமும் கணியம் சார் ஆய்வு வடிவத்திற்கு உட்படாத உணர்வுசார் விடயங்கள், உளம் சார் விடயங்கள் அறிவதற்கு பண்புசார் தரவுகள் அவசியமாக இருந்தது.

- 1ம் நிலைத் தரவுகள்
- 2ம் நிலைத் தரவுகள்

முதலாம் நிலைத் தரவுகள் - நேர்காணல் ஆழமான நேர்காணல்

இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் - வினாக்கொத்து, ஆய்வுடன் தொடர்புடைய நூல்கள்
நூலக வெளியீடுகள், முன்னைய ஆய்வறிக்கைகள்

தரவுசேகரிப்பு கருவி

முதலாம் நிலை தரவுகளான வினாக்கொத்து, ஆழமான நேர்காணலும், இரண்டாம் நிலை தரவுகளான ஆய்விதழ்கள், முன்னைய ஆய்வறிக்கைகள், நூலக வெளியீடுகள், இணையத்தள முகவரிகள் (Google scholar, Research Gate, Lancet, Pubmed) மற்றும் பத்திரிகைகளும் மூலமாக ஆய்விற்கான தரவுகளை சேகரிக்கப்பட்டது. Covid-19 பெருந்தொற்று காரணமாக நிகழ்நிலையிலே இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ள முடிந்தது. இதன்காரணமாக யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயில்கின்ற தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களில் 30 மாதிரிகள் மாத்திரமே ஆய்விற்காக தெரிவு முடிந்தது (மட்டுப்பாடுகள்). ஆய்விற்கான முக்கியமான சமூக ரீதியான தரவுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்காக ஆழமான நேர்காணல்களில் சமூகவியல், அரசியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்களும் மற்றும் மத அடிப்படையிலான நல்லணக்கம், பன்மைத்துவ சிந்தனைகளை அறிந்துகொள்ள கிறிஸ்தவ பாட சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டார்கள்.

ஆய்வின் நோக்கம்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்கு நிலையை இனங்காணல்.

மாதிரி நுட்பமும் பருமனும்

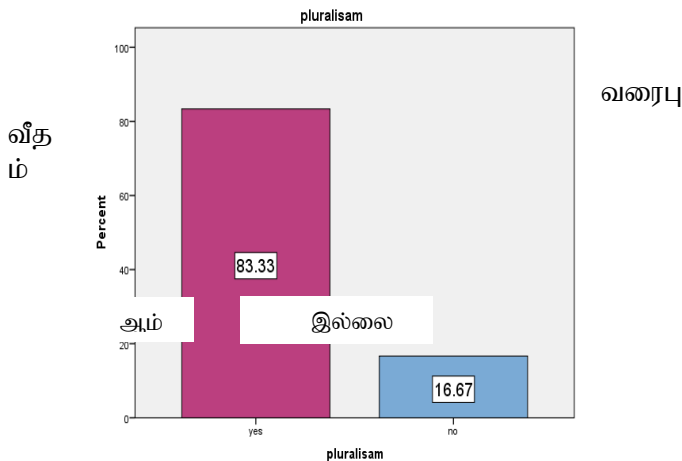
அடுக்கமைக்கப்பட்ட எளிய எழுமாற்று மாதிரி முறையிலான 30 மாதிரிகள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. கலை, முகாமைத்துவம், விஞ்ஞான மற்றும் சட்டம் போன்ற துறைகளிலே யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயில்கின்ற தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களே ஆய்வுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். கொரோனா பெருந்தொற்றின் நெருக்கீடு காரணமாக தொலைபேசி மூலமாக தொடர்பு கொள்ள முடிந்த பல்கலைக்கழக தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் அதேவேளை தொலைபேசி மூலமாக தொடர்பு கொள்ள முடியாத மாணவர்கள் ஆய்விலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்கள்.

முடிவுகளும் கலந்துரையாடல்களும்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய சிந்தனைகள் எனும் ஆய்வில் ஆய்வுப் பிரச்சினையைக் கண்டறியவும், ஆய்வின் நோக்கத்தினை அடைந்து கொள்ளவும் வினாக்கொத்து, ஆழமான நேர்காணல்களை பயன்படுத்தி தகவல்கள் திரட்டப்பட்டன. அடுக்கமைக்கப்பட்ட எளிய எழுமாற்று மாதிரி முறையிலான 30 மாதிரிகள் கலை, முகாமைத்துவம், விஞ்ஞான மற்றும் சட்டம் போன்ற துறைகளிலே யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயில்கின்ற தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்கள் மாதிரியாக தெரிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டன. சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் SPSS புள்ளிவிபரவியல் மென்பொதியினைப் பயன்படுத்தி தரவுப்பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்குநிலையை இனங்காண்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வில் 60% பெண்களையும் 40% மாண ஆண்களையும் உள்ளடக்கியதா இவ்வாய்வு காணப்படுவதுடன் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லீம் மாணவர்கள் சமஅளவில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். குறித்த ஆய்வினூடாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் தொடர்பான மனோநிலையானது ஒரு அன்னியமாதல் நிலையில்தான் உள்ளது. இவர்களுக்கிடையில் முரண்பாடுமில்லை அதேநேரம் ஒற்றுமையான கூட்டுணர்வு நிலையுமில்லை. அவர்களுக்கு இடையில் மோதல்கள் இல்லாவிட்டாலும் மிக நெருக்கமாக உறவு நிலையுமில்லை என்பதை பிரதானமாக ஆய்வினூடாக இனங்காண முடியாதுள்ளது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுடைய பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்ப முக்கியமாக தடையாக இருக்கின்ற காரணி இலங்கை சமூகத்தில் ஏற்பட்ட முப்பது ஆண்டுகால யுத்தம் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றது. இந்த கண்டுபிடிப்பினூடாக ஆய்வின் பிரதான கண்டுபிடிப்புகளின் மூலம் கலந்துரையாடலை முன்னெடுத்து செல்லும்போது

பன்மைத்துவம் பற்றி அறிந்திருத்தல்

(மூலம் - கள ஆய்வு வினாக்கொத்து 2021)

பன்மைத்துவம் என்பது ஒரு நாட்டின் ஒற்றுமைக்குத் தேவையான ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்திருப்பதற்கு ஒத்துழைப்புடன் செயல்படும் அதே வேளையில், பல்வேறு இன, மத மற்றும் சமூகக் குழுக்கள் தங்கள் மரபுகள், சிறப்பு நலன்களின் பங்களிப்பையும் வளர்ச்சியையும் பராமரிக்கும் ஒரு சமூகமாக பன்மைத்துவத்தை வரையறுக்கலாம் (Joan, 1992). எனவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றி அறிந்தவர்களாக 83% ஆகவும், அதேவேளை 17% வீதமானவர்களிடம் பன்மைத்துவம் பற்றிய அறிவு குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. அந்தவகையில் Edward et al (1998) போன்ற ஆசிரியர்களது ஆய்வின்படி முதல் மற்றும் 3 ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் கலாச்சார அணுகுமுறைகள் மற்றும் காலநிலை குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டனர். இங்கு அதிகமான ஆசிரிய அமெரிக்கர்கள், ஹிஸ்பானிக் அமெரிக்கர்கள் மற்றும் வெள்ளையர்கள் பன்முகத்தன்மையை அறிந்திருந்தனர். பன்முகத்தன்மை பற்றிய விழிப்புணர்வு ஆப்பிரிக்க அமெரிக்கர்களுக்கு ஒட்டுமொத்த திருப்தியுடன் தொடர்புடையது அல்ல என இவ் ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே Edward et al (1998) ஆய்வாளர்களது கருத்துப்படி அதேபோல குறித்த ஆய்விலும் பன்முகத்தன்மையை அறிந்தவர்களாக 83% மாணவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள்.

பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பும் வகையிலான செயற்பாடுகள்

நண்பர்களின் பரஸ்பரம்

பல்கலைக்கழகத்தில் சக இன மாணவர்களுடனும் நட்புறவு கொண்டுள்ளவர்களாகவும், அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் பழக்கூடிய இடங்களாக சிறுநூண்டிச்சாலை, நூலகம், விடுதி, ஸ்டடிஹோல், கம்பிலக்ஸ் என்பன காணப்படுவதோடு இதில் சிறுநூண்டிச்சாலையில் 31.8% அதிகளவில் பன்மைத்துவ பரஸ்பரம் நட்பு வட்டாரத்தை வளர்க்கின்ற இடமாக காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் தம்முடைய இனம் சார்ந்த மாணவர்களுடனேயே அதிகளவில் நட்புறவுடன் பழகுகின்றார்கள். இதனூடாக பார்க்கின்றபோது ஆய்வின் முடிவுகளாக ஏனைய இன மாணவர்களுடன் அதிகம் பழக சந்தர்ப்பம் கிடைத்த இடமாக சிறுநூண்டிச்சாலை தான் என பதிலளித்ததனூடாக ஏனைய இடங்களில் தம்முடைய இனம் சார்ந்த மாணவர்களுடனேயே அதிகளவில் நட்புறவுடன் இருக்கின்றார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. பன்மைத்துவம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு சாராரை ஏற்று நடக்கின்ற தன்மைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் உண்மையில் இல்லை (நேர்காணல் -01). அதாவது ஒரு அன்னியமாதல் நிலையில்தான் உள்ளது. இவர்களுக்கிடையில் முரண்பாடும் இல்லை அதேநேரம்

ஒற்றுமையான கூட்டுறவு நிலையுமில்லை. ஒவ்வொரு இனக்குழு மாணவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கின்றார்கள்.

பொதுவான கலை நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றல்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொதுவான கலை நிகழ்வுகள் இடம்பெறுகின்ற போது 76.7% மாணவர்கள் பங்குபற்றுகின்ற அதேசமயம் 23.3% மாணவர்கள் பங்குபற்றவில்லை. இதில் 80% தமிழ் மாணவர்களும் 90% சிங்கள மாணவர்களும் 60% முஸ்லீம் மாணவர்களும் பங்குபற்றுகின்றார்கள். பங்குபற்றாத மாணவர்கள் ஆர்வமில்லை, பங்குபற்றுவதில் விருப்பமின்மை, சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தாலும் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் குறைவு, கல்வியில் அதிக ஈடுபாடு என பல காரணிகளை கூறியுள்ள அதேவேளை அதில் ஒரு மாதிரி “பங்குபற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் அமையவில்லை” என்றும் கூறியுள்ளார். எனவே இங்கு பன்மைத்துவத்தின் ஒற்றுமை என்பது பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் கலை நிகழ்வுகளிலும் மிகக் குறைவாகத்தான் உள்ளது. குறிப்பாக விளையாட்டில் மட்டும்தான் பன்மைத்துவத்துவத்தின் ஒற்றுமை காணக் கூடியதாக உள்ளது. “பரஸ்பர சமய சமூக நிகழ்வுகளை நடாத்தி அதில் ஒன்று கூடுகின்ற தன்மையும் மிகக் குறைவாகத்தான் உள்ளது. உதாரணமாக சிங்கள மாணவர்களினுடைய வெசாக் பண்டிகைகளில் தமிழ் மாணவர்களுடைய நேரடியான பங்குபற்றல் வெளிப்படையாக அமைவதில் மிக மிகக்குறைவாக உள்ளது. சில பீடங்களில் மட்டும் குறைந்தளவான மாணவர்களின் பங்குபற்றல்கள் இருந்திருக்கின்றது” (நேர்காணல் 01) பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில் அது ஊக்குவிக்கின்ற நிகழ்வாக காணப்படவில்லை. இதனோடு தொடர்புபடுத்தி பார்கின்றபோது பல்கலைக்கழக கலைநிகழ்வுகளில் பங்குபற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாகவே குறிப்பாக பீடங்கள் சார்ந்தே நடைபெறுகிறது என இனங்காணமுடிகின்றது.

இனம் சார் நெருக்கீடு

				Total
		ஆம்	இல்லை	
தமிழ்	Count	3	7	10
	% within race	30.0%	70.0%	100.0%
	% within race_pro_crisis	37.5%	31.8%	33.3%
முஸ்லீம்	Count	1	9	10
	% within race	10.0%	90.0%	100.0%

சிங்களம்	% within race_pro_crisis	12.5%	40.9%	33.3%
	Count	4	6	10
	% within race	40.0%	60.0%	100.0%
	% within race_pro_crisis	50.0%	27.3%	33.3%
மொத்தம்	Count	8	22	30
	% within race	26.7%	73.3%	100.0%
	% within race_pro_crisis	100.0%	100.0%	100.0%

(மூலம் - கள ஆய்வு வினாக்கொத்து 2021)

பல்கலைக்கழகத்தில் இனம் சார் நிகழ்வுகளை கொண்டாடும்போது நெருக்கீடுகளை எதிர்கொண்டுள்ளவர்களாக 26.7% மாணவர்கள் காணப்படுவதோடு 73.3% மாணவர்கள் எந்தவித நெருக்கீடுகளையும் எதிர்கொள்ளவில்லை என பதிலளித்துள்ளார்கள். இதில் 40.0% மாணவர்கள் சிங்கள மாணவர்கள் நெருக்கீடுகளை எதிர்கொண்டுள்ளதாக பதிலளித்துள்ள அதேவேளை 30.0% மாணவர்களும் தங்களுடைய நினைவேந்தல் செயற்பாடுகளில் நெருக்கீடுகளை எதிர்கொண்டுள்ளார்கள் என ஆய்வினூடாக அறியமுடிகின்றது. சிங்கள மாணவர்கள் நெருக்கீடுகளை எதிர்கொண்டுள்ளதாக எடுத்துக்கூறியதை நேர்காணலூடாக பார்த்தோமென்றால் அதாவது “ஐந்து அல்லது ஆறு வருடங்களுக்கு முன்பாக விஞ்ஞான பீடத்தில் புது மாணவர்களுடைய நிகழ்வில் கண்டிய நடனங்கள் அரங்கேற்றிய சந்தர்ப்பத்தில் மாணவர்களுக்கிடையில் சண்டைகள் வந்து கலவரத்தை ஏற்படுத்தியது” (நேர்காணல் - 01) இருப்பினும் “சிங்கள மாணவர்களின் கண்டிய நடனம் நிறுத்தப்பட்டது இது இனரீதியான நெருக்கடியாக கருத முடியாது காரணம் வரவேற்பு நிகழ்வு நடைபெறும்போது சிரேஷ்ட மாணவர்கள் மற்றும் புதுமுக மாணவர்கள் மத்தியில் முரண்பாடுகள் வருவதுண்டு சிரேஷ்ட மாணவர்கள் புதுமுக மாணவர்களை தாக்குவது காயப்படுத்துவது போன்றன ஒரு வழமையான விடயம் அவ்வாறான ஒரு விடயமாக தான் அந்த கண்டிய நடனம் நிறுத்தப்பட்டமை இருக்கு இதனை ஒரு இனரீதியான நெருக்கடியாக கூறமுடியாது”. (நேர்காணல் - 02) இதனூடாக ஓர் முரணநிலையை தோற்றுவிக்கின்றது. அதாவது இதனை Ginger et al (2008) ஆய்வாளர்களின் கருத்துகளினூடாக பார்த்தால் தங்கள் பன்முக கலாச்சார பயிற்சி அனுபவங்கள் மற்றும் இன வேறுபாடு மற்றும் பாலின சமத்துவம் குறித்த அவர்களின் அணுகுமுறைகள் குறித்து முதுநிலை-நிலை ஆலோசனை மாணவர்களின் தேசிய மாதிரியை ஆய்வு செய்தனர். நிரல் கலாச்சார சூழலின் மாணவர் உணர்வுகள் இன வேறுபாட்டிற்கான நேர்மறையான அறிவாற்றல் அணுகுமுறைகளை முன்னறிவிப்பதாக

படிநிலை பின்னடைவு மாதிரிகள் காட்டின. பங்கேற்பு அறிவுறுத்தல் உத்திகள் இன வேறுபாட்டிற்கு சாதகமான அணுகுமுறைகளை குறித்த ஆய்விலிருந்து காணமுடிகின்றது.

பல்கலைக்கழக வளங்களின் பயன்பாடு

பல்கலைக்கழக வளங்களை பயன்படுத்துவதிலுள்ள திருப்தி மட்டமாக 57% நடுநிலை தெரிவு செய்துள்ளனர். அவர்களுக்கான சமவாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை. இதில் “பீடங்கள் இன வேறுபாட்டினால் வளங்களிலும் செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன, போதிய வளங்கள் காணப்படாமை மற்றும் பல குறைபாடுகள் உள்ளமை” என தமிழ் மாணவர்களும், “அனைத்து வளங்களையும் பயன்படுத்துவதற்கான முறையான வாய்ப்புக்கள் எமக்கு கிடைப்பதில்லை, ஏனைய பல்கலைக்கழகங்களுக்கு கிடைக்கும் வளங்களின் வசதிகள் கிடைப்பதில்லை, முழுமையான அனுமதி சில நேரம் கிடைப்பதில்லை” என முஸ்லீம் மாணவர்களும் மற்றும் சிங்கள மாணவர்கள் “கொரோனா நிலைமை காரணமாக வளங்களை பாவிக்க முடியாமல் போயுள்ளது, உதாரணம் நூலகம், அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய தேவைப்பாடு உள்ளது, நீர் சம்பந்தமான பிரச்சினைகள்” போன்றவற்றை எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். இதனூடாக பல்லின மாணவர்கள் பல்கலைக்கழக வளங்களை பயன்படுத்துவதிலுள்ள திருப்திமட்டத்தினை காணமுடிகிறது.

இனம் சாரந்து தலமைத்துவ பொறுப்புகளில் பல்லின மாணவர்கள் பங்குபற்றல்

				மொத்தம்
		ஆம்	இல்லை	
Count		5	5	10
Tamil	% within race	50.0%	50.0%	100.0%
Count		7	3	10
Muslim	% within race	70.0%	30.0%	100.0%
Count		5	5	10
Sinhala	% within race	50.0%	50.0%	100.0%
Count		17	13	30
Total	% within race	56.7%	43.3%	100.0%

(மூலம் - கள ஆய்வு வினாக்கொத்து 2021)

தலமைத்துவ பொறுப்புகளில் பல்லின மாணவர்கள் பங்குபற்றல் தொடர்பாக தமிழ், சிங்கள மாணவர்கள் 50% ஆம், இல்லை என பதிலளித்து நடுநிலை வகிக்கின்றார்கள். அதில் மாணவத் தலைவர்கள் தெரிவு செய்யப்படும் போது பெரும்பான்மையாக மாணவர்களின் விருப்பத்தின் மூலமே தெரிவு செய்யப்படுகின்றார்கள், இட ரீதியான பாகுபாட்டினால் ஒதுக்கீடுகள் இடம்பெற்றது, அனைவரின் பங்குபற்றலுடன் தெரிவு செய்ய வேண்டும் ஆனால் ஒரு சிலரின் பங்களிப்பிலே தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர், இன துவேசம் அப்பால் பிரதேச ரீதியான பாகுபாடு என தமிழ் மாணவர்களும் அநேகமானோர் தமிழர், பெரும்பான்மை இன மாணவர்களுக்கான சந்தர்ப்பங்களே அதிகம் நிலவுகிறது, தமிழ் மாணவர்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றமை என முஸ்லீம் மாணவர்களும், தலமைத்துவம் எப்போதும் தமிழ் மாணவர்களுக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்படுகின்றமை, பெரும்பாலும் ஓர் இன மாணவர்களே தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர், “அவர்கள் மாணவர்களை பற்றி கவனத்தில் எடுப்பதில்லை அரசியல் செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள மட்டும் தான் தேவையாக உள்ளது, அவர்கள் அரசியல் கட்சியின் கைப்பொம்மையாக இருக்கின்றார்கள்” என சிங்கள மாணவர்களும் தம்முடைய கருத்துக்களை தெரிவித்துள்ளார்கள். “மாணவர் ஒன்றியத்தில் விஞ்ஞான பீடத்தை பார்த்தல் சிங்கள மாணவர்கள் அதிகம். இங்கு தமிழ் மாணவத் தலைவர்களாக இவர்கள் வர விரும்பவும் இல்லை அதற்கான சந்தர்ப்பம் கிடைப்பதில்லை” (நேர்காணல் - 01). எனவே தலமைத்துவப் பொறுப்புகளில் பல்லின மாணவர்களின் பங்குபற்றலில் பன்மைத்துவம் என்பது பீடங்கள் சார்ந்த இனப்பாகுபாடும், பிரதேச ரீதியான வேறுபாடும் அதிகளவில் காணப்படுகின்றது.

விளையாட்டு செயற்பாடுகள்

பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெறும் விளையாட்டு செயற்பாடுகளினூடாக பன்மைத்துவத்தை பார்த்தால் குறிப்பாக விளையாட்டில் மட்டும்தான் பன்மைத்துவத்துவத்தின் ஒற்றுமை காணக் கூடியதாக உள்ளது. பீடங்களுக்கிடையிலான போட்டி நடைபெறுகின்ற போது தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மாணவர்களுக்கு ஆதரவு. அவை பீடம் சார்ந்து தான் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக விஞ்ஞான பீட முகாமைத்துவ பீடங்களில் பெண் விளையாட்டு வீரர்களை பொறுத்த வரைக்கும் சிங்கள மாணவர்கள் தான் கனிசமானளவு பங்கு பற்றுக்கின்றார்கள். பீடங்களுக்கு இடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகளில் இனம் மதம் பார்க்காது அவற்றில் பங்குபற்றுகின்ற தன்மையும் காணப்படுகிறது. முகாமைத்துவ பீடத்தில்

Macos week விஞ்ஞான பீடத்தில் Science week நடைபெறுகின்ற போது கண்டு கொள்ளலாம்.

அத்துடன் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பக்கூடிய வகையில் இடம்பெற்ற செயற்பாடுகளை மாணவர்களில் கருத்துகளினூடாக பார்க்கின்றபோது பல்வேறு வகையான கலை நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டமை, கலை விழாவில் அனைவரும் உள்வாங்கப்படல், சகல சமயம் சார் நிகழ்வுகள், விளையாட்டு நிகழ்வுகள், விடுதி வசதிகள், விசேடமாக ஒன்றுமில்லை, அவ்வாறான அனுபவம் இல்லை என்று பதிலளித்துள்ளார்கள். அதனடிப்படையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்பக்கூடிய வகையில் விசேடமாக எந்தவித செயற்பாடும் நடைபெறவில்லையென தெளிவாகின்றது. இருப்பினும் இலங்கையின் தேசிய சமாதானப் பேரவையின் செயற்பாடுகள், பொது நிகழ்வுகள், நிலைமாறுகால நீதி ஆனால் ஒரு சில பொது நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றது தவிர வேறு எந்தவித ஏற்பாடுகளும் இடம்பெறவில்லை. வளமையான ஒழுக்கமாக ஒரு மாணவர் இன்னொரு மாணவரை இனம் மதத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் துன்புறுத்தக்கூடாது அந்த வகையான செயற்பாடுகள் இடம் பெறுதே தவிர வேறு ஒன்றும் இடம்பெறுவதில்லை.

பன்மைத்துவத்தை சிதைவடைய கூடிய வகையில் நடந்த செயல்பாடுகள்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்ப தடையாக உள்ள காரணிகளில் ஒன்று நாட்டில் ஏற்பட்ட முப்பது ஆண்டு கால யுத்தமாகும். முப்பது ஆண்டு கால யுத்தம் பல்கலைக்கழக மூலமான மாணவர்கள் மத்தியில் எவ்வாறான உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது எனப்பார்த்தால் தமிழ் மாணவ மாதிரி ஒருவரின் எடுத்துக்காட்டாக “இன துவேசம், சிங்கள மாணவர்கள் மீது அச்சம் மற்றும் வெறுப்பு ஏற்பட்டது”, அதேசமயம் முஸ்லீம் மாணவ மாதிரி ஒருவரின் எடுத்துக்காட்டாக “யுத்தத்தின் பின் தங்கள் குடும்பங்கள் பெற்ற சோகங்கள், இன்னல்களை நமது கல்வி மூலமும், பன்மைத்துவம் மூலமும் இல்லாது செய்து ஒற்றுமையான சமூகத்தை உருவாக்குவதோடு மீண்டுமொரு யுத்தத்திற்கு வழி விடக்கூடாது என்ற உணர்வு உருவாகியுள்ளன” என்றும் மற்றும் சிங்கள மாணவ மாதிரி ஒருவரின் எடுத்துக்காட்டாக “இலங்கையர் என்ற ரீதியில் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றி, ஏனைய இனங்களுடன் எவ்வளவுதான் நல்லதாக செயற்பட முயற்சித்தாலும் தமிழ் - சிங்கள பேதம் சில சமயங்களில் எழுச்சி பெறும், இனவாதம்” என்ற மாணவர்களின் கருத்துக்களினூடாக பார்க்கின்றபோது நாட்டில் இடம்பெற்ற முப்பது ஆண்டுகால யுத்தம் அவர்களுடைய பன்மைத்துவ சிந்தனைகளை கட்டியெழுப்புவதென்பது சாவாலாக அமைகின்றது. அதாவது யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு விரும்பியோ விரும்பாமலோ தமிழீழ விடுதலை

போராட்ட காலத்தில் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் முக்கிய வகிபாகம் இருக்கின்றது. வெவ்வேறு வகைகளில் அதன் பங்களிப்பை பார்க்கலாம். குறிப்பாக பல்கலைக்கழக மாணவர் படையணிகள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வெளிப்படையாக சில பங்களிப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அகிம்சைப் போராட்டங்கள் நடத்திய திலீபன் போன்றவர்கள் மருத்துவ பீடமாணவர்களாக இருந்துள்ளார்கள், வடக்கு கிழக்கு யுத்தத்தால் நேரடியாக பாதிப்படைந்த மாணவர்கள் மற்றும் யுத்தத்தின் கொடூர வலிகளை தங்கள் கண்முன்னே நேரடியாக அனுபவித்த மாணவர்களும், யுத்தத்தால் நீண்டகால இடம்பெயர்ந்த மாணவர்களும், இனப் பாரபட்ச அவலங்களை சமந்தவர்களாக பெரும்பாலான மாணவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் இருக்கின்றதால் நீண்டகால யுத்தத்தினுடைய ஆறாத வடுக்கள் மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு பன்மைத்துவத்திற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை கொண்டு வந்துள்ளது. தங்களுடைய பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு தங்களுடைய இனத்துவ அடையாளத்தை பாதுகாப்பது என்ற ரீதியில் ஒரு சிறுபான்மை இனம் சார்ந்து தங்களுடைய அபிலாசைகளை கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்ற மனநிலைக்கு யுத்தம் அவர்களை வழிபடுத்தி உள்ளது. ஆனபடியால் அவர்கள் தமிழினம் தமிழருடைய பண்பாடு தமிழருடைய இருப்பிடமாக பல்கலைக்கழகம் காணப்படுவதற்கான அபிலாசைகள் மாணவர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றது. அவர்களுடைய விவாதம் என்றால் தெற்குபல்கலைக்கழகங்களில் பார்த்தால் அங்கு சிங்கள பௌத்த பண்பாட்டு அடையாளங்கள் தான் அதிகளவில் காணப்படுகின்றது. அப்படி இருக்கும் பொழுது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழருடைய பண்பாடுகளை மேம்படுத்துவதில் பிரச்சினை ஒன்றும் இருக்காது என்றுதான் பெரும்பாலானவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். இதைவிட முக்கியமாக பார்த்தல் மாணவர் அமைப்புகள் தான் பன்மைத்துவ மற்றும் மீள் நல்லிணக்கத்தை மாணவர்கள் மத்தியில் கொண்டு சென்று சேர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் பல்கலைக்கழகங்களில் மாணவர் அமைப்புகள் ஏதோவொரு வகையில் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட அமைப்புகளாகவும் எதிர்காலத்தில் ஏதோ ஒரு வகையில் அரசியல் அமைப்புகளில் அங்கம் வகிப்பவர்களாகவும் முக்கியமான விடயமாக பார்க்க வேண்டி உள்ளது. இதில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும் விதிவிலக்கல்ல.

அத்தோடு பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தை மேலும் கேள்விக்குறியாக்கும் வகையிலும் சாவாலுக்குட்படுத்துவம் வகையிலும் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்ந்து நடைபெறும் சம்பவங்களை கூறலாம். எடுத்துக்காட்காக : நினைவுத்தூபி உடைப்பு சம்பவம், நினைவு கூறும் உரிமை மறுப்புச் செயற்பாடுகள், சிங்கள பாரம்பரிய கண்டிய நடனம் அரங்கேற்ற முடியாமல் போனமை, ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பின் பின்னரான முஸ்லீம் மாணவர்கள் எதிர்கொண்ட நெருக்கீடுகள் என்பன கூறலாம். எனவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆட்சேர்ப்பு அடிப்படையில் தமிழ், முஸ்லீம், சிங்கள மாணவர்கள் படிக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் பல்கலைக்கழக

மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய எண்ணப்பாங்கு என்பது குறைவாகத்தான் உள்ளது.

நினைத்தூபி உடைப்பு

இறுதி யுத்தத்தின்போது இறந்த மாணவர்கள், தற்போது பல்கலையில் கல்வி பயிலுகின்ற மாணவர்களின் உறவுகள் என பலருடைய நினைவாக 2019ம் ஆண்டு முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுத்தூபி அமைக்கப்பட்டது. உண்மையில் நினைவுத் தூபி இடித்து அழிக்கப்பட்டது என்பது பண்பாட்டு சின்னங்களின் அழிவுக்கான ஒரு காரணமாக பார்க்கப்படுகின்றது. யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் அடையாளமாக இருந்தது. இடிக்கப்பட்டது என்பது இனத்துவ கால்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக இங்குள்ள கல்விச் சமூகம், மாணவச் சமூகங்களாலும் பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால் மறுபுறத்தில் பார்க்கும்போது அதனை செய்தது பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் சொல்லி இவர்கள் செய்தார்களா, இவர்களே செய்தார்களா என்ற நிலை இருக்கின்ற படியினால் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பாங்கு இல்லை. இது தொடர்பாக வெளிப்படையாக மக்கள் தங்களுடைய கவலைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள், போராட்டங்களை நடத்தியிருக்கிறார்கள் இதற்கான ஆதாரங்களும் பல்வேறு வகையில் சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் இது யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள், யுத்ததால் கொல்லப்பட்ட மக்கள் என இறந்தவர்களை நினைவு கூறுகின்ற உரிமை மறுக்கப்பட்டதாக பார்க்கப்படுகின்றது. கிட்டத்தட்ட யாழ்ப்பாண நூலகம் அழிப்பட்டது போன்ற ஒரு பாரதூரமானதாக முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுத்தூபி இடிக்கப்பட்டது பார்க்கப்படுகிறது.

நினைவு தூபி உடைப்பு தொடர்பாக சிங்கள மாணவ மாதிரிகளின் கருத்தாக “அது அரசினால் பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாக நான் கருதுகின்றேன், நினைவுத்தூபி உடைத்ததற்கு நானும் எதிர்க்கின்றேன். நினைவு தூபி உடைப்பு தவறானது, அது இறந்துபோன சிவில் மக்களுக்காக கட்டப்பட்டதொன்றாகும். அதனை உடைத்தல் மற்றும் மீள் நிர்மாணம் செய்வது தொடர்பாக அரசின் கொள்கையை தொடர்பாக என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, அவர்களுடைய உறவுகளை கொண்டாட அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு ஆனால் அவர்கள் LTTE அல்லது பிரபாகரனை கொண்டாடுபவர்கள் எனின் அதை நான் வெறுக்கிறேன்” என்றும், “தமிழ் மக்கள் சுயமரியாதை ஏழ்மை செய்வது போன்றது, திட்டமிட்ட சமூக முரண்பாடுகளை மீண்டும் தோற்றுவிக்க முற்பட்ட நிலை” இது தமிழ் மாணவ மாதிரிகளின் கருத்தாக காணப்படுகின்றது. இதனுடாக பார்கின்றபோது பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் பன்மைத்துவத்தை சிதைக்கின்ற செயற்பாடாக காணப்படுவதை குறித்த ஆய்வினுடாக தெளிவாக

இனங்கான முடிகின்றது. அதனடிப்படையில் Campbell's(2019) ஆய்வில் ஒரே எதிர்மறையான கண்டுபிடிப்பு என்னவென்றால், Protestant பட்டதாரிகள் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது அரசியல் சகிப்புத்தன்மையை சற்று குறைத்துள்ளனர். ஒரு இறுதி எடுத்துக்காட்டு, மதப் பள்ளிகள் முன்முயற்சியின் சமீபத்திய ஆராய்ச்சி - தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளி வருகை வயதுவந்தோர் கொடுப்பதில் மற்றும் தன்னார்வத் தொண்டுக்கு சுயாதீனமான, நேர்மறையான செல்வாக்கை செலுத்துவதைக் குறிக்கிறது. பன்மைத்துவத்தைப் பற்றிய ஒரு கவலை என்னவென்றால், அது தவிர்க்க முடியாமல் இனப் பிரிவினை அதிகரிக்கும். நியூயார்க் மற்றும் நெவார்க் போன்ற நகரங்களில் சிறுபான்மை பெரும்பான்மை பட்டயப் பள்ளிகளின் இருப்பு இந்த கவலையை உறுதிப்படுத்துகிறது. இவ்வாறு காண முடிகின்றது.

ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பு

ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பானது பன்மைத்துவத்தில் குறிப்பாக முஸ்லிம் மாணவர்கள் தொடர்பாக குறிப்பாக தமிழ் மக்களை விட சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் சிங்களமாணவர்கள் மத்தியிலும் ஒரு எதிர்மறையான விம்பத்தை தோற்றுவித்திருந்தது. தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகங்கள், கிழக்கு பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்தது. ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பில் மாணவர்களது வகிபாகம் மிகக்குறைவு. யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் ஈஸ்டர் குண்டுவெடிப்பு மாணவர்கள் மத்தியில் பெரும்பாலான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. ஆனால் சமூகப் பட்டியலில் ஒரு இனத்துக்கு எதிரான கால்புணர்ச்சி ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கு எதிரான கால்புணர்ச்சியாக பரிணமிக்கும் போது பல இடங்களில் முஸ்லிம் மாணவர்களும் எதிர்மறையாக பார்க்கப்படும் தன்மையும் காணப்படுகின்றது. பொதுப் போக்குவரத்தில் அவர்கள் கசப்பான அனுபவங்களை அனுபவித்ததோடு, தனியார் விடுதிகளில் தங்குவதும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது.

எனவே ஒட்டுமொத்தமாக பார்கின்றபோது பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்புகின்ற வகையில் விளையாட்டு, கலை, கலாசார நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றாலும் அதனை கேள்விக்குறியாக்கும் வகையில் பல செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளதை ஆய்வினூடாக அறிய முடிகின்றது.

ஆய்வின் வரையறை

பன்மைத்துவத்தை கட்டி எழுப்பும் கல்வி சமூகமான காணப்படும் பல்கலைக்கழகத்தினை சவாலுக்கு உட்படுத்தும் வகையில் அண்மையில் பல சம்பவங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய எண்ணப்பாங்கினை இனங்காண்பதாக தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களிடையே நடுநிலையில் நின்று நோக்குவதாக இவ்வாய்வு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. குறித்த ஆய்வில் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தை

சிதைவுறும் வகையில் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள் தொடர்பாக தனித்தனியாகவும் ஆய்வுகள் செய்யப்படவில்லை. அதாவது எடுத்துக்காட்டாக நினைவுதூபி உடைப்புசம்பவம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பன்மைத்துவ சிந்தனைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம் தொடர்பாக ஆய்வினை மேற்கொள்ள முடியும். மேலும் குறித்த ஆய்வு பல்கலைக்கழக மாணவர்களை மையப்படுத்தி மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட்டது. சாதாரண பொதுமக்கள், பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் உள்ள கருத்தாடல்கள் மற்றும் எண்ணப்பாங்குகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் குறித்த விடயங்களை தொடர்பிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

முடிவுரையும் பரிந்துரையும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய நோக்குநிலையினை இனங்காணவே குறித்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது. குறித்த ஆய்வின்படி பிரதானமான முடிவுகளாக யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தின் நிலைப்பாடு என்று பார்த்தால் ஒரு விரும்பிய பன்மைத்துவம் காணப்படுகின்றது. பன்மைத்துவம் என்ற அடிப்படையில் ஒரு சாராரை ஏற்று நடக்கின்ற தன்மைகள் பல்கலைக்கழகத்தில் உண்மையில் இல்லை. “ஒவ்வொரு இனக்குழு மாணவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்து இருக்கின்றார்கள்” (நேர்காணல் - 01) மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு அன்னியமாதல் நிலையில்தான் உள்ளது. இவர்களுக்கிடையில் முரண்பாடும் இல்லை அதேநேரம் ஒற்றுமையான கூட்டுறவு நிலையுமில்லையென ஆய்வினூடாக இனங்காண முடிகிறது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுடைய பன்மைத்துவத்தை கட்டியெழுப்ப முக்கியமாக தடையாக இருக்கின்ற காரணி இலங்கை சமூகத்தில் ஏற்பட்ட முப்பது ஆண்டுகால யுத்தமாகும். அத்தோடு பல்லைக்கழகத்தில் பன்மைத்துவத்தை மேலும் கேள்விக்குறியாக்கும் வகையிலும் சாவாலுக்குட்படுத்துவம் வகையிலும் பல்கலைக்கழகத்தில் தொடர்ந்து நடைபெறும் சம்பவங்களை கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக : நினைவுதூபி உடைப்பு சம்பவம், நினைவு கூறும் உரிமை மறுப்புச் செயற்பாடுகள், சிங்கள பாரம்பரிய கண்டிய நடனம் அரங்கேற்ற முடியாமல் போனமை, ஈஸ்டர் குண்டு வெடிப்பின் பின்னரான முஸ்லீம் மாணவர்கள் எதிர்கொண்ட நெருக்கீடுகள் என்பன கூறலாம். எனவே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆட்சேர்ப்பு அடிப்படையில் தமிழ், முஸ்லீம், சிங்கள மாணவர்கள் படிக்கிறார்களே தவிர உண்மையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே பன்மைத்துவம் பற்றிய எண்ணப்பாங்கு என்பது குறைவாகத்தான் உள்ளது. மற்றும் தலமைத்துவ (மாணவர் அமைப்புக்களின்) பொறுப்புகளில் பிரதேச ரீதியான வேறுபாடும், பல்கலைக்கழக செயற்பாடுகளில் பெண்களின் வகிபாகமும் குறைவாகத்தான் உள்ளது போன்ற பிரதான ஆய்வின் முடிவுகளை இனங்காணக்கூடியதாகவுள்ளது மேலும் வினாக்கொத்தினூடாக கிடைக்கப்பட்ட தகவல்களும் இதற்கு மூலமாக

முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இலக்கிய ஆய்வுகள், நேர்காணல்கள் போன்ற பண்புசார் தரவு சேகரிப்பு கருவிகள் மூலம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது.

ஒருமித்து நோக்கும்போது கல்வி கற்ற மாணவர்கள் மத்தியில் பன்மைத்துவ சிந்தனை என்பது தற்காலத்தில் அவசியமான ஒன்றாகும். நாட்டின் முக்கிய வகிபாகத்தைக் கொண்டுள்ள பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்தான் நாளைய அறிவுச் சமூகமாக மாற்றும் நாட்டை இயக்கும் சக்தியாக உள்ளனர். பயமறியாத வேகம்கொண்ட இளவயதினரை மத, இன பேதம் கடந்து ஒன்றாக இணைத்து செல்வதில் பல்வேறு இடர்பாடுகள் உள்ளன. ஆனாலும் அனைவருக்கும் சம அந்தஸ்தை வழங்கி சமமாக மதிக்கப்படுமாக இருந்தால் பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்தே பன்மைத்துவ பண்பை வளர்க்க முடியும். இவ்வாறு அனைத்து பல்கலைக்கழகங்களும் வெற்றிகண்டால் நாட்டின் முக்கால்வாசிப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் அந்தவகையில் பரிந்துரைகளாக

- சமூகத்திலிருந்து கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அதாவது பல்கலைக்கழகத்திற்கு ஒரு மாணவன் தன்னுடைய வாழ் நாளில் குறிப்பிட்ட வயதில் வந்து குறிப்பிட்ட வயதில் வெளியிடுகின்றார். எனவே பன்மைத்துவமானது சிறு பராயத்திலிருந்தே கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். பாடசாலை பாட உள்ளடக்கத்தின் ஊடாக கொண்டு வரப்பட வேண்டும்.
- பன்மைத்துவத்திற்கான கற்கை நெறிகள், ஆக்க நிலைகள் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கான அங்கீகாரம் வழங்க வேண்டும். உதாரணமாக : மனித உரிமைகள், நிலைமாறுகால நீதி போன்ற கற்கை நெறிகளுக்கு அங்கீகாரம் இல்லை.
- சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அரசியல்வாதிகள், சமயத் தலைவர்கள், வெவ்வேறுப்பட்ட இனக்குழுக்கள் கல்வித்திட்டங்கள் அல்லது பாடநெறிகளை கொண்டுவருதல் இனங்களுக்கிடையில் ஒரு பன்மைத்துவத்தை மற்றும் நல்லிணக்கத்தை கொண்டு வருவதற்கான பொறிமுறைகளை கொண்டுவருவதற்கான விழிப்புணர்வை பல்கலைக்கழகங்கள் சமூக மட்டத்தில் விழிப்புணர்வை கொண்டு வர வேண்டும். பரஸ்பர கலந்துரையாடல்கள், இனங்களுக்கிடையிலான கலைநிகழ்வுகள், இனங்களுக்கிடையிலான சமூக பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை நடாத்துதல், சமாதானத்தை அல்லது நல்லிணக்கத்தை மற்றும் பன்மைத்துவத்தை அதிகரிப்பதற்கான மேம்படுத்துவதற்கான அங்கீகாரம் பல்கலைக்கழகங்களிடம் காணப்படுகின்றது.
- எந்தத் துறையில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் பொதுவான ஒரு கற்கையை உருவாக்கி அதனுடாக பன்மைத்துவத்தை எடுத்துக் கூற வேண்டும். மற்றும் பன்மைத்துவம் தொடர்பான செயலமர்வுகள் விழிப்புணர்வுகள் போன்றவற்றை மாணவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும்.
- 2 வாரத்திற்கு ஒரு தடவை அவர்களது கலாச்சார நிகழ்வுகள் மேற்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை வழங்க வேண்டும். இவ்வாறு செயற்படுவதன்

ஊடாக தமிழ் மாணவர்களது கலாச்சாரம் சார்ந்த விழுமியங்களை சிங்கள மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும் அதேசமயம் சிங்கள, முஸ்லிம் மாணவர்களது கலாசார நிகழ்வுகளை தமிழ் மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ள முடியும். இவ்வாறு நான்கு வருடங்கள் செயற்பாட்டால் பிரிதொரு கலாச்சாரத்தை மதிக்கும் மனப்பாங்கு அனைத்து இன மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்படும் இது எதிர்கால சந்ததி வரை கடந்து செல்லும்.

- பல்கலைக்கழகம் அனைத்து இன மாணவர்களது பண்டிகைகள் நிகழ்வுகளை இணைந்து கொண்டாடுவதற்கான அனுமதி வழங்க வேண்டும்.
- கலைத்துறையில் ஆங்கில மொழியில் கற்பிக்க ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதாவது ஆங்கில மொழி மூலம் கல்வி நடைபெறும்போது கலைத்துறையில் சிங்கள மாணவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள் இது வேற்றின மாணவர்களிடையே ஒரு தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தி பன்மைத்துவத்தை வித்திடும்.

உசாத்துணைகள்

பன்மைவாதம் (4 ஏப்ரல் 2021) மெரியம்- வெப்ஸ்டர்.காம் அகராதி, மெரியம்-வெப்ஸ்டர், மொஹமட் பாயிஸ். ஏ, (2018), பன்மைத்துவத்தின் முன்மாதிரி பேராதனைப்

பல்கலைக்கழகம், விடிவெள்ளி (<http://www.vidivelli.lk/article/1168>)

Ashley Rogers Berner, (2019), The Case for Educational Pluralism in the U.S.

Ginger L Dickson, David A Jepsen, Phillip W Barbee, (2008), Exploring the relationships among multicultural training experiences and attitudes toward diversity among counseling student, Journal of Multicultural Counseling and Development

Edward G Helm ,William E Sedlacek, Dario O Prieto, (1998), The relationship between attitudes toward diversity and overall satisfaction of university students by race, Journal of College Counseling

Imtiyaz, A.R.M, (2016) , Sri Lanka Muslims in the post-war Sri Lanka, Temple University

Joan.T,(1992), Pluralism and Education : Its Meaning and Method. ERIC Digest, University of Michign, England

Jeremy Cunningham and Suren Ladd, (2018), The role of pedagogy in peace building: A case from Sri Lanka's non-formal secondary education sector, Oxford University and University of Sydney

Mark E Engberg, (2007), Educating the workforce for the 21st century: A cross-disciplinary analysis of the impact of the undergraduate experience on

students' development of a pluralistic orientation, Research in Higher Education

Milton Schwebel, (1972), Pluralism and Diversity in American Higher Education, Association of American Colleges and Universities, Washington, DC.

Ramachandra Guha, (2018), Pluralism in the Indian University, India

Sarath Gamlath, Nandana Wijesinghe,(2010), Harmony Exhibition Harmony within Diversity – Emergence of Peace and Development through Student Empowerment Society activities in Northern Sri Lanka, Colombo: Enhancing Knowledge and Virtues: Student Empowerment National Program, University of Peradeniya

Taylor & Francis, Astin. A,(1984), A look at pluralism in the contemporary student population

Wijesekera, Harsha Dulari (2018) Students' ethnolinguistic identities in multiethnic, bilingual education classrooms in Sri Lanka. PhD thesis, Queensland University of Technology

29

**பன்மைத்துவ இலங்கையில் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவமும்
முரண்பாடுகளைக் கையாளுவதற்கான சில முன்மொழிவுகளும் -
ஓர் இஸ்லாமிய நோக்கு**

M. T. M. நிஸ்வி

ஆய்வு சுருக்கம்

இலங்கை ஒரு பன்மைத்துவ தேசமாகும். இனம், நிறம், மதம், மொழி, பண்பாடு, கலாசாரம் போன்ற இயல்பான காரணிகளால் வேறுபட்ட சமூகங்கள் ஒரு தேசத்தில் ஒன்றித்து வாழ்வதையே பன்மைத்துவம் எனப்படுகிறது. அப்பன்மைத்துவச் சூழலில், அங்கு வாழும் ஒரு சமூகத்தவர், இனத்தவர், மதத்தவர் பிற சமூக, இன, மதத்தவர்களுடன் அவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் பாதிக்கப்படாத விதங்களில் ஒற்றுமையாகவும், சகோதரத்துவத்துடனும், சமாதானமாகவும் வாழ்வதே சகவாழ்வு எனப்படுகிறது. முரண்பாடு என்பது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்கள் அவரவர்களது தேவை, நோக்கம், இலக்கு, நம்பிக்கை, விழுமியம், விருப்பு, வெறுப்புகளை புரிந்து கொள்வதன் விதங்களில் தோன்றுகின்ற இணங்காத தன்மையை குறிக்கிறது. இந்த இணங்காத நிலைதான் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. அப்பொழுதெல்லாம் மிகச்சரியான பொறிமுறைகளுடன் அவற்றை கையாளுவது அவசியமாகும். பொதுவாக பன்மைத்துவ இலங்கை வரலாற்றில் சமூக முரண்பாடுகளும் மோதல்களும் மத, இன, மொழி, கலாசார காரணிகளை அடியாகக் கொண்டே நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. சமகாலத்தில் சமூகங்களிடையேயான பன்மைத்துவம், நாட்டின் அபிவிருத்திக்குரிய காரணியாக கொள்ளப்படுவதற்கு பகரமாக, பிளவுக்கும் பிரச்சினைக்குமான

காரணியாகவும் சமூகங்களிடையேயான சக வாழ்வுக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்குமான தடைக்கற்களாகவும் மாறிவருகின்றது. இதனையே இங்கு ஆய்வுப்பிரச்சினையாக எடுத்துள்ளேன். தொடர்ந்தும் இந்நாட்டின் இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டு மோதல் நிலை நல்லதல்ல என்ற வகையில்,முரண்பாடுகள் இயல்பானவை என்ற போதிலும் அதனைக் கையாளுவது எவ்வாறு என்பதற்கான வழிமுறைகளை கண்டறிவதும், சகவாழ்வை கட்டியெழுப்பி ஆரோக்கியமான சூழலை உருவாக்குவதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவதும் இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாகும். மேலும் இஸ்லாத்தின் சகவாழ்வு தொடர்பான கருத்தியல் மற்றும் வரலாற்று அம்சங்களை வெளிக்கொண்டு வருவதன் ஊடாக பன்மைத்துவ இலங்கையில் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவது உப நோக்கங்களாகும். இலங்கையில் குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் தமது மத உரிமைகள், உயிர்கள், உடமைகள், இருப்பு, கலாசாரம் என்பவற்றுக்கு பாதுகாப்பில்லாத நிலையை உணரும் சூழல் தோன்றியுள்ளது. இலங்கையின் இன,மத சமூக முரண்பாடுகள், மோதல்கள் பற்றி வரலாற்று ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் என பல்வேறு கோணங்களிலும் ஆய்வுகள் காணப்படுகின்ற போதிலும். முரண்பாடுகள், மோதல்கள் ஏற்படாது தடுப்பதற்கான, ஏற்படுகின்ற பொழுது அதனை கையாளுவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றிய ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகும். எனவே “ பன்மைத்துவ இலங்கையில் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவமும் முரண்பாடுகளை கையாளுவதற்கான சில முன் மொழிவுகளும் ஓர் இஸ்லாமிய நோக்கு” எனும் தலைப்பில் இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இதற்காக பொது மறை அல்குர்ஆன் மற்றும் இஸ்லாமிய சமய அடிப்படை நூல்கள்,ஆய்வுகளும் நேர்காணல்களும் முதந்தர மூலாதாரமாகவும், இணையத்தள தகவல்கள், ஆக்கங்களை இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாகவும் கொண்டு வரலாற்று, சமூகவியல், இனத்துவ,பண்புசார் ஆய்வு முறைமை இங்கு கையாளப்பட்டுள்ளது. இந்த எனது ஆய்வானது பன்மைத்துவ இலங்கையில் முரண்பாடுகளுக்கும் மோதல்களுக்கும் வழிகோலிய அடிப்படைக் காரணிகளை முன்வைத்து, அதனடியில் இலங்கையில் இடம்பெற்ற பல இன,மத முரண்பாடுகள், கலவரங்களை அடையாளப்படுத்தி, அதன் விளைவுகளை சுட்டிக்காட்டுவதன் ஊடாகவும் இஸ்லாமிய ஆட்சிகால சில சகவாழ்வு வரலாற்றைமுன்வைப்பதன் மூலமாக இன்றைய சகவாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி, எதிர்காலங்களில் இப்பன்மைத்துவ தேசத்தில் முரண்பாடுகள்,கலவரங்கள் ஏற்படாதிருப்பதற்கான முன்மொழிவுகளையும் தந்துள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: பன்மைத்துவம், சகவாழ்வு, முரண்பாடு, இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்

M. T. M. ரிஸ்வி (✉)

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

Email: rizvimtm@esn.ac.lk

அறிமுகம் மற்றும் ஆய்வுப் பிரச்சினை

அறிமுகம்

இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகை சுமார் 21,512,915 (2021 ஆகஸ்ட்), அவற்றுள் பெளத்தர்கள் 70.2% இந்துக்கள் 12.6% இஸ்லாமியர்கள் 9.7% கிறிஸ்தவர்கள் 7.4% என்ற வீதத்தில் நான்கு மத சமூகத்தவர்கள், இனத்தவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வாறாக பல மத, இன, மொழி, கலாசார, பின்னணிகளைக் கொண்ட மக்கள் வாழும் ஒருதேசமே இலங்கை. இவ்வேறுபாடுகள் இத்தேசத்தின் மகத்தான வளங்களாகும். இங்கு பெரும்பான்மை சமூகத்தவர்களாக பெளத்தர்கள் வாழ்ந்து வருவதோடு ஏனைய இன மதத்தவர்கள் சிறுபான்மையினராகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்நாட்டில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜையும் பன்மைத்துவ உணர்வோடு வாழவேண்டும். அடுத்தவர்களது இன, மத, மொழி, கலாசாரம் சார்ந்த உணர்வுகளை மதித்து, சகவாழ்வு பேணுவது இன்றியமையாதது. ஆயினும் இன்று இப்பன்மைத்துவத்தை சரிவர அறிந்து, புரிந்து நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்பு செய்வதற்கு பதிலாக, இயல்பான பன்மைத்துவ வித்தியாசங்களும் வேறுபாடுகளும் பிளவுக்கும், பிரிவினைக்குமான காரணிகளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றமை கவலைக்கிடமானதாகும். இதனால் தேசிய ஒற்றுமையும், ஒருமைப்பாடும், அபிருத்தியும் சகவாழ்வும் சீர்குலைக்கப்பட்ட வண்ணமுள்ளமை மனவேதனையாகும்.

பன்மைத்துவம், பிரபஞ்ச ஒழுங்கில் இயல்பானதொரு அம்சமும், இறை நியதியுமாகும். இனத்தால், நிறத்தால், மதங்களால், மொழிகளால், பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றால் வேறுபட்ட சமூகங்கள் ஒரு தேசத்தில் வாழ்வதை அப்பதம் குறிக்கிறது. பன்மைத்துவக்

காரணிகள் அல்லது பண்புகள் ஒரு தேசத்தின் அபிவிருத்திக்கு வழிகோல வேண்டுமே தவிரமுரண்பாடுகளுக்கும், மோதல்களுக்கும் வழிகோலலாகாது. தனிமனித, குடும்ப மற்றும் சமூக வாழ்வு முதல் சமயம், அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் என அனைத்து விடயங்களிலும் முரண்பாடு அல்லது மோதல் நிலை என்பது இன்று ஒரு சாதாரண அம்சமாக மாறியுள்ளதைக் காணலாம். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்கள் அவரவர்களது தேவை, நோக்கம், இலக்கு, நம்பிக்கை, விழுமியம், விருப்பு போன்றவைகளை புரிந்து கொள்வதன் அடிப்படையில் தோன்றுகின்ற இணங்காத்தன்மை அல்லது கருத்து வேறுபாடே முரண்பாடு எனப்படுகிறது. பொதுவாக பன்மைத்துவ இலங்கை வரலாற்றில் சமூக முரண்பாடுகளும் மோதல்களும் மத, இன, மொழி, கலாசார காரணிகளை அடியாகக் கொண்டே அதிகம் நிகழ்ந்து வந்துள்ளதுடன், நிகழ்ந்து கொண்டும் இருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதற்கு தீர்வுகளை காண்பதற்கான பொறிமுறைகளைக் கையாளுவது அவசியமாகும். முரண்பாட்டைக் கையாளுதல் என்பது முரண்பாட்டுக்கான தீர்வை பெற்றுக் கொள்வதற்கான பொறிமுறைகளுடன் கூடிய செயன்முறையாகும்.

மதம், இனம், மொழி, தேவைகள், இடம், அந்தஸ்து, அரசியல், பொருளாதாரம், கலாசாரம்,பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற தனிமனித, சமூக பன்முக வேறுபாடுகள் முரண்பாடுகளுக்கான காரணிகளாக அடையாளப்படுத்தலாம். நீதி, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சுதந்திரம், உரிமை, சகிப்புத்தன்மை, நல்லிணக்கம் என்பன சகவாழ்வுக்கான அடிப்படைகளாக கருதலாம். நல்லிணக்கம் என்பது: ஒரு இனத்தின், மதத்தின் கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள், கிரியைகள் வேறுபட்டிருந்த போதிலும் அம்மதத்தைப் பின்பற்றி வாழும் சாரார் பிறமதத்தவர்களுடன் சகிப்புத் தன்மையோடு, சமாதானமாக, சமத்துவம் பேணி, ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து வருவதைக் குறிக்கிறது. சக வாழ்வு என்பது: ஒரு சமூகத்தவர், இனத்தவர், மதத்தவர் பிற சமூக, இன, மதத்தவர்களுடன் அவர்களது உரிமைகள், சுதந்திரம் பாதிக்கப்படாத விதங்களில் ஒற்றுமையாகவும், சகோதரத்துவத்துடனும், சமாதானமாகவும் வாழ்வதைக் குறிக்கிறது. எனவே சகவாழ்வு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான பொறிமுறைகள் யாவை என ஆய்வு செய்யப்பட்டு தேச நலனுக்காகவும்,அதன் அபிவிருத்திக்காகவும் தீர்வு முன்மொழிவுகள் வெளிக்கொணரப்படல் வேண்டும்.இது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

சகவாழ்வை அனைத்து மதங்களும்முக்கியத்துவப்படுத்துகின்றன. சகவாழ்வு, நல்லிணக்கம் பேணி வாழ வேண்டும் என்பதில் கருத்தியல் ரீதியாகவும், செயற்பாட்டு ரீதியாகவும் முன்மாதிரிகளைத் தந்துள்ளன. குறிப்பாக இஸ்லாத்தின் நீதிச்சட்டம், அதன் போதனைகள் யாவும் மக்களிடையே சகவாழ்வை பேணக் கட்டளை பிறப்பித்துள்ளது. பன்மைத்துவ சமூக முறைமைக்குள் பிற சமூகங்களுடன் பிணங்கிக் கொள்ளாது இணங்கி வாழ்ச்செய்வதற்கான வழிகாட்டலை வழங்குவதே இஸ்லாத்தின் அடிப்படை நூலான அல் குர் ஆனின் புரட்சியாகும். அல்குர்ஆன் எல்லோருடையதும் பொதுமறை, அது ஒரு இனத்துக்கோ, சமூகத்துக்கோ மாத்திரம் உரித்தானதல்ல, முழு மானுட சமூகத்துக்குமுரியதாகும். அது சிறந்து வாழும்

நாகரிகத்தையும் நிலையான கொள்கையையும் தெளிவுபடுத்துகிறது. பிறமதங்களோடும் அதன் நாகரிகங்கள், கொள்கைகளோடும் எப்படி இணைந்து பயணிக்க வேண்டும் என்பதைப் புரியவைக்கிறது. உறவுகளை சிறப்பாக கட்டியெழுப்பும் பணிக்கான அடிப்படைகளாக சக வாழ்வையும், சகிப்புத் தன்மையையும் மனித உள்ளங்களில் அது விதைக்கிறது. அல்குர்ஆன் வசனங்களான 02:256, 05:48, 10:99, 17:70,49:13,04:35, 109:1-6 இவை சகவாழ்வின் முக்கியத்துவத்தைச் சிறப்பாக உறுதிப்படுத்துகிறது.

இந்த ஆய்வானது பன்மைத்துவ இலங்கையில் முரண்பாடுகளுக்கும் மோதல்களுக்கும் வழிகோலிய அடிப்படைக் காரணிகளை முன்வைத்து, இலங்கையில் இடம்பெற்ற முரண்பாடுகள், கலவரங்கள், மோதல்களை இங்கு அடையாளப்படுத்தி, அதன் விளைவுகளை வெளிக்கொணர்வதன் ஊடாக சகவாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை இஸ்லாமிய வரலாற்று முன்மாதிரிகளிலிருந்து உணர்த்தி, எதிர்காலங்களில் இப்பன்மைத்துவ தேசத்தில் முரண்பாடுகள், கலவரங்கள் ஏற்படாதிருப்பதற்கான முன்மொழிவுகளையும் தந்துள்ளது.

பன்மைத்துவத்தின் அடிப்படையாக சகவாழ்வு அமையும் காலமெல்லாம் சமூக உறவுகள் ஒரு பொழுதும் வீழ்ச்சி காணாது. அல்குர்ஆன் மனிதன் விடயத்தில் மாத்திரமின்றி, மனிதன் அல்லாத படைப்புகளின் நலன் மற்றும் நன்மை சார் விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்த வழியுறுத்துகிறது. நன்மையான காரியங்களுக்கு மாத்திரமே ஒத்துழைக்குமாறும் அழைக்கிறது. பிறருக்கு உதவுதல், நீதியாக நடத்தல், விட்டுக்கொடுத்தல், ஒத்துழைத்தல், நன்றி பாராட்டுதல், நல்லெண்ணம் கொள்ளல், இங்கிதமாக நடந்து கொள்ளல் போன்றவற்றை அல்குர்ஆன் முன் மொழியும் சகவாழ்வுக்கான விழுமியங்களாகும். மேலும் கருத்துச் சுதந்திரம், மனித சமத்துவம், தங்கி வாழல், சமூக நீதி, கலந்து வாழல் எனப் பல உயர் விழுமியங்களையும் கூட சகவாழ்வின் விழுதுகளாக குர்ஆன் முன் மொழிகிறது. பொதுவாக பௌத்த, இந்து,கிறிஸ்தவ சமய நூல்களும் கூட சகவாழ்வின் முக்கியத்துவம் பற்றிய கருத்தியல்களை தெளிவாகவே முன்வைக்கின்றன. ஆய்வாளன் இஸ்லாமிய சமயத்தில் சிறப்புத்தேர்ச்சிபெற்றவன் என்ற வகையில் அம் மதம் சார் கருத்துக்களையும், மானுட பொது மறையின் சிந்தனைகளையும் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இஸ்லாமிய வழிகாட்டல்களிலும் இஸ்லாமிய பன்மைத்துவ ஆட்சிகால வராற்றிலும் பேணப்பட்ட சில சான்றுகளை இவ் ஆய்வில் முன்வைப்பதன் ஊடாக, பெரும்பான்மை சிறுபான்மை என்ற வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால், பன்மைத்துவ சூழல் மற்றும் மனிதம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு சகவாழ்வு பேணப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.என்பதுடன் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவமும் முன்வைக்கப்படுகிறது.

தஹ்ரான் கிறிஸ்தவர்களுடன் நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்கள் செய்திருந்த பின்வரும் உடன்படிக்கை மத சமூக நல்லுறவிற்கும் சகவாழ்வுக்கும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக உள்ளது.

“தஹ்ரான் வாசிகளுடன், அவர்களைச் சார்ந்தோரும் கூட நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய பொறுப்பில் இருப்பார்.அவர்களின் உயிர், மதம், நிலம், உடமைகள் உட்பட, அவர்களுடைய வணக்கம் தலங்கள், வழிபாடுகள் அனைத்துக்குமே பாதுகாப்புண்டு,

எந்தவொரு மதகுருவும் அவரது நிலையிலிருந்து நீக்கப்படமாட்டார், அவ்வாறே எந்தவொரு மதக் கடமையை நிறைவேற்றுவவரும் அதிலிருந்து தடுக்கப்படமாட்டார், சட்டபூர்வமாக அவர்களின் கைகளிலுள்ள சிறிய பெரிய அனைத்தும் அவர்களுக்கே சொந்தம், அது வட்டியுடனும்,பழிக்குப் பழி வாங்கும் தண்டனைகளுடனும் தொடர்பற்றதாக இருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் இவர்களிடமிருந்து ஓர் உரிமையை கோரினால் இரு தரப்பினருக்கும் எத்தகைய பாதிப்பும் ஏற்படா விதத்தில் நீதியான முறையில் தீர்த்து வைக்கப்பட வேண்டும். ஒருவரின் குற்றத்திற்காக மற்றொருவர் தண்டிக்கப்படமாட்டார். இவ்வுடன் படிக்கை யின்படி நடப்பதற்கு இறைவனும் அவனது தூதரும் கடமைப்பட்டவர்களாவர். மேலும் அவர்கள் தங்களுக்கு மத்தியில் அநீதி இழைத்துக் கொள்ளாமல் சீராக நடந்து கொள்ளும் வரைக்கும் இவ்வுடன்படிக்கை நடைமுறையில் இருக்கும்.”

கலீபா உமரின் ஆட்சி காலம் ஒரு தடவை ஹரகல் சக்கரவர்த்தி சிரியாவை நோக்கி பெரும் படையோடு வரும் செய்தியறிந்து, அவ்வலிமை மிக்க படையை எதிர்கொள்ள வேண்டிய சூழல் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் ஹிரா பகுதி வாழ் கிறிஸ்தவ மக்களை பாதுகாக்கும் அளவுக்கு பலம் முஸ்லிம் படைக்கு இல்லாதிருந்த நிலையிலும் பாதுகாப்பு முயற்சிகளை மேற்கொண்டதோடு,அம்மக்கள் வழங்கிய முழு அரச வரித் தொகையையும் அவர்களுக்கு மீளளித்து விடுமாறும் தளபதி அபூ உபைதா (ரழி), உமர் (ரழி) அவர்களின் உத்தரவுக்கு அமைவாக செயற்பட்டமை. முஸ்லிம் ஆட்சித் தலைவர்களின் நேர்மையான நல்லிணக்க செயற்பாட்டை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

உலக வரலாற்றில் இஸ்லாமிய ஆட்சி காலத்தின் போது முஸ்லிம் அல்லாதவர்களின் தேவாலயங்களை புதிதாக நிர்மாணிக்கவும்,அவர்களது மத அனுஷ்டானங்களை புரியவும், அவர்களது பெருநாட்களை சுதந்திரமாக கொண்டாடவும் பூரண அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது. கிறிஸ்தவர்கள் அவர்களது புனித நாட்களில் சிலுவைகள், மெழுகுவர்த்திகளை சுமந்தவர்களாக முஸ்லிம்களின் ஆட்சி நடந்த நகரங்களில் வீதி ஊர்வலம் செல்லும் பூரண சுதந்திரத்தைக் கூடப் பெற்றிருந்தனர். இஸ்லாமிய வரலாற்றுக் காலப்பகுதியில் மஸ்ஜிதங்களும், தேவாலயங்களும் அருகருகே இருந்தன. இஸ்லாமிய சட்ட நடைமுறைகளில் கூட சமூக நல்லுறவு, மத நல்லிணக்கம் மிகச் சிறப்பாக பேணப்பட்டது. சட்டத்தின் முன் யாவரும் சமம் என்பது இஸ்லாத்தின் கொள்கையாக காணப்பட்டது. சட்டத்தின் முன் முஸ்லிம், முஸ்லிம் அல்லாதவர் என்ற வேறுபாட்டை இஸ்லாமிய ஆட்சி வரலாற்றில் எங்குமே காண முடியவில்லை.

ஒரு யூதர் மீது சில முஸ்லிம்களால் திருட்டுக் குற்றம் சுமத்தப்பட்ட போது அவர் நிரபராதி என்பதை நிரூபித்து அல்குர்ஆன் வசனங்களே அருளப்பட்ட சம்பவங்களைக் கூடப் பார்க்கலாம்.

“அல்லாஹ் உமக்கு அறிவித்ததைக் கொண்டு மனிதர்களுக்கிடையில் நீர் தீர்ப்பளிப்பதற்காக நிச்சயமாக (நபியே) முற்றிலும் உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ் வேதத்தை நாமே உம்மீது இறக்கி வைத்திருக்கின்றோம். மேலும் சதிகாரர்களுக்குச் சார்பாக வாதாடுபவராக நீர் ஆகி விடவேண்டாம். மேலும் நீர் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுவீராக நிச்சயமாக அல்லாஹ்

மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபை உடையவனாக இருக்கிறான். நபியே பிறருக்குத் தீங்கிழைத்து தமக்குத் தாமே மோசடி செய்து கொண்டார்களே அத்தகையவர்களுக்காக நீர் வாதாட வேண்டாம். (ஏனெனில்) கொடிய பாவியான, மிக மோசக்காரனாக இருக்கிறவனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான். இவர்கள் (தங்கள் மோசடிகளை) மனிதர்களிடமிருந்து மறைக்கின்றார்கள். அவர்கள் (அதனை) அல்லாஹ் விடமிருந்து மறைத்து விடவே முடியாது. ஏனெனில் அவன் பேச்சால் பொருந்திக் கொள்ளாததைக் கொண்டு இவர்கள் இரவெல்லாம் (சதிசெய்ய) ஆலோசனை செய்யும் போது அவன் அவர்களுடன் தான் இருக்கிறான். மேலும் அல்லாஹ், அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவற்றை (தன் அறிவால்) சூழ்ந்து கொண்டவனாக இருக்கிறான். அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் தானே அவர்கள் அவர்களுக்காக உலக வாழ்வில் நீங்கள் வாதாடுகிறீர்கள் மறுமை நாளில் அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் வாதாடுபவர்கள் யார்? அல்லது எவர் இவர்களுக்கு பொறுப்பேற்பவராக இருப்பார்” இந்த வசனங்கள் மூலமாக குறிப்பிட்ட அந்த யூதர் திருடனல்லன் என்பதை அல்லாஹ் நபி முகம்மதுக்கு அறியப்படுத்தினான்.

இத்தகைய அரச,சமூக செயற்பாடுகள், உடன்படிக்கைகள் மத நல்லிணக்கம், சமூக உறவு,சமூக உரிமை, நீதி இவைகளை எந்தளவு இஸ்லாமிய அரசு பேணியுள்ளது என்பதையும், பேண வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தியுள்ளதையும் பார்க்க முடிகிறது.

உமைய ஆட்சியின் ஸ்தாபகர் கலீபா முஆவியாவின் இருபதாண்டு கால ஆட்சி வரலாற்றில் கிறிஸ்தவர்கள் அதிகூடிய அரசு செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தனர். நிருவாகத்தின் உயரந்த பதவிகள், பொறுப்புக்களில் கிறிஸ்தவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். கலீபா அப்துல் மாலிக் பின் மர்வானின் சிறந்த ஆலோசகராக செயின்ட் ஜான் என்பவரின் தந்தை காணப்பட்டார்.முஃதஸிம் என்ற கலீபாவுக்கு சல்முயா, இப்றாஹிம் என்ற இரண்டு கிறிஸ்தவர்கள் அரசாங்க செயலாளர்களாகவும், நிதியாளர்களாகவும் விளங்கினர். நிதிப்பொறுப்பில் கிறிஸ்தவ சமய இப்றாஹிம் என்பவரை நியமிக்கின்ற அளவுக்கு ஆட்சித்தலைவர் அவரை நம்பினார். அவர் நோயுற்றிருந்த போது கலீபா அவரது இல்லம் சென்று கவனித்தார். அவர் மரணித்த போது அவரது பூதவுடல் கிறிஸ்தவ சமய சடங்குகள் பேணி அடக்கம் செய்யப்படுவதற்கான சகல ஏற்பாடுகளையும் கலீபா மேற்கொண்டார்.

அப்பாலிய கலீபா முஃதஸிம் காலத்தில் உமர் பின் யூசுப் என்ற அரசு கிறிஸ்தவ ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். கலீபா ஹாருன் ரஷீதுடைய மருத்தவராக ஜிப்ரயீல் என்ற கிறிஸ்தவ காணப்பட்டார். மத விவகாரங்களில் மத குருமார்களே விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்பதால் பிறசமய குருமார்களும் நீதித்துறையில் நியமனம் பெற்றிருந்தார்கள்.

முஸ்லிம்களின் ஆட்சியில் பிறமதத்தவர்கள் தம் மத ஆலயங்கள், துறவி மடங்களை அமைத்துக் கொள்வதில் எதுவித தடையும் இருந்ததாக காண முடியவில்லை. கலீபா அப்துல் மலிக் பின் மர்வான் காலத்தில் எகிப்தின் ஆளுநராக இருந்த அப்துல் அஸீஸின் அனுமதியின் கீழ் ஹல்வான் எனும் நகரத்தில் ஒரு கிறிஸ்தவ மாதா கோயில் கட்டுவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது.

இரண்டாம் யஸ்துடைய ஆட்சியில் மார் எலியஸ் எனும் மதகுரு தலைமையில் பாதிரிகள், துறவிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து கிறிஸ்தவ சமய ஊர்வலம் வீதிகளால் சென்றதை கலீபாக்கள் எவருமே தடுக்கவில்லை. கலீபா மஹ்தி, கலீபா ஹாருன் அல் ரஷீத் காலங்களில் பக்தாத்தில் மாதா கோயில்கள் கட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது. கலீபா மாமுன் கெய்ரோவில் அல்முகத்தம் எனும் மலைக்குன்றின் மீது மாதா கோயில் அமைக்க அனுமதி வழங்கியிருந்தார்.பிற சமயத்தவர்கள் அவர்களது தனிப்பட்ட விவகாரங்களை தத்தமது தனியார் சட்டங்களுக்கேற்ப தீர்வுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் இஸ்லாமிய ஆட்சி பூரண அனுமதியை வழங்கியிருந்தது.

இஸ்லாமிய மதத்தில் ஒரு விடயம் தடை செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் மற்றையவர்களது சமயத்தில் அது அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பின் அதனை செய்வதற்குக் கூட அவர்களின் தனியார் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களின் பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைக்கும் என இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்கள் கட்டளையிட்டிருந்தனர். இது நபி முகம்மது (ஸல்) அவர்களது அட்சி காலம் (கி.பி.611) முதல் பிற்பட்ட இஸ்லாமிய ஆட்சிக்காலங்களான குலபாஉர் ராஷிதா, உமையா, அப்பாஸியா, உஸ்மானியா மற்றும் இந்திய மொகலாயர்ஆட்சி அனைத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. மக்கா, மதீனா, பக்தாத், தமஸ்கஸ், ஸ்பைன், எகிப்து, சிரியா, பலஸ்தீன், துருக்கி, இந்தியா என மேலும் பல தேசங்களிலும் இடம்பெற்ற இஸ்லாமிய ஆட்சியில் முஸ்லிம்கள் பெரும் பான்மையாகவும் ஏனைய மதத்தவர்கள் சிறுபான்மையாகவும் வாழ்ந்து, சிறுபான்மையினர் என்ற உணர்வே இல்லாது, தம் சகல உரிமைகளையும் பெற்று சகவாழ்வு பேணி வாழ்ந்த காலம் இஸ்லாமிய ஆட்சி காலமாகும்.

இம்முன்மாதிரிகள் இலங்கைக்கும் பொருந்தும் எனக்கருதுகிறேன். பொதுவாக ஒரு தேசத்தின் பெரும்பான்மை சமூகத்தவர்கள்தான் அத்தேசத்தை ஆளும் வர்க்கமாக இருப்பர். எந்த இனத்தவராகவோ,மதத்தவராகவோ அப்பெரும்பான்மையினர் இருப்பினும் அங்கு சகவாழ்வு பேணப்படுமாயின் அத்தேசம் அபிவிருத்தியடையும்.

இலங்கையின் சமூக முரண்பாடுகள் வரலாற்று ரீதியாகவும்,சமூக ரீதியாகவும் என பல்வேறு கோணங்களில் அதனது பாதிப்பின் பன்முகத்தன்மையுடன் ஆராயப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளும்,ஆய்வுகளும் காணப்படுகின்ற போதிலும், சகவாழ்வின் முக்கியத்துவம், முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வுகளை கையாளுவதற்கான முன்மொழிவுகளை வெளிக்கொணர்ந்த ஆய்வுகள் மிகக் குறைவாகும்.

ஆதலால் இதற்கான தீர்வினை வெளிக்கொணரும் வகையில் “பன்மைத்துவ இலங்கை தேசத்தில் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவமும் முரண்பாடுகளை கையாளுவதற்கான சில ஆய்வு முன் மொழிவுகளும் ஓர் இஸ்லாமிய நோக்கு” எனும் தலைப்பில் இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கங்கள்

பன்மைத்துவ இலங்கையில் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவது.

பன்மைத்துவ இலங்கையில் சகவாழ்வை கட்டியெழுப்பி, ஆரோக்கியமான சூழலை உருவாக்குவதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குவது.

முரண்பாடுகள் இயல்பானவை என்ற போதிலும் அதனைக் கையாளுவது எவ்வாறு என்பதற்கான வழிமுறைகளை கண்டறிவது.

ஆய்வுப் பிரச்சினை

இனம், மதம், மொழி, கலாசாரம் போன்ற சமூகங்களிடையேயான இயல்பான வேறுபாடுகள் பிளவுக்கும் பிரச்சினைக்குமான காரணியாகவும் சமூகங்களிடையேயான சக வாழ்வுக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்குமான தடைக்கற்களாகவும் மாற்றப்பட்டு விட்டன.

குறிப்பாக மத,கலாசார பன்மைத்துவத்தை அடியாக கொண்டு ஏற்பட்ட வண்ணமுள்ள முரண்பாடுகளும் மோதல்களுமே அதிகம்.

இன,மத,கலாசார அடிப்படையிலான முரண்பாடுகளை எப்படி கையாளுவது ,தீர்வுகள் எட்டப்படாத பொழுது ஏற்படக் கூடிய விளைவுகள் என்ன, பல்வகை தன்மை கொண்ட முரண்பாடுகளை அதன் தன்மை, இயல்பு, பாரதூரம், முக்கியத்துவம் இவைகளுக்கு ஏற்ப எப்படி அணுகுவது?

இலக்கிய மீளாய்வு

தாஹா (2017),“முரண்பாடுகள் பற்றிய இஸ்லாமிய ஒழுக்க நெறிகள்” எனும் அவரது நூலில் முரண்பாடுகள், அதன் தன்மைகள், பின்புலம், பண்புகள், அதன் இயல்புகள் பற்றிய தகவல்களை அல்குர்ஆனிய வரலாற்று நோக்கில் முன்வைக்கிறார். ஆனால் முரண்பாடுகளை எப்படி கையாளுவது என்ற கருத்தியல்கள் அதில் குறைவாகவே காணப்படுகிறது.மேலும் சமூக முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வுகளை முன்வைத்துள்ளதை விட சட்டரீதியான கருத்து வேற்றுமைகளுக்கு எப்படி தீர்வுகளைக் பெறலாம் என எழுதியுள்ளார்.

ஹாரிஸ் (2013) “சகவாழ்வு சாத்தியப்படுவதற்கான ஆலோசனைகளும் வழிகாட்டல்களும்” என்ற நூலில் மனித சகோதரத்துவம், சகவாழ்வு, போன்ற விடயங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூலானது இவ்வாய்வினை செய்வதற்கு சில வழிகாட்டல்களை வழங்குகின்றது. அமீன் (2012) “ஹிந்து மதம், பௌத்தம், இஸ்லாம் ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு” என்ற ஆய்வில் பௌத்த சமயத்திலுள்ள சிந்தனைகள், கொள்கைகளை அறிந்து கொள்ள துணை புரிவதுடன் இவ்வாய்வுக்குத் துணை புரிவதாயும் அமைந்துள்ளது. சண்முகலிங்கம் (2011) “இலங்கையின் இனவரையியலும் மானிடவியலும்” என்ற ஆய்வில் சிங்கள சமூகம் பற்றிய விடயங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பௌத்த சமூகம் பற்றிய முழுமையான விடயங்கள் அதில் இடம்பெறவில்லை.

றசாக் (2005) “இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைத் தீர்வும் முஸ்லிம்களும்” என்ற அவரது ஆய்வில் இலங்கை சிறுபான்மையினர் விவகாரங்கள், முஸ்லிம்களும் இனப்பிரச்சினை மற்றும் சமாதானத்தின் முக்கியத்துவம் போன்ற விடயங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. நடேசன் (2000)

“இலங்கையில் இன முரண்பாடுகளின் வரலாறு” என்ற அவரது நூலில் இலங்கையில் இன முரண்பாடுகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அதன் வரலாறு குறித்து ஆய்வு செய்துள்ளார். இவை இவ்வாய்க்கு துணை செய்கிறது. மன்ஸூர் (1999), “இனப்பிரச்சினை ஓர் இஸ்லாமிய கண்ணோட்டம்” எனும் தனது நூலில் பொதுவாக இனப்பிரச்சினைகள், அவை எவ்வாறு தோன்றுகின்றன என்பது பற்றி இஸ்லாமிய சமய விழுமியங்களின் சார்பு நிலை தழுவி கருத்துக்கள் வெளிகொணரப்பட்டுள்ளன. நூறுல் ஹக் (1998) “தீவும் தீர்வுகளும்” என்ற நூலில் இலங்கையில் முஸ்லிம்களுக்கெதிரான முரண்பாடுகள், மற்றும் பேரினவாத சக்திக்கு மத்தியில் முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாடு தொடர்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

முகம்மது சமீம் (1997) “ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகள்” என்ற இந்நூல் குறிப்பாக இலங்கையிலுள்ள சிறுபான்மை சமூகத்தை பற்றி அவர்களது பன்முகப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுகின்றது. அப்துல் கரீம் (1996) “இஸ்லாமும் சமய நல்லிணக்கமும்;” எனும் நூலில் இஸ்லாம் முன்வைக்கும் சகவாழ்வு, நல்லிணக்கம் போன்ற விடயங்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் சகவாழ்வு சமூக நல்லிணக்கம் சம்பந்தப்பட்ட தகவல்களை அறிந்து கொள்வதற்குத் துணை புரிவதுடன், சகவாழ்வு பேணுவதற்கு ஊக்கமளிப்பதாய் அமைந்துள்ளது.

வல்பொல சிறி இராகுலர் (1989) “புத்த பகவான் அருளிய போதனை” எனும் நூலில் சகவாழ்வு, ஒழுக்க நெறிகள் போன்ற பல அம்சங்கள் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்விடயங்கள் இவ்வாய்வுக்கு உறுதுணையாய் அமைந்துள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களும் ஆய்வுகளும் இவ் எனது ஆய்வுக்குத் துணை புரியும் வகையில் காணப்படுகின்ற போதிலும் இவ் எனது ஆய்வுத் தலைப்பு தொடர்பாக இதுவரை தனியானதும் விரிவானதுமான ஆய்வுகள் எவையும் இடம் பெற்றுள்ளதாக என்னால் காணமுடியவில்லை. அந்த வகையில் இவ்ஆய்வு முக்கியத்துவம் பெறுவதுடன், சகவாழ்வு பற்றி பலராலும் எழுதப்பட்டுள்ள பல ஆக்கங்கள் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவங்களை உணர்த்தி நிற்கின்றதே தவிர, செயல் ரீதியான அமுலாக்க முன்மொழிவுகளை தந்துள்ளமை மிகமிக குறைவாகும். அதனை இந்த எனது ஆய்வு நிவர்த்திக்கும் என கருதுகிறேன்.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வு இலங்கையின் பன்மைத்துவ சமூகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வரலாற்று, சமூகவியல், இனத்துவ, பண்பு சார் ஆய்வு முறைகள் இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத் தரவுகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளும் இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் நிலைத் தரவுகளாக: அல்குர்ஆன், இஸ்லாமிய அடிப்படை நூல்கள் மற்றும் இலங்கையில் சில பிரதேசங்களில் வாழும் முதியோர், அறிஞர்கள், ஆசிரியர்கள் போன்றோரிடம் பெறப்பட்ட நேர்காணல்கள், இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக: இவ்வாய்வு தொடர்பாக எழுதப்பட்ட வேறு சமய நூல்கள், இணையத்தள கட்டுரைகள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான பல தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பன்மைத்துவ இலங்கையின் சகவாழ்வின் முக்கியத்துவமும் அதனை தொடர்ந்தும்

காப்பதற்கான முன் மொழிவுகள் சார்பான அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி இவ்வாய்வு அமையப்பெற்றுள்ளது.

ஆய்வு முடிவுகளும் கலந்துரையாடல்களும்

பன்மைத்துவ சமூக தேசம் ஒன்றில் எப்படியோ ஒரு இனத்தவர் அல்லது மதத்தவர் பெரும் பான்மையினராகவும் மற்றொரு இனத்தவர் அல்லது மதத்தவர் சிறுபான்மையினராகவும் வாழ்வது இயல்பானதே. வாழும்போது இங்கு காணப்படும் இயல்பான வித்தியாசங்களை விளங்கி, பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடனும் விட்டுக்கொடுப்புடனும் வாழ்வது மிகவும் இன்றியமையாதது. இதற்கு மாறாக இன,மத,மொழி,கலாசார வேறுபாடுகளை காரணியாகக் கொண்டு சமூகங்களிடையே நிரந்தரமான பிளவும் பிரிவினையும் மோதல்களும் கூடாத விடயமாகும். ஆனாலும் பிளவு, பிரிவினை, மோதல்கள் இயல்பாக தோன்றா விட்டாலும் அவை தோற்று விக்கப்பட்டுள்ளதுடன், இந்த எதிர்மறையான மனப்பாங்கும் சிந்தனைப் போக்கும் இன முரண்பாடுகளுக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளமையை காணமுடிகிறது.

அதற்கான சான்றாக இலங்கையில் நடந்த கலவரங்கள், மோதல்கள் ஆதாரங்களாக அமைந்துள்ளன. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக குறிப்பாக இந்து,முஸ்லிம் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக பதிவான சில முரண்பாடுகள்,கலவரங்கள் தொடர்பான பின்வரும் தரவுகள் இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

இத்தகவல்கள்,வரலாறு நெடுகிலும் இத்தேசத்தின் சகவாழ்வைவ்வாறு பாதிப்புக்குள்ளாகி வருகிறது என்பதை அறியத்தருவதுடன்,அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை உணர்ந்து, சகவாழ்வின் இன்றைய முக்கியத்துவத்தை புரிந்து செயற்படும் சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்குவதும்,தேசத்தில் ஏற்படும் அல்லது ஏற்படுத்தப்படும் முரண்பாட்டுச் சூழலை எப்படி கையாளுவது என்பதை வெளிக்கொணருவதும்,அதனை எதிர்காலத்தில் தேச மக்கள் எவ்வாறு பேணுவது,பேணுவதன் மூலம் எப்படி சகவாழ்வை பாதுகாக்கலாம் என்பதற்கான முன்மொழிவுகள், ஆலோசனைகளை முன்வைப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது.

முரண்பாடுகள் மற்றும் கலவரங்கள்

1900 - அநகாரிக தர்ம பால தோற்றுவித்த “ சிங்கள மகா போதி சபை” முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக கடுமையான பிரச்சாரங்களை ஆரம்பித்தமை.

1915 - கண்டிக் கலவரம் - அரசியல் ரீதியான முதலாவது மதக்கலவரம். சிங்கள முஸ்லிம் இனக் கலவரம்.

1948 - பிரதமர் டி.எஸ். சேனநாயகா இலங்கை முஸ்லிம் சனத்தொகையை மட்டுப்படுத்த சிங்கள குடியேற்றங்களை முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் அமுல்படுத்தியமை.

1958 - 58 கலவரம் எனப்படும் சிங்கள தமிழ் இனத்வரிடையே நிகழ்ந்த கலவரம்.

1972 - மடவலைக் கலவரம்.

1974 - மஹியங்கணை பங்கரகம்மான கலவரம்.

1976 - புத்தளம் பள்ளவாசலினுள் பொலிஸார் புகுந்து 7 முஸ்லிம்களை சுட்டுக் கொண்டமை.

1977 - தமிழர்களுக்கு எதிராக இடம்பெற்ற கலவரம், யாழ் மாணவர்களுக்கும் பொலிஸாருக்கு மிடையே மோதல்.

1980 - கொம்பனித்தெரு பள்ளிவாயலில் 1 முஸ்லிம் படுகொலை.

1981 - யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்டமை.

1982 - காலி துலவத்தை முஸ்லிம்கள் விரட்டியடிப்பு.

1983 - ஆடிக் கலவரம், கறுப்பு ஜூலை எனப்படும் தமிழர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்டபெரிய கலவரம்.

1985 - 1985.08.07 மன்னார் அளவக்க பள்ளி படுகொலை மற்றும் ஏறாவூர் தமிழ் முஸ்லிம் கலவரம்.

1989 - சம்மாந்துறை தமிழ் முஸ்லிம் கலவரம் மற்றும் அறுப்பளை பள்ளிக் கலவரம்.

1990 - 1990.07.12 குருக்கள் மடம் எனுமிடத்தில் ஹாஜிகள் 68 பேர் படுகொலை மேலும் 1990.07.30 அக்கறைப்பற்று 14 முஸ்லிம்கள் படுகொலை. 1990.08.01 சிகப்பு ஆகஸ்ட் ஆரம்பம் அன்று அக்கறைப்பற்று 8 முஸ்லிம்கள் படுகொலை. 1990.08.03 காத்தான்குடி பள்ளிவாயல் படுகொலை, 1990.08.05 அன்று அம்பாரை முல்லியன் காடு 17 முஸ்லிம் விவசாயிகள் படுகொலை 1990.08.06 அம்பாறை 33 முஸ்லிம் விவசாயிகள் 1990.08.12 சம்மாந்துறையில் 4 விவசாயிகள் மற்றும் அதே நாள் ஏறாவூர் எல்லைப்புர முஸ்லிம் கிராம படுகொலைகள். 1990.08.13 வவுனியாவில் 09 முஸ்லிம்கள் மற்றும் 1990.08.15 அம்பாரையில் அரந்தலாவ முஸ்லிம் கிராமத்தில் 09 முஸ்லிம்கள் படுகொலை மேலும் வடக்கு முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டமை.

1992 - 1992.04.29 போலன்னறுவை அலிஞ்சுப் பொத்தானை 56 முஸ்லிம்கள் படுகொலை 1992.07.15 கிரான் குளத்தில் பஸ்ஸிலிருந்து இறக்கப்பட்டு 22 முஸ்லிம்கள் கொலை 1992.10.15 பொலன்னறுவை பள்ளிய கொடள்ள 187 பேர் படுகொலை.

1994 - குரஸ்பிட்டி கலவரம்.

1997 - பேராதனை பள்ளிக் கலவரம்.

1998- - கண்டி லைன் பள்ளி பிரச்சினை மற்றும் கலகெதர மடிகே கலவரம் 1998.05.02 வெலிமட, 1998.05.08 திக்வேல்ல கலவரங்கள்.

1999 - 1999.02.14 நொச்சியாகம, பன்னல். மீயெல்ல கலவரம் மற்றும் பதுளை ஹிஜாப் பிரச்சினை.

2000 - 2000.07.17 பள்ளேகம, 2000.07.19 வெல்லம்பிட்டி கலவரங்கள், 2000.09.16 தலைவர் அஸ்ரப் விமான விபத்து, 2000.12.04 திஹாரி, 2000.12.15 கொப்பேய்கன கலவரங்கள் மேலும் பிந்துனுவெவை கலவரம் 25 தமிழர்கள் இரானுவத்தால் கொள்ளப்பட்டமை.

2001 - 2001.04.16 வடதெனிய, 2001.04.20 மாவனல்ல மற்றும் காலி கட்டுக் கொடை கலவரங்கள்

2002 - 2002.07.31 கோட்டார முல்லை, 2002.10.25 மாளிகாவத்தை, 2002.11.17 மதுரங்குளி கலவரங்கள் மற்றும் பேருவளை மோதல்.

2005 - 2005.12.05 மருதமுனை 2 முஸ்லிம் மீனவர்கள் கொலை.

2006 - 2006.8.04 மூதூர் முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றம், குண்டு வெடிப்புச் சம்பவம் (தமிழ், முஸ்லிம் என 16 பேர் படுகொலை) மேலும் தமிழர்களுக்கு சொந்தமான பல கடைகள் தீக்கிரையாக்கம்.

2009 - 2009.03.10 மாத்தறை அக்குரஸ்ஸ மீலாத் விழாவில் தற்கொலை குண்டுத்தாக்குதல் 14 பேர் பலி.

2011 - அநுராதபுரம் ஓட்டுப்பள்ளம் ஸியாரம் பௌத்த மதகுருக்களால் தகர்ப்பு.

2012 - பொதுபல சேனா பௌத்த அமைப்பு தோற்றம் மற்றும் மன்னார் முசலி முஸ்லிம் கிராம மீன்குடியேற்றப் பிரச்சினை 2012.04.20 தம்புள்ள நகர் ஹெரரிய்யா பள்ளி வாயல் சில பௌத்த மதகுருக்களால் தாக்குதல், 2012.05.25 தெஹிவளை கல்விஹாரை வீதியிலுள்ள தாருர் ரஹ்மா பள்ளிவாசலை அவ்விடத்திலிருந்து அகற்றுமாறு கோரி பௌத்த மத சில குருமார்கள் தலைமையில் ஆர்ப்பாட்டம். 2012.05.28 குருனாகல் மாவட்ட ஆரிய வத்தையில் உள்ள குர்ஆன் மத்ரஸாவில் தொழுகை நடாத்துவதை நிறுத்தக்கோரி ஆர்ப்பாட்டம். 2012.07.24 குருனாகல் மாவட்ட தெதுரு ஓயாகமயில் இரவு நேர தொழுகை நடாத்துவதை நிறுத்தக்கோரி ஆர்ப்பாட்டம். 2012.07.26 கொழும்பு தெஹிவளை பீரிஸ் மாவத்தை தாருல் அக்ரம் குர்ஆன் மத்ரஸாவில் தொழுகை நடாத்துவதை நிறுத்தக்கோரி ஆர்ப்பாட்டம் 2012.08.30 வெல்லம்பிட்டி கொகிலவத்தை பள்ளிவாசலினுள் நுளைந்த சில பௌத்த மத குருக்கள் அதனை தாக்கப் போவதாக எச்சரித்தமை. 2012.10.27 அநுராதபுர மல்வத்து ஓயாலேன் பள்ளிவாசலுக்கு தீவைக்கப்பட்டமை. 2012.12.08 கண்டி நகர முஸ்லிம் வியாபாரிகளுக்கு எதிராக சுவ ரொட்டிகள். 2012.12.24 மஹியங்களை பள்ளிவாசலை மீள் புணரமைப்பு செய்ய வேண்டாம் என எச்சரித்து துண்டுப் பிரசுரங்கள்.

2013 - 2013.01.07 அநுராதபுர மல்வத்து ஓயாலேன் பகுதியில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வரும் முஸ்லிம்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றுமாறு பௌத்த ஆர்ப்பாட்டம். 2013.01.19 கொழும்பு மஹரகம நகரில் முஸ்லிம் வர்தகர் ஒருவரது கடையை மூடுமாறு அச்சுறுத்தல். 2013.01.20 அநுராதபுர புதிய நகரத்தில் முஸ்லிம் உணவகங்களில் சாப்பிட வேண்டாம் என்றும், மலட்டுத்தன்மை தரும் மாத்திரைகளை அவர்கள் உணவுகளில் சேர்க்கிறார்கள் என்றும் பலி கூறி ஆர்ப்பாட்டம். 2013.01.23 பேருவளை உணவகம் தாக்கப்பட்டமை. 2013.01.24 குளியாப் பிட்டியில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் அதில் பன்றியின் உருவத்தில் அல்லாஹ் என வரைந்து பதாகைகள் கொண்டு செல்லப்பட்டமை. 2013.02.01 கண்டியில் சித்திலெப்பை மாவத்தை என்ற வீதி பெயர்ப்பலகை மை பூசப்பட்டு வித்தியார்த்த மாவத்தை என மாற்றம் செய்யப்பட்டது. 2013.02.07 அன்று 2013 ஆம் ஆண்டை "ஹலால் ஒழிப்பு" ஆண்டாக பொது பலசேனா அமைப்பு அறிவித்தமை. 2013.02.09 வரகா பொலையில் சில பௌத்த மத குருக்கள் முஸ்லிம்களுக்கெதிராக ஆர்ப்பாட்டம். 2013.02.11 ரம்புகளை பகுதியில் ஹலால் எதிர்ப்பு சுவரொட்டிகள். 2013.02.13 சியம்பலாகஸ்கொடுவ கிளின்பொலையில் முஸ்லிம்களின் கடைகள் உடைப்பு. 2013.02.14 ஜாதிக ஹெல உருமயின் தலைவர் ஹலால் அங்கிகாரம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் இல்லையேல்

பௌத்த புரட்சி வெடிக்கும் என எச்சரிக்கை விட்டமை. 2013.03.04 மஹர சிறைச்சாலை பள்ளிவாயல் மீது தாக்குதல் 2013.03.11 பொது பல சேனா அமைப்பின் ஆர்ப்பாட்டத்தினால் ஹலால் உள் நாட்டுக்கு இல்லை வெளிநாட்டுக்கு மட்டுமே என இலங்கை ஜம்மியதுல் உலமா சபை அறிவித்தமை.

2014 - 2014.06.16 அளுக்கமை தர்கா நகர் இனக் கலவரம் இதில் அதிக சொத்துக்கள் இழப்பு.

2015 -2015.02.22 பொலன்னறுவை நுகஹதமனை முஸ்லிம் கிராமம் ஒன்றின் குர்ஆன் மத்ரஸா உடைக்கப்பட்டமை. 2015.05.30 கொழும்பு பொரலை ஜாமியுல் அல்பார் மஸ்ஜித் தாக்கப் பட்டமை. 2015.07.07 அக்கரைப்பற்று மாநகர சபைக்குட்பட்ட முஸ்லிம் பிர தேசத்திலுள்ள மணிக்கூட்டுக் கோபுர உச்சியில் பௌத்த தூபி ஸ்தாபிக்கப்பட்டமை. 2015.07.16 இப்பாகமுவ பக்மீகொல்ல ஜும்மா பள்ளிக்கு தராவீஹ் தொழுகைக்காகச் சென்ற இளைஞர்கள் இனந்தெரியாதவர்களால் வெட்டப்பட்டமை.

2016 - 2016.01.07 வெல்லம்பிட்டி பொல்வத்தை மஸ்ஜித் நூர் இல் இஸா தொழுது விட்டு வந்த முஸ்லிம்கள் மீது "சிங்கலே" என கோசமிட்டவாறு அவர்களைத் தாக்கியமை.2016.03.13 வத்தளை வெலிசர 20அடி பாதை வீதியில் நிர்மாணிக்கப்படவிருந்த பள்ளிவாயல் கட்டுமாணப்பணிகள் இடை நிறுத்தப்பட்டமை.2016.05.28 கொழும்பு-கண்டி பிரதான வீதி நெலுந்தெனிய பள்ளிவாசல் மீது குண்டுத்தாக்குதல்.2016.06.16 தலதா மாளிகைக்கு 200 மீற்றர் தூரத்தில் அமைந்துள்ள கண்டி லைன் பள்ளியின் மினாரா கோபுரம் அமைக்கும் பணிகள் தடை செய்யப்பட்டமை. 2016.07.01 அக்குரனை அளவத்துகொட பகுதியில் மல்கம் பந்தெனிய ஜம்ஆ பள்ளிவாயலுக்கு அருகில் முச்சக்கர வண்டியில் வந்த சில இனவாதிகள் பன்றியின் உடற்பாகங்களை வீசி விட்டு தப்பிச்சென்றமை.2016.07.16 ஹப்புகஸ்தலாவை அல் ஹாமிதிய்ய அரபுக்கல்லூரியன் மின்மானியும் தண்ணீர் கொள்கலனும் இனவாதிகளால் தீக்கிரையானமை.2016.08.21 அக்கரைப்பற்று புட்டம்பை மஸ்ஜிதுல் ஜலாலிய்யா பள்ளிவாயல் தாக்கப்பட்டமை.2016.09.05 யாழ் பல்கலைக்கழக தொழுகையறை தாக்கப்பட்டமை.2016.09.17 கண்டி கல்ஹின்னை பள்ளிவாசல் மற்றும் வாகனங்கள் மீதும் தாக்குதல்.2016.09.22 அளுக்கமையில் முஸ்லிம் வர்த்தக நியைம் தீக்கிரை.2016.11.04 தெலியாகொன்ன பள்ளிவாயல் மீது தாக்குதல்.2016.11.06 நிகவெரட்டியப பள்ளி வாயல் மீது குண்டுத்தாக்குதல். 2016.11.15 தம்பலகாமம் முள்ளிப் பொத்தானை முறைதீன் மஸ்ஜித் தாக்கப்பட்டமை. முஸ்லிம்கள் வாழும் பகுதியான மாளிகாவத்தை இரத்த ஆறாக ஓடும் என எச்சரிப்பு. 2016.11.19 இலங்கையின் பிரபல முஸ்லிம் நிறுவனங்களுக்கு எதிராக பேரணி நடாத்தப்பட்டதுடன் இனவாத துண்டுப்பிரசுரங்கள் வெளியானமை,தீக்கிரையாக்கப்பட்டமை. 2016.11.25 களுத்துறை மஹா ஹீனட்டியங்கல பள்ளிவாயல் மீது தாக்குதல். 2016.12.01 திருகோணமலை பனிச்சங்குளம் சின்னப்பள்ளிவாசலுக்குள் நூளைந்த சில இனவாதிகள் பல குர்ஆன் பிரதிகளை எரித்தமை.2016.12.06 முல்லைத்தீவு, முள்ளிப் பொத்தானை, பாணந்துறை போன்ற இட சில பாடசாலைகளில் சாதாரண தர பரீட்சைக்குத்தோற்றிய மாணவிகள் பர்தா அணிந்த நிலையில் எழுத தடுத்த நிகழ்வு.

2017 - 2017.01.18 ஏறாவூர் தாமரைக்கேணி அக்ஸா சிறிய மஸ்ஜித் உடைப்பு, 2017.01.21 கெலிஓய பிரதேச முஸ்லிம் ஒருவருக்குச் சொந்தமான காணியில் சிலை வைப்பு, 2017.02.09 தம்புள்ளையில் முஸ்லிம் கடைகள் மூடப்பட வேண்டும் என்ற இனவாதிகளின் கோசமும் கடைகள் அடைக்கப் பட்டமையும், 2017.03.30 முசலி பிரதேச முஸ்லிம்களின் வாழ்விடங்களை உள்ளடக்கியதாக 01 இலட்சம் ஏக்கர் காணிகளை வன இலாக்காவுக்கு ஒதுக்கி வர்த்தமாணி வெளியிடப்பட்டமை. 2017.04.18 கொடப்பிட்டிய போர்வை நகரில் முஸ்லிம் கடைகள் சில பெற்றோல் குண்டுத்தாக்குதலுக்கு இலக்கானமை. 2017.10.29 மட்டக்களப்பு கிரான் சந்தை வியாபாரத்துக்கு முஸ்லிம் வியாபாரிகளுக்கு தடை. 2017.11.17 பௌத்த பிக்குகளின் காலி கிந்தோட்டை முஸ்லிம்கள் மீதான திட்டமிட்ட வன்முறை.

2018 - 2018.02.23 அம்பாறை பள்ளிவாயல் மற்றும் கடைகள் சில இனவாதிகளால் தகர்ப்பு, 2018.03.05 கண்டி திகண தெல்தெனிய முஸ்லிம்களின் வீடுகள் கடைகள் மீதான பௌத்த சில இனவாதிகளின் வெறித்தனத் தாக்குதல்.

2019 - 2019.04.21 ஈஸ்டர் குண்டுத்தாக்குதலுக்குப் பின்னரான இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி, பொருளாதாரம், சமயம், ஆன்மீகம், இருப்பு, பாதுகாப்பு, அரசியல் என அனைத்தும் பாரிய சவாலுக்குள்ளானமை. 2019.05.13 குருநாகல் மாவட்ட பல முஸ்லிம் கிராமங்கள் தாக்கப்பட்டமை. நீர்கொழும்பு, சிலாபம், மினுவான்கொட பகுதிகளில் 457 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் பாதிப்பு, 147 வீடுகள், 132 கடைகள், 52 வாகனங்கள், 29 பள்ளிவாயல்கள் சேதம் ஒருவர் கொல்லப்பட்டமை. தொடர்ந்தும் நாட்டின் எல்லா இடங்களிலும் சிறுபான்மையினர் குறிப்பாக முஸ்லிம்கள் பல்வேறு சமய, சமூக, அரசியல், பண்பாடு ரீதியான அசௌகரியங்களுக்கு உட்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றனர்.

2020 - முஸ்லிம் தனியார் சட்டம், உழனனை ஜனாஸா எரிப்பு, ஹிஜாப் தடை போன்ற முரண்பாடுகள்.

மேற் குறிப்பிட்ட இன, மத முரண்பாடுகள், கலவரங்கள், மோதல்கள் பற்றிய தகவல்கள் மூலமான சாராம்சம் என்னவெனில், பொதுவாக சிறுபான்மையினருக்கு குறிப்பாக முஸ்லிம் சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக இடம்பெற்ற கலவரங்கள் முரண்பாடுகள் இங்கே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது கலவரம் கி.பி. 1915 இல்தான் இலங்கையில் பௌதர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் நடந்துள்ளது. இது சுதந்திரத்துக்கு முன்னர் இடம்பெற்ற கலவரமாகும். இதன் பொழுது பௌத்தமதத்தின் ஒரு குழுவினர் கண்டியில் ஒரு பள்ளி வாசலை தாக்கி, முஸ்லிம்களின் வணிக கடைகளையும் கூட எரித்துள்ளனர். அதேநேரம் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர்தான் சிங்கள -தமிழ் கலவரங்கள் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது 1958, 1977, 1983 கலவரங்களே தமிழருக்கு எதிரான பாரிய கலவரங்களாகும். இதன் பயனாகவே தான் 1983 களில் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்துவதற்கு தூண்டப்பட்டு, உள்நாட்டுப்போர் இடம் பெற்று வந்திருக்கலாம் எனக்கருதப்படுகிறது. போர் இடம்பெற்ற இக்கால கட்டங்களில் சிங்களவர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக முரண்பாடுகளில் ஈடுபட்டுள்ளமை மிகமிக குறைவாக காணப்படுவதை மேற்படி தகவலிலிருந்து அறிய முடிகிறது. ஆனாலும் அக்காலப்பகுதியில்

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் - முஸ்லிம் உறவுகள் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சிறுபான்மையினருக்கு இடையிலான முரண்பாடுகளாகும். உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னர் இலங்கை வரலாற்றை நோக்கின் மீண்டும் தமிழ், முஸ்லிம் சிறுபான்மையினர் மீதான பெரும்பான்மையினரது காழ்ப்புணர்ச்சி தலைதூக்கியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. பன்மைத்துவம் இயல்பானது, வரவேற்கத்தக்கது என்ற புரிதலை இலங்கைத் தேச மக்களின் உள்ளங்களில் இருந்து நீக்கி, குரோதம், விரோதம் வளர்க்கும் இன, மதவாதப் பிரச்சாரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதை இங்கு காணமுடிகிறது. இன மத தனித்துவம் என்பது இயல்பானது அவை பிரச்சினையாகப் பார்க்கப்பட வேண்டியது இல்லை. ஆனால் இதுகால வரை பிரச்சினையாகவே பார்க்கப்படாத இன, மத தனித்துவங்கள் வன்முறையாக மாற்றப்படும் நிலைக்கு தள்ளப்படும் அளவுக்கு நவீன இனவாதப் பிரச்சாரங்கள் முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் தொடராக இடம் பெற்று வருகின்ற இன, மதக்கலவரங்களும் சமூக, அரசியல், பொருளாதார முரண்பாடுகளும் இந்த நாட்டிலுள்ள சிறுபான்மையினருக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமையைத் தரவுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

இவை இந்நாட்டின் இனங்களுக்கிடையிலான சகவாழ்வை தொடர்ந்தும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கி வருகின்ற அதே வேளை, நாட்டின் பொருளாதாரம், கல்வி, கலாசாரம், அரசியல், ஆன்மீகம், பண்பாடு, தேச வளங்கள், அபிவிருத்தி என அனைத்திலும் பாரிய வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

பன்மைத்துவ இலங்கை வரலாற்றில் சகல இன முரண்பாடுகளுக்கும் அவை வன்முறைகளாக உரு மாறுவதற்கும் அடிப்படைக்காரணிகளாக முன்று விடயங்கள் இருந்து வருகின்றமை கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

1. சுயநல அரசியல்.
2. ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள்.
3. உரிமை மீறல்கள்.

இம் முரண்பாடுகளுக்கும் மோதல்களுக்கும் குறிப்பிட்ட ஒட்டு மொத்த மதத்தவர்களோ, இனத்தவர்களோ காரணமல்ல. ஒரு சில தனிநபர்கள் அல்லது குழுக்களே காரணமாகும். அதாவது சில முரண்பாடுகள், தாக்குதல்கள் ஏதேட்சையாகவும் தனிப்பட்ட காரணங்களுக்காகவும் ஒரு சில தனிநபர்கள், குழுக்களின் காழ்ப்புணர்வும் காரணிகளாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேவேளை இவை திட்டமிட்ட அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்ட சில குறுகிய நலன்களை அடைந்து கொள்வதற்காக நடந்தேறியுள்ளன என்பதும் புலப்படுகின்றது.

இந்த முரண்பாடுகளும் மோதல்களும் இந்த நாட்டிற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் சாதகமான விளைவுகளை ஒருபோதும் கொண்டுவரவில்லை. இதற்கு மாறாக முற்றிலும் பஸ்துறை தழுவிய

பாதகமான விளைவுகளையே ஏற்படுத்தி வருகின்றது. மனித சமூகத்தில் பன்மைத்துவம் என்பது தவிர்க்க முடியாதது. இலங்கையில் வரலாற்று நெடுகிலும் இன முரண்பாடுகள் மதக்கலவரங்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. ஆட்சியாளர்கள் தமது அரசியல் நலன்களை அடைந்துகொள்வதற்கும் தமக்கெதிரான சவால்களை எதிர்கொள்வதற்குமான கருவியாக இன,மத,சமூக முரண்பாடுகளை பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். அதுமாத்திரமன்றி திட்டமிட்ட தேசிய சக்திகளும், சர்வதேச சக்திகளும் தமது இலக்குகளை அடைந்துகொள்வதற்காக மதவாதத்தையும் இனவாதத்தையும் இன்று வரை பயன்படுத்திய வண்ணமுள்ளனர்.

பிறரது உரிமைகளை பூரணமாக அங்கீகரித்து அவற்றை மதித்து நல்லிணக்கத்துடனும் சகிப்புத்தன்மையுடனும் சகவாழ்வுடனும் வாழ்வதன் மூலம் மட்டுமே நாட்டின் தேசிய ஒற்றுமைக்கும் ஐக்கியத்திற்கும் அபிவிருத்திக்குமான ஆரோக்கியமான சூழலை கட்டியெழுப்புவது சாத்தியமாகும்.

நாட்டினதும் நாட்டு மக்களதும் பொதுவான நலனுக்காக அனைத்து சமூகங்களும் இணைந்து கூட்டு பங்களிப்பை வழங்கலாம். அத்துடன் கருத்து வேறுபாடான விடயங்களில் ஒருவருக் கொருவர் அனுசரித்து, பரஸ்பரம் விட்டுக்கொடுத்து சகிப்புத்தன்மையுடன் வாழக்கூடிய சாதகமான சூழல் உருவாகும்.

பொதுவாக பன்மைத்துவ இலங்கை வரலாற்றில் சமூக முரண்பாடுகளும் பிளவுகளும் மத, இன, மொழி, கலாசார காரணிகளை அடியாகக் கொண்டே நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. சகவாழ்வு காலத்தின் கட்டாயம், அவை எமது தேசத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும், இருப்பவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இங்கு கலந்துரையாட முடிகிறது

பொதுவாக ஆய்வுகள் பிரச்சினைகளைப் பேசாமல் தீர்வுகளை பேசுவது அவசியமாகும். மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள பல ஆய்வுகள் இலங்கையில் வாழும் சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகளையே அதிகம் முன்வைத்தாக உணர முடிகிறது. முகம்மது சமீம் எழுதிய “ ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகள்” என்ற இந்நூல் குறிப்பாக இலங்கையிலுள்ள சிறுபான்மை சமூகத்தை பற்றி அவர்களது பன்முகப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுகின்றது. மன்ஸூர்,எம்.ஏ.எம் “ இனப்பிரச்சினை ஓர் இஸ்லாமிய கண்ணோட்டம்” எனும் ஆய்வு வரலாறு மற்றும் இஸ்லாமிய சிந்தனைகளை அடிப்படையாக முன்வைத்து இஸ்லாமிய சமய நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. நடேசன்.ஜி, “ இலங்கையில் இன முரண்பாடுகளின் வரலாறு” எனும் ஆய்வு நூல் வரலாற்று ரீதியில் முரண்பாடுகள் அணுகப்பட்டுள்ளது. இத்தகு ஆய்வுகள் எனது இவ் ஆய்வுக்கு துணையாக அமைந்த அதே வேளை எனது இவ் ஆய்வானது முரண்பாடு,மோதல்களுக்கான காரணங்களை அடையாளப்படுத்தி ,அதற்கான சில ஆதாரங்களையும் முன்வைத்து, மோதல் முரண்பாடுகள் மூலமான விளைவுகளை சுட்டிக்காட்டி முரண்பாடுகளுக்கான தீர்வுகளை எப்படிப் பெறலாம் என்பதை இங்கு முன்மொழிந்துள்ளேன். இது இவ் ஆய்வுக்கும் ஏனைய பல ஆய்வுகளுக்கும்மிடையிலான வேறுபாடாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆகவே இந்த முரண்பாடுகள்,மோதல்கள் மூலம் இலங்கை வரலாற்றில் தொடர்ந்தும் ஏற்பட்டு வருகின்ற பின்வரும் பாதகமான விளைவுகளை கண்டறிவதன் மூலம் சக வாழ்வின் முக்கியத்துவத்தை எம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

முரண்பாடுகள்,மோதல்களின் மூலமான பாதக விளைவுகள்

1) **உளவியல் ரீதியாக** நோக்கும்போது அனைத்து சமூகங்களிடையேயான மனிதாபிமான உணர்வுகள், மனிதநேயம், சகோதரத்துவம் போன்ற நல்லம்சங்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதான் குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் மன அழுத்தத்துடனும் பீதியுடனும் வாழும் ஆரோக்கியமற்ற நிலையை தோற்றுவித்துள்ளது.

2) **அரசியல் ரீதியாக** நோக்கும்போது இலங்கையில் ஜனநாயக ரீதியில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் அனுபவிக்க வேண்டிய அடிப்படை உரிமைகளான மதச்சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், மொழி உரிமை, பாதுகாப்பு, உள அமைதி போன்றன பாதிக்கப்படுகின்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. இவை சர்வதேச நாடுகளிடையே இலங்கையின் நன்மதிப்பையும் கீர்த்தியையும் கூட பாதிக்கின்றது. அத்துடன் சர்வதேச ரீதியான அரசியல், ராஜதந்திர ரீதியான உறவைக் கூட கடுமையாகச் சீர்குலைய வைத்துள்ளது.

3) **பொருளாதார ரீதியாக** பார்க்கும்போது இத்தகு முரண்பாடுகள் பன்மைத்துவ நாட்டின் சமூக, அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை, சமூக நல்லிணக்கம் என்பவற்றை பாதித்து வருகிறது. தேசிய பொருளாதார அபிவிருத்திக்குத் தடையாக அமைகிறது.மதக்கலவரங்களும் இனமோதல்களும் அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை அற்ற நிலையினையும், சமூகங்களிடையே பிளவையும் பிணக்கையும் தோற்றுவித்து வருகிறது.உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கை, உற்பத்தித் திறன், விநியோகம், ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, அந்நிய செலாவணி, சுற்றுலாத்துறை போன்ற பொருளாதாரத்துடன் தொடர்புபட்ட பிரதான விடயங்களை முற்றாகப் பாதித்து வருகின்றது.

4) **சமூக ரீதியாக** அவதானிக்கும் போது ஒவ்வொரு சமூகத்தவரும் குறிப்பாக சிறுபான்மையினர் தமது மத உரிமைகள், தத்தமது கலாசாரம், சலாசார அடையாளங்கள், உயிர், உடைமைகள் என்பவற்றுக்கு பாதுகாப்பில்லாத நிலையை உணரும் சூழல் தோன்றியுள்ளது. மத வழிபாட்டுதலங்கள், மத கலாசார முதுசங்கள், பாரம்பரிய பொதுச் சொத்துக்கள் அழிக்கப்படுவதன் மூலம் நாட்டினதும் நாட்டில் வாழும் சமூகங்களினதும் வரலாறு அழிக்கப்படுகின்றது. சமூகங்களுக்கிடையே சந்தேகம், அவநம்பிக்கை வலுபெற்றுள்ளது, சகிப்புத் தன்மையற்றதோர் சந்ததி உருவாக்கநிலை தோன்றியுள்ளது. குறிப்பிட்ட அனைத்து முரண்பாடுகளும் தாக்குதல்களும் சமூகங்களிடையே தப்பிப்பிராயம், சந்தேகம், குரோதம், பகைமை போன்ற எதிர்மறையான பதிவுகளை உருவாக்க வழிகோலுகிறது. மேலும் சமூகங்களிடையே விரிசலும் பிளவும் உருவாகிறது. இவ்வாறான ஆரோக்கியமற்ற நிலை தேசிய, சர்வதேச தீய சக்திகள் தமது சுய நலன்களை அடைந்து கொள்வதற்குரிய சூழலை உருவாக்கி கொடுக்கின்றது.

தேச மக்களின் சகவாழ்வுக்கு பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ள, மதக்கலவரங்களுக்கும் இன முரண்பாடுகளுக்கும் மோதல்களுக்கும் அடிப்படை காரணிகள் யாவை என நோக்குவதன் மூலம் அக்காரணிகளுக்குச் சரியான தீர்வை முன்வைத்து நாட்டின் சகவாழ்வை பாதுகாக்கலாம்.

1) வரலாற்று ரீதியான காரணிகள்

காலனித்துவாதிகள் தங்களது ஆளுகைக்குட்பட்ட நாடுகளை ஆளுவதற்கான தந்திரோபாயமாக மதத்தையும் இனத்தையும் பயன்படுத்தியமையின் பாதிப்பு தொடர்கின்றது. சமகாலத்திலும் ஆதிக்க சக்திகள் மதவாதத்தையும் மதவெறியையும் மதக்கலவரங்களையும் பயன்படுத்தி தமது ஆதிக்கத்தை செலுத்துவதற்கும் நாட்டின் உள்விவகாரங்களில் தலையிட முனைவதையும் அவதானிக்கலாம். இலங்கையில் தொடராக நடைபெற்றுவரும் மதக்கலவரங்களுக்கும் இனமோதல்களுக்கும் பின்புலமாக தேசிய, சர்வதேச ஆதிக்க சக்திகள் செயற்படுகின்றன என்பதற்கு இலங்கையில் சமகால நிகழ்வுகள் சான்று பகர்கின்றன.

2) அரசியல் ரீதியான காரணங்கள்

யார் தேசத்தை ஆளப்போகிறார்களோ அல்லது ஆள வேண்டும் என திட்டம் இடுகிறார்களோ அவர்கள் தங்களது நலன்களை அடைந்துகொள்வதற்காகவும் வாக்கு வங்கிகளை தக்கவைத்து கொள்வதற்காகவும் இனத்தை, மதத்தை கருவியாக பயன்படுத்துகின்றனர். அத்துடன் தங்களது நலன்களுக்கு சவால்கள் எழும் போதெல்லாம் மதவாதத்தை ஆயுதமாக பயன்படுத்தி எதிர்கொள்கின்றனர். இவ்வாறாக மதவாத, இனவாத சிந்தனையினை விற்பனை செய்யும் தேசமாக பன்மைத்துவ இலங்கைதேசம் மாறிவருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

3) சமூக ரீதியான காரணங்கள்

சமூக ரீதியான பரஸ்பர புரிந்துணர்வின்மையும் நாட்டிலுள்ள கல்வி, பொருளாதாரம், தொழில்வாய்ப்புகள் போன்ற துறைகளிலுள்ள போட்டியும் பொறாமையும் மதக்கலவரங்களுக்கும் இனமோதல்களுக்கும் காரணமாய் அமைகின்றன. மேலும் இங்கு வாழும் பெரும்பாலானவர்கள் தனித்துவம் என்ற பெயரில் வாழ்வின் அணைத்து தளங்களிலும் தமது சமயத்தவர்களுடன் மாத்திரமே சேர்ந்து வாழ விழைகின்றனர். இந்த சிந்தனையின் விளைவாக அரசியலில் மதத்தையும் இனத்தையும் பிரதிபலிக்கும் கட்சிகளும், கல்வித்துறையில் பாடசாலைகளும் என்று தோற்றம் பெற்றுள்ளதை அவதானிக்கலாம். இதனால் ஒரு சமயத்தவருக்கு பிற சமயத்தவர்களை பற்றி அவர்களுடன் உயிரோட்டமான நல்லுறவை பேணுவதற்கு வழி வகுக்கக்கூடிய அளவு மானசீகமான புரிந்துணர்வு ஏற்படாது. மாறாக ஒருவரைப் பற்றி அடுத்த சமூகத்தவருக்கு அந்நிய தன்மையும் சந்தேகப்பார்வையும் பயமும் ஏற்படுவது தவிர்க்கமுடியாதது. இவ்வாறாக ஒதுங்கி வாழுவதும் இப்பிரச்சினைக்கான மற்றொரு காரணமாகும்.

4) சமய ரீதியான காரணங்கள்

பிற சமூகத்தவரது மத உரிமைகளை அங்கீகரிக்கும் மனப்பாங்கின்மையும் காழ்ப்புணர்வும், தனது மதத்தின் மீதான வெறி முரண்பாடுகள், இனக்கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கான பிரதான

காரணங்களாக அமைகின்ற அதே வேளை, மதசகிப்புத்தன்மை இன்மை,பிறரது சமய உணர்வுகளை மதியாமை என்பனவும் இதற்குரிய காரணங்களாக இருப்பதுடன் மதங்களின் எழுச்சி வீழ்ச்சிக்கும், பின்னடைவுகளுக்கும் வழிகோலுகிறது.

5)அது மாத்திரமன்றி பிற சமயங்களைப் பற்றியும் தமது சமயத்தைப் பற்றியுமுள்ள அறியாமையும் தப்பிப்பிராயமும் கூட இப்பிரச்சினைகளுக்குரிய காரணிகளாக இருக்கின்றன.

இத்தகு காரணிகளால் முரண்பாடுகள், இன,மத வன்முறைகள் உருவாகி, மேற்படி பல்வேறு பாதக விளைவுகளை இந்த தேசத்திலே உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும் நிலைமையில் மாற்றங்களை காண்பதற்கும், சகவாழ்வை கட்டியெழுப்புவதற்கும் கீழ் வரும் சில அடிப்படையான முன்மொழிவுகளை இந்த ஆய்விலே முன்வைக்கிறேன்.

முன்மொழிவுகள்

பன்மைத்துவ இலங்கை தேசத்தில் பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்ற இருசாராரும் தத்தமது தனித்துவங்களையும் இழந்து விடாது, முரண்படாமல் சகவாழ்வுடன் இணக்கமாக வாழ்வதற்கு மூலக்கை சிந்தனைக் கோட்பாடுகளின் பால் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

1. சிறுபான்மையினருக்கான வாழ்வொழுங்குகொன்றை ஏற்படுத்தல். அதாவது பெரும் பான்மையினருடைய மத,கலாசார, பாரம்பரியங்களுக்கு மத்தியில், சிறுபான்மையினருக்காக அவரவர்களுடைய மத அடிப்படையில் அவர்கள் எப்படி இத்தேசத்தில் வாழ்வது என்பதற்கான ஒழுங்குமுறையை சிறப்பாக உருவாக்குதல்.
2. எதனை முதன்மைப்படுத்துவது என்பதில் அதி கூடிய கவனம் செலுத்துதல். பன்மைத்துவ ஒழுங்கில் இரு சாராரும் (பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை) தத்தமது சமூக, சமய தேவைகளில் எதனை முதன்மைப்படுத்துவது என்பதில் அதி கூடிய கவனம் செலுத்துதல். அதாவது ஒவ்வொரு விடயத்துக்கும் அதற்குரிய பெறுமானத்தை வழங்கி, எதை எப்பொழுது முற்படுத்துவது, எதற்கு எப்பொழுது முன்னுரிமை கொடுப்பது என்பதை கவனத்தில் கொண்டு செயற்படல்.
3. பொதுத் தளத்தில் இணைந்து செயற்படுவதும், முரண்பாடுகளை பண்பாட்டுடன் அணுகி தீர்வு காண்பதும். முரண்பாடுகள், கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் வேற்றுமையில் ஒற்றுமையும் முரண்பாடுகளின் உடன்பாடும் கொண்டு பொதுத் தளத்தில் இணைந்து செயற்படுவதும், முரண்பாடுகளைப் பண்பாட்டுடன் அணுகி தீர்வு காண்பதும். இதன் பயனாக கலவரங்கள், மோதல்களை முற்றாக தடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் ஏற்படுகிறது. அதாவது சமகாலத்தில் தேசத்தில் நல்ல மனிதனாகவும் நற்பிரஜையாகவும் வாழ்வது.

நாட்டில் அனைவருக்கும் இலங்கைத் தேச சமயங்கள், மொழிகள் பற்றிய அறிவூட்டல்

அனைத்து பிரச்சினைகளுக்குமான மூல காரணியாக அமைவது அறிவின்மையே என்பது வெளிப்படையான யதார்த்தம், ஆதலால் ஒவ்வொரு பிரஜையும் தனது சமயத்தை நன்கு

அறிந்து கடைப்பிடிக்கும் அதேவேளை, பிற சமயங்களை பற்றியும் போதிய அளவு அறிந்திருத்தல். இலங்கை போன்ற பன்மைத்துவ சமூகத்தில் தன்னையும் தான் வாழும் சமூக சூழலையும் கற்றறிந்து, பிறரது சமய உணர்வுகளையும் விளங்கி மதித்து நடப்பது பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடனும் மத சகிப்பு தன்மையுடனும் வாழ்வதற்கு வழி வகுக்கும்.

பிற மதங்கள், மொழிகள், கலாசாரங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள் போன்றன பற்றி போதிய அறிவை பெற்றிருத்தல், அவற்றுடன் நல்லுறவு பேணவும் சகவாழ்வு வாழவும் நாகரீகமாகவும் பண்பாடாகவும் நடந்துகொள்ளவும் அடித்தளமாக அமையும். இவை பற்றிய அறியாமையே இவற்றை மதித்து நடக்காது அவமதிப்பதற்கும் இழிவுபடுத்துவதற்கும் அநாகரிகமான முறையில் நடந்து கொள்வதற்கும் காரணமாக இருக்கின்றது. அத்துடன் இதுவே மதம், மொழி, இனம் போன்றவற்றின் மீதான வெறிக்கும் தீவிரவாதத்திற்கும் கரும்போக்கிற்கும் இட்டுச் செல்கின்றது. மேலும் தான் சாராதவற்றை அங்கீகரிக்காத குறுகிய மனோபான்மையையும் இறுக்கமான போக்கையும் தோற்றுவிக்கிறது.

ஜனநாயக அரசியல் ஒழுங்கில் மதசுதந்திரம், கொள்கைச் சுதந்திரம் என்பது அடிப்படையான விடயங்களில் ஒன்று. உலகமயமாக்கல் யுகத்தில் இலங்கை போன்ற ஒரு ஜனநாயக நாட்டிற்கு இத்தகைய நிலை சர்வதேச மட்டத்தில் அவப்பெயரையும் அபகீர்த்தியையும் ஏற்படுத்தும். அதுமாத்திரமன்றி சர்வதேச சமூகத்திற்கு முன்னால் நாட்டினது நன்மதிப்பினையும் நம்பிக்கையையும் இழக்கச்செய்யும். பரஸ்பர புரிந்துணர்வும் சகவாழ்வும் சாத்தியமாக நாம் வாழும் சமூக சூழலிலுள்ள மொழிகள் பற்றிய போதிய அறிவு பெறுவது இன்றியமையாதது. இதுவே சமூகங்களிடையிலான முக்கிய இணைப்புப்பாலமாக திகழ்கின்றது. பிற மதங்கள், மொழிகள் பற்றி கற்பதுடன் பிறகலாசாரங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள், வழக்காறுகள் என்பவற்றையும் அறிந்து வாழ்வது நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டிற்கும் ஐக்கியத்திற்கும் வழிவகுப்பதுடன் சமய நல்லிணக்கத்திற்கும் சகவாழ்விற்கும் காரணமாக திகழும்.

மத உரிமைகளை அறிந்து மதித்து நடத்தலும் பேணிப்பாதுகாத்தலும்

மத உரிமைகள் என்பது மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும். ஆதலால் ஒவ்வொரு குடிமகனதும் மதச் சுதந்திரத்தையும் மத உரிமைகளையும் சம்பூரணமாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். இதற்கு மாறாக இவ்வடிப்படையான உரிமைகளுக்கு இடையூறாகவும் முட்டுகட்டையாகவும் இருந்தால் அல்லது மதச்சுதந்திரத்திலும் கொள்கைச்சுதந்திரத்திலும் அத்துமீறி தலையிட்டால் அது தவிர்க்க முடியாத மத உரிமைப்போராட்டங்களினை நோக்கி பாதிக்கப்பட்டவர்களை இழுத்துச்செல்லுவது தவிர்க்க முடியாதது. அத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற நிலையை தவிர்த்து ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் சுதந்திரமாக சமய விவகாரங்களில் தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கும் செயற்படுவதற்குமுரிய பூரண சுதந்திரமும் உரிமையும் வழங்கப்பட வேண்டும். ஆகவே மதத்திணிப்பை முற்றாக தவிர்த்து கொள்ள வேண்டும்.

சமூகத்தில் பன்மைத்துவத்தை அங்கீகரித்து வாழ்தல்

இப்பன்மைத்துவங்களுள் மிக முக்கியமான ஒன்றுதான் சமய பன்மைத்துவம் ஆகும். இத் தன்மையை இல்லாதொழிக்க முடியாது. இந்த யதார்த்தத்தை புரிந்து அங்கீகரித்து அனுசரித்து வாழ வேண்டியது இன்றியமையாதது. சமய பன்மைத்துவ சமூகத்திலே அனைத்து சமயத்தவரிடையையும் சமயங்களிடையே உள்ள உடன்பாடான விடயங்களிலும் பொதுவான அம்சங்களிலும் ஆரோக்கியமான சுமுகமான கலந்துரையாடல்களும் கருத்துப்பரிமாற்றங்களும் மேற்கொள்ளப்படுவது இன்றியமையாதது. இது நாட்டு மக்களிடையே ஆரோக்கியமான சகவாழ்விற்கும் நல்லிணக்கத்திற்கும் வழிவகுக்கும். ஒவ்வொருவரும் தான் சார்ந்துள்ள சமயத்தின் மீது பற்று கொள்வதில் எவ்வித தவறும் கிடையாது. அதனை பின்பற்றி வாழுவதிலோ அதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் உழைப்பதிலோ குற்றம் கிடையாது. இதற்கு மாறாக பிறரது மதஉரிமையிலும் மதச்சுதந்திரத்திலும் தலையிடுவதும் ஏனைய சமயங்களுக்கு எதிராக செயற்படுவதுமே மதவெறியாகும்.

இந்த மதவெறி முற்றாக சமூகத்திலிருந்து துடைத் தெறியப்படுவதன் மூலமே சகலரும் தத்தமது மத உரிமைகளை பூரணமாக பெற்று ஐக்கியமாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழலாம். பிற மதத்தவரது மத உணர்வுகள், புனிதமாக கருதும் வணக்கஸ்தலங்கள், மதஅறிஞர்கள், கிரியைகள், வணக்க வழிபாடுகள் என்பனவற்றை பரஸ்பரம் மதித்து நடக்கக்கூடிய, மத உணர்வுகளையோ மதத்தையோ இழிவுபடுத்துவதை முற்றாக தவிர்ந்து வாழக்கூடிய ஆரோக்கியமான சூழல் உருவாகுவதுடன் ஒரு மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பிற மதத்தை சார்ந்தவர்கள் மீது அத்துமீறுவதிலிருந்தும் சிந்தனை அடிமைத்துவத்திலிருந்தும் பூரணமாக சுதந்திரமடைந்து, மத உரிமைகள் அனைத்தையும் பெற்று வாழக்கூடிய நாகரீகமான சூழல் ஏற்படும். இதுவே நாட்டின் நிரந்தர சமாதானத்திற்கும் சகவாழ்வுக்கும் அபிவிருத்திக்கும் வழிவகுக்கும்.

பாடத்திட்டம் கலைத்திட்டங்களை பயன்படுத்தல்

இலங்கையிலுள்ள அனைத்து பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், கல்வி நிறுவனங்களிலும் இலங்கையிலுள்ள மதங்களையும் மொழிகளையும் பற்றிய தேவையான அளவு அறிவை வழங்க அரசும், சமய தலைமைகளும் சமூக தலைமைகளும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல். அதனை பாடத்திட்டங்களிலும் சேர்ப்பதற்குரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளல். இதன் மூலம் நாட்டிலுள்ள சமயங்கள் பற்றிய அறியாமையை ஒழிக்கலாம். எல்லா மதத்தவர்களும் எல்லா மதங்களையும் ஓரளவேனும் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு பாடத்திட்டத்தினூடாக கிடைக்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அத்துடன் இவை பற்றிய சாதகமான புரிதலை ஏற்படுத்தலாம். இது அரசினால் முன்னெடுக்கப்படுமாயின் உத்தியோகபூர்வமானதாக அமைவதுடன் நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் சென்றடையக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.

சகல சமயத்தவரையும் ஒன்றிணைத்த வேலைத்திட்டம்

நாட்டின் அனைத்து பிரதேசங்களிலும் சகல சமயத்தவரையும் ஒன்றிணைத்து குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு ஒருமுறை அனைத்து சமயம் சார்ந்த பொதுவான நிகழ்ச்சிகளை நடாத்த

வேண்டும். அத்துடன் பொதுவான நாட்டு நலன் சார்ந்த வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுக்கக்கூடியதும் பொதுவான சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக்கூடியதுமான ஒன்றியங்களைச் சமய பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் ஊடாக உருவாக்கி செயல்படுத்துதல் வேண்டும்.

ஊடகங்களை ஒழுங்கடுத்தல், சீரமைத்தல்

சகல ஊடகங்களும் சகவாழ்வையும் மதநல்லிணக்கத்தையும் கட்டியெழுப்பும் விதமாக தங்களது சகல நிகழ்ச்சிகளையும் வடிவமைத்து நாட்டின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கும் ஐக்கியத்திற்கும் காத்திரமான பங்களிப்பை வழங்க வேண்டும். சமயங்களை பற்றிய தவறான புரிதலுக்கும் பிழையான கருத்துக்களை விதைப்பதற்கும் காரணமாய் அமையும் நிகழ்ச்சிகளை முற்றாக தடை செய்து நாட்டினதும் நாட்டு மக்களதும் சமய ஒருமைப்பாட்டிற்கு வழி வகுக்கவேண்டும்.

சென்னையில் 2002 இல் இடம்பெற்ற ஒரு ஆய்வரங்கில் ஆய்வாளர் ஒருவரால் முன்வைக்கப்பட்ட “இலங்கை பிரதான ஊடகங்களில் இனவாதப்பாகுபாடு” எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையில் இனவாதத்தைத் தூண்டி, சகவாழ்வைப் பறிக்கும் நிலையை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு வாசகம் காணப்பட்டது. அதாவது “இலங்கை ஊடகங்களில் இனப்பாகுபாடு இருப்பதாக கூறப்படுவது ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல. ஒரு துளி அளவேனும் சந்தேகமின்றி பல ஆய்வுகள் இதை நிரூபித்துள்ளன. இன, அரசியல், சமூக, பொருளாதாரக் காரணிகளின் அடிப்படையில் ஊடகங்கள் தமது பிரதான பொறுப்பை புறக்கணித்து விட்டு, இந்த இனவாத செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது”. எனவே இவ்வாசகம் ஒரு விடயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அதாவது நிரந்தர சகவாழ்வை நிலைநாட்டும் விடயத்தில் ஊடகங்களுக்கு ஒரு பாரிய பொறுப்பும் கடமையும் உண்டு என்பது.

அரசியலில் மதவாதத்தை பயன்படுத்துவதை முற்றாக தடுத்தல்

பொது அரசியலிலும் சமூக வாழ்விலும் மதவாதத்தை பயன்படுத்துவதை முற்றாக தடுப்பதற்கும் தகுந்த சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அரசும் நீதித்துறையும் பாதுகாப்புத் தர்ப்பும் ஆவண செய்ய வேண்டும். அத்துடன் அரசியல் துறையிலும் சமூக வாழ்விலும் சமய நல்லிணக்கத்தையும் சகவாழ்வையும் சீர்குலைக்கக் கூடிய மதத் தீவிரவாதம், இனவாதம் ஆகியவற்றை பரப்பக்கூடிய தீவிர சிந்தனைப் போக்குகளை சட்டரீதியாக தடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல்

நாடளாவிய ரீதியில் மதம், மொழி போன்ற பன்மைத்துவத்தை அடியாகக் கொண்டு நடைபெறும் கலவரங்களையும் மோதல்களையும் பற்றி பக்கச் சார்பின்றி ஆழமாக கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு ஆக்கபூர்வமானதும் அறிவுபூர்வமானதுமான தீர்வுகளை பலகோணங்களிலும் முன்வைக்கக்கூடிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளல். நாட்டின்

அபிவிருத்திக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் வழிவகுக்கக்கூடிய சிந்தனைகளை ஆராய்ந்து பொருத்தமான முறையில் முன்வைக்கக் கூடிய ஆய்வுகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியது காலத்தின் இன்றியமையாத தேவையாகும். சகல சமயத்தவர்களும் தங்களது சமய தனித்துவங்களை பேணி சுதந்திரமாக செயற்படும் நிலையை அனைத்து அரசு கல்வி நிலையங்களிலும் அரசு காரியாலயங்களிலும் அரசு கட்சிகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

சகவாழ்வை பாதுகாப்பதற்கான வழிமுறைகளை அமுல்படுத்தல்

- பரஸ்பரம் பேணல்.
- மனிதன் மதிக்கப்படல்.
- மனித சமத்துவம் பேணல்.
- சமூக நீதி பேணல்.
- கொள்கை மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம் வழங்கப்படல்.
- மனிதன் அடுத்த மனிதனுக்கு பயனுள்ளவனாக இருத்தல்.
- பன்மைத்துவம் பிரபஞ்ச நியதி என்பதை உணர்த்துதல்.
- சகல மதத்தவர்களின் உரிமைகளுக்கான உத்தரவாதம் வழங்குதல்.
- சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமம் என்ற நிலையை தோற்றுவித்தல்.
- மனிதர்கள் எல்லோரும் சகோதரர்கள் என்ற நிலையை தோற்று வித்தல்.

மனித உறவுகளை உடைக்கும் கிழ் வரும் அம்சங்களை தவிர்த்தல்

- முரண்படக்கூடிய தலங்களை வெறியாக மாற்றிக் கொள்வது.
- தனித்தவத்தைப் பேசுதல்.
- நன்மைகளுக்கு எதிராக செயற்படுவதும் தீமைகளுக்கு துணை நிற்பதும்

முடிவுரை

இன,மத முரண்பாடுகள்,மோதல்கள் நிறைந்த பன்மைத்துவ சமுதாயத்தில்,இன உறவு, சகவாழ்வு கட்டியெழுப்பப்படுவது காலத்தின் கட்டாயமாகும். தற்காலத்தில் அற்ப முரண்பாடுகள் கூட சமூகங்களுக்கிடையே பெரும் மோதல்களையும் விரிசல்களையும் தோற்றுவிக்கக் கூடிய வகையில், பல இன வாத, மத வாத பண்பு கொண்ட தனிநபர்கள் மற்றும் குழுக்களும் ஊடகங்களும் தொழிற்பட்டு வருவது வெளிப்படையான உண்மை.அந்தவகையில் சமூகங்களுக்கிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்படுவதற்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து அதனால் இத்தேசத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகளை முன்வைத்து,அவற்றுக்கான தீர்வுகளை முன்வைப்பதனுடாக, சக வாழ்வை கட்டியெழுப்புவது மிகவும் இன்றியமையாததாக காணப்படுகின்றது. அதற்கு இத்தகைய எனது இந்த ஆய்வுமிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

உசாத்துணைகள்

- முகம்மது பாழில்,எம்.எ.எஸ்.(2018)சமூக ஒற்றுமை காலத்தின் தேவை
சன்மார்க்கக் கடமை, கொழும்பு,அகில இலங்கை ஜம்இயதுல்
உலமா வெளியீடு. பக்: 85-158
- தாஹா ஜாபிர் அல்வானி, (2017),*முரண்பாடுகள் பற்றிய இஸ்லாமிய
ஒழுக்க நெறிகள்,USA,IIT* வெளியீடு. பக்:33-54
- அஹமத் அல் றைஸுனி, (2016),*அஷ்ஷுறா கலந்தாலோசித்தல் பற்றிய
குர்ஆனிய கோட்பாடு,USA,IIT* வெளியீடு.பக்: 147-175
- ஹாரிஸ்,எச்.எல்.எம்.(2013), *சகவாழ்வு சாத்தியப்படுவதற்கான
ஆலோசனைகளும் வழிகாட்டல்களும்,இலங்கை, விஸ்டம்
பப்லிசர்ஸ். பக்:13-20, 72-76*
- முறாசில்.எ.(2013),*முஸ்லிம்களும் சமகாலப் பிரச்சினைகளும் சில
பதிவுகள்,முதூர்,பீஸ் ஹோம்.பக்:5-125*
- சண்முகலிங்கம், க.(2011),*இலங்கையில் இன வரையியலும்
மானிடவியலும்,கொழும்பு, குமரன் புத்தக இல்லம்.பக்:07-64*
- சுக்ரி,எம்.எ.எம்,(2010),*இலங்கை முஸ்லிம்கள் தொண்மைக்கான
வரலாற்றுப்பாதை, கொழும்பு, எ.ஜே.பிரின்டர்ஸ் பக்:10-168*
- ஜோரஜ் ப்ரெக்ஸ்.,(2004),*பல்வகையினைக் கையாளுதல் இலங்கையில்
சமாதானமும் முரண்பாடும் பற்றிய சொல்லாடல்,நெதர்லாந்து.
சர்வதேச உறவுகள் நிலையம்.பக்:1-54*
- ஆதம்பாவா,எஸ்.எச்.(2003),*இஸ்லாம் சமாதானமும் மனித
நேயமும்,சாயந்தமருது,கலமுஷ் ஷரக் வெளியீடு. பக்:14-21 95-115*
- அனஸ்,எம்.எஸ்.எம்.,அமீர்தீன்,வீ.வஸீல்,ஏ.ஜே.எல்.(2003),*இலங்கையில்
இனக்கலவரங்களும் முஸ்லிம்களும் சிங்கள – முஸ்லிம், தமிழ் -
முஸ்லிம் இன வன்முறைகளும் இன உறவுப் பிரச்சினைகளும் 1915
முதல் 2002 வரை ஓர் ஆய்வு, கொழும்பு,இஸ்லாமிக் புக் ஹவுஸ்.
பக்:01-120*
- நடேசன்,ஜி.(2000)*இன முரண்பாடுகளின் வரலாறு, மட்டக்களப்பு,அபிராமி
விளம்பர நிறுவனம்.பக் 02-06*
- மன்ஸூர்,எம்.ஏ.எம் (1999),*இனப்பிரச்சினை ஓர் இஸ்லாமிய
கண்ணோட்டம்,கொழும்பு, மீள்பார்வை வெளியீட்டகம்.பக்:01-87*

முகம்மது சமீம், (1997), ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தின் பிரச்சினைகள்.

இலங்கை, குமரன் பப்ளிஷரஸ். பக்: 54-177

அப்துல் கநீம், மு. (1996), இஸ்லாமும் சமய நல்லிணக்கமும்,

திண்டுக்கல், ஆயிஷா பதிப்பகம். பக்: 01-210

சமாதிலிங்கம் சத்தியசீலன் (1994), இலங்கை அரசியலில் மொழியும்

மதமும், யாழ்ப்பாணம், அருள் வெளியீட்டகம், பக்: 06-67

[பத்திரிகை ஆசிரியர், தினகான், \(2021\), மத நல்லாறவில் அவ் சியம்](#)

[வேண்டாம் www.thinakaran.lk](http://www.thinakaran.lk)

பகீஹுத்தீன், எம் (2020) பல்லின சமூகத்தில் இஸ்லாமிய

பண்பாடு, https://youtu.be/_S5jHwVW88

பகீஹுத்தீன், எம். (2016), நகர்வுக்கான பாதை, [https:// www. facebook.com/](https://www.facebook.com/Fakeehudeenm/posts/948332918535163/)

[Fakeehudeenm/ posts/ 948332918535163/](https://www.facebook.com/Fakeehudeenm/posts/948332918535163/)

Department of Census and Statistics Sri Lanka,

(2012) www.statistics.gov.lk,

நேர்காணல்கள்

1. Hasan, MHM., Personal Communication (March 18, 2021)
2. Mazahir, MM Personal Communication (March 13, 2021)
3. Jalaldeen MSM, Personal Communication (February 19, 2021)
4. Ameen, MIM, Personal Communication (February 15, 2020)
5. Barie MSA, Personal Communication (December 24, 2020)

சங்க இலக்கியத்தில் நல்லிணக்க அரசியல்

றோ.பெ.றொஷான்

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் மரபின் அடையாளங்களைச் சங்கக் கவிதை வழி இனங்காண வேண்டுமென்றால் அக்கவிதைகளில் காணப்பெறும் வாழ்க்கை மதிப்பைப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். போர், வீரம், கொடை பற்றிய சங்கப்பாடல்களை அதன் ஆழ அகலத்தோடு உள்வாங்கிக் கொள்ள சமூக மதிப்புகள் பற்றிய தெளிவு தேவையாகிறது. சங்கக் கவிதைகள் சமூக மாறுதல்களைப் பதிவு செய்துள்ளதைப் போலவே சமூக அறத்தையும் நல்லிணக்கத்தையும் பேசியுள்ளன. உலகப் பொதுமையான சமூக மதிப்புகளுக்கு அப்பால் நின்று சங்க காலத்திற்கே உரிய நல்லிணக்க அரசியலைப் புறநானூற்றுப் பாடல்களின் வழி இனங்காண முயல்வதே இந்த ஆய்வின் பிரதான நோக்கமாக அமைகின்றது. அதில் பொதிந்துள்ள நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடல் கருத்துக்களைச் சான்றுகாட்டி நிறுவமுற்படுவதாக இந்த ஆய்வு அமைகின்றது. இந்த ஆய்வானது புறநானூற்றினை மூலமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாக இந்த ஆய்வுப் பொருண்மையுடன் தொடர்புடைய நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் போன்றன எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வானது விபரண ஆய்வு, பகுப்பாய்வு போன்ற ஆய்வு முறையியல்களைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக புறநானூற்றுப் பாடல்களில் மறைந்துகிடக்கும் நல்லிணக்க அரசியல் கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதற்கு பகுப்பாய்வு முறையியலும், அவ்வறக் கருத்துக்களை விபரிப்பதற்கு விபரண ஆய்வு முறையியலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறான ஆய்வுகள் மூலம் உலகப் பொதுமையாக உள்ள நல்லிணக்கச் சிந்தனையை இனங்காண முடிவதுடன். புறப்பாடல்கள் கூறும் நல்லிணக்கத் தொடர்பாடல் பற்றிய சிந்தனைகளும் புலனாகும். இத்தகைய ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியத்தை வெவ்வேறு இலக்கிய மரபுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராயும் தன்மையை வளர்ப்பதுடன், புறப்பாடல்கள் தொடர்பான புதிய சிந்தனைகளை அறிந்து கொள்வதற்கும், ஆராய்வதற்கும் ஒரு திசைகாட்டியாய் அமையும் எனலாம்.

திறவுச் சொற்கள்: நல்லிணக்கம், அரசியல், சங்க இலக்கியம், புறநானூறு

றோ.பெ.றொஷான் (✉)

இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

Email: thamiltheepan@gmail.com

ஆய்வு அறிமுகம்

'நல்லிணக்கம்' பற்றிய ஆய்வுகள் முகிழ்நிலையில் இருந்தபோதிலும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழியே பண்டைத்தமிழ் மன்னர்களது அரசியல், சமூக நல்லிணக்கம் குறித்து ஆராய்கின்ற முயற்சிகள் எதுவும் இதுவரை இடம்பெறவில்லை. சாணக்கியரது அர்த்தசாஸ்திரம், மகாபாரத்தின் சாந்திபர்வம், இராமாயணத்தில் பிரகத்தன் விபீடணன் உரைகள், இவற்றுக்குப் பின்னே தோன்றிய மனுதர்மசாஸ்திரம் ஆகியன வடநாட்டின் அரசியல் நெறிகளை வகுத்துக்காட்டத் தவறவில்லை.

புறநானூற்றில் செவியறிவுறாஉ, பொருண்மொழிக்காஞ்சி ஆகியன அரிய சில அரசியல் கோட்பாடுகளை உரைக்கின்ற போதும் தமிழில் பழந்தமிழரின் அரசியல் மற்றும் சமூக நல்லிணக்கம் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்னும் அரும்பாத நிலையே ஆய்வுலகில் நிலவுகின்றது.

எனவே பழங்காலத் தமிழர் கைக்கொண்ட அரசியல் மற்றும் சமூக நல்லிணக்கத் தொடர்பாடல் உத்தி முறைகளை விளங்கிக்கொள்வதன் வழியாக சமகால அரசியற் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கும், அயல் நாடுகளுடனான இராஜதந்திர உறவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கும் பேருதவியாக இந்த ஆய்வு அமையும்.

சங்க இலக்கியம்

சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என இருநிலைகளில் உள்ளன. புலவர் எழுதிவிட்டுச் சென்றதைப் பிற்காலத்தோர் பாடல்களின் அமைப்பைக் கொண்டு வகைப்படுத்தித் தொகுத்தனர். பொதுநிலையில் அகம், புறம் என இருபிரிவுகளாகப் பிரித்து அவற்றைத் தொகுத்துள்ளனர். அகம் - உள்ளம், மனம் எனப் பொருள்படும். உள்ளத்தோடு, அகவாழ்வோடு தொடர்புடைய பாடல்கள் அகப்பாடல்கள் என்றும் அவை அல்லாத பிறவற்றைப் புறப்பாடல்கள் என்றும் வகைப்படுத்தி நோக்குவர்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் இமயம் சங்கப்பாடல்கள். அவை காதலையும், வீரத்தையும் அதன் உச்சநிலையில் அகம் என்றும் புறம் என்றும் பேசுகின்றன. மனம் ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் இணைந்து வாழ்ந்த வாழ்க்கை பற்றிப் பேசுவன அகப்பாடல்கள். போர், வெற்றி, கொடை, நாட்டுவளம், வாழ்க்கை இலட்சியம் இவை பற்றிப் பேசுவன அனைத்துமே புறப்பாடல்களாகும். இத்தகைய புறப்பாடல்களின் வழியே அக்கால மன்னர்கள் கையாண்ட அரசியல் மற்றும் சமூக நல்லிணக்கத் தொடர்பாடலைப் புறநானூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு ஆராயலாம்.

அரசியலாட்சி

தமிழ்நாடும் தமிழ் அரசுகளும் இத்துணை நூற்றாண்டுகளாக உலக வரலாற்றில் சிறந்து விளங்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தது தமிழரின் நீதி தழுவும் ஆட்சி முறையே எனலாம்.

“நெல்லும் உயிரன்று, நீரும் உயிரன்று

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்” (புறம் 186) என்ற குறிக்கோளும்.

“மாதவர் நோன்பும், மடவார் கற்பும்

காவலன் காவல் இன்றெனின் இன்றாம்” (சுந்தர சண்முகனார், 1992, ப.337)

என்ற கொள்கையும் ஆட்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்த கொள்கைகள் எனலாம்.

மன்னரும் அரசரிமையும்

பண்டைத்தமிழகத்தில் அரசரிமை அரச குடியில் வழிவழியே வருவதாக இருந்தது. விதியே இவ்வாறு தம்மை அரச குடியில் பிறப்பித்து நாடாளும் பேறு நல்கியதாக அக்குடியினர் கருதினர்.

“முத்தோர் முத்தோர்க் கூற்றும் உய்த்தெனப்

பால்தர வந்த பழவிறல் தாயம்...” (புறம் 75)

என்று சோழன் நலங்கிள்ளி இவ் அரசரிமை குறித்துக் கூறியுள்ளதைக் காணலாம்.

மகளிர்க்கு நாடாளும் உரிமை அளிக்கப் பெற்றதாகச் சங்க இலக்கியத்தில் எங்ஙனும் குறிப்புக்கள் இல்லை. பூதப்பாண்டியன் உயிரந்த பின்பு தீப்பாயும் அவன் மனைவியைக் குறித்த இருபாடல்களிலும் அரசரிமை பெறுவது பற்றிய எந்தவொரு குறிப்பும் இல்லை.

இவ்வாறாக அரசியல் குறித்த செய்திகளில் மனைவியர் பங்குபெற்ற குறிப்புக்கள் எதுவும் சங்க இலக்கியத்தில் எங்கும் இல்லை. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அக்காலத்தில் மகளிர்க்கும் அரசியலுக்கும் தொடர்பில்லை என முடிவு செய்துவிட முடியாது. காக்கைபாடினியார், நச்செள்ளையார், ஆடுகோட்டுச் சேரலாதனுக்குக் காலமும் இடமும் அறிந்து ஒழுகத்தக்க நெறிகளை உரைப்பர். ஓவையார் அதியமான் பொருட்டாக அரசியல் தூதுவரானார். எனவே அரசியின் தலையீடு இல்லாத அரசியற் போக்கை அக்காலத்தவர் மேற்கொண்டனர் என்பதை தீர்மானித்துக்கொள்ள இடமுண்டு.

மன்னனும் இறைவனும்

மன்னனை உயிராகக் கொண்ட பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகம் அவனை ‘இறை’ என்றே தொழுது போற்றியது. ஆட்சிப்பேறு என்பது ‘துன்பமல்லது தொழுதகவு இல்’ எனச் செங்குட்டுவன் கூறுவதாக இளங்கோ பாடியுள்ளார். குடிபழி தூற்றாத செங்கோலனாக ஆட்சிசெய்ய வேண்டுமென்ற கவலை மன்னர்களிடத்து இருந்திருக்கின்றது. அரசர்க்குரிய உறுதிச்சுற்றமாக ஐம்பெருங்குழுவும், எண்பேராயமும் இருந்தன என்பது இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. எனினும் இவ்வமைப்புக்கு உரியோர், அவர்களது பணி பற்றிய எந்தக் குறிப்பையும் சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிய முடியவில்லை.

முடியாட்சியும் குடியாட்சியும்

பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்திலே வேந்தரைத் தலைவராகக் கொண்ட முடியாட்சியே நிலவி இருந்தது. எனினும் சிற்றூர்ப் பகுதிகளில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊரவை இருந்திருக்கின்றது. மேல்நிலையில் முடியாட்சி எனினும் எளிய சிற்றூர்களில் குடியாட்சிப் பண்பு நிறைந்த முடியாட்சியே நடந்திருக்கின்றது. அரச அலுவலர்களைக் காட்டிலும் புலவர்கள் அரசர்க்கு அறநெறிகளை உரைக்கும் உரிமை படைத்தவராய் இருந்தனர்.

அருளும் அன்பும் நீங்காது நாட்டை, குழந்தைகளைப் பாதுகாக்கும் தாய்போல பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது நரிவெருஉத்தலையார் சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாள் கோப்பெருஞ்சேரல் இரும்பொறைக்குக் கூறிய அறிவுரையாகும். (புறம் 05)

“...நமரெனக் கோடல் கோடாது

பிறரெனக் குணம் கொல்லாது...” (புறம் 55)

என்பது பாண்டியன் இலவந்திகைப்பள்ளி துஞ்சிய நன்மாறனுக்கு மதுரை மருதன் இளநாகனாரின் அறிவுரையாக அமைந்துள்ளது. அதாவது வேந்தர்கள் தவறு செய்யக்கூடிய இடங்கள் இவை என உணர்ந்து புலவர்கள் அறிவுரைகளை அறவுரைகளாகக் கூறியிருப்பதற்குச் சங்கச் செய்யுட்கள் சான்றுரைக்கின்றன.

அரச புலவர்களின் பண்புகள்

சங்ககாலத்தில் தமிழரசர்களும் அறிவு நிறைந்த புலவர் பெருமக்களாய் உலகம் போற்ற நாட்டை ஆண்டனர். கல்வியின் பெருமை உணர்ந்த அவர்கள் அதனைப் போற்றி வளர்த்தனர். பொருளின் சிறப்புணர்ந்து அதை நல்வழியில் ஈட்டி அறவழியில் செலவழிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்திருந்தனர். மானம் அழிந்தபின் வாழ்வதை இழிவாகக் கருதி அரசாட்சி நடத்தினர். சுருங்கக்கூறின் எல்லாப் பண்புகளிலும் தலைசிறந்தவராக விளங்கியமையை அறிய முடிகின்றது. அத்தகைய பண்புகளைப் பெற்ற அரசர்கள் பாடல் புனைந்து பாவலராயும் விளங்கினார்கள்.

மன்னரும் புலவரும்

சங்ககாலப் புலவருக்கும் புரவலனுக்கும் இடையே மிகநெருங்கிய தொடர்பு இருந்திருக்கின்றது. மன்னனுக்கு அமைச்சனாக, நண்பனாக, தூதுவனாக, குடும்பநல உறுப்பினனாக புலவன் விளங்கியமைக்குச் சங்க இலக்கியத்திலே பல சான்றுகள் உள்ளன.

அரசர்கள் அறம் என்னும் நேர்வழியிலிருந்து தவறிவிடாமல் இருக்க அரசர்களுக்கு அறிவுரைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. புலவர்கள் தமது இனிய கவிதைநயம் பொருந்திய சொற்களால் கருத்துக்களை உணர்த்தியுள்ளனர். சிலவேளைகளில் செவியில் கடுமையாக ஒலிக்கும் சொற்களைக்கூட அஞ்சாமல் கூறி, அரசர்களைத் திருத்தமான வழிநோக்கித் திருப்பி இருக்கிறார்கள். செவியறிவுறாஉ, பொருண்மொழிக்காஞ்சி, வாயுறை வாழ்த்து என்னும் இத்துறைகளில் அமைந்த புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இத்தகைய அறிவுரைகளைக் காணலாம். மன்னர்களும், மற்றவர்களும் தம்மைப் பார்த்துப் பின்பற்றத்தக்க வகையில் நல்ல

நடத்தை உடையவர்களாய் வாழ்ந்துள்ளனர். பொன்முடியார் ‘நன்னடை நல்கல்’ கடமையை மன்னர்க்குக் கூறியது இதன் பாற்படும்.

“நெல்லும் உயிர் அன்றே நீரும் உயிர் அன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்
அதனால் யான் உயிர் என்பது அறிகை
வேல்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே” (புறம் 186)

வரி அறவிட ஒரு விதி

தன் குடிமக்களிடம் இருந்து அளவுக்கு அதிகமாக வரி அறவிட்டான் அறிவுடை நம்பி என்னும் பாண்டிய மன்னன். அவனது செயல் அறிவுடைய செயலாக இருந்திருக்கவில்லை. பிசிராந்தையார் என்ற புலவர், இந்த மன்னனால் வருந்திய மக்களின் துயரக்கண்ணீரை அரசியல் நல்லிணக்க உத்தி கொண்டு தடுப்பதைக் காணலாம்.

“விளைந்த நெல்லை முறையாக அறுத்துக் கவளமாக உருட்டி யானைக்கு உணவு கொடுப்பார்கள். அவ்வாறு கொடுக்கும்போது ஒரு மிகச்சிறிய அளவு நிலத்தில் விளையும் நெல்லும் அந்த யானைக்குப் பலநாள் உணவு வழங்குவதற்குப் போதுமானதாக அமையும். ஆனால் நெல்விளைந்த பெரும் பரப்பளவுள்ள வயல் ஆனாலும் அதில் யானையைக் கட்டி மேயவிட்டால் என்ன ஆகும். அதன் வாய்க்குள் செல்வதைவிடக் காலில் மிதிபட்டு அழியும் நெல்லே அதிகமாக இருக்கும். அதுபோலவே அளவுக்கு அதிகமாக வரிவசூலிக்கும் உனது ஆட்களால் மக்களை வருத்தி நீ பொருள் பெறுவதும் இதுபோன்ற செயல்தான்” என்று உணர்த்தும் அரசியல் நல்லிணக்கத் தொடர்பாடலைப் பின்வரும் செய்யுள் வரிகளில் காணலாம்.

“யானை புக்கபுலம் போலத் தானும் உண்ணான்
உலகமும் கெடுமே” (புறம் 184)

இந்த நல்லிணக்கத் தொடர்பாடலின் இறுதியில் அரசன் மனமாற்றம் அடைந்து ஆட்சிபுரிவதை இலக்கிய வரலாற்றின் வழி காண முடியும்.

போர் அறம் பேணல்

அமைதியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் மக்கள் வாழும் நாட்டின் மீது படையெடுத்தல் நாணத்தாகும் என்று கூறி, படையெடுப்பைத் தடைசெய்து, நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்தினர் புலவர்கள். அதன் மூலம் மானுடம் நிலைபெற்றிருந்தது. சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூரை முற்றுகையிட்டபோது ஆலத்தூர்கிழார் என்ற புலவர் படையெடுப்பினால் ஏற்படக்கூடிய பல்வேறு அவலங்களை எடுத்துரைத்து படையெடுத்தல் ‘நாணுத்தகவு உடைத்தே’ (புறம் 36) என்று கூறுதல் நோக்கத்தக்கது.

மேலும், இம்மன்னன் சோழன் நெடுங்கிள்ளியுடன் மேற்கொண்ட போரையும், பாண்டியன் நன்மாறானது போரையும் கரிக்கண்ணனார் என்ற புலவரும் தடுத்து நிறுத்தி சமாதானம்

செய்கிறார்கள். கோப்பெருஞ்சோழன் தன் பிள்ளைகளுக்கு எதிராகப் போர் தொடுக்க அதனைத் தடுத்துச் சமாதானம் செய்தமை பற்றிய குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தகைய செய்திகள் அக்கால நல்லிணக்க அரசியலின் வெற்றியைக் காட்டி நிற்கின்றன. அக்கால அரசியலில் போர் தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒன்று. வீரயுகக்கால மன்னர் போரிடாது இருப்பது என்பது எதிர்பார்க்க முடியாத ஒன்றாகும். இன்றைய ஜனநாயக ஆட்சிக்காலத்திலே மனித உரிமையைக் காப்பாற்றும் பாணியிலான எத்தனையோ போர்கள் நடந்த வண்ணமே உள்ளன. இப் பின்னணியில் வீரமும் புகழும் நிலைநாட்டப்பட வேண்டியிருந்த காலத்தில் போர்கள் தவிர்க்க முடியாதவை. ஆயினும் போர் அறங்கள் பேணப்பட நல்லிணக்க அரசியல் காரணமாக அமைந்திருந்தது.

போர்க்காலத்தில் அவற்றுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாதவர்களாகிய பெண்டிர், நோயாளர் முதலானோரைப் பாதுகாப்புத் தேடிக்கொள்ளுமாறு பணிக்கப்படும் போர் மரபு அக்காலத்தில் இருந்துள்ளது. பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடும் புறநானூற்றுப் பாடல் இதனை வருமாறு சான்றுரைக்கின்றது.

“ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்
பெண்டிரும் பிணியுடையீரும் பேணித்
தென்புல வாழ்நர்க்கு அருங்கடன் இறுக்கும்
பொன்போற் புதல்வர் பெறாஅதீரும்
எம் அம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மின் என
அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை...” (புறம் 09)

இச் செய்யுள் போர் அறம் பேணுவதற்குரிய நல்லிணக்க அரசியலாகவே அமைந்துள்ளது. அத்தோடு அதியமான் அஞ்சி போர்க்களத்திலிருந்து நேரே பிறந்த தன் குழந்தையைப் பார்க்க வந்த காட்சியை ஒளவையார் பாடுகிறார்.

“இமிழ் குரல் முரசின் எழுவரோடு முரணிச்
சென்று அமர் கடந்து நின் ஆற்றல்...” (புறம் 99) எனப் பாடுவதோடு,
“கையது வேலே காலன புனைகழல்...
தன் சிறுவனை நோக்கியும் சிவப்பானாவே..” (புறம் 100)

தமிழரது நிலம், பேசிய மொழி, வாழ்ந்த வாழ்வு அனைத்திற்கும் மிகநெருங்கிய தொடர்புண்டு. அந்தவகையில் சங்கத்தமிழரது போர் வாழ்க்கை நல்லிணக்க அரசியலுக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது.

பகை மேற்கொளல்

சோழன் நலங்கிள்ளி போரிலே தமிழ்நாடு முழுவதையும் கைப்பற்றிவிட்டான். இனி அவன் வடபுலம் நோக்கிப் படை எடுப்பான் என்ற அச்சம் காரணமாக வடபுலத்து அரசர்கள், நித்திரையின்றி விழித்திருந்தார்கள் என கோவூர்க்கிழார் பாடுவதும் நல்லிணக்க அரசியலாகவே அமைந்து விளங்குகின்றது.

“வலமுறை வருதலுண்டென்று அலமந்து

நெஞ்சு நடுங்க வலம் பாயத்

துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே” (புறம் 31)

அதுபோன்று சோழன் குலமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர்க்கிழார் பாடும்போது, ‘காலனும் காலம் பார்த்தழிப்பான், இவன் தானைகள் காலம் பார்க்கவில்லை. பகைநாட்டு மக்கள் கனவிலும் நனவிலும் போர்க்குரிய துர்க்குறி கண்டு நடுங்கி வாழ்கிறார்கள்.’ (புறம் 41) என்றும், பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டியமையார் பாடும்போது ‘இம்மன்னன் தெருக்களை அழித்தான், வயல்நிலங்களைப் பாழ்படுத்தினான், ஊருணி நீர் நிலைகளில் யானைகளை நிறுத்தினான். பல வெற்றி யாகங்களைச் செய்திருக்கின்றான். இவை யாவும் மானுடத்தைச் சிதைத்து, விதைத்து, அழித்துப் பெற்ற கீர்த்திகளன்றோ?’ (புறம் 15) சோழன் இரசகூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியை - பாண்டரங் கண்ணனார் பின்வருமாறு பாடுவதும் பகைமன்னரை அழிப்பது தொடர்பான நல்லிணக்க அரசியலைக் காட்டி நிற்கின்றது.

“வினைவயல் கவர் பூட்டி - மனைமரம் விறகாகக்

கடிதுறைநீர்க் களிறு படிஇ

எல்லுப்பட விட்ட சுடுதீ விளக்கம்...” (புறம் 16)

பழி நாணுவதும் - பொறுமை போற்றுவதும்

நாட்டில் ஏற்படும் அனைத்து அவலங்களுக்கும் மன்னர் தாமே பொறுப்பு ஏற்கும் அருங்குணம் பெற்று இருந்தனர். பஞ்சம், பிணி, மழையின்மை, வெள்ளம், இயற்கை மாற்றம் என்பன நிகழ்ந்தால் அது கோணாட்சியின் கொடுமையின் பயன் என்பது அக்கால பண்டைத் தமிழ்க்குடிகளின் மரபாக இருந்துள்ளது. அதனால் நாட்டில் எக்குறையும் ஏற்படாவண்ணம் அரசன் ஆட்சியை மேற்கொண்டான். மக்களும் மானுடம் நிறைந்த வாழ்க்கையினைப் பேணினார்கள். இது பற்றிய செய்தியொன்றை புறநானூறு கூறுகின்றது. சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனை - வெள்ளைக்குடிநாகனார் பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“மாரி பொய்ப்பினும் வாரி குன்றினும்

இயற்கை யல்லன செய்கையிற் றோன்றினும்

காவலர்ப் பழிக்கும் இக்கண்ணகல் ஞாலம்...” (புறம் 35)

புறநானூற்றுக்கால அரசர்கள் அரசியல், போர் முதலான செயற்பாடுகளில் ‘நாணம்’ என்ற பண்பைக் கடைப்பிடித்துள்ளனர். புலவர்கள் நாணத்தைப் பெரிதும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். இதுவும் ஒருவகையில் நல்லிணக்க அரசியலின் உத்தியாக இருந்துள்ளது. தன்செயலை நேர்த்தியான முறையில் செய்வதற்கு வழிப்படுத்தும் கருவி அல்லது தன்னுணர்வே நாணம் என்பதை பின்வரும் பாடல் விளக்குகின்றது.

“இரும்பிடித் தொழுதியொடு பெருங்கயம் படியா,

நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம்மிதி பெறாஅ...

நாணத்தக உடைத்தது, இதுகாணும் காலே” (புறம் 44)

அதாவது, நெடுங்கிள்ளி ஆவூர்க்கோட்டையை முற்றுகையிட்டபோது ‘கோட்டையுள் ஒளிந்திருத்தல், அரச வீரத்திற்கு நாணத்தகும்’ எனக் கோவூர்க்கிழார் ஆவூர்க்கோட்டை அரசனுக்கு எடுத்துரைப்பதாக அமைந்துள்ளது.

புறமுதுகிடுதல், குற்றுயிராய்க்கிடத்தல் முதலான செயல்கள் நாணத்திற்குரியன எனப் புறநானூறு விரிவாகக் கூறுகின்றது. போர்ப்பறை கேட்டும் போருக்குப் புறப்பட்டு வராத மானமில்லாத அரசனோடு போரிடுதல் நாணம் அற்ற செயல் எனப் பாடும்பாடல் சங்ககாலத்தில் மானம், நாணம் என்ற இருமுக்கிய அரசியற் பண்புகள் போற்றப்பட்டுள்ளதைக் கூறுகின்றது.

“அடுநை ஆயினும் விடுநை ஆயினும்

நீ அளந்து அறிதிநின் புரைமை...

மலைத்தனை என்பது நாணத்தகவு உடைத்தே..” (புறம் 36)

மேலும், ‘புகழ் எனின் உயிரும் கொடுத்தனர். பழி எனின் உலகுடன் கொடுப்பினும் கொள்ளலர்’ (புறம் 182) என்று புறப்பாடல் கூறுகின்றது. பழி பற்றிய ஆழ்ந்த கருத்து நிலையை இப்பாடல் வெளிப்படுத்தி நிற்பதோடு, மன்னனது அரசியல் நிலைப்பாட்டையும் எடுத்து விளக்குகின்றது.

கண்மீராக் கோப்பெரு நள்ளியின் இளவல் இளங்கண்மீராக் கோ என்று அழைக்கப்பட்டான். இளங்கண்மீராக் கோவும், இளவிச்சிக் கோவும் நெருங்கிய நண்பர்கள் ஒரு சமயம், அவர்கள் கூடியிருந்த இடத்துக்குப் புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனார் இளங்கண்மீராக் கோவைக் காண வந்தார். அவர் இளங்கண்மீராக் கோவைத் தழுவினார். ஆனால் இளவிச்சிக் கோவைத் தழுவவில்லை. அதைக் கண்டு கலக்கமுற்ற இளவிச்சிக் கோ பெருந்தலைச் சாத்தனார் ஏன் தன்னைத் தழுவவில்லை என்று கேட்டான். அவனுடைய கேள்விக்குப் பெருந்தலைச் சாத்தனார்,

“பண்டும் பண்டும் பாடுநர் உவப்ப

விண்தோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்..” (புறம் 151)

அதாவது, “அரசே, இளங்கண்மீராக் கோ வண்மைமிக்கவன். அவன் வீட்டில் இல்லாவிட்டாலும் அவர் வீட்டுப் பெண்டிர் தம் தகுதிக்கேற்ப இரவலர்க்குப் பரிசளிப்பர் அதனால் இளங்கண்மீராக் கோவைத் தழுவினேன். உன் முன்னோருள் முதல்வன் நன்னன் என்பவன் ஒரு பெண்ணைக் கொலை செய்தவன். அதுமட்டுமல்லாமல், உன் நாட்டில் பாடி வருபவர்களுக்குப் பரிசளிக்காமல் வீட்டுக் கதவை அடைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. அதனால் என் போன்ற புலவர்கள் விச்சி மலையைப் பாடுவதில்லை. அதனால் அம்மலைக்குரிய உன்னைத் தழுவவில்லை.” என்று கூறுவது நல்லிணக்க அரசியல் ஒன்றிற்கான சான்றாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

இதுபோலவே கோப்பெருஞ்சோழனும் அவனது இரு பிள்ளைகளும் முடியுரிமைக்காகப் போரிடக் கிளம்பிய செயல் பழியுடைத்தது என்பதை,

“இகமுநருவப்பப் பழியெஞ் சுவையே...”(புறம் 213)

என்னும் பாடல் கூறுகின்றது. இவைற்றினூடாக நாணம் பற்றிய அரசியல் தொடர்பாடல் சிந்தனை புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

கற்றோர்க்கு அடக்கம் அழகு என்பதும், பெருமை என்றும் பணியும் என்பதும் அரசர்க்கும் உரிய குணங்களாகவே புறநானூறு எடுத்துரைக்கின்றது. சான்றோராலும் அளந்தறிய முடியாத அடக்ககுணம் உடையவர்களாக அக்கால மன்னர்கள் விளங்கி உள்ளனர். இவ்வியல்பு மன்னருக்கும் புலவனுக்கும் இடையே நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடல் மேம்பாடடையக் காரணமாக விளங்கிற்று.

சோழன் நலங்கிள்ளியை – முதுகண்ணின் சாத்தனார் பாடும் புறப்பாடலின் வழியே இத்தொடர்பாடலை அவதானிக்கலாம்

. “...புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங்கலம் தகாஅர்

இடைப்புலப் பெருவழிச் சொரியும்

கடற்பல் தாரத்த நாடுகிழவோயே!” (புறம் 30)

தூதும் - சமாதானமும்

புலவர்கள் பரிசில்களுக்கு மட்டுமன்றி மக்கள் அமைதியுடனும், போரின்றியும் வாழவேண்டும் என்று கருதி சமாதானத் தூதுவர்களாகச் செயற்பட்ட நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடல் சிந்தனையைப் புற இலக்கியங்களில் காணலாம்.

ஒளவையார் அதியமான் நெடுமானஞ்சியிடம் அன்பிற்குரிய நட்பினராக விளங்கினார். அதியமானுக்கும், தொண்டைமான் இளந்திரையனுக்கும் இடையில் அரசியல் நெருக்கடி ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவர்களுக்கிடையில் போர் ஏற்படும் சூழல் உருவானது. இதனையறிந்த ஒளவையார் போர் நிகழாது தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அதியனின் தூதராகத் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் சென்று பேசுவதும் நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடலே.

“இவ்வே, பீலி அணிந்து மாலை சூட்டிக்

கண்திரள் நோன்காழ் திருத்தி நெய் யணிந்து...”(புறம் 95)

அதுபோலவே கோவூர்க்கிழாரும், நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் இடையிலான போரைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற செய்தியை

“இரும்பனை வெண்டோடு மலைந் தோனல்லன்...” (புறம் 45)

அதுமட்டுமன்றி சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலையமான் மக்களை யானைக் காலால் இடறி அழிக்க முற்பட்டபோது அக்காட்சியினைக் காண விரும்பாத கோவூர்க்கிழார் மலையமான் மக்கள் சார்பில் சோழமன்னனிடம் தூது சென்று,

“நீயே புறவினல்லல் அன்றியும் பிறவும்...” (புறம் 46)

என்று உரைத்து அவர்களை விடுவிக்கின்றார்.

இவ்வாறாகப் பல்வேறு சான்றுகள் புறநானூற்றிலே இடம்பெற்றுள்ளன. இவை புலவர்கள் அரசர்களிடையே தூதாகச் சென்று போரினை விலக்கி நாட்டிலே அமைதியை

நிலைநாட்டச் செய்த நல்லிணக்க அரசியல் தொடர்பாலை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன எனலாம்.

நிறைவுரை

புறநானூற்றிலே மன்னருக்கும் - புலவர்களுக்கும் இடையிலே காணப்பட்ட அரசியல் தொடர்பாடல் சார்ந்த பல குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தகைய ஆளுமையான நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடல் காரணமாக சங்க காலத்திலே மூவேந்தர்களின் ஆட்சியும் சிறப்பாக இருந்துள்ளது.

இந்த ஆய்வின் வழியாக, புறநானூற்றுப் பாடல்களில் இடம்பெற்ற நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடலின் பண்புகளாக மன்னர்களும் தலைவர்களும் புகழ்ப்படுத்தல், மன்னர்களின் கடமைகள் வலியுறுத்தப்படுதல், மன்னர்களின் அருள்பொதிந்த நீதி தளம்பாத அரசியலைப் போற்றுதல், அரசர் பகைவரை அழித்து மக்களைக் காப்பாற்றுவது புகழ்ப்படுத்தல், கொடுங்கோல் மன்னைப் பழித்து செங்கோலனைப் போற்றுதல், முன்னோர் புகழ், மரபினோர் புகழ் கூறுதல், வீரம் போற்றப்படுதல், நிலவளமும், நாட்டுவளமும் போற்றப்படல், அரசனுக்கும் வீரர்களுக்குமான தொடர்பு, போர் வெற்றியைப் பாடுதல், நடுகல் வழிபாட்டைப் பாடுதல், மன்னனின் கொடைப் பண்பு போற்றப்படுதல், நல்லாட்சியைப் புகழ்தல், தூது செல்லல் போன்ற செய்திகள் சங்ககாலத்தில் நல்லிணக்க அரசியல் உச்சநிலையில் வெற்றிகரமாக இடம்பெற்றுள்ளதைக் காட்டுகின்றன.

எனவே இத்தகைய நல்லிணக்க அரசியல் சிந்தனைகள் அவற்றைத் தொடர்ந்து வந்த இலக்கிய மரபில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்தும் சங்க இலக்கிய நல்லிணக்க அரசியற் தொடர்பாடல் இன்றைய ஜனநாயக அரசியலுக்கும் பொருந்தும் தன்மை குறித்தும் விரிவான ஆய்வுகள் இடம்பெறும்போது தமிழருக்கே உரிய அரசியல் கோட்பாடுகளையும் அரசியற் தொடர்பாடல் உத்திகளையும் கண்டறிந்து, மேம்படுத்தவும் வழிகாட்டியாகவும் இந்த ஆய்வு அமையும். அத்தோடு பழந்தமிழர் பேணிய நல்லிணக்க உத்திகள் அரசியலிலும் சமூகத்திலும் இனங்களுக்கிடையே நல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த வழிகாட்டியாக இருக்கும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

சுப்ரமணியன். ச. வே, (2006), சங்க இலக்கியம் மூலம் முழுவதும், சென்னை, மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

சுந்தர சண்முகனார், (1992), சிலம்போ சிலம்பு, சிதம்பரம், சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ்.

கைலாசபதி. க, (1999), பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், சென்னை, குமரன் பதிப்பகம்.

கைலாசபதி. க, (1988), சமூகவியலும் இலக்கியமும், சென்னை, நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ்.

சிவத்தம்பி. கா, (1982), இலக்கியமும் கருத்துநிலையும், சென்னை, தமிழ்ப் புத்தகாலயம்.

வித்தியானந்தன். சு, (1971), தமிழர் சால்பு, சென்னை, பாரி புத்தகப் பண்ணை.

விசாகரூபன். கி, (2008), சங்க இலக்கியம் : பதிவும் பார்வையும், யாழ்ப்பாணம்,

மலர் பதிப்பகம்